

குமரிக்கண்டம்

ம. சோ. விக்டர்

குமரிக் கண்டம்

ம. சேர. விக்டர்

யாத்திசைப் பதிப்பகம்

50, அண்ணா நகர்

அரியலூர் - 621 713

அலைபேசி: 98432 73914

துமரிக் கண்டம்

Dr. Ma.So. Victor, M.A., Ph.D.,

Cell : 98432 73914

© ஆசிரியர்

முதற்பதிப்பு : ஏப்ரல், 2012

பக்கம் : 336

படிகள் : 1200

பதிப்பு :

யாத்திகைப் பதிப்பகம்

50, அண்ணா நகர்

அரியலூர் - 621 713

அலைபேசி: 98432 73914

வடிவமைப்பு :

எஸ். தனசேகர்

விலை : 275. 00

அச்சிட்டோர்:

ஸ்ரீராகவேந்திரா லேசர் பிரின்டர்ஸ்

15, தானப்ப தெரு, திருவல்லிக்கேணி,

சென்னை - 600 005.

தொலைபேசி : 044-42664695, 90031 81586

செம்மொழிச் சித்தர், முதுமுனைவர், செந்தமிழ் அந்தனர்
இளங்குமரனாரின் சான்றுரை

வெற்றியர் திரு. விக்டர்

இரா. இளங்குமரன்

திருவள்ளுவர் தவச்சாலை,

அல்லூர் - 620 101.

திருச்சி மாவட்டம்.

தமிழ்த் திருவாளர் ம.சோ. விக்டர் அவர்கள் அரிய தமிழ்ப் பற்றாளர்; ஆழ்ந்த ஆய்வாளர், பாவாணர் கருத்து களில் பயின்ற தோய்வாளர்; அவர் கண்ட கொள்கைகளைப் பலப்பல நூல்களால் நிறுவி வரும் மொழி நல மீட்பாளர்.

தமிழன் தோன்றிய குமரிக் கண்டம்;

அவன் பேசிய மொழி தமிழ்;

அத்தமிழே உலக மொழிகளின் தாய்மொழி;

தமிழே ஆரியத்துக்கு மூலம்;

திராவிட மொழிகளுக்குத் தாய்மொழி ஆவது தமிழே;

என்னும் கொள்கைகளை உலகப் பேரறிவர் சான்றொடும் உள்ளார்ந்த ஆய்வொடும் நிறுவுவதே தமது வாழ்வாகக் கொண்டு, அசைக் கொணாச் சான்றுகளுடன் நூல்களைப் படைத்தவர் பாவாணர்.

திரு. ம.சோ. விக்டர் அவர்கள், தம் ஆழிய ஆய்வொடும், கால வளர்ச்சியாலும் தம் உள்ளொளியாலும் மேலும் மேலும் அக்கொள்கைகளை நிறுவ ஜம்பதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களைப் படைத்துவரும் தமிழ்த் தாயின் தவப்புதல்வர். அவர் தம் நூல்களை இயல்பான ஒட்டத்தில் தடையின்றிக் கற்கவும்

தெளிவுறவும் வாய்ப்பாம் வகையில், வனப்புற ஓர் ஒழுங்கில், நல்ல கட்டமைப்பில் அச்சிட்டு, உலகத் தமிழர்க்குக் கொடையாக வழங்க வல்ல யாத்திசைப் பதிப்பகமாம்.

திரு. ம.சோ. விக்டர் அவர்கள் பன்மொழிப் புலமையாளர்; நுனிப்புல் மேயாத நுண்ணிய கல்வியர். தொல்காப்பியச் செல்வம், சங்க நூல்வளம், திருக்குறள் தோய்வு, காப்பியக் கவின் யாவும் ஒருங்கே கைவரப் பெற்றவர். புலமையர் வழக்கோடு பொதுமக்கள் வழக்கையும் ஊன்றி அறிந்து, உரிய வகையில் போற்றும் ஆற்றலர். இயல்பான ஆற்றோட்ட நடையில் எழுதவும் வல்லவர். ஆதலால், தம் பெயரை நிறுவ வார் போல், “வெற்றி” மேல் வெற்றிப் படைப்புகளைச் செய்து வருகின்றார்.

“க” என்னும் எழுத்துப் பற்றி விளக்கி ஒரு நூல்,

“எல்-யா” என்னும் இருமை ஒரு சொல் பற்றி ஒரு நூல்,

உலகளாவிய தமிழ், உலக மொழிகளில் தமிழின் வேர்க் கொற்கள், எபிரேய மொழியில் தமிழின் வேர், தமிழும் சமற் கிருதமும், தமிழும் செமிட்டிக் மொழியும், இந்திய மொழி களின் தாய் தமிழே, பங்றுளி - யூப்ராச, குமரிக்கண்டம், குமரிக்கண்டமும் ஆப்பிரிக்கக் கண்டமும், தமிழும் ஆரியமும், மேற்கிலும் தமிழ், வாழும் தமிழ், தமிழ் மணம், சேயோன், சேயன், தமிழரின் எண்ணியல், வானியலும் தமிழரும், சிந்துவெளி நாகரிகம், தமிழும் எபிரேயமும், பாபிலோனியர் தமிழ், தமிழ்நாட்டுக் கிறித்துவம், இசலாம் தமிழர் சமயமே என அடுக்கடுக்காக ஆய்வு நூல்களைப் படைத்து வருபவர்.

பன்முகப் பார்வைப் படைப்பவராம் திரு. ம.சோ. விக்டர், நன்முகத் தோற்றத்தர்; நவில் தோறும் நயமாம் நூல்போல், பழகுந்தொறும் “தேனோடு பால் கலந்த” இனியர். தமிழ்த் தொண்டரை மதிப்பவர். தமிழ்த் தொண்டரோடு தாழும் தொண்டராய் ஊன்றி நிற்பவர். மேலும் மேலும் அவர் படைப்புகள் தமிழ் வளமாய்த் தொடருமாக! இன்பமே மல்குக.

இரா. இளங்குமரன்

ஆசிரியர் உரை

குமரிக்கண்டம் என்ற தலைப்பில் இதற்கு முன்பும் சில நூல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவை இறையனார் அகப்பொருள் தந்த குறிப்புகளையும், சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்படும் சில வரிகளையும் மேற்கோளாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டன. குமரிக் கண்டம் பற்றி வேறந்த செய்திகளும் கிடைக்காத நிலையில், உரைக்கப்பட்ட செய்திகளே மீண்டும் மீண்டும் உரைக்கப்பட்டன. தேவநேயப் பாவாணர் அவர்கள், புதிய நோக்கில் குமரிக் கண்டத்தை அனுகினார். குமரிக் கண்டம் என்பது ஒரு கற்பணக் கண்டமேயென்றும், அவ்வாறு ஒரு நாடு இருந்த தில்லையென்றும், தமிழரின் பெருமைகளைத் தாங்கிப்பிடிக்க, தமிழர்கள் கூறிக்கொண்ட சான்றுகளற்ற நிலமென்றும், தமிழறி ஞர்களில் பலரும் கூறிவந்துள்ளனர். பாவாணர் அவர்கள், குமரிக்கண்டம் பற்றிய தனது ஆய்வுக்கட்டுரையை முனைவர் பட்டத்துக்காகச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்துக்கு அனுப்பிய போது, தொடக்க நிலையிலேயே, அடிப்படைச் சான்றுகளில் லாதது என்று கருதப்பட்டு, அக்கட்டுரை புறந்தள்ளப்பட்டது. அக்கட்டுரையில் சொல்லப்பட்டிருந்த செய்திகளைக் கூட புரிந்து கொள்ளும் ஆற்றல் அப்பல்கலைக் கழகத்திலிருந்த தமிழறிஞர்களுக்கு இருந்திருக்கவில்லை. ஒரு பேரறிஞருக்கு சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் மதிப்பளிக்கவில்லை என்ற குறைபாடு இன்றும் நீக்கப்படாமல் உள்ளது.

குமரிக் கண்டக் கொள்கை எவ்வாறு தமிழர்களாலேயே புறந்தள்ளப்பட்டது என்பதற்கு பாவாணரின் கட்டுரையே சான்றாகும். புறந்தள்ளப்பட்டதோடு, என்னி நகையாடவும் செய்தனர். ஆனால் இன்று, அதே குமரிக் கண்டக் கொள்கை உயிர் பெற்று எழுந்துள்ளதோடு மட்டுமல்லாமல், அக்கண்டம் நிலைபெற்றிருந்ததற்கானச் சான்றுகளும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. குமரிக் கண்டக் கொள்கை, விரைந்து எதிர் காலத்தில், எல்லோராலும் ஏற்கப்படும் சூழ்நிலை உருவாகும் என்பது தின்னம்.

தமிழர்களின் தாய் நிலம் எது? தமிழர்கள் குமரிக்கண்டத் தின் பழங்குடிகளா? அல்லது ஆரியர்களைப் போல் வந்தேறிகளா என்பதில் கடந்த நூற்றாண்டுகளில் கருத்துப் போர்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. தமிழர்களும் தங்களைப் போல் வந்தேறிகள் தாம் என்று ஆரியச் சூதினர் எழுதினர். மற்றும் சிலர் ஆரியரே இந்நாட்டுப் பழங்குடிகள் என்றும், தமிழர்கள் மேற்குநாடுகளிலிருந்து கைபர் கணவாய் வழியே இந்தியாவுக்குள் நுழைந்தவர் என்றும், சிந்துவெளியில் ஆண்டு கொண்டிருந்த ஆரியர்கள், தமிழர்களைப் போரில் வென்று, தென்னிந்தியப் பகுதிக்குத் துரத்திவிட்டனர் என்றும், கடந்த காலங்களை நேரில் கண்ட வர்கள் போல் கதைகளைப் பின்னிக் கொண்டனர். எப்படி யேனும், தமிழர் இந்த மன்னைச் சார்ந்தவர் அல்லர் என்பதை உலகிற்குக் காட்டியாக வேண்டும் என்ற வஞ்சக எண்ணத்தோடு வரலாற்றைப் புரட்டப் பார்த்தனர்.

ஆங்கிலேயர்களின் இந்திய வருகைக்குப் பிறகும் அதற்குச் சில காலம் முன்னதாகவும், ஐரோப்பியர் தமிழகம் வந்தனர். அவர்கள் கிறித்துவத்தைப் பரப்பவும், வேறு சிலர் வணிகம் செய்யவும் வந்தவர்கள். தங்களது பணிகளைத் திறம்பட நிறைவேற்றத் தமிழையும் கற்றவர்கள், தமிழால் ஈர்க்கப்பட்டனர். ஐரோப்பியரில் சிலர் பன்மொழிகளை அறிந்திருந்தனர். ஐரோப் பிய மொழிகளில் காணப்படும் பல சொற்கள் தமிழில் இருந்ததைக் கண்டுபிடித்தனர்.

குறிப்பாக சித்திய மொழியிலும், துரானிய மொழியிலும், பாபிலோனிய மொழியிலும் தமிழ்ச்சொற்கள் அறியப்பட்டதால், ஐாவியன் விலசன் (Prof. Julian Wilson) போன்றோர், தமிழர் ஸ்காண்டிநேவியாவிலிருந்து இந்தியாவிற்கு வந்தவர்கள் என்றார். பேராசிரியர் கோவர் (C.F. Gover) போன்றோரும் இக் கருத்தை ஏற்றனர்.

பேராசிரியர் பெர்க்கூசன் (Fergusson), சர்வில்வியம் அண்டர் (William Hunter). பேராசிரியர் மார்ஷ்மன் (Marshman) போன்றோர், மங்கோலிய மொழியில், தமிழ் எழுத்துக்களான, மு ஞ வு போன்றவை காணப்படுவதால், தமிழர்கள் மங்கோலிய வழி வந்தவரே என்றனர்.

சமேரிய மொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் உள்ள தொடர் பைக் கண்டும், இவ்விரு இனத்தாரின் சமய, தொன்மக் கதைகள்

ஒன்று போலுள்ளன என அறிந்தும், சுமேரியரே தமிழர் என, டாக்டர் ஒப்பேத் (Dr. Ophet), போன்றோர் உரைத்தனர்.

பாபிலோனிய நாகரித்தை உருவாக்கியவர்கள் பேசிய மொழியும், பண்பாடும், தமிழரிடையேயே காணப்படுவதால், மெசபத்தோமியாவினின்றும் கிழக்கே குடிபெயர்ந்த மக்கள் திராவிடர் எனப்படும் தமிழராவர் என்று டாக்டர் இலகோவரி கூறினார்.

தென்னாப்பிரிக்க, ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடியிரிடையே காணப்படும் பல்வேறு நடைமுறைகள், தமிழ்நாட்டிலும் காணப்படுவதால், கருப்பர் இன்ததைச் சார்ந்த பழங்குடி மக்களே தமிழர்கள் என்றும், அவர்கள் தமிழகத்தின் குடிகள் அல்லர் என்றும்', குருக்ஸ் (Crooks), மோரிஸ் (Morris) போன்றோர் கருதினர்.

தமிழர்கள் பினங்களைப் புதைக்கும் முறைகள், நடுத் தரைக் கடலையொட்டிய சைப்ரஸ், கிரீட், அனதோலியா போன்ற நாடுகளில் காணப்பட்டதால், தமிழர்கள் கிரேக்கர் வழிவந்தவர்களே என்று டாக்டர் சிலேட்டர் (Dr. Slater), ஜேம்ஸ் ஹார்னல் (James Hornell) போன்றோர் முடிவு செய்தனர்.

இப்படி யானையைப் பார்த்த குருடர்கள் கதையாக, ஒவ்வொரு நாட்டிலும் காணப்படும் தமிழ்மொழியின் நாக்ககங் களைக் கொண்டு, ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பக்கத்தையே கண்டனர். இதிலிருந்து அறியப்படும் உண்மையாதெனில், உலகின் எல்லா நாடுகளிலுமே தமிழரின் நாகரிகம், தமிழ் மொழியில் விரவிக் கிடக்கின்றன என்பதே இவ்வாறான தொடர்புகளை, பல்வேறு அறிஞர்களும் சுட்டிக் காட்டியுள்ள நிலையில், அக்குறிப்புகளையெல்லாம் தொகுத்துப் பார்த்தால், ஏறக்குறைய ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாடுகளிலும், மொழி களிலும் தமிழின் வேர் ஊடுருவியுள்ளதைக் காணலாம். தமிழே உலகின் முதன் மொழியென்றும், உலகளாவிய மொழி தமிழே என்றும் நிறுவ, நாம் எங்கும் சென்று சான்றுகளைத் தேட வேண்டியதில்லை. தமிழ்மொழி பற்றி மேனாட்டர் கூறியவை களைத் தொகுத்துத் தந்தாலே, தமிழ் உலகளாவிப் பரந்திருந்த மொழியென்பதை மெய்ப்பிக்க இயலும்.

இவ்வாறு பலரும் பல கோணங்களில் தமிழைப் பார்த்த வேளையில், டாக்டர் எக்கேல் (Dr. Hekee) என்பார், அதிரடியான

கொள்கையொன்றை அறிவித்தார். “இந்தியப் பேராழியில் அமிழ்ந்து போன ஒரு பெரு நிலப்பரப்பே இலைமூரியா என்ற கண்டமாகும். இக்கண்டத்திலேயே முதன்முதலில் உயிரினங்களும் மாந்த இனமும் தோன்றின. தமிழர் வேறெந்த நாட்டினின்றும் இந்தியாவுக்குக் குடிபெயர்ந்த வர்கள் அல்லர். தமிழரின் தாயகம் இலைமூரியாக் கண்டமே”, என்றார்.

எக்கேலின் கருத்தை வழிமொழிந்த முதல் தமிழர், பா.வே. மாணிக்க நாயக்கர் என்பவராவர்.

பின்னர், வி.ஆர். இராமச்சந்திர தீட்சிதர். தனது தமிழரின் தோற்றமும் பரவலும் (Origin and spread of the Tamils) என்ற நூலில் (பக். 29) அடியிற் கண்டவாறு எழுதுகிறார்.

“We therefore conclude that the so called Mediterranean race had its origin in peninsular India, which was a part of the original Dravidian home which was in the submerged continent and connected south India with Africa, when the Indo Gangetic basin had not probably been formed. So the Dravidian element is not be found in Indian culture alone, but is largely traceable in Cretan, Aegean, Sumerian, Babylonian, Egyptian, Phonesian and other cultures of the ancient world.”

மேற்கண்ட எடுத்துக் காட்டுகள் யாவும் நூறாண்டுகளுக்கு முன்பு கொல்லப்பட்டவைகளாகும். குமரிக்கண்டக் கொள்கை, கடந்த காலங்களில், பனிமுட்டங்களால் மறைக்கப்பட்டிருந்தது. இன்று புதிய தரவுகளும், தகவல்களும், அப்பனிமுட்டங்களை விலக்கியுள்ளன. மேலை இலக்கியங்களில் மறைந்து கிடந்த குமரிக்கண்டம் பற்றிய பல்வேறு செய்திகள் வெளிக் கொண்டப்பட்டுள்ள வேளையில், ஆழ்கடல் ஆய்வாளர்களும், அடுக்கடுக்கான சான்றுகளை அள்ளித் தந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

பல்வேறு இலக்கியங்களிலும் இலைமறை காய்போல் தோன்றும் பல செய்திகளின் உண்மையான பின்னணிகளை, மொழியில் மற்றும் வரலாற்றுக் கண்ணோட்டங்களில் ஆய்வு செய்து, குமரிக் கண்டக் கொள்கை இந்நூலில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. குமரிக்கண்டம் பற்றிய புதிய பார்வையை இந்நால் தரும் என்று நம்புகிறேன்.

குமரிக் கண்டக் கொள்கையை நிறுவ, தனது வாழ்நாள் முழுதும் போராடிய தேவநேயப் பாவானர் அவர்களை இவ் வேளையில் நினைவு கூர்வதும் சாலப்பொருத்தமாகும்.

இந்நூலை வடிவமைத்து அச்சிட்டு உதவிய ஸ்ரீராக வேந்திரா லேசர் பிரின்டர்ஸ் நிறுவனத்துக்கும் எனது நன்றி.

தொடர்ந்து வெளிவரும் எனது நூல்களைப் படித்து, மடல்கள் வாயிலாகவும், தொலைபேசி வாயிலாகவும் என்னைப் பாராட்டி வரும் தமிழ் நெஞ்சங்களுக்கு, எனது இதயம் கணிந்த நன்றி.

எனது நூல்களில் நல்லன கண்டு, அல்லன கடிந்து மெய்ப் பொருள் கண்டு எழுதும் நன்பர்களுக்கும், வெளியிடும் இதழ் களுக்கும் எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றி.

தொல் தமிழரின் வரலாற்றைச் சொல்லும் குமரிக் கண்டக் கொள்கை இனி வெல்லும்.

- ம.சோ. விக்டர்

ପାରୁଣ୍ୟଟକ୍କମ୍

1.	ஆசிரியர் உரை	07
2.	முன்னுரை	15
3.	குமரிக்கண்டத்தின் எல்லைகள்	22
4.	அகச்சான்றுகள்	39
1.	பல்றுளி ஆறு	40
2.	மேருமலை	41
3.	குமரியாறு	43
4.	ஏழ்தெங்க நாடு	47
5.	ஏழ்குன்ற நாடு	49
6.	ஏழ் குணகாரை நாடு	49
7.	ஏழ்குறும்பனை நாடு	50
8.	குமரிக் கொல்லம்	51
9.	இரு சங்கங்கள் பற்றிய ஆசிரியப்பா	53
10.	கவாடபுரம்	58
5.	குமரிக்கண்டம் பற்றிய மேலை நாட்டுச் செய்திகள்	60
6.	உலகப் படைப்பு	68
1.	மெசபத் தோமியக் கதை	68
2.	உகாரியக் கதை	75
3.	ஏகிப்தியக் கதை	75
4.	ஆரியக்கதை	76
5.	விவிலியக் கதை	76
6.	தமிழ்க்கதை	78

குமரிக் கண்டம்

7. முதல் மாந்தன்	80
8. தமிழ்மொழி	92
9. தமிழ்- இயற்கையான, இயல்பான மொழி	97
10. தமிழரின் வெளிநாட்டுப் பரவல்	112
11. பூம்புகார்	
- அகழ்வாய்வு தரும் செய்திகள்	119
1. ஆய்வுகளின் நம்பகத் தன்மை.	120
2. ஆய்வுகள் குறித்த ஜியப்பாடுகள்	120
12. மெசபத்தோமியாவும் குமரிக் கண்டமும்	124
1. காலங்கள் பற்றிய கணக்கு	127
2. மெசபத்தோமிய மக்கள்	128
3. ஈனும் -மா- எல்	130
4. தமிழ்க் கண்ணேணாட்டம்	132
13. மெசபத்தோமிய வெள்ளக் கதை	138
14. சமேரியரும் குமரிக் கண்டமும்	142
15. விவிலியம் தரும் வெள்ளச் செய்திகள்	147
16. திரேக்கர்களின் வெள்ளக்கதை	157
17. வெள்ளம் நிகழ்வுற்றது எப்போது?	159
1. வெள்ளத்தின் முடிவில்	162
2. வெள்ளக் கதைகள் கூறும் செய்திகள்	163
18. வெள்ளக் காலத்துக்கு முந்திய மக்களினம்	165
19. உலகப்படைப்பு - விவிலியக் கதை	176
20. முதல் இணையின் மக்கள்	185
21. விவிலியம் காட்டும் குமரிக்கண்டம்	190
22. தமிழரின் மேலைநாட்டுக் குடியேற்றம்	200
23. மெசபத்தோமியாவை நோக்கி....	207
24. செமிட்டிக் மரபு	211
25. ஆமெட்டிக் மரபு	216

26. இந்திய - ஐரோப்பிய மரபு	219
27. மொழி மரபு	225
28. தமிழரின் பிற்கால மரபுகள்	227
29. முடிவுரை	233
1. இருபதாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பு	233
2. பன்னாட்டு மொழிகள்	235
3. எல்லாச் சொற்களும் பொருள் குறித்தனவே	236
4. ஆய்வுத்துறையில் புதிய திருப்பம்	238
5. விவிலியம் வரலாற்று நூல்கள்	241
6. குமரிக்கண்டக் கொள்கை சரியானதே	243
7. அறிவியல் காட்டும் குமரிக்கண்டம்	244
8. நாம் வாழ்கின்ற உலகம்	247
9. குமரிக்கண்டம் பற்றிய பதிவுகள்	249
10. கருதுகோள்கள்	252
11. கருது கோள்கள் உண்மையாயினா?	254
12. முடிவு	255
30. பின்னினைப்பு:	256
தமிழினின்றும் திரிந்த அயன் மொழிச்சொற்கள்	
1. திரேக்கச் சொற்கள்	256
2. சுமேரியச் சொற்கள்	263
3. அக்காடியச் சொற்கள்	269
4. எசிப்தியச் சொற்கள்	276
5. போன்சியச் சொற்கள்	284
31. அடிக்குறிப்புகள்	291
32. வரைபடங்கள் ஒன்று முதல் ஆறுவரை	322
33. துணை நூற்பட்டியல்	329

முன்னுரை

ஞாலத்தின் தோற்றம், உயிரினத் தோற்றம், வளர்ச்சி, மாந்த வினத்தோற்றம் ஆகிய பல்லாயிரம் ஆண்டுகளில் நிகழ்வுற்ற செய்திகளை அறிவியல் விளக்குகின்றது. கோண்டுவானா என்ற நிலப்பரப்பு, ஞாலத்தின் தென்பகுதியில் நிலைபெற்றிருந்ததாக வும், அந்நிலப்பரப்பு இயற்கையின் மாற்றங்களால் பிரிந்து போனதாகவும், அப்பெருந்நிலப் பரப்பினின்றும் பிரிந்த பகுதியே, குமரிக்கண்டம் என்று தமிழர்களாலும், இலெமூரியா என்று மேலைநாட்டவராலும் அழைக்கப்பட்டதாக அறியலாம். இப்பிரிவுகள் பற்றிய கொள்கையைப் புவியியலாரும் உறுதி செய்தின்றனர்.

எனது முந்திய நூல்களில் குமரிக்கண்டத்தின் தோற்றம் பற்றிய செய்திகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. குமரிக்கண்டம், மகர - கடகக் கோடுகளுக்கு இடையே, நில நடுக்கோட்டை மையமாகக் கொண்டு அமைந்திருந்தது. இவ்வமைப்பே, இக்கண்டத்தில் உயிர்த்தோற்ற வளர்ச்சிக்கும், மாந்தவினத் தோற்றத்துக்கும் கரணியமாயிற்று. குமரிக்கண்டத்தின் தோற்றம் பல இலக்க ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அறியப்படுகின்றது. கொண்டுவானா என்ற நிலப்பரப்பின் புதிய பகுதியாகக் குமரிக் கண்டம் அமைந்திருந்தது எனலாம்.

குமரிக் கண்டம் என்ற நிலப்பகுதி, உண்மையில் நிலை பெற்றிருந்ததா என்பது பற்றிப் பலவேறு கருத்துகள் ஆய்வாளர் களிடையே காணப்படுகின்றன. வரலாற்றுக் காலத்துக்குப் பல விலக்க ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அறியப்படும் குமரிக் கண்டம் பற்றிய செய்திகள், தமிழ் இலக்கியங்களில் நேரிடையாகவும், மேலைநாட்டு இலக்கியங்களில் மறைபொருளாகவும் சொல்லப் பட்டுள்ளன. இக்குமரிக் கண்டம் அழிந்தபோது, உலகின் தற்

போதைய நிலப் பகுதிகள் தோன்றினவென்பது புவியியலாரின் கருத்தாகும். குமரிக் கண்டம் அழிந்துபட்ட செய்திகளும் உலகின் பல்வேறு சயம இலக்கியங்களின் வாயிலாக அறியக் கிடக்கின்றன.

இந்தியப் பெருங்கடலின் பெரும்பகுதியில் நிலைபெற்றிருந்த குமரிக்கண்டம், இயற்கை சீற்றத்தால் கடலுள் மூழ்கிப் போன செய்திகள், பல்வேறு நிலைகளில் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றன. முறையான, கடல் அகழ்வாய்வுகள், குமரிக் கண்டத்தின் அழிவினை அறியக்கூடியனவாக உள்ள நிலையில், அம்முயற்சி கள் இதுவரையில் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பது பெருங்குறையாகவே உள்ளது. கடந்த 2002ஆம் ஆண்டில் அகழ்வாய்வு செய்யப்பட்ட பூம்புகார் நகரம், பல்வேறு செய்திகளைத் தந்துள்ளது. இச்செய்திகள், இந்தியப் பெருங்கடலில் அகழ்வாய்வுகள் மேற்கொள்ளத் தூண்டுகோலாகவும் அமைந்துள்ளன.

குமரிக் காண்டத்தின் அமைப்பு எவ்வாறிருந்தது என்பது பற்றித் தெளிவாக அறியப்படாததால், அந்நிலப் பரப்பு பற்றிய வரைபடம் எதனையும் எவரும் காட்ட முற்படவில்லை. இருப்பினும், அந்நிலப்பரப்பு பற்றிய இலக்கியச் செய்திகளின் அடிப்படையில், ஓரளவுக்கு ஒரு வரைபடம் இந்நாலில் காட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்வரைபடம் சரியான அமைப்பினைக் காட்டுவதாகக் கருதப்படாவிட்டாலும், குமரிக் கண்டத்தின் இயற்கையமைப்பைக் காட்ட முயற்சித்துள்ளது.

குறுக்கும் நெடுக்குமாகப் பல ஆயிரம் கிலோ மீட்டர் அளவில், இந்நிலப்பரப்பு அமைந்திருந்தது எனலாம். ஏறக்குறைய இன்றைய ஆசிரியாக் கண்டத்தின் பரப்பளவை குமரிக் கண்டம் பெற்றிருந்தது எனக் கருதலாம். இப்பெரு நிலப்பரப்பின் வடபகுதியில் பல்லியாறும், தென்பகுதியில் குமரியாறும் பாய்ந்தோடின என்பது கருத்து. இவ்விரு ஆறுகளும், மேரு என்ற மலைத் தொடரிலிருந்து தோன்றியவைகளாகத் கருதப்படுகின்றன. மேரு மலைத்தொடர், குமரிக்கண்டத்தினை இருபகுதிகளாகப் பிரித்திருந்தது. இம்மலையைப் பற்றித் தெளிவாக அறியப்படாததால், அது தற்காலத்து இமயமலையுடன் இணைத்து, பிற்கால உரையாசிரியர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளது.

மேல் உரு என்ற சொற்களே, மேரு எனச் சுருங்கின. அம்மலைத் தொடரை, சுமேரு என்றும் அழைத்தனர். சு-மேரு என்ற சொற்களில், சு என்ற எழுத்து, ஏழு என்ற பொருளைக்

குறித்திருக்க வேண்டும். ஏழு மலைகள் என்ற கருத்தே, சுமேரு என்றும் சொல்லப்பட்டது. ஏழு என்ற அளவு, எண்ணிக்கையில் ஏழு என்ற கருத்தைக் குறிப்பதன்று. பல என்ற பொருளில், ஏழு என்ற எண், தமிழில் கையாளப்பட்டுள்ளது. ஏழு என்ற சொல், பல (Many) என்ற பொருளில் தமிழில் அறியப்பட்டது போன்றே, தமிழரின் குடியேற்ற நாடுகளிலும் அறியப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக எபிறேய மொழியில் ஏழு என்ற எண், பல என்ற பொருளையே குறிக்கின்றது.

ஏழு என்பது, தமிழர்களின் விருப்ப எண்ணாகவும் கருதப்பட்டுள்ளது. இன்றும் கூட வேங்கடமலை, ஏழு மலை என்ற சொல்லால் அறியப்படுவதை நோக்குக. ஏழு கடல், ஏழு ஆறுகள், ஏழு உலகம் என்றவாறு, தமிழர்களின் உருவகம் விரிந்து கொண்டே செல்வதைக் காணலாம். சுமேரு என்ற சொல், குமரிக் கண்டத்தின் மலைத்தொடரைக் குறித்ததாகவும் ஒரு கருத்துண்டு. சுமேரு மலைப்பகுதியிலிருந்து, மேலைநாடுகளில் குடியேறிய தமிழர்கள், சுமேரியர்கள் என அழைக்கப்பட்டதாகவும் ஒரு கருத்துண்டு. ஓலியளவில் ஒற்றுமைப் படுத்தப்பட்ட இச் சொல், பொருளாளவில் ஒத்துப் போகவில்லை. எனவே, சுமேரு என்பதே சுமேரியர் எனப்பட்டதாகக் கருதுவது, சரியான சிந்தனையாகவும் தெரியவில்லை.

பெருமலைத் தொடரும், அம்மலைத் தொடரினின்றும் பாய்ந்த ஆறுகளும் குமரிக்கண்டத்தையும் வளப்படுத்தின வென்பது வெள்ளிடமலை. குமரிக்கண்டம் எவ்வாறு வளமையும் செழுமையும் நிறைந்து பொலிவுற்றிருந்தது என்பது பற்றிய செய்திகள், உருவகங்களாகப் பல்வேறு உலக இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. குமரிக் கண்டம் பற்றிய செய்திகளை, தமிழ் இலக்கியங்கள் கட்டுவதைவிட உலக இலக்கியங்கள் விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றன. பல செய்திகளில் வரலாற்றுச் செய்திகள் எவையும் தரப்படாமல், படிப்பவர்களுக்குச் சலிப்பையும், அச்செய்திகளின் வழியில் நம்பகத்தன்மையின்றியும் காணப்படுகின்றன. பல்வேறு ஆய்வாளர்கள் கூறும் செய்திகளும், கருதுகோள்களாகவே கருதப்படுகின்றன. அவைகளை மெய்ப்பிப்பதற்கானச் சான்றுகளை, தமிழ் அல்லாத பிற இலக்கியங்களிலிருந்து வெளிக்கொணர வேண்டும். அவ்வாறான செய்திகளும் பெருமளவில் உள்ளன என்பதை, ஆய்வாளர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

குமரிக்கண்டக் கொள்கையென்பது, தமிழர்களின் உயிர் மூச்சான கொள்கை என்று பாவானர் உறுதிப்படக் கூறியுள்ளார். இக்கொள்கையை ஆய்வுசெய்து, உண்மைகளை வெளிக் கொணர, தமிழிறிஞர்கள் முயற்சி மேற்கொள்ளவில்லை. பாவானர் இக்கொள்கையை வலியுறுத்திய காலங்களில், பாவானரைப் பலரும் எள்ளி நகையாடினர். தமிழர் தம் பெருமை களைச் செயற்கையாக நிலைநிறுத்த, குமரிக்கண்டக் கொள்கை யைப் பற்றிப் பேசுகின்றனர் என்ற குற்றச்சாட்டுகளும் எழுந்தன. அவ்வாறு குறை கூறியவர்களும், குமரிக் கண்டம் என்றவொரு நிலப்பரப்பு இருந்திருக்கவில்லை எனத் துணிந்து கூறவும் தயங்கினர்.

தமிழர்களின் தாய்நிலம் குமரிக்கண்டமே என்ற கொள்கை நிறுவப்படுமானால், தமிழர்களை வந்தேறிகள் எனத் தங்களைப் போல் கூறவேண்டிய நிலைமைகள் ஏற்படாவென்ற அச்சமும் அதற்குக் கரணியமாகும். குமரிக் கண்டக் கொள்கை ஏற்கப்படுமானால், தமிழே தொன்மையான மொழியென ஏற்கப்படும் நிலை உருவாகும் என்பதையும் உணர்ந்திருந்தனர். அவ்வாறான நிலையை உருவாக்கி விடக்கூடாது என்ற எதிர்மறையான உணர்வுகள் பல்லாற்றானும் எழுந்தன. தமிழிறிஞர்களில் பலர், சமயம் என்ற வளையத்துக்குள் சிக்கிக் கொண்டனர். அவர் களுக்குத் தங்களது சமய நம்பிக்கைகளே முதன்மையாகவிருந்தன. அதற்காகத் தமிழின் தனித்தன்மையை விட்டுக் கொடுக்கவும் முன்வந்தனர். இவ்வாறான உண்மையற்ற நிலையை தங்களுக்குத் தாங்களே உருவாக்கிக் கொண்டவர்கள், அந்திலைப் பாட்டிலிருந்து கீழிறங்கத் தயங்கியதோடு, தமிழ்க்குமரிக் கண்டக் கொள்கையையும் கண்மூடித்தனமாக எதிர்த்தனர்.

ஆய்வாளர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய நடுநிலை என்ற அடிப்படைத்தகுதி, தமிழகத்தின் ஆய்வாளர்களிடையே காணப்படாதது ஒரு பெருங்குறையாகும். தமிழை ஆய்வுதின் மூலம், தமிழின் பெருமை உயரும் என்ற நோக்கைவிட, சமற்கிருதம் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டுவிடுமே என்ற கவலை, தமிழிறிஞர்களிடையே கடந்த காலங்களில் காணப்பட்டது. சமற்கிருத மொழி யின் மீது பற்று கொண்டிருப்பதைத் தவறான கொள்கையென்று கூறுவதும் பொருத்தமற்றது. சமற்கிருதம் சமய வழிபாடுகளில் பரவலாக அறியப்படுவதை யாரும் மறுக்கவும் இல்லை. சமற்கிருதத்தைப் பல்வேறு சமயத்தினரும் பயன்படுத்தினர் என்பது

கடந்த கால வரலாறு. இந்திய மொழிகளில் பலவும் தமிழுடன் மல்லுக்கட்டியதில்லை. கொள்கைப் போர் நிகழ்த்தியதில்லை.

எல்லோராலும் ஏற்கப்பட்ட சமற்கிருத மொழி, தன்வழி யில் சென்றிருந்தால், தமிழர்களுக்கு அம்மொழியின்மீது மேலும் பற்றுதல் தோன்றியிருக்கும். தமிழ்ப் பகைவர்களும், தமிழை அழிக்கநினைத்தவர்களும், தமிழ் மக்களைத் தாழ்த்த நினைத் தவர்களும் சமற்கிருதத்தைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டனர். ஆண்டான் அடிமையென்ற ஆதிக்கக் கொள்கையின் மொழி யாகச் சமற்கிருதம் நிலைநிறுத்தப்பட்ட போதுதான், தமிழர்கள் விழித்துக் கொண்டனர். குறிப்பாகப் பிராமணர்கள் சமற்கிருதத்தைக் தங்கள் மொழியாக்கிக் கொண்ட பிறகுதான், தமிழ் கத்தில் மாற்றங்கள் நிகழ்வுற்றன. ஆள்பவனின் மொழியாகச் சமற்கிருதமும், அடிமை மொழியாகத் தமிழும் பிராமணர்களால் கருதப்பட்டன.

உண்மையில், சமற்கிருதம் என்பது பிராமணர்களின் மொழியே அல்ல என்பதும், அது வடபுலத்துத் தமிழர்களால் உருவாக்கப்பட்ட மொழியே என்பதும் தொடக்கத்தில் தமிழர்களுக்கும் புரியவில்லை. தமிழர்கள் வடபுலத்தில் நடத்திய ஐந்திறப் பள்ளிகளிலும், அதன்வழியே நிகழ்த்தப்பட்ட கல்விக் புரட்சியும், வட இந்திய மக்களை கல்வியாளர்களாக்கின. குறிப் பாக, பாலி மொழியும், சமற்கிருத மொழியும், ஆசீவகர்கள் என்ற தமிழ்க் கணியர்கள் உருவாக்கிய மொழிகளே. தமிழ் பெற்றெடுத்தப் பல்வேறு மொழிகளில் சமற்கிருதமும் ஒன்று என்பதை, மறைக்கவும் மறுக்கவும் கடந்த காலத்தில் எடுக்கப் பட்ட முயற்சிகளே, சமய வரலாறாகும். தொடக்கத்தில் பிராமணர்களின் மொழியாக சமற்கிருதம் இருந்ததில்லை.

வேதங்கள் கூட, என்ன மொழியில் சொல்லப்பட்டன என்பதற்கானச் சான்றுகள் இல்லை. அவை சமற்கிருத மொழி யில்தான் சொல்லப்பட்டன எனக் கூறவும் இயலாது. கிறித்து பிறப்பாண்டுகளுக்குப் பிறகு வரி வடிவத்தில் பதிவு செப்பட்ட வேதங்கள், சமற்கிருத மொழியில் பதிவு செய்யப்பட்டன என்பதே உண்மை நிலையாகும். சமற்கிருத வரிவடிவங்களை உருவாக்கிக் கொள்ளும் அளவுக்கு, ஆரியர்களின் மொழித்திறன் இருந்ததில்லை. சமற்கிருத இலக்கியங்கள் அனைத்தும் கிறித்துப் பிறப்பாண்டுகளுக்குப் பிறகு பதிவு செய்யப்பட்டவைகளே.

இந்நிலையை வெளியில் கூற விரும்பாதவர்கள், கி.மு. 30000 ஆண்டுகளிலேயே வேதங்கள் படைக்கப்பட்டன என்று திரும் பத் திரும்பக் கூறினர். சமற்கிருத இலக்கியங்கள் எக்காலத்தில் படைக்கப்பட்டன என்று தெளிவாகக் கூறி வாதிட எவரும் முன்வருவதில்லை.

இவ்வாறு செயற்கையாகச் செம்மைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு மொழியை, தங்களின் சமய மேலாண்மையை நிறுவ, தங்களுடைய மொழியாக்கிக் கொண்டனர். சமற்கிருதத்தை நிலை நிறுத்த வேண்டுமானால், மூப்புடைய மொழியாகிய தமிழைப் பின்னுக்குத் தள்ளித்தான் ஆக வேண்டும் என்ற ஆதிக்க நிலைப் பாட்டில் செயல்பட்டதில், தமிழர்களில் பலரும் மயக்கமுற்ற னர். இதன் வழியே தமிழின் மூப்புத் தன்மையை அறிவித்த அனைத்துச் செய்திகளும் மறைக்கப்பட்டன அல்லது அழிக்கப் பட்டன. குமரிக்கண்டம் பற்றிய செய்திகள், கடைக்கழக இலக்கியங்களில் தெளிவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்ததினால், அதனை மறைக்க இயலவில்லை. அதன் விளைவாகவே, குமரிக் கண்டம் பற்றிய கொள்கை பொய்க் கொள்கையென எதிர் மறையான பரப்புதல்களில் ஈடுபட்டனர்.

தமிழினர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புவது யாதெனில், தமிழுக்கெதிரான சமய நம்பிக்கைகளைப் புறக் கணித்துத் தள்ளுங்கள். தமிழர் சமயமே மூப்புடைய முதல் சமயம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். தமிழ்க் கடவுளைத் தமிழால் வழிபடத் தடையேதும் செய்யாதீர்கள். தமிழகத்தின் கோயில்கள் அனைத்தும் தமிழ்க் கடவுளுக்காகத் தமிழர் உருவாக்கியவைகளே. கோயில்களில் தமிழ்மறையை ஒலிக்கத் துணை புரியுங்கள். குறிப்பாக, தமிழகத்தின் மடங்களும், சன்னிதானங்களும் தங்களைத் தமிழ்மக்களிடமிருந்து தனிமைப்படுத்திக் கொண்டு, தங்கள் மேலாண்மையைக் காத்துக்கொள்ள “குத் திரர்களாக” வும் விளங்க முற்பட்டுள்ளனர். தங்களுக்குத் தெரியாத, புரியாத தமிழ்ச் சமயம் தொடர்பான வரலாற்றைச் செய்தி களைத் தெரிந்து கொள்ள முயலுங்கள். வந்தேறியவர்கள் சொல் லும் மெய்யியல் கொள்கைகளும் கோட்பாடுகளும் தமிழருக்கு எதிரானவை என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்.

தமிழைச் சிறுமைப்படுத்தும் எச்சமயமும் புறக்கணிக் கப்பட வேண்டியவையே என்பதைத் தமிழர்கள் உணர்

வேண்டும். தமிழர், தமிழ்மொழி, தமிழ்வரலாறு ஆகியவை புதுப்பொலிவுடன், பல்வேறு ஆய்வுச் செய்திகளால் இன்று புத்துணர்வு பெற்றுவரும் வேளையில், இன்றும் பழையக் கொள்கைகளையே கொண்டிருப்பவர்கள், தமிழ் மக்களிட மிருந்து தனிமைப்படுத்தப்படும் காலம் தொலைவில் இல்லை என்பதை உணர்வார்களாக.

குமரிக் கண்டம் பற்றி அண்மையில் வெளிவரும் ஆய்வுச் செய்திகள், அக்கொள்கைக்கு வலுவுட்டக் கூடியனவாக உள்ளன. தமிழர் தம் நெடுநாள் கோரிக்கையான, இந்தியப் பெருங்கடற் பகுதிகளில் ஆழ்கடல் ஆய்வு மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளில் இந்திய அரசும், தமிழ்நாட்டு அரசும் ஈடுபட பொருளுத்துவி செய்யவேண்டும் என்பதனை, உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டும். தமிழகத்தின் அரசியல் இயக்கங்கள், இந்த அகழ்வாய்வுப் பணிகளை அரசுகள் மேற்கொள்ள வற் புறுத்த வேண்டும். கண்ணன் ஆண்டிருந்ததாக கருதப்படும் துவாரகை இன்று கடலுக்குள் மூழ்கியிருப்பதாகச் சொல்லப் படுகின்றது. இப்பகுதியை அகழ்வாய்வு செய்ய நடுவன் அரசு பல கோடிகளைச் செலவிட்டதை வரவேற்பதோடு, இலங்கைக்குக் கிழக்கேயும் தெற்கேயுமள்ள பகுதிகளை அகழ்வாய்வு செய்ய பொருளுத்துவி செய்ய வேண்டும். திரிகோண மலைக்குக் கிழக்கே ஒரு பெருந்கரம் புதையண்டு கிடப்பதாக, ஆய்வாளர் கள் தெரிவிக்கின்றனர். மைய, மாநில அரசுகளிடம் தமிழ்மக்கள் எதிர்பார்க்கும் செயல்பாடுகள், ஆழ்கடல் ஆய்வுப்பணிகளே என்பதை நினைவுட்டுதல் நமது கடமையாகும்.

வருங்காலங்களில், குமரிக்கண்டம் பற்றிய பல்வேறு செய்திகள் வெளிவர உள்ளன. இதுநாள் வரை எண்ணிக் கொண்டிருந்த, நம்பிக்கொண்டிருந்த, பதிவு செய்யப்பட்டிருந்த பல வேறு செய்திகள், புறந்தள்ளப்பட வேண்டியவைகளே என்பதை எதிர்காலம் எண்பிக்கும். குமரிக்கண்டம் பற்றிய செய்திகள், உலக வரலாற்றையும் புரட்டிப் போடவைக்கும் காலம் தொலைவில் இல்லை. அப்போது, தமிழின் வரலாறும், தமிழரின் வரலாறும் தெளிவுபெறும்.

குமரிக்கண்டத்தின் எல்லைகள்

குமரிக்கண்டம், இன்றைய இந்தியப் பேராழி இருக்கு மிடத்தில்தான் அமைந்திருந்தது என்பதைப் பலரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். இந்தியப் பேராழி, வடக்கே இந்தியாவையும், தெற்கே தென் முனையையும், மேற்கே ஆப்பிரிக்காவையும், கிழக்கே இந்தோனேசியா மற்றும் ஆசத்தேவையும் எல்லைப்புற நாடுகளாகக் கொண்டுள்ளது. இப்பரந்துவிரிந்த நீர்ப்பரப்பில் குமரிக் கண்டம் இருந்தது. குமரிக்கண்டம் இருந்த காலத்தில் மேற்கண்ட எல்லைநாடுகள் எல்லாம் இருந்திருக்கவில்லையென்பதும் புவியியலார் கூற்றாகும். இந்தியப் பேராழி முற்றிலுமாக நிலப்பரபாயிருந்ததென்பர்!

ஆப்பிரிக்கா, தென்னிந்தியப் பகுதி, மியான்மர், மலேசியா, இந்தோனேசியா மற்றும் ஆசத்தேவையா ஆகிய நாடுகள், குமரிக் கண்ட அழிவின்போது தோன்றிய நாடுகளே என்பது புவியிலா ரின் கருத்தாகும். அட்லாண்டிக் கடல் தொடங்கி நேர்கிழக்காக, இன்றுள்ள நடுத்தரைக் கடல், செங்கடல், பாரசீக வளைகுடா, பார்த்தீயம், சிந்துவெளிப்பகுதி, மியன்மார், தாய்லாந்து ஆகிய பகுதிகள் நீண்ட கடல்வழியாக இருந்ததென்பர். இந்நீர் வழியே, வடதென் நிலப்பகுதிகளையும் பிரித்திருந்தது. இமைய மலையும், அரபிய வங்கக் கடல்களும் அக்காலத்தில் அமைவற்றிருக்க வில்லை. இவை குமரிக்கண்ட அழிவின்போது தோன்றி யவைகளே என்பதும் புவியியலாரின் கருத்தாகும். (படம் 5ஜப் பார்க்கவும்).

குமரிக்கண்டம் முற்றிலும் நீருக்குள் மூழ்கியதா அல்லது, நிலப்பகுதிகளாகப் பிரிந்து போனதா என்பதில் புவியியலாரி டையே கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. இருப்பினும் குமரிக் கண்டத்தின் எச்சங்களாக, இன்றுள்ள மடகாசகர், தியோ

கார்சியா, செல்செட் போன்ற தீவுகளும், இலங்கையும் தென்னிந்தியப் பகுதிகளும் உள்ளன. இலங்கை, தென்னிந்தியப் பகுதியுடன் இணைந்திருந்தது என்பதைவிட, குமரிக் கண்டத்தில் வட பகுதிகளாகவிருந்து, குமரிக்கண்ட அழிவின் போது, இந்தியா இலங்கை எனப் பிரிந்து போனது என்ற கருத்தைப் பலரும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையேயான மேடான நிலப்பகுதி இயற்கையாய் அமைந்திருந்ததென்பதும், அது எவராலும் கட்டப்பெற்ற பாலம் அல்லவென்பதும் ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகும். இராமனே அப்பாலத்தைக் கட்டியதாகச் சொல்லப்படும் செய்திக்கு எவ்வகையிலான சான்றுகளும் இல்லையென்பது தெளிவு. தெரிந்திருந்தும் பலவேறு அரசியல் தேட்டைகளுக்காக, மீண்டும் மீண்டும் இதனை வற்புறுத்தி வருகின்றனர்.

குமரிக்கண்டத்தின் எச்சங்களாக அறியப்படும் தமிழகம், இலங்கை, மடகாச்கர் மற்றும் சில பகுதிகளில் பாறைகளும், கற்களும் மற்றெந்த நாடுகளின் பாறைகளினும் மூப்புடையன வாகக் காணப்படுகின்றன. மண்வகைகள், சில மரவகைகள் யாவும் மேற்கண்ட நாடுகளை ஒற்றுமைப்படுத்துகின்றன. தமிழகத்தின் அரியலூர்ப் பகுதிகள் இரண்டு இலக்க ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக அறியப்பட்ட தீனோசார் என்ற விலங்குகள் வாழ்ந்த இடமென அறியப்பட்டுள்ளது.³ கோண்டுவானா அழிந்து, குமரிக்கண்டம் தோன்றுவதற்கான இடைப்பட்ட காலங்களில், அரியலூர்ப் பகுதிகள் கடலாக விருந்ததை மெய்ப் பிக்கும் சான்றுகள் அரியலூரில் கிடைத்துள்ளன. கடல்வாழ் உயிரினங்கள் அழிந்துபட்ட நிலையில், அப்பகுதி நிலப்பகுதி யாக மாறியபோது, அக்கடல் வாழ் உயிரினங்கள் மண்ணோடு மண்ணாக மட்கி இன்று சாந்துப் பொருளுக்கு மூலப்பொருளாக மாறியுள்ளன. உலகின் மூப்புடைய கடல்வாழ் உயிரினங்கள், அரியலூரில் கற்படிமங்களாக மாறி, இன்றும் அவை காணக்கிடக்கின்றன. கடலாக விருந்ததற்குச் சான்றுகளாக, சிறிய கிளிஞ்சல் முதல் மூன்றடி விட்டம் கொண்ட ஆமைகள் வரையிலான கற்பதிவுகள் காணக்கிடக்கின்றன. மூப்புடைய நிலம் என்பதற்குச் சான்றாக, தீனோசார் என்ற உலகின் கொடிய உயிரினத்தின் முட்டைகளும் எலும்புக் கூடுகளும் அரியலூரில் (கல்லுமேடு) கிடைத்துள்ளன.⁴ கற்பதிவுகளாகக் காட்சியளிக்கும் அம்மேடு கல்லுமேடு என்றே இன்று அழைக்கப்படுகின்றது.

இலங்கையின் வவுனியாக் காடும் அக்காட்டைச் சார்ந்த மலைப்பகுதிகளிலும், உலகின் மூப்புடைய நிலமாக அறிவிய லாரால் அறியப்பட்டுள்ளன. ஏழாயிரம் அடிகள் உயரம் உடைய ஆதாமின் உச்சி என்றழைக்கப்படும் மலை, முதல் மாந்தனான ஆதாம், இடன் தோட்டத்தினின்றும் வெளியேற்றப் பட்ட பிறகு வந்து தங்கிய பகுதிக்யாகச் சிலர் கூறுகின்றனர். அங்குள்ள காலடிச் சுவடுகள் கொண்ட பாறை, மிகப் பழமையான பாறையாகும்.⁵ அப்பாறையின் துகள்கள் ஆய்வு செய்யப் பட்டபோது, அவை மிக மிக மூப்புடைய பாறையென அறியப் பட்டது. திருப்பாதம் (Sri pada) என அறியப்படும் அக்காலடிச் சுவடுகள், ஆதாமின் பாதங்கள் என்றவாறு கடந்த ஈராயிரம் ஆண்டுகளாகச் சொல்லப்பட்டு வருகின்றன. அம்மலை சம நலக் கண்டி (Samanalakande) எனப்படுகின்றது. இப்பகுதியில் வண்ணத்துப்பூச்சிகள் வந்து மாண்டு போவதால் அதற்குப் பட்டாம்பூச்சி மலை (Butterfly Mountain) என்ற பெயரும் உண்டு.

தூய தோமையார் இந்தியாவுக்கு வந்ததிலிருந்தே, அப் பகுதி ஆதாமின் மலை என அழைக்கப்பட்டதாகச் செய்திகள் கூறுகின்றன. பராக்கிரம பாகு, நிங்க மல்லன் போன்ற இலங்கை மன்னர்கள் இங்கு வழிபட வரும் மக்களுக்காக அம்பலங்களை அமைத்துக் கொடுத்ததாக, இலங்கை வரலாறு கூறுகிறது. ஆதாம் உண்மையில் அவ்விடத்தில் வாழ்ந்திருந்தானா என்பதற்குச் சான்றுகள் இல்லையாயினும், அவன் குமரிக் கண்டத்து மாந்தனே என்பதற்கானச் சான்றுகள் தற்போது வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளன. இலங்கையில் அறியப்பட்ட ஆதாம் பற்றிய செய்திகளைப் போன்றே, தமிழகத்திலும் ஆதாமைப் பற்றிய செய்திகள் அறியப்பட்டிருந்தன. சிலப்பதிகாரம் கூறும், “பிறவாயாக்கைப் பெரியோன்” கோயில், ஆதாமின் கோயிலே என்பதற்கானச் சான்றுகள், அவ்வரியிலேயே அடங்கியுள்ளன. இதனை உரையாசிரியர்கள், சிவன்கோயில் என்று திரித்து எழுதி விட்டனர். தாய் தந்தையர்கள் என்ற உலக வழக்கிற்குப் பிறக்காதவ னும், மாந்த உடலைப் பெற்றிருந்த ஒருவனைப் பற்றியே, பிறவாயாக்கைப் பெரியோன் என்ற சொற்கள் விளக்குகின்றன. எவ்வகையிலானாலும், முதல்மாந்தன் குமரிக்கண்டத்தில் வாழ்ந்திருந்தான் என்ற செய்தி, மேற்கண்ட செய்திகள் வாயிலாக அறியக்கிடக்கின்றன.

குமரிக்கண்டம் முற்றிலுமாக அழிந்துபட்டதா அல்லது அதனுடைய நிலக்கூருகள், புதிய நிலப்பகுதிகளாக மாற்றம் பெற்றனவா எனக் கூற இயலவில்லையாயினும், தொடக்கத்தில் சொல்லப்பட்ட முக்கால் வட்ட வடிவிலாக இன்று அமைந்துள்ள நாடுகளிடையே, மன்வகையிலும், பாறைகளின் முப்பிலும், இயற்கையமைப்பிலும் ஒருமைப்பாடு காணப்படுவதால், தென்ஆப்பிரிக்கா தொடங்கி வடக்கே சென்று, கிழக்கே விரிந்து தாய்லாந்திலிருந்து ஆசதிரேவியா வரை முடியும் நாடுகள், குமரிக் கண்டத்தின் எச்சங்களாகவே கருதப்பட வேண்டும். தென்னாப்பிரிக்கா தொடங்கி ஆசதிரேவிய வரையிலான இப்புதிய நாடுகள் யாவும் தமிழ்ப் பெயர்களையும் தமிழகம் மற்றும் இலங்கையின் இயற்கைச் சூழல்களையுமே கொண்டுள்ளன.

I. ஆப்பிரிக்கா

தொடக்கத்தில் குமரிக்கண்டத்தினின்றும் பிரிக்கப்பட்ட நிலப்பகுதி. தமிழ்ச் சொற்பொருளைத் தாங்கியவாறு உள்ள நிலப்பகுதியே ஆப்பிரிக்கா என்பதாகும். பிரிவு - பிரிக்கா எனத் திரிந்தது என்க. ஆ என்பதற்குத் தொடக்கம் என்பது தமிழ்ப் பொருளாகும்.⁷ ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தில் பாயும் பேராறுகளாவன:

1. காங்கோ (Congo): 4670 கி.மீ. நீளமுள்ள காங்கோ என்ற ஆறு, அது கட்டலைக் கலக்குமிடத்தில் சேயர் (Zaire) என்று அழைக்கப் படுகின்றது. கங்கு என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, காங்கு - காங்கோ எனத் திரிந்துள்ளது. கங்கு என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு, கருமை அல்லது நீலம் என்ற பொருளுண்டு⁸

கங்குல் = கரிய இரவு.

கங்கன் = கரிய நிறத்தவன். இவன் காங்கன் என்றும் சொல்லப் பட்டான். காங்கன் என்ற சொல்லே, காங்கேயன் என்று பிற காலத்தில் திரிந்தது. கருமையை நீலம் எனக் குறிப்பதும் தமிழர் மரபாகும். நீலம் என்ற நிறம் கருமையுடன் பச்சை கலப்பதால் தோன்றும் நிறமாதலால், அது அடிப்படை நிறமன்று. கருப்பு, பச்சை, நீலம் ஆகிய நிறங்கள் கருமையென்றே கருதப்பட்டன. இவ்வண்ணங்களில் கண்ணனின் தோற்றம் உள்ளதை நோக்குக. கருமையுடன் வென்மை கலப்பதால் பழுப்பு நிறம் தோன்றும். இதுவும் கருமையைக் குறித்ததே. இதனைக் கப்பு நிறம் என்பர். கப்பு என்பதே, கபில என்று சமர்கிருதத்தில் திரிந்தது.

கங்க என்ற தமிழ்ச்சொல், கருமையையும் நீலத்தையும் குறித்த தால், அந்நிறம் கொண்ட வட இந்திய ஆறு கங்கை எனப்பட்டது. கங்கை என்பதற்கு கரிய நிறமுள்ள நீண்ட கை அல்லது ஆறு என்பதே பொருளாகும்.

இதே பொருளைக் கொண்டு, ஆப்பிரிக்காவின் கங்கை என அறியப்பட்ட ஆறே, காங்கோ எனப்பட்டது. இச்சொல் ஒம், கருமை நிற என்ற தமிழ்ப் பொருளைக் கொண்டதே.

காங்கோ ஆறு கடலில் கலக்குமிடத்தில், சேயர் (Zaire) என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றது. இது, சேர் என்ற தமிழ்ச் சொல்லே என்க. சேர் சேர்தல் அல்லது கலத்தல் என்ற பொருளைக் கொண்டதாகும்.

காங்கோ, சேர் ஆகியவை தமிழ்ச் சொற்களே என்க. இவ்வாறு பாடும் அல்லது கடலில் கலக்குமிடத்திலுள்ள நாடும் காங்கோ என்று அழைக்கப்படுவதை நோக்குக.

2. நெஜர் (Niger) : 4100 கிமி. தொலைவு ஓடி அட்லாண்டிக் கடலில் கலக்கும் ஆப்பிரிக்க ஆறு.

நெஜர் (Niger) : நெஜர் குடியரசு எனப்படும் ஆப்பிரிக்கநாடு.

நெஜரியா (Nigereea) : இதுவும் ஓர் ஆப்பிரிக்கநாடு.

மேற்கண்ட மூன்று பெயர்களும் Niger என்ற கிரேக்கச் சொல்லி வின்றும் பிறந்தவைகளாகும். இச்சொல்லின் நீட்சியே Negro எனப்பட்டது.

மேற்கண்ட சொற்கள் யாவும் நகர் (Nager) என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் நீட்சியே. நகர் என்பது தொல் தமிழகத்தில் ஆற்றைக் குறித்த சொல்லே.

நகர் : நகர்தல் (to move), மலையிலிருந்து கடலுக்கு நகர்ந்து செல்லும் ஆறு. நகர் என்ற ஆற்றின் கரைகளில் அமைந்திருந்த ஊர்களும் நகர் என்றே சொல்லப்பட்டன. ஊர் என்பதும், நகர் என்பதும் நீண்டு செல்லும் அல்லது விரிவடையும் என்ற பொருளைத் தருவனவாகும்.

நகர் என்ற தமிழ்ச்சொல்,

நகர் (Nahar) என்றே எபிரேய மொழிலும்,10

நெகர் (Nehar) என்றே அரபு மொழியிலும்,11

நெகர் (Nehr) என்றே காசமிரத்து மொழியிலும்,12

சொல்லப்பட்டு, அவை ஆறுகளையே குறித்தன.

தமிழருடைய வரலாற்றில் நகர் என்பது சிறப்புக்குரிய சொல் லாகும். இம்மூலச் சொல்லினின்றும் தமிழிலேயே பல சொற்கள் விரிந்தன.

நகர் : ஆறு, ஆற்றங்கரை, ஆற்றங்கரையில் அமைந்திருந்த ஊர். நகர் என்பது நீட்சியைக் குறித்ததால், மேலும் மேலும் நீண்டு செல்லும் பலவற்றிற்கும் நகர் என்பதே மூலச்சொல்லாயிற்று.

நகர் - நகம் : வளர்ந்து வரும் விரலின் கெட்டியான தோல்.

நகர் - நகம் - நாகம் : நீண்ட பாம்பு.

நகர் - நாகர் : நகரத்தில் வாழ்ந்திருந்த மாந்தர், தமிழர், கரிய நிறமுடையவர்.

Niger என்ற மேற்கித்தியச் சொல்லும், ஆற்றையும் கருப்பு மாந்தரையும் குறித்தது. நீக்ரோ (Negro) என்ற கருப்பின மாந்தரைக் குறித்த ஆங்கிலச் சொல்லும்; நகர் அல்லது நாகர் என்ற தமிழ்ச் சொற்களின் திரிபே.

நகர் - நாகர் = நகரிய மாந்தர், குறிப்பாகத் தமிழர்.¹⁴

நகரில் வெளிப்பட்ட உயர்ந்த வாழ்க்கைமுறை, நகர் + இயம்= நகரியம் எனப்பட்டு, பிற்காலத்தில் நாகரிகம் எனத் திரிந்தது. நாகரின் வாழ்க்கை முறையும் நாகரிகம் எனப்பட்டு பிற்காலத்தில் நாகரிகம் எனத் திரிந்தது. நாகரின் வாழ்க்கை முறையும் நாகரிகம் எனப் பட்டதாகக் கருதலாம். நகர் என்றசொல்லின் வேர்க்சொல் நா எனப்படுவதாகும்.

மேற்கண்ட அனைத்துச் சொற்களும், நா என்ற தமிழ் வேரின் நீட்சிகளே.

நா: வேர்க்சொல், வளர்க்சி மற்றும் நீட்சியைக் குறித்தது.

நா : நாக்கு என்றும் பிற்காலத்தில் விரிந்தது. வாயின் உறுப்பு.

நா: நீண்ட நாக்கு. இது உணவை மசிய வைக்கப் பயன்படும் உறுப்புமாகும்.

நா: பேசுவதற்குப் பயன்படும் உறுப்பு. உறுப்பின் பெயராலே பேச்சு என்ற பொருளும் விரிந்தது.

நா - நாவி: நாக்கு போல் நீண்டிருக்கும் மரக்கலம்.

நா என்ற வேர்க்சொல்லினின்றே,

நாங்கு, நாசி, நாஞ்சில், நாடான், நாடு, நாடி, நாட்டம்; நாட்டியம், நாட்டு, நாடல், நாண், நாணம், நாணயம், நாணல், நாதன், நாத்தி (நாத்தனார்), நாத்திகம், நாய், நாயகன், நாயிறு, நாயன், நாரணம், நாரதன், நாராயணன், நாரை, நார், நாலு, நாவலன், நாவாய், நாவி, நாவிதன் (நீண்ட கத்தியை யடையவன்), நாழி, நாள், நாற்றம், நாற்று, நானிலம் போன்ற தமிழ்ச்சொற்கள் விரிந்தன¹⁵

நா என்ற தமிழ் வேரினின்றும் நீண்ட சொற்கள், உலகின் பன் மொழிகளிலும் காணப்படுகின்றன. அச்சொற்களுக்கெல்லாம் அம்மொழிகளில் வேர்க்சொற்கள் கிடையா. ஆப்பிரிக்க இன

மக்கள், குமரிக்கண்டத்து மக்களே என்பதும், குமரிக்கண்ட அழிவின் போது பிரிந்து சென்றவர்கள் என்பதும், நெஜர் - நீக்ரோ போன்ற சொற்களால் அறியப்படும். குமரிக்கண்டத்தின் மேற்குப் பகுதியாக ஆப்பிரிக்கக் கண்டம் இருந்தது என்பதை ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தின் மொழிகளே உறுதிப்படுத்துகின்றன.

3. நெல் (Nile) 4160 கி.மீ. தொலைவு நீண்ட ஆறு. எகிப்து என்ற தலைப்பில் விளக்கப்படும். நீர் - நீல் என்று நீரையே குறித்தது. நீல் - நெல் எனப்பட்டது.
4. சாம்பசி (Zambazi) : 2700 கி.மீ. நீளமுள்ள ஆப்பிரிக்க ஆறு. செம் - செம்மை என்பது சிவப்பைக் குறித்த தமிழ்ச் சொல்லாகும். சிவந்த நீரைக் கொண்ட ஆறு செம்பாறு அல்லது செப்பாறு என்றும் சொல்லப்படும். செப்புத் துகள்களை அடித்துக் கொண்டு வரும் தாமிர வருணியைச் செம்பாறு என்றும் சொல்லுவார். பை என்ற தமிழ்ச் சொல், அகன்ற - விரிந்த - அழுகு - பச்சை என்றவாறு பொருள் தரும். 16 செம் - பை என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, சாம்ப - சாம்பசி எனத் திரிந்துள்ளது.
5. இந்த ஆற்றில் செந்தீரே காணப்படுவதால், செம்பைசி என்ற சொல்லே, சாம்பசி எனத் திரிந்தது என்க.
6. சாம்பியா (Zambia) : செம்மண் நிலமாகக் காட்சியளிக்கும் நாடு. 17 ஆப்பிரிக்காவின் தென்பகுதியிலுள்ள நாடு.
7. சாயர் (Zarie) : சேயர் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே. சேயர் = தொலைவில் உள்ளவர். சேரன் என்ற சொல்லை ஒப்பு நோக்குக. சேய் + அரன் = சேரன். சேய் + அர் = சேயர். இதுவும் ஆப்பிரிக்கா வின் தென்பகுதியிலுள்ள நாடே.
8. சிம்பாப்வே (Zimbabwe) : தற்போது முற்றிலும் செம்மண் நில மாகக் காட்சியளிக்கின்றது. இதுவும் ஆப்பிரிக்காவின் தென் பகுதியிலுள்ள நாடே. செம்மண் பாவியுள்ளதால், சிம்பாப்வே எனத் திரிந்தது.
9. மொசம்பிக் (Mozambique): செம்மை, செம்பு என்ற தமிழ்ச் சொல்லால் அறியப்பட்ட தென்னாப்பிரிக்கநாடு.
10. நமீபியா (Namibia): 200 கி.மீ. அகலமும், 1300 கி.மீ. நீளமும் கொண்ட நீண்ட பாலைவனத்தைக் கொண்ட நாடு. நாமீஸ்வாய் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே நமீபியா என்பதாகும். நா என்பது நீண்ட என்ற பொருளைத் தருவதாகும். Bia என்பது வாய் என்ற சொல்லின் திரிபாகும். வாய் என்பதற்கு வழி என்ற பொருளும் உண்டு. Ara - Bia என்ற சொல்லின் ஈற்றுச் சொல்லை நோக்குக.
11. அங்கோலா (Angola) : ஆப்பிரிக்காவின் மேற்குக் கரையில் உள்ளநாடு. அங்காளம் என்ற தமிழ்ச் சொல், அங்கோலா எனத்

குமரிக் கண்டம்

திரிந்தது. கோ கோ கோலா (Coco-cola) என்ற சுவைநீரில் உள்ள கோலா என்ற சொல்லும், காளம் என்ற அல்லது கருமை என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே. அழகிய கருமை என்பதே அங்காளம் - அங்கோலா எனத் திரிந்தது.

11. தான் சானியா (Tanzania) சேண்- சேணியம் என்ற தமிழ்ச் சொல் ஒக்குத் தொலைவு என்பதே பொருளாகும். தென் சேணியம் என்பது, தெற்கிலுள்ள தொலைவு நாடு என்ற பொருளைத் தருவதாகும். தான் சேணியம் என்பதும் தமிழ்ச் சொல்லே. தான் = உயர்ந்த அல்லது மலைகளைக் கொண்டுள்ள என விரியும். தென் சேணியம் அல்லது தான் சேணியம், தான் சானியா எனத் திரிந்தது.
12. சோமலியா (Somalia) மலைகளும் குன்றுகளுமாய் விளங்கும் இந்நாடு, வரண்ட செம்மன் நிலப்பரப்பைபக் கொண்டது. செம் மலை என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, சோமலியா என்று திரிந்தது.
13. சூடான் (Sudan) : பெயரிலேயே சூடு, வெப்பம் ஆகிய பொருளைத் தரும் சொல்லால் அழைக்கப்படுகின்றது. சூடானின் மேலுபகுதி சுடும் வெப்ப பகுதிகளாகும். சூடு என்ற தமிழ்ச் சொல்லால், சூடான்- சூடான் என்று திரிந்தது.
14. எத்தியோப்பியா (Ethiopia) : வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முற்பட்ட எத்தியோப்பியா, செங்கடலுக்கு மேற்குப் பகுதியிலிருந்தது. அப்பகுதியை ஆண்டவளே சீபா (Sheba) என்ற அரசியாவாள். இதியோப்பியா என்றும் ஈதியோப்பியா என்றும் தொன்மைக் காலத்தில் அழைக்கப்பட்டது. வெப்பம், சூடு, வெய்யில் ஆகியவை களால் தாக்கப்படும் நாடு என்பதால், தீ என்ற சொல், இப்பெயரில் காணப்படுகின்றது.
15. எகிப்து (Egypt) : க மற்றும் படை தமிழ்ச் சொற்களே, எகிப்து என்ற பெயருக்கான மூலச் சொற்களாகும். க என்பது கடவுளை யும், படை என்பது மன்னனையும் குறித்த எகிப்திய (தமிழ்ச்) சொற்களாகும். க - படை என்ற (தமிழ்ச்) சொல், கப்படா என்று நீண்டது என எகிப்திய மொழியிலார் கூறுகின்றனர். இச் சொல் வை கிரேக்கர்கள் கப்தோ என்றனர். இலத்தீன் மொழியில் ஜ என்ற எழுத்து இணைந்து கிரேக்கர்கள் ஜகப்தோ என்றனர். இலத்தீன் மொழியில் ஜ என்ற எழுத்து இணைந்து, ஜகிப்தோ என்றனர். ஆங்கிலத்தில் ஈகிப்த் என்றும் பிற்காலத்தில் ஈஜிப்ட் என்றும் திரிந்தது.

Ka.pata → Kapta → Kypeto → Ikypto → Ekypt → Egyp t.¹⁹

நெல் (Nile) : நீல நிறமாகத் தோன்றும் இவ்வாறு, 6695 கி.மீ. நீள முடையது. தோன்றும் இடத்தில் வெண்மையாகவும், கார்த்தாம்

(Khartoum) என்ற இடத்துக்குப்பிறகு நீல நிறமாகவும் இவ்வாறு காணப்படுவதால், நீல் என்றே சொல்லப்பட்டது. நீல் - நீலம் என்பது தமிழ்ச் சொல்லே.

நீர் என்ற சொல்லே, நீல் எனத் திரிந்தது. நீரின் திரிபுக் சொல்லான நீல் என்ற சொல் வழியே நீல - நீலம் என்ற சொல் பிறந்தது எனக் இன்றும் தெலுங்கு மொழியில் நீர், நீல் என்றே சொல்லப்படுவதை நோக்குக. 20 மேலும் விளக்கங்களுக்கு ஆசிரியரின் கௌற்று நாலைக் காணக்.

மேற்கண்டவாறு ஆப்பிரிக்க நாடுகள் பலவும் தமிழ்ப் பெயர்களைக் கொண்டுள்ளதைக் காணலாம். மேலும் இன்றும் கூட ஆப்பிரிக்க மக்கள் பேசுகின்ற அனைத்து மொழிகளிலும் தமிழின் தாக்கங்கள் நிறைந்துள்ளதாக ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக,

பானை → பான் (Paan),

கூன் → கோன் (Kon),

காலம் → கலி (Kalee),

உலக்கை → உனுகல் (Unugal),

வாயில் → பாபல் (Bafal),

மரம் → கர (quara),

ஆமை → ஆமரை (Amere),

பாம்பு → பாங்கு (Fangoo),

ஊர் → ஊரு (Uru),

நீர் (water) → நீர் (cloud),

நாகு (எருமை) → நாக் (Naag),

ஆனை → ஆனிக் (Aniq),

கூடு (சேர்) → கூட் (Kund),

இமை (விழிமுடி) → உமை (Umai),

கால் → கால் (Gal),

பல்லி → பல்லர்தி (Pallardi),

என விரியும்.²¹

செம்மன் ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் பரவலாக அறியப்படுவதோடு, குமரிக் கண்டத்திலும் செம்மன் பரந்து காணப்பட்டிருக்க வேண்டும். இதுபற்றியே செம்மன்னிலிருந்தே முதல் மாந்தன் தோற்றுவிக்கப்பட்டான் என்ற செய்தியால், முதல் மாந்தனின் தோற்ற நிலம் குமரிக்கண்டமே எனக் கருத இடமுண்டு. சாம்பியா, செம்பாப்வே, சோமாலியா போன்ற நாடுகள், செம்மனைற் பரப்பைக் கொண்டவைகளே.

ஆப்பிரிக்கத் தீவுகள்:

1. மடகாசகர் (Madagascar): மொசம்பிக் கடல்வழி, ஆப்பிரிக்கா வையும் மடக்காசக்கர் கரையும் பிரிக்கின்றது. மடகாசக்கரில் காணப்படும் பரப்பரப்புளி என்ற மரவகை, ஆலமரத்தைப் போன்று விரிந்து வளர்வதென்று கூறுவர். இது தமிழகத்தின் குமரி மாவட்டத்தில் அறியப்படுகின்றது. லெமூர்²² என்ற மரங்களில் மறைந்து வாழும் குரங்கினம் இம்மரங்களில் பெருமளவில் காணப்பட்டதாகக் கூறுவர். மடகாசகர் ஒரு காலத்தில் குமரிக் கண்டத்தின் மேற்குப் பகுதியாக இருந்தது என்பதால், மடகாசகரில் வாழ்ந்திருந்த லெமூர் (Lemur) என்ற குரங்கினம், குமரிக் கண்டத்திலும் வழிந்திருந்ததாகக் கருதி, அக்கண்டத்தை லெமூரியா என்று மேலெநாட்டவர் அழைத்தனர். கிளைகளின் இலை மறைவில் ஒளிந்து வாழும் இக்குரங்கினம், இலைமறைவு என்ற தமிழ்ச் சொல்லால் அழைக்கப்பட்டு, லெமூலர் எனத் திரிந்திருக்க வேண்டும். மடகாசகர் என்ற பெயர் பிற்காலப் பெயராகும். மலைகசி (Malagasy) என்பதே இத்தீவின் தொன்மைக் காலப் பெயராகும். மலைநாடு என்ற பொருளில் மலை என்ற சொல் அறியப்படுவதை நோக்கு.
2. சேய் சேல்ஸ் (Sey Chells): மடகாசகருக்கு வடக்கேயுள்ள சிறிய தீவு. இயற்கை எழிலுடன் காணப்படும் இத்தீவின் வருமானம் மீன்பிடித் தொழிலால் வருவதே தற்காலத்தில் சுற்றுலாப் பயணி களின் வருகை உயர்ந்துள்ளன. சிறிய தீவு என்பதால் சேய் என்ற முன்னொட்டுச் சொல் காணப்படுகின்றது. சேல்ஸ் என்ற சொல், சேல் என்று மீனைக் குறித்த தமிழ்ச் சொல்லே. சேய்சேல் என்ற தமிழ்ச் சொற்களே, சேய்சேல்ஸ் எனத் திரிந்துள்ளதை நோக்குக.
3. மோரிஸ் (Mauritius) : மோரிஸ் என்றே தமிழர்களால் அழைக்கப்படும் இத்தீவு இந்திய மரபினர் பெருமளவில் வாழ்ந்து வரும் நாடாகும். மேறு என்ற குமரிக் கண்டத்தின் மலைத் தொடரின் தொடக்கம், இங்கிருந்தே தென் கிழக்காக நீண்டிருக்கவேண்டும். மேறு என்பதே, மோரிஸ் எனத் திரிந்திருக்க வேண்டும்.

II. அரேபியா (Arabia):

அரேபியா என்ற நாடு குமரிக் கண்டத்தின் வடமேற்குப் பகுதியிலிருந்த நிலமாகக் கருதப்படுகின்றது. இது முற்றிலும் பாலைவனமாகக் காட்சியளிப்பதால், குமரிக்கண்ட அழிவின் போது மண்முடிப் போனதாகக் கருதஇடமுண்டு. ஆரவாய் என்ற தமிழ்ச்சொல்லே, அரேவியா - அரேபியா எனத் திரிந்தது என்க. ஆரல் என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு தீ, வெப்பம், குடு, ஒளி, என வெப்பத்தோடு தொடர்புடைய பொருளே விஞ்சி நிற்கின்றன. ஆரல் என்பது, கார்த்திகை விண்மீனுக்குரிய பெயராகும். வாய் என்பது வழியென்றும் அறியப்படும். ஆரல் என்பது வெப்பமான வழி அல்லது பாலை நிலவழி என்று அறியப்படும். அரேபியா என்பது, ஆரல்வாய் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே.

சாலுதி (Saudi) என்பது பிற்காலச் சொல்லே. சாலுத் (Saud) என்ற மன்னர் மரபு, (1880 - 1935) இந்நாட்டின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டது முதல், சாலுதி அரேபியா என அழைக்கப்பட்டது.²³ சாலுத் என்பது, சாலுதி என்ற எபிரேயச் சொல்லின் அரபு ஒலிப்பே ஆகும். சாலுதி என்பதற்கு, சாவை வென்றவன் என்பதே பொருளாகும்.

1. யாமென் (Yemen): அரேபியாவின் தென்பகுதி. யா என்ற எபிரேயச் சொல்லுக்கு, தெற்கு என்பதே பொருளாகும்.²⁴ யாமன் என்ற தமிழ்ச்சொல், தென் தரை என்ற தமிழ்ப் பொருளைத் தருவதே.
2. ஒமன் (Oman): இது உவர் மன்ன் என்ற தமிழ்ச்சொல்லே. உவர் மன்ன், கடற்கரையோரத்து நெய்தல் நிலமாகும். இந்நாடும் தமிழ்ப் பெயரைக் கொண்டதே.
3. திலமண் (Dilmun) : தற்போதைய கத்தார் நாட்டின் அக்காலத் துறைமுகநகரமாகும். மூக்கு போல் நீண்டிடருக்கும் இந்நிலப்பகுதி யைத் தலைமண் என்ற தமிழ்ப் பெயரால் அக்காலத்தில் அழைத்தனர். பாரசீக வளைகுடாவிற்கு வரும் அனைத்துக் கப்பல்களும் நீரையும் உணவையும் இங்குதான் வாங்கி இருப்புவைத்துக் கொண்டனர்.
4. சினை தீவுக்கறை (Sinai Peninsula): சினை என்பதே கர்ப்ப என்று சமற்கிருதத்தில் சொல்லப்பட்டு, தீப கர்ப்பம் எனப் பட்டது குல் கொண்ட பெண்ணின் வயிறு போல் நீண்டிடருக்கும் இப்பகுதியை சினை என்ற தமிழ்ச் சொல்லால் அழைத்தனர். பிற்காலத்தில் அது சினாய் என்று திரிபுபட்டது.

5. செங்கடல் - (Yam - Sup): எபிரேய மொழியிலும் எகிப்திய மொழியிலும் யா - அம் என்ற சொல் கடலைக் குறித்தது. யா என்பது நீரைக்குறித்த தமிழ்ச்சொல்லே²⁵ செப்பு அல்லது செம்பு என்பது சிவந்த நிறத்தைக் குறிப்பதாகும். சிவப்பு - செப்பு என்ற வாறு சொல்லப்பட்டது. சிவப்பு நிறக்கடல் (செங்கடல்) என்பது, யாம் - சப் என்றவாறு திரிந்தது என்க.

III கனான் (Canaan):

கனான் என்ற சொல்லுக்கு, கருமை அல்லது கரும்பழுப்பு நிறமென்பதே பொருள் என எபிரேய மொழியில் சொல்லப் பட்டது. கன்னுதல் என்பதற்குக் கருத்துப்போதல் என்றவாறு பொருள் விரியும். கனி கன்னிப் போயிற்று என்றால், பழம் கருத்துக் கெட்டுப் போயிற்று என்பதே பொருளாகும்.

கனான் நாட்டிற்குப் பிற்காலத்தில் இசுரா - எல் என்று மோசேயின் வழிவந்தவர்களால் பெயரிடப்பட்டது. இந்நாட்டின் மலைகள், ஏரிகள், ஆறுகள், சமவெளிகள், ஊர்கள், இடங்கள் யாவும் தமிழ்ப் பெயர்களைக் கொண்டவைகளே. ²⁶

யோர்தான் (தான் என்ற ஆறு),

யோர்முக் (முகம் என்ற ஆறு),

ஆகிய ஆறுகள், யோர் எனத் திரிந்து, தமிழ்ப்பெயர் களையே கொண்டுள்ளன. மேலும் விளக்கங்களுக்கு ஆசிரியரின் பங்றுளி முதல் யூப்ராச வரை என்ற நூலைக் காண்க.

IV மெசபத்தோமியா (Meso - poto Mia)

இன்றைய ஈராக் நாட்டின் பகுதிகளைக் கொண்டநாடு. இது உயரமான, படர்ந்து விரிந்த நாடு என்ற பொருளில் மெசபத்தோமியா எனப்பட்டது. மிசை - படன் என்ற தமிழ்ச் சொற்களை நோக்குக. படன் என்ற தமிழ்ச் சொல்லால் அழைக் கப்பட்ட பகுதியும் அங்கிருந்தது. இந்நாட்டின் ஆறுகள் இரண்டாகும். யூப்ராச இடதுபக்கமாகவும், சினார் என்ற தைகிரீசு ஆறு வலப்பக்கமாகவும் பாய்ந்து, பாரசீக வளைகுடாவில் கலக்கின்றன.

அக்காடிய மொழியில் இப்புறத்து (ஆறு) என்றறியப் பட்ட சொல்லே யூப்ராச எனத்திரிந்தது. சினாரு எனப்பட்டது சின்னாரு என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே.²⁷

மேலும் பல ஊர்களும், இடங்களும் கூடத் தமிழ்ப் பெயர்களையே தாங்கி நிற்கின்றன.

V பாபிலோன்:

வாயில் என்ற தமிழ்ச்சொல்லே பாபல் (ஆப்பிரிக்க மொழி யிலும் அவ்வாறே சொல்லப்பட்டது) எனத்திரிந்தது. வாயில் (Gateway) என்ற பொருள் கொண்ட கடவுளின் இல்லம், வாயில்லம் எனப்பட்டு, பாபிலோன் எனத் திரிந்தது. இது தமிழரின் குடியேற்ற நாடுகளில் ஒன்றாகும். தமிழர் உருவாக்கிய ஊர் நகரம் இங்குதான் அமைந்திருந்தது.²⁸

VI ஈழம் (Elam):

இதுவும் தனித் தமிழ்ச் சொல்லால் அழைக்கப்பட்ட நாடே. இதனை எலாம் என்று திரித்துக் கூறினர்.²⁹

VII கால்தியா (Chaldea):

கல்தேயம் என்று தமிழ்ப் பெயரால் அழைக்கப்பட்ட நாடு. கிரேக்கர்களால் சால்தியா என்று திரித்துக் கூறப்பட்டது.³⁰

VIII பார்த்தீயம்:

பாரசீகம் என்ற நாட்டின் பழம் பெயராகும். தீயை வணங்கிய மக்கள் வாழ்ந்த நாடு என்ற பொருளில் பார் +தீ + தேயம் எனப்பட்டது. சிந்து வெளிமக்களின் குடியேற்ற நாடுகளில் இதுவும் ஒன்றாகும்.³¹

IX. பர்மா:

மியன்மார் என்பதே இந்நாட்டின் பழம்பெயராகும். வார்மன் என்ற பழங்குடியினத்தவர் பெரும்பான்மையோர் வாழ்ந்திருந்ததால், வார்மா அல்லது பார்மா என்று அழைக்கப் பட்டது. ஆங்கிலேயர் இந்நாட்டைப் பர்மா என அழைத்தனர். வார்மன் என்பதே பிற்காலத்தில் வர்மன் என்று திரிந்தது. மான்தலை என்ற தமிழ்ப் பெயர், மாண்டலே என்று திரிபுபட்டுள்ளது. யாங்கோன் (Yangon) என்பதற்கு தெற்கித்தியத் தலைவன் என்பதே பொருளாகும்.³² பிற்காலத்தில் அது ரங்கோன் எனப்பட்டது. மேயன்மார் என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, மியான்மார் எனத்திரிந்தது.

IX. தாய்லாந்து (Thailand):

சையாம் (Siam) எனத் தொடக்கத்தில் அழைக்கப்பட்டது. தாய் -மூவங்தாய் என்பது பழமையான பெயராகும். லாண்டு என்பது நாடு என்ற சொல்லின் திரிபாகும். தாய் என்பது தமிழ்ச்சொல்லே. சையாம் என்ற சொல்லும், சேயோன் என்ற சொல்லின் திரிபாக உள்ளதை நோக்குக.

XII கம்பூச்சியா (kamboochiya)

மூங்கில்கள் நிறைந்த நாடு என்பதால், கம்புச்சியா என்று அழைக்கப்பட்டது. கம்பு, மூங்கில் என்று பொருள்படும்.

XII மலேசியா (Maaysia):

மலைநாடு என்றும், மலையா என்றும் அழைக்கப்பட்டது. இதன் ஒரு பகுதி புருனே நாட்டுடன் இணைந்துள்ளது.

XIII புருனே (Brumei):

புருனே என்று சொல்லப்படும் நாடு, போர்னியோ என்றும் சொல்லப்பட்டது. உண்மையில் பொருநை என்ற தமிழ்ச்சொல்லே அவ்வாறு திரிந்தது.

IX இந்தோனேசியா (Indonesia):

இது பல தீவுகளை உள்ளடக்கிய நாடு.

1. சுமத்திரா (Sumatra): செம்மதுரை என்ற தமிழ்ச்சொல்லால் அழைக்கப்பட்டது. கடராம் என்பது பிற்காலப் பெயராகும்.
2. ஜாவா (Java): யா அகம் என அழைக்கப்பட்ட தீவு. யா என்பது தெற்கைச் சூறித்த தமிழ்ச்சொல்லாகும். தென்னாடு என்ற பொருளைக் கொண்டது. யா அகம் - யாவகம் - சாவா - ஜாவா எனத் திரிந்தது.
3. மதுரா (Madura) : இத்தீவிற்கு வடக்கே மதுரை என்ற தீவும் உண்டு.
4. தம்போரா (Tambora) : தாமரை, தாமிர (பரணி) என்ற தமிழ்ச்சொல்லை நினைவு படுத்தும் சொல்.

X ஆசுத்திரேலியா (Australia):

யாத்தரை என்பதே இதன் மூலச் சொல்லாகும். தென்னாடு என்பது இதன் பொருளாகும். யாத்தரை - யாத்ரோ- ஆசுத்திரோ என்றவாறு திரிந்தது. இந்நாட்டின் பழங்குடியினர், தொல்தமிழ்மக்களாகவே கருதப்படுகின்றனர். இவர்களுடைய பேச்சும் மொழியும், தமிழ் நடையிலேயே காணப்படுகின்றன.

XI சீனா (China):

சேணம் என்ற தமிழ்ச்சொல், தொலைவைக் குறித்தது. சேணநாடு என்பது தமிழர்கள் சூட்டிய பெயரே. சேணம் - சீனம், சீனா எனத் திரிந்தது.

XII நியுகினியா (New Guinea):

கனித் தீவு என தமிழ்ச்சொல்லால் அழைக்கப்பட்டது. பழங்கள் நிறைந்த நாடு என்பது இதன் பொருளாகும்.

ஒரு கலயத்தைக் கவிழ்த்ததுபோல், முக்கால் வட்ட வடிவில் அமைந்துள்ள நாடுகள் அனைத்தும், குமரிக்கண்ட அழிவிற் குப் பிறகு தோன்றிய நாடுகளே என்பதால், இந்நாடுகளில் தமிழரின் குடியேற்றங்கள், பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நிகழ்வுற்றன. ஒரு நாட்டிற்கு எல்லைகளை வகுக்கும்போது, சொல்லப்படவேண்டிய திசைகளையும் இடங்களையும் சுட்டுவது மரபு. குமரிக்கண்டத்தைச் சுற்றித் தோன்றிய புதிய நாடுகள் அனைத்தும், குமரிக்கண்ட எச்சங்களைக் கூறுவன வாகவே உள்ளன.

1. இம்மக்களின் மொழிகள் தமிழ்த் திரிபு மொழிகளாகவே உள்ளன.
2. இம்மக்களின் வாழ்க்கைமுறை தமிழரின் நடைமுறைகளைக் கொண்டுள்ளன.
3. சமயம், வழிபாட்டு முறைகளும் தமிழர் சமயத்தைச் சார்ந்துள்ளன.
4. இந்நாடுகளின் கடைகளும், இலக்கியங்களும் குமரிக் கண்டத் தைப் பற்றிய பல்வேறு செய்திகளைக் கூறுகின்றன.
5. குமரிக் கண்ட அழிவிற்குப் பிறகும், தமிழ் மக்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தவைகளாக அறியப்படுகின்றன.

மேற்கண்ட நாடுகளின் வரலாறுகள் குமரிக்கண்டத்தையே சார்ந்துள்ளன. குமரிக்கண்டம் பற்றிய செய்திகள் தெளிவாக அறியப்படாத நிலையில், புறச்சான்றுகளைக் கொண்டே அதன் நிலைப்பட்டை நிறுவ வேண்டியுள்ளது. குமரிக்கண்ட அழிவின் போது, மக்களோடு மக்களாகத் தமிழ் இலக்கியங்களும் வரலாறுகளும் அழிந்து போயின. தப்பிப்பிழைத்த அயல்நாடு களில் குடியேறிய தமிழர்கள், குமரிக்கண்டம் பற்றிய பல்வேறு செய்திகளைத் தங்களது இலக்கியங்களில் பதிவு செய்துள்ளனர். அவ்விலக்கியங்கள் கூறும் செய்திகள், தமிழருடையதே என

அறியப்படாத நிலையில், அவ்விலக்கியங்கள் பற்றிய பல்வேறு ஊக்க செய்திகளும் பதிவாகியுள்ளன.

தொடக்கத்தில் அவ்விலக்கியங்களை ஆய்வு செய்தவர்கள், பல தவறான தகவல்களை அளித்துவிட்டனர். தமிழரின், தமிழ்மொழியின் வரலாற்றை மீட்டெடுக்க, குமரிக் கண்டக் கொள்கையும், தமிழரின் அயல்நாட்டுக் குடியேற்றம் என்ற கொள்கையும் அடிப்படைகளாக அமைந்தவைகளாகும். இவ்விரு கொள்கைளின் வழியில்தான் இனி மேற்கொண்டு ஆய்வுகள் தொடரப்பட வேண்டும். இவ்விரு கொள்கை களையும் நிறுவ இன்று நமக்குக் கிடைத்துள்ள முதல்வழி, மொழி ஆய்வு மற்றும் சொல்லாய்வு முறையே ஆகும். இவ்வாய்வுகள், எதிர்பார்த்தவைகளைவிட மிகச்சிறப்பான பயனை அளித்துவருகின்றன. மீண்டும் தமிழ்க் குடியேற்ற நாடுகளின் இலக்கியங்களைத் தமிழர்கள் ஆய்வு செய்தல் வேண்டும். இவ்விலக்கியங்களின் படைப்பாளிகள் யாவரெனத் தெரியாத மேலைநாட்டவர், பல்வேறு குழப்பங்களை விளைவித்துள்ளனர். மேலும் பல பல தமிழ்ச் சொற்களை, அவர்களுக்குத் தமிழ் தெரியாத கரணியத்தால், பலவாறான ஒலிப்புகளிலும் பதிவு செய்து விட்டனர். உண்மையில் பல சரியான தமிழ்ச் சொற்களை, ஒலி மாற்றங்கள் செய்து பதிவு செய்துள்ளனர்.

எடுத்துக்காட்டாக, சிந்துவெளி வரிவடிவங்களைப் படித்த தமிழரல்லாத ஆய்வாளர்கள், தங்கள் மனம்போன போக்கில் அச்சொற்களை ஒலித்துக்காட்டினர். தொடக்கத்தில் தமிழ் ஆய்வாளர்கள், சிந்துவெளி எழுத்துக்களைப் படிக்க முற்படாத தால், முன்பு பதிவு செய்யப்பட்ட சொற்களின் ஒலிப்பும், பொருளும் மாறுபட்டிருந்ததை அறிய இயலவில்லை. அண்மைக்காலங்களில் சிந்துவெளி எழுத்துக்களை ஆய்வு செய்த தமிழறி ஞர்கள், அவையாவும் தமிழ்ச்சொற்களே என்று கண்டறிந்த தோடு, அவற்றிற்கான சரியான ஒலிப்புகளையும் விளக்கியுள்ளனர்.

ஆனால், மேலைநாட்டுத் தமிழர் படைத்த இலக்கி யங்கள் யாவும், தவறாகப் படிக்கப்பட்டும். சரியான பொருளை வெளிக்கொணராமலும் அறியப்பட்டுள்ளன. இதுவரையில் தமிழறிஞர்கள் எவரும் அவ்விலக்கியங்கள் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற் கொள்ளவில்லை. அண்மையில் ஆசிரியரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளில், ஆயிரக்கணக்கான தமிழ்ச் சொற்கள் அறியப்பட்டுள்ளன. மேலும்

அவ்விலக்கியங்கள் யாவும், குமரிக் கண்ட வரலாற்றை மையமாகக் கொண்டே எழுதப்பட்டுள்ளன என்பதையும் கண்டறிய முடிந்தது. குறிப்பாக, பாபிலோனிய, எபிரேய, எகிப்திய இலக்கியங்கள், தமிழராலேயே படைக்கப்பட்டுள்ளன எனத் தெளியலாம். மேலெநாட்டு ஆய்வாளர்கள், அவ்விலக்கியங்களின் அடிப்படைகளையே மாற்றி எழுதிவிட்டனர். அதனால் உண்மையான வரலாறு திசை திருப்பப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

அடுத்தாக, சுமேரியரின் இலக்கியங்கள் மிகத் தெளிவாகத் தமிழகம் பற்றிய செய்திகளை அளித்துள்ளன. அவைகளும் குழப்பமான பார்வையில் திசைதிருப்பப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, மெசபத்தோமிய இலக்கியங்கள், சுமேரிய, கணானிய, எகிப்திய, கிரேக்க இலக்கியங்கள் அனைத்தும் தமிழ்க் கண்ணோட்டத்தில் மறு ஆய்வு செய்யப்படல் வேண்டும். எபிரேய மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ள விவிலியத்தின் தொடக்க அதி காரங்கள், குமரிக் கண்டச் செய்திகளை விரிவாக விளக்குகின்றன. இது நாள்வரையில் பாபிலோனியர் யார், எபிரேயர் யார், சுமேரியர் யார் என்பன போன்ற கேள்விகளுக்கு மேற்கிடத்திய வரலாற்றாய்வாளர்களால் பதிலிறுக்க இயலவில்லை.

மேற்கண்ட மக்கள் யாவரும் தமிழரே என்பதால், தமிழ்க் கண்ணோட்டத்தில் அம்மக்களின் வரலாறுகள் அனுகப்படல் வேண்டும். அவ்வாறான முயற்சியின் தொடக்கமாக, நூலாசிரியரால் பல ஆய்வு நூல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. மேலும் மேலும் அம் மக்களின் வரலாற்றைத் தோண்டி எடுக்கும் முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும். அவ்வாறான முயற்சிகள் வெற்றி பெருமானால், தமிழ் இனத்தின் வரலாறு மிகத் தெளிவாக மீட்கப்படும். அம்முயற்சியின் ஒரு பகுதியாகவே இந்நால் எழுதப்பட்டுள்ளது. தமிழகத்தின் வரலாற்றாய்வாளர்களும் சொல்லாய்வறிஞர்களும் ஒருங்கிணைந்து இம்முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும். தங்களுக்குள் இருக்கும் விருப்பு வெறுப்புக் களைக் களைய வேண்டும். அவ்வாறான முயற்சிகளில் முனைப்புகள் காட்டாத தமிழறிஞர்களை, எதிர்காலம். ஒருபோதும் மன்னிக்காது என்பது உறுதி. தமிழறிஞர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் சிலர், தங்கள் சிந்தனைகளிலும் மேம்பட்ட ஆய்வுகள் வெளிவரும் போது. குறைகள் சொல்லிக் கொண்டிராமல், நல்ல அறிவுரைகளை வழங்குதல் வேண்டும்.

அகச் சான்றுகள்

குமரிக் கண்டம் பற்றித் தமிழில் சொல்லப்பட்டுள்ள செய்திகளை, வரலாற்றுச் செய்திகளாக ஏற்க இயலவில்லை. சமய இலக்கியங்கள் கூறும் தொன்மக் கதைகளைப் போலவே குமரிக் கண்ட செய்தியும் காணப்படுகின்றது. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பொலிவுற்றிருந்த குமரிக்கண்டம் அழிவுற்ற செய்தியைச் சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது. அந்த வகையில் குமரிக்கண்டம் இருந்ததும், அது அழிவுற்ற செய்தியும் உண்மையாகின்றன. ஆனால் குமரிக்கண்டம் பற்றிய பிற செய்திகள் யாவும், முரண்பாடுகளைக் கொண்டனவாக உள்ளன. குமரிக் கண்டம் தற்போதைய தமிழகத்தின் தென்பகுதியில் அமைந்திருந்தது என்ற கருத்தும் ஏற்படுடையதே. அந்நாட்டின் எல்லைகளும், பரப்பளவும் பற்றிய செய்திகள் தெளிவாக இல்லை.

பல்லுளியாறும் குமரியாறும் குமரிக்கண்டத்தின் வடமற்றும் தென்பகுதிகளில் பாய்ந்தோடின என்றும், இவ்விரு ஆறுகளுக்கும் இடைப்பட்ட தொலைவு 700 காதங்கள் (ஏற்குறைய 7000 கல் அல்லது மைல் எனக் கருதலம்) என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளதால்,³³ இன்றைய விந்திய மலை தொடங்கி, தென்முனை வரையிலான பகுதியில் குமரிக் கண்டம் நிலைபெற்றிருந்தது எனக்கருதலாம். 7,70, 700 போன்ற எண்கள், பண்மடங்கு என்ற பொருளில்தான் தமிழர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன என்பதால், 700 காதத் தொலைவு என்பது மிக நீண்ட தொலைவு எனக் கருதுவதே சிறப்பானது. இந்த பரப்பளவில்,

1. ஏழ்தெங்க நாடு,
2. ஏழ் மதுரை நாடு,

3. ஏழ் முன்பாலை நாடு,
4. ஏழ் பின்பாலை நாடு,
5. ஏழ் குன்ற நாடு,
6. ஏழ் குணகரை நாடு,
7. ஏழ் குறும்பனை நாடு,

என்றவாறு குமரிக்கண்டம், ஆள்பவரின் பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன.³⁴

இவையன்றி, குமரிக் கொல்லம் என்ற நாடும் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளதோடு, பன்மலை நாடு என்ற மலைநாடும் சேர்க்கப் பட்டுள்ளது. இவையிரண்டும் ஒரு நாடா அல்லது வெவ்வேறான இரு நாடுகளா என்பதற்கும் தெளிவான விளக்கமில்லை.

குமரிக் கண்டம் முழுவதுக்குமான பேரரசு ஒன்று செயல் பட்டிருக்க வேண்டும். அப்பேரரசின் தலைவன் பாண்டியன் ஆவான.³⁵ அவன் தனது நாட்டைப் பல பகுதிகளாகப் பிரித்து ஆட்சி செய்திருக்க வேண்டும். அந்த அளவில், மேற் சொல்லப் பட்ட ஏழ நாடுகளும்; மாநிலங்கள் என்ற அளவில் பிரிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் ஏழ் என்ற சொல் இணைக்கப்பட்டிருப்பதால், அம்மாநிலம் பல பிரிவுகளாக மேலும் பிரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இந்த அளவில், நாடு முழுதும் அளந்து, எல்லைகள் வகுக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு பகுதியும் தனித்தனி ஆட்சியாளரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று கருதலாம்.

பஃறுளி: பல துளி என்று அறியப்படும் பஃறுளியாறு, குமரிக் கண்டத்தின் வடக்குப் பகுதியில் பாய்ந்தோடியது. துளி என்பது நீர்த்திவலைகளையும், சிற்றாறுகளையும் குறித்தது. பல துளி என்பது, பல சிற்றாறுகளைக் கொண்டிருந்த பேராறு என விரியும். பொதுவாகத் தமிழகத்தின் இயற்கையமைப்பு, மேற்கில் மேடாகவும், கிழக்கில் தாழ்வாகவும் உள்ளவாறே குமரிக் கண்டத்திலும் அவ்வியற்கையமைப்பு இருந்திருக்க வேண்டும். மேற்கே அல்லது வடமேற்கே தோன்றிய பஃறுளி, கிழக்கே அல்லது தென்கிழக்கே யோடிப் பாய்ந்திருக்க வேண்டும். “நீர்மலிவானென மலிந்த” என்ற சொற்களால்,³⁶ பஃறுளி வளமான நன்செய் நிலங்களைத் தனது பாய்ச்சலில் பெற்றிருக்க வேண்டும். இவ்வாறு நீண்டதும் நெடியதுமானதால், அது மிகப்பெரிய மலையொன்றிலிருந்து தோன்றியிருக்க வேண்டும்.

அம்மலை, இமயத் தொடர்போல் நீண்டு அமைந்திருந்தது எனக் கருதலாம். தமிழரின் நாகரிகம் பல்றுளி ஆற்றங்கரையில் தோன்றியதே. இவ்வாறு பல வளமும்; சேர்த்த பல்றுளி, குமரிக் கண்ட அழிவின்போது, மறைந்து போனது.³⁷

மேருமலை: பன்மலையடுக்கம் என்ற சொல் சிலப்பதி காரத்தில் அறியப்படுவதால், குமரிக்கண்டத்தில் இருந்த மலை, நீண்ட தொடராக அமைந்திருந்தது எனக் கருதலாம். இம் மலைத் தொடரின் பெயர் யாதென தெளிவாக்கப்படவில்லை. மிக உயர்ந்த மலை என்ற பொருளில் சொல்லப்பட்டதே மேரு என்பதாகும். மேல் + உரு என்ற சொற்களே, சுருக்கமாக மேரு எனப்பட்டது. இதனைச் சுமேரு என்றும் அழைத்தனர். ச என்ற தமிழ் எழுத்து, என் ஏழைக் குறித்தது எனபதால், சுமேரு என்பது ஏழு மலைகள் என்ற பொருளில் சொல்லப்பட்டது எனலாம். பொதுவாகக் குமரிக் கண்டத்தின் விளக்கங்கள் யாவும் ஏழு என்ற எண்ணை அடிப்படையாகக் கொண்டே சொல்லப்பட்டுள்ளன. குமரிக் கண்டத்தின் எப்பகுதியில் இம் மலைத் தொடர் இருந்தது என்பது தெளிவாக்கப்படவில்லை.

தமிழகத்தின் வடக்கு எல்லையாக ஏழு மலை என்ற வேங்கட மலையைக் கூறுவர். அது எண்ணிக்கையில் ஏழு என்ற பொருளில் சொல்லப்படவில்லை. பன்மலைகள் என்ற பொருளே ஏற்படுடையது.

“நெடியோன் குன்றமும் தொடியோன் பெளவழும்”

என்று சிலப்பதிகாரம் கூறுகின்றது.³⁸ தமிழகத்தைப் போன்றே குமரிக்கண்டத்துப் பன்மலையடுக்கம் வடதிசையில் இருந்தது பற்றிய தெளிவு இல்லை.

மாந்தன் பிறந்தது குறிஞ்சி நிலமே என்ற கொள்கை இன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. குமரிக்கண்டத்தின் அப்பன் மலையடுக்கத்தில் தான் மாந்தவினத் தோற்றமும் நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும். குறிஞ்சி நிலத்தின் நாகரிகமே வளர்ச்சியுற்று, பல்றுளி நாகரிகமாகப் பொலிவற்றிருந்தது. குமரிக் கண்டத்தின் குறிஞ்சி நிலத்தலைவன் சேயோனே எனக் கருதுவதில் தவறில்லை. அச் சேயோன் பன்மலையடுக்கத்தில் வீற்றிருந்தான்.

அம்மலைத் தொடரின் மிக உயர்ந்த மலையே மேரு எனப் பட்டது.

பொன்றிகழ் நெடுவரை யச்சித் தோன்றி - மணிமேகலை, 39

நெடுவரை: உயர்ந்து நின்ற மேருமலை.

குழ்கடல் வளை இய வாழியங் குன்றத்து

நடுவு நின்ற மேருக் குன்றமும்

- மணிமேகலை, 40

மேரு என்ற மலை சக்கரவாள மலைத் தொடருக்கு உட்பட்ட இடத்திலிருந்ததாகச் சொல்லப்படுகின்றது. சக்கரவாளம் என்ற சொல்லுக்கு, வளைவான சக்கரம் என்பதே பொருளாகும். இம்மலை எங்கிருந்தது என்பது தெளிவாக்கப்படவில்லை. பெரும் புறக்கடலைத் தாண்டிய செம்புத் தீவில் (சிவந்த மண்தரையைக் கொண்டது) இருந்ததாகவும், அது தென்திசையில் இருந்ததாகவும் கருதப்படுகின்றது. இதனை நாவலந்தீவு என்றும் கூறுவர். நான்கு புறமும் சுற்றி வரக்கூடிய தீவு என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். இவையெல்லாம், குமரிக்கண்டத்துச் செய்தி களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, கற்பனையாகச் சொல்லப்பட்டவைகளே. மேருமலையென்பது 82 ஆயிரம் மோசனை (காதம்) உயரம் கொண்டதாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இப்படி யொரு உயரமான மலை இவ்வுலகில் இருந்ததில்லை. அதனைச் சுற்றிலும் படிப்படியாக உயரம் குறைந்த உயரமானமலை இவ்வுலகில் இருந்ததில்லை. அதனைச் சுற்றிலும் படிப்படியாக உயரம் குறைந்த ஏழு மலைகள் இருந்தன என்பர்.

இச்செய்தி பர்மா நாட்டில் சொல்லப்படும் புத்த சமயக் கதைகளில் காணப்படுகின்றன.⁴ அந்நாட்டிலும் கூட மேரு மலையைப் பற்றிய கதைகள் இருந்ததால், அம்மக்களும் குமரிக்கண்டத்தோடு தொடர்புடையவர்களே எனக் கருத இடமுண்டு.

மேருக் குன்றத்து தூருநீர்ச் சரவண

- மணிகேமலை 42

மேரு மலையை பிற்காலத்தவர் இமயமலையுடன் தொடர்பு படுத்தி, அம்மலையில் சரவணப் பொய்கை அமைந்திருந்த தாகக் கூறினர். முருகனுடன் தொடர்புடைய சரவணப் பொய்கை, தருப்பைப் புல் அடர்ந்தகாட்டில் இருந்ததாகவும் சொல்லப்பட்டது. இவையெல்லாம் ஆரியக் கொள்கைகள் தமிழகத்தில் அறியப்பட்டபோது, உரையாசிரியர்களால் மனம் போனபோக்கில் எழுதப்பட்ட கற்பனைச் செய்திகளே.

இடைநின் ரோங்கிய நெடுநிலை மேருவில் - சிலப்பதிகாரம்⁴³

சிலம்பு கூறும் மேரு வேறிடத்தில் அறியப்படுகின்றது. எனவே, தமிழர் வழக்கில் உயரமான மலைகள் யாவும் மேரு

குமரிக் கண்டம்

என்ற பொதுப் பெயரால் அழைக்கப்பட்டன என்பது தெளி வாகின்றது. குமரிக் கண்டத்திலிருந்த பன்மலையுக்கமும் மேரு என்று சொல்லப்படுவதில் தவறில்லை. சுமேரு என்ற சொல்லும் ஏழு என்ற எண்ணிக்கையை உறுதிப்படுத்துகின்றது. சுமேரு என்ற சொல்லுக்கும், சுமேரியர் என்ற சொல்லுக்கும் பொருள் அளவில் வேறுபாடு உண்டென்பதால், அவையிரண் கும் வெவ்வேறு தமிழ்ச் சொற்களாகும்.⁴⁴

குமரியாறு: பஃறுளியாற்றினும் பேராறாய் இருந்தது என்பது பற்றியே, குமரியாறு பாய்ந்த நிலம், குமரிக்கண்டம் எனப்பட்டது. குமரியாறு, தென்பாலிருந்த பகுதிகளை செம் மையுறச் செய்தது. தெற்கிலோ, தென்கிழுக்கிலோ குமரியாறு கட்லோடு கலந்தது எனக் கருதலாம். குமரி என்பதற்கு வளமை என்றே பொருள் கொள்ளலாம்.

கு = வளைவு, வளைவான தரையைக் கொண்ட வட்ட வடிவிலான உலகம்.

குகை = வளைவான வாயிலைக் கொண்ட ஓரிடம்.

குக்கி = வளைந்து காணப்படும் வயிறு

குக்கன் = வளைந்த வாலையுடைய நாய் அல்லது சுருண்டு படுத்துக் கொள்ளும் நாய்.

குயம் = ஒழுங்கற்ற தரை. குச என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது. உலகம்

குச்சம் = வளைந்த நாணல்.

குச்சி = சிறுகுடில்

குஞ்சு = வளைந்து காணப்படும் இளங்குஞ்சுகள்.

குடம் = வளைந்த வாயையுடைய கலம்

குடகு = உயர்ந்தும் தாழ்ந்தும் காணப்படும் மலைத்தொடர்.

குடல் = வளைந்த குழாய்.

குடா = வளைவான தரைப்பகுதி.

குடாப்பு = கூடு

குடி = சுற்றம்

குடுக்ககை = கமண்டலம்

குடும்பம் = சுற்றத்துடன் இணைந்த குடியினர்

குடை = வளைந்த அரைவட்டமான பொருள்.

ம. சோ. விக்டர்

குட்டம் = உறுப்புக்களை வளைக்கும் நோய்.

குட்டை = வளைவான நீர் நிலை.

குணம் = வளைந்து கொடுக்கும் நன்னெறி

குண்டம் = சிறிய வளைந்த வாயையுடைய குடுவை

குண்டி = வட்டமான வாய்

குந்து = உடலை வளைத்து உட்காருதல்

குத்து = விரல்களை மடக்கித் தாக்குதல்

கும்முதல் = குவிதல் - குழுதம்.

குமல் = வளைந்த அரிவாள்

குமி = குவிதல்

கும்பிடு = உடலை வளைத்து வணங்குதல்

கும் + அரி = குமரி எனப்பட்டது.

அரி என்னும் சொல்லுக்கு ஒளி, வளமை என்ற பொருளுமுண்டு.

குமரி : வளமை பொருந்திய கன்னி, மலை, ஆறு, நாடு.

குமரி = பூப்படைந்த பெண்; திருமணம் ஆகாதவள்.

குமரி - குமாரி என்று சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது.

குமரியாறு பாய்ந்ததால், அந்திலம் குமரிக் கண்டம் எனப்பட்டது.

குமரி என்ற அரசியே முதன்முதலில் அக்கண்டத்தை ஆண்டதால், குமரிக் கண்டம் என்ற பெயர் தோன்றியதாகவும் ஒரு கருத்து உண்டு.⁴⁵

தமிழ் இலக்கியமான சிலப்பதிகாரம், குமரியைக் கோடு என்ற சொல்லுடன் இணைத்துக் கூறுகிறது.

குமரிக் கோடுங் கோடுங்கடல் கொள்ள- சிலப்பதிகாரம், 11: 20. கொள் என்ற சொல், கோடு என விரிந்தது.

கொள்- கோள்- கோடு= வளைவு, வளைவான பொருள்.

கோடு : வளைவான உருவத்தைக்கொண்ட சங்கு, கொம்பு, மரக்கிளை, மலை, ஆறு என விரியும்.

கோடு : காற்று வெப்பகாலம் சூட்டினால் சுருங்கும் அல்லது காய்ந்து போகும் நிலை.

கோடு - கோடை = சுருங்கும் அல்லது வளையும் காலம்.

கோடு - கோட்டம் = வளைந்த எல்லைகளைக் கொண்ட நிலப்பகுதி.

கோட்டை = வளைத்துக் கட்டப்பெற்ற அரண்.

எனவே, கோடு என்ற சொல்லுக்கு, மலையென்றும், வளைந்து செல்வதால் ஆறென்றும் பொருளுண்டு.

குமரிக் கோடென்பது ஆற்றைக் குறித்ததா அல்லது மலையைக் குறித்ததா எனக் கருதும் போது, இரண்டையுமே குறித்தது எனக் கொள்ளலாம்.

குமரிக்கோடு : குமரிக் கண்டத்தில் பாய்ந்த ஆறு.

குமரிக்கோடு: குமரிக் கண்டத்தில் உயர்ந்து நின்ற மலை.

குமரிமலையில் தோன்றிய ஆறு, குமரியாறு எனப்பட்டது. ஆற்றையும், மலையையும், நிலத்தையும் பெண்ணாக உருவகம் செய்வது தமிழர் மரபு.

கோடு என்பது வளைவு என்ற பொருளைத் தருவதால், வளைவான நிலப்பகுதியைக் கொண்ட முனைப்பகுதியையும் (Penisular) குமரிக்கோடு எனலாம்.

குமரிக்கோடு = குமரி முனை (Cape Commerin)

குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள என்ற செய்தி, ஆற்றையும் மலையையும் ஆறுகடலில் கலந்த குமரிக் கண்டத் தின் தென்முனை, தற்போதைய தமிழகத்தின் தென்முனை போன்றே அமைந்திருந்தது என்பதால், குமரிக்கண்ட தென் முனையின் நினைவாக தமிழகத்தின் தென்முனைக்கும் குமரி முனை என்றே பெயரிட்டிருக்க வேண்டும்.

குமரிக் கண்டத்தில் குமரியாறு ஒரு தெய்வமாக வணங்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். அவர் கற்புடைய சன்னியாகவும் சுருதப் பட்டிருக்க வேண்டும்.

குமரி பாதங் கொள்கையின் வணங்கி

- மணிமகலை⁴⁶

குமரி முனையின் காவல் தெய்வமாகக் குமரித் தெய்வம் வணங்கப்பட்ட செய்தியை மனிமேகலை கூறுவதை நோக்குக. எனவே, பெண் தெய்வ வணக்க முறையென்பது, குமரிக் கண்டத்திலேயே தோற்றம் பெற்றிருந்தது எனக் கருத இடமுண்டு.

கண்டம் என்பது தமிழ்ச்சொல் அல்லவென்றும், அது கண்ட (Kanda) என்ற சமற்கிருதச் சொல்லின் திரிபே என்றும் பலரும் தவறாகக் கருதினர்.

கண் என்ற சொல்லுக்கு, இடம் என்ற பொருளுமுண்டு. கண்ணால் பார்க்கப்படும் இடம், கண்ணிடம் எனப்படும் இயற்கையின் வளங்கள் செறிந்து காணப்படும் அல்லது அடர்ந்து காணப்படும் இடம், கண்-அடம், கண்ணடம், கண்டம் எனப் பட்டது.

கண் என்ற மூலச் சொல்லினின்றும் எண்ணற்ற சொற்கள் தமிழில் விரிந்துள்ளன. எனவே, குமரிக் கண்டம் என்பது சரியான, தனித்தமிழ்ச் சொல்லே என்க.

ஏழ் மதுரை நாடு: மதுரை என்ற நகரமே, குமரிக் கண்டத் தின் தலைநகரமாயிருந்ததென்றும், இலக்கியம் வாயிலாக அறியலாம். குமரிக் கண்டம் அழிந்த பிறகு, தமிழர்கள் தமது முன் னோரின் தலைநகரத்தின் பெயரையே, தற்காலத் தமிழகத்தில் பாண்டிய நாட்டின் தலைநகருக்கு வைத்தனர் என்று செவி வழிச் செய்திகள் கூறுகின்றன.

மதுரை என்ற பெயருக்குப் பதில் பல்பொருளைக் கூறுகின்றனர். பாண்டியர்கள் நிலவை வழிபட்டுவந்ததாகவும், நிலவுக்கு மதி என்ற பெயரும் இருந்ததால், தங்கள் தலைநகரை மதிறை, அதாவது மதி உறையும் ஊர் எனப் பெயரிட்டதாகவும், மதிரை என்ற சொல்லே மதுரை எனத்திரிந்ததாகவும் கூறுவர். தமிழர்கள் தங்கள் காவல் தெய்வமாக நிலவை வைத்துக் கொண்ட செய்தி, தமிழர்களின் குடியேற்ற நாடுகளிலும் அறியப்பட்டுள்ளன. ஊர் நகரத்தின் காவல் தெய்வமாக நிலவும், அந்நிலவுக்குக் கோட்டமும் ஆங்கே இருந்தது.47

நிலவை ஈர் என்ற சொல்லாலும் தமிழர்கள் அழைத்தனர். ஒரு மாதத்தின் கால அளவை இரு பகுதிகளாகத் திங்கள் ஈர்வதால், நிலவுக்கு ஈர் என்ற பெயரும் இருந்தது எனலாம். எபிரேய மொழியில், ஈர் என்ற சொல், திங்களையும் மாதத் தையும் குறித்த ஒரு சொல்லாகும்.48 தமிழிலும் அவ்வாறே திங்கள் (மாதம் - நிலவு) சொல்லப்படுவதை நோக்குக. ஈர் என்ற நிலவை இறைவனாகக் கருதியதால், ஈர்கோ என அழைத்தனர். ஈர்கோ என்ற தமிழ்ச் சொல், எரிகோ (Yeriko) என எபிரேய மொழியில் திரிந்து, அது திங்களை வழிபட்ட ஒருரையே

குறித்தது. எரிக்கோ நகரம், திங்கள் வழிபாட்டு நகரமாக இருந்த தாகவும், அதன் பெயராலேயே அவ்வூர் அழைக்கப்பட்டதாக வும் இசுரேவிய வரலாறு கூறுகிறது.⁴⁹

எனவே, மதி குலத்தைச் சார்ந்த பாண்டியர்கள், மதியைப் போற்றும் வகையில், தங்கள் தலைநகருக்கு மதுரை என்று பெயர் குட்டியதாக ஒரு கருத்தும் உண்டு.

குமரியாற்றங்கரையிலிருந்த மதுரை, வயல்களால் குழப் பெற்ற நன்செய் நிலங்களைக் கொண்டிருந்ததாகவும், மருத நிலத்தின் ஊர், மருதை எனப்பட்டதாகவும் ஒரு கருத்தும் உண்டு. மருதை என்று தற்காலத்தில் நாட்டுப்புற மக்கள் சொல்லும் இப்பெயரே சரியான பெயர் என்றும், மதுரை என்பது பிற காலச் சொல்லே என்பாரும் உள்ளது.

மல் =வளமை, வலிமை.

மல் =மள் எனவும் சொல்லப்படும்.

மல் + து = மருது என்று சொல்லப்பட்டது. மருதுநிலம், மருதநிலம் என்றானது.

எல்+ து= எருது என்றாவதைப் போலும், வில் + து= விருது எனப்பட்டதைப் போலவும்,

மல் + து = மருது என்றானது.

மதுரை, குமரிக் கண்டத்தின் தலைநகராகவும், ஏழ் மதுரை நாடென்ற மாநிலத்தின் (Province) தலைநகராகவும் இருந்தது. ஏழ் மதுரை நாடென்பது, ஏழ் - பல என்ற பொருளில் சொல்லப் பட்டு, பல பிரிவுகளின் நாடாக அறியப்பட்டது. இவை, கோட்டங்கள், கூற்றங்கள், நகரங்கள், ஊர்கள் எனப் பிரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

ஏழ் தெங்க நாடு: தெங்கு என்பது, தென்னை மரத்தைக் குறித்த சொல்லாயினும் அது தென்திசையையும் குறித்தது. தென் + ஜை = தென்னை. தென்திசையில் செழித்து வளர்ந்திருந்த மரம் என்பதே இதன் பொருளாகும். தென் என்பது தெற்கைக் குறித்தச் சொல்லே.

தென்மொழி = தமிழ்.

தென்னல் அல்லது தென்றல் = தெற்கிலிருந்து வீசும் மென்காற்று.

தென்னல் = தென்றல்

தென்னவன் = பாண்டியன்.

தென்கடல், தென்கலை, தென்குமரி, தென்பாண்டி, தென்புலம், தென் மதுரை, தென்மயை, தென்முனை, தென்தமிழ், தென்றிசை, தென்னை என விரியும்.

தென் என்ற சொல்லுக்கு அழகு என்றும், இசை என்றும், கறுப்பு என்றும் வளைந்த மட்டை, வளைந்து உயரும் மரம், எனவும் பொருளுண்டு. வளைந்த அல்லது கோளவடிவிலான காய் ஆகிய வளைவுகள் பற்றி, தென்+ கு = தெங்கு எனப்பட்டது.

தெங்கு = தென்திசையில் வளர்ந்திருந்த தென்னை மரம்.

குமரிக் கண்டத்தின் தென்புகுதியில், ஏழ்தெங்க நாட்டுக் கருகில், ஏழ்தெங்கநாடு இருந்தது எனக் கொள்க.

ஏழ் முன்பாலை நாடு: பாலை என்ற நிலம் குமரிக் கண்டத்தில் இருந்தது என்பதனை பாலைநாடு என்ற பெயர் விளக்குகிறது. குமரிக்கண்டம் அழிவுற்ற நிலையில், தமிழகத்தில் அந்நிலம் அறியப்படாதிருந்தும், பாலையென்ற நிலப்பரப்பை மீண்டும் நினைவு கூர்ந்தனர். குறிஞ்சியும் மூல்லையும் மயங்கிய நிலத்தை பாலை என அறிவித்துக் கொண்டனர்.

பாலைநிலம் என்பது நீர்வளமற்ற மணற்பாங்கான நிலமாகும். இந்நிலப்பகுதி குமரிக்கண்டத்தில் விரிந்து பரந்திருந்த தால், அதனை இரண்டாகப் பிரித்து முன்பாலை என்றும் பின் பாலை என்றும் வகுத்துக் கொண்டனர். இப்பாலை நிலங்கள் இரண்டும், குமரிக்கண்டத்தில் மேற்கு, வடமேற்குப் பகுதிகளில் நிலைபெற்றிருக்க வேண்டும். குமரிக்கண்டம் அழிவுற்றபோது, அதன் எச்சங்களாக இன்று அறியப்படும் தார்ப்பாலைவனம், அரேபியப் பாலைவனம், ஆப்பிரிக்காவின் சகாராப் பாலை வனம் ஆகியவை உள்ளன. ஒரு குறிப்பிட்ட பரந்த நிலப்பரப்பில் இப்பாலைவனங்கள் அமைந்திருந்தனவென்பதை, இன்றைய பாலை நிலங்கள் உணர்த்துகின்றன.

பாலை நிலத்தின் தலைவியாக கொற்றவை குமரிக் கண்டத் திலேயே அறியப்பட்டிருக்க வேண்டும். அக்கண்டம் மறைந்து போன நிலையில், தமிழகத்தில் பாலைநிலம் அறியப்படாததால், அவ்வணக்கமுறை இடைக்காலத்தில் மறைந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் சிந்து வெளியில் குடிபெயர்ந்த தமிழர்கள், அங்கு

நிலைபெற்றிருந்த பாலை நிலத்திற்குக் கொற்றவையைத் தலைவி யாக்கியிருக்க வேண்டும். சிந்துவெளியில் காணப்படும் பெண் தெய்வம், கொற்றவையே எனக்கருத இடமுண்டு. சிந்துவெளித் தமிழர்களோடு ஏற்பட்ட தொடர்பால், மீண்டும் கொற்றவை வழிபாடு தமிழகத்தில் மீண்டும் நடைமுறைக்கு வந்ததெனக் கருதலாம்.

ஏழ் முன்பாலை நாடு, ஏழ்மின்பாலை நாடு⁵⁰ என்று அறியப் படும் நாடுகள், இன்றைய அரபிக்கடவின் மேற்கு மற்றும் வட மேற்குப் பகுதிகளில் அமைந்திருந்தன எனக் கருத இடமுண்டு.

ஏழ்குன்ற நாடு: பன்மலையடுக்கம் என்று கூறப்படும் பகுதி, ஏழ்குன்ற நாட்டில் அமைந்திருந்தது எனலாம். பாலை நிலத்துக்குக் கிழக்கே இக்குன்ற நாடு அமைந்திருக்க வேண்டும். ஏழு என்பது பல என்ற பொருளில் அறியப்பட்டது பற்றி ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பகுதியில்தான் மேரு மலை அல்லது குமரிமலை இருந்திருக்க வேண்டும்.

ஏழ் குணகாரை நாடு: குணம் என்பது கிழக்குத் திசையைக் குறித்த சொல்லாகும். பொதுவாக, கதிரவன் கடலிலிருந்து எழுவதாகவும், மலையில் மறைவதாகவும் தமிழர்கள் கருதி னர். கதிரவன் தோன்றும் திசை, கொள்திசை அல்லது குண திசை எனப்பட்டது.

கொள் என்பது ஒன்றிலிருந்து பெறுவதையும், கொடு என்பது தருவதையும் குறித்தன. பகலில் வலம் வரும் கதிரவன் தன்னை மலைகளுக்கிடையே கொடுக்கும் திசையே கொடு திசை எனப்பட்டது. கொடு = வளைந்து சென்று மறைதல்.

கொடுகு - குடகு எனத் திரிந்தது எனக்.

கொடு திசை, குட திசை எனப்பட்டு, அது மேற்கைக் குறித்தது.

குணகரை அல்லது குணகாரை நாடென்பது, குமரிக் கண்டத்தின் கிழக்கேயிருந்த நாடாகும். குணகரை என்பது கிழக்கில் கடலைக் கரையாகக் கொண்டிருந்த நாடு என்று சொல்லப்படும். காரை என்றும் சொல்லப்படுவதால் அதன் பொருள் பற்றித் தெளிவாக அறிய இயலவில்லை.⁵¹

காரை: ஒரு வகையான புதர்ச்செடி. *Webra tetrandra* என்று மரவகைகள் தொடர்பான இயல் கூறுகிறது. இது ஒரு கிரேக்கச்

சொல்லாகும். இப்புதர்ச்செடிகள் இந்தியாவில் காணப்படுவதாகவும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இது முன்னாள்ள செடியாகும். கருவேல மரவகையைச் சார்ந்தது. அது பற்றியே இது காரை (கறுமை) எனப்பட்டது. இம்மரங்கள் அல்லாத புதர்கள் பெருமளவில் காணப்பட்டதால், குணகாரை நாடு என அழைக்கப் பட்டிருக்கலாம்.

காரை: கருமன் கலந்த, உலர்ந்தால் கெட்டித் தன்மை பெறுகின்ற மன். களிமண் என்றும் கருதலாம். அக்காலத்தில், களிமண்ணுடன் கோணத் துண்டுகள், வைக்கோல் துண்டுகள் ஆகியவற்றைக் கலந்து புளிக்க வைத்து, கற்களிடையே வைக்கப் படும் சாந்துப் பொருளாகப் பயன்படுத்தினர். செம்மண்ணும் உலர்ந்தால் கெட்டித் தன்மையைப் பெறும். இன்றும் பல ஊர்களில், செம்மண் சுவர்களாலான வீடுகளைக் காணலாம். செம்மண் சாந்து என்ற சொல்லே, செம்மந்து - Sement or Cement எனத்திரிந்திருக்க வேண்டும். காரை மன் குழந்த நிலப்பகுதி யாக, குணகாரை நாடு அறியப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

காரை: ஒருவகையான கருமீனுக்குக் காரை என்றும் பொருளாகும். கழிக்காரை, சதுப்புனாங்காரை, பொட்டுக் காரை, கடற்காரை, ஆற்றுக்காரை என விரியும். காரை மீன்களால், இப்பகுதி சிறப்புற்றிருக்கலாம். எவ்வாறாயினும், குணம் என்ற சொல் கிழக்கு என்பதைக் குறிப்பதால், குணகாரை நாடு, குமரிக் கண்டத்தின் கிழக்குப் பகுதியிலிருந்தது என்பது தெளிவு.

ஏழ்குறும்பனை நாடு: பனைமரம் என அறியப்படும் வகையில், நெடும்பனை குறும்பனை என்றவாறு சொல்லப் படும். நெடும்பனை நீர்ப்பிடிப்புள்ள பகுதிகளிலும், குறும்பனை நீரற்ற பகுதிகளிலும் தொடர்ச்சியாக, குறும்பனை நாடு இருந்தது எனக் கருதலாம். சொல்லிலேயே குறும்பனை என்று சுட்டப்பெறுவதால், இந்நாடு வறண்டப் பகுதியே எனக் குமரிக் கண்டத்தின் வடபகுதியில் இந்நாடு அமைந்திருந்தது எனலாம்.

பனை மரத்தின் மட்டைகள் பழுத்துவிழும் போது, மரத்தில் அது பற்றியிருந்த இடங்கள் பற்கள் போலவே தோன்றும். அதனால் இதனைப் பல மரம் என்றனர். பல என்ற சொல்லே,

பன் - பனை எனத்திரிந்தது.

கல் - கள் என்றானது போல்,

சொல் - சொன் என்றானது போல்,

பல் - பன் எனவும் சொல்லப்பட்டது.

பல்மரம் என்பது தொன்மைக் காலப் பெயராகும். பிற காலத்தில் அது பனை மரம் எனப்பட்டது. கிரேக்க மொழியில், பல் மரம் - *Palmyra fla belliformis* எனபதாகும்.

பனை மரம்: அலகு பனை அல்லது ஆண் பனை (Male Palmyra),

சூந்தற்பனை (Caryoto),

தாளிப்பனை (talipot tree),

பருவப் பனை அல்லது பெண்பனை (female palymra)

என்றவாறு தமிழகத்தில் அறியப்படும்.

குமரிக்கொல்லம்: மேற்சொல்லப்பட்ட ஏழு மாநிலங்களும், அவைகளுக்குட்பட்ட நாற்பத்தொன்பது உட்பிரிவுகளுடன், குமரிக் கொல்லம் என்ற பகுதியும் இருந்ததாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.⁵² கொல் என்ற மூலச் சொல்லினின்றும் விரிந்ததே கொல்லம் எனப்படும். ஓரிடத்தைக் கொன்று அல்லது அழித்து உருவாக்கப்படும் இடம் கொல்லை எனப்படும். மரத்தைக் கொன்று தொழில் செய்யவன் கொல்லன் எனப்படுவான்.

துப்புரவாகத் துடைக்கப்பட்டு, குடியிருப்புகளாக மாற்றப்படும் இடம் கொல்லம் எனப்படும். கேளரத்தில் இன்றும் அறியப்படும் கொல்லம் என்ற நகரை ஒப்புநோக்குக்.

இவ்வாறு குடியிருப்புகளுக்கு ஏற்ற இடமாக, குமரியாற்றங்கரையில் உருவாக்கப்பட்ட இடமே குமரிக் கொல்லமாகும். அது நகரிய நாகரிகம் சிறந்திருந்த பகுதியென்று கருதப்படும்.

இவையின்றி, பன்மலை நாடெனவொன்றும் அறியப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறாக, நீர்வளமும், நிலவளமும், நகரிய நாகரிகவாழ்க்கை முறைகளும் கொண்டு, பல்லுளி குமரியாறுகள் பாய்ந்து செழித்து, நாற்புறமுங் கடல் சூழ்ந்திருந்த நாடாகக் குமரிக்கண்டம் விளங்கியது என்பதை அடியிற்காணும் செய்தியால் அறியலாம்.

“முதலூழி இறுதியின்கண் தென்மதுரை யகத்துத்

தலைச் சங்கத்து அகத்தியனாரும், இறையனாரும்,

குமரவேலும், முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரும், நீதியின் கிழவனும்

என்றிவருள்ளிட்ட, நாலாயிரத்து நானூற்று நாற்பத்தொன் பதின்மர், எண்ணிறந்த பரிபாடலும், முதுநாரையும், முதுகுருகும், களரியாவிரையும் உள்ளிட்டவற்றைப் புனைந்து, தெரிந்து நாலாயிரத்து நானூற்று நாற்பத்தியாண்டு இரீயினார் காய்சின வழுதி முதற் கடுங்கோணீராயுள்ளார் எண்பத்தொன்தின்மர்; அவருட் கவியரங்கேறினார் எழுவர் பாண்டியருள் ஓருவன் சயமாகீர்த்தியனாகிய நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் தொல்காப்பியழும் புலப்படுத்து இரீயினான்.

அக்காலத்து அவர்நாட்டுத் தென்பாலி முகத்திற்கு வடவெல்லையாகிய பஃபுளுளி யென்னுமாற்றிற்கும் குமரி யென்னு மாற்றிற்குமிடையே, எழுநூற்றுக் காதவாறும் இவற்றின் நீர்மலிவானென மலிந்த எழுதெங்கநாடும், ஏழு மதுரை நாடும், எழுமுன்பாலை நாடும், ஏழுபின்பாலை நாடும், ஏழு மதுரைநாடும், ஏழுமுன்பாலை நாடும், ஏழுகுறும்பணை நாடுமென்னும் இந்த நாற்பத்தொன்பது நாடும், குமரிக் கொல்ல முதலிய பன்மலை நாடும், காடும், நதியும், பதியும், தடநீர்க் குமரி வடபெருங் கோட்டின் காறும், கடல்கொண்டொழிதலால், குமரியாகிய பெளவுமென்றுணர்க.

இஃது என்னை பெறுமாறெனின்

வடிவே வெறிந்த வான்பகை பொறா,
பஃபுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்
குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள,

என்பதனாலும் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனாருரைத்த இறையனார் பொருளுறையாலும், உரையாசிரியராகிய இளம் பூரணவடிகள் முகவுரையாலும், பிறவாற்றானும் பெறுதும்”⁵³

மேற்கண்ட செய்திகள், பலரும் கூறிய செய்திகளைத் தொகுத்துக் கூறியதாகக் கருதப்படும். இப்பகுதி எக்காலத்தில் எழுதப்பட்டதென்பது தெளிவாக வில்லையென்றாலும், கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகே எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றவாறு, அதன் தமிழ் நடையுள்ளது. இச்செய்திகளில், சிவபெருமானும் முருகனும் புலவர்களாக வந்து தமிழ்ச் சங்கத்தில் செய்யுள் பாடினர் என்று அறியப்படுகின்றன. இவை மிகையான தும் கற்பனையானது மாயிருக்க, கடவுள் தமிழ்ச் சங்கத்தைப் புரந்தார் என்ற நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துகின்றது எனலாம். பரிபாடல்களும், முதுநாரையும், முதுகுருகும், களரியாவிரையும்

அக்கால இலக்கியங்களாக அறியப்படுகின்றன. இவற்றில் ஒன்று கூடக் கிடைக்கவில்லை. வழிவழியாகச் சொல்லப்பட்டு வந்த செய்திகளின் அடிப்படையில் இந்நூற் பெயர்கள் அறியப்படுகின்றன.

4449 புலவர்களும், 89 மன்னர்களும் இத்தமிழ்ச் சங்கத் தோடு தொடர்புடையவராயினர். மன்னர்களில் எழுவர் புலவர் களாகவு மிருந்தனர். தொல்காப்பியம் ஏறக்குறைய வரலாற்றுக் கால நூலே என்பதால், தொல்காப்பியத்தை மிகவும் பழமையான நூல் என்றோ, குமரிக்கண்டத்தில் அரங்கேற்றப்பட்ட நூலென்றோ கருத இயலாது.

இடைச்சங்கமும் மற்ற இரு சங்கங்கள் பற்றிய ஆசிரியப்பா வருமாறு:

“வேங்கடம் குமரி தீம்புனல் பெளாவத்;
 திந்நான் கெல்லையி னிருந்த தமிழ் பயின்ற,
 செந்நாப் புலவர் செய்தியீண் குரைப்பின்,
 ஆடக்க குடுமி மாடக் கூடலின்,
 முன்னர்ச் சங்க கன்மாப் பலகையில்,
 திரிபுர மெரித்த விரிசடைக் கடவுள்,
 மன்றன் மரத்தார்க் குன்றெறி யிளஞ்செய்,
 திண்டிற்ற புலமைக் குண்டிகைக் குறுமுனி,
 புவிபுகழ் மருதங் கவினிய முரஞ்சிப்,
 பதிமுடி நாக னிதியின் கிழவன்,
 இணையர்நா னூற்றுநாற் பத்தொன்பதின்மர்,
 அணையர் நாளான்காயிர நூற்றொடு,
 நாற்பத்தொன் பதின்மர் பார்க்கிறசெந் தமிழோர்,
 புரிந்தன செய்யும்ட பெரும்பரி பாடலும்,
 முதுமை யடுத்த நாரையும் குருகும்,
 கதியறச் செய்த களரியா விரையும்,
 ஆங்கவ ரிருந்தத மத்தொகை யாகும்,
 ஈங்கிவர் தம்மை யிரீஇய பாண்டியர்கள்,
 காய்சின வழுதி முதற் கடுங்கோனீறா,
 ஏசிலா வகை யெண்பத்தொன் பதின்மர்,
 கவியரங் கேறினா ரெழுவ ராகும்,
 மகத்துவ முடைய வகத்திய மிலக்கணம்,

வடுவெறு காட்சி நடுவெட் சங்கத்,
 தகத்தியர் தொல்காப் பியத்தமிழ் முனிவர்,
 இருந்தை யூரிற் கருங்கோழி மோசியார்,
 என்னாப் புலமை வெள்ளூர்க் காப்பியன்,
 இறவா விசையிற் சிறுபாண் டரங்கன்,
 தேசிக மதுரை யாசிரியன் மாறன்,
 தவரோப் பாய துவரைக் கோமான்,
 தேருங் கவிபுணை கீரந்தை யாரிவர்,
 ஒன்ப தோடடுத்த வைம்பதின்ம ராகும்,
 தவருலங் கேள்வித் தன்மைய ருள்ளிட்,
 டிவர்மூ வாயிரத் தெழுநூற் றுவரே,
 வையகம் பரவச் செய்த செய்யுனும்,
 இருங்கவி கடிந்த பெருங்கவித் தொகையொடு,
 குருகுவெண் டாளி தெருள் வியாழ மாலை,
 அந்நா எலிக்கண மகத்திய மதனொடு,
 பின்னாட் செய்த பிறங்கு தொல் காப்பியமும்,
 மதிநலவங் கவின்ற மரபு ராணம்,
 புதுநலவங் கனிந்த பூத புராணம்,
 வல்லிதி னுணர்ந்த நல்லிசை நுணுக்கம்,
 தாவாக் காலந் தமிழ்யயின் றதுவும்,
 மூவாயிரத் தோ பெடழுநூற் றியாண்டு,
 பரீஇய சங்கமி ரீஇபாண் டியர்கள்,
 வெண்டேர்க் செழியன் முதலா விறல்கெழு,
 திண்ணேர்க் கொற்ற முடத்திரு மாறன்,
 முரகடைத் தாணை மூவா வந்தம்,
 அரசுநிலை யிட்டோ ரைம்பத்தொன் எபதின்மர்,
 இவ்வகை யரசரிற் ரைம்பத்தொன் பதின்மர்,
 இவ்வகை யரசரிற் கவியரங் கேறினர்,
 ஜவகை யரச ராயிடைச் சங்கம்,
 விண்ணகம் பரவு மேதரு கீர்த்திக்,
 கண்ணகன் பரப்பிற் கவாட புரமென்ப,
 அருங்கடைச் சங்க மிருந்தோர் யாரெனிற்,
 சிறுமே தாவியார் சேந்தம் பூதனார்,
 அறிவுடை யரனார் பெருங்குன் றார்கிழார்,
 பாடல் சான்ற விளந்திரு மாறன்,

கூடலா சிரியர் நல்லந் துவனார்,
 பரவு தமிழ் மதுரை மருதனிள நாகர்,
 அவிர் கணக்காயர் நவினக் கீரர்,
 கீரங்கொற்றர் கிளர்தே னூர்கிழார்,
 ஒருங் கலைமண லூரா சிரியர்,
 நல்லூர்ப் புரியங் காய்ப்பெருஞ் சேந்தர்,
 செல்லூரா சிரியர் முண்டம் பெருங்குமரர்,
 முசிறியா சிரியர் நீல கண்டனார்,
 அசைவிரி குன்றத் தாசிரிய ரன்றி,
 நாத்தலங் கணிக்குஞ் சீத்தலைச் சாத்தர்,
 முப்பாலு னாரு முப்பூரி குடிகிழார்,
 உருத்திர சன்மர் மருத்துவராகிய,
 நாமநாற் கலைத் தாமோ தரனார்,
 மாதவள னாரோ டோதுமிள நாகர்,
 கடியுங்காமப் படியங்க கொற்றனார்;
 அருக்செய லூர்வாழ் பெருஞ்கவ னாருடன்,
 புவிபுகழ் புலமைக் கபிலர் பரணர்,
 இன்னாத் துந்த நன்னாக ரன்றியும்,
 ஒல்காப் பெருமை தொல்காப் பியத்துக்,
 குரையிடை யிட்ட விரகர் கல்லாடர்,
 பேர்மூல முணரு மாழுலர் தம்மொடு,
 விச்சை கற்றிடு நச்செள்ளள யார் முதல்,
 தேனூற் றெடுப்பச் செந்தமிழ் பகர்ந்தோர்,
 நானுற்று வர்முத னாற்பத்தொன் பதின்மர்,
 பீடுபெற வுலகிற் பாடிய செய்யுள்,
 முத்தொள்ளாயிர நற்றினை நெடுந்தொகை,
 அக நானுறு புறநானுறு,
 குறுந்தொகை சிற்றிசை பேரிசை வரியோ,
 டற்முகல் பதிற்றுப் பத்தைம்பதோ டிருபான்,
 பெரும்பரி பாடலுங் குறுங்கலி னூற்றைம்,
 பதுமுதலாகிய நவை யறுங் கலைகள்,
 அக்கால வத்தவர்க் ககத்திய மதனொடு
 மிக்கா மிலக்கணம் விளங்குதொல் காப்பியம்,
 எண்ணுறாற் கேள்விய ரிருந்த தாயிரத்,
 தெண்ணுறாற் றைம்பது வருட மென்ப,

இடர்ப்படா திவர்களைச் சங்க மிரீஇயனார்,
 முடத்திரு மாறன் முதலா வுக்கிரப்,
 பெருவழுதி யீறாப் பிறங்கு பாண்டிய,
 நரபதிக ளாகு நாற்பத்தொன் பதின்மர்,
 இவருட் கவியரங் கேறினர் மூவர்,
 புவியிற் சங்கம் புகழ்வட மதுரை,
 ஆதிமுச் சங்கத் தருந்தமிழ்க் கவிஞர்,
 ஒதிய செய்ய ஞவலர்ப் பெரும் பொருள்,
 வாளாக் கேட்குந் தோளாக் செவிக்கும்,
 கேட்டுந் தெரியா வோட்டை நெஞ்சினுக்கும்,
 நுழையா வாதவி னுழைபுலன் றன்னொடும்,
 விழைவார்க் குரைக்க வேண்டுவர் தெரிந்தே.”

மேற்கண்ட ஆசிரியப்பா, எந்தப்புலவரால் எக்காலத்தில் எழுதப் பெற்றது எனத் தெரியவில்லை. கடந்த நூற்றாண்டில், நெல்லைக் கருகிலுள்ள, செவ்வூர்ச் சிற்றம்பலக் கவிராயர் என்னும் புலவர் வீட்டிலிருந்த பழைய ஏட்டுச் சுவடிகளில் காணப்பட்டதை, டாக்டர் உ.வே.சா. அவர்கள் வெளிக்கொணர்ந்தார்.54

மேற்கண்ட செய்யுள், குமரிக் கண்டத்திலிருந்த முதல் இடைச் சங்கங்கள் பற்றியும், தமிழகத்தில் செயல்பபட்ட மூன்றாம் தமிழ்ச்சங்கம் பற்றியும் செய்திகளைத் தொகுத்தளித் துள்ளது, இதில் மறுத்தற்குரிய செய்திகளும் உண்டென தமிழ்த்தாத்தா கூறியுள்ளார். இருப்பினும் பலவேறு செய்தி களைத் தொகுத்தளித்துள்ள அசெய்யுளாசிரியரின் வரலாற்று ணர்வைப் பாராட்டுதல் கடமையாகும்.

இச் செய்யுளில் காணப்படும் ஆண்டுக் கணக்குகள், கி.மு. 8000 ஆண்டுக்கால அளவைத் தொடுவனவாக உள்ளன. அக் காலத்தில் நிகழ்வுற்ற செய்திகளை சரியான ஆண்டுக் கணக்கில் கூற ஏவராலும் இயலாது என்பதால், புலவர் கூறும் கணக்கை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். தற்கால ஆய்வுகள் வெளியிடும் தகவல் களின் அடிப்படையில், முதல் இடைச் சங்கங்கள், கி.மு. 10000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே செயல்பட்டிருக்க வேண்டும். கி.மு. 18000-12000 ஆண்டுகளில் குமரிக் கண்ட அழிவு நிகழ்வுற்றிருக்க வேண்டும்.

முதல் இடைச் சங்கங்கள் என்பன, குறிப்பிட்ட காலம் தொடங்கி ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரையில் நிகழ்வுற்றன

என்பது, இலக்கிய வடிவில் சொல்லப்படும் செய்தியே அன்றி, உண்மையில் சங்கங்கள் எவையும் காலவரையறைக்குட்பட்டு இயங்கவில்லை என்பதே உண்மை நிலையாகும். சங்கங்களின் கால அளவை கற்பனையான சிந்தனைகளோடு தமிழர்கள் தொடர்புடையதை கொண்டனர். உண்மையில், தமிழர் சிறப்புற்று வாழ்ந்திருந்த காலங்களிலெல்லாம் தமிழ் போற்றப்பட்டது, ஆராயப்பட்டு இலக்கிய இலக்கணத் தொகுப்புகள் இயற்றப்பட்டன என்பதே உண்மை நிலையாகும்.

அகத்தியர் என்பார் முதல் சங்கத்தின் தலைமைப் புலவரா மிருந்தார் என்பதும் கற்பனையானதே. அகத்தியர் என்ற பெயரில் பத்துக்கு மேற்பட்ட புலவர்கள் இந்திய நாடெங்கும் அறியப்பட்டுள்ளனர். பெயர் தெரியாத யாரோ ஒரு புலவர் தலைமை யேற்க, இந்திகழ்வுகள் பற்றி எழுதியவர்கள் காலத்தில் பலரா லும் அறியப்பட்ட அகத்தியர் என்ற புலவரைத் தலைமைப் புலவராகக் குறித்துவிட்டனர். அகத்தியர் பற்றிய தொன்மக் கதைகள் யாவும், பல நூற்றாண்டுகளாகச் சொல்லப்பட்டு, ஆரிய வருகைக்குப் பின், அகத்தியர் ஆரியராகவும் சொல்லப்பட்டார். தமிழர்களில் சிறப்புக்குரிய அறிஞர்கள் எல்லாம், ஆரியர்களாகவே காட்டப்படுகின்றனர் என்பதைச் சான்று களுடன் மெய்ப்பிக்க இயலும். காயவன் என்ற காசிபர், விச்வா மித்திரர், வியாசர், வான்மீகி போன்ற ஆரியப் புலவர்கள் யாவரும் பிறப்பால் தமிழர்களே. இவர்களுடைய பெயர்களே இவர்களைத் தமிழர்கள் என்று அடையாளம் காட்டுகின்றன. இவ்வரிசையில் அகத்தியரும் சேர்க்கப்பட்டார் என்க.

இரண்டாம் தமிழ்ச் சங்கத்தில் தொல்காப்பியர் தலைமைப் புலவராயிருந்தார் என்பதும், இவர் அகத்தியருடைய மாணவர் என்பதும் கட்டுக் கதைளேயன்றி, உண்மயன்று. தொல்காப்பியருடைய காலம் கி.மு. 1000-700 ஆண்டுகள் எனத் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளதால் தொல்காப்பியர் பற்றிய செய்திகளும் கதை வடிவில் கூறப்பட்டவைகளே என்க. அகத்தியர், தொல்காப்பியர் பற்றிய கதைகள் யாவும், முதல் சங்கம், இடைச்சங்கம் போன்ற சிந்தனைகளின் விளைவானவைகளோ. முதல்-இடை-கடைச் சங்கங்கள் செயல்பாட்டிலில்லாத காலங்களில், தமிழ்மொழி யானது கைவிடப்பட்டிருந்ததா? தமிழ் மன்னர்களும் புலவர்களும் இல்லையா? என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். தமிழ் தோன்

றிய நாள்முதல், பல்வேறு மன்னர்களாலும், புலவர்களாலும் தமிழ் வளர்க்கப்பட்டது என்பதே சரியான கருத்தாகும்.

தொடக்கத்தில் பரிபாடல்களாகும், நாரையும், குருகும், களரியாவிரையும் இலக்கியங்களாகப் படைக்கப்பட்டன என்ற செய்திகளில், உண்மையிருக்க வாய்ப்புகளுண்டு. கடல்கோ ஞக்கு முற்பட்ட இவ்விலக்கியங்கள், முறையான இலக்கியங்களான பெருங்களித்தொகை, குருகுவெண்டாளி, வியாழ மாலை போன்ற நூல்களாகும் கிடைத்தில். இவைகளாகும் கடல்கோஞக்கு முன்பு படைக்கப்பட்டவைகளே. குறிப்பாக வியாழமாலை என்ற நூல், வானியல் தொடர்பான நூலெனத் தெரிகிறது. குமரிக் கண்டத்திலேயே தமிழரின் வானியல் அறிவு பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தது.

கி.மு. 10000 ஆண்டுகளில் தமிழக்கு வரி வடிவங்கள் இருந்ததற்கானச் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளதால்,⁵⁵ இக்காலத் துக்கு முந்திய நூல்கள், முறையான வரிவடிவத்தில் பதிவுசெய்யப் பட்டிருக்கவேண்டும். தொடக்க கால இலக்கியங்கள், வாய் மொழியாகவே தலைமுறைகளுக்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கலாம். குமரிக்கண்டம் அழியத்தொடங்கியது கி.மு. 18000 ஆண்டுகளாக்குப் பிறகே என்பதை, புவியியல் சான்றுகள் அறிவிக்கின்றன. அக்காலத்துக்கு முன்பே, தமிழர்கள் முறையான நகரிய நாகரிகத்துடன் குமரிக் கண்டத்தில் வாழ்ந்திருந்தனர் என்ற செய்திகள், தமிழரின் குடியேற்ற நாடுகளிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற இலக்கியங்களால் அறியப்பட்டுள்ளன.

காவடபுரம் : குமரிக் கண்டத்தின் இரண்டாம் தலைநகர மாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. கவாடபுரம் எங்கேயிருந்தது என்பதனை உறுதி செய்ய இயலவில்லை. கவாடம் என்பது, கதவு என்ற பொருளைத் தருவதாகவும், குமரிக்கண்டத்தின் மேலைவாயிலில் (மும்பை போல) இந்நகர் அமைந்திருந்ததால், காவடபுரம் எனப்பட்டதாகவும், பாவானர் கருதுகிறார். கவை என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்குக் கோட்டை அல்லது அரண் என்ற பொருளுமுண்டு. ஆடம் என்ற தமிழ்ச் சொல், ஒளி, பொன், செம்பு போன்ற சொற்களோடு தொடர்புடையது. ஆடப்பொன் என்பதே ஆடகப்பொன் எனப்பட்டது. கவை + ஆடம் = கவையாடம் - கவாடம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கலாம். இதற்குக் கோட்டை நகரம் என்பதே பொருளாகின்றது.

வால்மீகி இராமாயணத்தில், சீதையைத் தேடி இலங்கைக் குச் செல்லும் வானரப் படைகளுக்கு சுக்கிரீவன் (சொக்கிரியன் - புகழ்மிக்க மன்னன்) அறிவுரை கூறுவதாக வரும் செய்திகளில், கவாடபுரம் கோட்டைக் கொத்தளங்கள் நிறைந்து, அழகிய மாடமாளிகைகளால் பொலிவுற்று விளங்கும் நகரென்றும், அங்கு ஏராளமான முத்துக்கள் கிடைக்குமென்றும், இந்தக் கவர்ச்சிகளில் மயங்கிவிடாமல், சீதையைத் தேடும் பணியைச் செய்ய வேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளதால், கவாடபுரம் கோட்டை நகரே என்பது உறுதி செய்யப்படுகின்றது இச் செய்தியின் அடிப்படையில், காவடபுரம் இலங்கைப் பகுதியிலிருந்ததைப் போன்ற உணர்வை அது ஏற்படுத்துகிறது.

உண்மையில், கவாடபுரம் இருந்த காலத்தில், ஈழம் என்றொரு நாடு இருந்ததில்லை என்றும், அது முழுமையான கடல் கோளுக்குப் பிறகே தனித்தீவாகப் பிரிந்து போயிற்றென்றும் புவியியலார் கருதுகின்றனர். தொடக்கத்தில் அத்தீவுக்கு இலங்கை என்ற பெயர் இருந்திருக்கவில்லை. கிறித்துப் பிறப் பாண்டுகளுக்கு முந்திய எந்தப் பதிவுகளிலும் இலங்கை என்ற சொல் காணப்படவில்லை; ஈழம் என்றும் சிங்கள தேசம் என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளன. எனவே, இலங்கை என்ற பெயர் மிகவும் பிற்காலத்திய பெயரே என்பதும் தெளிவு. இந்த வகையில் இராமாயணம் கூறும் இலங்கையும், கிறித்துப் பிறப் பாண்டுகளுக்குப் பிறகே அறியப்பட்டதென்க.

சாணக்கியர் எழுதியதாகக் கருதப்படும் அர்த்த சாத்திரம் என்ற நூலில்கூட, கவாடபுரம் பற்றிய செய்தி காணப்படுகின்றது.

இச்செய்திகள் எல்லாம், தமிழர்களால் சொல்லப்பட்டு வந்த செய்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, வரலாற்றுக் காலத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்ட இலக்கியங்கள், இராமாயணக் கதைக்கே தொடர்பில்லாத கவாடபுரத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றன.⁵⁶

“விண்ணகம் பரவு மேதகு நீர்த்திக
கண்ணகன் பரப்பிற் கவாடபுர மென்ப”

குமரிக்கண்டம் பற்றிய மேலைநாட்டுச் செய்திகள்

குமரிக் கண்டத்தின் பல்வேறு செய்திகள், குமரிக் கண்டத் துடன் அழிந்து போனதால், அக்கண்டம் பற்றிய முழுமையான செய்திகளை அறிய இயலவில்லை. இன்றைய தமிழகம், குமரிக்கண்டத்தின் வடபகுதியாக கருதப்பட்டாலும் தமிழகத்தின் சில பகுதிகள், குறிப்பாக அரியலூர் மாவட்டம், கடலாகவும் நிலமாகவும்; மாறிமாறி நிலைபெற்றிருந்ததற்கானச் சான்றுகள் உள்ளன. நிலமாகவிருந்த அரியலூர்ப் பகுதி கடலாக மாறியதற்கானச் சான்றுகள், கற்பதிவுகளாக மாவட்டம் முழுதும் காணக்கிடக்கின்றன. அதுபோலவே, பன்னெடுங்காலத்துக்கு முன்பு வாழ்ந்திருந்த தீனோசார் என்ற விலங்கினத்தின் கற்பதிவுகளும், முட்டைகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன வென்பதால், தமிழகம் உள்ளிட்ட குமரிக் கண்டம், கடலின் சீற்றத்துக்கு இரையான செய்திகளை மறுப்பதற்கில்லை. பூம்புகார் நகரம், கி.மு. 10000 ஆண்டுகளில் பொலிவுற்றிருந்தது என்ற அன்மைச் செய்தியால், தமிழகத்தில் மக்கள் குடியிருப்பு கடந்த 10000 ஆண்டுகளில் நிலைபெற்றிருந்தது எனக்கருத இடமுண்டு.

பூம்புகார் அழிவு தொடங்கி, தொல்காப்பியர் காலம் வரையிலான தமிழக வரலாற்றில், பதிவு செய்யப்பட்ட இலக்கியங்கள் எவ்வும் அறியப்படவில்லை என்பது வியப்பாகவே உள்ளது. அகப்பொருள் தரும் செய்திகளின்படி, பத்தாயிரம் ஆண்டுக்கால அளவுகளுக்குள்ளாகவே முதல், இடை, இடைச் சங்கங்களின் வரலாறு கருதப்பட்டால், குமரிக் கண்டத்தில் தமிழ்ச் சங்கங்கள் இருந்தனவா என்ற கேள்வி எழுகின்றது.

தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் முந்துரூல்கள், புலவர்கள் பற்றிய செய்திகள் தொல்காப்பியருக்குக் கிடைத்த அளவிலேயே, தொல்காப்பியம் தொகுக்கப்பட்டது என்பதால், கி.மு. 1000 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகே அந்த முந்து நூல்களெல்லாம் அழிந்து போயின எனக் கருத இடமுண்டு. குமரிக் கண்ட அழிவினால் மட்டுமே தமிழ் இலக்கியங்கள் அழிந்துபடவில்லையென்பதும் தெளிவு.

ஒலைகளில் எழுதப்பட்ட பதிவுகள், 200 ஆண்டுகளுக்கு மேல் நிலைத்திருக்காது என்ற அளவில், தொல்காப்பியம் உள்ளிட்ட கடைக்கழக நூல்கள் யாவும், அடுத்தடுத்து வந்தவர்களால் படியெடுக்கப்பட்டன. அவ்வாறு படியெடுக்கப்படாத நூல்கள் யாவும், காலத்தால் அழிந்துபோயின எனக் கருத இடமுண்டு. கி.மு. 3000 ஆண்டுகளில் எழுதப்பட்ட மேலைநாட்டு இலக்கியங்கள், களிமண் தட்டுகளிலும், பாப்பிரஸ்தாளிலும் எழுதப் பட்டன. பாப்பிரஸ் தானை பூச்சிகள் அரிக்காதவாறு, சில மருந்துப் பொருட்களை, கலயங்களில் தூவி வைத்திருந்தனர் என அறியக்கிடக்கின்றது. அவ்வாறான முன்னேற்பாடான முறைகள், தமிழகத்தில் இருந்தாகத் தெரியவில்லை. இலக்கியச் செய்திகளை அடுத்த தலைமுறையினரும் பயன்படுத்தும் வகையில், அவை பாதுகாக்கப்படவில்லையென்பதை அறியமுடிகின்றது. அயல்நாட்டில் குடிபெயர்ந்த தமிழர்களைக் காட்டி இலக்கியம், தமிழகத்திலிருந்த தமிழர்களுக்கு வரலாற்றுப் பார்வை குறைவாகவே காணப்பட்டதை அறிய முடிகின்றது.

பரிபாடல் தரும் வானியல் தொடர்பான செய்திகளும், மணிமேகலை தரும் அனுவியல் தொடர்பான செய்திகளும்; இந்நால் இயற்றப்படுமுன்பே, தமிழர்களால் அறியப்பட்டிருந்தவைகளாகும். அவைகளைப் பற்றிய செய்திகள் எவையும் மேற்கண்ட நூல்களில் சொல்லப்படவில்லை. அழிந்துபட்ட பூம்புகார் நகரம், கணக்கியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட கட்டிடவியல் நுணுக்கங்களைக் காட்டுகின்றது. ஆனால் கணக்கியல் தொடர்பான நூலெல்துவும் தமிழில் கிடைக்கவில்லை. தமிழ் இலக்கியங்கள் யாவும் அழிந்துபட்டமைக்கான கரணியம், அவை முறையாகப் பாதுகாக்கப்படவில்லை என்பதே உண்மை நிலையாகும். ஆரியர்களின் தமிழக வருகைக் குப் பிறகு, பலதூல்கள், மூடநம்பிக்கையின் அடிப்படையில், தமிழ்ப் பகைவர்களின் சதியால், ஆற்றில் வீசப்பட்டன என

அறிகிறோம். விலைமதிப்பற்ற இலக்கியச் செல்வங்கள் அனைத்தும், ஆற்றில் வீசப்பட்ட அவல நிகழ்வு, தமிழகத்தைத் தவிர வேறெங்கும் காணவியலாதவொன்றாகும். எஞ்சியிருந்த பல ஆவணங்களும், மன்னர்களால் பகைமையின் கரணியமாக, தீயிட்டுக் கொளுத்தப்பட்டன. இயற்கையாகவும், செயற்கையாவும் அழிந்துபட்ட இலக்கியங்களை விடுத்து, இன்று தப்பிப்பிழைத்த இலக்கியங்களே பல்வேறு செய்திகளைத் தெரி விக்கின்றன எனும் போது, அழிக்கப்படாதிருந்த இலக்கியங்கள் கிடைக்கப் பெற்றிருப்பின், தமிழர்களின் வரலாறு இன்று நிலைநிறுத்தப்பட்டிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

மேலைநாட்டுத் தமிழர்கள், தங்கள் பதிவுகளைப் பாதுகாப்பதில் கவனம் செலுத்தினர். மேலைநாட்டுத் தமிழன் கண்டுபிடித்த பாப்பிரிஸ் தாள், வரலாற்றில் ஒரு புதிய திருப்பமாகும். பாப்பிரிஸ் என்ற சொல்லே, தமிழ் மூலத்தினின்றும் பிரிந்த சொல்லாகும். நீளாற்றின் படுகைகளில் வளர்ந்திருந்த பிரப்பம் புற்களை (கோரைகளை) வெட்டி, அதன் உள்ளீட்டுச் சாந்தை எடுத்துப் பக்குவப்படுத்தி, கூழாக்கி, அதனின்றும் தாள் செய்யப் பட்டது. இது, பனை ஒலைகளைக் காட்டிலும் பாதுகாப்பானது, நீண்ட நாள் வாழக்கூடியது. கி.மு. 3000 ஆண்டுகளிலேயே, பாப்பிரிஸ்தாள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. கி.மு. 50 ஆண்டுகளில் எழுதப்பட்டதாகக் கருதப்படும் பாப்பிரிஸ் சுருள், அண்மையில் (1948இல்) இசுராயேல் நாட்டின் சாக்கடலை யொட்டிய குகைகளில் (கம்ரான் குகைகள்) கண்டெடுக்கப் பட்டன. கடந்த ஈராயிரம் ஆண்டுகளாக அவை பழுதடையாமல் இருந்தனவென்பதே, பாப்பிரிஸ்தாளின் சிறப்பை வெளிப்படுத்தும்.

கி.மு. 3500 ஆண்டுகளில் சுமேரியத் தமிழர்கள், களிமண் தட்டுகளில், ஈரநிலையில் எழுதி, அவைகளைச் சுட்டு, கெட்டியாக்கிக் கொண்டனர். இவ்வாறான களிமண் தட்டுகளில் ஆப்பு வடிவில் (Cunie form) எழுதியிருந்தனர். சென்ற நூற்றாண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளில், ஏராளமான களிமண் தட்டுக்களைக் கண்டெடுத்துள்ளனர்.⁵⁸ இவ்வாறே மாரி (Mari),⁵⁹ நூசு (Nuzu)⁶⁰ கப்படோசியா (Cappadocia)⁶¹ ஆகிய ஊர்களிலும், களிமண் தட்டுகள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. வரிவடிவங்களின்றி பல்வேறு ஒவியங்களும் அத்தட்டுக்களில் காணப்பெறுகின்றன.

எகிப்திலுள்ள அமர்னா (Amarna) என்ற ஊரில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பாப்பிரஸ் போன்ற தாள்களைத் தமிழர் பயன் படுத்தத் தவறிவிட்டனர். கி.மு. 1500 ஆண்டுகளிலேயே எகிப்து நாட்டுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த தமிழர்கள், பாப்பிரஸ் தாள்களைத் தமிழகத்தில் அறிமுகம் செய்யாமல் விடுத்தனர். பாப்பிரஸ் தாளில் தொல்காப்பியம் எழுதப்பெற்றிருந்தால், அதன் மூலப்படி, இன்றும் கூட அழியாமல் காக்கப்பட்டிருக்கும். தமிழகத்தைவிட்டு வெளியேறிய தமிழர்கள் சிந்தித்த அளவிற்கு, தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்கள் சிந்திக்கவில்லை. தமிழகத் தின் வரலாறு வெளிவராமல் போனதற்கு, ஒலைச் சுவடிகளில் எழுதப்பெற்ற மிகப் பழமையான முறையே கரணியாகும்.

மேலெநாட்டு இலக்கியங்களில் அறியப்பட்டுள்ளவை எகிப்திய, அக்காடிய, சுமேரிய மொழிகளில் பெரும்பான்மையாகவும், கனானிய, அசீரிய, கல்தேய, இத்திய மொழிகளில் எழுதப்பெற்றுள்ளவை சிறிய அளவிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவைகளில் அக்காடிய மொழியென்பது, சுமேரிய - பாபிலோனிய மொழிகளின் கலப்பால் பிறந்ததாகும்.⁶³ இது சுமேரிய மொழிக்கும் காலத்தால் பிந்தியதாகும். எனவே, அக்காடிய மொழியில் சுமேரிய மொழியின் பல்வேறு கூறுகள் இணைந்துள்ளன. இவற்றின் வரிவடிவங்களும் ஏறக்குறைய ஒன்று போலுள்ளன. கி.மு. 1500 ஆண்டுகளில், போனீசியர்கள் புதிய வரிவடிவ முறையை அறிமுகப்படுத்து முன்னதாக, ஆப்பு வரிவடிவ முறையே மேற்கண்ட மொழிகளில் காணப்படுகின்றன.

எகிப்திய வரி வடிவங்கள், சுமேரிய வரிவடிவங்களினின்றும் மாறுபட்டவைகளாகும். எகிப்திய இலக்கியங்கள் பாப்பிரஸ் தாள்களிலும், பிரமிடுகள் மற்றும் கோயில்களின் சுவர்களிலும் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் எழுதப்பட்டுள்ளவை பெரும் பாலும் பட எழுத்துக்களாகவே உள்ளன. அவை சுவற்றைக் கீறி எழுதப்பட்டுள்ளன.

இத்திய (Hittite) வரிவடிவங்கள், ஆப்பு எழுத்து முறையிலேயே காணப்பட்டாலும், சுமேரிய வடிவங்களினின்றும் சிறிதளவு மாறுபட்டுள்ளன. இருப்பினும் பெரும்பாலான சொற்கள் யாவும் ஒவ்வொரு மொழிக்கும் இடையே தொடர்பு கணக் கொண்டுள்ளன.⁶⁴

போனீசியர்களின் புதிய வரிவடிவ முறை கண்டுபிடிக்கப் பட்ட பிறகு, எபிரேய மொழி அவ்வரிவடிவங்களையே கொண்டுள்ளது.⁶⁵ போனீசியர்களும் எபிரேயர்களும் ஒரின மக்களே யென்பதால், எபிரேயம் போனீசியர்களின் மொழியாகவும் இருந்துள்ளது. சுமேரிய இலக்கியங்களும் அதன் வழிவந்த அக்காடிய அசிரிய இலக்கியங்களும், கி.மு. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட வரிவடிவத்தைக் கொண்டவைகளாகும்.⁶⁶ எபிரேய மொழியின் இலக்கியங்கள், கி.மு. 1500 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட புதிய வரிவடிவத்தைக் கொண்டதாகும். இக்கால அளவுக்கு முன்பு அறியப்பட்ட எபிரேய இலக்கியங்களும், புதிய வரி வடிவத்தில் மீண்டும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

எனவே, மேற்கண்ட மொழிகளில் காணப்படும் செய்தி களைப் பொறுமையுடனும், ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு படுத்தி யும் படிக்க வேண்டியுள்ளது. கடந்த நூற்றாண்டில் அப்பகுதி யில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளில், ஏராளமான களிமண் தட்டுகளும், பாப்பிரஸ் சுருள்களும் கண்டெடுக்கப் பட்டன.⁶⁷ அவைகளைப் பல்வேறு மேலெநாட்டு மொழியியல் ஆய்வாளர்கள் ஊன்றிப் படித்து, அவற்றிற்கான விளக்கங்களை அளித்துள்ளனர். மேற்கண்ட மொழிகளில் சுமேரிய மொழி யென்பது, முற்றிலும் தமிழ்ச் சொற்களைக் கொண்ட தமிழ் மொழியே. ஆனால் சுமேரிய மொழியைப் படித்தவர்களில் ஈராஸ் அடிகளாரைத் தவிர, ஒருவர் கூடத் தமிழ் மொழியைப் பற்றி அறியாதவராவர்.⁶⁸ சுமேரிய மொழி தமிழ் மொழியே என்பதைக் கூட அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. எனவே, அவர்கள் படித்தறிந்து விளக்கிக் கூறிய சொற்கள் எல்லாம், தமிழினின்றும் திரிபுபட்ட சொற்களைப் போலவும், பல தமிழ்ச் சொற்களுக்கே தொடர்பில்லாதன போலவும் உள்ளன. இது வரையிலும் கூட, தமிழறிந்த தமிழறிஞர் எவரும் சுமேரிய மொழியைப் படிக்கவில்லை. தமிழை ஓரளவுக்கு அறிந்த மேலெநாட்டவரும் கூட, தமிழின் ஆழத்தைப் புரிந்துகொள்ள வில்லை எடுத்துக்காட்டாக, ஊர் என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் தெரியவில்லையென்றும், அது எம்மொழியினின்றும் பெறப் பட்ட சொல் என்பது புரியவில்லையென்றும் ஆய்வாளர் எழுதிவைத்துள்ளனர். இன்றும் வழக்கிலுள்ள ஒரு தமிழ்ச் சொல்லையே புரிந்து கொள்ளாத மேலெநாட்டு ஆய்வாளர்கள், மற்ற சொற்களை எவ்வாறு படித்திருப்பார்கள் எனக் கருதலாம். எனவே, சுமேரியச் சொற்களாக இன்று அறியப்பட்டுள்ள

சொற்கள் யாவுமே, தப்பும் தவறுமாகப் படிக்கப்பட்ட சொற் களே எனலாம். இவ்வாறு தவறாகப் படிக்கப்பட்ட சுமேரியச் சொற்களே, தமிழ்ச் சொற்களாக அறியப்படும் நிலையில், சரி யாக அம்மொழியைப் படித்தால், தமிழர் தொடர்பான ஏராள மான செய்திகளை வெளிக் கொண்ரலாம் என்பது உறுதி.

இதுவரையிலும் கூட, தமிழறிஞர்கள் மேலைநாட்டு மொழி களில் ஆர்வம் செலுத்தவில்லை. ஒரு சிலர் மேற்கொண்ட முயற் சிகளின் விளைவாக, பல மேலைச் சொற்கள் தமிழ்மொழியின் மூலத்தைக் கொண்டுள்ளன என்பது தெரியவந்துள்ளது. ஆனாலும் அச்சொற்களில் பல, வரலாற்றுத் தொடர்புடைய செய்தி களை அறிவிக்கின்றன என்ற நிலையில், மேலைநாட்டு வரலாற்றினையும் அறிந்துகொள்ள இதுவரையிலும் எந்தத் தமிழறிஞரும் முன்வரவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, தமிழ் என்ற சொல், சுமேரிய மொழியில் காணப்படுகின்றது. ஆனால் அதனைத் தமுழ் என்று படித்துள்ளனர். சரியான ஒலிப்பை அவர்களால் பெற இயலவில்லை. தமிழ் ஒரு தெய்வீகமான சொல் என்று சுமேரிய மொழியில் விளக்கப்பட்டுள்ளது (Tammuz is a divine word).

எபிரேய மொழியை ஆய்வு செய்த நூலாசிரியரால், ஏராளமான தமிழ்ச்சொற்கள் அம்மொழியில் புதைந்து கிடப்பதைக் காண முடிந்தது. எபிரேய மக்கள், மேற்கித்திய மக்களோடு தொடர்பு கொண்டிருந்ததால், மற்றமொழிகளான அக்காடியம், பாபிலோனியம், சுமேரியம் ஆகிய மொழி பேசிய மக்களின் வரலாற்றையும் ஆய்வு செய்ய முற்படும்போது, தமிழர் தொடர்பான ஏராளமான செய்திகள் அவர்களது இலக்கியங்களில் புதைந்து கிடப்பதைக் காண நேர்ந்தது. அதன் அடிப்படையில், வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முற்பட்ட மேற்கித்திய மொழிகள் யாவும், தமிழ் மொழியினின்றே கிளைத்துள்ளன என்ற அரிய உண்மை புலப்பட்டது. அதன் அடிப்படையில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோது, இதுவரையில் தமிழ் இலக்கியங்களும் தாரத குமரிக்கண்டம் பற்றிய செய்திகளை, மேலை இலக்கியங்கள் கூறுவதைக் காணமுடிந்தது.

இந்த வரலாற்று நிகழ்வுகளையும், குமரிக்கண்டம் பற்றிய சிந்தனைகள் ஏதுமில்லா மேலைநாட்டு ஆய்வாளர்கள், அந்திகழ்வுகளின் தாயகம் எதுவென அறிந்து கொள்வதில் தடுமாற்றம் கொண்டுள்ளனர் என்பதை, அவர்கள் கூறிய விளக்கங்களி

விருந்து காணமுடிகின்றது. தமிழ்க் கண்ணோட்டத்தில், மேலை நாட்டு ஆய்வாளர்கள் கொடுத்துள்ள செய்திகள் ஆய்வு செய்யும் போது, அந்த இலக்கியங்கள் கூறும் செய்திகள் யாவும், தமிழர் பற்றியதாகவும், தமிழரின் தாயகமான குமரிக்கண்டம் பற்றியதாகவுமே உள்ளன. உண்மையில், இந்நாலில் விளக்கப் பட்டுள்ள செய்திகள், இதற்கு முன்பு எவராலும் கூறப்படா தவைகளாகும். இச்செய்திகள் பலருக்கு அதிர்ச்சியாகவும், இவையெல்லாம் உண்மைதாமா என்றும் கேட்கத் தோன்ற லாம். ஆனாலும் உண்மையே என்பதை ஆய்வுகள் வெளிப்படுத் துகின்றன.

சிலருக்குச் சமய நம்பிக்கைகள் இவ்வாய்வுகளை ஏற்றுக் கொள்ளத் தடையாக உள்ளன. இதுவரையில் சமற்கிருதமே முதன்மொழியென்று நம்பிக்கொண்டிருந்தனர். எடுத்துக் காட்டாக, தமிழகத்தில் சில அறிஞர்கள் சமற்கிருத மொழிப் பற்றாளர்களாக இருப்பதற்கு, அவர்களது சமய நம்பிக்கைகளே அடிப்படைக் கரணியங்களாக உள்ளன. தற்கால ஆய்வுகள், சமற்கிருதம் என்ற மொழியை உருவாக்கி தந்தவர்கள் தமிழர் களே என்பதையும், தமிழ் மொழியினின்றே சமற்கிருதம் தோன் றியது என்பதையும், சமயப் பிடிப்புள்ளவர்களால் ஏற்றுக் கொள்ள இயலவில்லை. இது போன்றே எபிரேய மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ள விவிலியத்தில் கூறப்பட்டுள்ள பல செய்தி கள், குமரிக்கண்டத்தையும், தமிழ்மொழியையும், தமிழர் வாழ்க்கை முறைகளையும், தமிழரின் சமயத்தையும், தமிழ்க் கடவுளையும் விளக்குவனவாக உள்ளன. இதனைச் சமய நோக்கில் சிலர் ஏற்கத் தயங்குகின்றனர். இந்த ஆய்வுகள் எல்லாம் பொய்ச் செய்தியாக இருந்து விடக் கூடாதா என்றும் என்னும் கின்றனர்; என்றாலும், நூலாசிரியரால் எடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள பல்வேறு செய்திகளுக்கு மறுப்புகள் கூறப்படவில்லை.

தமிழ்மொழியில் எழுதப்பட்ட இலக்கியங்கள் யாவும் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் நோக்கிலும், எழுது பொருள் பற்றாக்குறையினாலும், பல பொருள்கள் மறைபொருளாகவும் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, சிவஞான போதம் என்ற சூத்திரத்தைக் கூறலாம். இச்சூத்திரங்கள் சொல்லும் பொருள் யாதென இன்று வரையிலும் கூட, சரியான விளக்கங்கள் கூறப்படவில்லை. திருக்குறளின் பல குறள்களுக்கு உரையாசிரியர்களால் எதிர்மறையான கருத்து

களும் கூட விளக்கவரைகளாக அளிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழறிந்தவர்களாலேயே தமிழ்ச் செய்யுள்களுக்கு விளக்கமளிக்க இயலாத நிலையில், மேலைநாட்டார் சுமேரியச் சொற்களுக்கு அளித்த விளக்கங்கள் தொடர்பற்றிருந்ததில் வியப்பேதுமில்லை.

எஸ்.ஆர். இராவ் என்ற இந்திய வரலாற்றாசிரியர் சமற்கிருத மொழியிலும் புலமையுள்ளவர். இவர் சிந்துவெளி மொழி யை ஆய்வு செய்து, அம்மொழியிலுள்ள சொற்களெல்லாம் சமற்கிருதச் சொற்களே என்று கூறினார். இதற்குச் சான்றாக, இரிக்கு வேதத்தில் காணப்படும் பல சமற்கிருத சொற்களே என்று கூறினார். இதற்குச் சான்றாக, இரிக்கு வேதத்தில் காணப்படும் பல சொற்களை மேற்கோள் காட்டினார். எடுத்துக்காட்டாக, கொம்புகளுடன் விலங்குகளின் நடுவே வீற்றிருந்த கடவுளை, பசுபதி என்று படித்துக்காட்டினார். பசுபதி என்று அக்கடவுளின் இலச்சினையில் எழுத்துக்கள் ஏதுமில்லை. இருப்பினும் திரும்பத் திரும்ப அப்பெயரையே கூறி, அக்குறியீட்டுக்கு பசுபதி என்ற பெயரே நிலைக்குமாறு செய்துவிட்டார். கையில் கோவிருந்த உருவத்தைத் தண்டாதரன் என்றார்.⁶⁷ மேலும் இவர், மெசுபத் தோமியாவின் வடபகுதியில் பேசப்பட்ட இத்திய மொழியும் சமற்கிருதத்திலிருந்து பிரிந்து சென்ற மொழியே என்றும் கூறினார். இவ்வாறு பல வரலாற்றாசிரியர்கள் விளக்கம் தெரியாமலும், விளக்கம் தெரிந்தவர்கள் வேண்டுமென்றே தம் விருப்பத்திற்கேற்பவும், வரலாற்றறைத் திசை திருப்பிவிட்டனர் என்பதை அறியலாம்.

உலகப்படைப்பு

இவ்வுலகம் இறைவனால் படைக்கப்பட்டதென கடவுளை நம்புகின்றவர்களும், அது இயற்கையிலேயே தோன்றியது என கடவுள் மறுப்பாளர்களும் கூறி வருகின்றனர். எனவே, கடவுள் உண்டென்ற கொள்கையும் இல்லையென்ற கொள்கையும், தொல் தமிழரிடையே தோன்றி வளர்ந்து வந்தனவென்பது தெளிவு.

இவ்வுலகம் எவ்வாறு படைக்கப்பட்டது என்பதனைப் பல்வேறு சமயங்களும், சமய இலக்கியங்களும், தத்தம் பார்வையில் விளக்கிக் கூறுகின்றன. அவை, பாபிலோனியக் கதைகள், விவிலியக் கதைகள், சுமேரியக் கதைகள், உகாரியக் கதைகள், ஆரியக் கதைகள் என விரியும். தமிழர்களும் உலகம் தோன்றியது பற்றிய கொள்கையொன்றைக் கொண்டிருந்தனர். இக்கதைகள் எல்லாம் ஒன்றையொன்று சார்ந்து உள்ளனவென்பதையும், ஒரு மூலச்செய்தியே பல்வேறு சமயங்களில் பலவாறு சொல் லப்பட்டுள்ளனவென்பதையும் அறியலாம். எனவே, குமரிக் கண்டத்துத் தமிழன் உலகம் எவ்வாறு தோன்றியது என்ற கொள்கையொன்றைக் கொண்டிருந்தான் என்பது தெளிவாகின்றது. இனி உலக இலக்கியங்கள் எவ்வாறு படைப்புக் கதைகளைக் கூறுகின்றனவென்பதைக் காணலாம்.

1. மெசபத் தோமியக் கதை:

மெசபத் தோமியக் கதையே, படைப்பு வகையில் கூறப்படும் உலகின் முதல் கதை என்று சொல்லப்படுகின்றது. இக்கதையே கனானிய (Canaanite)ச் சமயத்திலும் சொல்லப்படுவதால், இவ்விரு சமயத்தாரும் ஓரின மக்களே என்பதும் தெளிவாகின்றது.

மெசபத்தோமிய இலக்கியமான ஈனுமா - எல்- இசு (Enuma - Elish) என்ற பழம் பெரும் நூல், படைப்புக் கதை யொன்றைச் சொல்கிறது. இக்கதையின் தலைப்பே, ஈனும் - மா - எல்- இசு என்பதாகும்.⁷⁰ இச்சொல்லுக்கு, இவ்வுலகைப் படைத்த இறைவன் பற்றிய கதை என்பதே பொருளாகும். இச்சொற்கள் யாவும் மெசபத்தோமிய மொழிச் சொற்களாக அறியப்பட்டாலும், இவையாவும் தமிழ்ச் சொற்களாகவே உள்ளன என்பதை நோக்குக.

ஈன்: கொடுத்தல், பெறுதல், உண்டாக்குதல், உருவாக்குதல், படைத்தல் என விரியும். (to give birth, to create).

ஈன்ற பொழுது, ஈனாப் பசு போன்ற கருத்தினை ஒப்பு நோக்குக.

�னும் என்ற மெசபத்தோமியச் சொல், தமிழ்ச் சொல்லே.

மா-எல்: எல் என்பது கதிரவன், ஒளியைக் குறித்த தமிழ்ச் சொல் வாகும். மா எல் என்பது கடவுள் பெரியர் என்றும், எல் பெரிய கடவுள் என்றும் பொருள்படும். இதுவும் கூடத் தமிழ்ச் சொற்களே. எல் என்ற கடவுளே உலகைப் படைத் ததாக, மேலை நாட்டுச் சமய இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

இசைவு: இசு என்ற சொல், இசைவு அல்லது விருப்பம் என்ற சொல் வின் திரிபே. ஈனும் மா எல் இசு என்ற சொற்றொடருக்கு, தான் விரும்பியவாறு (இவ்வுலகைப்) படைத்த எல் என்ற பேரும் கடவுள் என்ற தமிழ்ப் பொருளே விஞ்சி நிற்பதைக் காண்க.

தமிழில் க என்ற உயிர் மெய்யெழுத்து கடவுளைக் குறித்ததே. இதற்கானச் சான்றுகள் தமிழில் தெளிவாக இல்லையென்றாலும், சிந்துவெளியில் க என்ற ஒரேழுத்துக் சொல்லுக்கு கடவுள் என்றே பொருள் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

க = கடவுள்; முழுமுதற்கடவுள்.

க = எழுத்துருவில் அறியப்படும், எண் ஒன்றுக்கான தமிழ்ச் சொல். (Number one).

க = முழு முதற்கடவுளான குறிஞ்சி நிலக்கடவுள்; சிவன்.

க என்ற தமிழ் உயிர்மெய், ஏக என்று சமற்கிருதத்தில் திரிபு பட்டு, அங்கும்,

ஏக = முழுமுதற் கடவுள் அல்லது பிரசாபதி,

ஏக = எண்ணுருவில் ஒன்று (Number one),

என்றவாறு சொல்லப்பட்டுள்ளதை நோக்கும்போது, க என்பது கடவுளைக் குறித்த சொல்லே என்பது உறுதியாகின்றது.

க என்ற கடவுள், உலகமும் அண்டவெளியும் படைக்கப் படுமுன்பே வாழ்ந்திருந்தவர் என்பது சமயக் கொள்கையாகும். இது எல்லாச் சமயங்களாலும் ஏற்கப்பட்டுள்ளது.

ஓ அல்லது ஓம் என்ற ஓலி, (Mmmmm sound) இறைவனுடைய நாதத்தின் ஓலி என்றும் போற்றப்படுகின்றது. ஓம் என்பது தமிழ்ச் சொல்லே.

க + ஓம் என்றும் இரு தமிழ்ச் சொற்களும், கவோம் என்றவாறு சொல்லப்படும். இவ்வொலி இறைவனிருக்கும் இடத்தில் தோன்றும் அதிர்வு (Vibration) என்றும் கொள்ளலாம்.

க + ஓம் என்ற இரு சொற்களின் கூட்டமைப்பு, உலகம் படைக்கப்படுமுன்பே ஒலித்துக் கொண்டிருந்ததாக தமிழர் மெய்யியல் கூறும்.

க ஓம் என்ற இவ்வொலி உருவான இறைவனை, க ஓஸ் என்று (Ka -os) மெசபத் தோமியச் சமயம் கூறுகிறது.⁷¹

Ka-os என்ற சொல், chaos என்று ஆங்கிலத்தில் சொல் லப்படுகின்றது.

Cha-os A formless matter supposed to have existed before the creation of the universe⁷²

இறைவன் தன்னிலே அசைவாடிக் கொண்டிருந்தார் என்று விவிலியம் கூறுகிறது.⁷³ உருவு காணப்படாத ஒலியுடன் (க+ஓம்) இறைவன் தொடக்கத்தில் இருந்தான் என்பதை, உருவெறிவாரா வொன்ற றாழியும் - பரிபாடல்⁷⁴ விளக்குகிறது.

க என்ற கடவுள், உருவமின்றி காணப்பட்டதாகக் கருதப் படும் தமிழரின் மெய்யியல் கருத்து, மெசபத் தோமியச் சமயத்திலும், விவிலியத்திலும் காணப்படுவதை நோக்குக.

மெசபத் தோமியப் படைப்புக்கதை, காலை(ஸ்) என்ற அசைவாடிக் கொண்டிருந்த கடவுளிடமிருந்து தொடங்குகிறது. இந்த உருவமற்ற கடவுள், இரண்டு உருவங்களாகக் கருதப்பட்ட னர். இவ்விரண்டும், ஆண்-பெண் என்ற உருவகமே. தொடக்க

காலக் கடவுள் நம்பிக்கையில், ஆண்-பெண் கடவுளர்களே அனைத்து சமயங்களிலும் காணப்படுகின்றனர். இந்த ஆண் கடவுள் அப்சு (Ap su) எனப்பட்டது. இது, அப்பா என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே ஆகும். இக் கடவுளின் மனைவி தீயமத் (Tiamat) எனப்பட்டாள். தொடக்கத்தில் யா (Yaa) என்ற மகனை இந்த இணை பெற்றெடுத்தது. யா என்பது தமிழ்ச் சொல்லேயன்றும், பிற்கால எபிரேயக் கடவுள் யா என்றே அழக்கப்பட்டார் என்பதும் நோக்கத்தக்கது. இதன் பின்னர் ஏராளமான கடவுளர்களை (heavenly beings) இந்த இணை பெற்றெடுத்தது. இக்கடவுளர்களுக்கும், அவர்களது தாய்தந்தை யருக்குமிடையே பகைமை உருவாயிற்று. இப்போரில், யா என்ற கடவுள், தனது தந்தையாகிய அப்சு என்பவனைக் கொன்றான்.⁷⁵

(மற்றொரு கதையில் இவ்வாறான போர்கள் காணப்பட வில்லை. அப்சு - தீயமத் பெயர்களும் காணப்படவில்லை. யா என்ற கடவுளே இவ்வுலகைப் படைத்ததாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.)⁷⁶

கணவனைக் கொன்ற தன் மகனான யா என்பானை, அவனது தாய் பழி வாங்கத் துடித்தாள். தனது கருப்பையின் முட்டைகளிலிருந்து ஏராளமான அரக்கர்களை அவள் பெற் றெடுத்தாள். இவர்களின் துணை கொண்டு யா என்ற தனது மகனை எதிர்த்தாள். இந்தப் போரில் யா கடவுள், ஏற்கனவே படைக்கப்பட்டிருந்த வானவர்களை துணைக்கழைத்தான். தீயமத்தை எதிர்க்கத் துணிவில்லாத வானவர்கள், யாவின் கோரிக்கையைப் புறந்தள்ளினர். இறுதியில், யா தனது மகனான மருது-களன்பானை, தனது பாட்டிக்கு எதிராகப் போரிடப் பணித்துான். மருது -க என்ற கடவுள், தீயமத்தையும் அவளது பேய்க் கூட்டத்தையும் கொன்றொழித்தான். மருது -க தனது பாட்டியை அம்பால் எறிந்து கொன்றான்.)⁷⁷

இறுதியில் தனது தந்தையான யாவின் கட்டளைப்படி, இப்பேரண்டத்தையும், வான்வெளியையும் படைத்தான். சக்கரத்தின் மீதமர்ந்து (disk), கடவில் ஓய்வெடுத்தான். இந்தச் சக்கரம் அவனுடைய போர்க்கருவியுமாயிருந்தது. இதன் வழியேதான் தன்னை எதிர்த்த தீய உருவங்களையும் அழித்தான். வளைவான வானத்தையும், விண்மீன்களையும், அதற்குக் கீழே மழையையும், காற்றையும் படைத்தான். மெசபத்தோமிய நாடு, வானவர்கள் வாழும் நாடாகியது. வானத்தில் மாளிகையொன்றை அமைத்

துக் கொண்ட மருது-க நிலத்தில் தங்குவதற்காக ஈசாகில் (Esagil) என்ற கோவிலை, பாபிலோனில் படைத்துக் கொண்டான்.

தீயமத்தின் கூட்டாளியான கிங்கு (Kingu) என்பானைக் கொன்று அவனது செங்குருதியைக் களிமன்னில் கலந்து, அதனைச் செம்மண்ணாக்கினான். அச் செம்மண்ணிலிருந்து, மாந்தனைப் படைத்தான். இவ்வாறு முதல் மாந்தன், செம்மண்ணிலிருந்து படைக்கப்பட்டான். பின்னர் ஈசாகில் என்ற தனது மாளிகையில் வந்து தங்கினான். தீயவர்களை எதிர்த்துப் போரிட்டு வென்ற பின்பே, இவ்வுலகம் படைக்கப்பட்டது. இப்போர் முடிந்துவிடவில்லை. மீண்டும் மீண்டும் தீய உருக்கள் தோன்றும் போதும் அவர்களை வென்றான். இவ்வாறு ஒவ்வொரு ஆண்டும், உயிர்களைப் படைத்தான். இந்த அழிவும் பின்னர் உயிரினங்களை உயிர்ப்பித்தலும் தொடர்ந்து நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தன. இந்த உருவகம் வேளாண் தொழிலைக் குறித்த தாக, ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்⁷⁸

தீயமத்(Tiamat): கொடியவர்களைப் பெற்றெழுத்தவளான அப்பெண் கடவுளை, தீயமதி என்ற தமிழ்ச்சொல் குறிப்பிடுகின்றது. தீய எண்ணம் கொண்டவள் என்பதே இதன் பொருளாகும். தீயமதி - தீயமத் எனத் திரிந்துள்ளது.

தீயமத்தின் மக்கள் (Demons): மருது க- விற்கு எதிராக, தீயமதியால் உருவாக்கப்பட்டவர்கள். Deomon என்ற கிரேக்கச் சொல் (Demonos), ஆங்கிலத்தில் டெமன் எனத் திரிந்தது. Demon என்பதுங்கூட, தீய மனம் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபாகவே உள்ளது. இந்தத் தீயவர்கள், மருது-கவை எதிர்த்துப் போரிட்டனர்.

இச்செய்தியைப் பரிபாடல் பின்வருமாறு சொல்கிறது:

“நீ (திருமால்) ஏந்திய சக்கராயுதம் (Disk என்று மேலே யுள்ள கதை கூறுகிறது) அவனர்களை (Demons)யும் அவர் தம் தலைகளையும் பனங்காய்கள் போல உருளச் செய்து அவர்களை அழிக்கும் திறன் கொண்டது.”

“திடியெதிர் கழறுங் காலுறும் பெழுந்தவர்

கொடியறு பிறுபு செவி செவிடு படுபு

முடிக எதிரப் படிநிலை தளர்

நனிமுராள்வளை முடியழி பிழிபு

தலையிறுபு தலோராடு புளா

நிலை தொலைபு வேர்தூர் மடல்
குருகு பறியா நீளிரும் பணை மினசைப்
பலபதி னாயிரங் குலைத்தரை யுதிர்வபோல்” - பரிபாடல்79

பல பதினாயிரம் அவுணர்களை (தீயவர்களை), பணங்குலைகளைச் சீவுவது போல, கொன்றொழித்தாய். (பரிபாடல் - பரிமேலழகர் உரை)

தீயமத்தின் தீய மக்களை, அவுணர்கள் என்று பரிபாடல் கூறுவதை நோக்குக. தமிழர்களிடையே சொல்லப்பட்டுவந்த படைப்புக் கதை, அப்படியே வேறு உருவில் மெபத்தோமியக் கதையில் வருவதைக் காண்க.

சக்கரம், சங்கு ஆகியவை திருமாலின் போர்க்கருவிகளாகச் சொல்லப்படுகின்றன. தொடக்கத்தில் இவை குறிஞ்சி நிலக் கடவுளுடையதாக இருந்திருக்க வேண்டும். மெசபத்தோ மியக் கதையில் சக்கரம் (disk) நிலத்தைக் குறித்ததே. சங்கு கடவுளக் குறித்ததாகும். சங்கும் சக்கரமும் நீர் மற்றும் நிலத்தின் உருவகங்களாகவே சொல்லப்பட்டுள்ளன. வட்டமான கதிரவனை உருவகப்படுத்துவதே சக்கரம் எனக்கருதலாம். எல் என்ற கதிரவனே முதற்கடவுள் என்பதால், எல் கடவுளின் உருவக மாகவே சக்கரம் சொல்லப்பட்டது. பிற்காலக் கடவுளான திருமாலுக் கும் சக்கரம் போர்க்கருவியாக்கப்பட்டது. உண்மையில் நிலத்துக்கும் நீருக்கும் தலைவன் திருமால் என்ற உருவகமே, சக்கரமும் சங்கும் ஆகும்.

எசாகில் (Ezsagil): இதுவும் தமிழ்ச்சொல்லே. க என்ற ஓரெழுத்துச் சொல், கடவுளைக் குறித்தது போலவே, ச என்ற ஓரெழுத்துச் சொல்லும் இறைவனைக் குறித்தது. ஈனுதல் கடவுளின் தொழிலாதலால், அவ்வினைச் சொல்லின் வேர்ச் சொல்லே, ச என்பதாகும்.

ஈ = ஈதல், ஈகை, ஈனல், ஈசன் என்றவாறு விரியும்.

ஈசன் = ஈபவன் அல்லது கொடுப்பவன். ஈசன் - ஈஷ்வ என்று சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது.

ஈசன் = ஈசா என்று எபிரேய மற்றும் அரபுமொழிகளில் திரிந்தது.

இயேசுவின் எபிரேயப்பெயர் ஈசா என்பதே.

ஈசன் (தமிழ்) → ஈஷ்வ (சம.) → ஈசா (எபி.,அரபு) → ஈச (கிரேக்கம்) → ஜீசஸ் → Jesus (ஆங்கிலம்).

ஈ + சாகை + இல் என்ற தமிழ்ச் சொற்களே, ஈசாகில் எனத்திரிந்தது.

சாகை = வீடு அல்லது குடியிருப்பு. சாய்கை என்பதே சாகை எனப்பட்டது.

சாய்வான விட்டங்களைக் கொண்டு கட்டப்பட்ட வீடு, சாகை என்று சொல்லப்பட்டது.

சாகை, ஜாகா என்று சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது. சாகு (மெசபத்தோமியச் சொல்) இல் = இல்லம். சாகில் = சாகை இல்லம்.

மருது - என்பது கடவுளைக் குறித்த தமிழ்ச் சொல்லென ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது. (மேலும் விளக்கங்களுக்கு ஆசிரியரின் க என்ற நூலைக் காணக). மருது என்பது, மருத நிலத்தைக் குறித்தது, அந்நிலத்திற்கான கடவுளின் பெயருமாகும்.

மருது - க = மருது எனப்படும் கடவுள் என்ற தமிழ்ப் பொருளே விஞ்சி நிற்கிறது.

யா என்ற கடவுளின் மகன் மருது - க என்பதால், யாவைக் சிவனாகவும், மருது - கவை முருகனாகவும், டாக்டர் இலகோவரி கருதுகிறார்.

மெசபத்தோமியா (Mesopotamia): இன்றைய ஈராக் நாடும், துருக்கி நாட்டின் தென்பகுதியும் இணைந்த வரலாற்றுக்கு முற்பட்டு அறியப்பட்ட நாடு. மெசபத்தோமியா என்ற சொல் இுக்கு விரிந்து பரந்து உயரமான நாடு என்பதே பொருளாகும்.

Meso - P ota - mia என்று பிரித்துச் சொல்லப்படும்.

Meso என்பது உயர்வையும், Pota என்பது பரந்த நிலைத் தையும் குறித்தன.

மிசை - மெசே எனவும், படர் - பொடா எனவும் திரிந்தன.

எபிரேய மொழியில், படன் (Paddan) என்ற சொல்லே காணப்படுகின்றது.⁸⁰

படன் - படர் தமிழ்ச்சொல்லே.

மெசபத்தோமியக் கதை கி.மு. 3000 ஆண்டுகளில் பதிவு செய்யப்பட்டது. பரிபாடல் கிறித்து பிறப்பாண்டுகளில் எழுதப் பட்டது. இந்தக் கால அளவுகளில், மெசபத்தோமியக் கதை,

தமிழ்நாட்டில் அறிமுகமாகியிருக்க இயலாது. மேலும், தமிழ் இலக்கியங்களில் பரிபாடல் மட்டுமே உலகத் தோற்றம் பற்றிய செய்தியை அளிக்கின்றது. மற்ற இலக்கியங்கள், தங்கள் போக்கிற்குத் தேவையில்லாததால் விடுத்திருக்க வேண்டும். பரிபாடலுக்குப் பிறகு எழுத்தப்பட்ட இலக்கியங்களும் உலக படைப்பு பற்றி எதனையும் கூறவில்லை. எனவே, மெசபத் தோமியக் கதையைத் தழுவியே பரிபாடலில் இந்திகழ்வு சொல்லப் பட்டதாகக் கருதுவதும் சரியான சிந்தனையாகாது எனலாம். மேற்கண்ட மெசபத்தோமியக் கதையையே, கணானியக் கதையும் கூறுகின்றது.⁸¹

உகாரியக் கதை: உகாரியக் கடவுளான ஆழியன் பால் (Aliyan Ball) என்பவன், சாவுக்கடவுளஞ்ஞனும் (death god), நீர்க் கடவுளஞ்ஞும் (Sea or river god) போரிட்டு, அவர்களைக் கொன்ற பின் இவ்வுலகைப் படைத்தான் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆழியன் பால் என்பவன் கடல் தெய்வமாவான். வால் என்ற தமிழ்ச்சொல்லே, பால் எனத் திரிந்துள்ளது. வால் என்பதும் தமிழில் கடவுளைக் குறித்த சொல்லாகும். வாலறிவன் என்று குறள் கூறும் கடவுளை நோக்குக. ஆழி என்பது கடலே எனப் படுவதால், ஆழியன் என்பான் கடற்கடவுளே என்பதும் தெளி வாகிறது. ஆழியன் என்ற தமிழ்ச்சொல், அப்படியே, கையாளப் பட்டிருப்பதை நோக்குக.

சாவுக்கடவுளை மோட் (Mot) என்று அக்கதை கூறுகிறது. மடி - மடிதல் என்ற தமிழ்ச் சொல்லக்கு இறத்தல் என்பதே பொருளாகும். மடி என்ற தமிழ்ச்சொல்லே மோட்டெனத்திரிந்துள்ளது.⁸² ஆற்றுக்கடவுளுக்கு ஏழு தலைகள் இருந்ததாகவும், இவனும் ஒரு கடற்கடவுளே (seagod) என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அக்காலத்தில் ஏழு கடல்கள் இருந்ததாக ஒரு நம்பிக்கையிருந்தது. குமரிக் கண்டத்தைச் சுற்றிலும், ஏழு கடல்கள் இருந்ததாக, அகப்பொருள் கூறுகிறது. கடலுக்கு ஒரு தலையென, ஏழு தலைகள் அக்கதையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஏழு என்பது பல என்ற பொருளில் சொல்லப்பட்டதை ஏற்கனவே விளக்கியுள்ளோம். ஏழு, பல என்ற பொருளில், பல ரைக் கொன்றதாகக் கொள்ளலாம். பரிபாடலும் பல அவனர் களைக் கொன்றதாக விளக்குகின்றது.

எகிப்தியக் கதை: எகிப்து நாட்டில் சொல்லப்பட்ட உலகப் படைப்புக்கதைகள், ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில்லாதவை.

பெரும் போராட்டம் நிகழ்வுற்ற பின்பே, வெற்றி பெற்ற நகரில் (மோப் (Mop) என எபிரேய மொழியில் உள்ளது. இது மூப்பு - பழமை என்ற தமிழ்த்திரிபுச் சொல்லே.) கிடைத்த தகவலின்படி, உலகமானது கடவுளின் ஒரு வார்த்தையால் படைக்கப்பட்டது தாகத் தெரிகிவிக்கப்பட்டுள்ளது.⁸³ கடவுள் போராட்டமின்றித் தனது விருப்பத்தின் அடிப்படையில் உலகைப் படைத்த கதை, கி.மு. 2700 ஆண்டுகளில், மெம்பிஸ் நகரில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதாக ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். குயவன் மட்பாண் டத்தைச் செய்ததுபோல, கடவுள் மாந்தனைப் படைத்ததாக எகிப்தியச் சமயம் கூறுகிறது⁸⁴ எகிப்து தொடக்கத்தில் வடக்கு-தெற்கு (upper and lower) எனப் பிளவுபட்டு இருநாடுகளாக இருந்தது. இவ்விரு நாடுகளின் கடவுளரான ஓரஸ் (ஒரை என்ற தமிழ்ச்சொல்லின் திரிபே) சேத் (பொருள் விளக்கப்படவில்லை) ஆகியோரிடையே நடந்த போரை விளக்குகின்றன. இப் போரின் முடிவில், ஓரஸ் இவ்வுலகைத் தனது கட்டுப் பாட்டுக் குள் கொண்டிருந்ததாகக் கதைகள் கூறுகின்றன.

ஆரியக் கதை: புருஷ சுக்தம் (ரிக்கு வேதத்தின் 10ஆவது அதிகாரம்), இவ்வுலகப் படைப்பைப் பற்றிக் கூறுகிறது. இது ஒரு குழப்பமான கதையாகும். கட்டுங்கடன்காத கற்பனையால் இக்கதை பின்னப்பட்டுள்ளது. இவ்வுலகைப் படைத்தவன் யாரென்பதை இக்கதை தெளிவாகக் கூறவில்லை. ஆனால் உலகப் படைப்பில் புருஷா, பிரஜாபதி, பிரம்மா போன்றோரை புருச் சூக்தம் தொடர்பு படுத்துகிறது⁸⁵ உலகைப் படைத்தது பற்றிச் சொல்லப்பட்ட கதைகளில், இக்கதையே காலத்தால் மிகவும் பிந்தியதாக ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். மேலும் சிலர், இக்கதை, கிறித்துப்பிறப்பாண்டுகளுக்குப் பிறகே, ரிக்கு வேதத்தில் இடைச்செறுகலாக இணைக்கப்பட்டதை சுட்டிக் காட்டுகின்றனர்.

விவிலியக் கதை: எபிரேய மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ள விவிலியத்தின் படைப்பு பற்றிய செய்திகளே, இன்று உலக அளவில் பலராலும் அறியப்பட்டுள்ள கதையாகும். மற்ற சமயங்கள் கூறும் செய்திகளுக்கும், விவிலியம் தரும் செய்திகளுக்கும் பெருத்த வேறுபாடு ஒன்று உள்ளது. பல்வேறு போராட்டங்களுக்குப் பிறகே, வெற்றி பெற்ற கடவுளால் இவ்வுலகம் படைக்கப்பட்டதாக அறியப்படும் நிலையில், அவ்வாறான போராட்டங்கள் ஏதுமின்றி, கடவுள் தன் விருப்பப்படி, அமைதி யாக இவ்வுலகைப் படைத்ததாக விவிலியம் கூறுகிறது.

மேலும், பல்வேறு சமயங்கள், பல கடவுளர் (Polythism) வழிபாட்டுமுறைகளைக் கொண்டிருந்த வேளையில், ஒரு கடவுள் வழிபாட்டை வலியுறுத்திய எபிரேய சமயம், தனது கொள்கைக்கேற்ப, படைப்புக் கதையையும் கூறுகின்றது. இதன் படி, கடவுள் தொடக்கத்தில் அசைவாடிக் கொண்டிருந்தார் என்று கூறுகின்றது.

விவிலியப் படைப்புக் கதையென்பது, பல சமயங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள செய்திகளைத் தனது கொள்கைக் கேற்ப வகுத்துக் கொண்ட கதையாகவே உள்ளது. இப்படைப்புக் கதை, மெசபத்தோமிய, எகிப்திய, உகாரிய, சுமேரிய படைப்புக் கதைகளில் உள்ள பல்வேறு கூறுகளைத் தன்னுள்ளே வாங்கிக் கொண்டு, தனது கொள்கை நோக்கில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதனால் விவிலியப் படைப்புக் கதையென்பது மூலமான ஒன்றல்ல என்பது தெளிவாகின்றது.⁸⁶ மேலும் இக்கதை, கி.மு. 2000 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகே தொகுக்கப்பட்டுள்ளது என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

1. ஒரு கடவுளே இவ்வுலகைப் படைத்தார். இக்கருத்தைப் பல சமயங்களும் கூறுகின்றன. திருமாலே உலகைப் படைத்தாக, பரிபாடல் கூறுகிறது.
2. மற்ற சமயங்கள், உலகம் படைக்கப்பட்டபோது எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட கால அளவுகள் எதனையும் குறிப்பிடாத போது, விவிலியம் ஏழு நாட்களாகச் சுட்டுகிறது. படைத்தது பற்றிய குறிப்பில், பாரா (Bara) என்ற எபிரேயச் சொல், பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது.⁸⁷ இது வாரம் (Week) என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே. ஏழுநாள் என்றும், ஒரு வாரம் என்றும் படைப்புக்கால அளவை விளக்குகின்றது.

உலகம் ஆறு நாளில் படைக்கப்பட்டதாகவும், ஏழாம் நாளில் கடவுள் ஓய்வை மேற்கொண்டார் என்ற விவிலியம், ஆறுநாளில் இவ்வுலகம் படைக்கப்பட்ட செய்தியைத் தருகின்றது.⁸⁸

இக்கால அளவை, ஊழி என்ற சொல்லால், பரிபாடல் விளக்குகின்றது.

பகம்பொ னுலகமு மண்ணும் பாழ்ப்பட
விகம்பி லூழி யூழுப் பெல்லக்

கருவளர் வானத் திசையிற் ரோன்றி
 உருவறி வாரா வொன்ற னூழியும்
 உந்துவளி கிளர்ந்த ஹுழு ஹுழியும்
 செந்தீச் சுடரிய ஹுழியும் பனியொடு
 தண்பெய றலைஇய ஹுழியு மனவ

- பரிபாடல்⁸⁹

விவிலியம்:

1. ஒளி தோன்றியது (முதல்நாள்),
2. மேல் கீழ் நீர் (இரண்டாம் நாள்),
3. நிலமும் கடலும் பயிர்ப்பச்சைகள் (மூன்றாம் நாள்),
4. ஞாயிறு, நிலவு, விண்மீன்கள் (நான்காம் நாள்),
5. பறவைகள், மீன்கள் (ஐந்தாம் நாள்),
6. மாந்தன் (ஆறாம் நாள்).

பரிபாடல்:

1. ஆகாயம் (முதல் ஊழி)
2. காற்று (இரண்டாம் ஊழி)
3. செந்தீ (மூன்றாம் ஊழி)
4. மழை (நான்காம் ஊழி)
5. நிலம் (ஐந்தாம் ஊழி)
6. மாந்தன் உள்ளிட்ட உயிர் (ஆறாம் ஊழி).

மேற்கண்ட குறிப்புகளின் அடிப்படையில், ஆறுநாளில் இவ்வுலகம் படைக்கப்பட்டது என்ற தமிழரின் நம்பிக்கை, விவிலியத்திலும் காணப்படுகின்றது.

இவ்விரு ஒருமைப்பாடுகளும், தன்னிச்சையாகச் சொல்லப் பட்டனவென்று கூற இயலாது.

ஒரு கடவுளே இவ்வுலகைப் படைத்தார் என்பது பழந் தமிழர் கொள்கையாக இருந்தது. இக்கொள்கை, குமரிக் கண்டத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்களால் ஏற்கப்பட்டிருந்தது. குமரிக் கண்டம் அழிவற்ற போது, பல்வேறு நாடுகளில் பரவி வாழ்ந்திருந்த தமிழ்மக்கள், அந்தந்த நாட்டுச் சூழல்களில், தாம் குமரிக்கண்டத்தினின்றும் கொண்டு சென்ற படைப்புக் கதையை மேலும் திருத்திக் கொண்டனர்.

ஆனால் தமிழகத்தின் தமிழர்கள், அக்கதையைத் திரித்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. யூத சமயத்தைச் சார்ந்த எபிரேய மக்கள், கிமு. 3000 ஆண்டுகளில், சிந்துவெளியினின்றும் மேற்கே புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களே என்ற கருத்து உறுதிப்பட்டு வருகின்றது. எனவே, தமிழரால் சொல்லப்பட்ட படைப்புக் கதையை, அதே ஆறுநாள் காலங்களில், விவிலியத்திலும் பதிவு செய்துள்ளனர் எனக் கருத வேண்டியுள்ளது. தமிழரும் யூதரும் ஆறுநாள் படைப்புக் கதையை வெளிப்படுத்தி யுள்ளனர்.

०००

முதல்மாந்தன்

குரக்கினத்திலிருந்தே மாந்தன் தோன்றினான் என்ற கொள்கை, முரண்பாடுகளைக் கொண்டதாகும். இறைவனே மாந்தனைப் படைத்தான் என்ற நம்பிக்கையுடையோரும், குரக்கினக் கொள்கையை ஏற்க மறுக்கின்றனர். வரலாறு தெரிந்த நாள்முதல், குரங்குகள், குரங்குகளாகவேயுள்ளன வென்பதும், குரங்கேதும் மாந்தனாக மாறவில்லை யென்பதும் தெளிவு. அதனால், மாந்தனின் தோற்றமும் நம்பிக்கையாளர் களிடையே கருத்து வேறுபாடுகளைத் தோற்றுவித்துள்ளன. இருப்பினும் சமய நம்பிக்கை கொண்டவர்கள், கடவுளே மாந்தனைப் படைத்தார் என்ற கொள்கையைப் பற்றி நிற்கின்றனர். நம்பிக்கைகள் எப்படியிருப்பினும், மிகப் பழைமை வாய்ந்த எலும்புக்கூடு, சாவா பகுதியில் கிடைத்துள்ளது.

சாவாவிலுள்ள சோலோ ஆற்றங்கரையில் மாந்தனின் மண்டையோடும், இடது தொடை எலும்பும், இரண்டு பற்களும், சென்ற 1884ஆம் ஆண்டு, யூகின் துபாயீச என்பாரால் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இவனையே சாவா மாந்தன் என்று கூறினர்.⁹⁰ மாந்த உடற்கூறுகளை ஆய்ந்து வரும் அறிவியலார், பித்திக் ஆந்திரோபஸ் ஏரக்டஸ் (Pithic anthropas erructus) என்றவாறு கூறுகின்றனர். இம்மாந்தனின் அகவை, 10 இலக்கம் ஆண்டுகள் எனக் கணித்துள்ளனர்.⁹¹ இந்த எலும்புக் கூட்டிற்கு முந்திய கால அளவில் எவையும் கண்டெடுக்கப்படவில்லை. மேலும் சிலவிடங்களில் கண்டெடுக்கப்பட்ட மாந்த எலும்புக் கூடுகள், சாவா மாந்தனுக்கும் காலத்தால் பிற்பட்டவை என்பதும் அறிவியலாரின் கருத்தாகும்.

சாவா என்பது, தற்போது தென்கிழக்கு ஆசிய நாடான இந்தோனேசியாவின் ஒரு பகுதியாக இருந்தாலும், அழிந்து

போன குமரிக் கண்டத்தின் கிழக்குப் பகுதியே என்று அறிவிய லார் கருதுகின்றனர். இப்பகுதி ஏழ் குணகாரை நாடு என்ற குமரிக் கண்டத்தின் கிழக்கு மாநிலமாக, (இக்கால இந்தோனே சியா) திகழ்ந்திருக்க வேண்டும். குமரிக்கண்டத்தின் எச்சங் களில் சிறுபகுதிகளாக நிலமும்; பெரும்பகுதிகளாகக் கடலும் உள்ளதால், முறையான அகழ்வாய்வுகளை மேற்கொள்ள இயல வில்லை. இருப்பினும் இந்தியப் பெருங்கடலில் மேற்கொள்ளப் படும் ஆய்வுகள், சாவா மாந்தனின் எலும்புக்கூடு போன்றவற்றை பலவாக வெளிக்கொணர இயலும் என நம்பலாம்.

இப்பரந்த உலகில், கடக மகரக் கோடுகளுக்கிடையேயான நிலப்பகுதி, பல்லாயற்றானும் உயிரினங்கள் தோன்றி வளர்வதற் கான இடங்கள் என்று அறிவியலார் கருதுகின்றனர். வெப்பமும் குளிரும் கடுமையாக உணரப்படாத இப்பகுதிலே, உயிரினங்கள் தோன்றிய இடங்கள் என்றும் அறிவியலார் கருதுகின்றனர். இவ்வாறான இயற்கைச் சூழல், கோண்டுவான என்ற தென் நிலப்பகுதியில் அமைந்திருந்தது. கோண்டுவான நிலப்பரப்பு அறியப்பட்டிருந்த காலத்தில், உலகின் தென் பகுதியில் வேறு நிலப்பரப்பு இல்லையாதலால், கோண்டுவானா என்ற நிலப் பகுதியே உயிரினமும், மாந்த இனமும் தோன்றிய பகுதியென அறிவியலார் கருதுகின்றனர். இந்தக் கோண்டுவானா பகுதி உடைந்து சிதறியபோது, குமரிக்கண்டம் என்ற பெருநிலப் பரப்பும், தென் அமெரிக்கா உள்ளிட்ட பகுதிகளும் தனித்தனி யாகப் பிரிந்தனவென்பதும் அறிவியலாரின் கருத்தாகும்.

கோண்டு வானாவில் தோன்றிய உயிரினம், குமரிக் கண்டத்தில் வளர்ந்து செழிப்புற்றது, சிறப்புற்றது. ஓரிலக்கம் ஆண்டு களுக்கு முன்பு வாழ்ந்திருந்த சாவா மாந்தன் குமரிக் கண்டத்தின் மாந்தனே என்பதால், குமரிக் கண்டத்திலேயே (கோண்டுவானா) முதல் உயிரினம் தோன்றியது என்பதும் தெளிவு.

அறிவியலார் கூறும் பல்வேறு செய்திகள், குமரிக்கண்டத்தையே மாந்தனின் தோற்ற வளர்ச்சி நிலமாகக் கருதுகின்றன. சில அறிஞர்களின் கருதுகோள்களாவன:

1. இராதா குமத் முகர்ஜி:

தென்னிந்தியா வென்பது, கோண்டு வானாக் கண்டத்தின் ஒரு பகுதியே ஆகும். கோண்டுவானாக் கண்டம், தென் அமெரிக்கா - தென் ஆப்பிரிக்கா - ஆஸ்திரேலியர்களின் மன்,

பாறைகள், பயிர்கள், பழங்காலப் பதிவுகள் ஆகியவை, இப் பகுதிகள் ஒரு பெருநிலப்பரப்பாக இருந்தவென்பதை மெய்ப் பிக்கின்றன. இப்போது தென்னிந்தியாவில் காணப்படும் மேற்கு மலைத் தொடரும், கிழக்கு மலைத் தொடரும் நீர்வழியால் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. கோண்டுவானா அமைப்பிலேயே இவை காணப்பட்டன. அதனாலேயே, மேற்கில் உயர்ந்த பகுதிகளும் கிழக்கில் தாழ்ந்த பகுதிகளும் அறியப்படுகின்றன. இந்தியாவில் வட பகுதிகள் கடலாக விருந்தன. இமயமலை அப்போது அறியப்படவில்லை.⁹²

2. பால் மேசன் ஓர்செல் (Dr. Paul Masson Oursel):

இந்தியாவின் பழம் நிலப்பகுதி தென்னிந்தியாவே. அக் காலத்தில் வட இந்தியா கடலாகவிருந்தது. கோண்டுவானா என்ற நிலப்பரப்பு, தென்னாப்பிரிக்கா - ஆஸ்திரேலியா - இலங்கை - தென்னிந்தியா - அந்தமான் நிக்கோபார் தீவுகள் - மலேசிய நாடுகள் உள்ளிட்ட நிலப்பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தது. இதுவே பிற்றை நாளில் குமரிக் கண்டமாக உருப் பெற்றது. குமரிக்கண்ட அழிவின் போது தோன்றிய நில அதிர்வு அல்லது எரிமலை வெடிப்பு (A volcanic upheaval), உலகின் தென்பகுதி நாடுகளையும், வடபகுதி நாடுகளையும் இணைத்தது. ஐரோப்பாவிலும், இந்தியாவின் வடபகுதியிலும் பெரு மலைத் தொடர்களைத் தோற்றுவித்தது. இக்காலத்திலேயே சிந்து கங்கையாறுகளும் தோன்றின.⁹³

3. தர்ஸ்டன் (Dr. E. Thurston):

தற்போள்ள இந்தியப் பெருங்கடலில், சுந்தத் தீவுகள் தொடங்கி (Sunda islands of Indonesia) ஆப்பிரிக்கா வரையிலும் ஒரு பெரும் நிலப்பரப்பு இருந்தது என்று எக்கேல் கூறுகிறார் (Dr. Haechel). இப்பெருநிலப்பரப்பை இலெமூரியக் கண்டம் (Lemunian continent) என்று ஸ்கிலேட்டர் (Dr. Sclater) கருதுகிறார். இக்கண்டமே, உயிரினங்களும், விலங்குகளும், மாந்தனும் தோன்றிய இடமாகும். இதற்கு அடிப்படைகளாக, மலேயநாட்டுப் பகுதிகள், போர்னியோ, சாவா, சுமத்திரா, மலாக்கா ஆகிய பகுதிகளில் காணப்படும் கற்காலப் பொருட்களை எடுத்துக் காட்டுகிறார். இந்நாடுகளுக்குக் கிழேக்கேயுள்ள, செலி பஸ், மோலுகாஸ், சாலமன் தீவுகள், புதுகினியா போன்ற தீவுக்கூட்டங்களும்; ஆஸ்திரேலியாவுடன் இணைந்திருந்தவைகளே.

4. கீன (Keane):

மாந்தத் தோற்றுத்தின் தொடக்கம் சாவாவினின்றும் விரிந்ததே. இங்கிருந்தே மேற்கிலும், வடமேற்கிலும், வடக்கிலுமாக மாந்த இனம் விரிந்து சென்றது. ஆசிய ஆப்பிரிக்க இனங்கள் யாவும் இந்த மூலத்தினின்றும் இனந்தவைகளே.⁹⁵

5. அறிவியல் மாந்தன் – திங்களிதழ் (Science of man):

மாந்த இனத்தின் தொடக்கமும் வளர்ச்சியும், இன்று இந்தியப் பெருங்கடல் என அழைக்கப்படும் நிலப்பகுதியில் தோன்றியதே. அழிந்துபட்ட அந்திலம் அப்பெருங்கடலின் அடியில் அமிழ்ந்து கிடக்கின்றது.⁹⁶

6. கிரீம் வில்லியம்ஸ் (Dr. Graeme Williams):

வியக்கத்தக்க செய்தி என்னவெனில், இந்திய நாடே அனைத்து உயிரினங்களும் தோன்றிய நாடாக இருந்தது. காட்டு மாந்தன், நாகரிக வாழ்க்கை முறையைத் தொடங்கியதும் இந்திய நாட்டிலேயே எனலாம்.⁹⁷

7. வெல்ஸ் (Dr. H.G. Wells):

பழைய உலகின் மக்கள் வளர்ச்சியின் நாற்றங்காலாகக் குமரிக் கண்டம் விளங்கியது தென்னாப்பிரிக்கா தொடங்கி இந்தியா வரையிலான நிலப்பகுதியே முதல் மாந்த இனத்தின் தோற்ற நிலமாகும். இந்திலமானது, பன்முறை நீரில் மூழ்கியும், பெரும் நாடுகள் பாலை நிலங்களாக மாறியும், மீண்டும் அவை காடுகளாகியும், இயற்கையின் சீற்றங்களுக்கு இரையானது. இப்பகுதி இன்றைய இந்தியப் பேராழியினுள் புதைந்து கிடக்கின்றது.⁹⁸

ஏறக்குறைய நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட வெளிநாட்டு அறிஞர்களும், இந்திய ஆய்வாளர்களும் குமரிக் கண்டம் நிலை பெற்றிருந்ததையும், ஆங்கே மாந்த இனத் தோற்றம் நிகழ்வுற்ற தையும், இயற்கையின் சீற்றத்தால் அப்பெருநிலம் அழிந்து போனதையும், குறிப்பிடுகின்றனர்.⁹⁹ தற்கால அறிவியல் ஆய்வுகளும், மாந்த, இனம் ஆப்பிரிக்காவுக்கும், இந்தோனேசியா வச்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில்தான் தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

மாந்தன் என்றும், மனிதன் என்றும் சொல்லப்படும் ஆற்றிவுபெற்ற, பகுத்தவறிவோடு சிந்திக்கக் கூடிய, விலங்கினும்

உயர்ந்த இனமாகக் கருதக்கூடிய உயிரினம், கடவுளால் தோற்று விக்கப்பட்டதாகவே, தமிழர்கள் நம்பினர். இந்த நம்பிக்கை, உலகின் அனைத்துச் சமயங்களிலும் காணப்படுகின்றது. மனிதன் என்ற சொல், ஆணைக் குறித்தாலும், மனிதத் தோற்றம் என்று குறிப்பிடப்படுவது, ஆண் பெண் இணைத்த மக்கள் தோற்றத் தை எனக் கருதவேண்டும்.

ஆற்றி வதுவே அவற்றொடு மனனே – தொல்காப்பியம், பொருள்.¹⁰⁰

மனம் என்ற ஒன்றைப் பெற்ற உயிரினம்தான் மனிதன் ஆவான். மனம் என்பது என்ன? அது உடலின் எப்பகுதியில் உள்ளது? மனமும் உயிரும் ஒன்றா? என்பன போன்ற கேள்விகள் இன்றும் விளக்கப்பட்டு வருகின்றன.

மன்: ஆக்கம், வளர்ச்சி (Modification).

மன்: பெருமை, மிகுதி, அரசன்.

மன்றல்: ஆண் பெண் இணைப்பு அல்லது திருமணம்.

மன்றம்: திறந்தவெளி, மக்கள் கூடும் அவை.

மன்னன்: மனிதனை வழிநடத்தும் ஊக்கி. மனது -மனசு எனவும் சொல்லப்படும்.

மனனம்: ஒன்றை உள்வாங்கிச் சிந்தித்தல், நினைவில் கொள்ளுதல்.

மனிதன்: ஆற்றிவு கொண்ட உயர்தினைக்குரியவன்.

மனு: மனம் நினைத்ததை வெளியிடும் விண்ணப்பம்.

மனை: மக்கள் வாழும் இல்லத்துக்குத் தேவையான இடம்.

மனைவி: இல்லாள்.

மன்மதன்: மனங்களை அசைப்பவன்.

மன் என்ற தமிழ்ச்சொல்லே, மன் எனவும் சொல்லப்பட்டது.

மன்: சிறிய அளவிலான மனஸ்.

மன்: மன்னாலாகிய நிலம், மலை.

மன்: மனஸ், நிலம், மலை ஆகியவைகளைக் கொண்ட உலகம்.

மன்: உலகம் பெரியதென்ற அளவில், பெரிய - பெருமை-மாட்சிமை எனவும் விரிந்தது.

மண் - மண்டி = மண்கூட்டம் செறிந்து காணப்படும் வண்டல். தவசங்களை சேர்த்து வைக்கும் இடம்.

மண்டு = இணைதல், நெருங்குதல், கூடுதல்.

மண்டிய நிலம் - மண்டிலம், நாடு, நாட்டின் ஒரு பகுதி.

மண்டு - மண்டை = சிறப்பான உறுப்புக்களைக் கொண்ட தலைப்பகுதி.

ம என்ற ஓரேழுத்துச் சொல், பெரிய - பெருமை என்ற பொருளில் தமிழில் அறியப்பட்டது. ம என்ற சிந்துவெளி எழுத்து இக் கருத்தையே வெளிப்படுத்துகின்றது.

க என்பது, கடவுளைக் குறித்தது. ம என்பது பெருமை அல்லது பெரிய என்ற பொருளில்,

ம - கள்ள சொற்கள், கடவுள் பெரியவர் என்ற பொருளைத் தருகின்றன.

ம - க என்ற சொற்கள், சமற்கிருதத்தில் மகா என்று திரிந்து, தமிழ்ப் பொருளையே தந்தது.

ம + அண் = மண் என்றானது.

அண் = அணைவு, இணைவு, சேர்தல் என்ற பொருளில், மண் என்ற சொல்லுக்கு, பெருமைக்குரிய அணைவு என்பதே பொருளாகும்.

மண் துகள் பெருமைக்குரியதாகக் கருதப்பட்டதை, மண் என்ற சொல் விளக்குகிறது. அப்பெருமைக்குரிய மண் தன்னிலிருந்து தோற்றம் பெற்றவன், மண் தன் - மன்தன் - மனிதன் எனப்பட்டான்.

உலக மொழிகளில் மண் என்ற தமிழ்ச் சொல்லே பரவலாகக் காணப்படுகின்றது.

மண் என்ற சொல், மன்னி அல்லது மண்ணி (Manni) என்று கிரேக்க மொழியில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. மணற்பாங்கான பாலை நிலத்தில் வளரும் குற்றீச்ச மரங்களை, Manni Ferra (Indica) என்று கிரேக்க மொழி கூறுகிறது. இதற்கு மணற்பாங்கான நிலத்தில் வளரும் குறுமரம் என்பது பொருளாகும்.¹⁰¹

மண் என்ற சொல், மண்ணா (Manna) என்று எபிரேய மொழியில் காணப்படுகின்றது. இச்சொல்லை மன்னா என்று ஒலிக்கின்றனர்.¹⁰²

மணற்பாங்கான நிலத்தில் ஒரு வகைமரம், மணிலா (Manila) எனப்படுகின்றது. இச்சொல் பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டில், இன்றும் வழக்கிலுள்ளது. அந்நாட்டின் தலைநகரமும் அப்பெயராலேயே அழைக்கப்படுகிறது.¹⁰³

கடலை என்ற பருப்பு விதைகளைக் கொண்ட செடி, மண் நிறைந்த நிலத்திலேயே வளரும் என்பதால் அதற்கும் மணிலா என்ற பெயரையே வைத்தனர்.

கடலை, தமிழ்நாட்டுத் தவசம் அல்லவென்றும், அது பிலிப்பைன்சிலிருந்து போர்த்துக்கீசியர்களால் தமிழ்நாட்டுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது என்றும் ஒரு கருத்து உண்டு. அதனாலேயே கடலைக்கு மணிலாக் கொட்டை என்ற பெயரும் தமிழ் கத்தில் அறியப்பட்டுள்ளது. மணிலாக் கொட்டையை ஆங்கிலத்தில் ground nut என்றனர்.

மண்ணிலிருந்து தோன்றியவன் மனிதன் என்பதால், Man என்றே ஆங்கிலத்தில் திரிந்தது. இச்சொல்லின் மூலத்தை அறியாத மேனாட்டவர், இச்சொல் எம்மொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் எடுக்கப்பட்டது எனத் தெரியவில்லை என்கின்றனர்.

எபிரேய மொழியில் மண்ணைத் தாம மண் என்ற தமிழ்ச் சொல்லாலேயே அழைத்தனர்.¹⁰⁴ இச்சொல்லில் தாம என்ற சொல் மட்டும் நிலைத்து அது மண்ணையே குறித்தது.

மண்ணிலிருந்தே மாந்தன் தோன்றியதால், மாந்தனுக்கு ஆதாம என்ற பெயர் சொல்லப்பட்டது. எபிரேய மொழியில் ஆதாமா என்பது செம்மண்ணையும், ஆதாம என்பது செம் மண்ணிலிருந்து தோற்றுவிக்கப்பட்ட மாந்தனையும் குறித்தன.

மண்ணிலிருந்தே மாந்தன் தோன்றினான் என்ற தமிழர் நிலைப்பாடு, உலகின் அனைத்து மொழிகளிலும் சொல்லப் பட்டுள்ளதை நோக்கும்போது, முதல் மாந்தன் தமிழனே என்பதில் ஜயமில்லை.

மண் - மனு என்ற தமிழ்ச் சொல், மனு - மனுஷ என்ற சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது.

மனுஷ - மனுஷி எனப்பட்டது.

அதே போன்று, தாய் தந்தையரைக் குறித்த உலகின் அனைத்துச் சொற்களும் தமிழ் மூலத்தைக் கொண்டவைகளே.

அப்பா - அப்பன் என்பது தந்தையைக் குறித்த தமிழ்ச் சொல்லாகும்.

அப்பு என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு, பற்றி நிற்றல் என்பதே பொருளாகும்.

தனது தலைவியையும், மக்களையும் தன் அரவணைப்பில் பற்றிக் கொண்டிருப்பவன் அல்லது மூடிக்கொண்டிருப்பவன், அப்பன் எனப்படுவான்.

அப்பு =கடல் நிலத்தை அப்பிக் கொண்டிருக்கும் நீர், அப்பு எனப்பட்டது.

அப்பு அணை கிடந்தோன் என்று திருமாலைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறுவதை நோக்குக.

அப்பு = பற்றி நிற்றல். அப்பால் = விலகிச் செல்லுதல். எதிர்மறைச் சொல்.

தனது தம்பி தங்கைகளைப் பற்றி நிற்பவனை அக்காள் என்பர்.

அப்பி என்ற சொல்லுக்கு,அக்காள் என்ற பொருளும் தமிழில் உண்டு.

அப்பன் - அப்பா, அப்பா (abba) என்றே எழிறேய மொழி யிலும் சொல்லப்படுகின்றது.¹⁰⁵ அதனைச் சுருக்கமாக, அப் (ab) என்றனர்.¹⁰⁶ அரபு மொழியில் அபு-அபி எனப்பட்டது.¹⁰⁷ ஆதாம் என்ற முதல் மாந்தன், எல்லா மாந்த இனத்துக்கும் தந்தை எனக் கருதப்படுவதால், மெசபத்தோமிய (செமிட்டிக்) மொழி யில், ஆதாம், ஆதப்பா (Adappa) என்றே சொல்லப்பட்டிருக்கிறான்.¹⁰⁸

போத்து என்ற தமிழ்ச் சொல்,ஆணையும் ஆண் வழியில் தந்தையையும் குறித்த தமிழ்ச் சொல்லாகும். இன்றும் கூட கேளரத்தில் அப்பா என்ற பொருள் கொண்ட போத்து என்ற வகுப்பார் அறியப்பட்டுள்ளனர்.

போத்து - பிதா என்று சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது இறந்து பட்ட முன்னோர்களை, பிதாரு அல்லது பித்ரு என்ற சொல் லால் குறித்தனர்.

பிதா - போத்து என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே.

பிதா - பாத்தர் என்று கிரேக்க மொழியில் திரிந்தது.

கிரேக்க மொழியில் பாத்தர் எனப்பட்டது, அதே சொல் லால் இலத்தினிலும் அழைக்கப்பட்டது. கிரேக்கத்தில் பா என்ற ஒலிப்பில் தொடங்கும் சொற்கள், ஆங்கிலத்தில் ஃப் (f) என்ற ஒலித்திருத்தம் பெற்றன.

Palther (Greek) → P ater (Latin) → Father (English).

போர்த்துக்கிசிய் மொழியில் பாத்ரே (Padre) எனப்பட்டது. இந்தியாவுக்கு வந்த கிறித்துவ விடையூழியர்கள், தங்களைப் பாத்ரே என சொல்லிக் கொண்டனர். இச்சொல்லைத் தமிழர் கள் பாதிரி - பாதிரியார் என அழைத்தனர்.

செமிட்டிக், எபிரேய, அரபிமொழிகள், அப்பா என்ற சொல்வழியில் அப்பா (Abba), அப் (Ab), அபா (Aba) என்றவாறு திரித்துக் கொண்டன.

கிரேக்கம், இலத்தீன், ஆங்கிலம் உள்ளிட்ட ஐரோப்பிய மொழிகள், போத்து என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபுகளான, பாத்தர் - பாதர் -பாத்ரே என்றவாறு திரிந்துகொண்டன.

டாடி (Daddi) என்ற சுருக்கமான ஆங்கிலச் சொல்லும், தந்தை அல்லது தாதை என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே என்க.

உலக மொழிகளில், அம்மா - தாய் - அன்னை போன்ற தமிழ்ப் பொருளைத் தரும் தமிழ்த் திரிபுச் சொற்களே உள்ளன. அம்மா என்ற சொல், இயற்கையாகத் தோன்றியது. பேசத் தெரியாத பச்சிளங் குழந்தை அழக் தொடங்கும்போது, வாயைத் திறந்தவுடன், அ என்ற ஒலி பிறக்கிறது. வாயை மூடும்போது ம் என்ற ஒலி பிறக்கிறது. மாறி மாறி வாயைத் திறந்து மூடும் போது, அம்மா என்ற சொல் பிறக்கிறது. எல்லாக் குழந்தை களுமே ஒலிக்கும் முதல் ஒலியாக (சொல்லாக) அம்மா அமைந்திருந்ததால், அது தாயைக் குறித்து ஏற்கப்பட்டது. அன்னை, தாய் ஆயா, ஆத்தா போன்ற சொற்கள் பிறகு உருவான சொற்களே.

அம்மா என்ற ஒலியை உலகெங்குமள்ள குழந்தைகள் முதலில் ஒலிக்கின்றன. இது இயற்கையாய் எழும் ஒலியாகும். இதன் இழைகளாகவே இன்று அனைத்து மொழிக் சொற்களும் அமைந்துள்ளன. மா, உமா, மாது, மதர் போன்ற சொற்களும் அம்மா என்ற சொல்லின் திரிபுகளே. அண் எனும் வேர்ச்சொல், உறவு -நெருக்கம் என்ற பொருளைத் தருவதாகும்.

அண் - அண்மை = பக்கம்

அண் - அன் - அன்னை = அருகிலிருந்து காப்பவன்.

தா + ஆய் = தான் ஆனது. அனைத்தையும் தரும் ஆய் அல்லது ஆயா என்று பொருளாகும்.

ஆய் - ஆயி - ஆயா போன்றவை தொல் தமிழ்ச் சொற் களாகும். இவை அன்னையையும் அன்னையின் அன்னையையும் குறித்தன.

யா என்ற தமிழ்ச் சொல் இன்று வழக்கிழந்து போனாலும், ஆயா என்ற சொல்லுடன் இணைந்து காணப்படுகின்றது.

யா என்ற எபிரேயச் சொல்லுக்கு, நாடு என்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற அல்லது நீண்ட நாள் வாழ்கின்ற என்றவாறு பொருள் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஆ என்ற தமிழ்ச் சொல், தொடக்கம் அல்லது முதன் முதலில் என்ற பொருளைத் தருவது.

ஆ + யா =- ஆயா: தொடக்கம் முதல் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவன் என்ற பொருளைத் தருவது.

ஆயா என்ற தமிழ்ச்சொல், ஆயா என்றவாறே எபிரேய மொழியில், அன்னையைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

விவிலியத்தின் படைப்பதிகாரத்தில் ஆணை ஆதாம என்றும், பெண்ணை இசா (Isha) என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இசுசொற்கள் இரண்டும் பெயர்ச் சொற்களாயினும், ஆணையோ அல்லது பெண்ணையோ நேரிடையாகக் குறிப்பிடுவன வல்ல.

ஆதாம = சிவந்த மன், ஆதாம மன் என்ற தமிழ்ச் சிரிபுச் சொல்.

இசா = இசைவு இசை, இசைவு என்ற சொல்லுக்குப் பல உயர்வான பொருள் தமிழில் உண்டு.

இசை = இணைதல், பொருந்துதல், உடன்படுதல், இசை - இசைவு என விரியும்.

(Union, consent, compliance என்றவாறு விரியும்)

மிகவும் உயர்ந்த பொருளைக் கொண்ட இசை என்ற தமிழ்ச் சொல், இன்றைக்குப் பெண்ணைக் குறித்துத் தமிழில் வழக்கிழந்து போய்விட்டது. ஆனால் எபிரேய மொழி, பெண்ணை இசை என்றே குறிப்பிடுகின்றது.

மேலும் விவிலியம் தரும் செய்தியின்படி, இசை என்ற சொல் மனைவி என்ற பொருளில் தான் அறியப்படுகின்றன. Man and his wife என்று சொல்லப்பட்டுள்ளதேயன்றி, ஆனாலும் பெண்ணும் (Man and women) என்றவாறு சொல்லப்படவில்லை. மனைவிக்குரிய மாண்பு பெண்ணுக்கும் உள்ளதால், பெண்ணும் இசை என்று சொல்லப்பட்டாள். இசா (இசை): எபிரேய மொழியில் மனைவி மற்றும் பெண்ணைக் குறித்தது.109

மனைவி, துணைவி இல்லாள் என்ற சொற்களெல்லாம் பிற்காலத்தில் உருவானவைகளே.

மனைவி : மாந்தனுக்கு (கணவனுக்கு)த் துணையாய் இருப்பவள் (a subordinate).

துணைவி : கணவனுக்குத் துணையாய் இருப்பவள்.

மேற்கண்ட சொற்கள், கணவனைத் தலைவனாகவும், அவனுக்கு கீழே அவனது ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டு இயங்குகின்ற பெண்ணாகவும் சொல்லப்படுகின்ற விளக்கங்களாகும். ஆனால் என்பது, ஆள் என்ற சொல்லின் நீட்சியே; அதாவது ஆள்பவன் (ruler).

பெண் என்பது, பேணுபவள் என்ற பொருளில் சொல்லப்பட்டதே.

ஆண் - பெண் என்பது, பெண்ணுக்குச் சரியான இடத்தை அளிக்காத சொற்களே.

தொல்காப்பியம், கணவன் - மனைவியை, தலைவன் - தலைவி என்றே குறிப்பிடுகின்றது. இதுவே பெண்மையைப் போற்றும் சரியான சொல்லாகும்.

சமற்கிருதம் பெண்ணை, ஸ்திரி என்கிறது. இச்சொல் திரு என்ற தமிழ்ச்சொல்லின் திரிபே. திரு என்ற தமிழ்ச்சொல்லுக்குப் பல்பொருளுண்டு.

திரு = செல்வம், புகழ், மேன்மை, அழகு என விரியும்.

Man (மண்) என்பது ஆணையும், Woman (உமண்) என்பது பெண்ணையும் குறித்த ஆங்கிலச் சொற்களாகும். உமண் என்ற சொல்லும் தமிழ்ச் சொல்லே.

மாந்தனின் உடலிலிருந்தே (மண்ணிலிருந்தே) பெண் படைக்கப்பட்டாள் என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்தும் சொல்லே, உமண் என்பதாகும். உள் மண் (ஆதாமின் உடலாகிய மண்ணி லிருந்து) உமண் என்றானது.

போத்து - அம்மா என்ற தமிழ்ச் சொற்களே, Father - Mother என்றானது.

எனவே உலக மொழியில் காணப்படும் விலங்குகள், பறவைகள், கடல் வாழ் உயிரினங்கள், மலைகள், ஆறுகள், கடல்கள், சமவெளிகள், ஊர்கள், நகரங்கள் என்றவாறு பன்மொழிகளில் காணப்படும் சொற்கள் யாவும் தமிழில் மூலத்தையும் வேரி ணையும் கொண்டவைகளே. (ஆசிரியரின் பல்வேறு நூல்களில் இவை விளக்கப்பட்டுள்ளன). ஏற்கனவே விளக்கியுள்ளபடி, குமரிக் கண்டத்தைச் சுற்றி இன்று அமைந்துள்ள நாடுகள், ஒரு காலத்தில் குமரிக் கண்டத்தில் இணைந்திருந்தவைகளே. இப்புதிய நாடுகள் அனைத்தும், தமிழ்ப் பெயர்களையும், தமிழ் மூலத்தையும் கொண்டே அறியப்படுகின்றன.

எனவே, மாந்தனின் தோற்றம் குமரிக் கண்டத்தில் உருவானதே என்றும், முதல் மாந்தன் குமரிக் கண்டத்துக் தமிழனே என்பதும் மேற்கண்ட செய்திகளால் உறுதிப்படும். முதல் மாந்தன் வழிவந்த குமரிக் கண்டத்து மக்கள்பேசிய மொழியே தமிழ் மொழி எனப்பட்டது. குமரிக் கண்டம் அழிவுற்ற போது, அங்கிருந்து வெளியேறிய தமிழர் பன்னாடுகளிலும் குடியேறிய தால், அந்நாடுகளில் இன்று பேசப்படும் மொழிகள் யாவும் தமிழினின்றும் கிளைத்த மொழிகளாகவே உள்ளன என்பது, பல்வேறு மொழி மற்றும் சொல்லாய்வுகளால் இன்று மெய்ப் பிக்கப்பட்டுள்ளன. இன்று உலக மக்கள் பேசகின்ற மொழி களில், முக்காற் பங்கிற்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில், தமிழின் வேரும் மூலமும், தாக்கங்களும் உள்ளனவென்பதும் மெய்ப் பிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

தொல் தமிழர் குடியேறிய நாடுகளில் பேசப்பட்ட செமிட்டிக், பாபிலோனிய, எபிரேய, அராபிய, எகிப்திய மொழி கள் யாவும், தமிழின்றும் கிளைத்த மொழிகளே. இம்மொழி களின் கூட்டுக் கலவையே கிரேக்க மொழியாகும். கிரேக்க மொழியினின்றும் கிளைத்ததே இலத்தீன் மொழியாகும். இலத்தீன் மொழியினின்றும் கிளைத்தவைகளே இன்றைய ஜோப்பிய மொழிகளாகும். இம்மொழிகள் இன்று ஜோப்பா மட்டுமின்றி, அமெரிக்க நாடுகள் உள்ளிட்ட, உலகின் பல வேறு நாடுகளிலும் பேசப்பட்டுவருகின்றன.

8

8

தமிழ்மொழி

ஓவ்வொரு மொழியும் அதனோடு தொடர்டடைய ஏதோ வொரு சொல்லால் அறியப்படுகின்றது.

கிரேகோய் (Grakoi) என்ற சொல்லினின்று கிரேக்க மொழி யும் (Greek), இலத்தியும் (Latium) என்ற உரோம மாநிலத்தில் பேசப்பட்டதால் இலத்தீன் என்றும் ஜெர்மானுஸ் (Germanus) என்ற மக்களின் மொழி ஜெர்மனி என்றும், (Latin), பிராங்க் (Frank) என்ற ஜெர்மன் மாநிலத்தவர் பேசிய மொழி ஃபிரெஞ்ச் (French) என்றும் ஆங்கிலே (Anglais) என்ற பகுதி மக்கள் பேசிய மொழி ஆங்கிலம் (Englsih), என்றும் அறியப்பட்டன. தமிழ் மக்கள் பேசிய, பேசிவரும் மொழி தமிழ் எனப்பட்டது.

தமிழ்மொழி எக்காலத்தில் தோன்றியது அதன் தொன்மையாது என்ற கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிக்க இயலாது. கி.மு. 50000 ஆண்டுகளில், குமரிக் கண்டத்தில் தமிழ்மொழி பேசப் பட்டது என்பது பாவாணருடைய கருத்தாகும்.¹¹⁰ கி.மு. 18000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பொலிவற்றிருந்த குமரிக்கண்டம், அக்கால அளவிற்குப் பிறகு, சிறிது சிறிதாகக் கடலால் கொள்ளப் பட்டு கி.மு. 10000 ஆண்டுகளில் முற்றிலுமாக அழுந்துபட்டது. இக்கால அளவுகளில் தமிழுக்கு வரிவடிவம் இருந்ததற்கானச் சான்றுகள் கிடைத்துவினான். எனவே, குமரிக் கண்டத்தில் தமிழ் மொழியானது வரிவடிவத்துடன் பயன்படுத்தப்பட்டது எனக் கருதலாம். கி.மு. 10000 ஆண்டுகளில், உலகின் எந்த மொழிக்கும் வரி வடிவம் இருந்ததற்கானச் சான்றுகள் கிடைக்கவில்லையாதலால், தமிழின் மூப்புத்தன்மை இதனால் நிறுவப்படும்.

கல்லும் மண்ணும் தோன்றுவதற்கு முன்பே, தமிழின் சொல்லும் மொழியும் தோன்றியதென்பர். இச்செய்தியால்

தமிழின் தொன்மை விளக்கப்படுகிறது என்பதை அறியலாம். தமிழ் என்ற சொல், அம்மொழிக்கு என்ன பொருளில் பொருந்தியது என்பதைப் பலரும் பலவாறு உரைத்துள்ளனர். அமிழ்து என்ற சொல், திரும்பத் திரும்பக் கூறப்படும்போது, அது தமிழ் என்று நிலைத்தது என்பர்.

வாசி - வாசி என்பது, சிவா என்று சொல்லப்பட்டதாகவும், சில மேற்கோள்களையும் காட்டுவர்.

அமிழ்து என்ற சொல்லுக்கு தேவருலக உணவு என்று பிற்காலத்தில் பொருள் கூறினர். இதனை அமிழ்தம் எனவும், அமுது என்றும் கூறுவர். தேவர்களும் அகரர்களும் இணைந்து பாற் கடலைத் கடைந்தபோது எழுந்த உணவே அமுதம் எனப் பட்டது.

அமுதம் : இனிமை (sweetness), நீர் (water), பால் (milk), சோறு (rice), உணவு (food), சுவை (taste), மருந்து (medicine), தேவருணவு (Ambrosia water the food of the gods, obtained by churning the sea of milk).

அமிழ்து, அமுதம், அமுது போன்ற சொற்களுக்கான மூலச் சொல், அமிர்தம் (Amrita) என்ற சமற்கிருதச் சொல்லே என்றும் சிலர் கூறிவைத்தனர். இந்தவழியில், அமிழ்தம் என்ற சொல், சமற்கிருதச் சொல்லே என்றும் சிலர் கூறி வைத்தனர். இந்த வழியில், தமிழ் என்ற சொல்லே, சமற்கிருதத்திலிருந்து தோன்றி யது என்பதையும் விளக்கினர்.

உள் என்ற தமிழ் வேர்ச் சொல்லினின்றும் பிரிந்த சொற்களாவன:

உள் - உடு - ஊடு - ஊட்டு - ஊட்ட = இவை உணவுடன் தொடர்புடைய சொற்களாகும்.

வாய்வழியே உள்ளுக்குச் செலுத்தப்படும் உணவு.

ஊட்டு : வாயில் உணவைக் கொடுத்தல் அல்லது வைத்தல்.

ஊட்ட ஊட்டம் : உடலுக்குத் தேவையான, வலுவான உணவுப் பொருள்.

ஊட்ட + இல் = உணவு சாப்பிடுமிடம்.

ஊட்ட : கன்னட மொழியில் உணவு விடுதிக்கான பெயர்.

ஊட்ட இல் என்ற சொற்களே, Hotel என்று ஆங்கி வத்தில் திரிந்தது. இந்த ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு, அம்மொழியில் வேரும் இல்லை, மூலமும் இல்லை.

ஊடு - ஊட்டு- ஊட்ட - ஊது: ஊட்டமான உணவால் பெருக்கும் உடல்.

ஊது: உடல் பெருக்கம், உணவினால் இப்பெருக்கம் ஏற்பட்டது.

குழந்தைக்கு அம்மா தரும் உணவு, பாலுணவு ஊட்டம் நிறைந்தது, அது ஊதுவதற்கு ஏற்றது.

அம்மா என்ற தமிழ்ச்சொல், இயற்கையாக தோன்றிய சொல்லென ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது.

அம்மா + ஊது = அம்மா தரும் உடல் பெருக்கத்துக்கான உணவு அல்லது தாய்ப்பால்.

அம்மா = ஊது என்ற தமிழ்ச் சொற்களே, அமுது என்று சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டது.

அம்மு என்ற சொல்லுக்கு, மூலைக் காம்பு என்ற பொருளும் உண்டு.

கொழு கொழு வெனவிருக்கும் குழந்தையை அம்முக்குட்டி என்பர்.

அம்மா தரும் பாலுணவை, அம்மு என்றும் அழைப்பர்.

அம்மு என்ற சொல், தற்காலத்தில் மம்மு என்று குழந்தை களுக்காக, குழந்தைத்தனமாகச் சொல்லப்படுவதை நோக்குக. பாலைக் குறித்த இச்சொல், தற்காலத்தில் குழந்தையுணவையும் குறித்தது.

அமுது என்ற சொல்லுக்கு, தாயின் உணவு என்பதே பொருளாகும்.

அமுது என்ற சொல்லே, அமிழ்து, அமிழ்தம் என்றவாறு விரிந்தது. அயிழ்து என்ற சொல்லை,

அமிர்த் அல்லது அமிர்து என்று சமற்கிருதம் ஏற்றுக் கொண்டது.

தம் + அமிழ்து = தங்களுக்கு மட்டுமே உரிய தாயுணவு.

தம் அமிழ்து என்ற சொல்லின் சுருக்கமே, தமிழ் எனப் பட்டது.

குழந்தையின் உயிருக்குத் தேவையான உணவோடு, மொழியின் பெயரை உருவகப்படுத்தி என்றும் வளரும் தன்மை யுள்ள மொழி என்ற பொருளில் தமிழ் என்ற பெயர் குட்டப் பட்டது.

தமிழ் = தம் மக்களுக்கு உயிரோட்டம் தரும் மொழி என்பதே இதன் பொருளாகும்.

இத்தகைய உயிரோட்டமுள்ள, ஊட்டமான மொழி யைப்பேசிய மக்கள் தமிழர் எனப்பட்டனர்.

“தமிழுக்கும் அழுதென்று பேர்”

பொருள் நிறைந்த பாரதிதாசனின் வரிகள், மேற்கண்ட விளக்கத்தை எடுத்துரைக்கும். அழுதென்று தாய்ப்பாலையும் கூறுவர், தமிழையும் கூறுவர் என்று மிக அழகாக பாரதிதாசன் விளக்குகிறார்.

இவ்வாறு சிறப்புடைய சொல்லையே, தேவர்கள் உணவென பிற்காலத்தவர் உரைத்தனர். பாற்கடலைக் கடைந்த செய்தியும் கூட, தேவர்களும் தமிழறிஞர்களும் இணைந்து கடைந்தெடுத்து உருவாக்கிய மொழியே தமிழ் என்ற கருத்தும் அக்கதையில் காணக்கிடக்கின்றது.

தமிழ் மொழியில் தோன்றிய சொற்கள் யாவும் இயற்கை யாகத் தோன்றியவைகளே. தமிழிலுள்ள சொற்களுக்கான வேர்ச்சொற்கள் யாவும் தமிழ்மொழியிலேயே உள்ளன. இந்த இலக்கணம், உலக மொழிகளில் தமிழுக்கு மட்டுமே உண்டு. தமிழில் உள்ள சொற்களுக்கெல்லாம் பொருளுண்டு எனத் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. பொருளில்லாத வெற்றொலிகளைக் கொண்ட சொல் ஒன்று கூடத் தமிழில் இல்லை. உலக மொழி களில், சொற்களுக்கான பொருளைப் பிரித்துப் பார்க்க இயலாது. எடுத்துக் காட்டாக,

God என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கான வேர்ச்சொல், அம்மொழியில் இல்லை. அச்சொல்லிற்கான பொருளும் எவ்வாறு பெறப்பட்டது என்பதற்கான விளக்கமும் அம்மொழி யில் இல்லை. கட என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே, God என்ற

ஆங்கிலச் சொல்லாகும். எனவே, தன் மொழியில் வேர்ச் சொல் லைக் கொண்டிராத மொழியே ஆங்கிலம் உள்ளிட்ட உலகின் அனைத்து மொழிகளுமாகும்.

தன்னிலே வேரினெயும் பொருளையும் கொண்டுள்ள உலகின் ஒரேமொழி தமிழ்மொழியே என்பதால் அது உலகின் முதன்மொழி என்ற பெருமையைப் பெறுகின்றது.

குமரிக்கண்டம் நிலைபெற்றிருந்தபோது, உலகின் பிற பகுதி களிலும் மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனர் என்றாலும், அம்மாந்தர் நாகரிகமற்றவராகவே வாழ்ந்திருந்தனர். அம்மக்களும் கூட, தொடக்கத்திலிருந்த கோண்டுவானா என்ற தென்நில அமைப்பினின்றும் பிரிந்து சென்றவர்களே. குமரிக்கண்ட அழிவின் போது, வெளியேறிய தமிழ்மக்கள், தங்களது நாகரிகத்தையும் மொழியையும் தத்தம் நாடுகளில் வளர்த்தனர். தென்னாப்பிரிக்கா தொடங்கி, ஆசதிரேவியா வரையிலான வட்ட அளவில் அறியப்படும் நாடுகளில் இன்றும், தமிழின் தாக்கங்கள் அந்நாட்டவர் மொழிகளில் காணப்படுவதைக் காணலாம்.

○○○

குமரிக்கண்டம் நிலைபெற்றிருந்தபோது, உலகின் பிற பகுதி களிலும் மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனர் என்றாலும், அம்மாந்தர் நாகரிகமற்றவராகவே வாழ்ந்திருந்தனர். அம்மக்களும் கூட, தொடக்கத்திலிருந்த கோண்டுவானா என்ற தென்நில அமைப்பினின்றும் பிரிந்து சென்றவர்களே. குமரிக்கண்ட அழிவின் போது, வெளியேறிய தமிழ்மக்கள், தங்களது நாகரிகத்தையும் மொழியையும் தத்தம் நாடுகளில் வளர்த்தனர். தென்னாப்பிரிக்கா தொடங்கி, ஆசதிரேவியா வரையிலான வட்ட அளவில் அறியப்படும் நாடுகளில் இன்றும், தமிழின் தாக்கங்கள் அந்நாட்டவர் மொழிகளில் காணப்படுவதைக் காணலாம்.

தமிழ் இயற்கையாய்த் தோன்றிய இயல்பான மொழி

ஒரு மொழி தோன்றி, வளர்ந்து பண்படுவதற்குப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகும். ஒரு மொழியினின்று கிளைக்கும் மற்றொரு மொழிக்கு இக்கால அளவு தேவைப்படாது. கிளை மொழிக் கான மூலச் சொற்கள், முதன் மொழியிலிருப்பதால், சூழலுக் கேற்ற புதுபுதுச் சொற்களை, முதன் மொழியின் உதவியுடன் கிளைமொழி பெற்றுக் கொள்ளும். உலக மொழிகளை ஆய்வு செய்யுங்கால், எம்மொழியும் முதன்மொழியாய்த் தோன்றி வளர்ந்ததாக அறிய இயலவில்லை. இன்றும் நேற்றும் வழக்கிலிருந்த அனைத்து மொழிகளும், ஏதோவொரு மொழியை முன்மொழியாகக் கொண்டு கிளைத்தவைகளே. இன்று அறியப் படும் ஆங்கிலம், செர்மன், பிரெஞ்சு, ஸ்பானியம், போர்த்துக் கிசியம் உள்ளிட்ட அனைத்து ஐரோப்பிய மொழிகளும் இலத்தீன் மொழியின் கிளை மொழிகளே. இலத்தீன் மொழியென்பது, கிரேக்கத்தினின்றும் கிளைத்த மொழியே, கிரேக்கம் என்ற மொழி கி.மு. 1500 ஆண்டுகளில் இருந்ததில்லை. செமிட்டிக், அக்காடிய, கமேரிய, எபிரேய மொழிகளின் கூட்டுக் கலவையே கிரேக்க மொழியாகும். கிரேக்க மொழியின் மூலச் சொற்களில் பெரும்பாலானவை, இந்நான்கு மொழிகளிலேயே காணப்படுகின்றன.

இந்நான்கு மொழிகளும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவைகளாகும். இவை ஏதோவொரு மூன்மொழியினின்றும் கிளைத்தவைகளே என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். அம் மூன் மொழி யாதென் அவர்களால் அறியப்படவில்லை. அம்மூன் மொழியை, “ஓரே மொழி”யென்றும், “அதே மொழி”, என்றும்

விவிலியம் கூறுகிறது.¹² அந்த ஒரே மொழி, அதே மொழி, தமிழ் மொழியே என தற்கால ஆய்வுகள் மெய்ப்பிக்கின்றன. மேற் மேற்கண்ட நான்கு மொழி பேசும் மக்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட கால அளவுகளில் அறியப்படு கின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, எபிரேயம் என்ற மொழி கிழு. 4000 ஆண்டுகளில் பேசப்பட வில்லை¹³ அவ்வாறு ஓர் இனமும் அறியப்படவில்லை. சுமேரியர்கள், கிழு. 3500 ஆண்டுகளில் பேசப்பட்டனர். அதற்கு முந்திய கால வரலாறு அறியப்படவில்லை. செமிட்டிக் என்ற இன மக்கள், உலகில் ஒரு வெள்ளப் போழிவு தோன்றியதற்குப் பிறகு சின்னாற்றங்கரையில் (தைகீரீசு) குடியேறியவர்களாக அறியப் படுகின்றனர்.¹⁴ இக்குடியேற்றம் கிழு. 10000 ஆண்டுகளில் நிகழ்வற்றிருக்கலாம் என அறியப்படுகின்றது. அக்காடியம் என்ற மொழி, செமிட்டிக் - சுமேரிய மொழிக் கலப்பினால் உருவானதென்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.¹⁵ இம்மொழி களுக்கும் காலத்தால் பிந்தியதே கிரேக்க மொழியாகும் எனவே, மேற்கிட்திய மொழிகள் அனைத்திற்கும் ஒரு கால அளவை ஆய்வாளர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர்.

ஆனால் தமிழ் மொழியின் தோற்றம் எப்போது என்பதை இதுவரையில் எவராலும் கணிக்க இயலவில்லை. மேற்கண்ட இனங்கள் எல்லாம் அறியப்படுமுன்னரே, குமரிக் கண்டத்தில், தமிழினம் வாழ்ந்திருந்தது என்பதால்,¹⁶ இம்மொழிகளுக்கெல்லாம் முத்த மொழி தமிழ் மொழியே என்று கூறுவது சரியான சிந்தனையுமாகும்.

கோண்டுவானா என்ற தென்கண்டத்தில் வாழ்ந்திருந்த குறிஞ்சி நில மக்கள், விலங்குகளைப் போலவே, வெற்றொலி களையே எழுப்பியிருக்க வேண்டும். விலங்குகளின் ஒலிகள், இயல் பூக்கத்தின் (instinct) அடிப்படையில் அமைந்தவைகளாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட தேவையை, விருப்பத்தை அல்லது வெறுப்பை மட்டுமே, விலங்குகளால் தெரிவிக்க இயலும். மாந்த இனத்தைப் போல் அவை நெடுநேரம் கருத்துப் பரிமாற்றங்களைச் செய்து கொள்ள இயலாது. மாந்தனுடைய பேச்சும் தொடக்கத்தில் விலங்கின் ஒலிகளைப் போலவே அமைந்திருந்தன. தன் இனத்தானை அழைக்க, விலங்குகளை விரட்ட, அச்ச வுணர்வுகளை வெளிப்படுத்த, பகைமையைச் சூட்ட, மகிழ்வினை வெளிக்காட்ட, இன்னல்களை அறிவிக்க என, பலவொலி களைத் தொடக்க காலத்து மாந்தன் பயன்படுத்தினான். இவ் வொலிகள் யாவும் பொருளற்றவைகளே.

இப்பொருளற்ற ஒலிகள், தொடக்கத்தில் நெடில்களாகவே அமைந்து, பிற்காலத்தில் சுருங்கின. பொருளற்ற ஒலிகளே பிற்காலத்தில் சொற்களாக உருவெடுத்தன. பொதுவாக வினையின் பாற்பட்ட சொற்களே முதலில் தோன்றி, பின்னர் அவை பெயர்ச் சொற்களாக உருவெடுத்தனவென்பது மொழியியலாரின் கருத்தாகும்.¹⁶ இடுக்கண், இனபம், அழைப்பு, நீக்கல், தூண்டல், துரத்தல், ஒட்டுதல், ஒட்டுதல், வெட்டுதல், வேண்டுதல் போன்ற உணர்வின் அடிப்படைகளில் தோன்றியவைகளே, ஆஆ-சா-னானா - ஒழு போன்ற ஒலிகளாகும். தன் இனத்தில் ஒருவனையோ, தன்னால் நட்புதன் வளர்க்கப்பட்ட ஒரு விலங்கையோ அழைக்க, ஏர - ஏரய் போன்ற ஒலிகளை, மாந்தன் கையாண்டான். இவை அழைப்பு ஒலிகள் அல்லது கூப்பிடு ஒலிகள் எனப்பட்டன.

ஒரு பகையை அல்லது விலங்கை விரட்ட, ஒழு என ஒல மிட்டவை, துரத்தல் ஒலிகளாகும். ஒ ஒ என்ற ஒலிகளே பிற்காலத்தில் போ - போ என்றவாறு மாறின. ஆடுமாடுகளை அழைக்க பா - பா என்ற ஒலிகள் பயன்பட்டன. இன்றும் கூட நாட்டுப் புறங்களில் இவ்வொலிகளைப் பயன்படுவதைக் காணலாம். பா - பா என்பவை, வா - வா என்றாயின. இன்றும் நாட்டுப்புறங்களில் ஆடு மாடுகளையும் நாய் பூனை போன்ற வீட்டு விலங்குகளையும் அழைக்க மக்கள் சில ஒலிக் குறிப்புகளையே பயன்படுத்துகின்றனர். ஜயோ என அலறும் அச்சத்தின் ஒலி, ஆ ஒ என்ற தொடக்க ஒலியின் நீட்சியே.

காகா எனக் கரைந்தது கா கா, காக்கா என்றும்

(காகம், காக்கை பிற்காலச் சொற்களே)

சூ சூ எ.ந.க் சூவியது சூகை என்றும்,

யா யா எனக் கத்தியது யாடு என்றும்,

மாமா என்று ஒலித்தது மாடு என்றும்,

தட தட வென இடித்தது இடியென்றும்,

கர் கர் என உறுமியது கரடி என்றும்,

சர சர வென ஒடியது சாரை என்றும்,

தழ தழ வென தழைத்திருந்தது தாழை என்றும்,

வழவழ வென வளர்ந்திருந்தது வாழை என்றும்,

குர் குர் எனக் குரல் கொடுத்தது குரங்கு என்றும்,

புர் புர் என உயர்ந்தது புற்று என்றும் விரியும்.

இவ்வொலிகளில் பல ஒன்றின் ஒலிகளை ஒத்திருந்ததால், ஒத்தொலிகள் எனப்பட்டன.

சீழ்க்கை அடிப்பதும், கைகளைத் தட்டுவதும் கூட ஒரு வகையிலான செய்திப் பரிமாற்றங்களே. ஏற்றுக் கொண்டதை ம் எனும் ஒலியால் உணர்த்த, அதுவே ஆம்- ஓம் என்றானது. மறுப்புக் கருத்தைச் எனும் ஒலியால், சீ- சீசி என்றானது.

உடல் உறுப்புக்களை அசைத்தும் உணர்வுகளை வெளிப் படுத்தினர். நீர் அருந்த, உணவுண்ண, படுத்துறங்க, ஒட உட்கார எனப் பல்வேறு செய்கைகளின் வழியே, செயல்கள் உணர்த்தப் பட்டன. ஊழையர்களுக்கும் செவிடர்களுக்கும் இன்று அறிவிக்க செய்கை மொழி, மேற்கண்டவற்றின் வளர்ச்சி நிலையே.

தொடக்க கால ஒலிகள், காலவோட்டத்தில் சொற்களாயின. சொற்களின் கூட்டே வாக்கியங்கள் ஆயின. சொற்களின் வழி வாக்கியங்கள் அறியப்பட்டபோது, எழுத்துக்களைப் பற்றிய சிந்தனை இருந்ததில்லை. வாக்கியங்களின் கூட்டே ஒரு கருத்தை வெளியிட அமைந்த வழியாகும். இவ்வாறாக வாய்ச்சொல் இலக்கியங்கள் தோன்றின. கதைகள் பின்னப்பட்டு அவை வாய்மொழி வழியே அடுத்தடுத்த தலை முறைகளுக்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன. இச்செய்திகள் யாவும் பதிவு செய்யப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணம் தோன்றியதின் விளைவே எழுத்துக்கள் ஆகும். எழுத்துக்கள் தோன்றியபின், இலக்கியங்கள் வரிவடிவில் பதிவு செய்யப்பட்டன.

அனைவரும் ஒரே சீரான நடைமுறையைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்ற கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டது. இதன் வழியே ஒருவர் கருத்தை மற்றவர்களும், எழுதியவர் துணையின்றே புரிந்து கொள்ள வழிசெய்யப்பட்டது. வரி வடிவங்களில் இலக்கியங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டபோது, இலக்கண விதிகள் வரன்முறைப்படுத்தப்பட்டன. இவ்வாறு,

வெற்றொலிகள்,

வெற்றொலிகள் யாவும் பொருளையுணர்த்திய நிலை,

பொருள் கொண்ட சொற்களின் கூட்டுநிலை அல்லது வாக்கிய அமைப்பு,

வாக்கியங்களின் தொகுப்பான செய்திகள்,

செய்திகளைப் பதிவு செய்ய வரிவடிவங்கள்,

குமரிக் கண்டம்

வரி வரிவங்களை எளிமைப் படுத்தும் வழிமுறைகள்,

செய்திகளை இலக்கியவடிவில் வரிவடிவங்களைக் கொண்டு பதிவு செய்தல்,

இவை யாவும் குறிப்பிட்ட விதிகளில் கையாளப்பட வேண்டிய இலக்கண நெறிமுறைகள்,

இலக்கண விதிகளுக்குட்பட்ட செய்யுள் இலக்கியங்கள், உரைநடைகள்,

எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு என அறியப்பட்ட வளர்ச்சி நிலைகள்,

இவைகளைக் கற்பிக்கத் தொடங்கப்பட்ட ஐந்திறப் பள்ளிகள்,

பள்ளிகளில் கற்பிக்க முறையான ஆசிரியர்கள், பாடத் திட்டங்கள் எனவிரியும்.

மேற்கண்ட அடிப்படைகளில் ஒரு மொழியை வளர்த்த பெருமை தமிழர்களுக்கே உரியதாகும். தமிழைத் தவிர உலகின் எம்மொழியும் இவ்வாறான படிப்படியான வளர்ச்சி நிலைமையைக் கொண்டிருக்கவில்லையென்பதும் தெளிவு. இந்த நடைமுறைகள், பிற்காலத்தில் தமிழரின் குடியேற்ற நாடுகளிலும் கடைப் பிடிக்கப்பட்டன. வட இந்திய சிந்துவெனியில் நடைபெற்ற ஐந்திறப் பள்ளிகள் தமிழ்நாட்டின் கல்விமுறைகளையே கொண்டிருந்தன. தமிழ்நாட்டுக் கல்விக்கூடங்கள் சமயம் சார்ந்து அமைந்திருக்கவில்லை. ஆனால் தமிழரின் குடியேற்ற நாடுகளான மெசபத்தோமியா, பாபிலோன், எசிப்து போன்ற நாடுகளில், சமயக் கூடங்களே பள்ளிக் கூடங்களாயின்.¹⁷

இயற்கையின் ஒலி நிலைகளிலிருந்து வளர்ந்து வளர்ந்து உருவான மொழியே தமிழ் மொழியாகும். இம்மொழியை எவரும் தோற்றுவிக்கவில்லை. இயற்கையாகத் தோன்றிய தமிழ் மொழியை, தமிழரின் பண்பாடு நாகரிக, அறிவாற்றல் கொண்ட செயல்முறைகள், மன்னர்களின் பாதுகாப்பு, மக்களிடையே யிருந்த மொழியார்வம் ஆகியன செம்மைப்படுத்தின. இன்றைய அறிவியல் ஆய்வுமுறைகளால், தமிழினும் மூப்புடைய மொழி உலகில் நிலைபெற்றிருந்தது என்பதை எவராலும் நிறுவ இயலாது. ஆனால், தமிழை மூப்புடைய மொழியாகப் பல்லாற்றாலும் நிறுவ இயலும்.

சி.மு. 10000 ஆண்டுகளில், தமிழக்கு வரி வடிகங்கள் இருந்தன என்பது இன்று மெய்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளதால், ஒரு

கால அளவோடு, தமிழின் வளர்ச்சி நின்று போனதாகக் கருத இயலாது. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக வளர்ந்துவரும் தமிழ், இன்றும் வளர்ந்து கொண்டே உள்ளதால், அதனைச் சீரிளமைத் தமிழ் என்றனர். இலக்கக் கணக்கான சொற்களைத் தன் நகத்தே கொண்டுள்ள தமிழ் மொழியால், இன்னும் பல்லாயிரம் ஆண்டு வளர்ச்சிக்கேற்ற புதிய சொற்களையும், தனது சொல்வளத்தால், உருவாக்கிக் கொள்ள இயலும். உலகின் எம்மொழிச் சொற் களுக்கும், தனித்தமிழில் சொற்களைப் பெற, தமிழில் ஏராள மான வேர்ச்சொற்கள் உள்ளனவென்பதை மறந்துவிடக் கூடாது; இன்றைய அறிவியல், வானியல், கணினி, என இன்னோரன்ன துறைகளில் அறியப்படும் அயன்மொழிச் சொற்களுக்கும், அச்சொற்களின் பொருள்மாறாத, தமிழ்ச்சொற்களை நம்மால் உருவாக்கிக் கொள்ள இயலும். ஆனால் தமிழில் உள்ள பல சொற்களுக்கும், அச்சொற்களின் பொருள் கெடாமல், மொழி மாற்றம் செய்து கொள்ள உலகின் எம்மொழியிலும் வளம் இல்லையென்பதை அறியலாம்.¹¹⁸

கோண்டுவானா என்ற தென்கண்டம் பற்றி ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கண்டமே, உயிர்கள் தோன்றுவதற் கானச் சூழல்களையும் கொண்டிருந்தது. இக்கண்டத்தில் தோன்றிய மாந்தினைம், பிற்காலங்களில் பல்வேறு நாடுகளிலும் பரந்து வாழ்ந்திருந்தனர். கோண்டுவானா, இயற்கையின் சீற்றத் தால் உடைந்து போனதாக அறிவியலார் கருதுகின்றனர். இவ் வாறு உடைந்துபோன அக்கண்டம்,

1. பலநிலப்பகுதிகளாகப் பிரிந்தது.
2. அப்பிரிவுகள், நீரினால் தள்ளப்பட்ட மரக்கலம் போல், நிலமாகவே பிரிந்தன.
3. அவ்வாறு பிரிந்த நிலப்பகுதியில் அமைந்திருந்த காடுகளும், மலைகளும், உயிர்களும் மாந்த இனமும் கூட, அழிவுபடாமல் மிதந்து சென்று வேநிடத்தில் நிலை கொண்டன.
4. ஓரிடத்தில் அடர்ந்து நிலைபெற்றிருப்பதை கோண்டுவானாக் கண்டத்தின் எச்சங்களாக புதிய நிலப்பகுதிகள் அறியப்பட்டன.
5. அப்புதிய நிலப்பகுதிகளில் பெரிதும், தீவுமாகப் பிரிந்ததே குமரிக்கண்டமாகும்.

கோண்டுவானாவில் இயற்கையில் தோன்றிய மொழி, வளமற்ற பேச்சு மொழியாகும். அப்பேச்சு மொழியே தமிழ் மொழியெனப்பட்டது. வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முன்பே

தொடர்பற்றுப்போன பல நாடுகளிடையே காணப்பட்ட மொழி கள், தமிழின் வேர்களைக் கொண்டிருந்தன. இச்செய்திகள் ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளன.

குறிப்பாக, குடும்ப உறவுகளைக் குறித்த அப்பா, அம்மா, ஆயா போன்ற தமிழின் மூலச்சொற்களே இன்று உலக மொழி களில் அறியக் கிடக்கின்றன. தமிழர்களால் வீட்டு விலங்கு களாக அறியப்பட்ட ஆடு, மாடு, பூனை போன்றவைகளின் பெயர்களே, இன்றும் உலகமொழிகளில் காணப்படுகின்றன. தமிழர்கள் வாழ்ந்திருந்த நாட்டில் இடப்பட்ட குவியியல் தொடர்பான மலைகள், ஆறுகள், குன்றுகள், சமவெளிகள், பாலைவனங்கள் ஆகியவைகளின் பெயர்களும், இன்று உலக மொழிகளில் தமிழ் மூலத்தையே கொண்டுள்ளன.¹¹⁹ இன்னோராண்ன எடுத்துக் காட்டுகளால், தமிழ் மக்களே உலகில் பல்வேறு நாடுகளிலும் பரவி வாழ்ந்தனர் என்று அறியக் கிடக்கின்றது.

கோண்டுவானாவில் பேசப்பட்ட மொழி தமிழே என்பதை மேற்கண்ட எடுத்துக்காட்டுகளால் நிறுவலாம். சிலர் தமிழுக்கு முன்பு பேசப்பட்ட மொழி யொன்றிருந்தது என்றும், அதுவே உலகின் முதன்மொழியென்றும், அம்மொழியினின்றே தமிழ் கிளைத்தது என்றும், கூறி வருகின்றனர். இது தமிழ்ப் பகைவர்களால் சொல்லப்படும் குதுநிறைந்த பொய்யான கொள்கையே. தமிழுக்கு முந்திய முதல்மொழியென்று கூறப்படும் அம்முதல் மொழி பற்றிய எந்தத் தகவல்களையும் அவர்களால் கூற இயல வில்லை என்பதோடு, அப்படியொரு மொழி இருந்ததில்லை என்பதையும் அவர்கள் அறிந்துள்ளனர்.

தமிழே முதன் மொழியென்றும், தமிழுக்கும் முந்திய மொழி எதுவும் இருந்ததில்லை என்பதையும், பல்வேறு மொழியாய்வுச் சான்றுகளால் நிறுவ இயலும். இன்றைய சூழலில் ஆய்வுகள் பெருகிவிட்ட நிலையில், உலகின் முதன்மொழி என்று உரிமை கொண்டாட, உலகின் எம்மொழியினரும் முன்வரவில்லை. அவ்வாறு முன்வரவும் இயலாது. இன்று அறியப்படும் மொழி களில் எம்மொழியும் கி.மு. 3000 ஆண்டுகளில் பேசப்படவில்லை என்பதை வரலாறுகள் மெய்ப்பிக்கின்றன. அக்கால அளவில் பேசப்பட்ட மொழிகள் யாவும் இறந்துபட்டன. கி.மு. 3000 ஆண்டுகளில் அறியப்பட்டிருந்த மொழிகளில், எபிரேய மொழி மட்டுமே இன்று வழக்கிலுள்ளதாலும், இன்றும் பேச்சு, எழுத்து என்ற நடைமுறைகளால் அறியப்படுவதாலும், மேற்கித்திய

மொழிகளில் எபிரேயம் மட்டுமே வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதாகக் கருதலாம்.

தமிழ், கி.மு. 10000 ஆண்டுகளில் அறியப்பட்டுள்ளதாலும், எபிரேயத்தின் பலநூறு சொற்கள், தமிழின் வேரினையும் மூலத்தையும் கொண்டிருப்பதாலும், தற்கால மொழி ஆய்வுகள் எபிரேயம், தமிழின் கிளைமொழியே என்பதை உறுதி செய்வதாலும், உலகில் தோன்றி, வளர்ந்து, இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மொழி, தமிழ் மட்டுமே என உறுதியாகக் கூற இயலும். உலகின் எம்மொழியினரும், தம் மொழியே உலகின் முதன்மொழி என்று கூற எவரும் முன்வரவில்லையென்பதும், தமிழர்களே தம் மொழியை உலகின் முதன்மொழி என்று கூறி வருகின்றனரென்பதும் அறியக்கிடப்பதால், தமிழை முதன் மொழி என ஏற்கத் தயங்கும் தமிழ் பகவர்கள், தமிழுக்கும் முத்த மொழியொன்றிருந்தது என்று சான்றுகள் காட்டப்படாத ஒரு கொள்கையைக் கூறி, ஆறுதல் அடைந்து வருகின்றனர். உலகின் முதல் மொழியாக எம்மொழியாவது இருந்துவிட்டுப் போகட்டும், அந்தப் பெருமை தமிழுக்குச் சென்றுவிடக் கூடாது என்ற காழ்ப்புணர்ச்சி இவ்வாறான பொய்க் கொள்கைகளுக்கு அடிப்படைகள் ஆகும்.

தமிழே உலகின் முதல் மொழியென்றும், அது கோண்டு வானாவில் தோன்றி, குமரியில் வளர்ந்து, இன்றைய தமிழகத்தில் செழிப்புடன் சிறப்புற்று வாழ்ந்து வருகின்றது என்ற கொள்கையை, உலகின் எம்மொழியியல் ஆய்வாளருடனும் நாம் முன் வைப்பதற்கான வலு நம்மிடம் உள்ளது. இக்கொள்கையை மறுப்பதற்கானச் சான்றுகளுடன் வர எவரும் இப்போ தில்லை. முனைந்த அளவுக்குக் குழப்பங்களையாவது தோற்று வித்து, அவர்களே சொல்லிக் கொண்ட விதிகளைக் கூறி, அவ்விதி களுக்கெல்லாம் தமிழ் மொழியால் விளக்கம் கூற இயலுமா என்ற வெற்று வினாக்களை எழுப்பி வருகின்றனர். அவ்விதிகள் யாவும் முரண்பட்டவைகள் என்பதும், அவர்கள் கூறுகின்ற மொழியியல் கொள்கைகளில் எவ்வளவு பெரிய ஒட்டடைகள் உள்ளனவென்பதும், ஆய்வுகளில் இன்று வெளிப்பட்டு வருகின்றன.

உலகின் முதல் மொழி தமிழே என்பதை, யாரும் வலிந்து சென்று நிறுவ முன்வரவில்லை. மொழியியல், உயிரியல், தொல்லியல், சமயவியல், வானியல் போன்ற பல்வேறு துறைகளில்

காணப்படும் தமிழின் வேரினை அடிப்படையாகக் கொண்டே இக்கொள்கை நிலைநிறுத்தப்படுகின்றது.

இலக்கணவிதிகள் மொழிச் சட்டங்களாக உருப்பெற்றன. மொழிகள் தோன்றி, உரைநடைகள் என்ற இலக்கியங்கள் தோன்றிய பிறகே, இலக்கண விதிகள் வகுக்கப்பட்டன. இவைகள் எல்லாம் நடை முறைக்கு வந்தபோது, அவை வரிவடிவங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டன என்று கூற இயலா. இவைகள் வாய்மொழியாகவே பல தலைமுறைகளுக்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டன. மொழி வளர்ச்சியின் இறுதி நிலையே வரி வடிவங்கள் ஆகும். கி.மு.50,000 ஆண்டுகளில் தமிழ்மொழி, உரைநடை மற்றும் செய்யுள் படிக்கும் அளவில் வளர்ந்திருந்தது எனப் பாவாணர் கருதுகின்றார்.¹²⁰ இக்கால அளவுகளில் அவை வரி வடிவங்களில் பதிவு செய்யப்படவில்லை என்றே கருதுதல் வேண்டும்.

குமரிக்கண்டம் நிலையான நகரிய நாகரிக வளர்ச்சியை கி.மு. 20000 ஆண்டுகளிலேயே பெற்றிருந்ததாகப் பாவாணர் கருதுகிறார்.¹²¹ அவ்வளர்ச்சிக்கு மொழியறிவும் எண்ணறிவும் தேவைப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்ற நிலையில், எண்களைப் பற்றிய அறிவும் தமிழர்களிடையே உருவாசியிருக்க வேண்டும். முறையன வரிவடிவங்கள் தமிழில் எக்காலத்தில் அறியப்பட்டன வென்று கூற இயலாது. எனினும், குமரிக்கண்டம் அழிவுற்ற போது தமிழ்மொழிக்கு வரிவடிவங்கள் இருந்தன என்பதை, அண்மையில் பூம்புகாரில் செய்யப்பட்ட அகழ்வாய்வுகள் மெய்ப் பிக்கின்றன.¹²² கடல் கொள்ளப்பட்ட பூம்புகார் நகரிலிருந்து அலைகளால் அடித்து வரப்பட்ட மண்பானை ஓடுகளில் வரி வடிவங்கள் காணப்பட்ட செய்தியினை இரா. மதிவாணன் குறிப் பிடுகின்றார். மேலும் அவை சிந்துவெளியில் காணப்பட்ட வரி வடிவங்களே என்றும் கூறுகிறார்.¹²³

குமரிக் கண்டத்தின் தலைநகரம் தென் மதுரையில் முதல் தமிழ்க்கழகம் தோற்றுவிக்கப்பட்டதாகவும், அங்கு பல நூல்கள் இயற்றப்பட்டதாகவும் இறையனார் அகப் பொருள் உரை கூறுகிறது.¹²⁴

“முதலாழியிறுதிக்கண் தென்மதுரையகத்துத் தலைச் சங்கத்து அகத்தியனாரும் இறையனாரும், குமரவேஞும், முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரும், நிதியின் கிழவனும் என்றிவருள்ளிட்ட

நாலாயிரத்து நானுற்று நாற்பத்தொன்பதின்மர் எண்ணிறந்த பரிபாடலும், முதுநாரையும், முதுகுருகும், களரியாவிரையும் உள்ளிட்டவற்றைப் புனைந்து.....”

“..... காய்ச்சின வழுதி முதற் கடுங்கோணீராயுள்ளார் எண்பத்தொன்பதின்மர். அவருட் கவியரங்கேறினார் எழவர். பாண்டியருள் ஒருவன் சமயகீர்த்தியனாகிய நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் தொல்காப்பியம் புலப்படுத்து இரீயினான்.”

முதல் கழகம், இரண்டாம் கழகம் என்று கூறப்படுவதும், அவை எக்கால அளவுகளில் தொடங்கி எக்காலத்தில் முடிவுற்றன வென்பதும் தெளிவாகக் கூறப்படவில்லை. குமரிக்கண் டத்திலும், அதன் அழிவுக்குப் பிறகு நிலைபெற்ற தமிழகத்திலும், தொடர்ந்து பாண்டியர்கள் தமிழை வளர்க்கப் பேருதவிகள் செய்தனர் என்பதும், புலவர்களைப் புரந்தனர் என்பதும் உண்மைச் செய்திகளாகக் கொள்ளுதல் சிறப்பு. காலந்தோறும் தமிழ் வளர்க்கப்பட்டது என்பதே இதன் கருவாகக் கொள்ளல் வேண்டும். இறையனார் உரையென்பது, சில செய்திகளைக் கோடிட்டுக் காட்டுவதாகக் கொள்வதே சிறப்பானதாகும். கடவுளர்கள் புலவர்களாக வந்து பாடினர் என்பது சமயம் சார்ந்த செய்தியாகும். இறைவனே ஆதாமுக்கு மொழியைக் கற்றுக் கொடுத்து, தன் படைப்புகளுக்குப் பெயரிடச் சொன்னார் என்ற செய்தியை இங்கு ஒப்பு நோக்குக.

கி.மு. 50000 ஆண்டுகளில், குமரிக் கண்டத்தில் தமிழ் வளர்க்கப்பட்டது என்ற செய்தி உண்மையாயிருப்பினும், தமிழ் மொழிக்கு வரிவடிவங்கள் இருந்து, அவை எழுத்துருவில் பதிவு செய்யப்பட்டதற்கானச் சான்றுகள் இல்லை. இரண்டாம் தமிழ்க் கழகம் முடிவுற்ற காலம் எதுவென்றும் கூற இயலாத நிலையில், பூம்புகாரரைக் கடல்கொண்ட செய்தியை, இன்று உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ள செய்தியை, முதல் கழக முடிவுடன் இணைப்பதா, இரண்டாம் கழக முடிவுடன் இணைப்பதா என்பதில் கருத்துவேறுபாடுகள் தோன்ற இடமுண்டு. கி.மு. 11000 ஆண்டுகளில் பூம்புகார் கடலுள் முழுகியசெய்தி, குமரிக் கண்டத்தின் எஞ்சிய பகுதியிலும் அழிந்துபட்டன எனக் கொள்ளுதல் சிறப்பானதாகும். எனவே, முதல்கழகம் குமரிக்கண்டம் அழிவுபடாத காலத்தும், இரண்டாம் கழகம் குமரிக்கண்டம் ஓரளவுக்கு அழிவுற்றகாலத்தும், மூன்றாம் கழகம் குமரிக்

கண்டம் முற்றிலுமாக அழிந்துபட்ட காலத்தும் செயல்பட்டன எனக் கொள்ளுதல் சிறப்பானதாகும். எப்படியிருப்பினும், கி.மு.11000 ஆண்டுகளில், தமிழக்கு வரி வடிவம் இருந்தது என்பது மெய்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் வரி வடிவத்தின் தோற்றக்காலம் பற்றியும், அதன் முதிர்ந்த நிலை பற்றியும் கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. வரி வடிவங்களின் முதல்நிலை பட எழுத்துக்கள் தாம். இப்பட எழுத்துக்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட செய்தியை விளக்குவதாக அமையும். இப்பட எழுத்துக்கள் கோட்டுப் படங்களாக அறியப்பட்டுள்ளன. தமிழகத்தின் சில மலைப்பகுதிகளில் இக்கோட்டுப் படங்கள் அறியப்பட்டுள்ளன. எதிப்திய வரிப்படங்கள், பல வேறு செய்திகளை அறிவிக்கின்றன. இப்படங்கள் இரண்டு மூன்று இணைந்து ஒரு செயலை விளக்கின. கம்பும் பாம்பும் ஆகிய கோட்டுப் படங்கள், ஒருவன் ஒரு பாம்பை அடிப்பதான செய்தியைக் கூறுகிறது. இக்கோட்டுப் படங்களின் வளர்ச்சியே சொற்களை உருவாக்கின. சொற்கள் தனித்தனி எழுத்துக்களின் கூட்டமாக அமைந்தன. அவை கருத்தெழுத்து முறையாகக் கருதப்படுகின்றன.

ஒரு மொழியின் அடிப்படையான ஒலிகளை எழுத்துக் களாகக் கருதினர். இவ்வொலிகள் தந்த வரிவடிவங்கள் முறைப் படுத்தப்பட்டு, பின்னர் எழுத்துக்களாக உருவெடுத்தன. தமிழில் 31 ஒலிகள் வரையறுக்கப்பட்டன. அவ்வொலிகளை விளக்கும் வரி வடிவங்களை, கோடிட்டு விளக்கினர். ஒவ்வொரு கோட்ட மைப்பும் ஒரு ஒலியைத் தந்தன. இவ்வாறு தமிழில் 12 உயிரெழுத்துக்களும், 18 உயிர் மெய் எழுத்தக்களும், ஒர் ஆயுத எழுத்தும் தோன்றின. இவையன்றி, இரண்டு ஒலிகளை உள்ளடக்கி, அவை குற்றியலுகரம் - குற்றியலிகரம் என அறியப்பட்டன. தமிழில் வரி வடிவங்கள் தாங்கி 31 எழுத்துக்களும், ஒலி வடிவம் தாங்கி இரு நிலைகளையும் கொண்டு, 33 அடிப்படை ஒலி அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. 31 எழுத்துக்களுக்குமான தொல் தமிழ் வரி வடிவம் சிந்துவெளியில் காணப்பட்டன. சிந்துவெளி நாகரிகக் காலம், கி.மு. 7500 என இந்திய அரசு அண்மையில் அறிவித்தது. உண்மையில், பூம்புகார் நகர அழிவும், சிந்துவெளிக் குடியேற்றமும் அடுத்தடுத்த நிகழ்வுகளாதலாலும், பூம்புகாரில் அறியப்பட்ட வரி வடிவங்களே சிந்துவெளியில் அறியப்படுவதாலும், இக்கால அளவுக்கு இணையான வரி

வடிவங்கள் உலகின் பிற மொழிகளில் காணப்படவில்லை யென்பதாலும், வரிவடிவங்களை உருவாக்கி உலகிற்கு அறிமுகம் செய்தவர்களும் தமிழர்களே என்று கருத இடமுள்ளது.

மேலெநாடுகளின் வரிவடிவங்கள்

நடுத்தரைக் கடல் நாடுகளில், பூம்புகார் நகர அழிவையடுத்து, தமிழர்களின் குடியேற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளதற்கானச் சான்றுகள் உள்ளன. எனினும் பூம்புகாரிலும், சிந்துவெளியிலும் காணப்பட்ட தமிழ் வரிவடிவங்கள், மெசபத்தோமியாவில் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. கி.மு. 10000 ஆண்டுகளில் மெபசத் தோமியாவில் குடியேறிய தமிழர்கள், தங்களது தமிழ் வரிவடிவங்களையும், கணக்கியல் அறிவையும் கொண்டு சென்றிருக்க வேண்டும். அங்கும் இவைகளைப் பயன்படுத்தியிருக்க வேண்டும். ஆனால் அதற்கானச் சான்றுகள் எவ்வையும் கிடைக்கவில்லை. விவிலியம் கூறும் பாபேல் என்ற உயர்ந்த கோபுரமும் கூட, கணக்கியல் அறிவின்றிக் கட்டப்பட்டிருக்க வாய்ப்பில்லை.

மெசபத்தோமியப் பகுதிகளில் காணப்படும் வரி வடிவங்கள் முதன்முதலில் சுமேரியர்களால் அறிமுகம் செய்யப்பட்டவைகளே. சுமேரியர்கள் கி.மு. 5000 ஆண்டுகளில் சிந்துவெளியிலிருந்து புலம் பெயர்ந்து சென்றவர்கள் என்பதற்கானச் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. சுமேரிய எழுத்துமுறை கி.மு. 4000 ஆண்டுகளில் உருவாக்கப்பட்டவை என ஆய்வாளர்கள் முடிவு செய்துள்ளனர். 125 கி.மு. 10000 ஆண்டுகளில் தமிழரின் முதல் குடியேற்றமும், கி.மு. 5000 ஆண்டுகளில் சுமேரியர் குடியேற்றமும் நிகழ்ந்துள்ளதைக் கருத்தில் கொண்டு இடைப்பட்ட 5000 ஆண்டுகளில், மெசபத்தோமியாவின் மொழிகள் பற்றி ஆய்வு செய்யச் சரியானச் சான்றுகள் இதுவரையில் கிடைக்க வில்லை. சுமேரியரின் வருகைக்கு முன்னர்; செமிட்டிக் என்ற மொழி அப்பகுதியில் பேசப்பட்டதாக ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். இந்த செமிட்டிக் மொழியின் வரி வடிவங்கள் இதுவரையில் அங்கே அறியப்படவில்லை.

கி.மு. 10000 ஆண்டுகளில் அங்கே குடிபெயர்ந்த தமிழர்கள், படவெழுத்து முறையையோ (Pictographic), கருத்தெழுத்து முறையையோ (ideographic) கையாண்டிருக்க வாய்ப்பில்லை. ஏனெனில் அந்த காலத்தையெல்லாம் தாண்டி, சொல்லெழுத்து முறை (Logographic), வரிவடிவம் முறை (Alphabetic) யை குடியேற்றத்

தமிழர்கள் அறிந்திருந்தனர். சுமேரியர்கள் இந்த நிலைகளை யெல்லாம் தாண்டி, வரிவடிவ எழுத்துமுறையை (Alphabetic) மொசப்பத்தோமியாவில் அறிமுகம் செய்தவர்களாவர். சிந்து வெளியில் அவர்கள் அறிந்திருந்த தமிழ் வரிவடிவங்களை, அதே முறையிலும் சில மாற்றங்களுடனும், மொசப்பத்தோமியாவில் கையாண்டனர். உலகின் முதல் ஒலிப்பு முறையை (phonogram) சுமேரியர்களே உலகிற்கு அறிமுகம் செய்தவர்கள் என மேலை நாட்டு ஆய்வாளர்கள் கருதுவது தவறான சிந்தனையாகும்.¹²⁶ தமிழ் வரிவடிவ முறையையொட்டி, ஆப்பு எழுத்துமுறையை கி.மு. 4000 ஆண்டுகளில் சுமேரியர் நடைமுறைப்படுத்தினர். என்றாலும் தமிழ் வரி வடிவங்களும், அவர்களது குறிப்புகளில் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, கில்கமேஷ் (Giegamesh) என்ற பெயர்ச்சொல்,¹²⁷ சிந்துவெளித் தமிழ் எழுத்துக்களாலே சுமேரிய மொழியில் அறியப்பட்டுள்ளது. சிந்துவெளியின் தமிழ் வரிவடிங்கள், சுமேரிய வரிவடிங்களில் பெருமளவில் அறியப் பட்டுள்ளன. இவ்வரிவடிவங்களையே, அக்காடிய மொழியில் பயன்படுத்தினர் என்பது அறியக் கிடக்கின்றது.¹²⁸ பல நூற்றுக் கணக்கான சுமேரியச் சொற்களும் கூட அவர்களது வரி வடி வத்திலேயே அக்காடிய மொழியில் உள்ளன. இதன் கால அளவைக் குறிப்பது கடினமென்றாலும், கி.மு. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன் அவை எழுதப்பட்டுள்ளன என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றன.¹²⁹ நீண்ட வரிகளாகவும் பல சொற்றொடர்கள் அறியப் பட்டுள்ளன. சுமேரிய வடிவங்களைப் பயன்படுத்தி செமிட்டிக் மொழியிலும் (கி.மு. 1500), குறிப்புகள் உள்ளதை, கெசர், செக்கெம், இலாக்கிச போன்ற நகரங்களில் கிடைத்துள்ள களிமண் தட்டுக்களில் கண்டறிந்துள்ளனர்.¹³⁰ உகாரிய (ugarit) மொழியில் சுமேரியரின் எழுத்துமுறை (Alphabetic) பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளதென (கி.மு. 1400) ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக் கின்றனர்.¹³¹

இந்த எழுத்துமுறையில் 20 முதல் 30 எழுத்துக்கள் இருந்தன. அவையாவும் உயிர் மெய் எழுத்துகளாகவே (Consonants) அறியப்படுகின்றன. இவ்வெழுத்து முறையின் கடைசிக் கால அளவாக, கி.மு. 1000 ஆண்டை ஆய்வாளர்கள் குறித்துள்ளனர்.¹³² அதற்குப் பிறகு எழுதப்பட்ட குறிப்புகளில் இம்முறை காணப் படவில்லை. இதற்கிடையே போன்சியர்கள் எழுத்துச் சீர் திருத்தம் செய்து ஒரு புதிய முறையைக் கண்டனர். இது புதிய

முறையல்லவென்றும், ஏற்கனவே இருந்த ஏதோவொரு எழுத்துமுறையையே போன்சியர்கள் அறிமுகம் செய்தனர் என்றும் சில ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.¹³³ இவ்வெழுத்து முறை பிராமி எனப்பட்ட, தமிழின் புதிய வரிவடித்தை ஒத்ததே என்பது இரா. மதிவாணன் போன்ற ஆய்வாளர்களின் முடிபாகும்.¹³⁷ எவ்வகையில் பார்த்தாலும்; தமிழின் வரி வடிவங்களே சிற்சில மாற்றங்களுடன் மேலைநாடுகளில் அறிமுகமாயின என்பது தெளிவு.

போன்சியர்களின் புதிய எழுத்துமுறையை எபிரேய மொழி-முதலில் ஏற்றுக்கொண்டது. விவிலியத்தின் பெரும்பகுதிகள் இம்முறையில் எழுதப்பட்டவைகளே. இதே முறையை கிரேக் கார்களும் ஏற்றுக்கொண்டனர் என்று ஏரடோட்டஸ் கூறுகிறார். போன்சியர்கள் தாங்கள் வணக்கத் தொடர்பு கொண்டிருந்த நாடுகளில் எல்லாம் இம்முறையை அறிமுகம் செய்தனர் என்றும் மேலும் கூறுகிறார். காட்மஸ் (Cadmus) என்ற போன்சியரே இம்முறையைக் கிரேக் நாட்டில் அறிமுகம் செய்தார் என்பதும் ஏரடோட்டசின் குறிப்புகளிலிருந்து தெரியவருகின்றது.

‘முடிவுகள்:

1. மொழியின் முதல் முயற்சி குமரிக்கண்டத்தில் தோன்றி, அங்கேயே அது தமிழாக உருப்பெற்றது.
2. தமிழ் மொழிக்கான சொற்கள் இயற்கையில் உருவானவைகளே.
3. தமிழ்ச்சொற்கள் வேறு எம்மொழியினின்றும் கடன் பெறப்பட்டவைகள்லல்.
4. தமிழ்லேயே முதன்முதலில் இலக்கியங்கள் சொல்லப்பட்டன. பின்னர் எழுத்து வடிவில் பதிவு செய்யப்பட்டன.
5. உலகின் முதல் வரிவடிவம் தமிழில் எழுதப்பட்டதே.
6. தமிழ் வரி வடிவங்கள் கி.மு. 10000 ஆண்டுகளிலேயே நடை முறையில், பயன்பாட்டில் இருந்தன.
7. சிந்துவெளி உள்ளிட்ட தமிழரின் குடியேற்ற நாடுகளில், தமிழ் வரிவடிவங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.
8. மேலைநாடுகளில் தமிழ் வரிவடிவங்களை கமேரியரே அறிமுகம் செய்தனர்.
9. சமேரியரின் அறிமுகத்துக்குப் பிறகு, அவ்வரி வடிவங்கள் காலப்போக்கில் மாற்றம் பெற்றன.

- போனீசியர்கள் தமிழ் இனத்தவரே என்பதாலும், மற்றவரைக் காட்டிலும் தமிழகத்தோடு அவர்கள் கி.மு. 2000 ஆண்டுகளில் வேயேதொடர்பு கொண்டிருந்ததாலும், தமிழின் பிராமி முறையை, கி.மு. 1500 ஆண்டுகளில் மேலைநாடுகளில் அறிமுகம் செய்தனர்.
- எபிரேயம், கிரேக்கம் உள்ளிட்ட மொழிகள், போனீசியர்களின் எழுத்துமுறையை ஏற்றுக் கொண்டன.
- கிரேக்க மொழியே, இலத்தீன் உள்ளிட்ட இன்றைய ஜெரோப்பிய மொழிகளுக்கு மூலமொழி என்பதாலும், கிரேக்கம் தமிழின் இணைமொழியே என்பதாலும், இன்றைய ஜெரோப்பியர் கொண்டிருக்கும் எழுத்துமுறை, தமிழ் வரிவடித்தின் தொடர்ச்சி அல்லது வளர்ச்சி எனக் கருதுக.

०००

தமிழரின் வெளிநாட்டுப் பரவல்

தமிழ்மொழியின் வரலாறு கடைச்சங்கம் என அறியப் பட்ட சிறித்துப் பிறப்பாண்டுகளில் தோன்றியதே என்றும், அதற்கு முன்னதாக தமிழ் மற்றும் தமிழரின் வரலாற்றை அறிந்து கொள்ளச் சான்றுகள் இல்லையென்றும் கடந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பலரும் கூறிவந்தனர். சமற்கிருதமே இந்தியாவின் மூத்த மொழியென்றும், தமிழ் சமற்கிருதத்தினின்றும் தோன்றியதே என்றும் பன்முறைக் கூறி அதனைப் பதிவும் செய்திருந்தனர். இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் அறியப் பட்ட சிந்துவெளி நாகரிகமும், ஈராக் நாட்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பிருந்ததையுணர்த்தின. மொகஞ்சதாரோ நகரின் ஊர் அமைப்பு, பாபிலோன் நாட்டின் ஊர் நகரை ஒத்திருந்ததை ஆய்வாளர் கள் கண்டறிந்தனர். சிந்துவெளிப் பகுதியில், குறிப்பாக கட்சபகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பல சிந்துவெளிப்பொருட்கள், ஊர் நகரிலும் கண்டெடுக்கப்பட்டன. கண்டலா பகுதியில் அமைந்திருந்த அக்காலத் துறைமுக நகரமான உலைத்தளம் (Lothal), அகழ்வாய்வுக்குட்படுத்தப்பட்ட போது, மேலைநாட்டுப் பொருட்கள் பல வெளிப்பட்டன. அத்துறைமுகநகரில் கப்பல் கட்டும் தளம் (Dockyard) இருந்தது கண்டுபிடிக்கப் பட்டது.¹³⁵

ஊர் நகரை ஆய்வு செய்தோர், அவை கமேரியர் என்ற இனத்தாரின் முயற்சியால், கி.மு. 3500 ஆண்டுகளில் உருவாக்கப் பட்ட நகரமே எனக் கண்டறிந்தனர்.¹³⁶ அம்மக்கள் பயன்படுத்திய வரி வடிவங்களும் கண்டெடுக்கப்பட்டு, அவை படிக்கப் பட்டன. அவை முழுமையான பொருளில் இதுவரை படிக்கப் படவில்லையாயினும், அரைகுறையாய் படிக்கப்பட்ட அவ்வரி

வடிவங்கள், சிந்துவெளியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட வரி வடிவங்களை ஒற்றிக் காணப்பட்டன. எனவே, சுமேரியர் - சிந்துவெளிமக்கள் ஆகியோர், ஓரின மக்களே என்று, முதன்முதலாக வணக்கத்துக்குரிய ஈராஸ் பாதிரியார் அறிவித்தார்.¹³⁷ சிந்துவெளிநாகரிகமும் தமிழர் நாகரிகமே என்ற கருத்து 1940 களில் பல்வேறு அறிஞர்களால் உறுதி செய்யப்பட்டாலும், ஆரியச் சார்புடைய வரலாற்றாய்வாளர்கள் அக்கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

அடுத்துத்து அறிவிக்கப்பட்ட ஆய்வின் முடிவுகள், சிந்துவெளிநாகரிகம் தமிழர் நாகரிகமே என்பதை மெய்ப்பித்தன. இதனை முற்றிலும் எதிர்பாராத தமிழ்ப் பகவர்கள், அது நாள்வரை சொல்லி வந்த வரலாறுகள் பொய்யாக்கப்பட்டதைக் கண்டு அதிர்ச்சியடைந்தனர். எவ்வகையிலாவது, ஆரியத்தை நிலை நிறுத்த அடுத்துத்து மேற்கண்ட முயற்சிகளும் தோல்வியடைந்தன. அண்மையில் 2002 ஆம் ஆண்டில், சிந்துவெளிநாகரிகம், கி.மு. 7500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என்பதை இந்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டு அறிவித்தது. அதற்குப் பிறகு தமிழூச் செம்மொழியாக இந்திய அரசு அறிவித்தபோது, தமிழ்மொழியின் அகவையை 1000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என்று முதலிலும், 1500 ஆண்டுகள் என அடுத்த அறிவிப்பிலும் தெரிவித்தது. இந்நிலைப்பாடு, எவ்வளவு வஞ்சகமும் குதுமகாழ்ப்புணர்ச்சியும் நிறைந்ததாயிருந்தன என்பதை விளக்கின. கிறித்துப் பிறப்பாண்டுகளில், இன்றைக்கு ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, வரலாற்றுக் காலத்தில் அறியப்பட்ட சங்ககாலம், கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இவ்வளவுகாழ்ப் புணர்ச்சிகளுக்கு இடையே, மைய அரசு தனது அரசியல் நிலைப்பாட்டை உறுதி செய்து கொள்ளும் வகையில், தமிழூச் செம்மொழியாக அறிவித்தது. இந்த அளவிலாவது அறிவித்தார்களே என்று ஒருசாரார் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தனர்.

தமிழகத்திலிருந்தவர்கள் தமிழகத்திலிருந்து சிந்துவெளிக்கு எப்போது சென்றனர்? தமிழர் என அறியப்படும் சுமேரியர் மேலைநாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்ததற்கான கரணியங்கள் என்ன? வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முற்பட்ட மேலைநாட்டு மொழிகளில் ஆயிரக்கணக்கான தமிழ்ச் சொற்கள் எவ்வாறு இடம்பெற்றன? கி.மு. 3000 ஆண்டுகளில் பாபிலோனில் வாழ்ந்திருந்த மக்கள் தமிழர்களா? என்ற கேள்விகளுக்கெல்லாம்,

தமிழரின் மேலைநாட்டுப் பரவல் அல்லது வெளிநாட்டுப் பரவல் என்ற கொள்கையையும், விளக்கங்களும், சான்றுகளும் அவைகளுக்கு விடை தருகின்றன.¹³⁸

குமரிக்கண்டக் கொள்கை. தமிழரின் வரலாற்றை வெளிக் கொண்டும் அடிப்படையான கொள்கை என்பதைப் போல். தமிழரின் வெளிநாட்டுப் பரவல் என்ற கொள்கையும் அப்படிப்பட்டதே. தமிழரின் வரலாற்றைத் தோண்டியெடுக்க இவ்விரு கொள்கைகளையும் விட்டால் வேறு வழிகள் இப்போது இல்லை என்பதை தமிழரினார்கள் உணர்ந்துள்ளனர்.

இவ்விரு கொள்கைகளும் தமிழரின் இரு கணக்களைக் கருதப்படல் வேண்டும். இவ்விரு கொள்கைகளையும் மெய்ப் பிக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்வதே, தமிழர் தம் தலையாய கடமையாகும்.

குமரிக் கண்டத்துத் தமிழர், குமரிக் கண்டத்தைவிட்டு வெயேறியதற்கான கரணியங்கள் யாவையென அறிய முற்படும் போது, குமரிக் கண்டத்தை அழித்த பெருவெள்ளமே, அதற்கான கரணியம் என்பது தெளிவாகின்றது.

குமரிக் கண்டம் எப்போது நிலைபெற்றிருந்தது?

எக்காலத்தில் வெள்ளம் அக்கண்டத்தை அழித்தது?

வெள்ளத்தினின்றும் தப்பிப் பிழைத்த தமிழர் எங்கே சென்றனர்?

அவர்கள் குடியேறியதாக அறியப்படும் நாடுகள் எவை?

மேற்கண்ட நான்கு கேள்விகளுக்கும், தெளிவான சான்றுகளுடன் விடைகள் அளிக்கப்பட்டுவிட்டால், தமிழ் மொழியே உலகின் முதன்மொழியென்பதும், தமிழரே உலகின் முதல் மாந்தர் என்பதும் தெளிவாக நிறுவப்பட்டுவிடும்.

மேற்கண்ட கேள்விகளுக்கான விடையாக, தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறும் ஓரிரு செய்திகளையே இதுநாள் வரையிலும் திரும்பத் திரும்பக் கூறிவந்தனர். ஆனால், மேற்கண்ட இரு கொள்கைகளையும் நிறுவ, மேலைநாட்டிலிருந்த, வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முற்பட்ட இலக்கியச் சான்றுகளை, இதுவரையில் எவரும் அறியமுற்படவில்லை.

மெசபத்தோமிய இலக்கியங்களும்,

பாபிலோனிய இலக்கியங்களும்,

சுமேரிய இலக்கியங்களும்,
எபிரேய இலக்கியங்களும்,
எகிப்திய இலக்கியங்களும்,
ஆரிய இலக்கியங்களும் கூட,

குமரிக்கண்ட அழிவைச் சுட்டுகின்றன. குமரிக்கண்ட அழிவிற்குப் பிறகு, தப்பிப் பிழைத்த தமிழர்கள், மேலெநாடு களில் குடியேறிய செய்திகளை அறிவிக்கின்றன. அங்கு தமிழர் தம் நாகரிகத்தையும், தமிழ் மொழியையும் வளர்த்த வரலாற் றைத் தெரியப்படுத்துகின்றன. மேற்கொல்லப்பட்ட இலக்கியங்களைத் தந்துள்ள மொழிகளும் கூட, தமிழினின்று கிளைத்த மொழிகளாகவே அறியப்படுகின்றன.

தமிழரின் மொழி, பண்பாடு, நாகரிகம், கலை, அறிவியல், கணிதவியல், வானியல் போன்ற துறைகள், மேற்கண்ட மொழி களின் இலக்கியங்களால் வெளிப்படுகின்றன. இது நான்வரை இச்செய்திகளை அறிந்திராத ஆய்வாளர்கள், குமரிக் கண்டம் நிலைபெற்றிருந்ததற்கான ஊகக் செய்திகளையே அறிவித்து வந்தனர். இலக்கியங்கள் மட்டுமே சொல்லும் செய்திகளை ஏற்பதற்கில்லை என மறுப்போருக்கு, அண்மையில் வெளிவந்துள்ள அகழ்வாய்வுச் சான்றுகள் விளக்கமளித்துள்ளன.

சிந்துவெளியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பொருட்களின் அகவையை அறிவியல் முறையில் கணக்கிட்டவர்கள் (Sahani Research Institute/ New Delhi), சிந்துவெளி நாகரிகம் கி.மு. 7500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என அறிவித்துள்ளனர்.¹³⁹

அண்மையில் பூம்புகார் கடற்பகுதியில் அகழ்வாய்வு மேற்கொண்ட (2000) கிரஹாம் ஹான்காக் என்ற இங்கிலாந்து நாட்டு ஆழ்கடல் ஆய்வாளர், தனது முறையான ஆய்வுகளுக்குப் பிறகு அதிர்ச்சி தரும் செய்திகளை வெளியிட்டார்.¹⁴⁰

18-12-2002 நாளன்று, தினமலர் நாளேடு வெளியிட்ட செய்தி.

“நாகை மாவட்டம் பூம்புகார் அருகே, சுமார் 11 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கடலில் மூழ்கிய ஒரு பிராமண்ட நகரம் தான் உலகில் முதன்முதலில் தோன்றிய நவீன நகர நாகரீகமாக இருக்கக்கூடும் என்று இங்கிலாந்தைச் சார்ந்த ஆழ்கடல் ஆராய்ச்சியாளர் கிரஹாம் ஹான் காக் என்பவர் கண்டறிந்துள்ளார்.

இவர் கடந்த 2001 ஆம் ஆண்டு, பூம்புகார் கடற்பகுதியில் மேற்கொண்ட தீவிர ஆழ்கடல் ஆராய்ச்சியின் மூலம் இந்த உண்மையைக் கண்டறிந்துள்ளார். இந்த ஆராய்ச்சிக்கு தற்போதைய வரலாற்று ஆய்வாளர்களின் கருத்தான் “மெசப் டோமியா” (தற்போதைய ஈராக்) பகுதியில் சுமேரியர்களால் சுமார் 5 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நகர நாகரீகம் தோற்று விக்கப்பட்டது என்பது தவறானது எனத் தெரிவிக்கிறது.

கிரஹாம் ஹான் காக் என்பவர் இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த உலகப் புகழ்பெற்ற ஆழ்கடல் ஆராய்ச்சியாளர். இவரது பல கண்டுபிடிப்புகள் வரலாற்று உலகில் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியவை. இந்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டில் கோவாவில் அமைந்துள்ள “தேசிய ஆழ்கடல் ஆராய்ச்சிக் கழகம்” என்ற நிறுவனம், கடந்த 1990 ஆம் ஆண்டு வாக்கில் வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற பூம்புகார் நகர கடற்பகுதியில் ஒரு ஆய்வினை மேற்கொண்டது.

இந்த ஆய்வுகள் 1993 ஆம் ஆண்டுவரை தொடர்ந்து நடை பெற்றன. இந்த ஆய்வின் போது, பூம்புகார் கடற்பகுதியிலிருந்து சுமார் 3 கி.மீ. தொலைவிற்குள் பல வட்ட வடிவமான கிணறுகள் இருப்பது கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. இந்தக் கிணறுகள் பூம்புகார் முதல் தரங்கம்பாடி வரையிலான கடற்பகுதியில் பரவி யிருப்பது கண்டறியப்பட்டது. இது தீவிர சங்க காலத்தைச் சார்ந்தது எனக் கருதப்படும் கட்ட செங்கற்களால் ஆன “ட்” வடிவ கட்டிடம் ஒன்றும் கண்டறியப்பட்டது.

இத்துடன் நீரில் சுமார் 25 அடி ஆழத்தில் குதிரை குளம்பு வடிவில் 85 அடி நீளமும், 2 மீட்டர் உயரமும் கொண்ட பல பொருட்கள் கண்டறியப்பட்டன. இவை அனைத்தும் பூம்புகார் கடற்பகுதியில் ஒரு பெரிய நகரம் மூழ்கியிருக்கக் கூடும் என்பதை உறுதிப்படுத்தும் விதத்தில் அமைந்திருந்த போதிலும், தேசிய ஆழ்கடல் ஆராய்ச்சிக் கழகம் தன்னுடைய ஆய்வினை நிதி பற்றாக் குறை காரணமாக பாதியில் நிறுத்திவிட்டது.

இந்திலையில், கடந்த 2000 ம் ஆண்டு இந்தியாவிற்கு வந்த கிரஹாம் ஹான்காக், தேசிய ஆழ்கடல் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் ரிடம் பூம்புகார் பற்றிய விவரங்களை கேட்டறிந்தார். நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக ஆராய்ச்சி பாதியில் நிறுத்தப்பட்டது என்பதை அறிந்த அவர், இங்கிலாந்தைச் சார்ந்த “சானல் 4”

என்ற பிரபல தொலைக்காட்சி நிறுவனம் மற்றும் அமெரிக் காவைச் சார்ந்த “லர்னிங் சானஸ்” என்ற தொலைக்காட்சி நிறுவனம் ஆகியவற்றின் நிதியுதவி மற்றும் இந்திய ஆழ்கடல் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் ஒத்துழைப்புடன் 2001ம் ஆண்டு ஆராய்ச்சியைத் தொடர்ந்தார். இந்த ஆராய்ச்சிக்கு அதி நவீன “சைடு ஸ்கேன் சோனார்”, என்ற கருவி பயன்படுத்தப்பட்டது. இந்தக் கருவி பூம்புகார் கடற் பகுதியில் குறுக்கும் நெடுக்குமாக நீண்ட அகலமான தெருக்களுடன், உறுதியான கற்களால் கட்டப்பட்ட கட்டிடங்களின் இடிபாடுகளுடன் கூடிய ஒரு பிரம்மாண்ட நகரம் மூழ்கியிருப்பதைத் துல்லியமாகக் காட்டியது. பின்னர் அக்காட்சிகளை சிரவாம் ஹான் காக் நவீன காமிராக்கள் மூலம் படம் எடுத்தார்.

இந்த மூழ்கிய நகரம் குறித்த தனது ஆராய்ச்சியைத் தொடர்ந்த ஹான்காக் அந்த நகரம் கடலில் சுமார் 75 அடி ஆழத்தில் புதையுண்டிருப்பதைக் கண்டறிந்தார். இன்றைக்கு சுமார் 17 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு “ஜஸ் ஏஜ்” எனப்படும் பனிக்கட்டி காலத்தின் இறுதி பகுதியில் தட்பவெப்ப மாறுதல் கள் காரணமாக, பனிப்பாறைகள் உருகியதின் விளைவாக, கடல் மட்டம் சுமார் 400 அடி உயர்ந்து, அதன் விளைவாக பல நகரங்கள் கடலுள் மூழ்கியதாக வரலாறு தெரிவிக்கின்றது.

இத்தகைய பனிக்கட்டி உருகும் நிலை, சுமார் 7 ஆயிரம் ஆண்டுகாலம் தொடர்ந்தாக வரலாறு தெரிவிக்கின்றது. பூம்புகார் அருகில் இருந்த இந்நகரம், சுமார் 75 அடி ஆழம் புதையுண்டு கிடப்பதைப் பார்க்கும் போது, இந்த நகரம் சுமார் 11 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மூழ்கியிருக்கக் கூடும் என்று ஹான்காக் கருதினார். தனது ஆராய்ச்சியைப் பற்றிய விபரங்களை அவர் இங்கிலாந்து நாட்டு மிலனே என்பவரிடம் தெரிவித்தார். அதன்மீது ஆராய்ச்சி மேற்கொண்ட கிளன்மிலனே, ஹான் காக்கின் கருத்து சரிதான் என உறுதிப் படுத்தினார்.

சுமார் 11 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கடல் மட்டம் 75 அடி உயர்ந்திருக்கக் கூடும் என்றும், அதனை வைத்துப் பார்க்கும்போது, இந்த நகரம் 11 ஆயிரத்து 500 ஆண்டுகால பழைமை வாய்ந்தது என்ற முடிவினையும் அறிவித்தார். இதன் மூலம் உலகின் நவீன நாகரீகம் நமது பூம்புகார் நகரில் 11 ஆயிரத்து 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தோன்றியது என்பது தெளிவாகிறது.

மேலும் பூம்புகார் நகர நாகரீகம் ஹரப்பா, மொகஞ்ச தாரோ ஆகிய நாகரீகங்களை விட மிகவும் மேம்பட்ட ஒன்று என்றும் கிரஹாம் ஹாக் தெரிவிக்கின்றார். பூம்புகாரில் இவர் மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சியின் படங்கள், இங்கிலாந்து மற்றும் அமெரிக்காவில், “அண்டர்வேரல்ட்” என்ற தலைப்பில் தொலைக்காட்சித் தொடராக ஒளிபரப்பப்பட்டது. இந்தத் தொலைக்காட்சித் தொடர், உலக வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர் களை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியுள்ளது. இந்தப் படங்களை கடந்த வாரம் பெங்களூரில் நடந்த கண்காட்சி ஒன்றில் கிரஹாம் ஹான் காக் வெளியிட்டார்.

மேலைநாட்டு வரலாற்று மற்றும் கடல் ஆராய்ச்சியாளர் களின் கவனம் பூம்புகாரின் பக்கம் திரும்பியுள்ள போது, இந்திய ஆராய்ச்சியாளர்கள் மட்டும் பூம்புகார் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள எந்த விருப்பமும் கொள்ளவில்லை என்பது வருத்தத் துக்குரிய உண்மை. மூழ்கிப் போன்று பூம்புகார் நகரம் மட்டு மல்ல, தற்போது இருக்கும் வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற பூம்புகார் நகரமும், அரசால் அலட்சியப் படுத்தப்பட்ட நிலையில்தான் உள்ளது, சோழ மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் புகழ்பெற்ற துறைமுக நகரமாக விளங்கிய பூம்புகார், பண்டைக் காலத் தமிழ் இலக்கியங்கள் பலவற்றாலும் போற்றப்பட்டுள்ளது.

சிலப்பதிகாரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள நிகழ்வுகள் நடைபெற்ற தாக் கருதப்படும் பூம்புகார் பற்றி கோயில் கல்வெட்டுகள் பலவும் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. கடந்த 1973 ஆம் ஆண்டு அப்போதைய முதல்வர் கருணாநிதி பூம்புகாரின் வரலாற்றுப் பின்னணியை நினைவு கூறும் வரையில், சிலப்பதிகாரக் கலைக் கூடம், இலஞ்சி மன்றம், பாவை மன்றம், நெடுங்கால் மன்றம் உட்பட சிற்பக்கலை நுணுக்கம் வாய்ந்த கட்டிடங்களைக் கட்டியுள்ள போதிலும், சுற்றுலாப் பயணிகளை ஈர்க்கும் வசதிகள் பூம்புகாரில் இல்லை.

ஹான்காக்கின் ஆராய்ச்சிகள், வெளிநாட்டு சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளதால், இத் தகைய வசதிகள் பூம்புகாரில் அவசியம் எனப் பொதுமக்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

பூம்புகார் அகழ்வாய்வு தரும் செய்திகள்

1. கி.மு. 10000 ஆண்டுகளில் நகரிய நாகரிகத்தில் தமிழர் சிறந்திருந்தனர்.
2. மிக உயர்ந்த மாடமாளிகைகளும், அகன்ற தெருக்களும் அறியப்படுவதால், திட்டமிட்டு நகரம் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது.
3. சுட்ட செங்கற்கள் கிடைத்துள்ளதால், செங்கல்லைச் சுடும் நடைமுறை இருந்துள்ளது.
4. கடல் நீர் 75 அடி உயர்ந்துள்ளதாக அறியப்படுகின்றது. (400 அடி என்றும் கூறப்படுகின்றது)
5. குமரிக்கண்ட அழிவும் இச்செய்தியால் உறுதி செய்யப்படுகின்றது.
6. கி.மு. 10000 ஆண்டுகளில் குமரிக்கண்டம் இறுதியாக அழிந்ததை இச்செய்தி உறுதி செய்கிறது
7. புதிய தமிழகமும், இலங்கையும் இக்கால அளவில் இருவேறு நாடுகளாகப் பிரிந்தன.
8. இந்தியப் பெருங்கடல், வங்க அரபிக் கடல்கள் தோற்றம் பெற்றன.
9. உலக வரைபடம் ஏறக்குறைய இன்றுள்ள அளவில் வடிவம் பெற்றது.
10. கி.மு. 17000 - 10000 ஆண்டுகளில் பணிப்பாறைகள் உருகியதால், கடல்நீர் உயர்ந்து, உலகின் பல நாடுகள் அழிந்துபோயின.
12. 7000 ஆண்டுகள் தொடர்ந்த பணிப்பாறை உருகல் நிகழ்வு, குமரிக் கண்டத்தை இக்கால அளவில் சிறிது சிறிதாக அழித்தொழில்த்தது.
13. சிந்துவெளிக்கு முற்பட்டதும், உயர்ந்ததுமான நாகரிகம் குமரிக் கண்டத்தில் அறியப்பட்டது.
14. இயற்கையின் மாறுபாடுகளால், நில நீர்ப் பகுதிகளில் மாற்றங்கள் தோன்றிய செய்தி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

ஆய்வுகளின் நம்பகத் தன்மை:

1. இங்கிலாந்து நாட்டு ஆழ்கடல் ஆய்வாளர், ஏற்கனவே உலகின் பல பகுதிகளை ஆய்வு செய்தவராவார்.
2. இவர் கண்டறிந்த உண்மையை, டர்ஹாம் பல்கலைக்கழகம் உறுதி செய்துள்ளது.
3. புவியியல் ஆய்வாளர் பேராசிரியர் கிளன் மிலனே, உலகப் புகழ்பெற்ற ஆய்வாளர் ஆவார்.
4. ஆழ்கடலைப் படம்பிடிக்கும் துல்லியமான படப்பிடிப்புக் கருவி கள் பயன்படுத்தப்பட்டன.
5. இந்த அகழ்வாய்வின் சிறப்பையுணர்ந்த அமெரிக்க, ஆங்கிலேயத் தொலைக்காட்சி நிறுவனங்கள், இதற்கான பண உதவிகளைச் செய்தன.
6. படமெடுக்கப்பட்டவை, அமெரிக்கத் தொலைக் காட்சிகளில் ஒளிபரப்பப்பட்டன.
7. இந்த அகழ்வாய்வை ஆய்வாளர்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். இதுவரையில் மறுப்புகள் எவையும் தெரிவிக்கப்படவில்லை.

ஆய்வுகள் குறித்த ஜூயிப்பாடுகள்:

1. தமிழகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் தொடர்பான செய்திகள், தமிழ்நாட்டில் முறையாக அறிவிக்கப்படவில்லை.
2. 1993 ஆம் ஆண்டில், இந்தியக் கடல் ஆய்வு நிறுவனம் (கோவா) மேற்கொண்ட முதல்கட்ட ஆய்வுகளிலேயே, பூம்புகார் நகரின் சிறப்பு வெளிப்பட்டது.
3. இந்திய அரசின் நிறுவனங்களில் பணியாற்றும் சில தமிழ்ப் பகைவர்களால், இந்த ஆய்வுகள் நிறுத்தப்பட்டன. பணப் பற்றாற் குறை என்ற கரணியம் பொய்யாகச் சொல்லப்பட்டது. 1990 களில், குசராத்தில் உள்ள துவாரகையை அகழ்வாய்வு செய்ய, இந்திய அரசு பல கோடிகளைச் செலவிட்டது. அப்போதெல் லாம் பணப் பற்றாற்குறை பற்றிய பேச்சு எழவில்லை. துவாரகை யில் எதிர்பார்த்த சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை.
4. சிந்துவெளிக்கு முந்திய நகரம் துவாரகை (கண்ணன் வாழ்ந்திருந்த தாகச் சொல்லப்படும் நகரம்) என அறிவிக்க மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் வெற்றி பெறவில்லை.
5. இந்திலையில் பூம்புகாரின் ஆய்வுகள், தமிழர்களின் தொன்மை யை வெளிப்படுத்திவிடும் என்று சிலர் கருதியதின் விளைவாகவே, ஆய்வுப் பணிகள் நிறுத்தப்பட்டன.

குமரிக் கண்டம்

6. தமிழகத்தில் ஆய்வு செய்து எடுக்கப்பட்ட படங்கள், தமிழகத்தில் வெளியிடப்படவில்லை. மாறாக, பெங்களூரில் ஒருநாள் மட்டும் கண்காட்சியில் காட்டப்பட்டது. இப்படங்களும், ஊடகங்களில் வெளியிடப்படாமல் தடுக்கப்பட்டன.
7. இந்தியத் தொலைக்காட்சிகளில், இந்த ஆய்வுப் படங்களைக் காட்ட அனுமதி வழங்கப்படவில்லை.
8. தங்களது ஆய்வு முடிவுகளை இந்தியாவில் வெளியிட இயலாமற் போனதால், இங்கிலாந்து நாட்டு ஆய்வாளர்கள் நொந்து போனார்கள்.
9. பின்னர், அமெரிக்க ஆங்கிலத் தொலைக்காட்சிகளில் இவை ஒளிபரப்பப்பட்டன.
10. இந்தியக் கடல் அகழ்வாய்வு நிறுவனம், தமிழருக்கெதிரான நிலைப்பாட்டை மேற்கொண்டது.
11. இதுவரையிலும் கூட, பூம்புகார் அகழ்வாய்வுத் தொடர்பான செய்திகள், தமிழர்களுக்கு அறிவிக்கப்படவில்லை.
12. நூலாசிரியரால், பலமுறை எழுதப்பட்ட மடல்களுக்கு, கோவர் விலூள்ள இந்தியக் கடல் ஆய்வு நிறுவனம், உரிய பதிலைத் தரவில்லை.
13. தமிழரின் வரலாற்றை இருட்டிடப்பு செய்வதற்கான வேலை களில், சில ஆதிக்கசக்திகள் முன்னின்று செயல்படுவதைத் தடுத்து நிறுத்த எவரும் முன்வரவில்லை.
14. தமிழ் நாட்டரசு, உரிய நடவடிக்கைகளை இதுவரையிலும் மேற்கொள்ளவில்லை.
15. மேற்கொண்டு எந்த வெளிநாட்டு நிறுவனமும், இந்தக் கடல் பகுதிகளில் அகழ்வாய்வு மேற்கொள்ள அனுமதிக்கப்படவில்லை.
16. திட்டமிட்டே தமிழரின் வரலாறு மறைக்கப்படுகின்றது என்பதற்கு, கடந்த கால நிகழ்வுகள் சான்றுகளாக உள்ளன.
17. பூம்புகாரில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள், நம்பகத் தன்மை யுடையவையல்ல என்ற ஒரு தலைப் பக்கமான செய்திகளையும் சிலர் திட்டமிட்டே பரப்பி வருகின்றனர். எவ்வாறு அவை நம்பகத் தன்மையற்றவைகளாவுள்ளன என்ற விளக்கத்தை எவரும் அளிக்க முன்வரவில்லை.
18. இந்திய எண்ணெய் எரிவாயு நிறுவனத்தின் துரப்பணப் பணி களின் போது, குசராத் கடல் பகுதிகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஒரு பொருளை, ஒரு தமிழ்ப் பொறியாளர் முயற்சியால் பெடல் லிக்கு எடுத்துச் சென்று ஆய்வுக் கூடத்தில் (சுகானி ஆய்வுக் கூடம்,

டெல்லி) ஒப்படைத்தார். இம்முயற்சிக்கும் அந்த நிறுவனம் பல இடையூருகள் செய்தது. இறுதியில், சுகாணி ஆய்வு நிறுவனம், அந்த பொருள், உடைந்து போன மரக்கலத்தின் ஒரு பகுதியே என்றும், அதன் அகவை கிழ. 7500 என்றும் அறிவித்தது. இதன் பிறகே, இந்திய அரசு, சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் காலம், கிழ. 7500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என அறிவித்தது. (The New Indian Express, Chennai, 17.1.2002).

19. இந்த அறிவிப்பை வெளியிட்ட அமைச்சர் முரளி மனோகர் ஜோஷியிடம், செய்தியாளர்கள், சிந்துவெளி நாகரிகம் ஆரிய நாகரிகமா, தமிழர் நாகரிகமா எனக் கேட்டதற்கு, அதற்கு அமைச்சர், அது இந்திய நாகரிகம் எனத் திரும்பத்திரும்ப அதே பதிலைக் கூறினார் ஆரிய நாகரிகம் எனக் கூறச் சான்றுகள் இல்லாததாலும், தமிழர் நாகரிகம் என்று கூற மனம் இல்லாத தாலும், அது இந்தியநாகரிகமே என்று மழுப்பலாகச் சொன்னார். இந்த நிகழ்ச்சியும், செய்தித்தாளில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தது.

எந்த வகையிலும் தமிழரின் வரலாறு வெளிவரக் கூடாது என்பதில், கீழ் மட்ட அலுவலர் முதல், உயர்நிலை அமைச்சர் வரையிலும் உறுதியாக உள்ளனர் என்பதற்கு, பூம்புகார், சிந்து வெளித் தொடர்பான நிகழ்வுகள் சான்றுகளாக உள்ளன.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, தமிழ்நாட்டில் பணி ஓய்வு பெற்ற துணைவேந்தர் ஒருவர், தன்னை ஆரியர்களின் அடி வருடியாகக் காட்டிக் கொள்வதின் மூலம், டெல்லியில் உள்ள பல்கலைக் கழகங்களில் பெரிய பொறுப்பு, பதவிகளை எதிர் பார்த்து, ஆட்சியாளர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கும் வகையில், சிந்துவெளி நாகரிகம் ஆரிய நாகரிகமே என்று, ஒரு செய்தித் தாளில் கட்டுரையெழுதினார். மேல்நாட்டுக் கிறுக்கர்கள் சிலர், தகுந்த சான்றுகளைக் காட்டாமல், சிந்துவெளி நாகரிகம் தமிழர் நாகரிகமே எனக் கூறியதை அறிந்த தமிழர்களும், அதே கருத்தைத் திரும்பத் திரும்பக் கூறிவருவதாகக் கட்டுரையில் எழுதினார்.

பதவிகளுக்காக, தமிழரைக் காட்டிக் கொடுக்கும் இந்தத் தமிழ்ப் பகைவர்களும் தற்காலத்திலும் உள்ளனர் என அறியும் போது, கடந்த நூற்றாண்டுகளில் பலர் அவ்வாறிருந்ததில் வியப்பேதுமில்லை. சிந்துவெளி நாகரிகம் ஆரிய நாகரிகமே எனக் காட்ட முயன்று தோல்லியுற்றவர்கள், இனிமேல் சிந்து வெளித் தொடர்பாக எந்த ஆய்வுகளும் மேற்கொள்ளப் போவ

தில்லை என்று அறிவித்துவிட்ட நிலையில், தமிழகத்திலிருந்து சிலர் தங்களை ஆட்சியாளர்களுக்கு அடையாளம் காட்டி வருகின்றனர்.

இந்த நிலைகளையெல்லாம் மீறி, இன்று வெளிவரும் புதுப்புது ஆய்வுகள் தொல்தமிழர் பற்றியும், குமரிக்கண்டம் பற்றியும் செய்திகளை அளித்து வருகின்றன என்பது, எதிர் காலத்தில் தமிழரின் வரலாறு மீட்கப்படும் என்ற நற்செய்தியை அறிவிக்கின்றன.

தமிழரின் மேலைநாட்டுப் பரவல் பற்றிய செய்திகள் மிகத் தெளிவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அடுத்துவரும் தலைப்பு களில் அவற்றைக் காணலாம்.

○○○

மெசபத்தோமியாவும் - குமரிக்கண்டமும்

மெசபத்தோமியப் பகுதிகள், தற்கால உலக வரைபடத்தை நோக்குகையில், இந்தியாவினின்றும் வெகு தொலைவில் அமைந்துள்ளன. குமரிக்கண்டம் அழிவுறா காலத்தில், அக்கண்டத்தின் வடமேற்குப் பகுதியாக அரேபியாவும் அதனையொட்டியே பாபிலோனும் அமைந்திருக்க வாய்ப்புகளுண்டு. இப்பகுதி ஏழு பின்பாலை நாடு எனவும் சொல்லப்பட்டிருக்க வேண்டும். எனவே, குமரிக்கண்ட அழிவின்போது, பெரு முயற்சிகள் மேற்கொண்டு, தமிழர்கள் மேற்கு நோக்கிச் சென்றனர் என்றும் கருத இயலாது. அண்மையில் அறியப்பட்ட நிலப்பகுதிகளி லெல்லாம் குடியேறினர் எனக் கருதுவதே சிறப்பான சிந்தனையாகும்.

குமரிக் கண்டம் அழிவற்றபோது, உலகின் மற்ற பகுதி களில் மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனரா? அம்மக்கள் பற்றிய செய்திகள் தமிழர்களுக்குத் தெரியுமா? தமிழர் அம்மக்களோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தனரா? என்ற கேள்விகளுக்கு விடையளிக்கச் சான்றுகள் இல்லையாயினும், குமரிக் கண்டத்திற்கு வெளியே மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனர் என்று அறிவியலார் கருதுகின்றனர். கோண்டுவானா நிலப்பகுதியில்தான் உயிரினம் வளர்ச்சியுற்றி ருக்க வேண்டும் என்ற நிலையில், அக்கண்டத்தின் அழிவு அல்லது நகர்வு பல்வேறு நாடுகளைத் தோற்றுவித்த அளவில், ஓரி டத்தினின்றும் மக்கள் உலகெங்கும் இயற்கையாகவே எடுத்துச் செல்லப்பட்டனர் எனக் கருத இடமுண்டு.

இவ்வுலகின் தோற்றம் 3 பில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிகழ்வற்றதென்பர். கதிரவனின்றும் பிரிந்த நெருப்புத் துண்டம், குளிர்ந்து தன்னிலைப் பெற எடுத்துக் கொண்ட காலம் ஏறக்

குறைய 2 1/2 மில்லியன் ஆண்டுகள் என அறிவியலார் கருது கின்றனர். உயிரினத் தோற்றம், 500 மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிகழ்வுற்றதென்பதும் ஒரு கருத்தாகும். கடலில் தோன்றிய உயிரினம், தொடர்ந்து நிலத்திற்கும் பரவியதென்பர். கடல் வாழ் உயிரினம் முதலிலும், கடலிலும் நிலத்திலும் வாழும் உயிரினம் அடுத்தாகவும், நிலம் வாழ் உயிரினம் இறுதியிலும் தோன்றியதாக அறிவியலார் கருதுகின்றனர். கிளிஞ்சல்கள், சங்குகள், நத்தைகள், ஆமைகள் இவற்றிற்கானச் சான்றுகளாகும். ஆமெய் - ஆமை என்ற சொல்லில் காணப்படும் பொருள், அவ்வுயிரினம் தொடக்கத்தில் தோன்றியதே என்பதை உறுதிப்படுத்தும்.

தொடக்கால உயிரினங்கள், ஆண் - பெண் பிரிவுகளாக அறியப்படவில்லை என அறிவியலார் கருதுகின்றனர். ஒவ்வொரு உயிரினமும் தன்னிலே இனப்பெருக்கம் செய்து கொண்டதாக அறியப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, நத்தை போன்ற உயிரினங்கள், வளர்ந்து விரிந்து, பிறகு இரண்டாக அந்த நத்தை பிரிந்து போன்தென்றும், இதன் வழியே பிரிந்த நத்தைகள் இனப்பெருக்கம் செய்தனவென்றும் அறிவியலார் கருதுகின்றனர். கோழி முந்தியதா, முட்டை முந்தியதா என்று, விளையாட்டாகக் கேள்வி எழுப்புவர். உண்மையில் கோழியே முந்தியது என்பது அறிவியலாரின் கருத்தாகும்.

500 மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தோன்றிய உயிரினங்களின் வளர்ச்சியில், மாந்தவினத் தோற்றம் ஆறிலக்கம் (6,00,000) ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நிகழ்வுற்றதென்பது அறிவியலார் கருத்தாகும். குரங்கிலிருந்து மாந்தன் தோன்றிய கருத்தை மீண்டும் மீண்டும் அறிவியலார் கூறிவந்தாலும், அதனை மறுக்கும் கருத்து இதுவரை அறியப்படவில்லை. வளைந்த முதுகைக் கொண்ட மாந்தன், மேற்கூறிய ஆறிலக்க ஆண்டுகளில், நிமிர்ந்த முதுகைப் பெற்றதாகக் கருதப்படுகின்றது. இவ்வாறு நிமிர்ந்த முதுகைப் பெற்ற (Homoerectus) மாந்தனின் எலும்புக் கூடு, குமரிக்கண்டத்தில் அறியப்பட்டுள்ளது.

1. மாந்தவினத்தின் தோற்றம் : 6,00,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்
2. சாவா (குமரிக் கண்டத்து) மாந்தனின் காலம் : 6,00,000 ஆண்டுகள்
3. எட்டல் பர்க் (Heidelberg) : 5,00,000 ஆண்டுகள்

ம. சோ. விக்டர்

4. பீஜிங்	: 4,00,000 ஆண்டுகள்.
5. செர்மனி	: 2,50,000 ஆண்டுகள்.
6. நெதர்லாந்து	: 40,000 ஆண்டுகள்

இக்கால அளவிற்குப் பிறகு முழுத் தகுதியான தற்காலத்து மாந்தன் அறியப்பட்டான் என்பது அறிவியலார் கருத்து.

இந்நிலையில், பாலத்தீன - மெசபத்தோமியப் பகுதிகளில், 75,000 ஆண்டுகளுக்கு முந்திய மாந்த எலும்புக் கூடுகள் கிடைத் துள்ளன வென்பதால், அப்பகுதியில் மாந்தவினம் 75,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அறியப்பட்டுள்ளது எனலாம்.141

குமரிக் கண்டப் பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட எலும்புக் கூடுகள்:

1. ஏழ் குணகாரை நாடு என அறியப்படும் பகுதியான தற்கால சாவா என்ற இடத்தில் அகவை முதிர்ந்த மாந்தனின் எலும்புக் கூடு கிடைத்துள்ளது.
2. அதே கால அளவில் குமரிக் கண்டத்தின் மேற்குப் பகுதியில், தற்கால தான் சானியா நாட்டில், “ஒல்டுவாய் செல்லியன்” என்று பெயரிடப்பட்ட மாந்தனின் எலும்புக்கூடு கிடைத்துள்ளது. (600,000 ஆண்டுகள்)
3. இதற்கு முந்திய கால அளவில், பத்து இலக்கம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, குமரிக் கண்டத்தின் அல்லது கோண்டுவானாக் கண்டத் தின் மேற்குப் பகுதியான இன்றைய தென்னாப்பிரிக்கா மற்றும் கிழக்கு ஆப்பிரிக்கா பகுதிகளில், மாந்தன் என்று அறியப்பட்ட (வளைந்த முதுகு) எலும்புக் கூடுகள் கிடைத்துள்ளன.
4. முழு வளர்ச்சி பெற்ற மாந்தனின் (Homo sapiens) எலும்புக்கூடுகள், பாலத்தீனத்தின் கார் மலைப் பகுதிகளில் (Mount Carmel) கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

மேற்கண்ட கண்டெடுப்புக்கள் யாவும், குமரிக்கண்ட அழிவுக்கு முன்பும், குமரிக் கண்டம் அழிந்தபின்பும், அதன் எச்சங்களாகவும் நிலப்பகுதிகளாகவும் அறியப்படும் இடங்களிலேயே கிடைத்துள்ளன என்பதாலும், இவை மற்ற இடங்களில் கிடைத்துள்ள எலும்புக் கூடுகளைக் காட்டிலும் அகவையில் மூப்புடையவை என்பதாலும், குமரிக் கண்ட மாந்தனே, உலகின் பல பகுதிகளுக்கும் சென்று பரவி வாழ்ந்திருந்தான் என அறியலாம்.

பாலத்தீனத்தின் கார்மலைப் பகுதிவரை, குமரிக் கண்டம் விரிந்திருந்தது என்பதாலும், கார்மலை பகுதி கடல்கோள் அழிவுகளினின்றும் தப்பியதாலும், அங்கு எலும்புக் கூடுகள் அறியப்பட்டன. கார்மலைப் பகுதியினும் மூப்புடைய மாந்த எலும்புக் கூடுகள், இன்று இந்திய பேராழியில் அமிழ்ந்து போய் விட்டன எனக் கருதலாம். குமரிக் கண்டத்தில் (கார்மலையில், சாவாவில், தான்சானியாவில்) மாந்த இனத்தின் வளர்ச்சியும் பெருக்கமும் கி.மு. 75,000 ஆண்டுகளில் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

எனவே, மெசபத்தோமியப் பகுதியில், பிற்காலத்தில் தமிழர்கள் குடியேறுமுன்னரே, குமரிக் கண்டத்துத் தமிழர்கள் வாழ்ந்திருந்தனர் எனக் கருத இடமுண்டு. விவிலியம் கூறும் செய்தியின்படி, நோவாவின் மக்கள் மெசபத்தோமியாவில் குடியேறியபோது, அங்கு மக்கள் வாழ்ந்திருக்கவில்லையென அறியப்படுகின்றது. இச்செய்தி தவறானதாகவும் அமைந்திருக்கலாம் அல்லது, வெள்ளக் காலத்தில் அங்கு வாழ்ந்திருந்த மக்களினம் மாண்டு போயிருக்கலாம்.

1. காலங்கள் பற்றிய அறிவியலாரின் கணக்கு: கற்காலம், நடுகூற்காலம், புதிய தற்கால ஆகியவை நடைமுறைக்கும், தற்காலத்தின் புதிய கண்டுபிடிப்புச் செய்திகளுக்கும் மாறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. ஒரு பகுதியின் கற்காலம், வேறொரு நாட்டில் நாகரிகம் முதிர்ந்த காலமாக அறியப்படுவதால், இக்கணக்கைப் பற்றி நின்று வரலாறுகளை ஆய்வு செய்ய வேண்டியதில்லை. கி.மு. 20,000 ஆண்டுகளில் குமரிக் கண்டத்தின் பல்றுளி மற்றும் குமரியாற் றப் பகுதிகள், முதிர்ச்சிபெற்ற நகரிய நாகரிகப் பகுதிகளாக அறியப்படும் நிலையில், 7500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, சிந்து வெளியில் நகரிய நாகரீகம் அறியப்பட்டு, இன்று உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

மெசபத்தோமிய வரலாற்றில், கி.மு. 75000 ஆண்டுகளில் மக்களினம் அறியப்பட்டுள்ள நிலையில், கி.மு. 4000 வரை யிலான வரலாறு தெளிவாக்கப்படவில்லை. கி.மு. 2000 ஆண்டுகளில், அமெரிக்க நாடுகளில் மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனர் என்ற கருத்து உறுதி செய்யப்பட்டுள்ள நிலையில், கி.மு. 18000 -10000 ஆண்டுகளிலே குமரிக்கண்ட அழிவு அறியப்படுவதால், குமரிக் கண்டம் அழிவுறும் காலத்துக்கு முன்பே, உலகின் பல்வேறு நாடுகளில் மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனர் என்று உறுதி செய்யப்

பட்டுள்ளது. அம்மக்கள், கோண்டுவானாக் கண்டம் பிளவு பட்டபோது அல்லது நகர்ந்து சென்றபோது வெளியேறிய மக்களாகக் கருதப்படல் வேண்டும்.

மெசபத்தோமிய மக்கள்: கி.மு. 75000 ஆண்டுகளில் பாலத்தீனம் உள்ளிட்ட, நடுத்தரைக் கடவின் கிழக்கு நாடுகளில் மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனர் என்பதை அறிவியலார் உறுதி செய்கின்றனர். அம்மக்கள், நாகரிகமற்ற, உணவு தேடித்திரியும் மக்களாக அறியப்படுகின்றனர். இயற்கையின் கொடைகளைப் பயன்படுத்தி, வேளாண்மை செய்யும் உத்தியை அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. ஏறக்குறைய விலங்குகளையொத்த வாழ்க்கை முறையையே அவர்கள் மேற்கொண்டிருந்தனர்.

கி.மு. 10000 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகே வேளாண்மைத் தொழில் அப்பகுதியில் அறியப்பட்டது. கி.மு. 10000 - 7000 ஆண்டுகளில் வேளாண்மை, தொழில் வளர்ச்சி, நிலையான குடியிருப்பு என மெசபத்தோமியா முன்னேறியதாக அறியப்படுகின்றது. இந்த மாற்றம் எவ்வாறு நிச்திவுற்றது என்பதை ஆய்வாளர்கள் விளக்கவில்லை. இருப்பினும் குமரிக்கண்டம் அழிவுற்ற போது, அக்கண்டத்தினின்றும் வெளியேறிய மக்கள், மெசபத்தோமியாவில் குடியமர்ந்த பின்னரே இத்தகைய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன எனக் கருதுவதில் தவறில்லை. ஏனெனில், குடிபெயர்ந்த மக்கள், ஏற்கனவே வேளாண்மை உள்ளிட்ட பல தொழில்களைப் பற்றிக் குமரிக் கண்டத்தில் அறிந்திருந்தனர் எனலாம்.

குமரிக்கண்டத்தில் இத்தகைய வளர்ச்சியிருந்தது என்பதையும் பல்வேறு மேலைநாட்டு இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறியலாம். இது பற்றிய விளக்கங்கள் ஒவ்வொரு தலைப்பிலும் விரித்துக் கூறப்படும். மேற்கண்ட கால அளவுகளில், மெசபத்தோமியா உள்ளிட்ட மற்றும் பல நாடுகளில் வேளாண்மைக்கு வித்திடப்பட்டது. இதற்கானச் சான்றுகள் துருக்கி நாட்டின் பெல்தி (Beldibi), கரிம் சாகிர (Karim Shahir), சராக் நாட்டின் நாவி செமி (Aamichehi), இசராயேல் நாட்டின் கார்மலைப் (Carmel) பகுதிகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளில் வெளிப்பட்டுள்ளன. வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்பு, தச்சத் தொழில் போன்றவை இக்காலத்தில், இப்பகுதிகளில் அறியப்பட்டிருந்தன.¹⁴² கி.மு. 7000 ஆண்டுக்கால குடியிருப்புகள், மெசபத்தோமியாவின் (சராக்) யார்மோ (Jarmo), அசணா (Hassuna)

பாலத்தினத்தின் எரிகோ (Jerico) நகரிலும் அறியப்பட்டுள்ளன. கி.மு. 5000 காலக்குடியிருப்புச் சான்றுகள், எகிப்து நாட்டில் பாயும் (Fayum), தாசா (Tasa) ஆகிய இடங்களில் கண்டறியப் பட்டுள்ளன. நடுத்தரைக் கடலையொட்டிய போன்சியக் (இன்றைய இலெபனான்) கடற்கரை நகரங்களான பிப்ளோஸ் (Byblos) இராஸ் சாம்ரா (Ras Shamra). நினிவே (Nineveh) ஆகிய நகரங்களும் இக்கால அளவுகளில் அடங்கும்.¹⁴³

கி.மு. 10000 - 4000 ஆண்டுகள், உணவு தேடும் வாழ்க்கை முறையினின்றும் மாறுபட்டு, வேளாண்மையுடன் தொடர்பு கொண்ட பலவேறு தொழில்கள் வளர்ச்சி பெற்றதாலமாகும். இக்கால அளவிற்குப் பிறகு அங்கு குடியேறிய சுமேரியர்களே, நகரிய நாகரிகத்துக்கு வழி கோலியவராவர்.

கி.மு. 10000 - 4000 ஆண்டுகளில் மெசபத்தோமியாவில் வாழ்ந்திருந்த மக்கள் யாவர்? அவர்கள் பேசிய மொழியென்ன? அவர்கள் அந்நாட்டுக் குடியினரா அல்லது குடிபெயர்ந்தவர்களா என்ற வினாக்களுக்கு, இதுவரையில் ஆய்வாளர்களால் சரியான விடைகளைத் தர இயலவில்லை. இக்கால அளவில் வாழ்ந்திருந்த மக்களை, கி.பி. 17 ஆம் நூற்றாண்டின் வரலாற்று ஆய்வாளர்கள், செமிட்டிக் மக்கள் என்ற பெயரால் அழைத்தனர். ஆனால் உண்மையில், அம்மக்களுக்கான இனப் பெயர் யாதென அறியப்படவில்லை. செமிட்டிக் என்ற சொல்லும் கூட, விவிலிய நிகழ்வை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆய்வாளர்களால் சூட்டப்பட்ட பெயரே ஆகும்.

ஆய்வாளர்கள் கூறும் செமிட்டிக் இன மக்களே, கி.மு. 10000 - 7000 ஆண்டுகளில் மெசபத்தோமியாவில் வாழ்ந்திருந்தனர் என்ற கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டால், அம்மக்கள், அந்நாட்டுப் பழங்குடியினர் அல்லர் என்பதையும், அவர்கள் குழுகிக் கண்டத்தினின்றும் குடியேறியவர்கள்தான் என்பதையும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். எவ்வாறெனில், இம் மக்கள் அனைவரும் கிழக்குத் திசையினின்றும் வந்து, மெசபத் தோமியாவில் குடியேறியவர்களே என்று விவிலியம் கூறுகிறது. இது பற்றி வினாக்கமாக, விவிலியத் தலைப்பில் காண்க. எனவே, செமிட்டிக் இனமக்கள் என ஆய்வாளர்களால் குறிக்கப்படும் மக்கள், குமரிக் கண்டத்துத் தமிழ்மக்களே என்பதும் தெளிவு.

எனவே தான், செமிட்டிக் மொழியில் ஏராளமான தமிழ்ச் சொற்கள் விரவிக் கிடக்கின்றன என்பதைக் கொண்டு, அம்

மக்களின் வரலாற்றைத் தெளிவாக்க இயலும். மேற்கித்திய ஆய்வாளர்களால் இனம் காணப்படாத செமிட்டிக் மக்களின் வரலாற்றை, தமிழ்க் கண்ணோட்டத்துடன் விடுவிக்க இயலும்.

கி.பி.1850 ஆண்டுகளில், மெசபத்தோமியாவைப் பற்றிய எந்தச் செய்திகளும் உலகிற்குத் தெரியாது. விவிலியத்தில் சொல்லப்பட்ட சில தகவல்களையும், ஏரோடோட்டஸ் என்ற கிரேக்க வரலாற்றினால் சொன்ன சில குறிப்புகளுமே, மெசபத் தோமியாவைப் பற்றிய செய்திகளாயிருந்தன. இவை எந்த அளவுக்கு வரலாற்றின் அடிப்படையில் சொல்லப்பட்டிருந்தன என்பதும் ஐயப்பாட்டிற்குரியதே. கி.பி. 1850 ஆம் ஆண்டிற்கும், கி.பி. 1948 ஆம் ஆண்டிற்கம் இடைப்பட்ட ஒரு நூற்றாண்டு காலத்தில், ஏராளமான செய்திகள் வெளிக் கொணரப்பட்டன. குறிப்பாக, ஆசீரிய - பாபிலோனியப் பகுதிகளில் மேற் கொள் ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகள், பழங்காலத்தில் மெசபத்தோமியாவின் வரலாற்றை வெளிக் கொணர்ந்தன¹⁴⁴ கி.மு. 5000 ஆண்டுகளில் அறியப்பட்ட எழுத்துக்கள், களிமண் தட்டுகளில் பல்வேறு செய்திகளைக் கொண்டிருந்தன.

3. ஈனும் - மா-எல்:

அவைகளில் உலக படைப்பைக் கூறும் ஈனும் - மா-எல் - இசு என்ற இலக்கியமும், கில் கா மேச (Gelamesh) என்ற பாடல் தொகுப்பும் சிறப்புக்குரியன. ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது. கில் காமேச என்ற சொல்லுக்கான பொருள் விளக்கப்பட வில்லையாயினும், இச்சொல்லுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட வரி வடிவம் (எழுத்துக்கள்) அப்படியே சிந்துவெளியிலும் காணப் பட்டு, கில்காமேச என்றே படிக்கப்பட்டுள்ளது. சிலர், இச் சொல் தவறுதலாகப் படிக்கப்பட்டுள்ளதென்றும், சிலர் இச் சொல்லை வலமிருந்து இடமாகப் படிக்க வேண்டும் என்றும் கருதுகின்றனர். எப்படியிருப்பினும், இச்சொல், சிந்துவெளித் தமிழ் எழுத்துக்களால் மெசபத்தோமிய இலக்கியத்தில் காணப் படுவதால், இச்சொல் தரும் பாடல்கள் தமிழ்மக்களோடும், தமிழோடும் தொடர்புடையதாகவே கருதப்படுகின்றன. மேலும் விளக்கத்தை ஆசிரியரின் சிந்துவெளி நாகரிகம் என்ற நாலில் காணக்.

கில்காமேச இலக்கியம் பல தொகுதிகளாக அறியப்பட்டுள்ளது. இதன் அடிப்படையான சில பாடல்கள், அசிரிய மன்னனின் நூல் நிலையத்தில் களிமண் தட்டுகளாகப் பாது

காக்கப்பட்டுள்ளது. அகுர் - பணி - பால் (Ashur - Bani - Pal) என்ற மன்னனால் இந்நால் நிலையம் அமைக்கப்பட்டதாகவும், இம்மன்னனின் மரபு, பாபிலோனின் முதல் மரபாக (First dynasty 1800-1830 B.C) இருந்ததாகவும் வரலாறு கூறுகின்றது.

கில்காமேசு இலக்கியம், மெசபத்தோமிய (செமிட்டிக்) மொழியில் காணப்பட்டாலும், இதன் பல பாடல்கள், சுமேரிய இலக்கியங்களிலும் காணப்படுவதால்,¹⁴⁵ இவ்விரு மக்களுமே இக்கதையை அறிந்திருந்தனர் என்று எண்ணக் கிடக்கின்றது. சுமேரியர் தமிழரே என்பதால், வழிவழியாகச் சொல்லப்பட்டு வந்த தமிழ்க்கதையையே, சுமேரியர் பதிவு செய்திருந்தனர் எனக் கருத இடமுண்டு. சுமேரியருக்கு முந்திய இலக்கியமான கில்காமேசுவிலும் இதே பாடல்கள் அறியப்படுவதால், இவ்விரு மக்களுக்கும் முன்பே சொல்லப்பட்ட கதையினின்றே இவை எடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதும் தெளிவாகிறது. இவ்விரு மக்களும் தமிழ் மரபில் வந்தவரே என்பதைத் தற்கால ஆய்வு கள் மெய்ப்பிப்பதால், கில்காமேசு தமிழ்க்கதையே எனத் தெளியலாம்.

இக்கதை பிற்காலத்தில், (சுமேரியருக்குப் பின்பு) அக்காடிய மொழியிலும், அதற்குப் பிறகு எழுதப்பட்ட இத்திய மொழி யிலும் (Hittite) காணப்படுகின்றது.¹⁴⁶ இதன் கதையை, எஸ். என். கிராமர் (S.N. Kramer) என்பவர் அடியிற் கண்டவாறு சென்ற நூற்றாண்டில் தொகுத்தார்.¹⁴⁷ அவை வருமாறு:

1. கில்காமேசும் அவன் வாழ்ந்திருந்த நாடும்,
2. கில்காமேசும் வானுலகத்து ஏருதும்,
3. வெள்ளம் சூழ்ந்து உலகை அழித்தது,
4. கில்காமேசின் இறப்பு,
5. கில்காமேசும், கிசு நகரத்து அக்காவும் (Agga of kish),
6. கில்காமேசும் இன்கிடும் (Enkidu)¹⁴⁸

(இக்கதை சுமேரிய இலக்கியத்திலும் உள்ளது).

மேற்கண்ட கதைகள் கி.மு. 3000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டவைகளாகும். கில்காமேசு என்ற மன்னனைப் பற்றியும், அவனது உடல் வலிமை பற்றியும், வீரம் செறிந்த போர்கள் (Heroic deeds) பற்றியும் இக்கதைகள் பின்னப்பட்டுள்ளன. உண்மையில் இம்மன்னன் மெசபத்தோமியாவில் வாழ்ந்திருந்த தற்கான மற்றச் சான்றுகள் எவையும் கிடைக்கவில்லை.

வெள்ளக் கதை தொடர்பான செய்திகள், மெசபத்தோமிய நாட்டுடனும், கில்காகமேகடனும் தொடர்பு கொண்டவையல்லவென்பதும், வெள்ளம் நிகழ்வுற்ற நாடு வேறொன்று என்பதும், ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகும். பாபிலோனை ஆண்டதல் மரபு வழியில், ஏற்கனவே பலராலும் பாட்டிக் கதை போல் சொல்லப்பட்டு வந்தவைகளைத் தொகுத்துள்ளனர் என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். இவ்வுலகின் மகிழ்வான வாழ்வைக் குறித்தும், இறப்பு தவிர்க்க இயலாத ஒன்று என்பது குறித்தும், மாந்தனின் தேடுதல் இல்லாத, நம்பிக்கையற்ற வாழ்வு குறித்தும் (Man's unsearching and hopeless quest for life) இக்கதைகள் பேசுகின்றன.

இக்கதையின் பல நிகழ்வுகள், விவிலிய ஆசிரியர்களால், எபிரேய மொழியில் தொகுப்பப்பட்டு, அவை பழைய ஏற்பாட்டு விவிலிய நூலில் தினிக்கப்பட்டுள்ளன.¹⁴⁹ ஆனால், அவை சமயநோக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டு மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளன. இன்கிடு என்பான், காதல் தலைவனாகவும், பாம்பு ஒன்று பயிர்களின் வளர்ச்சியைத் திருடிக் கொண்டதாகவும் கூட, கதைகள் உள்ளன.

4. தமிழ்க் கண்ணோட்டம்:

இக்கதைகளை இதுவரையில் எவரும் தமிழ்க் கண்ணோட்டத்தில் அணுகவில்லை யென்பதால், இதன் உண்மையான பொருளை எவராலும் அறிய இயலவில்லை. இக்கதைகள் 12 தொகுப்புகளாக அறியப்பட்டுள்ளன.¹⁵⁰ இத்தொகுப்பை காண் டோஸ் (cantos) என்ற கிரேக்கச் சொல்லால் குறித்துள்ளனர். காண்டம் என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, காண்டோஸ் எனத் திரிந்துள்ளது.

காண்டம் 1: கில்காமேக, இரண்டு பங்கு கடவுளாகவும், ஒரு பங்கு மாந்தனாகவும் அறியப்படுகின்றான். இவன் ஊருக் (Uruk) என்ற நகரை ஆண்டமன்னனாவான். ஊர் என்ற தமிழ்ச் சொல்லால் ஒரு நகரமும்,

ஊருக், ஊரு, ஏரு (Uruk, Uru, Yeru) என்றவாறெல்லாம் பிற ஊர்கள் அறியப்பட்டுள்ளன. ஏருசலேம் நகரம், ஊரு சாலம் (Urusalam) என்றும், ஏரு சாலம் (Yerusalam) என்றும் அக்காடிய, ஆசீரிய இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே, ஊருக் என்ற நகரம் தமிழ்நகரம் எனக்கருதலாம்.

கில்காமேசு, வன்கொடுமையால் தனது குடிமக்களை வதைத்தான். இதனைத் தாங்கிக் கொள்ள இயலாத குடிமக்கள் ஆருரு (Aaruru) என்ற கடவுளிடம் முறையிட்டனர். ஆர் + உரு= ஆருரு என்றானது. ஆர் என்பதற்கு உயரிய, உயர்ந்த, மேலான எனப் பொருள் விரியும். உரு அல்லது உருவம் என்பது கடவுளைக் குறித்ததே. ஆருரு என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு, உயர்ந்த மேன்மைமிக்க கடவுள் என்பதே பொருளாகும். ஆருரு என்ற கடவுள், குறிஞ்சி நிலக் கடவுளாகவே அறியப்படுகின்றான்.

மேல் உரு என்ற சொற்கள், வானத்திலுள்ள கடவுள் என்ற பொருளைக் கொண்ட தமிழ்ச் சொற்களாகும். மேல் உரு என்ற சொற்களே, மேரு எனச் சுருங்கி, அக்கடவுள் வாழும் மலையைக் குறித்தது. மேரு மலையில் சிவன் என்ற குறிஞ்சிக் கடவுள் வீற்றிருந்ததாகத் தொல் தமிழர் நம்பினர். மேல் - உரு ஆருரு என்ற சொற்களிடையே காணப்படும் தொடர்புகளை நோக்குக.

ஆர் உரு மக்களின் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு காட்டு விலங்குகளின் ஊடே வாழ்கின்ற முரட்டுக் குணம் கொண்ட எங்கிடு (Enkidu) என்பானைப் படைத்தான். கிடு (Kindu) என்ற சொல், குட்டி (the young one) என்ற பொருளைக் கொண்டதாகும். இச்சொல் எபிறேய மொழியில் கிடி (Kidy) என்று திரிபு பட்டுள்ளது. இளங்குட்டி என்ற தமிழ்ச்சொல்லே, எங்கிடு எனத் திரிபுபட்டுள்ளதை நோக்குக. En என்ற மெசபத் தோமியச் சொல், இளமை என்ற பொருளைக் குறித்ததாகும். இச்சொல்லே, ஆங்கிலத்தில் young எனத் திரிந்தது எனக். En -young.

ஆருரு என்ற கடவுளால் இளைஞன் (இளங்குடி) ஒருவன் படைக்கப்பட்டிருக்கிறான் என்றும், அவன் வெற்றி வீரனாக உருவெடுத்துள்ளான் என்றும், அவனை வெல்ல எவராலும் இயலாது என்றும், கில்காமேசு கேள்விப்படுகின்றான்.

ஆருரு என்ற குறிஞ்சிக் கடவுள் உருவாக்கிய இளங்குட்டி என்ற இளைஞனுடைய உருவகம், குறிஞ்சி நிலத் தலைவனாக அறியப்படும் முருகக் கடவுளோடு தொடர்புபடுவதை நோக்குக. ஆருருவின் மகனாக எங்கிடு என்ற இளைஞன் படைக்கப் பட்ட கதை போன்றே, மற்றொரு மெசபத் தோமியக் கதை, யா என்ற கடவுள், மருது-க என்பானைப் பெற்றெடுத்தான் என்றும் கூறுகிறது. இந்த யா கடவுளை சிவனோடும், மருதுகவை முருக ணோடும், டாக்டர் இலகோவரி என்ற வரலாற்று ஆய்வாளர் தொடர்பு படுத்துகிறார்.

ஆருரு படைத்த இளங்குட்டி காதல் தலைவனாகக் காட்டில் வாழ்ந்து வருவதை அறிந்த கில்காமேசு, ஊருக் நகரிலிருந்து நல்ல அழுகுள்ள ஒரு பரத்தையைக் காட்டுக்கனுப்பி அவனை வளைத்துப் போடச் சொன்னான். பரத்தையும் இளங்குட்டி யுடன் உறவுகொண்டு, அவனது முரட்டுக் குணத்தை மாற்றி நான். இதன் பின்னர் காட்டைவிடுத்து, ஊருக் நகரிலேயே வந்து குடியேறினான். கில் காமேசும் இளங்குட்டியும் பின்னர் நன்பர்களாயினர்.

காண்டம் 2: கில்காமேசும் இளங்குட்டியும் நன்பர்களான கதையைக் கூறுகிறது.

காண்டம் 3: காடாறு மலையில் (Ceder) உவாஅவ்வா (Huwaawa) என்ற விரிச்சிப் பெண் வாழ்ந்திருந்தாள். அவளைக் கொல்ல கில்காமேசு முடிவு செய்தான். உவா + அவ்வா என்ற தமிழ்ச் சொற்கள், வெண்ணிறமாயிருந்த பாட்டி யைக் குறித்த தமிழ்ச் சொற்களே. ஆறு மலைகளைத் தாண்டி ஏழாவது மலை என்ற தமிழ்நாட்டின் பாட்டிக் கதையை, காடாறு என்ற சொல் நினைவுபடுத்துகிறது. இம்மலை, போனீசியாவிலுள்ள மலையைக் குறித்ததே, (Lebonon ranges) என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்து.

காண்டம் 4: கில்காமேசும் இளங்குட்டியும் காடாறு மலையை அடைந்த கதை.

காண்டம் 5: உவா அவ்வாவைக் கொன்ற கதை.

காண்டம் 6: இசுதார் என்ற பெண் கடவுள் கில்காமேசைக் காதலித் தாள். கில்காமேசு, இசுதாரின் கடந்த காலக் காதலர் களைப் பட்டியலிட்டு, இவளால் அவர்கள் எல்லாம் எவ்வாறு மாண்டு போனார்கள் எனக் கூறி, அவள் காதலை ஏற்கமறுத்தான். தன் காதல் தோல்வியுற்றதற்குக் காரணம் இளங்குட்டியே எனக் கருதிய இசுதார் (Ishtar), தன் தந்தையாகிய அனு (Anu)விடம், வானத்திலிருந்த காளையை அனுப்புமாறும், இவ்விருவரையும் கொன்று போடுமாறும் கேட்டுக் கொண்டாள். அக்காளை, உல திற்கு வந்து பலரைக் கொன்று போட்டது. இளங்குட்டி யும், கில்காமேசும் இணைந்து அக்காளையைக் கொண்டனர்.

காண்டம் 7: இளங்குட்டி, வாழ்த்தப்படும் செய்திகள்.

காண்டம் 8: இளங்குட்டி இறந்துபடவே, கில்காமேசு இரங்கலைத் தெரிவிக்கும் செய்தி.

காண்டம் 9: இளங்குட்டியைப் போல், தானும் கடவுளர்களால் கொல் லப்படலாம். என அஞ்சி, சாவினின்றும் தப்பிக்க, ஊற்று - நாவி -பித்தன் (Ut -na - pishtin) என்பானைச் சந்திக்க கில்காமேசுக் கென்றான். இந்த நாவிப்பித்தன், யா கடவுளால், பெரும் வெள்ளத்தினின்றும் காப்பாற்றப் பட்டவனாவான். கில்காமேசு ஒரு பெருமலையைக் கடந்து சென்று, தேன்மாந்தனைச் (Scorpion man) சந்தித் தான். அவன் இவனை மேற்கொண்டு பயணம் செய்ய வேண்டாம் எனத் தடுத்தான்.

காண்டம் 10: சிந்துரி (Siduri) என்ற எண்ணைச் சந்தித்தான். அவன், கில்காமேசிடம், சாவினின்று எவரும் தப்பிக்க இயலாது எனக் கூறினாள். இறுதியில் சாவுக்குளத்தில் அல்லது ஆற்றில் விழப்போகும் நேரத்தில், ஊரன்நபி (Ursan nabi) என்ற படேகோட்டியைச் சந்தித்தான். நபி, இந்தச் சாவின் பிடியிலிருந்து எவ்வாறு மீள்வது என்ற வழியைச் சொன்னான். அதன்படியே சென்ற கில் காமேசு, இறுதியில் உற்று நாவிப் பித்தனைச் சந்தித்தான்.

காண்டம் 11: நாவிப்பித்தன், தான் எவ்வாறு வெள்ளப்பாழினின்றும் மீண்டேன் என்ற நிகழ்வை, கில்காமேசுக்குச் சொன்னான். இதுவே அணைத்துக் காண்டங்களிலும் இறப்புக் குரியதாகும். மேலும் விளக்கத்தை வெள்ளம் பற்றிய அடுத்த தலைப்புகளில் காண்க.

காண்டம் 12: இறந்துபட்ட இளங்குட்டி, கீழுலகம் சென்று, “புக்கு - மிக்கு” என்ற இருவரை மீட்டான். இவர்கள் கில்காமேசி நால் அங்கு அனுப்பப்பட்டவர்களாவர். இறுதியில், இளங்குட்டியின் ஆவி கீழுலகினின்றும் இவ்வுலகிற்கு வந்து, அங்கு பெற்ற துண்பநிகழ்வுகளை, கில்காமேசுக்கு விளக்கினான்.

மேற்கண்ட காண்டங்களில் சொல்லப்படும் தனித்தனிக் கதைகளில் காணப்படும் பெயர்கள் யாவும் தமிழ்ப் பெயர்களாகவே உள்ளன.

தார் என்பது விண்மீன்கள் கூட்டங்களைக் குறித்த தமிழ்ச் சொல்லே. இதுவே மேலை மொழிகளின் பின்வருமாறு திரிப் பட்டுள்ளது.

- தார்¹⁵⁵ தமிழ் → தாரகை (தமிழ்) → தாரா (சமற்கிருதம்) → அசதார் (Ashtar -பாபிலோனியம்) → இசதார் (Ishtar - அக்காடியம்) → எசுதேர் (Eslther - எபிரேயம்) → ஸ்டார் (Star - ஆங்கிலம் உள்ளிட்ட ஜோப்பிய மொழிகள்).
- உவா¹⁵² + அவ்வா : உவா வா. அவ்வா என்பது அவ்வை என்ற தமிழ்ச் சொல்லே.

உவா = வெண்மை அல்லது ஒளி. நிலவைக் குறித்த தமிழ்ச் சொல்.

- காளை (Bull) : குறிஞ்சி நிலத் தொடர்புடைய விலங்கு. குறிஞ்சிக் கடவுளுடன் தொடர்புடையது. தமிழர்களின் வணக்கத்துக் குரியதுமாகும்.
- ஊர் சா நம்பி¹⁵³: படகோட்டி ஊர் - ஊர்தல் என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, ஊர்சா எனத் திரிந்துள்ளது. இச்சொல் கிரேக்க மொழியில் Ursa என்று எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, ஏழு முனிவர்கள் (சப்தரிவி) மீன் கூட்டத்தைக் குறிக்கப் பிற்காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டது. நபி என்பதும் தமிழ்த்திரிபுச் சொல்லே.

நா என்ற தமிழ் வேரினின் றும் நீண்ட தேநாவு - நாவி என்பதாகும். நாவு பேச்சைக் குறித்தது. நாவாடுதல் = பேசுதல்.

Nabi: (Hebrew) : One who Speaks for others¹⁵⁴

மற்றவருக்காகப் பேசும் ஒருவரை நபி என்று மேலைமொழிகள் கூறுகின்றன. சமயநோக்கில் கடவுளுக்காகப் பேசுபவர் நபி எனப்பட்டார்.

- புக்கு (Pukku) - மிக்கு (Milkn) என்ற இருவரின் பெயர்கள், தமிழ்ச் சொற்களாகவே உள்ளன. புக்கு = உள்ளே சென்றவர்; மிக்கு = வெளியேறியர். இதுபோன்ற சொற்கள் சிந்துவெளியிலும் காணப்படுகின்றன.

புலக்குவர் (Pulakkuvvar) - துலக்குவர் (Thulakkuvvar) என்று இரு பாம்புகளைக் குறித்த சொல், சிந்துவெளியில் காணப்படுகின்றது.

மேற்கண்ட காப்பியத்தின் (Epic) அடிப்படைகளை ஆய்வு செய்யும் போது, கில்காமேச கதையில், தமிழர் தொடர்பான செய்திகளே காணப்படுகின்றன. இதில் கூறப்பட்டுள்ள வெள் எம் பற்றிய கதை, குமரிக் கண்ட அழிவைச் சுட்டுவதே ஆகும்.

கில்காமேச (Gil-gamesh) என்ற சொல், சரியாகப் படிக்கப் பட்டதா என்ற ஜயப்பாடு உள்ளது. கில் என்ற முன்னொட்டுச் சொல், எபிரேய மொழியில் சில சொற்களில் காணப்படுகின்றது. கில்- போவா (Gil-boa), சில் - இயாத் (gil -ead), கில் - கால் (gel -

gal) போன்ற எபிரேயச் சொற்களில் காணப்படும் முன்னொட்டுச் சொல்லான கில் என்பது, கல் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபாகவே அறியப்படுகின்றது. மலையென்றும் பொருள் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதனை நோக்கும்போது, கில் -காமேசு என்ற சொல், மலை அல்லது கல்லுடன் தொடர்புடைய சொல்லாகக் கருதப்பட்டலாம். முன்றில் இரண்டு பங்கு கடவுள் தன்மையும், ஒரு பங்கு மாந்தத் தன்மையும் கொண்டவனாகக் கருதப்படுவதால், காமேசு என்ற சொல், வானுலகத்துடன் தொடர்பு கொண்ட காமன் என்ற சொல்லுடனோ, செமசு என்று கொண்டால், சிவந்தவன் என்ற பொருளில் கதிரவனுடனோ தொடர்பு கொண்ட சொல்லாக இருக்க வேண்டும்.

வெள்ளக் காலத்துக்குப் பிறகு அறியப்பட்டதே கில் - காமேசுக் கதையாகும். வெள்ளத்தினின்றும் தப்பிப்பிழைத்த நாவிப்பித்தன் என்பானை, கில்காமேசு சந்திப்பதாகவும், அவன் வெள்ளம் பற்றிய கதையை கில்காமேசுக்குத் தெரிவிப்பதாகவும் சொல்லப்படுவதால், இக்கதை குமரிக்கண்டத்திற்கு வெளியே சொல்லப்பட்ட கதையாக இருக்கவேண்டும்.

ஆற்றல் மிகக் எருது வொன்றை இளங்குட்டியும், கில் கமேசும் கொன்று போடுவதாகக் கூறப்படும் கதை, பார்த்தீயக் கதையில் வரும் மித்திரன் எருதைக் கொன்ற நிகழ்வோடு தொடர்புடையதாகிறது. பார்த்தீயக் கதையில் சொல்லப்படும் எருதுவின் குருதியே, இவ்வுலக மக்களுக்கு மீட்பளித்ததாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

கீழுலகம், அல்லது மறுவுலகம் பற்றிய செய்தியும் இக் கதையில் காணப்படுவதால், அக்காலத்து மக்களுக்கு, இறந்த பின்பு உயிரும் (உடலும்) கீழுலத்திற்குச் செல்கின்றன என்ற நம்பிக்கையிருந்ததை அறியமுடிகின்றது. மறு உலகம் பற்றிய சிந்தனை, குமரிக்கண்டத்துத் தமிழர்களிடையே இருந்ததை, பார்த்தீய - மெசபத்தோமியக் கதைகள் மெய்ப்பிக்கின்றன. மறு உலகம் பற்றிய செய்தி, சுமேரியக் கதைகளிலும் காணப்படுவதாகவும், அக்கதை அக்காடிய மொழியில் மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளதாகவும், கிரேமர் உறுதி செய்கிறார்.

மெசபத்தோமிய வெள்ளக் கதை

வெள்ளம் பற்றிய பல்வேறு கதைகள் மெசபத்தோமியக் குறிப்புகளில் காணப்படுகின்றன. அவைகள் தொடர்பற்றும், ஒருசில செய்திகளைத் தருவதுமாகவே உள்ளன. கில்காமேச இலக்கியத்தில், 11 ஆம் காண்டத்தில் சொல்லப்படும் வெள்ளக் கதை முழுவதுமாகக் கிடைத்துள்ளதால், அதனையே சிறப்பான கதையெனக் கருதலாம். வெள்ளம் ஏற்படுவதென்பது, இயற்கையில் அடிக்கடித் தோன்றும் நிகழ்வு என்றாலும், குறிப் பிட்ட ஒரு வெள்ளத்தைப் பற்றிச் சிறப்பித்துக் கூறப்படுவதால், உலகில் ஒரு வெள்ளப் பெருக்கு அறியப்பட்டது என்று கருதலாம். மெசபத்தோமியக் கதையில் சொல்லப்படும் வெள்ளம், கடவுளர்களால் திட்டமிட்டு அனுப்பப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. எதற்காக வெள்ளப் பெருக்கைக் கடவுளர்கள் அனுப்பினார்கள் என்பதற்கான கரணியம் என்பதுவும் தெளிவாகக் கூறப்படவில்லை.

மெசபத்தோமியாவில் இவ்வெள்ளம் குழந்து, மக்கள் அழித்தது பற்றிய புவியியல் சான்றுகள் எதுவும் கிடைக்க வில்லையென ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். 19 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு, பல இடங்களில் அகழ்வாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அவ்வகழ்வாய்வுகளில், வெள்ளத்தால் ஏற்படும் மண்மேடுகள், மண் அடுக்குகள், பேரன்ற அறிகுறிகள் எவ்வழும் காணப்படவில்லை. இதனால் வெள்ளப் பாழ் மெசபத்தோமியாவில் நிகழவில்லை என்பது ஆய்வாளர்களின் முடிவாகும். மேலும் தொன்மைக் காலத்தில் (Long ago) இவ்வெள்ளம் ஏற்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதால், மெசபத்தோமிய வரலாற்று நிகழ்வுகளுடன் இவ்வெள்ளத்தைத் தொடர்பு படுத்த இயலவில்லையென்பதும் ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகும்.¹⁵⁵ சில

கதைகளில், தொடர்ந்து 150 நாள் வரை கடும் மழை பெய்தது என்ற செய்தியும் காணப்படுகின்றது. சில கதைகளில் 6 நாள் இரவும் பகலுமாக மழைபெய்தது என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தனது நாட்டுக்குத் தொடர்பில்லாத ஒரு வெள்ளக்கதையை, எவ்வாறு மெசபத்தோமிய இலக்கியங்கள் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றன என்ற கேள்விக்கு ஆய்வாளர்களால் சரியான விடையைக் கூற இயலவில்லை. இக்கதையில் வரும் செய்தியின் படி, ஊற்று - நாவி - பித்தன் என்பான், வெள்ளத்தினின்றும், யா என்ற கடவுளால் மீட்கப்பட்டதாக உள்ளது. ஊற் - ஊற்று என்ற தமிழ்ச் சொல்லாகவும், நாபி என்பது, நாவி என்ற மரக் கலத்தையும் விளக்குவனவாக உள்ளன. ஊற்று என்ற சொல் லுக்கு கொட்டும் மழையென்றும், பீறிட்டெழும் நீரென்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

இக்கதை, மெசபத்தோமியாவில் நிகழ்ந்ததாகவே சொல் லப்பட்டுள்ளது. அந்நாட்டில் மரக்கலத்தை வடிவமைத்துக் கட்டுவதற்கான தச்சர்கள் இல்லையாதலால், வெளிநாட்டி விருந்து அவர்களை வரவழைத்ததாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அந்த வெளிநாடு எதுவென்பதை அக்கதை சுட்டவில்லை யாயினும், மெசபத்தோமியாவைச் சுற்றியுள்ள நாடுகளை, வெளிநாடு (Craftsmen from abroad) எனக் குறித்திருக்க இயலாது. அக்காலத்தில் மரக்கலங்களைக் கட்டுவதில் கைதேர்ந்த தச்சர்கள், குமரிக்கண்டத்திலேயே வாழ்ந்திருக்க வேண்டும் எனக் கருதலாம். உலக மொழிகளில், 130க்கு மேற்பட்ட மரக்கலங்கள் தொடர்பான பெயர்கள், தமிழ்மொழியில் மட்டுமே அறியப் படுவதால்,¹⁵⁶ தமிழர்களின் நீர் மேலாண்மையும், கடலோடும் ஆற் றலும் விளங்கும். மரக்கலத்தை ஒட்டுவதற்கும் சரியான மீகாமர்கள் மெசபத்தோமியாவில் இல்லையென்பதால், மீகாமர்களையும் அழைத்து வந்ததாக அக்கதை மேலும் தெரிவிக்கின்றது.

ஆறுநாள் இரவும் பகலுமாய்ப் பெய்த மழையால் உலகை வெள்ளம் குழ்ந்தது. இக்கால அளவு, பல்வேறு கதைகளில் பல நாளாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.¹⁵⁷ வெள்ளம் வடிந்துவிட்டதா என அறிய, ஒரு புறாவையும் (dove), பின்னர் ஒரு நீண்ட வாலை யுடைய பறவையையும் அனுப்பியதாகச் கதை கூறுகிறது. நாடு விட்டு நாடு செல்லும், விரைந்து பறக்கக்கூடிய அப்பறவை swallow என்று ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இறுதியாக, காக்கையை (Raven) அனுப்பியதாகச் சொல்லப்

பட்டுள்ளது. கடல் மேல் செல்லும் மீகாமர்கள், கரையின் தொலைவைத் தெரிந்து கொள்ள, பறவைகளை அனுப்புவது தமிழரின் உத்தியாக அறியப்படும். திவ்விய பிரபந்தம் இச்செய் தியை விளக்குகின்றது.

ஊற்று நாவிப்பித்தன், குரிப்பாக்கம் (Shurpak) என்ற ஊரில் குடியிருந்ததாகவும், அவ்வூர் யூப்ராச ஆற்றங்கரையிலிருந்த தாகவும் குறிப்புகள் கூறுகின்றன.¹⁵⁸ கடவுளர்கள் ஒன்று சேர்ந்து, வெள்ளத்தால் உலகை அழிக்கத் திட்டமிட்டிருந்ததை, யா என்ற கடவுள் நாவிப்பித்தனுக்குத் தெரியப்படுத்தி, மரக்கலம் ஒன்றைக் கட்டிக் கொள்ளுமாறு பணித்ததாகக் கதையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. யா என்ற கடவுள், குறிஞ்சி நிலக்கடவுளே என்பது பற்றி, “எல் - யா” என்ற ஆசிரியரின் நூலில் விளக்கப் பட்டுள்ளதைக் காண்க.

யா, தமிழ்க் கடவுளே என்றும், குரிப்பாக்கம் தமிழ்ப் பெயரைத்தாங்கி ஊரே என்றும் அறியப்படுவதால், இக்கதையும் தமிழர்களால் சொல்லப்பட்டு வந்ததாகவே கருத வேண்டியுள்ளது. மரக்கலம் வெள்ளம் வடிந்தபோது, நிசிர (Nisir) என்ற மலைமுகட்டில் தங்கியதாகக் கதை கூறுகிறது. நிசி என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு, பொன் என்றும் செந்திறம் என்றும் பொருளுண்டு. இர் என்ற பின்னொட்டுச் சொல், இருப்பு - இருத்தல் - தங்குதல் என்றவாறு அறியப்படுவதால், செந்திற மான அல்லது செம்மலை எனப்படும் மலைப்பகுதியில் தங்கியது என அறியலாம். விவிலியத்திலும் இதே பொருளைத்தரும் ஆர் - ஆரத்து (Ar- arat) என்றவாறு செம்மலையைக் குறித்தே வேறு சொல்லால் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

வெள்ளப் பாழுக்குப் பிறகு, நாவிப்பித்தனும் அவனது மனைவி மக்களும், மற்ற மக்களிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டனர் என்று கூறுறப்படுவதால், நாவிப்பித்தன் மெசபத் தோமியப் பகுதியைச் சார்ந்தவன் அல்லன் என்ற கருத்தும் அக் கதையில் காணப்படுகின்றது. மெசபத்தோமிய வெள்ளக் கதையை ஊன்றிப் பார்க்கும் போது,

1. வெள்ளம் மெசபத்தோமியாவில் நிகழவில்லை என்றும், வேறொங்கோ அது நிகழ்வுற்றிருக்கிறது என்றும் அறியக் கிடக்கின்றது. இக்கதையைத் தொகுத்தவர்கள் பிர்காலத்தவரே என்பதால், குமரிக்கண்டம் பற்றிய செய்தியை அவர்கள் அறியாமல், வேறொருநாடு என்ற பொருளில் சொல்லி வைத்தனர்.

குமரிக் கண்டம்

2. மரக்கலம் கட்டுவதற்கான தொழிலில் நுட்பமும், கைவினைஞர் களும், மாலுமிகளும் மெசபத்தோமியாவில் கிடைக்கவில்லை யென்பதையும் கதை தெளிவுபடுத்துகிறது.
3. வெள்ளம் பற்றிய பல கதைகள் மெசபத்தோமியாவில் அறியப் படுவதால், அந்நிகழ்வு அம்மக்களிடையே ஆழமான கருத்தைக் கொண்டிருந்தது தெளிவாகிறது.
4. நாவிப்பித்தன் ஆற்றங்கரையில் குடியமர்ந்தான் என்ற செய்தி, அவன் குமரிக்கண்டத்தினின் றும் (கிழக்கிலிருந்து வந்தவன்) குடிபெயர்ந்தவன் என்ற கருத்தைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

०००

சுமேரியரும் குமரிக் கண்டமும்

வரலாற்றின் இதுவரையில் தெளிவுபடுத்தப்படாத ஓரின மாகச் சுமேரியர் கருதப்படுகின்றனர். சுமேரியர் தமிழரே என்பதும், அவர்கள் சிந்துவெளியினின்றும் கடல்வழியே, பாரசீக வளைகுடாவில் புகுந்து, மெபசத்தோமியாவின் தென்பகுதியைத் தாக்கி, அப்பகுதியை (பாபிலோனை) வெற்றி கொண்டவர் என்பதும், அங்கு நிலையான ஆட்சி யோன்றை நிறுவி, நகரிய நாகரிகத்தை வளர்த்தவர்கள் என்பதும், சுமேரியர் பாபிலோன் மக்களிடமிருந்து வேறுபட்ட இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் (Non - semites) என்பதும், ஆய்வாளர்களால் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன.¹⁵⁹ சுமேரியரைப் பற்றிய வரலாற்றுப் பின்னணிகள், The Babylonian Thmizh என்ற ஆசிரியரின் ஆங்கில நூலில் விளக்கப்பட்டுள்ளதைக் காண்க.

சுமேரிய இலக்கியங்கள், ஆசிரிய மன்னன் அசூர் - பணிபால் என்பானின் அரண்மனை நூல் நிலையத்திலிருந்து கண்டெடுக்கப்பட்டன. அவை, முழுமையான செய்திகளைத் தரவில்லை யாயினும், வெள்ளக் கதை உள்ளிட்ட பல செய்திகளைத் தருகின்றன. சுமேரியர்கள் தமிழர்களே என்பது தற்போது உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளதால், சுமேரியக் கதையும் தமிழர்களால் சொல்லப்பட்டு வந்த பல கதைகளில் ஒன்றாகக் கருதப்பட வேண்டும். (இராமனைப் பற்றிய கதைகள் 42 வகையாக உள்ளன என்பதை ஒப்புநோக்குக)

ஒவ்வொரு வெள்ளக் கதையிலும், வெள்ளத்தினின்றும் காக்கப்பட்டவனின் பெயர்கள் மாறுபட்டுள்ளன என்றாலும், அவை அனைத்தும் தமிழ்ப் பெயர்களாகவே உள்ளனவென்பது நோக்கத்தக்கதாகும். சுமேரியக்கதை, சேய் சூத்திரன் (sei sudra)

என்பானைக் குறிப்பிடுகின்றது. இவனும் குரிப்பாகக்கத்தில் வாழ்ந்திருந்தவன் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. பாக்கம் என்ற ஊர், கடற்கரையைச் சார்ந்த நகரமாகவே தமிழர்களால் சொல்லப்படுவதால், குரிப்பாகக்கம், தமிழகத்தின் ஒருரே எனக் கருதலாம். சுமேரியக் கதையில், சேய்குத்திரனின் ஊர், தில்மன் (Dilmun) என்றவாறும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அக்காலத்தில் தில்மன் என்ற பகுதி, பாரசீக வளைகுடாவில், மூக்குபோல் கடலில் நீண்டிருக்கும் ஒரு பகுதியைச் சுட்டுகிறது. இன்றைய கத்தார் (Qatar) நாடே, அக்காலத்தில் தில்மன் என்று சொல் லப்பட்டது.

அக்காலத்தியச் செய்திகளின்படி, தில்மன் ஒரு துறைமுக நகரமாகவும், கப்பல்களுக்குத் தேவையான உணவு மற்றும் நீரைப் பெறும் இடமாகவும், மரக்கலங்களைப் பழுது பார்த்துக் கொள்ளும் தளமாகவும் அமைந்திருப்பதை, பல்வேறு குறிப்புகளிலிருந்து அறியலாம். இந்நகரில் தங்கிய பிறகே, மெசபத்தோமியத் துறைமுக நகரமான ஊர் நகருக்குக் கப்பல் கள் சென்றன. ஊர் நகரம் அக்காலத்தில் துறைமுக நகரமா யிருந்ததென்றும், பிற்காலத்தில், மன்மேடிட்டு, அது உள் நாட்டு நகரமாக மாறிவிட்டதென்றும், ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். தில்மன் என்ற சுமேரியச் சொல், தலைமண் என்ற தமிழ்ச்சொல்லே என்பதை அறியலாம். பிற்காலத்தில் அது திரிபுபட்டுள்ளது. தலைமண் என்பதற்கு முன்நகரம் அல்லது முதல்நகரம் (front land or first land) என்பதே பொருளாகும். சுமேரியர்கள் குடியேறியவர்களே என்பதும் தெளிவுபடுத்தப் பட்டாலும், அவர்கள் எந்நாட்டினின்றும் அங்குவந்து குடியேறி னர் என்பதை அறிய இயலவில்லையென்பதால், மெசபத்தோமியாவுக்கு வெளியிலிருந்த ஒருரை, சேய் குத்திரனின் ஊராகக் கதையில் பதிவு செய்துள்ளனர்.¹⁶⁰

சேய் குத்திரன் என்ற சொல்லுக்கு, குத்திரனின் மகன் (Son of Sudra) என்றே பொருள் சொல்லப்பட்டுள்ளதால், அது தமிழ்ச் சொல்லே என்பதும் தெளிவு. இவன் ஒரு மன்னன் என்றும், 100 ஆண்டுகள் இவன் ஆட்சி செய்தான் என்றும், குறிப்புகளின் மூலம் அறியக்கிடக்கின்றது. இவனது நகரமான தலைமண், கதிரவன் உதிக்கும் நிலமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதால், தலைமண் என்ற நகரம் பாரசீக வளைகுடா நகரமாக அறியப்பட வாய்ப்பில்லை. கதிரவன் உதிக்கும் நிலம் என்பது இவன் ஒரு

தமிழ் மன்னனே என்றும், குறிப்பாகப் பாண்டியனே என்றும் கருத இடமுண்டு.

வெள்ளக் காலத்துக்கு முன்பு பாபிலோனை ஆண்டதாக, இறுதியான மன்னனாக சேய் குத்திரன் கருதப்படுகின்றான். இவனுடைய இயற்பெயர் யாதெனத் தெரியவில்லை. இவனது தந்தையின் பெயர் குத்திரன் என்பது தெளிவாகின்றது. குத்திரன் என்ற சொல் தமிழ்ச் சொல்லே என சுமேரிய இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது. உலக இலக்கியங்களில் குத்திரன் என்ற சொல், முதன்முதலில் சுமேரிய இலக்கியங்களில்தான் காணப்படுகின்றது. இதுவும் கூட ஓரினத்தின் பெயரைக் குறிக் கும் சொல்லாகவே கருதப்படுவதால், ஆரிய இலக்கியங்கள், தமிழர்களைக் குறிக்க குத்திரன் என்ற சொல்லைப் பயன் படுத்தின. சமற்கிருத மொழியில் குத்திரன் என்ற சொல்லுக்கு, தாழ்ந்தவன் என்றோ இழிவானவன் என்றோ பொருள் அறியப் படவில்லை. ஓரினத்தை, குறிப்பாகத் தமிழினத்தைக் குறிக்கவே குத்திரன் என்ற சொல் ஆரியர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள தால், சுமேரிய இலக்கியம் சுட்டும் குத்திரனும் தமிழனே என்க.

வெள்ளத்தால் ஏற்பட்ட நில அழிவின் போதே, தமிழர்கள் பாபிலோனில் குடியேறியதாக அறியப்படும் நிலையில், வெள்ளக் காலத்துக்கு முன்பே மன்னராட்சி பாபிலோனில் இருந்ததாகக் கூறப்படும் செய்திக்குச் சான்றுகள் எந்த அகழ் வாய்விலும் கிடைக்கவில்லை. எனவே, சேய்குத்திரனுக்கு முன்பு ஆண்ட பத்து மன்னர்களும், குமரிக்கண்டத்தை ஆண்டிருந்த பாண்டியர்களின் மரபே எனக் கருத இடமுண்டு.¹⁶¹ இவ்வாறான பத்துத் தலைமுறைப்பட்டியல் ஒன்றையும் விவிலியம் தருகின்றது. ஆனால் அவர்கள் பதின்மரும் மன்னர்களாகச் சொல்லப்படாமல், குடும்பத் தலைவர்களாகச் (Clan chiefs) சொல்லப்பட்டுள்ளனர். இப்பட்டியல் இரண்டிலும் ஏழாவதாகச் சொல்லப்படுபவன் பெயர் மட்டும் ஒன்று போலுள்ளது.

யா நோக்கு அல்லது ஈனோக்கு (Enoch) என்ற பெயர், ஏழாவதாக இருபட்டியல்களிலும் உள்ளதோடு,¹⁶² சுமேரியப் பட்டியல் அவன் 365 ஆண்டுகள் ஆண்டதாகவும், விவிலியப் பட்டியல், அவன் 365 ஆண்டுகள் வாழ்ந்ததாகவும் கூறுகின்றன. எப்படியிருப்பினும் 365 ஆண்டுகளும், பெயரும் ஒன்று போலுள்ளதால், இவ்விரு பட்டியல்களும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையனவே என்பது தெளிவாகிறது.

மேலும், யா நோக்கு என்ற மன்னனும், ஈனோக்கு என்ற தலைவனும், கடவுளிடம் சென்றடைந்ததாகவும், உயிரோடும் உடலோடும், அவன் விண்ணுலகம் சென்றுவிட்டதாகவும் இரு இலக்கியங்களும் கூறுவதால், யா நோக்கு என்பானைப் பற்றிய செய்திகள், பாபிலோனிய - சுமேரிய - யூத மக்களிடையே பரவ லாக அறியப்பட்டிருந்தன என்பது தெளிவாகிறது.

மேற்கிட்திய ஆய்வாளர்கள், யா நோக்கு என்பவன் ஒரு வானியல் அறிஞன் என்றும், அவனே உலகின் புதிய ஞாயிற்றின் நாள்காட்டியைக் கண்டுபிடித்தவன் என்றும், அது பற்றியே, ஞாயிற்றின் நாள் கணக்கிலான 365 என்ற எண், அவனது வாழ்க்கையோடு தொடர்பு கொண்டிருப்பதாகவும் கருதுகின்றனர். திருக்குர் ஆன் செய்தியும் இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

யா என்பது தமிழ்ச் சொல்லே என்பதாலும், அது கடவுளைக் குறித்தது என்பதாலும், நோக்கு என்பது பார்த்தல் என்ற பொருளில் அறியப்படுவதாலும், யா நோக்கு, கடவுளைப் பார்த்தான் அல்லது நோக்கினான் என்ற தமிழ்ப்பொருளிலேயே அவன் பெயர் அமைத்திருப்பதாலும், யா நோக்கு என்பான் தமிழனே என்பது தெளிவாகின்றது. யாவை நேருக்கு நேர் நோக்கியவன் என்பதால், அவன் விண்ணுலகம் சென்று இறைவனோடு வாழ்ந்தவன் என்ற பொருளை இச்சொல் விளக்குகிறது.

இச்செய்திகளின் அடிப்படையில், யா நோக்கு ஒரு தமிழ்க் கணியனே என்பதும், குமரிக்கண்டத்திலேயே, வானியல் அறிவு வளர்ந்திருந்தது என்பதும், வானியலின் மூலவர் தமிழரே என்பதற்கு யா நோக்கு பற்றிய செய்தி எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துள்ளது எனவும் கருத இடமுண்டு.

விவிலியத்தின்படி முதல்மாந்தன் ஆதாம் (Adam) என்றும், சுமேரியச் செய்தியின்படி முதல் மாந்தன் ஆதப்பா (Adappa) என்றும் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. ஏழாவது பெயர் யா நோக்கு என்பதை இரு இலக்கியங்களும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. பட்டியலின் இறுதியில் காணப்படும்பெயர், சுமேரிய இலக்கியத்தில் சேய்குத்திரன் என்றும், விவிலியத்தில் நோவா என்றும் கூறப்பட்டுள்ளன.

மெசபத்தோமிய இலக்கியத்தில் இந்த ஏழாவது ஆளின் பெயர், என்-மண்சு-துர்-அண்ணா (En - Men-dur-Anna) என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதாக, ஆய்வாளர் ஜே. செயின் (J. Chaine)

என்பார் குறிப்பிடுகின்றார்¹⁶³ இவன் வெள்ளாத்துக்குப் முன்பாக, ஏழாவது மன்னாக மெசபத்தோமியாவை ஆண்டவன் என்று குறிப்பிடுகின்றார். இச்சொல்லும் “எங்களுடைய நிலத்தை ஆண்ட எங்களது அண்ணனாகிய மன்னன்”, என்ற தமிழ்ப் பொருளையே குறிப்பதை நோக்குக.

இவன் ஆண்ட நகரத்தின் பெயர் சேய்ப்பார் (Sippar) என்றும், இந்நகரம் ஞாயிற்றுக் கடவுளின் கோயிலைக் கொண்டிருந்ததாகவும் குறிப்புகள் கூறுகின்றன.¹⁶⁴ செமஸ் (Shamesh) என்ற சொல்லுக்குச் சிவப்பு என்பதே பொருளாகும். இது செம்மை என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே என்க. சேய்ப்பார் என்ற சொல்லுக்கு, தொலைவிலுள்ள நாடு அல்லது நகரம் என்பதே பொருளாகின்றது. எனவே, எங்கோ தொலைவிலுள்ள ஒரு நாட்டின் மன்னாக என்-மண்-துர்-அண்ணா இருந்தான் என்று குறிப்புகளால் அறியலாம். இம்மன்னன், வருங்காலம் உரைப்பவனாகவும் (Lord of oracles), தெய்வீக மறைபொருளை அறிந்தவனாகவும் (guardian of divine mysteries) கருதப்படுகின்றான்.

யா நோக்கு, ச நோக்கு, சேய் சூத்திரன், என் - மண்- துர்-அண்ணா ஆகிய பெயர்கள் யாவும் ஒரே ஆளைக் குறித்த பல்வேறு இலக்கியச் செய்திகளாகும். விவிலியச் செய்தியின் படி, காயன் (Cain) என்பவனின் மகனாக ச நோக்கு சொல்லப் படுவதால், காயன் என்பதும் தமிழ்ச் சொல்லே என அறிக. இவனை, துவள் காயன் (Tubal Cain) என்ற எபிரேயச் சொல்லால் அறியலாம். இவனே கனிமங்களை உருக்கி, வார்த்து, கருவி களைச் செய்த கருமான் என்று விவிலியம் கூறுகிறது. துவள் - துவட்டுதல் என்ற பொருளில் சொல்லப்பட்டு, துபள் எனத் திரிந்துள்ளதை நோக்குக. இதன் அடிப்படையில், யா நோக்கு டன் தொடர்புடைய அனைத்துச் செய்திகளும், தமிழுடன் தொடர்புடையனவாக அறியபடுகின்றன என்பதை நோக்குக.

விவிலியம் தரும் வெள்ளச் செய்திகள்

வெள்ளம் பற்றிய கதைகள் பாபிலோன் நாட்டில் பலவாறு சொல்லப்பட்டன என்பதற்கும் பல்வேறு குறிப்புகள் தொடர்புடையனவாகவும், தொடர்பற்றும் காணப்படுவதாக ஆய்வாளர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர். உகாரியக் கதையில் (Ugaritic) ஆழியன் பால் (Aliyan Ball) என்ற கடவுள் வெள்ளத்தை அனுப்பியதாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளதையும், கிரேக்கக் கதையொன்று தெக்காழியன் (Decaulian) என்பான், வெள்ளத்தினின்று மீட்கப்பட்ட செய்திகளையும் கட்டுகின்றன. ஆழியன் என்ற தனித் தமிழ்ச் சொல், கடலுக்குரியவன் என்ற பொருளைத் தருவதை நோக்குக. இவையன்றி, கனானிய, எகிப்தியக் குறிப்புகளிலும் வெள்ளச் செய்திகள் காணப்படுகின்றன.

இச்செய்திகளை மேலும் விரிவாக விவிலியம் விளக்குகின்றது.

கடவுள் பெயர் நாடு

வெள்ளத்தினின்றும்
மீட்கப்பட்டவனுடைய
பெயர்

1. சேயுஸ்	கிரேக்கம்	தெக்காழியன் (Decaulian)
2. யா	மெசபத்தோமியா	ஊற்று நாவிப்பித்தன் (Ut-na- p ishtim)
3. யா (என்லில்)	கமேரியா	சேய் குத்திரன் (Sei sudra)
4. பிரஜாபதி	ஆரியம்	மனு
5. எல்	இசுராயேல்	நோவா

வெள்ளம் பற்றிய இலக்கியங்களின் கால அளவு (ஏறக் குறைய)

1. கிரேக்கம் - கி.மு. 1000
2. மெசபத்தோமியா - கி.மு. 4000 (பல கதைகள்)
3. சுமேரியா - கி.மு. 3000 (பல கதைகள்)
4. விவிலியம் - கி.மு. 1250 (மோசே காலம்)
5. எல் - இசுராயேல் - நோவா (கி.மு. 11000)

விவிலியக் கதையில் சொல்லப்படும் செய்திகளில் பல, சுமேரிய மற்றும் மெசபத்தோமிய இலக்கியங்களில் காணப்படுவன என்பதால், விவிலியச் செய்தியை மூலமான செய்தியாகக் கொள்ள இயலாது என்பது ஆய்வாளர்களின் முடிவாகும். சுமேரியச் செய்திகளுக்கும் முற்பட்டது மெசபத்தோமியச் செய்தி என்பதும், முதன் முதலில் வெள்ளம் பற்றிய செய்தியைத் தருவதும் மெசபத்தோமிய இலக்கியமே என்பதும், ஆய்வுகளில் தெரியவருகின்றது. இக்கதைகளுக்கெல்லாம் தொடர்பில் வாத நாடுகளில் இக்கதைகள் வழங்கப்பட்டதால், உண்மையில் வெள்ளம் தோன்றி நாடுகளை அழித்த இடம், மேலைப் பகுதியில் இல்லையென்பதும் ஆய்வாளர்களின் முடிவுகளாகும். தங்களுக்கும், தங்கள் நாட்டுக்கும் தொடர்பில்லாத ஒரு செய்தியைப் பற்றி, விளக்கமாக எல்லாச் சமய இலக்கியங்களும் கூறுவது விருந்து, அம்மக்கள் வெள்ளச் செய்தியுடன் ஏதோவொரு வகையில் தொடர்பு பெற்றிருக்க வேண்டும் எனக் கருதலாம். அந்த வகையில், அக்கதையின் மூலம் எங்குள்ளது எனக் கண்டறிவதில், மேற்கித்திய ஆய்வாளர்கள் தெளிவு பெறவில்லை.

மேற்கண்ட கதைகள் சொல்லும் செய்திகளைத் தொகுத்துப் பார்க்கும்போது, வெள்ளச் செய்திகள் அறிவிப்பது குமரிக்கண்ட அழிவையே என்று கருத வலுவானச் சூழல் காணப்படுகின்றது. மேற்கண்ட இலக்கியங்களைப் படைத்த மக்கள், பல்வேறு காலங்களில், மேலைநாடுகளுக்கு குடிபெயர்ந்தவர்கள் என்ற கருத்தும் வலிமை பெற்றுள்ளது. அக்கதைகளின் கடவுளர்கள், வெள்ளச் சூழல், காப்பாற்றப்பட்டவர்களின் பெயர்கள் யாவும், தமிழ் மூலத்தையே கொண்டுள்ளதாலும், அக்கதைகள் வெளிப்படுத்தும் செய்திகள் தமிழரின் வழக்குகளையும் வழக்காறுகளையும் கொண்டுள்ளதாலும், வெள்ளத்தினின்றும் தப்பிப்பிழைத்த, தமிழ் மரபினரின் வழித்தோன்றல்களே மேற்கண்ட கதைகளை வெளிப்படுத்தினர் எனக் கருதுவதில் தவறில்லை.

“குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள”

என்று சிலப்பதிகாரம், குமரிக்கண்ட ஆழிவைத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுவதாலும், உலகை அழித்த வெள்ளம், கி.மு. 18 000 ஆண்டுகளில் தொடங்கி, கி.மு. 10000 ஆண்டுகள் வரை நிகழ் வற்றிருக்கலாம் என அறிவியலார் கருதுவதாலும், குமரிக்கண்ட அழிவு, 8000 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து நிகழ்வற்றது எனக் கருதலாம். அண்மையில் பூம்புகார்ப் பகுதியை ஆய்வு செய்த வர்களும் மேற்கண்ட கருத்தையே வலியுறுத்துவதும் ஏற்கத் தக்கதாயுள்ளது. இயற்கையில் தோன்றிய அப்பேரழிவினால் குமரிக்கண்டம் அழிந்துபோன செய்தியைக் கூறியவர்கள், தங்கள் தங்கள் சமய நம்பிக்கைகளையும் அச் செய்திகளுடன் இணைத்துக் கொண்டனர் என்பதும் ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகும்.

மெசபத்தோமிய - சுமேரிய இலக்கியங்களில், பல கடவுளர் கள் சேர்ந்து, வெள்ளத்தை உருவாக்கினர் என்ற கருத்து, அம்மக்கள் பல கடவுளரை வழிபட்ட சமயக் கொள்கையால் (Polythism) உருவானதாகும். யூத சமயம் என்ற மோசேயின் சமயம், கி.மு. 1250 ஆண்டுகளில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்ற செய்தி யின் அடிப்படையில், மோசே கொண்டிருந்த ஒரு கடவுள் கோட்பாடு, விவிலியத்தின் வெள்ளச்செய்தி வழியே வெளிப் படுகின்றது எனலாம்.¹⁶⁵

விவிலியச் செய்திகளில் பல்வேறு தமிழகத்தின் குழல்கள் வெளிப்படுவதைக் காணலாம். அச்சுழல்களின் ஆழத்தைப் புரிந்து கொள்ள இயலாத மேலைநாட்டவர், விவிலியத்தின் ஆதியாகமத்தில் இடம்பெற்றுள்ள 11 அதிகாரங்கள் நிகழ் வற்ற நாடுயாதெனத் தெரியவில்லை என்றனர். அந்நாடு தமிழ் கமே என்றும், குறிப்பாகக் குமரிக்கண்டமே என்றும் நாம் நிறுவுவதற்கான வலிமையான மொழிச் சான்று நம்மிடையே உள்ளது. இக்கருத்தை மறுத்து, அந்நிகழ்வுகள் நடை பெற்ற விடம், ஐரோப்பிய நாடே என்றும், மெசபத்தோமியாவே என்றும் கருத்துரைக்க முன்வருவதில் பலரும் தயக்கம் காட்டுகின்றனர். ஏனெனில், அவ்வாறு நிறுவ அவர்களுக்கு அந்த அதிகாரங்களில் சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை.¹⁶⁶ தமிழக் கண்ணோட்டத்தில் இதுவரை எவரும் அந்தப் பதினேராரு அதிகாரங்களை மும் எவரும் ஆய்வு செய்யவில்லை என்பதே அதற்கான கரணி யமாகும்.

தொடக்க அதிகாரங்கள் பற்றிய விளக்கங்களை அடுத்து வரும் தலைப்புகளில் விடுத்து, வெள்ளம் பற்றிய செய்தியை இங்கே அனுகலாம். வெள்ளக் கதையின் நாயகனாக அறியப் படும் நோவா என்பானின் பெயர்க் காரணம், அது எம்மொழிச் சொல்லென்ற குழப்பம் இன்னும் ஆய்வாளர்களிடையே நீடிக் கின்றது.

நோவா என்ற சொல்லுக்கு, குழப்பத்திற்குப் பிறகு நிம்மதி யடைதல் (Console) என்ற பொருளை எபிரேய மொழியிலார் அளிக்கின்றனர். அது பொருந்தாத விளக்கம் என்பதையும் அவர்கள் உணர்ந்துள்ளனர். (How the author understood and this is uncertain) ஏனெனில் நோவா என்றசொல்லுக்கான வேர்ச் சொல்லோ, மூலச்சொல்லோ எபிரேய மொழியிலும், மற்ற மேற்கித்திய மொழிகளிலும் காணப்படவில்லை. மேலும் சில ஆய்வாளர்கள் நோவா என்ற சொல்லுக்கு நாகன் (Nahan Hb.) என்று பொருளுரைக்கின்றனர். நோவா என்ற சொல் நாகம் என்ற எபிரேயச் சொல்லோடு எவ்வாறு தொடர்பு கொண்டுள்ளது என்பதையும் அவர்களால் விளக்க இயலவில்லை.¹⁶⁷ இடன் தோட்டத்தில் ஏவாளை ஏமாற்றிய பாம்பை, Naahas (நாகாஸ்) என்ற சொல்லால் எபிரேய மொழி குறிப்பிடுகின்றது¹⁶⁸ இது நாகம் என்ற தமிழ்ச்சொல்லின் திரிபே என விளக்க வேண்டியதில்லை.

நோவா என்ற பெயருடன் நாகம் என்ற சொல்லும் தொடர்பு படுத்தப்படுவதால், நோவா தமிழனே என்பது உறுதிப்படுகின்றது.

நா என்ற வேர்ச் சொல்லினின்றும் நீண்ட நகர், நகரம், நாகரிகம், நாகர் போன்ற தமிழ்ச் சொற்கள் பற்றி ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளதைக் காண்க.

நாகர் என்ற சொல், கருப்பு மாந்தன் என்ற பொருளைக் குறித்ததே. நோவா தமிழனாயிருந்ததால் அவன் கரிய நிறம் கொண்டிருந்தான் என்பது சொல்லாமலேயே விளங்கும், ஏதோவொரு வகையில், ஆய்வாளர்கள் தங்களுக்குக் கிடைத்த சொற்களின் அடிப்படையில், நோவாவை நாகர் என்ற சொல் லுக்கும் உரிமையாக்கியுள்ளனர்.

நோவா என்ற சொல், நாவி - நாவாய் என்ற தமிழ்ச் சொற்களின் திரிபேயென, எபிரேய மொழியறிஞர்கள் அறிய

வில்லை. அது தமிழ்ச் சொல்லேயென கண்டுகொள்ளவும் இயலவில்லை. நாவி -நாவாய் சொற்களுக்கான விளக்கங்கள் ஆசிரியரின் பிற நூல்களில் காண்க.

விவிலியச் செய்தியின்படி, இவ்வுலக மக்கள் இறைவனை மறந்து உலகியலில் உழன்று கொண்டிருந்தனர். உண்மையும் நேர்மையும் உலகில் காணப்படவில்லை. அக்காலத்தில் நோவா என்பான் மட்டுமே கடவுளின் பார்வையில், உண்மையானவளாகவும் நேர்மையானவனாகவும் தோன்றினான். எனவே, நோவாவையும் அவனது இல்லத்தாரையும் தவிர்த்து, இவ்வுலக மக்கள் அனைவரையும் கடவுள் அழிக்க நினைத்தார். இந்த அழிவுக்காக, கடவுளால் அனுப்பப்பட்டதே அப்பெருவெள்ளாம் என விவிலியம் கூறுகிறது.¹⁶⁹ மற்ற இலக்கியங்கள் இக்கருத்தைப் பற்றி நிற்கவில்லை. ஏன் உலகை வெள்ளத்தால் அழிக்க வேண்டும் என, பிற சமய இலக்கியங்களில் எந்தக் கரணியமும் கூறப்படவில்லை.

கடவுள் நோவாவை அழைத்து, தனது உள்ளக்கிடக்கையை வெளிப்படுத்தி, மரக்கலம் ஒன்றைக் கட்டிக் கொள்ளுமாறு பணித்தார். அம்மரக்கலம் எவ்வாறு கட்டப்பட வேண்டுமென்ற விளக்கத்தையும் கொடுத்தார். எபிரேய மொழியில் காபெர் (Gopher) என்ற சொல், மரத்தைக்குறிக்கின்றது.¹⁷⁰ Gopher என்ற சொல் எம்மொழிச் சொல்லெனத் தெரியவில்லை யென்றால், ஒரு வேளை அது சுமேரியச் சொல்லாக இருக்கலாம் என்றால் மொழியியல் வல்லுனர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். உண்மையில் அது காப்பெரு மரம் என்றவாறு, காட்டிலுள்ள பெரிய மரம் என்ற தமிழ்ச் சொல்லே என்பதையும் அவர்கள் அறிய வில்லை. இதனைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தவர்கள் கொப்பேர் மரம் என்று கருதினர். தமிழில் மொழி பெயர்த்தவர்களுக்கும் அச்சொல் பற்றிய விளக்கம் தெரியவில்லை.

விவிலியம் தரும் குறிப்புகளின்படி, 300 அடி (ஏறக்குறைய) நீளமும், 50 அடி அகலமும், 30 அடி உயரமும் கொண்டதாக அம்மரக்கலம் அமைந்திருந்தது. (மேசபத்தோமியக் கதையில் இவ்வளவு பெரிய கப்பலை, வரலாற்றின் இடைக்காலத்தில் கூட எவரும் உருவாக்கிப் பயன்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை)¹⁷¹ உலகின் எல்லா உயிரினங்களின் இணைகளையும் அம்மரக் கலத்தில் ஏற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்திற்கிணங்க, பெரிய மரக் கலமாக அது உருவகப்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். இருப்

பினும், உலக வரலாற்றில் கடலோடும் ஆற்றலும், கப்பல் கட்டும் தொழில் நுட்பமும் தமிழனுக்கேயிருந்தது என்பதை, தமிழ் மொழியில் மரக்கலத்திற்கான 130 சொற்பெயர்களால் அறியலாம்.¹⁷² உலகின் எம்மொழியிலும் மரக்கலத்தைக் குறித்து இவ்வளவு சொற்கள் காணப்படவில்லை.

நோவாவின் மரக்கலத்திற்கான எபிரேயச் சொல்லாக, தெப்ப (Teppah) என்ற சொல், பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது சில பதிப்புகளில் Tebah என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.¹⁷³ இச் சொல்லுக்கான மூலத்தையும் மேற்கிட்திய ஆய்வாளர்களால் அறிய இயலவில்லை. தெப்பம் என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, தெப்ப என்று திரிபுபட்டுள்ளது என்பதை விளக்கத் தேவையில்லை. நாவி - நாவாய் என்ற மரக்கலத்தைக் கட்டி ஓட்டிச் சென்ற வனை நாவாயன் என்ற சொல்லால் அழைத்தனர். இது இயற் பெயராய் அமைந்ததல்லவென்பதும், அவன் பணியின் கரணிய மாக அமைந்தது என்பது சொல்லாமலேயே விளங்கும். நாவாய் -நாவி என்ற தமிழ்ச் சொல்லினின்றும் விரிந்த, நீண்ட பிறமொழிச் சொற்கள் ஏற்குறைய இருபதுக்கும் மேல் உள்ளன. மேலும் விளக்கங்களுக்கு, ஆசிரியரின் எபிரேயத்தின் தாய்மொழி தமிழே என்ற நூலைக் காண்க. உலக மொழிகளில் மரக்கலம் குறித்த அளவத்துச் சொல்லுக்கும் மூலச்சொற்களாகத் தமிழ்ச்சொற் களே உள்ளன வென்பதை நம்மால் நிறுவ இயலும்.

நோவாவின் மரக்கலம் எங்கிருந்து புறப்பட்டது? அது எங்கு நிலைகொண்டது என்ற கேள்விகளுக்கான விடை விவிலியத்தில் இல்லை. ஆனால், அம்மரக்கலம் ஆர் - அரத் (Ararat) என்ற மலைமுகட்டில் நிலை கொண்டதாக விவிலியம் கூறினாலும், இந்த தலை முகடு எந்நாட்டில் இருந்தது என்பதற் கான விளக்கமும் இல்லை.¹⁷⁴ தற்கால விவிலிய அறிஞர்கள், ஆர் - அரத் என்ற மலை, ஆர்மீனிய நாட்டில் இருந்தது என்று கருதுகின்றனர். இந்நாடு, ஒன்றுபட்ட சோவியத் நாட்டின் தென்பகுதியிலும், ஆப்கானிஸ்தான் என்ற நாட்டுக்கு வடபகுதி யிலும் இன்று அறியப்படுகின்றது.

அரத்து - அரத்தம் என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்குச் சிவப்பு என்ற பொருளைண்டு. சிவந்த பாறைகளைக் கொண்ட அம்மலையைச் செம்மலை என்றும் அழைக்கலாம். அதே சொல்லை விளக்கும் வகையில், அரத்துமண் (செம்மண்) என்ற பொருளிலேயே, அரமண் என்ற தமிழ்ச் சொல்லால், அரண்

மணியா (Armenia) என்று அழைக்கப்பட்டு, தற்காலத்தில் அர்மீனிய என்று திரிபுபட்டுள்ளது. நோவாவின் மரக்கலம், அர்மீனிய நாட்டில் நிலை கொண்டதால், நோவாவின் மக்கள் அங்கு குடியேறினர் எனக் கருத இடமுண்டு; எனவே அர்மீனிய நாட்டினர், நோவா வழிவந்தவர்கள் என்ற கருத்தும் உறுதிப் படுகின்றது. பிற்காலத்தில் இம்மக்கள், தமிழகத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தனர் என்று வரலாறு கூறுகிறது. சென்னையில் இம்மக்கள் வாழ்ந்திருந்த பகுதி, தற்காலத்திலும் அர்மீனியன் தெரு என்று ஆங்கிலத்திலும், அரண்மனைக் காரன் தெரு என்று தமிழிலும் அழைக்கப்படுகின்றது. அர்மீனியன் என்ற சொல்லுக்கு, அரண்மனை என்பது பொருளன்று என்றாலும், ஒலிமற்றும் ஒசை வடிவில் இவ்வாறு சொல்லப் பட்டது.

அர் - அரத்து என்ற மலையில் நிலைகொண்ட நோவாவின் கப்பல், குமரிக்கண்டத்தின் வடபகுதியிலிருந்து புறப்பட்டிருக்க வேண்டும். குமரிக்கண்டத்தின் வடபகுதிக்கும், அர்மீனிய நாட்டுக்கும் இடையேயான தொலைவு மிகவும் குறைந்ததே எனக் கருதலாம். அர்மீனிய நாடு, அறிவியலாரின் கருத்துப்படி, பெருவெள்ளம் ஏற்படுமுன்னர், கடலாயிருந்தது என்றும் கருதப் படுகின்றது. குமரிக்கண்ட அழிவிற்குப் பிறகே, நடுத்தரைக் கடல் தொடங்கி சப்பான் வரையிலான கடல்வழி அடைக் கப்பட்டு நிலமாயிற்று என்றும், குமரிக் கண்டத்தின் வடபகுதிகளில் பல, ஆசியா என்ற கண்டத்தோடு இணைந்தன என்றும் அறிவியலார் கருதுகின்றனர். வடத்தியப் பகுதிகள் கடல்வழியாக இருந்ததும், பிற்காலத்திலேயே இமயமலை உருவெடுத்தது என்றும் அறிவியலார் கூறும் செய்திகள், குமரிக் கண்ட நிலைப்பாட்டை உறுதி செய்வனவாக உள்ளன.

எனவே, விவிலிய ஆய்வாளர்கள் கூறும் அர் - அரத்து என்ற மலை, அர்மீனிய நாட்டில் இருந்தது என்ற கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதே.⁷⁵ இங்குதான் நோவா என்பான் தனது மனைவி மக்களுடன் வாழ்ந்து வந்தான். இந்தப் பகுதி யிலேயே இவன் இறந்துப்பட்டிருக்க வேண்டும். எவ்வாறெனில், நோவாவின் மக்கள், ஆர்மீனியாவிலிருந்து மேற்கு நோக்கிக் குடிபெயர்ந்ததாக அறியப்படுகின்றது. விவிலியச் செய்தியின்படி, நோவா தவிர்த்த அவனது மக்களே, சின்னாற்றங்கரையில் (சினார் - Shinar) குடியேறியதாக அறியக் கிடக்கின்றது. சின்னாற்

றங்கரையில் குடியேறிய மக்களை கிழக்கிலிருந்து வந்தவர்கள் (The people came from, the east) என்று விவிலியம் சுட்டுகிறது.⁷⁶ நோவா இம்மக்களோடு சேர்ந்துகுடிபெயரவில்லை என விவிலியம் கூறுவதால், நோவா அர்மீனியாவில் அல்லது சின்னாற் றங்கரைக்கு வரும் வழியில் இறந்திருக்க வேண்டும். அர்மீனியா வுக்கும் சின்னாற்றாங்கரைக்கும் (தைகிரீஸ்) இடையே உள்ள தொலைவும் குறுகியதே என்பதால், விவிலியச் செய்தியை ஏற்றுக் கொள்வதில் தவறில்லை. குமரிக் கண்டத்தின் வடபகுதி யினின்றும் தொடங்கி, ஆர்மீனியா வழியாக, மேசபத்தோமியாவை அம்மக்கள் அடைந்த செய்தி விவிலியம் வாயிலாக அறியப்படுவதால், அதுவே தமிழரின் முதல்குடியேற்றம் எனக் கருதுவதில் தவறில்லை.

குமரிக் கண்டத்தினின்றும் வெளியேறிய நோவாவின் குடும்பத்தார், குறைந்த கால அளவிலேயே அர்மீனியாவில் தங்கியிருந்தனர் எனக் கருத இடமுண்டு. வெள்ள காலத்துக்கு முன்பே நோவா மூன்று மக்களைப் பெற்றெடுத்ததாக விவிலியம் சொல்வதும், அம்மூன்று மக்களும், சின்னாற்றங்கரையில் குடியேறியதாக உறுதி செய்வதும், மேற்கண்ட கருத்தை உறுதிப் படுத்தும். மேசபத்தோமியாவில் குடியேறிய அம்மக்கள், அங்கேயே தங்கி வாழ்ந்திருந்தனர். பின்னர், பலவாறு பல்கிப் பெருகினர். ஒரு பெரும் தமிழ்க் கூட்டம் அங்கே உருவெடுத்தது.

அவ்வாறு பல்கிப் பெருகிய அக்கூட்டத்தார் அனைவரும் “ஒரு மொழியை”யே பேசியதாகவும், அம்மொழியினுடைய சொற்களையே பயன்படுத்தியதாகவும் (The same speech and words) விவிலியம் கூறுவதோடு, உலகெங்கும் ஒரு மொழியே பேசப்பட்டதாகவும் உறுதி செய்கிறது (There was one speech in the world). இந்த ஒரு மொழியாதென விளக்கப்படவில்லை.

நோவாவின் கதையைத் தொடக்கம் முதல் ஆய்வு செய்யுங்கால், அக்கதையில் சொல்லப்படும் சொற்களில் பல தமிழ்ச் சொற்களாகவே கருதப்படுவதாலும், கிழக்கிலிருந்தே அம்மக்கள் குடிபெயர்ந்ததாக அறியப்படுவதாலும், நோவா - அவன் மக்கள் மூவர் - மரக்கலம் - அது நிலை கொண்ட இடம் ஆகியவை தமிழ்ச் சொற்களாகவே அறியப்படுவதாலும், அம்மக்கள் பேசிய அந்த ஒரு மொழி, தமிழ் மொழியே எனக் கூறவும் வேண்டுமோ! இந்த ஒரு நிகழ்வால் மட்டுமே, அம்மக்கள் பேசியது தமிழ்மொழியே என உறுதிப்படுத்த இயலாது. நோவாவின்

முன்னோர்களாகச் சொல்லப்படும் ஒன்பது தலைமுறையினர் பற்றிய செய்திகளும் விவிலியத்தில் காணப்படுகின்றன. அவர்களைப் பற்றிய செய்திகளில் கூறப்படும் சொற்கள் யாவும் தமிழ்ச் சொற்களாகவே உள்ளன என்பதையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். மேலும் அம்மக்களின் வழக்குகளும் வழக்காறுகளும், தமிழ் மரபையொட்டியே காணப்படுவதால், குடியேற்ற மக்கள் பேசிய “அந்த ஒரு மொழி, தமிழ் மொழியே” என உறுதியாகக் கூறலாம்.

அந்த ஒரு மொழி, தங்களுடைய மொழியே என, இது வரையில் உலகின் மொழியினரும் உரிமை கொண்டாட முன் வரவில்லை. அவ்வாறு உரிமை கோரப்பட்டால், அதனை நிறுவுவதற்கானச் சான்றுகளைத் தரவேண்டியிருக்கும். விவிலியச் சொற்களை அவ்வாறான மொழியுடன் தொடர்புபடுத்த முயன்றனர். ஆனால் இது இயலாமற் போகவே, அந்த ஒரு மொழி யாதெனத் தெரியவில்லையென விட்டுவிட்டனர். ஆனால் இது வரையில், தமிழ்க் கண்ணோட்டத்தில் விவிலிய நிகழ்வுகளை எவரும் அனுகவில்லையென்பதாலும், அந்த ஒரு மொழி பற்றிய புதிர் இதுநாள் வரை விடுபடாமலே இருந்தது. இந்த ஒரு மொழி, தமிழ்மொழியேயென்று நிறுவுவதற்கு எவரும் முன் வருவதை நாம் துணிந்து வரவேற்கலாம். மற்றவரைக் காட்டி வீழும், குடியேறிய அம்மக்கள் தமிழரே என்பதை நிறுவுவதற்கான வலுவும், பின்புலமும் தமிழ் மொழிக்கே உள்ளது என்பதை ஆய்வுகள் மெய்ப்பிக்கின்றன.

தற்கால மொழியியல் ஆய்வாளர்கள், அந்த ஒரு மொழி யினின்றே, செமிட்டிக் இன மொழிகளான கனானியம், அக்காடியம், அரமாயிக், அரபு, எகிப்திய மொழிகள் கிளைத்தன என்று உறுதிபடக் கூறுகின்றனர். அந்த ஒரு மொழி பற்றி அவர்கள் அறியாததால், இம்மொழிகளுக்கான முன்மொழி (Proto - semitic) அதுவே என, பெயர் குறிப்பிடாமல் உறுதி செய்தனர். செமிட்டிக் மொழியினின்றே, கிரேக்கம் பிறந்தது என்பதும், கிரேக்கத்தினின்றே இலத்தீன் உருவெடுத்தது என்பதும், இலத்தீனினின்றே இன்றைய ஜரோப்பிய மொழிகள் கிளைத்தன என்பதும், தற்கால மொழியியலாரின் முடிவுகளாதலால், அந்த ஒரு மொழி தமிழ்மொழியே என்ற அடிப்படையில், இன்றைய மேற்கித்திய மொழிகளுக்குத் தாயாகத் தமிழ் விளங்குகிறது என்பது தெளிவு. இக்கோட்பாட்டினை, தமிழ் - மேற்கித்திய

மொழிகள் என்ற நிலைப்பாட்டில் யார் வேண்டுமானாலும் ஆய்வுகள் செய்ய முன்வரலாம். அவ்வாறு முன்வர வேண்டும் என்பதே தமிழருடைய வேணவா ஆகும். இதுநாள் வரையிலும் அவ்வாறான ஆய்வுகள் முறையாக மேற்கொள்ளப்படாத நிலையில் தமிழின் முப்புத்தன்மை உலக அளவில் அறியப்படாமல் உள்ளது. எதிர்காலம், தமிழே உலகின் முதன்மொழி என்ற கருத்தை உறுதியாக ஏற்றுக்கொள்ளும்; ஏற்றுக்கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்பதும் உறுதி.

எனவே, விவிலியம் கூறும் வெள்ளக்கதை, குமரிக்கண்டக் கொள்கையையும், அதன் பின்னர் அறியப்படும் செய்திகள், தமிழரின் மேலைநாட்டுப் பரவல் என்ற கொள்கையையும் விளக்குவதற்கானச் சான்றுகளாகும். இவ்விரு கொள்கைகளுமே தமிழரின் தொன்மைக்கால வரலாற்றைத் தோண்டியெடுக்க உதவுவன என்பதால், இவற்றிற்குத் தேவையானதும், வலுப்படுத்தக் கூடியதுமானச் சான்றுகளை, உலகச் சமய இலக்கியங்களில் கண்டு தெளிவதும், அதனை வெளிப்படுத்துவதும் இன்றைக்குத் தேவைகளாகவுள்ளன எனத் தமிழர்கள் உணர்தல் வேண்டும்.

○○○

கிரேக்கர்களின் வெள்ளக்கதை

வெள்ளக் கதைகளில் முதன்மையானது மெசபத்தோமியக் கதையாகும். அதனையொட்டியே சுமேரிய, அக்காடிய, விவிலியக் செய்திகள் அறியப்படுகின்றன. இந்த நான்கு குறிப்புகளிலும் காணப்படும் செய்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, கிரேக்க மொழியிலும் ஒரு வெள்ளக்கதை அறியப்படுகின்றது. தெக்காழியன் (Decaulian) என்பான், நோவா என்ற விவிலிய மாந்தனைப் போலவே, கிரேக்க இலக்கியத்தில் அறியப்படுகின்றான். தெற்கு+ ஆழியன் என்ற இரு தமிழ்ச்சொற்களே, தெற்காழியன் - தெக்காழியன் எனத் திரிந்தது என்க.

தமிழகத்திலும் கூட, தெற்கைத் தெக்கு என அழைக்கும் வழக்கு இன்றும் உள்ளதைக் காணும்போது, அக்காலத்திலும் அச்சொல் வழக்கிலிருந்ததை அறியலாம்.

தெற்கு + அணன் = தெற்கணன் அல்லது தெக்கணன். அணன் = தெய்வம், பெரியவன், கடவுள்.

தெற்கு + அணன்+ மூன் + தீ = தெற்கே அறியப்படும் மூண்ட தீயாகிய இறைவன்.

மூன் + தீ = மூன் தீ - மூர்த்தி என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது. இதுவே தெக்ஷணாழர்த்தியானது.

தெக்கன்: சிவனுடைய மாமன். இவனும் தெற்கித்தியானே. இவனைத் தெக்ஷன் என்றனர்.

தெற்கு + அணம் = தெக்கணம் - தெக்கணம். தெக்ஷன் என்று தென்னிந்தியாவைக் குறித்தது. அணம் = உயர்ந்த என்ற பொருளைத் தருவது. தெக்ஷன் = உயர்ந்த பெருமைகளைக் கொண்ட தென்னாடு என்க.

இந்த திரிபு முறைகளில், தெக்காழியன் என்ற சொல் கிரேக்கத்தில் அறியப்படுகின்றது. ஆழி = கடல்; தெக்காழி = தென்கடல்; தெக்காழியன்: தென்கடலைச் சார்ந்த குமரிக் கண் டத்துத் தமிழன்.

வெள்ளம் குமரிக்கண்டத்தை அழித்தது என்பதற்கு, தெக்காழியன் என்ற கிரேக்கச் சொல்லே சான்றாக அமைந்துள்ளதை நோக்குக.¹⁷⁷

கி.மு. 275ஆம் ஆண்டில், பிரோசஸ் (Berossus) என்ற பாபிலோனியச் சமயத் துறவியொருவன், பாபிலோனில் அறியப் பட்ட பல தொன்மக் கதைளை, கிரேக்க மொழியில் தொகுத் தான். இத்தொன்மக் கதைகளிலும், வெள்ளம் பற்றிய கதை இடம் பெற்றுள்ளது. வெள்ளத்தினின்றும் கடவுளால் காக்கப் பட்டவனாக, சி குத்ரோஸ் (Xisuthros) என்பவன் சொல்லப் பட்டுள்ளான். இது சேய்குத்திரன் என்ற தமிழ்ச்சொல்லின், கிரேக்கத் திரிபே என்க¹⁷⁸ கிரேக்கம் வெள்ளப்பாழினை அறி யாத நாடென்ற போதிலும், பலரும் சிறப்பித்துக் கூறிய வெள்ளக்கதை, கிரேக்கத்திலும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதென்றே கருத வேண்டும். கிரேக்க மொழியில் காணப்படும் தெக்காழியன், சேய்குத்திரன் ஆகிய இருசொற்களும் தமிழ்ச்சொற்களே என்பதையும் நோக்குக.

வெள்ளம் பற்றிய கதைகள் பல உலகின் பல நாடுகளிலும் காணப்படுகின்றன. ஆரியர்களின் மனு, நோவா போன்ற கதைப் படைப்பே. அவாய்த் தீவினர் (Hawai Island) கூட, வெள்ளக் கதையைக் கொண்டுள்ளனர். “கையக ஈனலில்” (Kaiaka Him-a-lil) என்ற அவாய் மொழிச் சொற்களுக்கு, “கடல், மன்னர்களைக் காவு கொண்டுவிட்டது”, என்பதே பொருளாகும்.¹⁷⁹

வெள்ளம் நிகழ்வற்றது எப்போது?

வெள்ளக்கதைகள் யாவும், ஒருநாளில் அல்லது குறிப்பிட்ட ஒரு கால அளவில் நிகழ்வற்றனவாக அறியப்படுகின்றன. புவி யியலார் தரும் செய்திகளின்படி, உலகம் தோன்றிய நாள்முதல், இவ்வுலகின் வரைபடம், மாறிக்கொண்டே வந்துள்ளது என்பது தெளிவாகின்றது. உலகம், கதிரவனிடமிருந்து வெளியேற்றப் பட்ட நெருப்புத் துண்டமே என்றும், கதிரவனில் காணப்படும் அனைத்துக் கூறுகளும், இந்த உலகிலும் காணப்படுவதாக அறிவியலார் கூறுகின்றனர். 200 மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, நெருப்புக்கோளம், மேற்பகுதியில் குளிர்ந்து நிலமாக வும் நீராகவும் மாறி, உயிரினங்கள் தோன்றுவதற்கானச் சூழலை ஏற்படுத்திக் கொண்டது. ஆனாலும், இவ்வுலகின் நடுப்பகுதி இன்னும் நெருப்புக்குழம்பாகச் சூழலை ஏற்படுத்திக் கொண்டது. ஆனாலும், இவ்வுலகின் நடுப்பகுதி இன்னும் நிலமாக மாறும் காலம் வரையில், உலகின் மேற்பரப்பில் மாற்றங்கள் இருந்து கொண்டுதானிருக்கும் என்பதும் அறிவியலாரின் கருத்தாகும். இப்போதிருக்கும் நிலப்பகுதிகளும், நீர்ப்பகுதிகளும் இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு இப்படியே இருக்கும் என்று கூறவும் இயலாது என்பதும் அறிவியலார் தரும் செய்திகளாகும்.

எனவே, இயற்கையின் சீற்றங்களுக்கு இவ்வுலக உருண்டை ஆட்பட்டு வருவதைக் காணலாம். இந்த நடுப்பகுதியின் நெருப்புக் குழம்புகள், அதற்கு மேலுள்ள தட்டுக்களை (Plates) அடிக்கடி அசைக்கின்றன என்றும், குழம்புகளினின்று வெளி யேறும் வாயுக்களின் ஆற்றலைப் பொருத்து, அத்தட்டுகள் அசைகின்றன என்றும், அவ்வசைவுகள் பெருமளவில் உணரப் படும்போது, நிலப்பகுதிகளில் பெரும் மாற்றங்களும் அழிவு கரும் தோன்றுகின்றன என்றும், கண்டங்களின் பெயர்ச்சி

(Continental Drift) என்றகொள்கை மூலம், அறிவியலார் விளக்க மளித்துள்ளனர்.¹⁸⁰ இத்தாக்கங்கள், கடலில் தோன்றும் போது, சுனாமி (Tsunami) என்றும், நிலத்தில் தோன்றும் போது நில அதிர்வு என்றும் சொல்லப்படுகின்றன.

இவையின்றி, வளிமண்டலத்தில் மாறுபடும் குழல்களால், கதிரவனின் வெப்பக் கதிர்கள் ஒரோன் என்ற வளித்திரையை கீழித்துவிடுகின்றன என்றும்,¹⁸¹ அந்த ஒட்டைகள் வழியே வரும் கதிரவக் கதிர்கள், மிகுந்த வெப்பத்தை உருவாக்கி, பனிப் பாறைகளை உருகச் செய்கின்றனவென்றும், இதனால் கடல் நீரின் அளவு பல அடிகள் உயர்ந்து, தாழ்வான் நிலப்பகுதி கணை, நீர்ப்பகுதிகளாக மாற்றிவிடுகின்றனவென்றும் சொல்லப் படுகின்றது. இவ்வாறு பல கரணியங்களை அடிப்படைகளாகக் கொண்டு, இவ்வுலகில் பேரழிவுகள் நிகழ்ந்தன, நிகழ்கின்றன. இவ்வாறான பேரழிவு ஒன்று, குமரிக்கண்டத்தை அழித்தது என்பது அறிவியல் கண்ணேணாட்டத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதே எனலாம்.

இவ்வாறான அறிவியல் உண்மைகள் அறியப்படாத நிலையில், உலகில் தோன்றும் பேரழிவுகள் யாவும், கடவுளின் சினந்தால் தோன்றியவைகளே என கருதப்பட்டன. விவிலியமும் அவ்வாறான கரணியத்தையே கூறுகின்றது.

இவ்வுலகில், கி.மு. 18000 - 10000 ஆண்டுகளில், ஏறக்குறைய 8000 ஆண்டுகளாகப் பல்வேறு இயற்கையின் சீற்றங்கள் இவ்வுலகத் தாக்கியழித்ததாக, அறிவியலார் கருதுகின்றனர். இக்கால அளவில்தான் குமரிக்கண்டம் அழிவுற்றிருக்க வேண்டும் என்ற கருதுகோள் அண்மையில் கிடைக்கப்பெற்ற சான்று களால் வலிமை பெறுகின்றது. எனவே, குமரிக்கண்டம் ஒரே நாளில் அழிந்து விடவில்லையென்பதும், அது பல்லாயிரம் ஆண்டுகளில் படிப்படியாக அழிவை நோக்கிச் சென்றது என்பதும் அறியக் கிடக்கின்றன.

மேற்கண்ட கால அளவுகளில், பனி உருகவினால், கடல் நீரின் அளவு உயர்ந்தது என்ற கொள்கையை அறிவியலார் கூறுவதால், குமரிக்கண்டத்தின் தென்பகுதியிலிருந்த தென் முனையில் ஏற்பட்ட பனி உருகல், அக்கண்டத்தின் தென்பகுதி யையே முதலில் அழித்திருக்க வேண்டும். மாண்டுபோன மக்களின் எண்ணிக்கையும் பெருமளவில் இருந்திருக்க வேண்டும்.

பிழைத்த மக்கள் வடக்கு நோக்கி அல்லது நிலம் கண்டவிடத்து குடிபெயர்ந்திருக்க வேண்டும். இறுதியாக அறியப்பட்ட கடல் அழிவு, கி.மு. 10000 ஆண்டுகளில் நிகழ்வற்றது என்பதை, பூம்புகார் கடல் அகழ்வாய்வுகள் மெய்ப்பிக்கின்றன. இந்தப் பேரழிவிற்குப் பிறகும், பல காலங்களில் சிறியதும் பெரியது மான மாற்றங்கள் உலகில் நிகழ்ந்துள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக, கி.பி. 700 - 800 ஆண்டுகளில் மாமல்லபுரத்துக் கோயில்களும், கலைக்கூடங்களும், கடலிலிருந்து 3 கி.மீ. தொலைவில் மேற்கே யிருந்தனவென்பர். இன்று கடற்கரையை ஒட்டி காணப்படு கின்றன.

எனவே, குமரிக்கண்ட அழிவு என்பது, கற்பணையான தென்றும், அது நிகழ்வற்றிருக்க வாய்ப்பில்லையென்றும் கருதுவதும் தவறான சிந்தனையாகும். வெள்ளமும், நில அதிர்வு களும் சேர்ந்தே, அக்கண்டத்தை அழித்திருக்க வேண்டும், மாண்டுபோன தமிழர்கள் நீங்கலாக, மீண்டோர் சொன்ன கதைகளே, இன்று உலகச் சமயங்களில் பல்வேறு நோக்கில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன என்பது அறியக்கிடக்கின்றது.

குமரிக்கண்ட அழிவைச் சுட்டும் சமய இலக்கியங்கள், வெள்ளக் கால அளவை பின்வருமாறு கூறுகின்றன.

விவிலியத்தின் வெள்ளக்கால அளவுகள் கூட, மாறுபாடான செய்திகளையே தெரிவிக்கின்றன. யாகோவியர்கள் (Jehovoists) என்ற மரபினர், தொடர்ந்து 40 நாள் பெருமழையினால், 40 நாள் வரையிலும் வெள்ளம் சூழ்ந்திருந்ததாகக் (Gn. 7: 2-3) கூறுகின்றனர்¹⁸².

குருமார்கள் மரபினர் (Priestly traditions), 376 நாள் (ஓராண்டு, 11 நாள்) வெள்ளம் சூழ்ந்திருந்ததாகக் கருதுகின்றனர். இதன்வழியில், 150 நாள் வெள்ளம் ஏறவும், 150 நாள் இறங்கவுமான காலங்களாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.¹⁸³ (Gn. 8:3).

மேசபத்தோமியக் கதை, ஆறு நாள் பகலும், ஆறுநாள் இரவுமாக வெள்ளம் சூழ்ந்திருந்தது என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றது.¹⁸⁴ சுமேரியக்கதை, ஏழு நாள் பகலிரவாக வெள்ளம் அறியப்பட்டதாகக் கூறுகின்றது.¹⁸⁵ (Anet, 43 - 44).

மேற்கண்ட கதைகள் யாவும், வெள்ளம் பன்னாள் வரையிலும் உலகில் சூழ்ந்திருந்தது என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்து

கின்றன. இக்கதைகள் பதிவு செய்த ஆசிரியர்கள், பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகச் சொல்லப்பட்டுவந்த செய்திகளைப் பதிவு செய் தவர்களே என்பதால், வெள்ளாம் பற்றிய முழுமையான செய்தி களை அவ்வாசிரியர்கள் அறிந்திக்க வாய்ப்பில்லை. வெள்ளாத் தால் அழிந்துபட்ட நாடுகளைப் பற்றிய செய்திகளையும் அவர் அறியாதிருந்ததால், அவை பற்றிய செய்திகளையும் கூறாமல் விடுத்தனர் எனலாம்.

1. வெள்ளாத்தின் முடிவில்:

ஆறு நாள் தொடங்கி, ஓராண்டு வரையிலும் வெள்ளாம் நீடித்ததாகச் சொல்லப்படும் கதைகள், பன்னாட்களோ பல ஆண்டுகளோவென வெள்ளாத்தின் கால அளவைக் கட்டுகின்றனர். வெள்ளாம் வடிந்தபோது, மரக்கலத்திலிருந்த மாந்தனும், உயிரினங்களுமே எஞ்சியிருந்தன. இதன் வழியில், புதியதோர் உயிரினப் பெருக்கம் உலகில் தோன்றியதாகக் கதைகள் கூறுகின்றன.

வெள்ளாம் வடிந்த பின், தன்னைக் காத்த இறைவனுக்கு மாந்தன் நன்றி கூறினான். அதன் வெளிப்பாடாக, விலங்கினைக் காவு கொடுத்தான். மேடையொன்றில் அவ்விலங்கினைச் சுட்டெடரித்து அதனை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு இறைவனை வேண்டினான். சுட்டெடரிக்கப்பட்ட விலங்கின் மனத்தை நுகர்ந்த இறைவன், அவ்விடத்துக்கு வந்து மாந்தனின் நன்றிப் பொருளை ஏற்றுக் கொண்டார்.

மெசபத்தோமியக் கதையில், கடவுளர்கள் ஈக்களின் கூட்டம்போல் குழந்து, அவ்விலங்கின் மனத்தை நுகர்ந்ததாக (sweet odour)ச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. உலகில் சொல்லப்பட்ட சமய வரலாறுகளில், முதன்முதலாக மாந்தன் மேடையமைத்துக் காவு கொடுத்த செய்தி, வெள்ள காலத்துக்குப் பிறகே அறியப்பட்டாலும், மாந்தன் கடவுளுக்குக் காவு கொடுக்கும் நடைமுறை வெள்ள காலத்துக்கு முன்பே நடைமுறையிலிருந்த தாகக் கருதலாம்.

தமிழர்கள் விலங்கினை வெட்டி, அதன் குருதியைக் கலம் ஒன்றில் பிடித்து, குருதியையும், இறந்துபட்ட உடலையும் தனித்தனியாகப் படைத்தனர். விலங்கின் குருதி கடவுளுக்கு ஏற்புடையதாக இருந்ததாக, மாந்தன் நம்பினான். இன்றும் கூட, தமிழ்நாட்டின் நாட்டுப் புறங்களில் இவ்வாறான நடைமுறைகள் தொடர்கின்றன. இதன்வழியில், குருதி இறைவனுக்க

கென்றும், குருதி விடுத்த தசையும் எலும்புகளும் மாந்தனுக் கென்றும் பிரிக்கப்பட்டன. இதனையே யூத சமயதும் சட்டமாக்கி எந்தவொரு விலங்கின் குருதியையும் மாந்தன் உண்ணக் கூடாதெனவும் அறிவித்தது.¹⁸⁶

காவுப் பொருளால் மகிழ்ந்துபோன கடவுள், இனியொரு காலத்தில் வெள்ளத்தாலும் மழையாலும் இவ்வுலகத்தை அழிக்கப் போவதில்லை என்று உறுதி கூறினார். இதன் வழியில் வானவில்லைப் படைத்து, இதனைத் தன் உறுதிமொழிக்கு அடையாளமாக, வானத்தில் பதித்தார் என்று கதைகள் கூறு கின்றன. வானவில் எவ்வாறு தோன்றுகிறது என்பதைத் தற்கால அறிவியல் விளக்குகின்றது. இருப்பினும், பிற்காலத்தில் ஏற்பட்ட வெள்ளப் பேரழிவுகள், கதைகள் கூறும் வெள்ளம் போல் இவ்வுலகை அழிக்கவில்லை என்ற கருத்தை வெளிப் படுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ளதாகவே கருதவேண்டும். வெள்ளக்கால முடிவில், கடவுள் மாந்தனோடு ஓர் உடன் படிக்கை செய்து கொண்டதாகவும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இச்செய்திகள் யாவும், உலகை அழித்த வெள்ளம் மிகக் கடுமையாயிருந்தது என்ற செய்தியை அறிவிப்பனவாகவே உள்ளன.

வெள்ளக் கதைகள் கூறும் செய்திகள்:

1. பெருவெள்ளம் உலகை அழித்த செய்தி, குமரிக்கண்ட அழிவுடன் தொடர்புடையது.
2. குமரிக்கண்டம் பற்றிய கருத்து, பிற்காலத்து ஆசிரியர்களுக்கு இல்லையென்பதால், வெள்ளத்தால் அழிந்த நாடுகள் பற்றிய செய்திகளைச் சொல்லாமல் விடுத்தனர்.
3. வெள்ளத்துக்குப் பிறகு மக்கள் கிழக்குத் திசையினின்றும் மேற்கே குடிபெயர்ந்ததாகக் கூறப்படுவது, குமரிக்கண்டத்தின் நிலைப்பாட்டை விளக்குவதாக உள்ளது.
4. வெள்ளச் செய்திகளை விளக்கும் கதைகள், தமிழ்ச் சூழல் களையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன.
5. கதையில் சொல்லப்படும் மரக்கலம், மாந்தர்களின் பெயர்கள், மரக்கலம் நிலை கொண்ட இடம் ஆகியவை தமிழ்ச் சொற்களாலேயே அறியப்படுகின்றன.
6. வெள்ளத்தைத் தோற்றுவித்த கடவுளின் பெயரும் தமிழ்ச் சொல்லாகவே உள்ளது.

7. வெள்ளம் வடிந்துவிட்டதைக் கண்டுணர, பறவைகளை அனுப்பியது, தமிழர்களின் நடைமுறைகளை விளக்குவதாக உள்ளது.
8. கடவுளுக்குப் பலியிடும் நடைமுறைகள், தமிழர்களுடையதே என்பதையும், அந்த வழக்காறுகளே கதைகளில் சொல்லப்பட்டுள்ளதையும் நோக்கும்போது, வெள்ளத்தால் சீரழிக்கப்பட்டவர்கள் தமிழர்களே என்பதை விளக்கும்.
9. தமிழரின் மேலை நாட்டுக் குடியேற்றத்தை வெள்ளக் கதைகள் விளக்குகின்றன.
10. தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறும் வெள்ளச் செய்திகளை, மேலைச் சமய இலக்கியங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

०००

வெள்ளக் காலத்துக்கு முந்திய மக்களினம்

உலகை அழித்த பெருவெள்ளம், கி.மு. 18000 - 10000 ஆண்டுகளில் நிகழ்வுற்றது என்பது அறிவியலாரின் கூற்றாகும். இக்கால அளவுகளில், உலகின் நிலப்பகுதிகளும், நீர்ப்பகுதி களும் இடம்மாறின அல்லது சுருங்கின, விரிந்தன எனக் கொள்ளலாம். கி.மு. 18000 ஆண்டுகளுக்குமுன்பு நிலைபெற்றிருந்த உலகின் வரைபடத்தைச் சரியாக வரைய இயலாது. பல கருதுகோள்களின் அடிப்படையில் உலகம் எவ்வாறு இருந்திருக்கும் என்ற சிந்தனையை வேண்டுமானால் கருதிக் கொள்ளலாம். அச்சிந்தனையும் கூட, சிந்திப்பவர்களின் எண்ணத் திற்கேற்ப மாறுபடக் கூடும். இதன் அடிப்படையிலேயே நூலில் கண்டுள்ள வரைபடங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இப்படங்களிலும் சிறப்பான வரைபடங்களாகக் கொடுப்போர் எவ்வேறு மிருந்தால், அதனை மனமுவந்தும் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். பலரும் இது பற்றிச் சிந்திக்கும் போதுதான் தெளிவுகள் ஏற்படும்.

படம் 5இல் கண்டுள்ளபடி, குமரிக்கண்டம் தனது எல்லையை விரித்துப் பரந்திருந்தது என்பதில் ஐயமில்லை. குமரிக்கண்டத்துக்கு வெளியே நாடுகள் இருந்தன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. அந்நாடுகளில் மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனர் என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை. குமரிக்கண்டத்தின் தாய் நிலமான கோண்டுவானாக் கண்டத்திலே மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனர் என்று கருதப்படுவதால், அக்கண்டம் சிதறுண்டபோது, அங்கு வாழ்ந்திருந்த மக்களும் சிதறுண்ட நிலப்பகுதியில் வாழ்ந்திருந்தனர் எனத் தெளியலாம். குமரிக்கண்டம் வெள்ளத்தால் அழிந்து போனது போல், கோண்டுவானாக் கண்டம் எவ்வாறு சிதறுண்டது எனக் கருதச் சான்றுகள் இல்லையாயினும், அக்கண்டம் உடைந்து, சிதறி, மக்களோடும் விலங்குகளோடும், மலைகள்,

பயிர் பச்சைகளோடும், இடம் மாறிப் போயிருப்பதற்கும் வாய்ப் புகள் உண்டு என அறிவியலார் கருதுகின்றனர். அந்த அளவில் தான் கோண்டுவானா மக்கள், அமெரிக்க நாடுகளுக்கு இழுத் துச் செல்லப்பட்டனர்.

மன்றையோடுகளின் பழமைகளை ஆய்வு செய்த அறிவியலார், ஓரிலக்கம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே மக்கள் அறியப்பட்டிருந்தனர் என முடிவு செய்துள்ளனர். எனவே, குமரிக்கண்டம் நிலைபெற்றிருந்தபோது, உலகின் மற்ற நாடுகளிலும் மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனர் என்பது உறுதியாகின்றது. விவிலியத்தில் ஒரு செய்தி, தொடர்பில்லாமல் காணப்படுகின்றது. வெள்ளக்காலத் துக்கு முன்பு (குமரிக்கண்டம் நிலைபெற்றிருந்தபோது) மக்கள் வாழ்ந்திருந்ததாக விவிலியம் சொல்கிறது. அம்மக்கள் எந்நாட்டில் வாழ்ந்திருந்தனர் என்ற செய்தி சொல்லப்படவில்லையா யினும், விவிலியக் குறிப்புகள், அம்மக்கள் குமரிக்கண்டத்தில் வாழ்ந்திருந்த செய்தியையே அறிவிக்கின்றன.

அக்காலத்தில், தமிழர்களைவிட உயர்ந்தும், வென்னிற மாகவும் இருந்தமக்கள் இனம் ஒன்று (விவிலியம் கூறும் மக்கள் நாட்டிற்கு) வந்ததாகவும், அவர்கள் (முதல்) மாந்தனின் வழி வந்த பெண்களிடம் மையல் கொண்டு, அவர்களுடன் கலந்து, மக்களைப் பெற்றெடுத்ததாகவும், விவிலியம் கூறுகிறது. (Gen. 6: 4). இச்செய்தி அதே அதிகாரத்தில் 1 முதல் 3 வரையிலான சொற் றொடர்களுக்கும், 5 மற்றும் 6 ஆகியவற்றிற்கான சொற்றொடர் களுக்கும் தொடர்பில்லாமல் காணப்படுகின்றது. 4 ஆம் வரி களில் சொல்லப்பட்டுள்ள அத்தொடர்பற்ற செய்தி, எவ்வாறு விவிலியத்தில் இணைக்கப்பட்டது என்பதற்கான கரணியம் விளங்கவில்லையென, விவிலிய ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

இம்மக்களை நெப்பிலிம் (Neophilim) என்ற சொல்லால் விவிலியம் குறிப்பிடுகின்றது. அச்சொல் எபிரேயச் சொல்லாகவோ அல்லது வேற்று மொழியினின்றும் திரிந்த சொல்லாகவோ இருக்கலாம் என விவிலிய ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். விவிலியச் செய்தியின் (முதல்) மாந்தனின் மக்கள், இவர்களை ஏற்றுக்கொண்டு நட்பு பாராட்டியதாகவே தெரிகின்றது.

விவிலியம் தரும் செய்தியில், கடவுள் படைத்த முதல் மாந்தனுக்கு கடவுள் ஆதாம் என்று பெயர் குட்டவில்லை, அவனை மண் (Man) என்றே அழைத்ததாக விவிலியம் கூறுகிறது. மாந்தன்

என்று தமிழ் வழக்குப்படி கூறுதல் பொருத்தமானது. மன்னை விருந்தே மன் தன் - மாந்தன் என்ற சொல் உருவாயிற்று என்பதாலும், ஆங்கில மொழி மன் (Man) என்றே மாந்தனைக் குறிப் பிடுவதாலும், கடவுள் மாந்தனுக்கு இட்ட பெயர் மன் என்பதே எனத்தெளியலாம்.

ஆதாம் என்ற பெயர், பல்வேறு செய்திகளைத் கூறிய பிறகு, நான்காம் அதிகாரத்தில் 25ஆம் வரிகளிலேயே காணப்படுகின்றது. மாந்தனைக் கடவுள் உண்டாக்கிய போது,

1. நம்முடைய சாயலாக மாந்தனைப் (Man) படைப்போம்.¹⁸⁷

நம்முடைய சாயலாக ஆதாமைப் படைப்போம் என்றவாறு சொல்லப்படவில்லை.

2. கடவுள் தம் சாயலாக (image) மாந்தனைப் (Man) படைத்தார்.¹⁸⁸

மேற்கண்ட செய்தி படைப்பு பற்றி சொல்லப்படும் முதல் குறிப்பில் உள்ளது. படைப்பு பற்றிய குறிப்புகள் இரண்டு, விவிலியத்தில், சொல்லப்பட்டுள்ளன. ஆறுநாள் படைத்து, ஏழாம் நாளில் ஓய்வெடுத்த செய்தி, இரண்டாவது குறிப்பில் காணப்படவில்லை. இரண்டாவது குறிப்பு கூறும் செய்தியாவது:

1. கடவுள் உலகையும் வானத்தையும் படைத்தார். உலகில் வயல்வெளிகளோ புற்பூண்டுகளோ அங்கு காணப்படவில்லை. இவை வளர்வதற்கு மழையையும் அவர் படைக்கவில்லை. அந்திலத்தில் பயிரிட மாந்தனையும் (Man) அப்போது கடவுள் படைக்கவில்லை (Gen: 2:5).
2. ஒருந்று நிலத்தினின்றும் தோன்றி, நிலப்பகுதிகளை நனைத்தது. பின்னர் கடவுள் களிமண்ணிலிருந்து (clay-களி) மாந்தனைப் (Man) படைத்து, அவனது நாசியில் (Nostrils - நாசி), தனது உயிர் முச்சை ஊதினார். அப்போது முதல் அந்த மன் (Man) உயிருள்ள தாயிற்று.¹⁹⁰ (Gen: 2:7).
3. கடவுள் தான் படைத்த இடன் தோட்டத்தில் (garden of Eden) மாந்தனைக் (Man) குடியமர்த்தினார்.¹⁹¹

(கடவுள் இவ்வுலகைப் படைக்குமுன்னர், ஒன்றுமில்லாதன வற்றின்றும் உலகைப் படைக்க எண்ணியதை, “தொகு” (Tohu) என்ற எபிரேயச் சொல் குறிப்பிடுகின்றது.¹⁹² தொகு என்ற தமிழ் வினைச் சொல், பல்வேறு பட்டவைகளை அல்லது தொடர் பற்றவைகளை இணைப்பது அல்லது ஒன்று சேர்ப்பது என்ற பொருளைத் தருவதாகும். படைத்தலும், படைத்தத்தைத்

தொகுத்தலும், தொகுத்ததைக் காத்தலும் இறைவனின் பணி களாக நம்பபடுவதால், விவிலியம் கூறும் “தொகு” என்ற சொல், படைப்பின் பின்புலம் தமிழகத்திலேயே இருந்துள்ளதைக் காட்டும்).

- “மாந்தன் (Man) ஒற்றையாகத் தனிமையிலிருப்பது நன்றன்று” என்று கருதிய கடவுள், “இவனுக்கு ஒரு இணையை (life partner) த்தருவோம்”, என்றார்.¹⁹³ முதல் பெண்ணைப் பற்றிய சொல், ஆனுக்கு நிகரான இடத்தைப் பெண்ணுக்கும் அளிப்பதை நோக்குக.
- கடவுள் தான் படைத்தவற்றையெல்லாம் மாந்தனுக்குக் (Man) காட்டி, மாந்தனை (Man) அவைகளைப் பெயரிட்டு அழைக்கு மாறு கூறினார். மாந்தன் (Man) பெயரிட்டு அழைத்த அச் சொற்களே, அவைகளின் பெயர்களாக அமைந்தன. மாந்தன் (Man) கால்நடைகளுக்கும், வானத்துப் பறவைகளுக்கும், காட்டு விலங்குகளுக்கும் பெயர்களைச் சூட்டினான். அவை சரியான பொருளைத் தந்தன. இவைகளில் எவையும் மாந்தனுக்குச் (Man) சரியான இணையாக (suitable partner) அமையவில்லை.¹⁹⁴
- கடவுள், மாந்தனுக்கு (Man) ஆழ்ந்த உறக்கத்தைக் கொடுத்து, அவன் உறங்கும்போது அவனது விலா எலும்புகளில் ஒன்றைப் பெயர்த்தெடுத்து, எடுக்கப்பட்ட இடத்தில் தசையை வைத்து மூடினார். அவ்வெலும்பையே பெண்ணாக்கி (பெண் என்பதும் சரியான பொருளைத் தரும் சொல்லன்று) மாந்தனிடம் (Man) அழைத்து வந்தார். கடவுள் அழைத்து வந்த பெண்ணைப் பார்த்து மாந்தன் (Man) கூறினான்:

“இவள் என்னுடைய எலும்பின் எலும்பாகவும், தசையின் தசையாகவும் இருக்கின்றாள்; இவளைப் பெண் (woman) என்று அழைப்பேன் (படைப்புகளுக்குப் பெயர் சூட்டியதைப் போலவே மாந்தன் பெண்ணையும் பெயரிட்டு அழைத்தான்); ஏனெனில் அவனுடைய மாந்தனினின்றே (Man) அவன் எடுக்கப்பட்டாள்.¹⁹⁵

ஆங்கிலத்தில் Man என்று ஆணையும் woman என்று பெண்ணையும் குறிப்பிடுகின்ற இவ்விரு சொற்களுக்கான மூலச் சொற்கள் ஆங்கிலத்தில் இல்லை. இச்சொற்களின் மூலம் எம்மொழியில் உள்ளதெனத் தெரியவில்லையென்பது, மொழி யியலாரின் கருத்து. இச்சொற்கள் இரண்டும் தமிழ் மூலத்தைக் கொண்டு, தமிழ்ப்பொருளைத் தாங்கியுள்ள சொற்களே என்பது

தெளிவு. Man என்பது மன் என்ற சொல்லே யென்பதும், woman என்பது உள்மண் (மண்ணாகிய மாந்தனின் உள்ளிருந்து படைக்கப்பட்டவள்) என்ற சொல்லேயென்பதும் தெளிவா கின்றது.

ஆண் பெண்ணைக் குறித்த ஆங்கிலச்சொற்கள், மற்ற மொழிச் சொற்களைக் காட்டிலும் சிறப்பான சொற்கள் என்பதும், அவை தமிழ்ச் சொற்களைக் கொண்டு, விவிலியப் பொருளை விளக்குவனவாகவும் உள்ளன என்பதும், நோக்கத் தக்கதாகும்.

தமிழில் இன்று அறியப்படும் பெண் என்ற சொல், பிற காலச் சொல்லே. தொன்மைக் காலத்தமிழகத்தில் பெண்ணுக்கு என்ன சொல் அறியப்பட்டது என்பதற்கானச் சான்றுகள் இல்லை. ஆனால், அதற்கானச் சான்று எபிரேய மொழியில் கிடைக்கின்றது.

பெண்ணை, இச (Isa) என்ற சொல்லால் எபிரேய மொழி குறிப்பிடுகின்றது. இது, இசை, - இசைவு என்ற தமிழ்ச் சொல் வின் திரிபே என்க. இசை என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கான பொருள் மிகவும் விரிந்ததும் ஆழமானதுமாகும்.

இசை: இணைதல் (to join, to unite, to blend, to mingle)
- ஆணோடு இணைதல்.

இசை: பொருந்துதல் (to agree, to suit, to be added, to accord with)

இசை: உடன்படுதல் (to consent, to assent to comoy)

இசை: ஒன்றுபடுதல் (to be matched, to be like, to pair).

மேற்கண்ட சொற்களும், அவற்றிற்கான பொருளும் தலைவியின் பண்புகளை விளக்கும் தமிழ்ப் பொருளைக் கொண்ட சொற்களாகும்.

மேலும், பெருமை - புகழ் - சொல் - ஓலி - பாட்டு என்ற வாறும் விரியும்.

எபிரேய மொழியில், பெண்ணுக்கும் மனைவிக்கும் இசை (இச) என்ற ஒரு சொல்லே பயன்படுத்தப்படுவதால், பெண்ணும் மனைவியும் பெருமைக்குரியவள் என்று அறியப்படுவதையும், அவள் ஆணுக்கு அடித்தையோ, ஏவலாளியோ, பணிப்பெண் ணோ அல்லள் என்பதை அச்சொல் விளக்குவதைக்காணலாம்.

இசை என்று பெண்ணைத் குறித்த தமிழ்ச்சொல், தமிழகத் திலும் வழக்கிலிருந்திருக்க வேண்டும். இன்றும் அறியப்படும் சில பெயர்களை அடியிற்கண்டவாறு அறிக.

இசைக்கு முத்து - இசக்கி முத்து

இசைக்கு அப்பன் - இசக்கியப்பன் = இசை என்ற பெண் ணின் தந்தை.

இசையைப் பெண்ணாகக் கருதுவதும், இசையின் கடவுளைப் பெண்ணாகவே உருவகம் செய்வதும், இசை என்ற சொல், பெண்ணுடன் தொடர்புடையதாகக் காட்டும்.

ஆண் என்ற சொல், ஆள் (rule) என்ற மூலச் சொல்லின் நீட்சியாகும். ஆண் - ஆண்டாள் - ஆண்டவன் - ஆண்டை - ஆளுமை - ஆட்சி போன்றவை ஆண் என்ற சொல்லின் நீட்சி களே. இச்சொல் தனது மனைவியை ஆள்பவன் என்றும் பொருள் கொள்ளப்படும்.

பெண் என்ற சொல், பேண், என்ற சொல்லின் நீட்சியாகும்.

பேண் : கணவனையும் குழந்தைகளையும் பேணுபவன் (to take care of) பெண் எனப்படுவாள். பெண் என்பது ஆணுக்கத் துணையாக (subordinate) அறியப்படும் சொல்லாகும்.

மனைவி : மனையின் கடமைகளைச் செய்பவள்.

துணைவி : கணவனுக்குத் துணையாய் இருப்பவன். தற்காலத்தில் முதல் மனைவிக்குப் பிறகு வாழ்க்கைப்பட்டும் இரண்டாவது மனைவியைக் குறித்துச் சொல்லப்படுகின்றது.

மனைவி, துணைவி என்ற சொற்கள் எல்லாம், பெண் ணடிமையைக் குறித்த சொற்களே. இணைவி என்ற சொல்லே ஏற்புடையது, அதனை யாரும் பயன்படுத்துவதில்லை. தொல் காப்பியம், ஆணையும் பெண்ணையும் தலைவன் - தலைவி என்று கூறுகின்றது. தொன்மைக்காலச் சொல்லான இசை என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, பெண்ணுக்குப் பொருத்தமானது. ஆணை மன் என்றும், பெண்ணை இசையென்றும் எபிரேய மொழி குறிப்பிடுவது, இயற்கையின் பாற்பட்டதும், பொருத்தமானதும் கூட எனக் கருதவேண்டும்.

7. அதனால்தான் மாந்தன் Man தனது தந்தை தாயைப் பிரிந்து தனது இசையுடன் (மனைவிக்கும் இசா என்ற சொல்லே பயன்படுத்தப்படுகின்றது) வாழ்ந்து, இருவரும் ஓருடல் ஆயினர்.¹⁹⁶

- மாந்தனும் (Man) இசையும் (wife) அம்மணமாய் அலைந்து திரிந்தனர்; ஆனாலும் அவர்கள் வெட்கத்தை அறியவில்லை.¹⁹⁷
- பாம்பு மாந்தனையும் இசையையும் ஏமாற்றிய நிகழ்வில், இசை என்ற சொல், 11 முறையும், மாந்தன் என்ற சொல், 4 முறையும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு, மாந்தனைக் கடவுள் படைத்திலிருந்து, கடவுளின் கட்டளையை அவன் மீறிப்போகும் வரையில், 21 இடங்களில் மாந்தன் Man என்ற சொல்லும், 14 இடங்களில் இசை என்ற சொல்லும் விவிலியத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அது வரையில் இவ்விருவரின் பெயர்களும் குறிப்பிடப்படவில்லை யென்பதால், கடவுள் முதல் மாந்தனுக்கும் முதல் இசைக்கும் பெயரிடவில்லை என்பது தெளிவாகின்றது.

மாந்தனையும் இசையையும் கடவுள் கடிந்துகொண்டு, இடன் (Edan) தோட்டத்தைவிட்டு வெளியேற்றியவுடன்,

- மாந்தன் (Man) தன் இசையை (wife) ஆயா (eve) என்று அழைத்தான்; ஏனெனில் அவனே உலகின் முதல் தாயாக இருந்தான்.¹⁹⁸

எனவே, இசைக்கு (மனைவி மற்றும் பெண்) அவன் கணவனே “ஆயா” (Aya) என்ற பெயரை முதன் முதலாகச் சூட்டுகின்றான் என்று விவிலியம் கூறுவதாலும், ஆயா என்பது தமிழ்ச்சொல்லே என அறியப்படுவதாலும், ஏற்கனவே கடவுளின் படைப்புகளுக்கு மாந்தனே பெயர் சூட்டியிருப்பதாலும், அப் பெயர்கள் யாவும் தமிழ்ப் பெயர்களாகவே அறியப்படுவதாலும், விவிலியம் கூறும் முதல் மாந்தனும் அவன் மனைவியும், தமிழ் மக்களே என்பதில் ஜயமில்லை.

மூன்று அதிகாரங்களில் 21, இடங்களில் மாந்தன் என்றே குறிக்கப்படும் அம்முதல் மாந்தனை, ஆதாம் என்ற பெயரால் விவிலியம் சுட்டவில்லையென்பதால், ஆதாம் என்ற பெயர் இறைவனால் வைக்கப்பட்டதன்று எனத் தெளியலாம்.

ஆதாம் உயிரோடு இருந்த காலத்தில் அவன் பெயரை ஒரே இடத்தில்தான் விவிலியம் குறிப்பிடுகின்றது.¹⁹⁹ இப் பெயரை அவனுக்குச் சூட்டியது யார் என்ற விளக்கம் விவிலியத்தில் காணப்படவில்லை.

படைப்புக் கதையைக் கூறும் முதல் இலக்கியமாக மெசபத்தோமியச் செய்திகளில், ஆதாம் ஆதப்பா (adappa) என்று

சொல்லப்பட்டிருக்கிறான்.²⁰⁰ இவ்விரு பெயர்களும் தமிழ்ப் பெயர்களே. பின்னது முன்னதைக் காட்டிலும் தெளிவான தமிழ்ப் பெயராக உள்ளது.

ஆதாம் என்ற சொல், ஆ+ தாமம் என்று மன்னையும், ஆதாம் என்பது பெயரையும் குறித்த எபிரேயச் சொற்களாகும். தமிழ்நோக்கில், ஆதாமம் என்ற சொற்களுக்கு, தொடக்கத்தி லிருந்த சிவப்பு (மண்) என்பதே பொருளாகும். தாமம் = சிவப்பு.

செம்மண்ணிலிருந்து உருவாக்கப்பட்ட மாந்தன், மண்ணின் பெயராலேயே அழைக்கப்பட்டான். மேலும் விளக்கக்கங்களுக்கு, ஆசிரியரின் எபிரேயத்தின் தாய்மொழி தமிழே என்ற நூலைக் காண்க.

இதன் பிறகு விவிலியத்தில் முதல் மாந்தனைச் சுட்டும் பெயராக ஆதாம் பல இடங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இப் பெயர், ஆதாமின் மக்களால் அல்லது அக்கதையை படித்த ஆசிரியரால் குறிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

ஞாயிற்றினின்று பிரிந்த நெருப்புத் துண்டமாகிய இவ்வுலகம், செந்திற மலையையும், அதன் பின்னர் செம்மண் நிலத்தையுமே நிறைத்திருந்தது எனலாம். பின்னர் ஏற்பட்ட இயற்கையின் இடர்ப்பாடுகளால், நிலத்தின் அவ்வண்ணம் பலவிடங்களில் மாறிப்போனது. குமரிக்கண்டத்தைச் சார்ந்திருந்ததாக அறியப்படும் இன்றைய ஆப்பிரிக்க நாட்டின் பல நாடுகளும், சிவப்பு என்ற சொல்லைப் பொருளாகக் கொண்டே அழைக்கப்படுகின்றன என்பது ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது.

விவிலியம் மற்றும் மெசபத்தோமியக் குறிப்புகளில், உலகம் செம்மண் நிலமாகவே இருந்தது என்ற கருத்து வெளிப்படுத்துகின்றது.

தாம மண்ணில் பிறந்தவனே முதல்வன் என்று மேற்சொல்லப்பட்டக் கருத்தை,

தாமரை பூவினுட் பிறந்தோனும் தாதையும்

- பரிபாடல்²⁰¹

என்ற வரிகளால் உறுதி செய்யலாம்.

தாமரைப்பூ: தாமம் என்பது சிவப்பையும், அரையென்பது கொடி கூடி கூடிய வையையும் குறித்த தமிழ்ச் சொற்காகும். கொடியில் பூத்த செம்மலர் என்பதே இதன் பொருளாகும்.

செம்பாறைகள் இயற்கையால் தாக்கங்களால் உடைந்து கால ஓட்டத்தில் சிதைந்து மன்னாகியதாக அறி வியலார் கூறுகின்றனர்.

தாமம் + அரை: செம்மண் துகள்களாக அரைக்கப்பட்ட என்றவாறு மற்றொரு பொருளையும் நோக்குக.

பூ: இந்த உலகம்.

செம்மண்னாக அரைக்கப்பட்டு, செம்மண் பரவி நின்ற உலகம் என்ற பொருளும், தாமரைப் பூ என்ற சொற்களுக்கு உள்ளதையும் நோக்குக.

அவ்வாறான செம்மண்ணிலிருந்து பிறந்தவனே தந்தையே என்ற கருத்தையே,

“தாமரைப் பூவினுட் பிறந்தோனுந் தாதையும்” என்ற பரிபாடல் செய்தி உறுதி செய்கிறது.

செம்மண்ணிலிருந்தே முதல்வன் தோன்றினான் என்கின்றன மேலை இலக்கியங்கள். செம்பூவினின்றே முதல்வன் தோன்றி னான் என்கிறது பரிபாடல்.

எனவே, தமிழ்ப்பொருளே மேலைச் சமய இலக்கியங்களி லும் விரவி நிற்பதைக் காண்க.

இவ்வுலகப் படைப்பை விளக்குகையில், விவிலியம் கூறும் செய்தியாவது:

ஊழியின் தொடக்கத்தில் வார்த்தை இருந்தது;

அந்த வார்த்தை கடவுளோடும் இருந்தது;

அவ்வார்த்தையே கடவுள் எனப்பட்டார்.²⁰²

(in the beginning was the word;

the word was in God's presence,

and the word was God. John. 1:11)

வார்த்தை என்பது ஆற்றல்மிக்கதாய் விவிலியத்தில் சொல் லப்பட்டுள்ளது. அவ்வார்த்தையினின்றே இவ்வுலகம் படைக் கப்பட்டதாக விவிலியம்கூறுகிறது.

இதே கருத்தை,

மாயா வாய்மொழி யுரைதா வலந்து

வாய்மொழி யோடை மலர்ந்த

— பரிபாடல்²⁰³

என்ற வரிகளால் அறியலாம்.

மேற்கண்ட வரிகளின் பொருளைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாத உரையாசிரியர்கள், வாய்மொழியென்பதற்கு வேதம் என்று பொருள்கூறினர்.

கடவுளின் வாய்மொழியின் வழியாகவே இவ்வுலகம் மலர்ந்தது என்ற தமிழரின் மெய்யியல் கொள்கை, பரிபாடல் வரிகளால் வலியுறுத்தப்படுவதைக் காண்க.

எனவே, மாந்தப் படைப்பைக் கூறும் உலக சமய இலக்கியங்கள் யாவும், தமிழ் மெய்யியலையும், தமிழகச் சூழலை யுமே விளக்குவதால், முதல் மாந்தன் தமிழனே என்பதை விளக்கவும் வேண்டுமோ!

செம்மை - சிவப்பு என்ற சொல், தமிழரின் சமயத்தோடு பின்னிப் பினைந்த சொல்லாகும். ஞாயிற்றையே முதற்கடவுளாகக் கொண்டிருந்த தமிழர், ஞாயிற்றின் செம்மை வண்ணத்தையே தம் இறைவனுக்கும் பிற்காலத்தில் ஏற்றி, அக்கடவுளைச் சிவன் என்று அழைத்தனர். சிவப்பு என்ற வண்ணம், தமிழ்க்கடவுளோடு இரண்டறக் கலந்ததாகும்.

சிவன் (சிவந்தவன்) - அவனது காளையூர்தியும் செந்திற மானதே.

திருமால் - கலுழுநூர்தியும் செந்திறமானதே.

முருகன் - காட்டுச் சேவலும் செந்திறமானதே.

இந்திரன் - அவனது போர்க் கருவியும் (மின்னல்) செந்திறமானதே.

மாந்தன் - செம்மண்ணிலிருந்து தோன்றியவனே.

ஆதாம் என்ற முதல் மாந்தன் வாழ்ந்திருந்த நாடு பற்றிய குறிப்பு விவிலியத்தில் காணப்படவில்லையாயினும், அவனைப் பற்றிக் கூறப்படும் செய்திகள் தமிழகத்தோடும், தமிழ் மொழி யோடும் தொடர்புள்ளவைகளாவதால், முதல் மாந்தன் தோன்றிய நிலம், குமரிக்கண்டமே என்பதைக் கூற இயலும்.

உலகச் சமயங்களில், கடவுள் பற்றிய சொற்கள் எல்லாம், தமிழ் மூலத்தையே கொண்டிருப்பதாலும், கடவுள் படைத்த உலகம் பற்றிய செய்திகளும் தமிழகத்தையே சுட்டுவதாலும், முதல் மாந்தனும் பெண்ணும் தமிழ்ப் பெயர்களையே கொண்டிருப்பதாலும், குமரிக்கண்ட அழிவினை, எல்லாச் சமய; நூல்

களும் குறிப்பிடுவதாலும், உயிரினத்தின் வளர்ச்சியும், பெருக்கமும் குமரிக்கண்டத்தில் நிகழ்வற்றவைகளே என்பதும் தெளிவு.

கடவுள் ஒரு குயவனைப் போலவும், மண்ணால் அவன் மாந்தனைப் படைத்தது போலவும் ஒருருவகுத்தை மேசபத் தோழிய இலக்கியம் ஈனும் - மா -எல்-இசு கூறுகிறது.²⁰⁴

இக்கருத்து தமிழ் மூலத்தினின்றே எடுத்தாளப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

நந்தவனத்தில் ஓர் ஆண்டி - அவன் நாலாறு மாதமாய்க் குயவனை வேண்டி - தனிப்பாடல்.

இதே கருத்தை,

குசவன் திரிகையில் ஏற்றிய மண்ணை
குசவன் மனத்துள்ள தெல்லாம் வனைவன்
குசவனைப் போல் எங்கள் கோண்நந்தி வேண்டில்
அசையில் உலகம் அதுஇது ஆமே - திருமந்திரம்²⁰⁵

என்ற பாடலால் அறியலாம். உலகப்படைப்பும், மாந்தப்படைப்பும் மண்ணையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளதை நோக்குக.

உலகப்படைப்புபற்றிய விவிலியத்தின் இரண்டாம் கதை

உலகமும் வான்வெளியும் உயிரினமும் மாந்தப்படைப்பும் விவிலியத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இச் செய்திகளை இரண்டு தலைப்புகளில் விவிலியம் விளக்குகின்றது. 206

முதல்கதை:

1. முதலில் இருளாயிருந்த பேரண்டத்தில் ஒளி தோற்றுவிக்கப்பட்டது. ஒளியும் இருஞும் தனித்தனியே பிரிக்கப்பட்டன. ஒளி யைப் பகல் என்றும் இருளை இரவென்றும் பிரித்து, முதல் நாள் படைப்பு முற்றும் பெற்றது.

மாலை வந்து காலைத்தொடர்ந்து முதல் நாளாயிற்று.

(தொல் தமிழகத்தில் பகல் பொழுது முடிந்ததும் நாள் முடிந்து விட்டதாகக் கருதினர். மாலைதொடங்கி, இரவும், காலைப் பொழுதும், நன்பகல் பொழுதும் பின்னர் முன் மாலைப் பொழுதுடன் ஒருநாள் எனக் கணக்கிடப்பாட்ட செய்தியை, விவிலியமும் கூறுகிறது.

2. வானத்தையும், கடலையும் இரண்டாம் நாளில் கடவள் படைத்தார்.
3. நிலத்தையும் கடலையும் பிரித்து, நிலத்தில் உயிரினங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன.
4. கதிரவனும் நிலவும் படைக்கப்பட்டு, நானும் ஆண்டும் கணக்கிடப்படும் வகையில் அமைக்கப்பட்டது. (ஞாயிறு, நிலவுகளின் சமூர்சியைக் கொண்டே ஆண்டு கணக்கிடப்பட்டது என்ற செய்தி வெளிப்படுகின்றது)
5. வானத்தில் பறவைகளுயும், நிலத்தில் விலங்குகளும், கடவில் உயிரினங்களும் தோற்றுவிக்கப்பட்டன.

6. படைக்கப்பட்ட உயிரினங்களுக்கான உணவும், அதன்வழியில் இனப்பெருக்கம் தோன்றுமாறு செய்யப்பட்டன.
7. வானத்தையும் உலகையும் படைத்த கடவுள், ஏழாம் நாளைத் தூய்மைப்படுத்து, அந்நாளில் ஓய்வெடுத்தார். (ஏழாம் நாளில் கடவுளே ஓய்வெடுத்தார் என்ற செய்தியால், மக்களும் ஏழாம் நாளில் பணிகளை மேற்கொள்ளாமல் ஓய்ந்திருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டது)

ஆறுநாளில் உலகம் தோன்றி, உயிரினங்கள் தோன்றி, விலங்குகள் தோன்றி இவ்வுலகம் நிலைகொண்டதாகக் கருத இயலாது. ஒவ்வொரு நாள் எனக்குறிக்கப்படுவது பல்லாயிரம் ஆண்டுக் கால இடைவெளிகளைக் குறிப்பிடுவதாகவே கொள்ள வேண்டும். ஆறுநாள் இடைவெளியை 600 மில்லியன் ஆண்டுகளாகவும் கருதலாம்.

பரிபாடல் தரும் செய்தி: விவிலியம் கூறும் ஆறுநாளை, ஆறு ஊழிகள் என்று பரிபாடல் கூறுகின்றது. ஊழி என்ற சொல்லுக்கு, என்னவியலாத் ஆண்டுக்காலம் எனக் (a Very long time or ages without numbers) கருதலாம். எனவே, ஊழி என்ற சொல்லைத் தமிழில் மிகவும் பொருத்தமான சொல்லாகப் பரிபாடல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை, இன்றைய அறிவியல் கண்ணோட்டி ததில் ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

முதல் ஊழி: வானம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது

இரண்டாம் ஊழி: செந்தீ (கதிரவன், நிலவு உள்ளிட்ட விண்மீன்கள்)

நான்காம் ஊழி: தீ வழியில் (கதிரவன் வழியில்) நீர் நான்காம் ஊழி: முன்றாம் மழை தோன்றியது.

ஐந்தாம் ஊழி: நீரைத் தாங்க நிலம் தோன்றியது.

ஆறாம் ஊழி: உயிரினங்களும் மாந்த இனமும் தோன்றின (பரிபாடல்: 2:3-13)

விவிலியச் செய்திக்கும், பரிபாடல் செய்திக்கும் மாறுபாடு கள் தெரிந்தாலும், செய்தி ஒன்றாகவே உள்ளதென்பதால், உலகம் தோன்றியது பற்றிய கருத்து ஒன்றாகவே உள்ளது எனலாம்.

இரண்டாம் கதை:

இக்கதையில் முதற்கதையில் சொல்லப்பட்டதுபோல், ஆறுநாள் படைப்பு அறியப்படவில்லை.

கடவுள் உலகத்தையும் வானத்தையும் படைத்தார். உலகில் புற்புண்டுகளோ, செடிகொடிகளோ இல்லாததால், அதனைத் தோற்றுவிக்கும் மழையும் உண்டாக்கப்படவில்லை. ஆனால், நிலத்தினின்றும் வெளிப்பட்ட ஒடையொன்று, நிலப்பகுதி களை நன்றாக விடுவது, கடவுள் களிமண்ணிலிருந்து மாந்தனைப் படைத்து, அவனது நாசியில் தனது உயிர் மூச்சுக் காற்றை ஊதியவுடன், அக்களிமண் உருவம், மாந்தனாக உருப் பெற்று, உயிரும் உடலும் கொண்ட வாழும் நிலையைப் பெற்றது.

கடவுள் கிழக்கே இடன் என்ற தோட்டத்தை உருவாக்கி, ஆங்கே தான் உருவாக்கிப்படைத்த மாந்தனை இருக்கச் செய்தார். இத்தோட்டத்தில், பார்வைக்கு அழகானதாகவும், பயன்தரும் உணவுப் பொருட்களைக் கொண்டதாகவும் பன்மரங்களை யுண்டாக்கி அதன் நடுவே நல்லதையும் அல்லதையும் அறிவிக்கும் அறிவின் மரமொன்றையும் படைத்தார்.

ஒராறு இடன் தோட்டத்தில் தோன்றி நான்கு கிளைகளாகப் பிரிந்து, அத்தோட்டத்தை வளப்படுத்தியது. முதல் ஆறு பைஸ் - கான் (pis-hon) எனப்பட்டது. இது அவிலம் (Harilah) எனப்பட்ட பொன்வயல்களின் வழியே பாய்ந்தோடியது. அப்பகுதியின் பொன் தரத்தில் மிகுந்திருந்தது. அங்கு அகிலும் (bdellium) நீல மணிக்கற்களும் (lapis lazuli) நிறைந்திருந்தன.

இரண்டாவது ஆறு கை - கான் (Gi -hon) எனப்பட்டது. கம் என்ற நாட்டில் பாய்ந்து வளப்படுத்தியது.

முன்றாம் ஆறு சென்னாறு (Shennar) எனப்பட்டது. கிழக்கு அசீரிய நாட்டில் அது பாய்ந்தோடியது. நான்காம் ஆறு யூப்ரதீஸ் (Euphrates) எனப்பட்டது.²⁰⁷

மேற்கண்ட செய்திகளுக்கான விளக்கம்:

இடன்: கடவுள் உருவாக்கிய தோட்டம் இடன் என்று சொல்லப் பட்டுள்ளது. இடன் என்பது எபிறேய மொழிச் சொல் எனவும், அது சுமேரிய மொழியில் அறியப்பட்டுள்ள தாகவும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். சுமேரிய மொழி தமிழ் மொழியே என்று மெய்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளதால், இடன் தமிழ்ச் சொல்லே எனலாம்.

நடம்-நடன் எனவும், கடம் - கடன் எனவும், படம் - படன் எனவும் ஈற்றுப் போலியானது போல், இடம் - இடன் தமிழ்ச் சொல்லே எனலாம்.

இடன் என்ற சொல், தமிழ் இலக்கியங்களிலும் காணப்படுவதை அறியலாம்.

ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதி, நான்கெல்லைகளுட்குட்பட்ட நிலம் என்றவாறு தமிழில் பொருள் விரியும்.

இடன் என்ற தமிழ்ச்சொல்லின் பொருள் அறியாத மேலை நாட்டவர், தோட்டம் என்றும், வளமான சமவெளியென்றும் பொருள் கூறினார்.

இடன் (தோட்டம்) எங்கிருந்தது என்பதில் ஆய்வாளர்களி டையே கருத்தொற்றுமை ஏற்படவில்லை. சிலர் பாபிலோ னுக்குத் தெற்கேயிருந்த கல்தேயத்தில் (Chaldea) இருந்தது என்பர். கல்லும் மலையும் நிறைந்திருந்ததால், அந்நாடு கல்தேயம் என்ற தமிழ்ப் பெயராலேயே அழைக்கப்பட்டது என்பதையும், கல்தேயம் என்ற சொல்லுக்கு பொருளாறியாத நிலையிலும், ஆய்வாளர்களின் கருத்து தவறானது எனவும் அறியலாம்.

இச் செய்தியை விளக்கும் விவிலிய ஆசிரியர் பாலத்தீனத்தில் வாழ்ந்திருந்தவரே. அவருக்கும் இவ்விடம் எங்கிருந்தது என்பது விளங்கவில்லையாயினும், தனது முன்னோர்கள் கூறிவந்த செவிவழிச் செய்திகளின் அடிப்படையில், தனது நாட்டுக்குக் கிழக்கே (East) இடன் (தோட்டம்) இருந்தது என்ப பதிவு செய்துள்ளார். பாலத்தீனத்துக்குக் கிழக்கேயுள்ள நாடு இந்தியாவே அல்லது குமரிக்கண்டமே என்பது, கிழக்கு என்ற விளக்கத்தால் அறியப்படும். மேலும் விளக்கங்களுக்கு ஆசிரியரின் எபிரேயத்தின் தாய்மொழி தமிழே என்ற நூலைக் காண்க.

அறிவு மரம்: அத்தோட்டத்திலிருந்த பன்மரங்களுள் அறிவுமரம் ஒன்று (tree of knowledge) இருந்ததாக விவிலியம் கூறுகிறது. அது நல்லது கெட்டதை அறிவிக்கும் மரமாகவும் இருந்தது. மரம் எவ்வாறு நன்மை தீமைகளை அறிவிக்கும் என்று கருதுவதைவிட, தான் படைத்த மாந்தனுக்கு பகுத்தறியும் ஆற்றலை இறைவன் கொடுத்திருந்தார் என்பதே இதன் மையக் கருவாகும். கடவுள் வழியில் செய்வது நன்மை தருவதும், உலகியல் ஈர்ப்புகளுக்கு உடன்படுவது தீமைகளை விளை விக்கும் என்பதும் இதன் மெய்யியல் கொள்கையாகும். இந்த மாந்தன் பகுத்தறிவை எவ்வாறு பயன்படுத்தினான் என்பது அடுத்துச் சொல்லப்பட்ட பாம்புக் கதையால் தெளிவு பெறும். காட்டு மாந்தரைவிட, கல்வியறிவு பெற்ற நாகரிக மாந்தரே பகுத்தறியும் திறன் மிக்கவர் என்பது கண்கூடு.

பைஸ் - கான் (pis - hon): இடன்தோட்டத்தில் தோன் றிய ஓராறு நான்கு கிளைகளாக உருவெடுத்தது. சில கிரேக்க ஆய்வாளர்களால், இது விண்ணுலகில் தோன்றிய ஆறு என்று கூறப்பட்டாலும், அவ்வாறுகள் வற்றாத ஆறுகள் என்பது புலனாகின்றன.

முதலில் சொல்லப்பட்ட ஆறு பைஸ் -கான் என்பது எம்மொழிச் சொல்லென அறியப்பட்டவில்லை. சுமேரியச் சொல்லாக இருக்கலாம் என்பது சிலரது கருத்து. பைஸ் - கான் என்பது சிந்து (Indus) ஆற்றையே குறித்தது என்பது ஆய்வாளர்களின் முடிவு.²⁰⁸

பெய்-கான் அல்ல பை - கான் என்ற தமிழ்ச்சொல்லே இவ்வாறு திரிபுபட்டிருக்க வேண்டும் எனக் கருத இடமுண்டு. இடன்தோட்டத்தில் முதன்மை ஆறாக சிந்து சொல்லப்படுவதால், அத்தோட்டம் சிந்து நாட்டில் இருந்திருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து மேலோங்குகிறது.

பைகோ என்பது ஒரு தேயம் என்று அகரமுதலிகள் கூறு கின்றன. பைகோவை என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது, (வின்கலோ - ப. 818). எந்தாடு என்ற விளக்கமில்லை. பெய் -கான் என்பது, சோலை வழியே சொல்லும் ஆறு எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். இந்தியாவில் அறியப்பட்ட சிந்து ஆற்றையே அச்சொல் விளக்குவதால், தமிழினின்றும் திரிபுபட்ட சொல்லே பைஸ்-கான் என்பது என உறுதியாகக் கூறலாம்.

அவினம் (Harilah): சிந்து ஆறு பாயும் பகுதியின் பொன்னி வங்கள் (Land of gold) என்ற தமிழ்ச் சொல், நெருப்பு - ஒளிர்தல் - மின்னுதல் போன்ற பொருளைக் கொண்டது. அளம் என்பது, கூட்டி அள்ளப்படுகின்ற பொருட்கள் உள்ள இடமாகும்.

அள் - அள்ள - அள்ளம் - அளம் = உப்பை அள்ளும் இடம்.

அவி அளம்: ஒளிரும் பொருட்கள் நிறைந்துள்ளதால், அளம் என்ற சொல் பொருத்தமானதே.

அவி அளம் என்பதே, அவிளா என்று எபிறேய மொழியில் திரிந்துள்ளது.

தமிழகத்திலும், அதற்கு முந்தைய குமரிக்கண்டத்திலும் பொன்னும் மணியும் விரவிக்கிடந்தன என அறியலாம். சிந்து வெளியில் பொன் கிடைத்ததற்கானச் சான்றுகள் இல்லை.

குமரிக் கண்டம்

எனவே, சிந்துவெளி என்று விவிலியம் குறிப்பிடுவது குமரிக் கண்டத்தையே அல்லது தமிழகத்தையே எனக்கொள்ளுதல் சிறப்பானது.

கை - கான் (Gi-hon): எகிப்தில் பாயும் நீலாற்றை (Nile)யே இச்சொல் குறிப்பதாக ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். (Gi-hon would be the Nile). இவ்வாறு கம் எனப்படும் நிலப்பகுதியை வளப்படுத்தியது.²⁰⁹

சில குறிப்புகளில் கம் (Cum) என்ற சொல், cushion என்ற வாறும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இரண்டும் ஓரிடத்தைக் குறித்த இரு சொற்களே என்பர். (cush descends from cum).

எகிப்தின் வளமைக்கு நீலாறே அடிப்படையாகும். எகிப்து என்ற பிற்காலச் சொல், க+ படை என்ற தமிழ்ச் சொற்களின் துரிபே. ஆசிரியரின் க என்ற நூலில் விரிவான விளக்கத்தைக் காண்க.

கம் என்றொரு பெயரும் எகிப்து நாட்டிற்கு இருந்ததாக விவிலிய ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். பொதுவாக, நீலாற்றின் இருபுறங்களிலும் பிரம்புக் கோரைகள் செழித்து சேர்க்கும் பிரம்புக் கோரை, கம்பு என்ற தமிழ்ச் சொல்லாலும் அறியப்படும். இடையிடையே கண்கள் உள்ள நீண்ட கழி களை கம்பு என்று தமிழில் கூறுவர். மூங்கிலுக்கும் இச்சொல் பொருந்தும். எனவே கம்பு நாடு எனப்பட்ட எகிப்து நாட்டை, கம் என்ற திரிபுச் சொல்லால் அழைத்தனர். கம்பு -கம் எனத் திரிந்து சுருங்கியது.

சென்னார் (Shennar): திகரீஸ் (Tigrs) என்பது கிரேக்கச் சொல்லாகும். இது மிகவும் பிற்காலத்துச் சொல்லாகவும் கருதப்படுகின்றது. இரட்டை ஆறுகளாக அறியப்படும் யூப்ரதீஸ் தைகிரீஸ் ஆறுகளுக்கான பெயர்கள் அனைத்தும் தமிழ்ப் பெயர்களாகவே உள்ளன. தைகிரீஸ் ஆற்றை, இடிக்கல (iddekel) என்று எபிறேய மொழியிலும், இடிக்கலட் (idikalat) என்று அக்காடிய மொழியிலும், இடிஞ்ஞ (idigna) என்று சுமேரிய மொழியிலும் அழைத்தனர்.²¹⁰

இம்முன்று சொற்களும் தமிழ்ச் சொற்களே. இடி (fast flow) என்ற முன்னொட்டுச் சொல்லைக் கொண்டு, கலுழி (ஆறு) என்ற பின்னொட்டுச் சொல்லைக் கொண்டும் சொல்லப்பட்டு, சிறிய அளவில் திரிபுபட்டுள்ளதை நோக்குக.

இடின்னு என்று சுமேரிய மொழியில் சொல்லப்பட்டதும், ஞகரம் இச்சொல்லில் காணப்படுவதும், இச்சொல் தமிழ்ச் சொல்லே என்பதை விளக்கும்.

எபிரேய மொழியில், சினார் (Shinnar) என்றும், சென்னார் (Sennar) என்றும், சொல்லப்பட்டுள்ளது. இது சின்ன ஆறு - சின்னாறு என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே. யூப்ரதீஸ் பெரிய ஆறாகவும், தெகிரீஸ் சின்ன ஆறாகவும் உள்ளன என்பதை நோக்குக. கிழக்கிலிருந்து வந்த மக்கள் சினார் என்ற ஆற்றுச் சமவெளியில் குடியேறிதாக விவிலியம் கூறுகிறது.²¹²

இடிக்கல், இடிக்கலட்ட, இடின்னு, சினார், சென்னார் ஆகியவை அனைத்தும் தமிழ்ச் சொற்களே என அறிக.

மேலும், “அப்புறத்து” ஆறு என்ற சொல்லும் எபிரேய மொழியில் காணப்படுகின்றது அப்புறத்துக்கு அப்பாலிலிருந்து வந்த மக்களை “அப்பிறு” என்ற சொல் குறிப்பிடுகின்றது. வெள்ள காலத்துக்குப் பிறகு (குமரிக்கண்ட அழிவிற்குப் பின்) மக்கள் இவ்விடத்தில் குடியேறினர். அம்மக்கள் குமரிக் கண்டத் துத் தமிழர்களே என்பதால், அவ்வாற்றுக்குத் தமிழ்ப் பெயர் களையே சூட்டினர் எனக் கருதுக.

யூப்ரதீஸ் (Euphrates): தெகிரிசு ஆற்றை அப்புறத்து ஆறு என அழைத்தனர், அப்பிறு என்ற சொல்லே, இப்புறு - ஈப்ரூ (Hebrew) எனத் திரிந்ததாக மொழியியல் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.²¹³ ஈப்ரூ என்ற சொல்லையே, தமிழில் “எபிரேய்” என்றவாறு ஒலித்தனர். எனவே, எபிரேய மக்களின் இனப்பெயரும் தமிழ்ச் சொல்லாகவே அறியப்படுவதாலும், அவர்களும் தெகிரீசு ஆற்றுக்குக் கிழக்கிலிருந்து வந்ததாகக் கருதப்படுவதாலும், எபிரேய மக்களும் தமிழர்களே எனக் கருதுக.

அப்புறத்து ஆறு என இருந்தால், இப்புறத்து ஆறு ஒன்றும் இருக்க வேண்டுமல்லவா! தெகிரீசுக்கு மேற்குப் பக்கத்தில் ஒடிவரும் ஆற்றை பாபிலோனிய மொழியில், இ-புரட்டு (Eparattu) என்றனர். இது இப்புறத்து என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபாகும்.

இ - புறத்து தமிழ் → இ - புரட்டு (அக்காடியம்) - இ - ப்ரதோஸ் (கிரேக்கம்), யூப்ரதீஸ் (ஆங்கிலம்).

அப்புறத்து ஆறு சின்னாறு எனும்போது, இப்புறத்து ஆறு பேராறு என்றிருக்க வேண்டுமல்லவா! இப்புறத்து ஆற்றைப்

பேராறு என்றும் அழைத்தனர். இச்சொல், பேராட் (Perat) என்று எபிறேய மொழியில் திரிந்துள்ளது.

எனவே, மெசபத்தோமியாவின் இரண்டு ஆறுகளும் தமிழ்ப் பெயர்களையே தாங்கியுள்ளன என்பதால், அங்கு குடியேறிய மக்கள் தமிழர்களே என்பதும் தெளிவு.

இரண்டாம் கதையின் தொடர்ச்சி :

முதல்கதையில், உலகையும் உயிர்களையும் விலங்கினங்களையும் படைத்தபின்பு இறுதியாக மாந்தனைப் படைத்தார் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளதால், அதுபற்றிய விளக்கத்தை இரண்டாம் கதை தெரிவிக்கவில்லை. ஏவாளின் தோற்றும் பற்றியும், அவள் இடன் தோட்டத்தில் பாம்பினால் ஏமாற்றப்பட்ட தையும், கடவுள் சின்து கொண்டது, முதல் இணை வெளி யேற்றப்பட்டது போன்ற செய்திகளை இரண்டாம் கதை விளக்குகிறது.²¹⁴

இவ்விரு கதைகளிலும் செய்திகள் கூடக் குறைய உள்ளன வேயன்றி, முரண்பாடுகள் இல்லை.

இரண்டாம் கதையின் விளக்கம்: இறைவனின் படைப்பு களுக்கு மாந்தன் பெயரிட்டதாக வரும் செய்தியில் தன்னிலே பெயரில்லாமலிருந்த மாந்தன், உலகின் எல்லா உயிரினங்களுக்கும், உயிரினங்கள் அல்லாத இயற்கையின்பாற் பட்டவை களுக்கும் பெயரிட்டதாக விவிலியம் கூறுகிறது.²¹⁵

எம்மொழியில் இப்பெயர்களை இட்டான் என்ற விளக்கம் கூறப்படவில்லையாயினும், விவிலியம் தரும் மற்ற செய்திகளின் அடிப்படையில், அப்பெயர்கள் யாவும் தமிழ்ச் சொற்களாகவே உள்ளதை அறியும்போது, முதல் மாந்தன் பேசியதும், பெயரிட்டதும் தமிழ்மொழியே எனக்கருதுவதில் தவறில்லை. பெயர் என்ற சொல், செம்மை (மை) என்ற எபிறேயச் சொல்லால் அறியப் படுவதால், பெயரிட்டவை, செம்மையாகவே இருந்தன என்ற கருத்து வெளிப்படுகிறது.

பாம்புக் கதை: படைப்பதிகாரத்தில் சிறப்பான செய்தி பாம்புக் கதையே. இக்கதையின் உட்பொருள், இறைவனுடைய திட்டத்துக்கு அல்லது எண்ணத்துக்கு மாறாக மாந்தன் நடந்து கொண்டான் என்பதே. இதனை விளக்கவே இக்கதை பின்னப் பட்டுள்ளது. இக்கதை சொல்லப்பட்டுள்ள சூழல், தமிழ்க்

கண்ணோட்டத்தில் காணப்படுவதால், இதன் கருவும் தமிழ் ருடையதே எனக் கருதுவதில் தவறில்லை எனலாம்.

1. நாகம் என்ற பாம்பு எபிரேய மொழியில் நாகாஸ் (Nagas) எனத் திரிபுபட்டுள்ளது. நாகம் என்ற சொல், நகர் என்ற மூலச் சொல்லி னின்றும், நா என்ற தமிழ் வேரினின்றும் நீண்டது பற்றி ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது.
2. அறிவின் மரம் என்பது, பகுத்தறிவை மாந்தன் பெற்றிருந்த நிலையை விளக்குவதாகும். தமிழ்நாட்டின் பெயரும் கூட, அறிவர்கள் வாழும்நாடு என்றவாறு, அறிவன் தேயம் என்று தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. அறிவர்களாக மூவர், இயேகவைக் காணவந்த செய்தி புதிய ஏற்பாட்டில் காணப்படுகிறது. அவர்கள் கிழக்கிலிருந்து வந்தவர்கள் என்றும் அறியப்படுகின்றது. அறிவு என்ற சொல், தொல் தமிழ்ரோடு தொடர்புடையது எனலாம்.
3. அறிவின் மரத்துப் பழமும் கூட, தொப்புவா (Toppuah)²¹⁶ என்று சொல்லப்படுவதும், அச்சொல், தொப்பைவாய் என்ற தமிழ்ச் சொல்லாக இருப்பதும் நோக்கத்தக்கது.
4. பழத்தைத் தந்த பாம்பு சாரப் (Sarap)²¹⁷ என்ற மற்றொரு சொல் லாலும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சொல்லும் தமிழ்த்திரிபுச் சொல்லே. சாரை என்ற சொல், சருக்குதல் என்ற பொருளி னின்றும் விரிந்த தமிழ்ச் சொல்லாகும். சாரைப்பாம்பு என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, சாரப் (பாம்பு) எனத் திரிந்துள்ளது. சமற் திருத்ததில் சர்ப்பா(ம்பு) என்றும், கிரேக்கத்தில் செர்ப்போ (Serpō) என்றும், ஆங்கிலத்தில் சர்ப்பண்ட் (Serpant) எனவுத் திரிந்துள்ளதை நோக்குக.
5. இறைவனால் செப்பிக்கப்பட்ட (சபிக்கப்பட்டது என்பது சமற் திதத் திரிபு) அம்முதல் இணை, தனது குற்றச் செயலையுணர்ந்த செய்தி, அவர்கள் வெட்கப்பட்டனர் என்ற சொல்லால் விளக்கப்பட்டுள்ளது.
6. இடன் தோட்டத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட மாந்தனும் (Man) ஆயாவும் கிழக்கிலிருந்த ஒரு பகுதியில் அல்லது நாட்டில் குடி யேறியதாக அல்லது குடியமர்த்தப்பட்டதாக விவிலியம் தெரிவிக் கின்றது. கிழக்கு என்ற சொல்லை, விவிலியம் பலமுறை பயன் படுத்துகிறது. இது பாலத்தினத்துக்கக் கிழக்கேயிருந்த ஒரு நாட்டை (தமிழகத்தையே)ச் சுட்டுவதாகவே கருதவேண்டும்.

முதல் இணையின் மக்கள்

முதல் இணைக்கு காயன், ஆப் - எல் என்ற இருமக்கள் பிறந்தவரையிலும் கூட, மாந்தனனின் பெயரை ஆதாம் என விவிலியம் சுட்டவில்லை. ஆதாம் என்ற பெயரை யார் அவனுக்குச் சூட்டியது என்பதற்கான விளக்கமே விவிலியத்தில் இல்லை. உலகிலுள்ள அனைத்துப் பொருட்களுக்கும், உயிரினங்களுக்கும், தனது இணைக்கும் (wife) பெயர் சூட்டிய மாந்தன், தனது பெயரைப் பற்றிய அறிவிப்பு எதையும் தெரிவிக்கவில்லை. பல செய்திகள், பிற்காலத்தில் விவிலிய நூலிலிருந்து நீக்கப் பட்டன. அவைகளில் கூட, இச்செய்தி இருந்திருக்கலாம்., மாந்தனின் மக்களோ, விவிலிய ஆசிரியரோ, ஆதாம் என்ற பெயரைச் சூட்டினர் எனக்கொள்க.

காயன் (Cain) என்ற முதல் மகன், தனது வயிற்றில் காய்த்து முதிர்ந்த கனி என்றும்; அக்கணியைக் கடவுளே கொடுத்ததாக வும், ஆயா கூறுவதிலிருந்து- காயன் என்ற பெயர், காய் என்ற தமிழ் மூலச்சொல்லே என விளங்கும். காய்-காயன் என்றானது.

ஆப்-எல் (Ab-el) என்ற இரண்டாவது மகனுக்குரிய பெயர்க் கரணியம் குறிப்பிடப்படவில்லையாயினும், எல் என்ற தமிழ் ஈற்றுச் சொல்லால் அப்பெயர் குறிக்கப் பட்டுள்ளதால், தன்னைப் படைத்த இறைவனின் பெயரையே ஆதாம் - ஆயா இணை, தம் மகனுக்குச் சூட்டினர் எனக் கருதலாம்.

ஆப் - எல் அல்லது அப் - எல் (Ab-el): அப் என்பது அப்பா என்ற தமிழ்ச்சொல், அப்பா (Abba) என்ற சொல்லுக்கு, தந்தையாகிய இறைவன் என்பதே பொருளாகும். இச்சொல்லின் வழியே, ஆதாம் - ஆயாவைப் படைத்த கடவுள், எல் என்ற பெயரால் அறியப்பட்டார். எனவே, இவ்வுலகைப் படைத்தவர்

எல் என்ற தமிழ்க் கடவுளே என்ற கருத்து உறுதிப்படுவதால், உலகில் படைக்கப்பட்ட முதல் இணை, தமிழ் மக்களே என்ப தில் கருத்துவேறுபாடு இருக்க இயலாது. உலகின் முத்தகுடி, தமிழ்க்குடியே என்பது, இச்சொல்லால் உறுதிப்படுகின்றது எனலாம்.

ஆப் - எல் என்பான் கொலை செய்யப்பட்ட பிறகு, சேத் (Seth) என்ற மகனை ஆதாமுக்கு இறைவன் அளித்தார். ஆப் - எல்லின் இடத்தை நிறைவு செய்தவன் சேத் என்பவனாவான். இச்சொல், சேர்த்தல் - சேர்ப்பு (to be added) என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே. சேர் என்ற தமிழ் மூலச்சொல், சேர்த்தல் எனவிரியும். சேத் என்ற எபிறேயச் சொல்லுக்கும் இதே பொருள் சொல்லப்பட்டுள்ளது. பிற்காலத்தில் சேட் (shet) என்றவாறு சொல்லப்பட்டது. இச் சொல்லினின்றே seth என்ற ஆங்கிலச் சொல் அறியப்பட்டது.

சேது என்ற சமற்கிருதச் சொல், கற்களால் சேர்க்கப்பட்ட மண்மேடு அல்லது பாலம் என்று பொருள் கூறுகின்றனர். இதுவும் சேர்த்தல் என்ற தமிழ்ச் சொல்லினின்றும் திரிந்ததே. ஆதாம் பாலம் என்றும், சிலர் சேதுப் பாலம் என்றும் கூறும் அவ்விரு பெயர்களும் விவிலியப் பெயர்களோடு தொடர்பு கொண்டவையெனச் சிலர் கருதுகின்றனர். எந்த அளவுக்கு இதில் உண்மையுள்ளன என்பது கேள்விக்குறியே. இருப்பினும் தமிழகப் பகுதிகளுடன் விவிலியம் மாந்தர்களைத் தொடர்பு படுத்தும் செய்திகளில் தொடர்புகள் இருந்திருக்க வேண்டும் எனக் கருதலாம். காயின் ஆபேலுடைய கல்லறைகள் கூட, இன்றும், இராமேசுவரத்தில் உள்ளதாகவும், அதனை இகலாமியக் குடும்பத்தினர் பாதுகாத்து வருவதாகவும் செவி வழிச் செய்திகள் கூறுகின்றன.

கடவுளால் படைக்கப்பட்ட ஆதாம் - ஆயா, அவர்களது மக்கள் காயன், ஆப்-எல், சேத் ஆகியோரின் பெயர்கள் தமிழ்ச் சொற்களால் அறியப்படுவதை நோக்குக.

காயன் - சேத் வழியில் பத்துத்தலைமுறைகளை விவிலியம் விளக்குகின்றது. இந்தப் பத்துத் துலைமுறைகளையும், பத்து மன்னர்களாக மெசபத்தோமிய இலக்கியம் கூறுகின்றது. குமேரிய இலக்கியமும் பத்து மன்னர்கள் பற்றிய செய்திகளைக் கூறுகின்றது. இம்முன்று இலக்கியங்களிலும், ஈநோக்கு அல்லது

யா நோக்கு என்பவனின் பெயர் காணப்படுவதால், இவ்விலக் கியங்கள் யாவும் ஒரு கருப்பொருளையே விளக்கும் பல்வேறு கதைகளாகவுள்ளன எனக் கருதலாம்.

ஆதாம் படைக்கப்பட்ட மக்களினத்தின் முதல் மாந்தனா?

ஆதாம் காலத்திலேயே மக்களினம் வாழ்ந்திருந்த செய்தி யை விவிலியமே விளக்குகின்றது என்பதால், ஆதாம் என்ற பெயர் முதல் மாந்தனை மட்டும் குறித்ததன்று எனக் கருதலாம். ஆதாமின் முதல் மகன் வேளாண்மைத் தொழில் செய்ததாக வும், இரண்டாம் மகன் கால்நடைகளை வளர்த்ததாகவும் விவிலியம் கூறும் செய்தியால், நாகரிக மாந்தர் வாழ்ந்திருந்த காலமாகவே ஆதாமின் காலம் கருதப்படவேண்டும். வேளாண்மையும், கால்நடை வளர்ப்பும் மருத நிலத்தைச் சார்ந்த தொழில் களாகவுள்ளதால், நிலையான குடியிருப்புக்களை கொண்டிருந்த மாந்தர் வாழ்ந்த காலமே, ஆதாமின் காலம் எனக் கருதுவதில் தவறில்லை.

காயின் அப் - எல்லைக் கொண்றது, தற்காலத்தில் அறியப்படும் முதலாளித்துவ கொள்கையின் வெளிப்பாடாகவே வள்ளாது. தொழிலில் ஏற்பட்ட போட்டியே, பொறாமையாக உருவெடுத்து கொலையில் முடிந்தது. தம்பியைக் கொலை செய்த காயனைக் கடவுள் கடிந்து கொண்டு, காயனைக் கொலைகாரன் என்று அவன் நெற்றியில் பச்சை குத்திவிடப் போவதாகக் கூறினார். பச்சை குத்தும் கலை, குறிஞ்சி நிலத்திற் குரியதாகவே தமிழ் மரபில் அறியப்படுகின்றது. அவ்வாறு பச்சை குத்தப்பட்டால், மற்ற மக்கள் தன்னைக் கொண்று போடுவார்கள் என, காயன் இறைவனை வேண்டியதாகவும் விவிலியம் சொல்வதால், ஆதாம் காலத்திலேயே மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனர் என்பதும் தெளிவாகின்றது.

காயனைத் தன் பார்வையினின்றும் அகன்று போகுமாறு கடவுள் ஆணையிட்டதும், இடன் தோட்டத்துக்குக் கிழக்கே யிருந்த நாடு ஒன்றுக்கு, காயன் சென்று குடியமர்ந்தான். காயனின் புதிய குடியேற்ற நிலம் நாடு (Nod) என்றே எபிறேய மொழியில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.²⁹ நாடு என்ற சொல், நோட் எனத் திரிந்துள்ளது - இவ்விடத்தில் கிழக்கு என்ற திசையை மீண்டும் விவிலியம் கூட்டுகிறது.

காயனின் மக்களாக, மக்கள் வழிப் பெயர்களாகச் சொல் லப்படும் சிலர், இசையிலும், கனிமத் தொழிலிலும், வீடு கட்டும் தொழிலிலும், கால்நடைகளைப் புதிய உத்திகள் மூலம் பெருக்கும் தொழிலிலும் ஈடுபட்டிருந்ததாக விவிலியம் கூறுவதால், ஆதாமின் காலம், நாகரிகமாந்தர் வாழ்ந்திருந்த காலமாகவே கருதப்படவேண்டும்.

ஆதாம் வாழ்ந்திருந்த காலம்:

(குமரிக்கண்ட அழிவிற்குப் (பிறகு) நோவா என்ற தமிழ் மாந்தனின் குடும்பத்தார் சென்னார் எனப்படும் சின்னாற்றங்கரையில் குடியமர்ந்தனர் என்று விவிலியம் கூறுகிறது. குமரிக்கண்ட அழிவு, கிழு. 18000 தொடங்கி, கிழு. 10000 ஆண்டு களில் நிகழ்வற்றிருக்க வேண்டும் என்ற அறிவியலாரின் கருத்துப் படி, இறுதியாக அக்கண்டம் அழிவற்றது கிழு. 10000 ஆண்டு களில் எனக்கருதலாம். இக்காலமே, தமிழர்கள் மேலை நாட்டில் குடியேறிய காலமும் ஆகும். முதல் குடியேற்றத் தமிழர்களை செட்டிக் பிரிவினர் என்றும், அடுத்த குடியேற்றத் தமிழர்களைச் சுமேரியர் (கிழு. 4000) என்றும், அதற்குத்து குடியேற தமிழர்களை எபிரேய (யூத) மக்கள் (கிழு. 3000) என்றும், வரலாற்றாசிரியர்கள் வகைப்படுத்துகின்றனர். வரலாற்றில் மேற்கண்ட மக்களின் தாய்நாடு, அம்மக்கள் பற்றிய இனவழி, அவர்கள் பேசிய மொழி ஆகியவை வரலாற்று ஆசிரியர்களால் இன்னும் கூடச் சரியாக அறியப்படாத நிலையில், தமிழ்க் கண்ணோட்டத்தில், மேற்கண்ட மக்களில் முதலில் குடியேறியவர் குமரிக் கண்டத்து மக்களேயென்றும், அடுத்துக்கு குடியேற நியவர்கள் சிந்துவெளி அல்லது இன்றைய தமிழகத்திலிருந்து புலம் பெயர்ந்தவர்கள் என்றும், மொழி மற்றும் இலக்கியங்களின் சான்றுகளுடன் நிறுவி வருகின்றோம்.

குமரிக் கண்டத்தில் வாழ்ந்திருந்த மக்கள் பற்றிய செய்தி கள் செப்பத்தோமிய, சுமேரிய விவிலியச் (யூத) செய்திகளால் அறியப்படுவதால், நோவா காலத்துக் குடியேற்றம் கிழு. 10000 ஆண்டுகள் எனக் கொள்ளலாம். மேற்கண்ட இலக்கியங்கள் பத்து மன்னர்களைப் பற்றிய செய்தியைத் தருகின்றன. விவிலியம் பத்துத் தலைமுறைகள் பற்றிக் கூறுகிறது. ஒவ்வொரு மன்னர் அல்ல தலைமுறையின் ஆண்டுகள், ஏறக்குறைய ஆயிரம் ஆண்டுகளாக விவிலிய நூலில் காணப்படுவதால், கிழு. 10000 ஆண்டுகளுடன் மேலும் 10000 ஆண்டுகளைச் சேர்க்க, கிழு. 20,000 ஆண்டுகளில், ஆதாம் வாழ்ந்திருந்ததாகக் கருதலாம்.

குமரிக் கண்டம்

கி.மு. 20000 ஆண்டுகளில், குமரிக் கண்டத்து மாந்தர், நகரிய நாகரிக மாந்தராய் வாழ்ந்திருந்தனர் என்பதை விவிலியம் உள்ளிட்ட மேலை இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறியலாம். தேவ நேயப் பாவாணருங்கூட, இக்கருத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றார்.²²⁰ ஆதாம் படைக்கப்பட்ட முதல்மாந்தன் என்ற கருத்து, விவிலியத்திலேயே முரண்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளதால், ஆதாம் காலத்துக்கு முன்பே மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனர் எனக் கருத இடமுண்டு. எனவேதான், குமரிக்கண்டம் கி.மு. 50000 ஆண்டுகளிலேயே பொலிவற்றிருந்தது எனப் பாவாணர் கருதினார்.

விவிலியம் காட்டும் குமரிக்கண்டம்

ஆதாமும் அவனது வழிவந்தோரும் குமரிக் கண்டத்துத் தமிழர்களே என்ற கூற்று, தமிழ்க் கண்ணோட்ட ஆய்வில் நிறுவப்படும் உண்மையாகும். ஆதாமைத் தங்கள் நாட்டினன் என்றும், தங்கள் மொழியையே பேசியவன் என்றும் கூற, உலகின் எந்நாட்டினரும் இதுவரை முன்வரவில்லை. விவிலியத் தில் சொல்லப்படும் முதல் பத்து அதிகாரங்கள் (அதியாகமம்) எந்நாட்டில் நிகழ்வற்றவையென இதுவரையிலும் எந்தவொரு ஆய்வாளராலும் முடிவுக்கு வர இயலவில்லை. அதற்கான கரணியம் யாதெனில், அந்திகழ்வுகள் குமரிக்கண்டத்தைத் தவிர, வேறெந்த நாட்டோடும் தொடர்புபடவில்லை என்பதே. அதனாலேயே விவிலிய ஆய்வாளர்கள், இந்தப் பத்து அதிகாரங்களும் தொன்மக் கதைகள் (Mythical Stories) என்றும், இவை களை நம்புவதும் நம்பாமல் இருப்பதும் அவரவர் விருப்பம் என்றும் கூறிவிட்டனர்.

விவிலியத்தில் சொல்லப்படும் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் தேவனுடைய ஏவுதலர்ல் சொல்லப்பட்டவையென்றும், அவை தெய்வீக ஆற்றலுள்ளவை என்றும் வலியுறுத்திச் சொல்லப் படுகின்றன. விவிலியச் செய்திகளை நம்பாதவர்களுக்கு அச் சமயத்தில் இடம் இல்லை. விவிலியம், தேவனுடைய செய்திகள் அடங்கிய புனித நூலாகக் கருதப்படும் வேளையில், ஆதியாமகத்தின் முதல் பத்து அதிகாரங்களைக் கதைகளாகவே விவிலிய ஆய்வாளர்களும், சமயத் தலைவர்களும் கருதுவது, விவிலியத்துக்கு விளக்கம் எழுதியவர்களால், இப்பத்து அதிகாரங்களின் சூழல்களும், அவைகளில் காணப்படும் பெயர்களும் புதிதாக அமைந்திருந்தது பற்றியே என்க.

விவிலியத்தை எழுதியவர்கள், கிழு. 2000 - கிழு. 300 ஆண்டுகளில் வாழ்ந்திருந்தோரே ஆவர். அக்கால அளவுகளில், மெசபத்தோமியா பாலத்தீனம் பாபிலோன் ஆகிய பகுதிகளில் தமிழ் மொழியைப் பற்றியும், அது தமது முன்னொர்களால் பேசப்பட்ட மொழியே என்பதையும் விவிலிய ஆசிரியர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. ஆதியாகமத்தின் பதினோராவது அதிகாரம், அபிரகாம் என்ற யூத இனத் தந்தையின் செய்தியுடன் தொடங்குகிறது. இதன் பிறகு சொல்லப்படும் செய்திகள் யாவையும் கண்டிப்பாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்றும், அவைகளில் ஐயங்கொள்ளக்கூடாது என்றும், அவை தேவ ஞுடைய ஏவுதலால், தூய்மையான விவிலிய ஆசிரியர்களால் எழுதப்பட்டவை என்றும் சொல்லப்படுகின்றன.

விவிலியத்தின் மற்ற பகுதிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் சிறப்பு, ஆதியாமகத்தின் முதல்பத்து அதிகாரங்களுக்குக் கொடுக்கப் படவில்லை. மற்ற பகுதிகள் யாவும் அபிரகாம் காலம் தொடங்கி, மலக்கி ஆகமம் வரை (கிழு. 2000 - கிழு 445) வரையிலும் பழைய ஏற்பாடு எனவும், கிறித்து பிறப்புத் தொடங்கி (10000), காட்சி ஆகமம் வரை (கி.பி. 81-96) புதிய ஏற்பாடு என்றும் பகுக் கப்பட்டுள்ளன. இவ்விரு பகுதிகளும் சேர்ந்ததே தூய விவிலியம் (Holy Bible) என்று போற்றப்படுகின்றது.

பழைய ஏற்பாடு, ஆதியாகம் தொடங்கி, (முதல் பத்து அதிகாரங்களின் காலம் சொல்லப்படவில்லை) மலக்கியர் ஆகமம் வரையிலும்⁴⁶ அதிகாரங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இவைகளில் சில பொதுப் பெயர்களாலும், சில எழுதிய ஆசிரியர்களின் பெயர்களாலும் அறியப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ஒசுவா (Joshua) என்ற படைத்தலைவனின் போர்முறைகள், வெற்றிகள், பற்றிக் கூறும் பகுதி, ஒசுவா என்ற தலைப் பிலேயே உள்ளது.

இதுபோன்றே, உருத், எசுரா, நகைமியா, தோபிது; ஊதித், எகதேர், மக்கள் பேயர்கள், ஓபு, சீராக், இசையா, எரேமியா, பாருக், எசக்கியேல், தானியல், ஓசையா, ஓயல், ஆமோசு,; ஓவாதியா, ஓணா, மிக்கா, நாகம், செக்கரியா, மலக்கி போன்ற பெயர்கள், தமிழின் வேரினையும் மூலத்தையுமே கொண்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக,

இசையா என்ற பெயர், முற்றிலும் தமிழ்ச் சொல்லாகவே உள்ளது. இசை + ஜயா என்ற சொற்களே திரிபுபட்டு, இசையா எனப்பட்டது. பெருமைக்குரியவர் என்ற தமிழ்ப் பொருளே இச்சொல்லில் காணப்பட்டுகின்றது.

எசக்கி - எல் அல்லது இசக்கி - எல் - என்ற பெயர் முற்றிலும் தமிழ்ப் பெயராகும். எல் என்பது கடவுளைக் குறித்தது. இசக்கி என்ற பெயர் இன்றும் தமிழ்நாட்டில் வழக்கில் உள்ளது. இசக்கி முத்து, இசக்கியப்பன் என்ற சொற்களை ஒப்புநோக்குக. இயக்கு என்பதே இசக்கு என்றானது.

தான் -எல் என்பதும் தமிழ்ப் பெயரே. தான் என்ற சொல் இருக்கு உயர்ந்த, பெரிய என்றவாறு தமிழில் பொருள் விரியும்.

தான் என்ற சொல் சிந்துவெளியிலும் அறியப்பட்டுள்ளது.

தானப்பன், தானைய்யன் போன்ற சொற்கள், பெரியப்பனைக் குறித்த தமிழ்ச்சொற்களே. தான் = உயர்ந்த, பெரிய, பெருமைக்குரிய என விரியும்.

தான் -எல் என்ற பெயர், இறைவன் உயர்ந்தவன் என்ற தமிழ்ப்பொருளைத் தருவதே.

மலக்கி என்ற சொல், மலையுடன் தொடர்புடையது. மலக்கா, மலையாளம் என்ற சொற்களை ஒப்பு நோக்குக.

யா (கோவா) என்ற கடவுள் மலையில் இருந்தது பற்றியும், அவரது தூதர்களும் மலையில் இருந்தனர் என்றும், இறைவனின் செய்தியை அவ்வப்போது மக்களுக்கு அவர்கள் கொண்டு வந்தனர் என்றும் கருதப்பட்டதால், தேவதூதர்களை மலைக்கியர் என்றே அழைத்தனர். அரபு மொழியில் மலக்கு எனப்பட்டது. திருக்குர்தூன் கூறும் மலக்குமார்கள், தேவதூதர்களே.

விவிலியத்தின் தொடக்கத்தில் காணப்படும் தமிழ்ச்சொற்கள், தொடர்ந்து செல்கையில் குறைந்து கொண்டே வருவதைக் காணலாம். இருப்பினும் பிற்கால விவிலியச் செய்திகளில், தமிழின் திரிபுச் சொற்கள் பெருமளவில் காணப்படுகின்றன.

குமரிக்கண்டத்துச் செய்திகளை விளக்கும் பத்துத்தலை முறைகள் பற்றிய மக்களின் பெயர்களும் தமிழ்ப் பெயர்களாகவே அறியப்படுகின்றன. இவை இயற்பெயர்களாக அல்லாமல்,

அவர்கள் சார்ந்திருந்த பணிகளின் அடிப்படையிலேயே சொல் லப்பட்டுள்ளதால், அவை பிற்காலத்தவர்களால் அழைக்கப் பட்ட பெயர்கள் என்றே கருதலாம். காயன் வழி மரபுப் பட்டிலில் காணப்படும் பெயர்களாவன்:²¹

காயன்: ஆதாமின் மகன், கனியாய்ப் பிறந்தவன். (Cain)

↓

யாநோக்கு: கடவுளை நோக்கியவன். (Yaanoch or Enoch)

↓

இரடு: இரண்டாவதாகப் பிறந்திருக்கலாம். (Irad)

↓

மிகு சாயல்: தந்தையைப் போன்ற தோற்றுத்தைப் பெற்றவன் (Mehu -Sa -el) அல்லது மிகுசா - எல் என்றவாறு, கடவுள் பெரியவர் என்றவாறு.

↓

இலெமக்: இலைமறைவு என்ற சொல்லே லெமுரியா (Lemuria) எனப்பட்டு குமரிக்கண்டத்தைக் குறித்தது என்றாலும், நில மறைவு என்ற சொல்லும் பொருத்தமானதே. இச் சொல்லோடு இலெமக் (Lemech) என்ற சொல் தொடர் புடையதாகிறது. நிலமக்கு அல்லது நிலத்தில் புதை யுண்டவன் என்ற பொருளில் சொல்லப்பட்டிருக்கலாம்.

இருமனைவியர்: பல பெண்களைத் திருமனம் செய்யும் வழக்கு குமரிக் கண்டத்தில் இருந்திருக்க வேண்டும்.

↓

ஆடை (Ada)

ஆடா என்பதற்கு அணிகலன் என்றே பொருள் சொல்லப் பட்டுள்ளது.

↓

1. யா ஆள் (Ya -al)

தெற்கித்தியான் என்ற பொருளில் இவன் ஆடு மாடுகளைப் பெருக்கியவன். யாடு ஆள் - யா ஆள் எனத்திரிந்தது.

2. ஊது-ஆள் (Woo - al)

ஊது குழலை இசைத்துப் பாடவல்லவன்.

சில்லை அல்லது சிலை (Zila)

பொருள் கூறப்படவில்லை. மலை அல்லது பாறை என்ற பொருள்.

↓

துவள் காயன் (Tubal Cain)

கனி மங்களைத் துவட்டிக் கருவிகள் செய்தவன். கம்மாளன் துவள் என்பதே, துபள் என்றானது.

சேத் ;என்பானின் மரபுவழி :²²² 1) ஆதாம்.

2. சேத்: சேர்- சேர்த்து-சேர்த்தல் என்ற சொல்லின் திரிபு (ஆப்பைல்லுக்குப் பிறகு சேர்க்கப்பட்டவன் என்ற பொருளில்).

சேடு என்ற சொல்லுக்கு திரட்சி என்றும் பொருளுண்டு (அகம் 331: 3-7). சேடு, சேத் என்றும் திரிபு பட்டிருக்க வாய்ப்புண்டு.

3. ஈநாசி அல்லது யாநாசி :கடவுளின் காற்று நாசியில் ஊதப் பட்டவன். ஆதாமுக்கு (Enosh) கடவுள் அவன் நாசி வழியே காற்றை ஊதினார் என்க.

4. கனனன் (Kenan): கரிய நிறமுடையவன்.

5. மா அகலல் -எல். (எல் (M. anahal - el): அகலல் என்பது எப் பொருளில் சொல்லப்பட்டதென அறியப்படவில்லை. எல்லில் முடிவதால் அது கடவுள் பெயரே.

6. யாரெடு (Yaared): விளக்கமில்லை யாடு (ஆடு) என்ற சொல்லோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கலாம்.

7. யா நோக்கு (Ya -noch): இப்பெயர், மெபசத்தோமிய, சுமேரிய இலக்கியங்களிலும் காணப்படுவதால், இவன் சிறப்புக் குரிவனாகிறான். ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது. கடவுளை அடைந்தவன்.

8. மெது செலா (Methu Selah): விளக்கமில்லை. மெல்ல நடப்பவன் (Slow walker) என்றவாறிருக்கலாம்.

9. இலைமெக்காயனின் பட்டியலிலும் உள்ளது.

10. நோவா: வெள்ளத்தினின்றும் தப்பியவன்.

ஆதாமுடன் சேர்த்து பத்துத்தலைமுறைகள் உள்ளதை நோக்குக.

மெசபத்தோமிய மற்றும் கணானிய ஆதுப்பா முதல் சேய் சூத்திரன் வரை.

பத்துத் தலைமுறை மன்னர்கள்²²³ (From Adappa to ut - na - pish - tim).

சுமேரியப் பத்துத் தலைமுறைகள் ஆதுப்பா முதல் சேய் சூத்திரன் வரை.

தலைமுறை மன்னர்கள்²²⁴ (From Adappa to Sei - Sudra)

விவிலிய நோவா, ஆகிய இலக்கியத்தில் மனு என்று சொல்லப் பட்டான்; கிரேக்கத்தில் தெக்காழியன் எனப்பட்டான்.

இவ்வாறு ஒவ்வோரு இலக்கியங்களும் ஒவ்வொரு பெயரில் கூறும் வெள்ளக் கதையில், நோவா என்பான் பெயர் உள்ளிட்ட அனைத்து இலக்கியப் பெயர்களும் தமிழ்ப் பெயர்களாகவே உள்ளன. வேறொரு எபிரேயக் குறிப்பில், நோவா என்ற பெயர், நாகம் (அல்லது நாகர் என்று கொள்ள வாம்) என்று அறியப்படுகின்றது. பெயர்கள் மாறுபட்டிருந்தாலும், வெள்ளப் பாழுக்குத் தப்பித்துக் கிழக்கிலிருந்து வந்த மக்கள் கூட்டம், மேற்கில் குடியேறியது என்பதே மூலச் செய்தி என்பதால், குமரிக் கண்ட அழிவும், அதன்வழியில் தமிழரின் மேலைநாட்டுக்குடி யேற்றமும் உறுதிப்படுத்தப் படுகின்றது எனலாம்.

ஆதாம் மலை - ஆதாம் பாலம்²²⁵ தற்போதுள்ள தமிழ்க்கமே, இலங்கை என்று கிறித்து பிறப்பாண்டுக்களுக்குப் பிறகு அறியப்பட்ட நாடும், குமரிக்கண்டத்தின் வடகிழக்கு அல்லது வடக்கு மாநிலத்தின் உள்நாடாக இருந்த பகுதிகளே. குமரிக் கண்டம் பொலிவற்றிருந்தபோது, இப்பகுதிகள் கடலுக்கு வெகுதொலைவில் உள்நாட்டில் இருந்தன. இப்பகுதிகளுக்கு அருகிலிருந்த கடல்பகுதி, இமய மலைப் பகுதியாகவே இருந்தது என்பர். கி.மு. 18000 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகே இமய மலையின் தோற்றமும், வங்க அரபிக் கடல்களும், இந்தியப் பேராழியும் உருவாயின என்பர். இவ்வாறான கடல்கோள்களால் தனித்திட்டான பகுதியே ஈழம் என்று குமரிக்கண்டத்திலும், பின்னரும் அறியப்பட்ட பகுதியாகும்.

குமரிக் கண்ட அழிவிற்குப் பிறகு, ஈழம் - தமிழ்நாடு எனப் பிரிவுபட்டன. ஈழத்தையும் தமிழகத்தையும், ஒரு மண் மேடு இணைத்தது. அப்பகுதி குமரிக்கண்டத்தின் குறுமலைப் பகுதியாக இருந்தது என்பதை, மேற்குத் மலைத்தொடர் -திரி கோண மலைத் தொடர் இணைப்பு உறுதிப்படுத்துகின்றது. இவ்விரண்டும் ஒரு மலைத் தொடராகவே குமரிக்கண்டத்தில் அறியப்பட்டிருந்தது. இன்று அறியப்படும் இராமேசவரம் - தலைமன்னார் மண்மேட்டுப் பகுதி, அம்மலைத் தொலைத் தொடரின் மேட்டு நிலப்பகுதிலே ஆகும். கடல் கோளின் போது, ஆழம் குறைந்த கடலாக அது மாறியது.

கி.பி. முதல் நூற்றாண்டில், இந்தியாவின் தென்பகுதியிலும் ஈழத்திலும் கிறித்துவம் வேருன்றத் தொடங்கிய காலத்துக்குப் பிறகே, இராமேசரம் - தலைமன்னார் மணல் மேட்டை ஆதாம் பாலம் என்று அழைத்தனர் என்னாம். அதற்கு முன்பாக ஆதாம் பாலம் என்ற குறிப்புகள் காணப்படவில்லை. இதனை ஆங்கி லேயரும் டச்சக்காரர்களும் தங்களது குறிப்புகளிலும் வரை படங்களிலும் பரவலாகப் பதிவு செய்துவிட்டனர்.

ஆதாம் பாலத்துக்குத் தெற்கே கண்டியில் உள்ள சமநலக் கண்டி (Samana,la kande) என்ற மலை, 2224 மீட்டர் உயர முடையது. இது பட்டாம்பூச்சிகளின் மலை (Butterfly mountain) என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இங்கு வண்ணத்துப்பூச்சிகள் பெருமளவில் சென்று மடிந்து போவதாகவும் கூறப்படுகின்றது. இங்கேதான் ஆதாமின் பாதம் பதிந்த சுவடுகள் காணப்படுவதாகவும், ஆதாமைக் கடவுள் படைத்து அவனை விண்ணஞ்சலகி விருந்து மணஞ்சலகிறஞ்கு இறக்கிவிட்டபோது, அச்சுவடுகள் படிந்ததாகவும் செவிவழிச் செய்திகள் கூறுகின்றன. விவிலியச் செய்தியில் சில குறிப்புகள் இக்கருத்தைப் பற்றி நிற்கின்றன. ஆதாம் இடன் தோட்டத்தில் படைக்கப்படவில்லையெனவும், பின்னரே அத்தோட்டத்தில் அவன் குடியமர்த்தப்பட்டான் என்றும் விவிலியக் குறிப்புகளும் கூறுகின்றன. இடன் தோட்டம் கிழக்கேயிருந்தது என்ற விவிலியச் செய்தியும், ஆதாமின் மலையிருக்குமிடமே இடன் தோட்டமிருந்தவிடம் என்ற கிழக்கித்தியச் செவிவழிச் செய்துகளும் ஒன்று படுவதை நோக்கு கையில், இடன்தோட்டம் தற்கால இலங்கையிலோ அல்லது குமரிக்கண்டத்தின் ஏதோவொரு பகுதியிலோ இருந்தது என்பது தெளிவாகின்றது. இதனை மெய்ப்பிக்கும் மொழிவழி ஆய்வு கள், இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

அம்மலையில் காணப்படும் பாதம் ஆதாமினுடையது என்பது ஒரு சாராரின் நம்பிக்கையாகும். உண்மையில் அப் பாதச் சுவடுகள் இயற்கையாக அமைந்திருந்தனவா அல்லது செதுக்கப்பட்டதா என்பதற்கான சான்றுகள் இல்லை, இருப்பினும் கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பே, அவ்விடம் வணக்கத்துக்குரிய இடமாகத் கருதப்பட்டது. பாராக்கிரமபாகு, நிசங்கமல்லன் போன்ற மன்னர்கள் (கி.பி. 1000) இங்கு வழிபட வரும் மக்களுக்கு, “அம்பலங்கள்” (Ambalamas) அமைத்துக் கொடுத்ததாக, இலங்கை வரலாறு கூறுகின்றது. மலையின்

அடிவாரத்தில் பயணிகள் தங்குவதற்காக, டல் ஹவுசிப் பிரிவு, மாளிகையொன்றை அமைத்துக் கொடுத்தார். அடிவாரத்தி லிருந்து என்னற்றபடிகள் உச்சிவரை செல்கின்றன. அடிவாரத் திலிருந்து மலை முகட்டுக்குச் செல்ல, ஏழு மணி நேரம் ஆகும். இம்மலையின் சிறப்புகள்:

1. காலைக் கதிரவனின் காட்சியும், கதிர்கள் மரங்களுடே ஊடுருவிச் செல்லும் அழுகும் பார்க்கத் தக்கவை.
2. மலையின் மேற்குப் பகுதி தாழ்வாகச் சரிந்து கொண்டே கடற் கரை வரை செல்வதால், தெளிவான காலநிலையில், கடலழைக் கூடும் காணலாம்.
3. ஆப்பிரிக்கக் காடுகளில் காணப்படும் பல மரங்கள் இங்குக் காணப்படுவதைக் கொண்டு, இவையிரண்டும் ஒரே நிலப்பகுதி யாகக் குமரிக்கண்ட அமைப்பில் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பது புவியியலாளின் கருத்து.
4. கொழும்பு நகரம் கூட (65 கி.மீ) பல நேரங்களில் தெளிவாகத் தெரியும்.
5. ஆங்கில எழுத்தாளர் ஜான் ஸ்டில்ஸ் (John stills), மாந்த இனத் தோற்றத்தின் வாயில்" (Cathedral of human race) என்று, ஆதாம் மலையைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்.
6. இன்றும் கண்கொள்ளாக் காட்சி தரும் அம்மலை, மாந்தவினத் தோற்றத்தின் மலை முகடு எனக் கூறுவதில் தவறில்லை எனலாம்.

ஆதாமின் பாதங்கள் அறியப்பட்ட மலைக்கருகே உள்ள கடல்வழியையும் ஆதாம் பாலம் என அழைத்தனர். ஆதாம் பாலம் கட்டியதாகவோ, அதன்வழியில் கடல் கடந்து சென்ற தாகவோ செய்திகள் எதுவுமில்லை. ஆதாம் வாழ்ந்திருந்தது இலங்கையில்தான் எனப் பெரும்பாலோர் நம்பியிருந்ததின் விளைவே, ஆதாம் பாலம் என்ற பெயரும் இணைந்தது.

பிற்காலத்தில் ஆதாம் பாதச் சுவடுகளை, புத்தர் பாதம் என்றனர். புத்தர் இலங்கைக்குச் சென்றதாக வரலாறு கூற வில்லையாயினும், புத்த சமயம் அசோகர் காலத்தில் இந்தியா விலிருந்து எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. இலங்கையின் தொன்மக் குடிகள் தமிழர்களே என்பது வரலாற்று உண்மையாகும். கலிங்க நாட்டினின்றும் குடியேறிய இனம் ஒன்று, தென்னிலங்கையில் பரவி வாழ்ந்தது. அவர்களே சிங்களவர் எனப்பட்டனர். இவர்

களில் பெரும்பாலோர் புத்த சமயத்தைத் தழுவியதால், மலை முகட்டுப் பாதத்தைப் புத்தர் பாதம் என்றனர்.

வேறு சிலர் அதனை இராமர் பாதம் என்று சொல்கின்றனர். இராமர் இலங்கைக்குச் சென்ற போது, அங்கே அவரது காலடி பதியப்பட்டதாகவும் ஒரு நம்பிக்கையுண்டு. இராமர் இலங்கைக்குச் சென்றது பற்றிய முரண்பாடான கருத்துக்கள் இன்னும் முற்றுப்பெறவில்லை. இராமர் இலங்கைக்குச் செல்ல வேயில்லையென, நீலகண்ட சாத்திரியார் கூறுகிறார். வான்மீதி இராமாயணத்தில், இராமர் இலங்கைக்குச் சென்று சீதையை மீட்ட செய்தி காணப்படுகின்றது. இலங்கை என்ற சொல், கிறித்துப் பிறப்பாண்டுகளுக்கு முன்பு எந்த இலக்கியத்திலும் பதிவு செய்யப்படவில்லை. சமற்கிருத இலக்கியத்தில் முதன் முதலாக “லங்கா” என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியவரும் வால் மீகியே ஆவார். இதனைத் தமிழ்ப் படுத்தி இலங்கை என்றனர். இது இலங்கு என்ற தமிழ் மூலச் சொல்லே என அறிதல் வேண்டும். இலங்கை என்றவாறு அறியப்பட்ட பகுதி, கோதவரி ஆற்றிடைப் பகுதியே என்றும், நீலகண்ட சாத்திரியார் கூறுகிறார். இதன் நோக்கில், இராமருடைய பாதம் எவ்வாறு பதிவானது என்பதும் கேள்விக்குறியே எனலாம்.

இராமர் இலங்கைக்கே செல்லவில்லையெனக் கூறப்படும் நிலையில், சேதுப்பாலத்தை அவர் எவ்வாறு கட்டினார் என்பதும் கேள்விக்குறியதே. ஆதாம் பாலம், சேதுப்பாலம் என அழைக்கப்பட்டு, அது இராமர் கட்டியது எனக் கூறப்படுவதற்கு எவ்வகையானச் சான்றுகளும் இல்லையென்றும், அது இயற்கையாய் அமைந்த மன் திட்டே என்றும், செயற்கையாய் அது கட்டப்படவில்லையென்றும், இந்தியத் தொல்லியல் துறை தெளிவாக அறிவித்துள்ளது. இதனையே வாக்கு மூலமாக உச்சநீதிமன்றத்திலும் பதிவு செய்தது. சமய நம்பிக்கையின் பாற்பட்டவர்களின் வாக்குகளைப் பெறும் தன்னால் நோக்கில், தொல்லியல் துறை அளித்த சான்றுகளை, நடுவண் அரசு திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டது, வாக்கு வங்கிக்காக வரலாற்றைப் புரட்டிப் போடும் வஞ்சகச் செயலாகும்.

சேது என்ற சமற்கிருதச் சொல்லுக்குப் பாலம் என்பது பொருளான்று. அது சேர் என்ற தமிழ் வேரினின்றும் திரிந்த சொல்லே.

குமரிக் கண்டம்

சேர் - சேடு என விரிந்தது. சேடு = திரட்டுதல், சேர்த்தல், குவித்தல் என விரியும். சேடு - சேடியர் : கூட்டமாக வரும் பெண்கள்.

சேடு என்ற தமிழ்ச் சொல், எபிரேய மொழியில் சேத் (Seth) என்றும் அதுவே மேலும் திரிந்து சேத் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது பற்றி ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது. சேடு - சேது என சமற்கிருதத்தில் திரிந்து, திரட்சி (Massiveness) என்ற பொருளையே தந்தது.

இயற்கையான இம்மேட்டை ஆதாம் பாலம் என்றும், சேதுப்பாலம் என்றும் அவரவர் நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில் கூறிவரும் செய்திகளுக்கு வரலாற்றுச் சான்றுகள் எதுவுமில்லை.

○○○

தமிழரின் மேலைநாட்டுக் குடியேற்றம்

குமரிக்கண்டக் கொள்கை, தமிழரின் உயிர்முச்சான கொள்கை என்று பாவாணர் வலியுறுத்தினார். தமிழரின் தொன்மைக் கால வரலாற்றையும், மூப்புத் தன்மையையும் மெய்ப்பிக்க, இக்கொள்கையை விட்டால் வேறுவழியில்லை யென்பதும் பாவாணரின் கருத்தாகும். தமிழரின் வரலாற்றை ஸ்ராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முடக்கிப் போட நினைக்கும் தமிழ்ப் பகைவர்கள், தமிழகக் குமரிக் கண்டக்கொள்கை நிறுவப்பட்டு விட்டால், தமிழரின் வரலாறு வெளிப்பட்டுவிடும் எனக் கருதி, குது எண்ணத்துடன், இக்கொள்கையை எதிர்க்கின்றனர் என்கிறார். உலகின் மூத்த இனம், அறிவார்ந்த இனம், உலக மக்களை வழிநடத்திச் செல்ல தகுதியான இனம், தங்கள் இனமே என்பதை நிலைநிறுத்த சிலர் முயலும் வழிகளுக்குக் குமரிக் கண்டக்கொள்கை தடையாக இருப்பதையும் அச்சிலர் அறிந்துள்ளனர். அம்முயற்சியில் வெற்றி பெற அனைத்து வழி களையும் கடைப்பிடித்து வருகின்றனர். குமரிக் கண்டத்தை அழித்த வெள்ளம், உலக வரலாற்றில் மிகவும் பெரியதும் கொடியதுமாயிருந்தது. வெள்ளம் வடிந்த போது, கடவுள், நோவாவைப் பார்த்துக் கூறியதாக விவிலியம் உரைக்கும்; செய்தியில்,²²⁶

“இனி உலகம் உள்ளளவும்
விதைக்கும் காலமும் அறுவடைக் காலமும்,
குளிரும் வெப்பமும்,
கோடையும் காரும்,
பகலும் இரவும்,
எக்காலத்திலும் முடக்கப்பட மாட்டது”

மேற்கண்ட செய்தி அனைத்து, நாடுகளும் வெள்ளத்தால் முடங்கிப்போன செய்தியையும், வெள்ளப் பாழின் கடுமையையும் விளக்குகின்றன.

வெள்ளத்தின் முடிவில், கடவுள் நோவாவுடன் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார் என விவிலியம் கூறுகிறது. அதன்படி, இனியொரு காலத்திலும், இவ்வுலகை வெள்ளத்தால் அழிக்க மாட்டேன் எனவும், அதற்குச் சான்றாக, நான் அனுப்பும் கார் முகில் கூட்டங்களிடையே தோன்றும் வண்ணவில்லைக் காண்பா யென்றும் அறிவித்தார். மழை விடும் நேரத்தில் தோன்றும் வானவில், மழை முற்றுப் பெற்றதை அறிவிப்பதாக விவிலியம் கூறுகிறது.

நோவாவின் மரக்கலம், அராரத் (ஊராரத் - Uraratu என்பது பழைய பெயர்) என்ற மலையில் தங்கியதாக விவிலியம் கூறுவதாகக் கொள்ளலாம் என்பது, ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகும்.²²⁷ பழைய பெயர், ஊர் + ஆற்று அல்லது ஆற்றார் என்ற தமிழ்ச் சொல்லையே விளக்குகிறது. இப்பகுதி, பாலத்தினத்துக்கும் கிழக்கேயிருந்த ஆர்மீனிய நாட்டைக் குறிப்பதாக, ஆர் என்ற முன்னொட்டுச் சொல்லை அடிப்படையாகக் கொண்டு, ஆய்வாளர்கள் கருதினர். உண்மையில் ஆற்றார் என்பது, ஆறு களின் ஊர் அல்லது நாடு எனப்பட்ட, சிந்துவெளியையே அச் சொல் குறித்தது எனவும் கருதலாம்.

சிந்துவெளியின் வடபகுதியும், இமய மலைத் தொடரும் வெள்ள காலத்துக்குப் பிறகு தோன்றியவையே என்று புவியியலார் கருதுகின்றனர். புதிய நாட்டின் முதல் குடியாக நோவா தங்கினான் என்க. எனவே சிந்துவெளிக் குடியேற்றம், குமரிக் கண்ட அழிவிற்குப் பிறகு தோன்றியதே என்று கொள்ளலாம். தமிழர்கள் (நோவாவின் குடும்பத்தார் மற்றும் பலர்), சிந்து வெளியில் குடியேறிய செய்தியை,

பங்குளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்

குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள

வடத்திசையுக் கங்கையு மியமுங் கொண்டு

தென்றிசை யாண்ட தென்னவன் வாழி” - சிலப்பதிகாரம்²²⁸

வட திசையென்றது சிந்துவெளியையும், கங்கையையும், இமயத்தையும் பகுதிகளாகக் கொண்ட நாட்டை, வெள்ளக் காலத்துக்குப் பிறகு தனது தமிழ் மக்களுக்கு அளித்து அல்லது

குடியேறச் செய்து.. அப்பகுதிகளை ஆட்சி செய்த பாண்டிய மன்னன் பற்றிய செய்தியை நோக்குக. அதன்வழியில், மன்னனே தமது மக்களைச் சிந்துவெளியில் குடியேற்ற ஏற்பாடுகள் செய்து கொடுத்தான் என்பது தெளிவாகிறது. இக்கருத்தை விவிலியமும் உறுதி செய்கிறது.

இங்கு மக்கள் பல்கிப் பெருகினர் என்று விவிலியம் கூறு கிறது.²²⁹

“வளமுடன் வாழுங்கள்
மக்களைப் பெறுங்கள்,
இவ்வுலகை நிரப்புங்கள்”

வெள்ளத்தால் உலக மக்கள் தொகை குறைந்து போன நிலையில், பெருமளவில் மக்களைப் பெற்றெடுத்து, இவ்வுலகை நிரப்புங்கள் என்ற விவிலியக் கூற்று,

தென்புல வாழ்ந்தாக் கருங்கட னிறுக்கும்
பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறா அ தீரும் - புறநானாறு²³⁰
என்ற இலக்கிய வரிகளால் உறுதிப்படுத்தப்படுவதை நோக்குக.

வெள்ளத்தால் தமிழினம் மாண்டுபோன நிலையில், பெருமளவில் மக்களைப் பெற்றெடுப்பதே, மாண்டுபோன மக்கள் தொகையை ஈடுகட்ட இயலும் என்று உரைக்கப்பட்டுள்ளதை நோக்குக.

விவிலியச் செய்தியும், புறநானாற்றுக் செய்தியும் வெவ்வேறு இடங்களில், வெவ்வேறு காலங்களில் எழுதப்பட்டவையாயினும், ஒரே கருத்தை இவையிரண்டும் வலியுறுத்துவதை நோக்கும்போது, இவ்விரு மக்களும் தமிழால், தமிழ் மரபால் இணைந்திருந்தவர்களே என்பது விளங்கும்.

மக்கள் பேறு என்ற தலைப்பில் வள்ளுவர் வடித்த குறளுக்கு உரையெழுதிய பரிமேலமூகர், “தென்புலத்தார் (தமிழர்) கடன் புதல்வரைப் பெறுவதலானும் அல்லது இறுக்கப்படாமையின், அக்கடன் இறுத்தற் பொருட்டு நன்மக்களைப் பெறுதல், என்றும் வலியுறுத்துவதை ஒப்புநோக்குக.

விவிலியச் கருத்தையும், புறநானாற்றுக் குறிப்பையும், பரிமேலமூகர் விளக்கத்தையும் தழுவி, இருக்கு வேதம் சொல்லும் செய்தியைக் காண்க.

“பிதிர்களுக்கு அவர்கள் விரும்பும் மக்கள் செல்வத்தை அளிக்கட்டும்” - இரிக்குவேதம் இவ்வரிக்கு விளக்கம் அளிக்கும் வில்சன் (H.H. Wilson), இரிக்கு வேதம் மூன்று கடமைகளை வலியுறுத்துவதாகக் கூறுகிறார்.²³¹

1. சமய நூல்களைக் கற்பது, கற்பிக்கும் ஆசிரியனுக்குரிய கடன் களைச் செய்வது,
2. தீயை முட்டித் தெய்வத்தை வணங்குவது,
3. பின்னைகளைப் பெற்றெடுத்து பிதிர்களின் எண்ணங்களை நிறைவேற்றுவது.

பிதிர்கள் என்ற இரிக்கு வேதம் சொல்வது, வெள்ளத்தால் குமரிக் கண்டத்தில் மாண்டுபோன மக்களையே எனக் கொள்க. அம்மக்கள் மேன்மை மிக்கவர்கள் என்றும், அறிவுடையோர் என்றும், எல்லாக் கலைகளையும் ஆய்ந்தவர் என்றும் புகழ்ந்து பேசுகின்றது. விந்திய மலையைக் கடந்து தெற்கே வந்தறியாத ஆரியர்கள், தென்புலத்தில் தம் முன்னோர்கள் மாண்டு போனார் கள் என்றுகூறுவது, குமரிக்கண்ட அழிவையே கட்டுகிறது எனக்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் புரட்டாசித் திங்கள், மகநாளில் பிதிர்களுக்கு ஆரியர்கள் படைப்பது, குமரிக்கண்டத்தில் மாண்டுபோன தமிழர்களுக்காகவே என்று கருதுக. இருக்கு வேதம், தமிழர்கள் பற்றிய பல்வேறு செய்திகளைத் தன்னுள்ளே கொண்டுள்ளது என்பதை, அந்தாலை உன்னிப் படித்து ஒர்ந்த வர்களால் அறிய இயலும்.

இக்கருத்தையே,

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தாணென்றாங்

கைம்புலத்தா ரோம்பல் தலை

- குறள் 232

என்று வள்ளுவரும் வலியுறுத்துகிறார். தென்புலத்தார் என்று வள்ளுவர் குறிப்பிடுவது, குமரிக் கண்டத்தில் மாண்டுபோன தமிழர்களே என்பதும், அவர்களுக்கு நன்றிக்கடன் செலுத்துவது இல்லறத்தாருடைய கடமையென்றும் கூறுகிறார். தமிழரின் ஐந்து கடமைகளுள், குமரிக் கண்டத் தமிழர்களை நினைவு கூர்வதும் ஒன்றென மேற்கண்ட குறள் விளக்கும்.

குமரிக் கண்டத்தில் மாண்டுபோன தமிழர்களின் உயிர்கள், அங்கேயே வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதான் நம்பிக்கையில், தமிழர்

களின் தெய்வமாகிய சிவன், அவ்வுயிர்களின் நலன்களைக் காக்க வேண்டி,

“தென்திசைக் கொரு வேந்தன்”

யாமனை உருவாக்கியதாக, திருமந்திரம் கூறுகிறது.²³³ அவ் வேந்தனே யாமன் எனப் படுபவனாவான்.

ஆதாம் கடவுளாள் படைக்கப்பட்டான் என்பது விவிலி யக் கூற்று. அவனுக்குப் பின் பத்துத் தலைமுறைகள் தோன்றிய தாகவும், அப்பத்துத் தலைமுறையினரே பல்கிப் பெருகி இவ் வலகை (குமரிக் கண்டத்தை) நிரப்பியிருந்ததாகவும், பத்தாவது தலைமுறையின் காலத்தில் வெள்ளப் பெருக்கு நிகழ்ந்ததாக வும் விவிலியம் கூறுகிறது. எனவே, கடவுளால் தோற்றுவிக் கப்பட்ட அவ்வினம், கடவுள் சாதியினர் என்ற கருதப்படல் வேண்டும்.

அதே கருத்தைப் பரிமேலழகரும் வலியுறுத்தி, தென் புலத்தில் (குமரிக் கண்டத்தில்) இறந்து போனவர்கள், “கடவுள் சாதியினர்” என்றே குறிப்பிடுகின்றார். பரிமேலழகரின் உரையில் மேற்கண்ட 43ஆவது குறளுக்கு அளிக்கப்பட்ட உரையில்,

“பிதிராவார (தென்புலத்தார்) படைப்புக் காலத்து அயனாற் படைக்கப்பட்டதோர் கடவுட் சாதி; அவர்க்கிடம் தென்திசையாதவின் தென்புலத்தாரென்றார்”

அயன் என்ற சொல், யா என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் பிறகால நீட்சியே எனக் கருத இடமுண்டு. அயன் என்பதற்கு, பிரம்மா என்று பிற்காலத்தவர் பொருள் கூறினர்.

யா- யாயன் - அயன் எனத் திரிந்தது என்க.

யா என்ற கடவுளே, இவ்வுலகைப் படைத்தார் என்று மொசபத்தோமிய இலக்கியம் கூறுகின்றது.

யா என்ற கடவுளே யூதர்களின் கடவுளாகவும் அறியப்படுகின்றது.

யா என்ற கடவுளே இவ்வுலகைப் படைத்தார் என்று தமிழ் இலக்கியங்களும் கூறி இருக்க வேண்டும். அவை அழிந்து போயின.

எனவே, குமரிக்கண்ட அழிவிற்குப் பிறகு, சிந்துவெளியில் தான் தமிழர்கள் முதன்முதலில் குடியேறினர் என்று பல்வேறு

இலக்கியச் செய்திகள் வாயிலாக அறியப்படுவதாலும், சிந்து வெளிக் குடியேற்றம் கி.மு. 12000 - 1000 ஆண்டுகளில் நிகழ் வுற்றன என அறியக் கிடப்பதாலும், சிந்துவெளிக் காலத்தை அண்மையில் கி.மு. 7500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என இந்திய அரசு அறிவித்திருப்பதாலும், தமிழர்கள் வெளியேறிய செய்தி உறுதிப்படுகின்றது. இதனையே ஆற்றார் என்று விவிலியம் உரைப்பதால், விவிலியம் கூறும் நோவாவின் குடும்பத்தினர் சிந்துவெளியில் குடியேறினர் என்று கொள்க.

மெசபத்தோமிய இலக்கியம், பலவேறு தரப்பினரும் வெள்ளாப் பாழினின்றும் மீண்டனர் என தெரிவிக்கின்றது என்ற செய்தியே சரியானது எனக் கொள்வேண்டும். விவிலியச் செய்தி சமய நோக்கில் கூறப்பட்டுள்ளது எனக்.

ஆற்றார்ப் பகுதியில் குடியேறிய நோவா மரபினர் அங்குப் பல்கிப் பெருகினர் என்று விவிலியம் கூறுகிறது. “அந்த நாட்டிற்கு உரிமையாளனாகிய நோவா” என்றவாறு (Noah, the man of the soil) விவிலியம் கூறும் செய்தி, தமிழர்கள் அப்பகுதியை உரிமையாக்கிக் கொண்டனர் என்று அறியப்படுகின்றது. இதனையே,

வடத்திசைக் கங்கையும் இமயமும் கொண்டு

என்ற சிலப்பதிகார வரிகள் உறுதிப்படுத்துவதை நோக்குக.

ஆற்றார் நாட்டில், நோவா கொடி முந்திரியை முதன் முதலில் பயிரிட்டான் என்று விவிலியம் கூறுவதால், திராட்சை²³⁴ எனப்படும் கொடி முந்திரியும் தமிழன் இட்ட பயிரே எனத் தெளியலாம்.

இலைகள், கிளைகள் போன்றவைகளில் மறைந்திராமல் முன்னால் பளிச்செனத் தெரிவதால், முன்தெரிப்பழம் என்ற சொல் உருவாயிற்று. அதுவே பிற்காலத்தில் முந்திரி எனத் திரிந்தது எனக் காய்ச்சல் நிலத்தில் (வறண்ட நிலத்தில்) விளைந்த பயிரும் முந்திரி (cashew)²³⁵ எனப்பட்டது. காய் என்பதே காஷூ எனத் திரிந்தது எனக். இதுவும் கூட, குமரிக் கண்டத்தில் விளைந்திருந்த பழமே என்பதை, அதன் தமிழ் மூலச் சொல் விளாக்குகிறது. சிலர் கூறுவதுபோல் அது வெளிநாட்டினரால், பிற்காலத்தில் பெருமளவில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

மதுவருந்தும் பழக்கம் குமரிக்கண்ட மாந்தரிடையே இருந்திருக்க வேண்டும் என்ற செய்தி, நோவா கொடிமுந்திரி யைப் பயிர் செய்து, அதன் சாற்றில் மதுவைப் பெற்றான் என்ற நிகழ்வால் தெரியவருகின்றது.

மதுவை அருந்தி மயங்கிக் கிடந்த போது, ஆடை பிறழ்ந்த நிலையில், ஆம் என்ற நோவாவின் மகன், நோவாவை நோக்கிய தாகவும், பிறழ்ந்த ஆடையைச் சரி செய்யவில்லையென்றும் விவிலியம் கூறுகிறது. நோவாவின் இரண்டாவது மகனாகிய ஆம் என்பானைப் பற்றி, இச்செய்தி மட்டுமே அறியப்படுகின்றது.

மயக்கம் தெளிந்த நோவா, தனது முதல் கடை மகன்கள் வழியாக இச்செய்தியை அறிந்து, தனது இடை மகனைச் செப்பித்தான் என்று விவிலியம் கூறுகிறது. இதற்குப்பிறகு நோவாவைப் பற்றிய செய்தி எதுவும் விவிலியத்தில் இல்லை.

எனவே, நோவா சிந்துவெளியிலேயே இறந்துபட்டான் எனக் கொள்ளலாம்.

மெசபத்தோமியாவை நோக்கி...

சிந்துவெளியினின்றும் நோவாவின் குடும்பத்தினரும், மற்ற வரும் எப்போது மெசபத்தோமியாவில் குடியேறினார் என்பதற் கானச் சான்றுகள் இதுவரையில் கிடைக்கவில்லை. கி.மு. 10000 ஆண்டுகளில், வேளாண்மையும், தொழிற்பூரட்சியும், மெசபத் தோமியாவில் ஏற்பட்டதற்கானச் சான்றுகள் உள்ளனவென்று, அறிவியலார் கருதுவதால், அக்கால அளவிலேயே மெசபத் தோமியாவில் தமிழ்மக்களின் குடியேற்றம் நிகழ்வுற்றதாகக் கொள்ளலாம். இம்மாற்றம் அங்கு வாழ்ந்திருந்த மக்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டதாகக் கருதச் சான்றுகள் இல்லை. மேலும் விவிலியம் தரும் செய்தியின்படியும், மெசபத்தோமிய, சுமேரிய இலக்கியங்கள் தரும் குறிப்புகளின்படியும், குடியேற்ற மக்களால் தான் வேளாண்மையும் தொழிற்பூரட்சியும் அங்கு தோற்றுவிக்கப்பட்டதாக அறியமுடிகின்றது. இக்கால அளவு களில் உணவுப் பொருட்களை விளைவித்தல், ஆடை நெய்தல், மட்பாண்டங்கள் செய்தல், தொழிற்கருவினை வடிவமைத்தல், கலைப்பொருட்களை உருவாக்குதல் போன்ற, முழு நேரப்பணி கள் நடைபெற்றதற்கானச் சான்றுகளும் பல இடங்களில் கிடைத்துள்ளன.

இக்குடியேற்றக் காலத்தில், மக்கள் அனைவரும் ஒரு மொழியே பேசிவந்ததாகவும், அம்மக்கள் கிழக்குத் திசையினின்றும் குடிபெயர்ந்து வந்து, சின்னாற்றங்கரையில் நிலைத்த தாகவும் விவிலியம் கூறும் காலம் கி.மு. 10000 ஆண்டுகள் எனக் கொள்வதில் தவறில்லை. உலகம் முழுதும் ஒரு மொழியே பேசப்பட்டும், அம்மொழியின் சொற்களே உலகமெங்கும் பயன்படுத்தப்பட்டனவென்றும் (The whole world speak the same language and using the same word). விவிலியம் மிகத் தெளிவாகக்

கூறுகிறது.²³⁶ அந்த ஒரு மொழி தமிழே என்பதற்கானச் சான்று களை இந்நாலில் பல இடங்களில் விளக்கியுள்ளதை நோக்குக.

இவ்வாறு, சிந்துவெளியினின்றும் மேலைநாட்டில் குடியேறிய மக்கள் பலர் இருந்தபோதிலும், விவிலியம் நோவாவின் குடும்பத்தாரை மட்டுமே கூறுகிறது. நோவாவின் மக்கள் மூவர், வெள்ளக் காலத்துக்கு முன்பே கிழக்கித்திய நாட்டில் (குமரிக்கண்டத்தில்) பிறந்துவிட்டதாக விவிலியம் கூறுவதாலும், அம்முவரும் தம் மனைவி மக்களுடன் சின்னாற்றங்கரையில் (தைகீரிஸ்) குடியேறியதாகத் தெரிவிப்பதாலும், வெள்ளக் காலம் முடிந்த அடுத்த சில ஆண்டுகளிலேயே, இவர்களின் குடியேற்றம் நிகழ்வுற்றதாகக் கருதலாம்.

முதல் மகன் செம் (Shem): செம் என்ற எபிரேயச் சொல் லுக்கு, இறைவனால் செம்மைப்படுத்தப்பட்டவன் என்ற பொருளே, விவிலியத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளதால், செம்மை என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, செம் என்று திரிந்தது என்க.²³⁷ (Shem: Blessed by the Lord be Shem) நோவாவைக் கடவுள் மிகவும் விரும்பினார் என்பதால், அந்த நேயம் அவனது மகனுக்கும் கிடைத்தது என்பதால், செம் (மை) என்பானைக் கடவுள் தமது கண்காணிப்பில் வைத்திருந்தார் என, விவிலிய ஆய்வாளர்கள் விளக்கமளித்துள்ளனர்.

செம் என்ற எபிரேயச் சொல்லுக்கு, பெயர் (Name) என்ற பொருளும் அறியப்படுவதால், செம்மையான சொல்லே பெயராக அமைந்திருக்க வேண்டுமேன எதிர்பார்க்கப்பட்டது எனக்கருதலாம்.²³⁸

செம் என்பானின் மக்களாக அறியப்படுபவர்கள்:

1. ஈழம்: குமரிக்கண்டத்திலே ஈழம் என்ற பகுதி (தற்போதைய இலங்கையின் வடபகுதி) இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதை இச்சொல் உறுதிப்படுத்துகின்றது ஆதாம் மலை ஈழத்தி விருப்பதாலும், இடன் தோட்டமும் ஈழத்திலேயே இருந்தது என்று நம்பப்படுவதாலும், செம் என்பான் தனது தலைமக னுக்கு ஈழம் என்ற பெயரையே சூட்டினான் எனக். தன்னுடைய பிறந்த, வாழ்ந்த நாட்டை நினைவு கூறும் வகையில், அப்பெயர் சூட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும்.²³⁹ ஈழம் என்ற ஊரின் பெயர் அல்லது நாட்டின் பெயர், மக்களுக்கும் வைக்கப்பட்டது என்பது புதிய செய்தியுமன்று. தற்காலத்தி

குமரிக் கண்டம்

லும் சிதம்பரம், விருத்தாசலம், அண்ணாமலை போன்ற ஊர்ப்பெயர்கள், மக்களுக்கு வைக்கப்படுவதை நோக்குக. ஈழம் (Elam) என்று மெசபத்தோமியக் குறிப்புகளும் அச் சொல் காணப்படுவதால்,²⁴⁰ விலிலியச் செய்தியும் உறுதிப் படுத்தப்படுகின்றது. பிற்காலத்தவர் அச்சொல்லை ஈலாம் என்றும், ஈலாம் என்றும் தவறாக ஒலித்ததினால், அச் சொல்லின் உண்மைப் பொருள் மறைந்து போயிற்று.

2. குர் (Shur): குர் என்பது கடவுளின் பெயரே என மெசபத்தோமியக் குறிப்புகள் கூறுகின்றன.²⁴¹ சன்-கர்-குர் என நீண்ட தமிழ்ச் சொல், வெப்பத்தையே குறித்தது. குர் என்ற சொல்லே, சூரியன் என நீண்டது. சூரியன் தமிழ்ச் சொல்லே இதனைச் சமற்கிருத்தில் குர்யா என்றனர். இதனையே முதற் சொல் வெனத் தவறாகச் சிலர் கருதினர்.

கன் என்ற வேர்ச்சொல், கன் எனவும் விரிந்தது. இதற்கு வளைவான அல்லது வட்டமான என்பது பொருளாகும். சூரியனின் வட்டவடிவத்தைக் கருத்தில் கொண்டு சன்னம் எனப்பட்டது. கன் என்று கதிரவனைக் குறித்த தமிழ்ச் சொல்லே ஸு என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்பட்டது.

குர் என்ற சொல், தமிழகத்தில் குறிஞ்சி நில மக்களில் சிலரைக் குறித்ததாகவும் தமிழிலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. குர்-குரன் என்றவாறு அதுவிரிந்து, பெயரைக் குறித்தது. முருகன் சூரனை வென்ற கதையை ஒப்புநோக்குக.

குர் என்பது கதிரவனையே குறித்தாலும், கதிரவனைக் காவல் தெய்வமாகக் கொண்டு (ஞாயிற்றுக்கோட்டம் அல்லது உச்சித் திழான் கோட்டம்) ஒரூர் அங்கே உருவாக கப்பட்டதாலும், அவ்வுர் ஆகுர் (முதலில் தோன்றிய கதிரவன் என்பது பொருள்) எனப்பட்டது. ஆகுரில் வாழ்ந்திருந்த மக்களே அசீரியர்கள் என்று பிற்காலத்தில் அழைக்கப்பட்டனர். குர் என்ற பெயரும் தமிழ்ப்பெயரே.

3. ஆர்ப்பசத் (Arpashad): பலவாறு திரிபுபட்ட பெயராக இருந்தாலும், ஆர் என்ற முன்னொட்டுச்சொல், அது திரிபுபட்ட தமிழ்ச் சொல்லே எனத் தோன்றுகிறது. இச்சொல்லுக்கான பொருள் விவிலியத்தில் விளக்கப்படவில்லையாதலால், இதற்குச் சரியான தமிழ் மூலத்தைக் காண இயலவில்லை.

4. உலாது (Lud): உல் + ஊது என்ற இரு தமிழ்ச் சொற்களே உலாது என்றானது. இதற்கு பெரிய உலகம், விரிந்த உலகம், பரந்த

உலகம் எனப் பொருள் கொள்ளலாம். உல் = உலகம்; ஊது =- விரிந்தது. இச்சொல்லே, லூது என்று உ விடுபட்டுத் திரிந்துள்ளது.

5. அறம் (Aram):²⁴² முனை முறியாத தமிழ்ச்சொல். அறம் என்ற தமிழ்ச்சொல்லை சுருக்கமாக விளக்குவது மிகவும் கடினமானது, அந்த அளவுக்கு பொருள் ஆழம் கொண்ட சொல்லாகும். ஆனாலும் ஒழுக்கம் (Moral) என்ற பொருளில் அப்பெயர் குட்டப்பெற்றிருக்கலாம். குமரிக்கண்ட அழிவுக்கு முன்னர், அந்நாடு ஒழுக்கக் கேடாயிருந்தது என்று கடவுள் எண்ணியதாக விவிலியம் கூறுவதால், கடவுளின் விருப்பத்திற்கேற்ப ஒழுக்கம் என்ற சொற்பொருளாக அறம் என்ற பெயர் குட்டப்பட்டிருக்கலாம்.

(ஒவ்வொரு நாகரிகமுன்னேற்றமும், கடவுள் பார்வையில் ஒழுக்கக் கேடாகத் தெரிந்ததாகவே எல்லாச் சமயநால்களும் கூறுகின்றன என்பதால், குமரிக் கண்டத்து மக்கள், மிகச் சிறந்த நகரிய நாகரிக மக்களாக வாழ்ந்திருந்தனர் என்று கருதலாம்)

மேற்கண்ட ஐந்து மக்கள் வழியில் பலருடைய பெயர்கள் விவிலியத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அப்பெயர்களையெல்லாம் நோக்கும்போது, அவைகளும் தமிழ் மூலத்திலேயே காணப்படுகின்றன.

எடுத்துக்காட்டாக, ஈவர் (Eber) என்பானுக்கு ஒரு மகன் பிறந்தபோது, இவ்வுலகம் மக்கள் அடிப்படையில் இரு பிரி வாகப் பிளவுபட்டனர் என்று விவிலியம் கூறுகிறது. பிளவுபட்ட காலத்தில் பிறந்த அம்மகனுக்கு “பிளவு” என்றே பெயர் வைக்கப்பட்டுள்ளது.²⁴³ (The name of the first born was pleg/ for in his time the word was divided) பிளவு என்ற சொல்லே பிளகு என்று திரிபு பட்டுள்ளதை நோக்குக.

அறம் என்பது ஓரிடத்தையும் குறித்தது.²⁴⁴ அறம் என்பானின் வழி வந்தவர்கள் வாழ்ந்திருந்த சமவெளிப் பகுதியை அறம் என்றும் படன் அறம் (Padan Arum) என்றும் கூறினர். அறம் = ஆளையும் இடத்தையும் குறித்த தமிழ்ப்பெயர். படன் என்பதும் தமிழ்ச்சொல்லே. படர்ந்து விரிந்த என்ற பொருளைத் தருவது.

செமிட்டிக் மரபு

செம்(மை) என்பானின் வழிவந்த மக்கள் பலவாறாகப் பல்கிப் பெருகினர். இம்மக்கள் தங்களது முதல் குடியேற்றப் பகுதியாகிய தைகிரீஸ் மற்றும் யூப்ரதீஸ் ஆற்றுச் சமவெளிப் பகுதியில் பெருவாரியாக அறியப்பட்டனர். இவர்கள் மெசபத் தோயியாவில் குடியேறியபோது பேசியது தமிழ்மொழியே என்பது ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்மொழி, உலகம் முழுதும் பேசப்பட்டது என்ற விவிலியக் கூற்றின்படி, குடியேற்ற மக்களும் மற்றவரும் வேறுமொழிகளை அறிந்திருக்கவில்லை.

புதிய இடத்தில் ஏற்பட்ட குழல்கள், புதியக் கண்டுபிடிப்புகள், தமிழ்நாட்டில் அறியப்படாத பொருட்கள் ஆகியவை கருக்குப் புதுச் சொற்கள் தோன்றலாயின. இம் மக்களுக்கும் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கும் இடையேயிருந்த அனைத்துத் தொடர்புகளும் துண்டிக்கப்பட்டன. காலம் தோறும் தன்னைச் செம்மைப்படுத்திக் கொண்டு வந்துள்ள தமிழ்மொழியில், தமிழகத்திலும் புதுப்புதுச் சொற்கள் தோன்றவும், பழைய சொற்கள் கழியவும் என ஏற்பட்ட மாற்றங்களை, குடியேற்றத் தமிழர்களால் அறிந்து கொள்ள இயலவில்லை. தமிழ்நாட்டில், தமிழ் செம்மொழியாக வளர்ச்சியுற்ற நிலையில், குடியேற்ற நாடுகளில் தமிழ்மொழியில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி, தமிழைத் திரிபு மொழிகளாக்கியது. இதற்கான ஒரே அடிப்படைக் கரணியம் யாதெனில், இரு மக்களிடையே ஏற்பட்ட இடைவெளி தான் என்பதை மறுக்க இயலாது.

கி.பி. 17 ஆம் நூற்றாண்டில் பேசப்பட்ட ஆங்கிலம், இங்கிலாந்தில் ஒருமுறையிலும், ஆஸ்திரேவியாவில் மற்றொரு

வகையிலும், அமெரிக்காவில் தனி வழியிலும் பேசப்பட்டது. இந்திலை மேலும் மேலும் தொடர்ந்திருந்தால், ஆங்கிலமும் பன்மொழிகளாகக் கிளைத்திருக்கும். ஆனால் இந்நாடுகளிடையே காணப்பட்ட வணிக உறவுகள், தொடர்ந்து இந்நாட்டு மக்களிடையே ஏற்பட்ட குடும்ப உறவுகள், பிற்காலத்தில் அச்சுக்கலையால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நூல்களின் வழித்தொடர்புகள், இருபதாம் தூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட ஊடகத் தொடர்புகள் போன்றவை, ஆங்கில மொழியைத் திரிபுபடாமல் காத்தன.

இவ்வாறான வாய்ப்புகள் குடியேற்றத் தமிழர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லையாதலால், கி.மு. 9000 ஆண்டுகளுக்குப்பிரிக்க தமிழ்மொழி திரிபுபடத் தொடங்கியது எனலாம். மக்கள் பெருக்கமும், அதனால் அவர்களின் வெளியேற்றமும், பல குழுக்களாகத் தமிழினத்தைப் பிரித்தன. இவ்வாறு நடுத்தரை நாடுகளைச் சுற்றிலும் குடியமர்ந்த பல்வேறு குழுக்கள், குடிபெயர்ந்த நாட்டுச் சுழலையொட்டி, புதுப்புது மொழி களை உருவாக்கிக் கொண்டனர்; என்றாலும் இக்குழுக்கள் பேசிய திரிபு மொழிகளின் வேரும் மூலமும் தமிழிலேயே இருந்தன. இன்னும் இருக்கின்றன.

(தமிழ்) மொழி எவ்வாறு பன்மொழிகளாகக் கிளைத்தது என்பதை, விவிலியம் ஒரு நிகழ்வால் விளக்குகின்றது. அந் நிகழ்வு பற்றிய செய்திகளை பின்னால் சொல்லப்பட்டுள்ள தலைப்புகளில் காணக.

இரட்டை ஆறுகளின் வளமான பகுதியில், செம் என்பானின் மரபினர் நிலையாகத் தங்கினர் என்று விவிலியம் கூறுகிறது.

முற்றிலும் புதிய சூழலில் புதிய நாட்டில் குடியேறிய தமிழர்கள், அங்கு காணப்பட்ட இயற்கையின் பாற்பட்ட அனைத்திற்கும் தமிழ்ப் பெயர்களையே குட்டினர். அப்பெயர்கள் யாவும் அதற்கு முன்பாக அறியப்பட்டதாக வரலாறு கூற வில்லை. ஆறுகள், சமவெளிகள், நாடுகள், நகரங்கள், கடவுளர்கள், வானியல் தொடர்பான விண்மீன்கள், கோள்கள், கதிரவன், நிலவு, கடல்கள், வளைகுடாக்கள், மலைகள் என இன்னோரென்னவாறு அறியப்படும் பெயர்கள் யாவும் தமிழ்ப் பெயர்களாகவே உள்ளன.

சில எடுத்துக்காட்டுகள்:

1. யூப்ரதீஸ் - தெகிரீஸ் ஆறுகளின் பெயர்கள் தமிழ் மூலத்தைக் கொண்டவைகளே என ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது.
2. இவ்விரு ஆறுகளுக்கும் இடையில், செம் என்பானின் மகன் அறம் என்பான், தனது மனைவி மக்களுடன் குடியேறினான். அவ்வினம் பல்கிப் பெருகியது. அவர்கள் குடியிருந்த அப்பகுதி, அறம் என்பானின் பெயராலேயே, படன் அறம் என்று அழைக்கப் பட்டது. அப்பகுதியில் பிற்காலத்தில் வாழ்ந்திருந்திதவர்களை, அறன்மியர் அல்லது அறமியர் என அழைத்தனர். அறமாயிக் (Aramaic) என்றமொழியும், அறம் வழிமக்கள் பேசிய மொழியே அறம் + வாய் (வாய் என்பது மொழியென்றும் அறியப் படும்) = அறமாய் எனத் திரிந்தது.
3. செம் மரபினர் வழியில், ஈழம் என்ற பகுதி அறியப்பட்டது.
4. பாறைகளும் மலைகளுமாகக் காட்சியளித்த (இன்றைய பாஸ்ரா - Basra) கல்தேயம் என்றே அறியப்பட்டது. அதனை Chaldea என்று கிரேக்கர் அழைத்தனர்.
5. பாபிலோன் என்பது, வாயில்லம் என்ற தமிழ் மூலத்தைக் கொண்டது.
6. தமிழின் குடியேற்றத்துக்குப் பிறகு உருவாக்கப்பட்ட புதிய நகரம், ஊர் எனப்பட்டது.
7. கோட்டை மதிற்சவரால் காக்கப்பட்ட நகரம் அரண் (Haran) எனப்பட்டது.
8. சிறுப்பாக்கம் என்ற நகரம், சுருப்பாக எனத் திரிந்துள்ளது.
9. நினைவூர், நினிவே எனப்பட்டது.
10. எக்கல் பட்டனம் (மேட்டு நில ஊர்), எக்கல்பட்டனா எனப் பட்டது.
11. வடக்கேயிருந்த ஓர் ஏரி, ஊரும் அயம் என்ற சொல்லால் அறியப்பட்டு, ஊர்மியா எனத் திரிந்துள்ளது.
12. மெசப்த்தோமியாவின் வடக்கேயுள்ள ஒரு பெரிய ஏரி (கடல்) உப்பு நீரால் கசப்புத் தன்மையைக் கொண்டது. கசப்புக் கடல் என்பது காஸ்பியன் கடலாகத் திரிபுபட்டுள்ளது.
(மேலும் விளக்கங்களுக்கு படம் எண் 6ஐக் காண்க).

செம் என்பானின் வழிவந்த மக்கள், மெசப்த்தோமியாவின் மையப்பகுதிகளில் தத்தம் குடும்பத்தலைவனின் பெயரால்,

தனித்தனிக் குழுக்களாக அறியப்பட்டனர். இவர்களின் மொழி களும் பிற்காலத்தில் வேறுபட்டன.²⁴⁵

1. வடமேற்கு செமிட்டிக்மொழி: செமபத்தோமியாவின் மேல் பகுதி, சிரியா, பாலத்தீனம் ஆகிய பகுதிகளில் பேசப்பட்ட அறமாயிக், கனானியம், போன்சியம், எபிரேயம் ஆகியவை இத் தலைப்பில் அடங்கும். போன்சியரும், எபிரேய மக்களும் வரலாற் றின் மிகவும் பிற்காலத்தில் (கி.மு. 3000) சிந்துவெளியினின்றும் குடியேறியவர்கள் என்று அறியப்படுகின்றனர். இந்தப் பின்னணி களையெல்லாம் கருத்தில் கொள்ளாது அறமாயிக், கனானிய மொழிகளுடன் இவ்விரு மொழிகளையும் தவறாக இணைத் துள்ளனர். இதற்கான கரணியம் யாதெனில், இம்மொழிகளின் மூலமொழி ஒன்றாயிருந்ததும், இம்மொழிகளிடையே அறியப் பட்ட சொற்கள் பொதுவானவைகளாயிருந்ததுமே ஆகும்.
2. வடகிழக்குச் செமிட்டிக் மொழி: பாபிலோன் மற்றும் அசீரியப் பகுதிகளில் பேசப்பட்ட அக்காடியம், அசீரிய மொழிகள்.
3. தென் செமிட்டிக் மொழி: அரபு மற்றும் எத்தியோப்பிய மொழி. எனவே, செமபத்தோமியா, பாபிலோன், சிரியா, கனானியம், போன்சியா அரேபியா, எத்தியோப்பியா ஆகிய நாடுகளில் பேசப்பட்ட மொழிகளே செமிட்டிக் மொழி எனப்பட்டது. இந்நாட்டு மக்கள் அனைவரும் செம் என்பானின் மரபினரே என்றும் அறியப்பட்டது.

கிறித்து பிறப்பாண்டுகளுக்குப் பிறகு, எபிரேயத்தைத் தவிர்த்த மற்றமொழிகளையெல்லாம் அரபுமொழி உள்வாங்கிக் கொண்டு, மற்ற மொழிகளை அழித்துவிட்டது. இதற்கு இசுலாத்தின் வளர்ச்சியும் பேருதவிபுரிந்தது. எனவே, அரபு மொழி யென்பதும், தமிழினின்றும் திரிபுபட்ட மொழியே என்க.

செமிட்டிக் மரபினர், மாநிறமும் (olive complexion) கருத்த முடியும் கொண்டவர்களாகக் கருதப்படுவதால், இந்நிறத்துக் குரியவர் தமிழரே என்பதும் தெளிவு. இதனை எகிப்தில் காணப்படும் பல்வேறு சிற்பங்கள் விளக்குகின்றன. அராபியர்களும் ஏறக்குறைய இந்நிறத்தையே கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சில ஆய்வாளர்கள், அரேபியாவில் கிழக்கேயுள்ள பரந்த மலை வெளிகளைக் கடந்து வருவதைவிட (இந்தியாவிலிருந்து) கடல் வழியே அரேபியாவை அடைந்து, அங்கிருந்து வடக்கு நோக்கிச்

சென்றனர். என்றும் கருதுகின்றனர். சுமேரியர்கள் கடல்வழியே (பாரசீக வளைகுடா) வந்தவர்கள் என்றும் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

செமிட்டிக் இன மக்களாக, ஈழத்தவர் (Elamites), அசிரியர்கள் (Assyrians), சுமேரியர்கள் (Arabs), கலதேயத்தார் (Chaldeans), ஆகியோரை விவிலியம் கட்டுகிறது. ஈழத்தவர் இம்மக்கள் மரபினரே என்றும், அவர்கள் பிற்காலத்தில், தனிக்குமுனினராகப் பிரிந்து சென்றுவிட்டனர் என்றும் கருதப்படுகின்றது.

இம்மக்களையெல்லாம் இணைக்கும் செமிட்டிக் (Semitic) என்ற சொல், கிபி. 1781 அம் ஆண்டில், ஸ்கூலோசர் (Schlozer) என்ற மொழியில் அறிஞரால் குட்டப்பெற்றது. அதற்கு முன்பு அம்மக்களை, தனித்தனிக் குமுனின் பெயராலேயே அழைத்து வந்தனர். டாக்டர் ஜே. எச். பிரெஸ்டெட் (Dr. J.H. Brested), டாக்டர் எபி. குக் (A.B. Cook) போன்றோர், செமிட்டிக் மொழிக் குடும்பத்தை ஆய்வு செய்தோரில் சிலராவர்.

ஆமெட்டிக் (Hametic)

அக்கால உலகம் என்பது, நாம் இன்று அறிந்திருக்கின்ற நாடுகளை உள்ளடக்கியவையன்று. அக்கால மக்கள் தங்கள் இலக்கியங்களில் பதிவு செய்துள்ள நாடுகளாகவன: கிழக்கு நன்னிலக் கடலைச் சுற்றியிருந்த நாடுகளே, அக்கால உலக மாக அறியப்பட்டது.²⁴⁷

ஆப்பிரிக்காவின் வடமேற்கு மற்றும் வடக்குக் கடற்கரை, எகிப்து நாட்டின் மேற்குப்பகுதி, வடாயுப்பிரிக்கா (தற்போதைய இலிடியா), எகிப்து நூபியா அராபியத் தீவுக்குறை, பாலத்தீனம், சிரியா, மெசபத்தோமயா, பார்த்தீய மேட்டு நாடு (Iranian Plateau) சிந்துவெளி (இந்தியா), வடக்கே கருங்கடற் பகுதிகள், கிரேக்கம், கிரேக்கத்தைச் சுற்றியிருந்த தீவுக் கூட்டங்கள், தொலைவிலிருந்த இத்தாலி, இசுபானியம், வடமேற்குக் கடற் கரையிலிருந்த போன்சிய வணிக நகரங்கள், தூனிசியா போன்ற நாடுகளே.

தென்னாப்பிரிக்கா, அமெரிக்க நாடுகள், கிழக்கே சீனா, வடக்கே மங்கோவியா போன்ற நாடுகளைப் பற்றிய குறிப்புகள் எதுவும் மேலைநாட்டு இலக்கியங்களில் காணப்பட வில்லை. ஆப்பிரிக்காவின் உட்பகுதிகளும், மேற்குப் பகுதிகளும் கூடச் சொல்லப்படவில்லை. மேற்கண்ட நாடுகள் பற்றிய குறிப்புகள் கி.மு. 3000 ஆண்டுகளுக்குப்பிறகே அறியப்பட்டுள்ளன.

இந்நாடுகளில் எல்லாம், நோவாவின் மூன்று மக்கள் வழியில் வந்தோரே பல்கிப் பெருகி வாழ்ந்து வந்தனர் என்று விவிலியம் கூறுகிறது. இது எந்த அளவுக்கு உண்மையான செய்தி என்பதும் கேள்விக்குறியே. கி.மு. 2000 ஆண்டுகளிலேயே, போன்

சியர்கள் அட்லாண்டிக் கடலைக் கடந்து, தென்னாப்பிரிக் காவில் கால்பதித்தனர் என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். அங்கும் மக்களினம் நாகரிக வாழ்க்கை முறையை மேற்கொண்டிருந்ததாகச் செய்திகள் கூறுகின்றன. தென்னாப்பிரிக்காவில் மக்கள் எவ்வாறு குடியேறினர் என்பது பற்றிக் குறிப்புகள் ஏதுமில்லை. அம்மக்கள், குமரிக் கண்டம் உருவானபோதே, கோண்டுவானாக் கண்டத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட மக்கள் எனக் கொள்ளலாம்.

இன்றும்கூட, தென்னாப்பிரிக்கப் பழங்குடி மக்களிடையே, தமிழ் மொழியின் தாக்கங்களும், தமிழர் சமய நடைமுறை களும் காணப்படுகின்றன. தமிழர் - தென்னாப்பிரிக்க மக்கள் தொடர்பான முறையான மொழியியல் ஆய்வுகள் இதுவரை யிலும் எவராலும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. மாயா (Maya) நாகரிகம் பற்றிய பல்வேறு கூறுகள், தென்னமெரிக்க மக்களைத் தமிழ் மக்களோடு பலவாறு இணைக்கின்றன. எதிர்கால ஆய்வுகள், இவ்வண்மைகளை வெளிக்கொணரும் எனக் கருதலாம்.

ஆமெட்டிக் என்ற சொல், ஆம் என்ற நோவாவின் இரண்டாவது மகனைக் குறிப்பதாகும். ஆம் என்பது ஒரு கருத்தை ஏற்றுக் கொள்கின்ற சொல்லாகத் தமிழில் அறியப்பட்டாலும், எபிரேய மொழியில் அச்சொல்லுக்கான பொருள் விளக்கப் படவில்லை. சிலர் இச்சொல் எபிரேய மொழிச்சொல் அல்ல வென்றும் கருதுகின்றனர். எனவே தமிழில் அறியப்படும் ஆம் என்ற சொல், தனித்தமிழ்ச் சொல்லாகவோ, அல்லது தமிழ்த் திரிபுச் சொல்லாகவோ இருக்கவேண்டும்.

இவனுடைய மரபார் எகிப்து நாட்டிலும், எகிப்துக்குத் தெற்கேயுள்ள ஆப்பிரிக்க நாட்டிலும் குடியேறினர் என்று சொல்லப்படுகின்றது. ஆப்பிரிக்கப் பழங்குடியினர் இவனது மரபினரே என்று விவிலியம் கூறுகிறது. புவியியலாளின் கருத்துப்படி, ஆப்பிரிக்காவின் கிழக்குப் பகுதியில், மேசபத்தோமியாவில் மக்கள் வாழ்ந்திருந்த காலத்துக்கு முன்பே, மக்கள் அறியப்பட்டுள்ளனர். குறிப்பாக, தான்சானியா மடகாஸ்கர் போன்ற நாடுகளில் மக்களினம் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அறியப்பட்டுள்ளதற்கானச் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன.

இப்பகுதிகள் யாவும் குமரிக்கண்ட அழிவினபோது விடுபட்ட பகுதிகளாக இவை கருதப்படுகின்றன (விளக்கப்படம்

5ஐக் காண்க) எகிப்தில் வாழ்ந்திருந்த மக்கள் குடியேறிய மக்களா அல்லது அங்கேயே வாழ்ந்திருந்த மக்களா என்பதில் கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. அக்கருத்து வேறுபாடுகள் எவ்வாறு இருப்பினும், எகிப்து என்ற நாட்டுக்கான மூலச்சொல், க + படை என்ற தமிழ்ச் சொல்லாகவே உள்ளதால், எகிப்து தமி மூரால் உருவாக்கப்பட்ட நாடே என்பது தெளிவு. (இது பற்றிய விளக்கங்களை ஆசிரியரின் க என்னும் சொல்லாய்வு நூலில் காண்க)

மாநிறமாயிருந்த தமிழர், நிலநடுக் கோட்டுப் பகுதியில் அறியப்பட்டபோது, அவர்கள் கறுப்பர்களாகவே இருந்தனர். கறுப்பு என்பது தமிழரோடு கலந்த நிறம் என்பதால், அந்தநிறம் தமிழர்களால் பெருமைப்படுத்தப்பட்டுள்ள செய்திகள், தமிழர் வரலாற்றில் இடம்பெற்றுள்ளன. மை, மாயம், மாயன்றன், கார், மால், காளம், காடு போன்ற சொற்கள் யாவும் கறுப்பு நிறத்தைக் குறித்த தமிழ்ச்சொற்களே.

எனவே, விவிலியச் செய்தியின்படியும், புவியியலாராரின் கருத்தின்படியும், எகிப்தில் வாழ்ந்திருந்த மக்கள் தமிழர்களே என்பது தெளிவு. இதற்கான விளக்கங்களை ஆசிரியரின் பல்வேறு நூல்கள் வாயிலாக அறிக.

இந்திய-ஐரோப்பிய மரபு

நோவாவின் கடைமகளின் பெயர் படா (Patah) என்ற எபிரேயச் சொல்லுக்கு பரந்த, விரிந்த (to be spacious) என்ற வாரு பொருள் சொல்லப்பட்டுள்ளது. படர் என்பதே படா என்றவாறு; மெய்யெழுத்து காலெழுத்தாயிற்று. ஏற்கனவே படன் (Patan) என்ற எபிரேயச் சொல்லும் இதே பொருளைக் குறித்தது பற்றி விளக்கப்பட்டுள்ளது. யா என்ற முன்னொட்டுச் சொல்லுக்குத் தெற்கு என்ற பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. யா-படர் என்ற சொல், தெற்கே படர்ந்து விரிந்திருந்த என்ற தமிழ்ப் பொருளைத் தரும் சொல்லாகவே உள்ளது. வெள்ளக் காலத் துக்கு முன்பு பிறந்தவன் யா-பெத் எனக் கருதலாம். எவ்வாறெனில் வெள்ளத்துக்கு முன்பே மூன்று மக்களையும் நோவா பெற்றெடுத்தான் என்று விவிலியம் கூறுகிறது. எனவே, தெற்கே பரந்து விரிந்திருந்த தனது தாய்நாடான குமரிக்கண்டத்தை நினைவுட்டும் வகையில், யா - பெத் என்ற பெயர் இடப்பட்டிருக்க வேண்டும்²⁴⁸ இவனுடைய மக்களாக,

1. கோமர் (Gomer): இப்பெயர்க்கான பொருள் விளக்கப்படவில்லை. அசீரியக் குறிப்புகளில் சிமிரை (Gimirrai) என்றும், கிரேக்கக் குறிப்புகளில் சிம்மெறி என்றும் (Cimmar) காணப்படுகின்றது. இப்பெயரிலுள்ள கோ-சிம்மெறி போன்ற சொற்கள், இவனைக் கால்நடைகளோடு தொடர்புபடுத்துகின்றன.
2. மாகாக் (Maagog): பொருள் விளக்கப்படவில்லை.
3. மடை (Madai): தமிழ்ச் சொல்லாகவே உள்ளது. வேளாண்மை யுடன் தொடர்பு கொண்டிருக்கலாம்.
4. யாவன் (Yaavan): சரியான தமிழ்ச் சொல்லே. இவனே பிற்கால வரலாறுகளில் பெரிதும் பேசப்பட்டவன்.

5. துவள் (Tubal): கனிமத் தொழிலுடன் தொடர்புடைய கம்மாள் னுக்குரிய எபிரேயச் சொல்லாகும். துவள் -துபள் எனத் திரிந்து கருமானைக் குறித்தது.
6. மெசக் (Meshech): பொருள் விளக்கப்படவில்லை.
7. திரஸ் (Tiras): திரை என்றவாறு கடலுடன் தொடர்புடைய பெயர்: போனீசிய மொழியில் Tyre எனப்பட்டது.

இப்பெயர்களில் தமிழ்ச் சொற்களே பொதிந்து கிடப் பதைக் காணலாம். குறிப்பாக, யாவன் என்பா னுடைய பெயர், எபிரேயக் குறிப்புகளில் Yaavan என்றே சொல்லப்பட்டுள்ளது. தமிழைப்போல யகரம் சொல்லிற்கு முதலில் எபிரேய மொழி யிலும் வருவதில்லை யென்பது நோக்கத்தக்கது. யாவன் என்பான், கிரேக்க நாட்டில் குடியேறியதாகவும், அவன் மரபினரே யாவனர்கள் என்றும் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

யாவன் என்ற சொல்லுக்கு, தென் திசையைச் சார்ந்தவன் என்று எபிரேய மொழியின் பொருள் அறியப்படுகின்றது. யாவன் என்ற சொல்லை, தமிழர்கள் வேற்று மொழிச் சொல்லெனத் தவறாகக் கருதி, யவனர் என்று தமிழ் இலக்கியங்களில் பதிவு செய்துவிட்டனர். உண்மையில் அது தமிழ்ச் சொல்லே என அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை.

கிரேக்கர்கள், வேற்றுமொழிச் சொற்களை, அதன் ஒலிப் பினின்றும் மாறுபட்டு, பல நேரங்களில் முழுவதுமாக மாற்றி, கிரேக்கமொழியில் பதிவு செய்துள்ளனர். இவை படிப்பவர் களுக்குக் குழப்பத்தையே விளைவிக்கும். அவ்வாறாகவே, யாவன் என்ற எபிரேயச் சொல்லை, அயோன் (Ion) என்று கிரேக்க மொழியில் திரித்துக் கொண்டனர். யாவன் என்பதே முதற்சொல்லாகும். அயோன் அதனைத் தழுவிய கிரேக்கத் திரிபாகும்.²⁴⁹ இந்தப் பின்னணியை உணராத் சிலர் (தமிழர்களும்) அயோன் என்பதே முதற்சொல்லென்றும், அதனைத் தழுவிய திரிபுச் சொல்லே யவனர் என்றும் தவறாகக் கருதிவிட்டனர். வரலாற்று நிகழ்வுகளை முழுமையாக அறிந்திராத் ஆய்வாளர்கள் செய்யும் தவறுகள், பிற்காலத்தவரைப் பெருங்குழப்பத்தில் ஆழ்த்துகின்றன என்பதற்கு, யாவன் -அயோன் என்ற சொற்கள் எடுத்தக்காட்டாகும்.

கிரேக்க மொழியினும் காலத்தால் முந்தியது எபிரேய மொழியென்பதையும், கிரேக்க மொழியென்பதே, செமிட்டிக் கமொழியினின்றும் கடன்பெறப்பட்ட சொற்களோடு, உள்ளூரில் பேசப்பட்ட கொச்சையான மொழியோடு கலந்த ஒன்று என்பதையும் ஆய்வாளர்கள் உணரவேண்டும். கிரேக்க மொழியின் பல சொற்களுக்கான வேர், கிரேக்க மொழியில் இல்லை யென்பதையும், அவை எபிரேயம் உள்ளிட்ட செமிட்டிக் மொழிகளிலேயே உள்ளனவென்பதையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

கிரேக்கம் என்ற நாட்டில் யாவன் குடியேறியதாகவும், அவன் மரபினரே பிற்காலத்தில் பல்கிப் பெசி, கிரேக்கத்தைச் சுற்றியுள்ள நாடுகளில் வாழ்ந்திருந்ததாகவும் விவிலியம் கூறு கிறது. மெசபத்தோமியர்களைப் போல், எகிப்தியர்களைப் போல், எந்தவொரு நாகரிகத்தையும் கிரேக்கர்கள் தோற்றுவிக்க வில்லை. வேளாண்மைக்கும் தகுதியற்றிருந்த கிரேக்க நாட்டில், மக்களின் வாழ்க்கை வறுமையில் உழன்ற போது, கிழக்கே யிருந்த பாபிலோன், சிரியா, பாலத்தீஸ் ஆகிய நாடுகளில் தொழிலாளர்களாக கிரேக்கர்கள் பணியாற்றி வந்தனர். பிற் காலத்தில் கிரேக்க நாட்டில் அறிவாளிகளாகக் கருதப்பட்ட அனைவரும் சிழக்கித்திய நாடுகளில் வாழ்ந்திருந்தவர்களே.

எனவே, கிரேக்க- மெசபத்தோமிய உறவுகள் பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் தொடர்ந்திருந்ததால், இவ்விரு நாடுகளுக்கும் இடையே பேசப்பட்ட மொழிகளும் பெரிய வேறுபாடுகள் இன்றியே காணப்பட்டன. யாவன் என்பான் தமிழ் மரபில் தோன்றியவன் என்பதாலும், அவனது வழி வந்தோர், கிழக்கித்திய மொழிகளோடு தொடர்பு கொண்டிருந்ததாலும், செமிட்டிக் -ஆமெட்டிக் மொழிகளின் சாயல், கிரேக்க மொழியிலும் காணப்பட்டது எனலாம்.

கிரேக்க நாட்டினின்றும் குடியேறிய மக்கள், கருங்கடல் பகுதிகளிலும், மெசபத்தோமியாவின் வடக்கு, வடமேற்குப் பகுதி களிலும் பிற்காலத்தில் பரவி வாழ்ந்திருந்தனர். இம்மக்கள் பேசிய மொழியே, இந்திய- ஜரோப்பிய மொழி (Indo- European) என்று முன்னாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, மொழியியலாரால் பெயர் குட்டப்பெற்றது.

எனவே, இந்திய- ஜரோப்பிய மொழிகளான கிரேக்கம், இத்தியமொழி (Hittite) உள்ளிட்டவைகளில், இயற்கையாகவே

தமிழ்ச்சொற்கள் விரவிக் கிடந்தன. உரோமானிய மொழியும் பிற்காலத்தில் வளர்ச்சியற்றபோது, அது கிரேக்கமொழியைத் தழுவியே விரிவடைந்தது. உரோமானிய மொழியே, பிற்காலத்தில் இலத்தீன் என்று அறியப்பட்டது. இம்மொழிகளைப்பேசிய மக்கள், வடக்கே செர்மனி வரையிலும் குடியேறி வாழ்ந்திருந்தனர். கிரேக்கத்தினின்று இலத்தீன் மொழியும் இலத்தீனினின்று செர்மானியம் உள்ளிட்ட இன்றைய ஐரோப்பிய மொழிகளும் பிறந்தன.

எனவேதான், அம்மொழிகளை, இந்திய- ஐரோப்பிய மொழிகள் என்று பெயரிட்டனர். இம்மொழிகளைப்பேசிய மக்களே, வரலாற்றில் ஆரியர் எனப்பட்டனர். ஆரியத்தின் தோற்றமும் தமிழ் இனத்தில்தான் உள்ளது என்பது வரலாற்று உண்மையாகும். ஆரிய இனம், கிரேக்கத்தினின்றும் விரிவடைந்து மேற்கு ஐரோப்பா, நடு ஆசியப் பகுதிகளில் வாழ்ந்திருந்தனர். இந்தியாவுக்குப் பிற்காலத்தில் வந்த ஆரியர்கள், நடு ஆசியப் பகுதிகளினின்றும் வெளிப்போந்தவர்களாகவே கருதப்படுகின்றனர்.

ஆரிய மொழியிலும் தமிழின் தாக்கங்கள் இருந்தன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. கிரேக்கத்தினின்றும் வடக்கே சென்ற ஆரிய இனம், நாகரிகமற்ற நாடோடிகள் வாழ்க்கையையே மேற்கொண்டிருந்தது. நிலையான குடியிருப்புகளையும் நாடுகளையும் அறிந்திராத ஆரியர் கால்நடைகளை மேய்த்துக் காலங்கழித்தனர்.

விவிலியம் கூறும் மொழிகள் தொடர்பான செய்திகளின் படி,

சின்னாற்றாங்கரையில் பேசப்பட்ட அந்த ஒரு மொழி

--	--

செமிட்டிக் மொழி ஆமெட்டிக் மொழி இந்திய- ஐரோப்பிய மொழி என்றவாறு கிளைத்தன என்று அறியக் கிடக்கின்றது.

இன்று உலகில் பேசப்படும் மொழிகளில் பெரும்பாலான மொழிகள், மேற்கண்ட மூன்று மொழிகளினின்றும் கிளைத்தவைகளே என்று மொழியியல் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

அந்த ஒரு முதன்மொழி யாதென ஆய்வாளர்களால் இனம் காண இயலவில்லையாயினும், அது தமிழ் மொழியே என்பதையும், அது குமரிக் கண்ட அழிவிற்குப் பிறகு மேற்கில் குடியேறிய தமிழர்களால் பேசப்பட்ட மொழியென்பதையும், பல வேறு சான்றுகளால் நிறுவ இயலும்.

தமிழ்மொழியைப் பற்றியும், குமரிக்கண்ட அழிவைப் பற்றியும், அறியாத மேற்கித்திய மொழியியலார், உலக மொழி களின் தோற்றம் பற்றிய, மொழிக் கொள்கையொன்றை வெளி யிட்டுள்ளனர். அக்கொள்கையில் பல்வேறு ஓட்டைகள் தெரிவ தும், பலவிடங்களில் தொடர்புகள் துண்டிக்கப்படுவதும் கண்கூடாக உள்ளன.

உலக வரலாற்றையும், மொழிகளின் வரலாற்றையும் குமரிக்கண்டத்தினின்றும் தொடங்காதவரை, இவ்வாறான குழப்பமான கொள்கைகள் தாம் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும். ஆரிய இனத்தவர், குறிப்பாக செர்மானியர், ஆரிய மொழியே உலகின் முதன்மொழி என நிறுவவும், ஆரிய இனமே உலகின் முதலினம்; உயர்ந்த இனம் என்று வெளிக்காட்டவும் பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். இந்திலைப்பாட்டிற்கு அவர்களால் சரியானச் சான்றுகளை அளிக்க இயலாமற் போனது பற்றியெல்லாம் அவர்கள் கவலைப்படவில்லை. இந்திய ஆரியத் தைத் தாங்கிப் பிடிப்பதின் வாயிலாக, தங்களையும் உலக அரங்கில் உயர்த்திக் கொள்ளலாம் என, செர்மானியர்கள் கருதினர். சமற்கிருதத்தை ஆய்வு செய்த வெளிநாட்டினரின் பட்டியலைப் பார்க்கும்போது, அவரில் பெரும்பாலோர் செர்மானியராகவே இருக்கின்றனர்.

சமற்கிருதம் பற்றிக் கடந்த காலங்களில் சொல்லப்பட்ட செய்திகள் யாவும் தவறானவை யென்றே, தற்கால மொழியில் ஆய்வுகள் மெய்ப்பிக்கின்றன. இந்தியாவின் முதன்மொழி முத்த மொழி சமற்கிருதமே என்பதற்கானச் சான்றுகள் எங்கும் கிடைக்கவில்லை. தொன்மக் கதைகளையும், வேதங்களையுமே சான்றுகளாகத் தந்தவர்களுக்கு, அவ்வேதங்களும் புராணங்களும், வரலாற்றுக் காலத்தில் தோன்றியவைகளே என்ற உண்மை தெரிந்திருக்கவில்லை. கி.மு. 10000 ஆண்டுகளில் பேசப்பட்ட, எழுதப்பட்ட தமிழ்மொழி பற்றிய வரிவடிவங்கள் இன்று கிடைத்துள்ளன. இந்தியாவில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ள பல்

வேறு சான்றுகளும், தமிழ்மொழியிலேயே உள்ளன. கி.பி. 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக எந்தவொரு சமற்கிருத வரிவடிவச் சான்றும் இதுவரையில் கிடைக்கவில்லை. கிடைத்துள்ள அனைத்தும் கிறித்துப் பிறப்பாண்டுகளுக்கு பிறகு பதிவு செய்யப்பட்டவைகளே.

உலக வரலாற்றை ஆய்வு செய்யும் நிலையிலும்,

உலக சமய இலக்கியங்கள் கூறும் செய்திகளின் அடிப்படையிலும்,

தமிழ்மொழி பற்றிய வரலாற்று நோக்கிலும்.

உலக மொழிகள் பற்றிய அறிவியல் சிந்தனையிலும்.

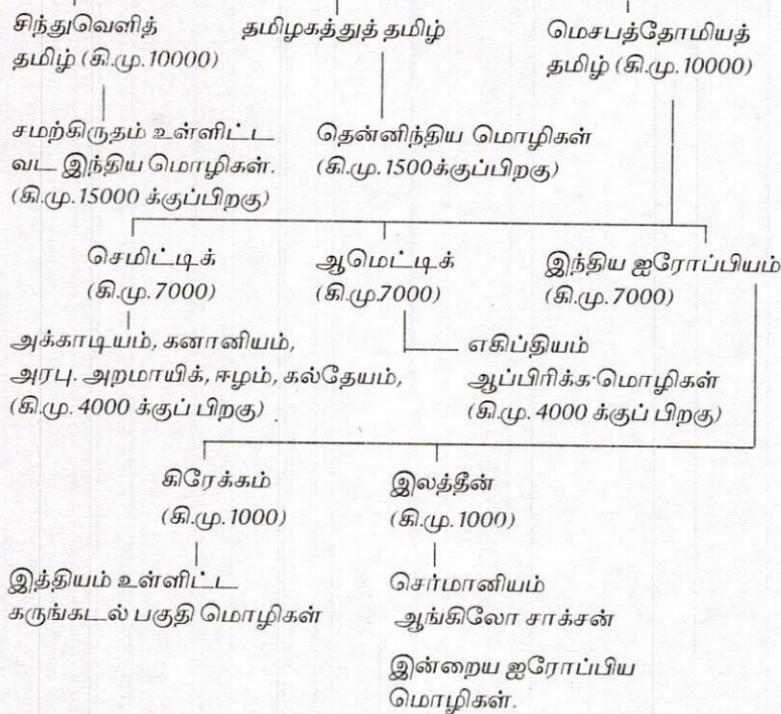
ஒப்புநோக்கி ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளும்போது, இன்று அறியப்படும் மொழிகளும், இறந்துபட்ட பல்வேறு மொழி களும், ஒரு குறிப்பிட்ட கால அளவில் தோன்றியவைகளே எனக் கருத இடமுள்ளன. உலகின் முதன்மொழி எங்களுடையதே என்று துணிந்து கூற எம்மொழியைச் சார்ந்தவர்களும் இதுவரையில் சான்றுகளுடன் முன்வரவில்லை.

மொழி மரம்²⁵⁰

மேற்கித்திய செய்திகளின் அடிப்படையிலும், விவிவியச் செய்திகளின் பின்னணியிலும், உலகமொழிகள் பற்றிய ஆய்வினை மேற்கொள்ளுதல் சரியான முடிவினைத் தரும்.

தமிழ்மொழி

(குமரிக்கண்டத்து மொழி - கி.மு. 50,000)

மேற்கண்டவாறு மொழிகளின் தோற்றம் அமைந்துள்ளன வென்பதை, பல்லாற்றானும் நிறுவ இயலும். இது தவறான கொள்கையென மறுத்துரைப்போரின் கருத்துரைகளையும் நாம் ஏற்க இயலும். அதற்கானச் சான்றுகளை அவர்கள் அளிக்கவேண்டும். தமிழைத் தவிர்த்து, மற்ற மொழிகளுக்காக வாதாட எவரும் முன்வரப் போவதில்லை என்பதும் தெளிவு. ஏனெனில், அதற்கான வரலாற்றையும் பின்புலத்தையும் அவர்கள் பெற்றிருக்கவில்லை என்பதே உண்மை நிலையாகும்.

○○○

குமரிக்கண்டத் தமிழரின் பிற்கால மரபுகள்

“தமிழரும் சிந்துவளி மக்களும், பாபிலோனியரும் திராவிட இனத்தைச் சார்ந்தவர்களே. பாபிலோனினின்றும் கிழக்கு நோக்கி வந்து இந்தியாவில் ஒரு பகுதியினர் குடியேறினர்.” - டாக்டர் இலகோவரி”²⁵¹

“பாபிலோனிய, சிந்துவெளி மக்களுடைய தொடர்புகளைக் காணும்போது, சிந்துவெளி மக்கள் நடுத்தரைக் கடல் நாடுகளிலிருந்து குடிபெயர்தோராகக் கருதலாம்! டாக்டர் ந. சுப்பிர மணியன்.”²⁵²

பாபிலோனியருக்கும் தமிழருக்கும் உள்ள தொடர்பைப் பார்க்கும் போது, பாபிலோனியர்களே தமிழகம் வந்து குடியேறி, தமிழர் களாகச் சொல்லப்பட்டனர்- வித்வான் சவரிராயப் பிள்ளை (கி.பி.1889).”²⁵³

மறுப்பு

“பலர் கூறியவாறு தமிழருடைமய தாய்நிலம் குமரிக் கண்டமே குமரிக் கண்ட அழிவிற்குப் பிறகு, இன்றுள்ள தமிழகத் தில் வாழ்ந்திருந்தனர். தமிழரின் குடியேற்ற நாடுகளே சிந்து வெளியும், பாபிலோனும் ஆகும். பாவானர்.”²⁵⁴

“இந்தியாவின் தொன்மக் குடியினர் திராவிடர்களே இவர்களே மேலை நாடுகளில் குடியேறினர்.” - பி.தி. சீனிவாச அய்யங்கார்.²⁵⁵

கருதுகோள்: மேற்கண்டவாறு பல்வேறு அறிஞர்களும் முரண்பட்ட கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளனர். இம்முரண்பாடுகளுக்கிடையே காணப்படும் பொதுக்கருத்து யாதெனில், பாபிலோனியரும் தமிழரும் ஓரினத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதே. அவர்கள், எப்பகுதியினின்றும் எப்பகுதிக்குக் குடியேறினர் என்பதில்தான்

கருத்து வேற்பாடு உள்ளது. இம்முரண்பாடுகளுக்கான கரணியம் யாதெனில், இவ்விரு நாட்டு மக்களின் வரலாற்றையும், மொழி யையும், தோற்ற வளர்ச்சியையும், சரியாக செய்யாமையே எனக் கருதலாம்.

பாபிலோன்: இன்றைய ஈராக் நாட்டின் தெற்குப் பகுதியே பாபிலோன் எனப்பட்டது. இதனையும், சால்தியா (Chaldea) ஈழம் (Elam) அசிரியா (Assyria) ஆகிய பகுதிகளைக் கொண்டு யூப்ரதீஸ் தெகிரீஸ் ஆகிய ஆறுகளுக்கிடைப்பட்ட நாடு, மெசபத் தோமியா எனப்பட்டது. மெசப்பத் தோமியாவின் வடக்கு மற்றும் தெற்குப் பகுதிகளில் மக்கள் தொகைப் பெருக்கம் கி.மு. 4000 ஆண்டுகளிலே அறியப்பட்டுள்ளது. வடபகுதி மக்களை விட தென்பகுதி மக்களே சிறந்த நாகரிகத்தை உருவாக்கியவர் களாவர். இரட்டை ஆறுகளின் செழிப்பான நிலப்பகுதிகள், மிகச்சிறந்த வேளாண் தொழிலுக்கு வித்திட்டன. ஈரிடு (Eridu), ஊருக் (Uruk), ஊர் (Ur), சுசா (Susa), போன்ற நகர்புறப்பட்ட ணங்களும் ஏராளமான நாட்டுப்புறக் குடியிருப்புகளும் அறியப் பட்டுள்ளன. கி.மு. 4000 ஆண்டுகளிலேயே, அரசியல், பொருளியல், வணிகம், வானியல், வேளாண்மை சார்ந்த தொழில்நுட்ப வியல் ஆகிய துறைகளில் மெசபத் தோமியா சிறப்புற்றிருந்தது. இவற்றிற்கெல்லாம் சிறப்பானதாகக் கருதப்படுவது அந்தநாட்டில் அறியப்பட்ட முறையான எழுத்து முறையாகும் (Writing system) இக்கால அளவிலேயே எதிர்த்தின் வளர்ச்சியும் ஒரு சேர உணரப் பட்டுள்ளது.

மெசபத் தோமியாவின் தென்பகுதியில் கி.மு. 4000 ஆண்டு களில் வாழ்ந்திருந்த சுமேரியர் என்ற இனத்தார், மிகச்சிறந்த நகரிய நாகரிகத்தை உருவாக்கி, மேலெநாடுகளில் ஒரு புதிய வாழ்க்கைமுறைகள் வித்திட்டவர்களாவர். ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பு வரையிலும் சுமேரியர் யார்? அவர்கள் எந்த இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள்? அவர்கள் பேசிய மொழி என்ன? என்பது போன்ற கேள்விகளுக்கு விடை கிடைக்காமலேயே இருந்தது. ஆனால், அவர்கள் மெசபத் தோமியாவின் தொல்குடியினர் அல்லர் என்பதும், அவர்கள் பாரசீக வளைகுடாவழியே படையெடுத்து வந்து அப்பகுதியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டவர்கள் என்றும் ஆய்வாளர்கள் திட்டவட்டமாகக் கருதுகின்றனர். எப்படியிருப்பினும் கி.மு. 4000 ஆண்டுகளில், சுமேரியர்கள் மெசபத் தோமியாவில் குடியிருந்தனர் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.²⁵⁶ (மேலும் விளக்கங்கள் சுமேரியர் என்ற தலைப்பில் சொல்லப்பட்டுள்ளன.)

செமிட்டிக் இனமக்கள்:

சுமேரியர்களுக்கு முன்பு வாழ்ந்திருந்த மெசபத்தோமிய மக்கள் செமிட்டிக் இனத்தார் என்றும் அவர்களே தொன்மக் குடிகள் என்பதும், எக்காலம் தொட்டு இவர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்பதும், இவர்களின் மொழி வரலாறு என்ன வென்பதும் ஆய்வாளர்களால் இன்றும்கூட அறியப்படவில்லை. சுமேரி யருக்கு முன்பு வாழ்ந்திருந்த மெசபத்தோமிய மக்களை செமிட்டிக் இனத்தார் என முடிவு செய்துள்ள ஆய்வாளர்கள், அவர்கள் பற்றி எந்த விளக்கங்களையும் அளிக்க இயலவில்லை.

அக்காடிய இனத்தார்:

சுமேரியரின் ஆளுகை முடிவற்றபோது, அக்காடியர் என்ற இனத்தார், பாபிலோனின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டதாக (கி.மு. 2500) வரலாறு கூறுகிறது. அக்காடியர் என்போர் மெசபத்தோமியாவின் தொன்மைக் குடியினராகக் கருதப்படும் செமிட்டிக் இனத்தாரே என்பர். சார்கோன் (Sargon) என்ற மன்னன், அக்காடு என்ற நகரை உருவாக்கி, புதிய மரபைத் தோற்றுவித்தான். கி.மு. 2360 - 2180 கால அளவு களில் ஆண்ட இம்மரபினர், ஏறக்குறைய மெசபத்தோமியாவின் பெருநிலப் பரப்பையும் கட்டியாண்டனர்.²⁵⁷

குடி இனத்தார்:

குடி (Kuti) என்ற இனத்தார், அக்காடிய மன்னர்களை வென்று, ஆட்சியைப் பிடித்துக் கொண்டனர். இவர்கள் குடி என்ற நகரில் வாழ்ந்திருந்தோராவர். இவர்கள் பாபிலோனின் பகுதியை ஒரு நூறு ஆண்டுகள் ஆண்டனர். (கி.மு. 2180 - 2080). இவர்களின் ஆட்சி முடிவுக்குப் பின்னர், இம்மக்கள் பாலத்தைத் தின் வடபகுதியாகிய சமாரியா என்றவிடத்தில் நிலைத்தனர்.²⁵⁸

மீண்டும் அக்காடியர் ஆட்சி:

கி.மு. 2050 ஆண்டுகளில், அக்காடியர்கள் மீண்டும் எழுச்சி பெற்றனர். இழந்து போன ஆட்சியை மீண்டும் கைப் பற்றிக் கொண்டனர். ஊர் நகரம் மீண்டும் பொலிவுற்றது. நம்மு என் மன்னன் (Ur- Nammu) குடி இனமக்களைப் போரில் வென்று, ஊர் நகரின் மன்னனானான். இதுவரையில் அறியப் பட்டிருந்த சுமேரியரின் சுவடுகளும் நினைவுகளும், இக்காலத் தில் மறைந்து போயின. சுமேரிய மொழி வழக்கிழந்து, அக்கா

திய மொழி சிறப்பிக்கப்பட்டது. அக்காடியம் என்பது, பழைய செமிட்டிக் மொழியும் சுமேரிய மொழியும் கலந்து உருவானதே. அக்காடிய மொழியில் இலக்கியங்களும், சட்டத் தொகுப்புகளும் எழுதப்பட்டன.²⁵⁹

அமோரியர்கள்:

அக்காடியர்களின் வலுவிழுந்த பிற்கால ஆட்சியில், நகரங்கள் தனித்தனியே பிரிந்துபோய், தனித்தனி ஆட்சிகள் உருவாகத் தொடங்கின. கி.மு. 1800 ஆண்டுகளில், வடக்கு மெசபத் தோமியாவில் வாழ்ந்திருந்த அமோரியர் (Amorites) என்ற இனத்தார், மெசபத் தோமியாவின் எல்லா நகராட்சிகளையும் வென்று நாட்டைப் பிடித்தனர். மிகக் குறுகிய காலமே நீடித்த இவர்களனது ஆட்சி, தென் மற்றும் மேற்குப் பகுதியில் ஏற்பட்ட எதிர்ப்புக்களைத் தாக்குப்பிடிக்க இயலாமல் முடிவுற்றது.²⁶⁰

அசீரியர்கள்:

அமோரியர்களை வென்றெடுத்த அசீரியர்கள், மெசபத் தோமியாவின் வடக்குப் பகுதிகளை வென்றெடுத்தனர் (கி.மு. 1784) இதன்பின்னர் மாரி (ஒரு நகராட்சி), பாபிலோன் ஆகிய பகுதிகளையும் வென்றனர். அமுராபி (Hammurabi) என்ற மன்னன் தலைமையில் புதிய ஆட்சி உருவானது.

அமுராபி என்ற மன்னன் ஊர் நகரைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு ஆட்சியைத் தொடங்கினான். அவனது வெற்றிகளையும் ஆட்சிமுறைகளையும் மாரி, கப்படோசியா ஆகிய பகுதி களில் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஆவணங்கள் விளக்கமாகக் கூறுகின்றன. இவன் காலத்தில் ஒரு சட்டத் தொகுப்பு (Law code of Hammurabi) நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. விவிலியத்தில் தொகுக்கப்பட்ட படைப்பு மற்றும் வெள்ளக் கதைகள் பற்றிய செய்திகள், விவிலியம் தெரிவிக்குமுன்பே, இப்பகுதி இலக்கியங்கள் அறிவித்தன.²⁶¹

ஹரியர்கள்:

ஆர்மீனியா (Armenia) மலைத்தொடர் பகுதியில் வாழ்ந்திருந்த உரியர்கள் (Hurrians) கி.மு.2400 ஆண்டுகளில் மெசபத் தோமியாவின் சில பகுதிகளில் அறியப்பட்டுள்ளனர். கி.மு. 1700- 1600 ஆண்டுகளில், மெசபத் தோமியாவின் வடபகுதிகள், சிறியா ஆசியா, சிரியா மற்றும் பாலத்தீனத்தையும்

வென்றெடுத்து, பாபிலோனையும் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். இவர்கள், இந்திய - ஜோப்பிய மரபைச் சார்ந்தவரென்பது ஆய்வாளர்களின் முடிபுகளாகும். அடுத்த 150 ஆண்டுகளில் அசீரியா என்ற சிறுபகுதியை மட்டும் வைத்திருந்து, பின்னர் வரலாற்றில் மறைந்து போனார்கள். இந்த உரியர்கள், குமேரிய - அக்காடியப் பண்பாடுகளைப் பேணிக் காத்தனர். இவர்களுக்கடுத்து ஆட்சிப் பொறுப்பேற் இத்தியர் (Hittites) என்ற இனத்தாரிடம் இப்பண்பாட்டு மரபுகளை ஒப்படைத்தார்கள் என்று வரலாறு கூறுகிறது.²⁶¹

இத்தியர்கள்:

இத்தியர்கள் (Hittites) எனப்படும் இவ்வினத்தாரும் இந்திய - ஜோப்பிய மரபினராகவே கருதப்படுகின்றனர். இவர்கள் ஆரியர்களே என்றும், இந்திய ஆரியர்களுக்கும் இவர்களுக்கும் தொடர்புள்ளது என்றும், எஸ்.ஆர். இராவ் என்ற இந்திய வரலாற்றாசிரியர் கருதுகிறார். மேலும் சிந்து சமவெளியில் வாழ்ந்திருந்தோர், இம்மக்களே என்றும் கூறுகிறார். இவர்கள் கி.மு. 1530 ஆண்டுகளில், பாபிலோனை ஆண்டனர். ஒரு நூற்றாண்டு வரை அறியப்பட்ட இம்மரபு, பின்னர் காணாமல் போயிற்று²⁶²

காசியர்கள்:

இத்தியர்களையடுத்து ஆட்சியிலமர்ந்த காசியர்கள் (Kassites) என்ற மரபினர் கி.மு. 1160 வரை ஆட்சி செலுத்தினர். இவர்களது காலம், மெசபத்தோமிய வரலாற்றில் இருண்ட காலம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. (தமிழகத்தின் களப்பிரர் ஆட்சியை ஒப்புநோக்கு). இவர்களைப் பற்றிய தெளிவான குறிப்புகள் கிடைக்கவில்லை.²⁶³

கல்தேயத்தார்:

காசியர்களின் ஆட்சிக்குப்பிறகு 300 ஆண்டுகள் குழப்பமான அரசியல் குழல் காணப்படுகின்றது. பாபிலோனுக்குத் தெற்கே அமைந்திருந்த மிகச்சிறிய நாடான கல்தேயம் (Chaldea), மருது - க - பாலாதன் என்பான் தலைமையில் பாபிலோனைப் பிடித்தது. அவனதுமகன் நபுக்-க-தன்சோர், இம்மரபின் சிறந்த மன்னனாவான். இவனே பாலத்தீனத்தை வென்று, யுத மக்களை முதன்முதலில் அடிமைப்படுத்தியவனாவான்.²⁶⁴

பாரசீகர் எழுச்சி:

பாரசீக மன்னன் சைரஸ் கிழு. 550 இல், பாபிலோனைக் கைப்பற்றினான். பின்னர் கிழு. 300' ஆண்டுகளில் கிரேக்கர் களும், கிழு. 50 முதல் உரோமர்களும் இப்பகுதிகளை ஆண்டனர். கிபி. 400 வரையில் நீண்ட உரோமர்களின் ஆட்சிக்குப் பிறகு, கிபி. 700 களில், இசலாமியர்களின் கைக்கு மாறியது. அது முதல் அது ஈராக் என்ற பெயர் மாற்றத்துடன், இசலாமியர்களின் நாடாக மாறிப்போயிற்று. ²⁶⁵

இன்றைய ஈராக்:

வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க இந்நாடு, இன்று பல்வேறு இன்னல்களுக்குட்பட்டு நிலையற்ற ஆட்சியும், இன- சமயக் கலவரங்களும் தொடர்வதால், என்னற்ற; மக்கள் நானும் மடிந்து வருகின்றனர். ²⁶⁶

○○○

முடிவுரை

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே முன்தோன்றியது முத்த தமிழ் எனக் கூறுவர்²⁶⁷ உண்மையில் கல்தோன்றிய காலத்தில் உயிரினங்கள் தோன்றியிருக்கவில்லையென்பது அறிவியலார் கருத்து இருப்பினும் தமிழின் தொன்மையை யுணர்த்த, கவிஞர்களைக் கொடுத்த புகழ்ச்சிக் கருத்தே இதுவெனக் கொள்ள வேண்டும். தமிழ்மொழியின் சொற்கள் பல்வேறு மேற்கித்திய மொழிகளில் திரிபுப்பாமலும், திரிபு பட்டும் காணப்படுகின்றன. அவை எவ்வாறு அம்மொழிகளில் கலந்தன வென்பதை, கடந்த முந்தாறு ஆண்டுகளாகவே மொழியியலார் நோக்கி வந்துள்ளனர். கி.பி. 1900 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பல்வேறு மேலைநாட்டு இனங்கள் அடையாளம் காணப்படாமல் இருந்தன. குறிப்பாக எபிறேய மொழி பேசிய யூதர், மெசபத் தோமியாவின் பழங்குடி மக்கள், பாபிலோனியர், கல்தேயத் தார், ஈழத்தவர், அசிரியர், கணானியர், ஃபோனீசியர், எகிப்தியர், கிரேக்கர், உரோமர், ஆரியர், செர்மானியர் போன்ற இனத்தாரின் வரலாறுகள் தெளிவுபடுத்தப் படாமலேயே இருந்தன.

1. இருபதாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பு:

இருபதாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பு, மொழிகள் பற்றிய ஆய்வுகளும் முழுமையாக மேற்கொள்ளப்படவில்லை. அவ்வாறு மேற்கொண்டவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களும் முழுமை பெறாமல் கருதுகோள்களாகவே அறியப்பட்டன. இக்கருதுகோள்களுக்கும் முழுமையான சான்றுகளை அளித்துநிறுவ அவர்களால் இயலவில்லை. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தமிழகத்துக்கும் மேலைநாடுகளுக்குமிடையே வணிகத் தொடர்புகள் ஏற்பட்டிருந்தன. இவ்வணிகத் தொடர்பால், பன்னாட்டுப்

பல்மொழி பேசும் வணிகர்களும் தமிழகம் வந்து போயினர். அது போன்றே தமிழ்நாட்டு வணிகர்களும் கிழக்கே சீனம் முதல் மேற்கே உரோமை வரையிலும் சென்றுவந்தனர். பன் னாட்டு வணிகர்கள் கலந்து பேசிக் கொள்ளும் சூழலில் ஒருவர் மொழி பற்றி மற்றவர் அறிந்து கொள்ளவும், ஒரு மொழியின் சொற்கள் வேறு மொழிகளில் கலக்கவும் வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டன. குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் மட்டுமே கிடைத்த வணிகப் பொருட்களின் பெயர்கள், அயன்மொழிகளில் தமிழ்ச் சொற்களாகவே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாக அரசி, தேக்கு, தோகை, சந்தனம், கப்பல், மறி, குட்டி, காசு போன்ற சொற்களைக் கூறலாம்.

மேற்கண்டவைகள் யாவும் பொதுவாகப் பலராலும் அறி யப்பட்ட சொற்களாகும். அந்திலைகளையும் தாண்டி, பல் வேறு மொழிகளில் தமிழின் வேரும் மூலமும் ஊடுருவியிருந்ததை வணிகர்களால் அறிந்து கொள்ள இயலவில்லை. வணிகர்கள் மொழிப்புலமை கொண்டவர்களாகவோ ஆய்வறிஞர்களாகவோ இருந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. தாங்கள் கேட்டதையும் பார்த்ததையும் தமிழில் பதிவு செய்து வைத்தனர். எடுத்துக் காட்டாக தமிழுக்கு அறிமுகமான யவனர் என்ற சொல் பற்றிய விளக்கம் தமிழர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை.²⁶⁸ கிரேக்க நாட்டிலிருந்து வந்திருந்தவர்களை சேர நாட்டில் தங்கியிருந்த யூதர்கள், தமிழர்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தனர்.

கிரேக்கர்களுக்கு முன்பே யூதர்களும் போனீசியர்களும் தமிழகத்தோடு வணிகத் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். யூதர்களில் சிலர் கிழ. 1000 ஆண்டுகளிலேயே சேரநாட்டில் குடியிருந்தனர். கிழ. 600 ஆண்டுகளில் அவர்கள் நாட்டில் ஏற்பட்ட அரசியல் நெருக்கடிகளால், பல யூதக் குடும்பங்கள் தமிழகத்திற்குக் குடிபெயர்ந்தன. அவர்களது எபிரேய மொழியில் கிரேக்கர்களை யாவனர் என அழைத்தனர். இச்சொல்லின் பொருளைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாத தமிழரும் அவர்களை யவனர் என அழைத்தனர்.²⁶⁹ யவனர் என்ற சொல், இலக்கண விதிப்படி, யகர ஒற்று சொல்லுக்கு முதலில் வராது என்பதை அறிந்திருந்தும், தமிழர் அவர்களை யவனர் என்ற வாரே பதிவு செய்தனர். யாவனர் எபிரேயச் சொல் அல்ல வென்பதும், அது சரியான தமிழ்ச் சொல்லே என்பதும் இன்று இந்நாலின் ஆய்வாளரால் மெய்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

2. பன்னாட்டு மொழிகள்:

எனவே, பன்னாட்டு மொழிகளில் தமிழின் தாக்கங்கள் வணிகத் தொடர்பால் மட்டுமே விளைந்தவையென்ற கூற்று முழுமையானதன்று. அதனையும் தாண்டிய நிலையில், தமிழின் வேர்ச் சொற்கள், மேலைநாட்டு மொழிகளில் அடிப்படைகளாக அமைந்துள்ளன என்பதை மொழி ஆய்வுகள் மெய்ப்பிக்கின்றன. வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முன்பு பேசப்பட்ட மேற்கித்திய மொழிகளான அக்காடியம், அறமாயிக், எபிரேயம் போன்ற மொழிகளில், பலநூறு சொற்கள் தமிழின் வேரினையும் மூலத்தினையும் தாங்கி நிற்கின்றன. இந்நூலாசியரால் ஈராயிரத்துக்கு மேற்பட்ட சொற்கள், தமிழ்ச்சொற்களாக இனம் காணப்பட்டுள்ளன.²⁷⁰ குமேரியம் என்பது திரிபற்ற தமிழ் மொழியே என அறியலாம். அம்மொழியைப் படித்த தற்காலத்து ஆய்வாளர்கள், தமிழ்மொழி தெரியாததால், தமிழ்ச் சொற்களைத் தவறாகப்படித்து, அச்சொற்களில் பலவற்றிற்குப் பொருள் உணர இயலாமல் தவிக்கின்றனர்.

அக்காடிய மொழிக்கு முன்மொழியான செமிட்டிக் இன மொழிகள், ஏறக்குறைய ஒன்றுக்கொன்று புரிந்து கொள்ளக் கூடிய அளவிற்குத் தொடர்புடையவை (தமிழும் மலையாளமும் போல என்று கொள்க). அக்காடியம் என்பது, முன்னைத் தமிழ்த்திரிபு மொழியான செமிட்டிக்கும், குமேரியத் தமிழும் கலப்புற்ற மொழியாகும். இவ்வாறு நடுத்தரை நாடுகளில் பேசப்பட்ட அக்காலத்து மொழிகளை ஆய்வு செய்த மொழி யியலார், பல நூறு சொற்களுக்குப் பொருளும், வேர்ச்சொல் லும் தெரியவில்லையெனக் குறிப்புகள் எழுதி வைத்துள்ளனர். இவ்வாறு அடையாளம் காணப்படாத சொற்களில் பெரும் பாலனவை தமிழ்ச் சொற்களாகவே உள்ளன என இனம் காணப்பட்டுள்ளது.

கிரேக்க மொழியென்பது, அவர் தம் வட்டாரக் கொச்சை மொழியோடு, செமிட்டிக் - அக்காடியம் - எபிரேய மொழிகள் கலந்து பிறந்த மொழியே ஆகும். கிரேக்கர்களில் பெரும்பாலோர் பிழைப்பைத்தேடி மெசபத்தோமியாவில் வாழ்ந்தவராவர். எனவே, தமிழ்த்திரிபுச் சொற்கள் கிரேக்க மொழியிலும் காணப்படுகின்றன. கிரேக்க வட்டார மொழிகளும்கூட, தமிழ்த் திரிபு மொழியே என்பதை விவிலியச் சான்றுகள் வாயிலாக அறியலாம். கிரேக்கத்தின் கிளைமொழியே இலத்தீன் என்பதாலும், இலத்தீன்

மொழியினின்றே இன்றைய ஜ்ரோப்பிய மொழிகள் தோன்றின வென்பதாலும், இலத்தீன் மற்றும் இன்றைய ஜ்ரோப்பிய மொழிகளிலும் தமிழ்ச் சொற்களின் வேரும் மூலமும் படிந்துள்ளன. அந்த வகையில்தான் இலத்தீன் உள்ளிட்ட ஜ்ரோப்பிய மொழிகளை, இந்திய - ஜ்ரோப்பிய (Indo -European) மொழிகள் என பிற்கால மொழியியலார் கூறினர்.

ஆங்கில மொழியென்பதும், செர்மனியில் பேசப்பட்ட ஆங்கில சாக்சன் என்ற தமிழ்த்திரிபு மொழியினின்றும் தோன்றி, இன்று உலகின் பலவாயிரம் சொற்களை உள்வாங்கிக் கொண்ட மொழிகளாகும். வீரமாழுவிவர் என்னும் பன்மொழிப் புலவர், அது பற்றியே ஆங்கிலத்தை ஒரு மொழியாகக் கருதாமல், அது பன்னாட்டுக் கடற் கொள்ளைக்காரர்களின் மொழியென இழிவாகப் பேசினார்²⁷¹. ஆங்கில மொழிச் சொற்களில் பெரும் பாலானவற்றிற்கு அம்மொழியில் வேர்ச்சொற்கள் இல்லையெனலாம். இதுபோன்றே செமிட்டிக்மொழி உள்ளிட்ட தொன் மைக்கால மொழிகளின் சொற்களில் பலவற்றிற்கு அம்மொழி களில் வேர்ச்சொற்கள் இல்லையென்பது தெளிவு.

3. எல்லாச் சொற்களும் பொருள் குறித்தனவே:

எல்லாச் சொற்களும் பொருள் குறித்தனவே என்று., தமிழ்ச்சொற்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, தொல்காப்பியர் கூறி னார்²⁷² தமிழில் பொருளில்லாத சொற்களே யில்லை. நம்மில் பலருக்குத் தமிழ்ச் சொற்களின் மூலமும் வேரும் புரியவில்லை யென்றாலும், அவை ஆழமான பொருளைத் தாங்கி நிற்கின்றன. உலக மொழிகளில், தன்னகத்தே கொண்டுள்ள சொற்களுக்கு மூலமும் வேரும் கொண்டு விளங்கும் ஒரே மொழி தமிழ் மொழியே என்க. அதனால்தான் பல்வேறு இன்னல்களுக்கும் இடையூறுகளுக்கும் ஈடுகொடுத்து, என்றும் சீரினமைத்தமிழாய் விளங்கி வருகின்றது. உலகமொழிகளில் செம்மொழிகளாக அறியப்பட்ட எபிரேயம், கிரேக்கம், இலத்தீன், சமற்கிருதம் போன்ற பலமொழிகளில் காணப்படும் பல சொற்களுக்கு அம் மொழியில் வேர்ச் சொற்கள் இல்லையென்பதை அறிதல் வேண்டும். இவ்வாறான சொற்களுக்கான அயன்மொழிச் சொற்களுக்கும் வேர் தமிழில் உள்ளதை மேற்கிட்திய மொழி ஆய் வாளர்களால் கண்டுணர இயலாத நிலையில், பல சொற்களைக் கைவிட்டனர். எடுத்துக்காட்டாக, ஊர் என்ற தமிழ்ச் சொல் லைத் தாங்கிய பாபிலோனிய நகரின் பெயருக்கான வேரும்

மூலமும் பொருளும் தெரியவில்லையென்பது ஆய்வாளர்கருத்து,²⁷³ அவர்கள் தமிழ்க் கண்ணோட்டத்தில் மொழியியல் ஆய்வைச் செய்யவில்லை என்பதையே காட்டுகிறது. மெசபத் தோமியாவில் பாய்ந்து வளப்படுத்திய இரட்டை ஆறுகளை, அங்கு சென்று குடியேறிய தமிழர்கள், இடது பக்க ஆற்றை இப்புறத்து ஆறு எனவும், வலதுபக்க ஆற்றை அப்புறத்து ஆறு எனவும் தமிழ்ப்பெயரிட்டு அழைத்தனர். இப்புறத்து²⁷⁴ அப்புறத்து²⁷⁵ என்ற இரு சொற்களும் பிற்காலத்தில் யூப்ரெஸ் - அப்பிறு எனத் திரிபுபட்டுள்ளன. இவ்வாறுகளின் உண்மையான பெயர்ப் பொருளை இன்று வரையிலும்கூட ஆய்வாளர்களால் அறிந்து கொள்ள இயலவில்லை.

சென்ற 20 ஆம் நூற்றாண்டு, உலக வரலாற்றில் பல திருப்பங்களை ஏற்படுத்திய நூற்றாண்டாகும். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், ஆங்கிலேயேர் இந்தியாவின் வடமேற்குப் பகுதி களில் தொடர்வண்டித் தடங்கள் பதிக்கும் புதிய பணிகளைத் தொடங்கினர். மண்மேட்டிலிருந்த சில பகுதிகளை அகற்றிய போது, அங்கு மக்கள் பயன்படுத்திய தட்டுமுட்டு எனக்கள், கரிக் கட்டைகள் உடைந்த மண்பாண்டங்கள் ஆகியவை கிடைத்தன. இவ்வாறு பல சதுரக்கல் அளவில், பல்வேறு மண்மேடுகளைத் தகர்த்தபோது, பல ஊர்கள் புதையுண்டு கிடப் பதைக் கண்டனர். ஒரு புதிய மக்களினம் வாழ்ந்ததற்கானச் சான்றுகள் கிடைத்தன. இம்மக்கள் யாவர்? அவரது காலம் யாது? என்ற கேள்விகளுக்கு, அடுத்த பத்தாண்டுகளில் விடைகள் கிடைத்தன. அம்மக்கள் தமிழர்களே என்றும், அவர் தம் நாகரி கம் தமிழர் நாகரிகமே என்றும் ஆய்வாளர்கள் முடிவு செய்தனர்²⁷⁶ மேலும் மேலும் பல அகழ்வாய்வுகள் மேற்கொள்ளப் பட்ட நிலையில் சிந்து ஆறும் அதன் கிளை ஆறுகள் பாயும் பகுதிகளும் தமிழ்மக்கள் வாழ்ந்த நகரிய நாகரிக நகரங்களாக அறியப்பட்டன.

வரலாற்றில் புதியதோர் ஓளிக்கற்றையை சிந்துவெளிப் பகுதிகள் வீசின. ஏற்கனவே மெசபத் தோமியா, பாலத்தீனம், இசரேல், எகிப்து போன்ற நாடுகளிலும், தமிழகத்திலும் அகழ் வாய்வுகள் மேற்கொண்டிருந்த நிலையில், சிந்துவெளிப் பகுதி யில் கிடைத்தத்தகவல்கள், மேற்கண்ட பகுதிகளோடு பல தொடர் புகளை ஏற்படுத்தின. மொகஞ்சதாரோ நகரத்தின் அமைப்பும், பாபிலோனிய ஊர் நகரத்தின் அமைப்பும் ஒன்று போவிருந்து

தன. ஒரு பொறியாளரின் மேற்பார்வையில் இவ்விரு நகரங்களும் உருவாக்கப்பட்டது போன்ற உணர்வை ஆய்வாளர்களிடையே ஏற்படுத்தின. மேற்கத்திய ஆய்வாளர்கள் பெருமளவில் இப்பகுதிகளை ஆய்வு செய்தனர்.

கி.பி. 1924 ஆம் ஆண்டில், இலண்டன் நகரத்துத் தாள்ளூன்று (Illustrated London News) சிந்துவெளி நாகரிகத்துக்கும் சுமேரிய நாகரிகத்துக்கும் உள்ள தொடர்பை வெளிப்படுத்தியது. காட் (Gadd) என்பாரும், ஸமித் (Semith) என்பாரும் இச்செய்திகளை உறுதிப்படுத்தினர். வணக்கத்துக்குரிய ஈராஸ் பாதிரியார் (Rew. Fr. Heras), சிந்துவெளி நாகரிகம் தமிழன் நாகரிகம் என்றும், சுமேரியர் தமிழரே என்றும், அதன் வழி தொடர்புகளையும் பட்டியலிட்டுக் காட்டினார்.²⁷⁷ சிந்துவெளியில் படிக்கப்பட்ட பலசொற்கள், சுமேரிய மொழியிலும் காணப்பட்டன. அதுவரையில் சுமேரியர்களைப் பற்றிய தெளிவான செய்திகளை அறியாதிருந்த ஆய்வாளர்கள், ஈராஸ் பாதிரியார் கொடுத்த தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆய்வுகள் மேற்கொண்டனர்.

4. ஆய்வுத் துறையில் புதிய திருப்பம்:

மொழியியல் ஆய்வுத்துறையில் ஒருபுதிய திருப்பம் ஏற்பட்டது. தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளால், நடுத்தரைக் கடல் பகுதியில் வாழ்ந்திருந்த மக்கள் தமிழர்களே என்று முடிவுசெய்தனர். இதன் அடிப்படையில் மெசபத்தோ மிய தமிழர்களே சிந்துவெளியில் குடியேறி பிற்காலத்தில் தமிழ் நாட்டிலும் குடிபெயர்ந்தனர் என்ற தலைகீழ்க்கொள்கையை வகுத்தனர். பாவாணர் உள்ளிட்ட தமிழ் அறிஞர்கள், தமிழரின் தாய்நாடு தமிழகமே என்றும், தமிழ் மக்களே சிந்து வெளியிலும் மெசபத்தோமியாவிலும் குடியேறினர் என்றும் கூறினர்.²⁷⁸ அக்கால அளவுகளில், இவ்விரு நாடுகளையும் தொடர்புபடுத்த வரலாற்றுச் சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை எனவே, மொழியியல் ஆய்வுகள் அடிப்படையில், இவ்விரு பகுதி மக்களின் மொழிகளை ஆய்வு செய்ய முற்பட்டனர். மேலைநாடுகளில் அகழ்வாய்வு செய்தபோது கண்டெடுக்கப்பட்ட பாப்பிரஸ் தாளில் அறியப்பட்டிருந்த மொழிகளையும் அவற்றின் சொற்களையும் தமிழ்மொழியுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்த்த போது, மேலைநாட்டு மொழிச் சொற்களில் பல தமிழ்மொழி

யின் திரிபுச் சொற்களாகத் தெரிந்தன. ஆனால் முறையான முழு மையான ஆய்வுகளை எவரும் மேற்கொள்ளவில்லை.

மேலை இலக்கியங்களில் பல அழிந்துபோன நிலையில், ஒரு சில பகுதிகள் மட்டுமே கிடைத்தன. ஆனால், எபிரேய மொழியில் எழுதப்பட்ட யூதர்களின் சமயநூல், முழு அளவில் கிடைத்தது. இன்றைக்கு 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தோன்றிய தாக்க கருதப்படும் எபிரேய மொழி இலக்கியமே, இன்று நமக்குக் கிடைத்துள்ள தொன்மையான, எழுத்து வடிவில் பதிவு செய்யப்பட்ட இலக்கியமாகும்.

தமிழ்மொழியின் இலக்கியங்கள், எபிரேய மொழிக்கும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் முப்புடையவையாயினும், அவை ஒன்று கூடக் கிடைக்கவில்லை. தமிழில் கிடைக்கப்பெற்ற முதல் நூல் தொல்காப்பியமே. எபிரேய மொழிக்கும் தமிழ் மொழிக் கும் உள்ள தொடர்புகளை, நூலாசிரியர் முறையாக ஆய்வு செய்தபோது, எபிரேய மொழி, தமிழினின்றும் கிளைத்த மொழியே என உறுதி செய்யப்பட்டது. இம்மொழி சமேரியத் தமிழோடு, மேற்கித்திய செமிட்டிக் மொழி இணைந்து உருவான மொழியே என உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது.²⁷⁹ எபிரேய மொழியில் அறியப்படாத பல நூறு சொற்களுக்கான வேரும் மூலமும் தமிழ்மொழியில் உள்ளன. இன்னும் சொல்லப் போனால், தமிழ்மொழியில் வழக்கிழந்து போன பல தமிழ்ச் சொற்கள் எபிரேய மொழியில் காணப்படுகின்றன.

கி.மு. 1000 ஆண்டுகளில் நடுத்தரைக் கடல் பகுதிகளில் அறியப்பட்ட செமிட்டிக், அக்காடியம், கல்தேயம், ஈழம், அசீரியம், போனீசியம், கனானியம், எபிரேயம், அறமாயிக், எகிப்தியம், அரபு, கிரேக்கம் மற்றும் கிரித்திய இத்திய மொழி களில், தமிழின் தாக்கங்கள் பெருமளவில் காணப்படுகின்றன. இதனடிப்படையில் இம்மொழிகளுக்கெல்லாம் தாயாகத் தமிழ் விளங்குவதை அறியமுடிகின்றது. கி.மு. 1000 ஆண்டுகளில் அங்கு வாழ்ந்திருந்த மக்கள் தமிழர்களே என்று கருதமுடிகின்றது. இவர்கள் எக்கரணியம் பற்றி மேலைநாடுகளில்குடியேறினர் என்ற வரலாற்றுச் சான்றுகள் கிடைக்காத நிலையில், குமரிக் கண்டம் பற்றிய புதுப்புது செய்திகள் வரத்தொடங்கியுள்ளன. குமரிக்கண்ட அழிவிற்குப் பின்னர், பெருமளவிலான தமிழ் மக்கள் மேற்கே புலம்பெயர்ந்தனர் என்பதற்கான கூறுகள் தற்போது தெளிவாகக் கிடைத்துள்ளன.

மேலெநாட்டு மொழிகளிடையே காணப்படும் தமிழ் மொழிச்சொற்கள், வணிகத் தொடர்பால் மட்டும் விளைந் தவையல்ல. தமிழரின் மேலெநாட்டுப் பரவல் என்ற அடிப் படையில், தமிழர்களால், தமிழில் பேசப்பட்ட அறியப்பட்ட எழுதப்பட்ட பல்வேறு இலக்கியங்களை ஆங்கே காணமுடி கிறது. தமிழரின் மேலெநாட்டுப் பரவல் என்ற கொள்கை இன்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டுத் தமிழர் களுக்கும், மேலெநாட்டுத் தமிழர்களுக்கும் இடையேயான தொடர்புகள் அற்றுப்போனதால், குடியேற்றத் தமிழரின் சூழல்களில் புதுப்புதுச் சொற்கள் இணைந்தும், ஏற்கனவே அறியப்பட்டவை திரிபுபட்டும் போயின. தற்காலத்தில் உள்ளவை போல், ஊடகங்கள் அக்காலத்தில் இல்லை என்பதால், மொழித் திரிபுகள் பரவலாகத் தோன்றின. இன்று பேசப்படும் ஆங்கிலம், ஊடகங்களின் வழியாகவே ஒரு மொழியாக அறியப்பட்டுள்ளது. இல்லாவிடில் அது ஆஸ்திரேவிய ஆங்கிலம், அமெரிக்க ஆங்கிலம், ஆப்பிரிக்க ஆங்கிலம் என்றவாறு திரிபுபட்டுப் போயிருக்கும்.

கோண்டுவானா கண்டத்தில் தோன்றிய மாந்தவினம், குமரிக்கண்டத்தில் நாகரிக இனமாகப் பொலிவற்றது. குமரிக்கண்ட அழிவுக்குப் பின்னர், கிழக்கிலும் மேற்கிலும் குடிபெயர்ந்து, அப்பகுதிகளிலும் தமிழ் அறியப்பட்டது. முதல் மாந்தன் தோன்றியது குமரிக்கண்டத்திலேயே என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகும். மாந்தவினம் தோன்றுவதற்கான இயற்கையான குழலும் அப்பகுதியிலேயே அமைந்திருத்தது ஒரு கரணியமாகும். வடபகுதியான இலார்சியாக் கண்டத்தில் மாந்த இனம் தோன்றவில்லையென்பதை ஆய்வாளர்கள் உறுதி செய்கின்றனர். எனவே, முதல் இனம் பேசிய மொழியே முதன் மொழி எனப்பட்டது. அம்முதன்மொழி தமிழே என்பதையும் அறியலாம்.

மாந்தனின் தோற்றத்தை அறிவியல் தனது ஆய்வுக் கண்கொண்டு பார்க்கும் வேளையில், சமயங்களோ, இறைவனே மாந்தனைப் படைத்தான் என்று நம்புகின்றன. இப்படைப்பு பற்றிய செய்திகள், முதலினம் தோன்றிய தமிழகத்தில் சொல்லப் பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் அவைகள் எல்லாம் அழிந்து பட்ட நிலையில், குடியேற்றத் தமிழர்கள் கொண்டிருந்த தங்களுது நாட்டுக் கதைகள் பாபிலோனிய - சுமேரியக் கதைகளின்

வாயிலாக வெளிப்படுகின்றன. இக்கதைகள் யாவும் கி.மு. 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அறியப்பட்டு, அம்மொழி இலக்கியங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. கி.மு. 3000 ஆண்டுகளில் தோன்றியதாகக் கருதப்படும் எபிரேய மொழியில் பாபிலோனிய -குமேரியக் கதைகள் சிறிது மாற்றங்களுடன் சொல்லப் பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.²⁸⁰ யூதர்களின் சமய நூலான விவிலியம் மேற்சொல்லப்பட்ட படைப்புக் கதையையும் அதன் தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளையும், ஆதியாகமம் (Gensis) என்ற அதிகாரத்தின் முதல் பதினேராறு பிரிவுகளில் விரிவாகச் சொல்கிறது. இந்நிகழ்வுகள் கி.மு. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் முன்னதாக அறியப்பட்டவைகள் ஆகும். 12ஆம் பிரிவிருந்தே கி.மு. 2000 ஆண்டுக்குப் பிறகு நடைபெற்ற நிகழ்வுகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன.²⁸¹

5. விவிலியம் வரலாற்று நூலன்று:

விவிலியம் என்பது சமயநூலென்பதையும், சமய நூல்கள் தரும் செய்திகள் சரியான நிகழ்வுகளாக இருக்குமா என்ற ஜியத்தாலும், பலர் சமய நூல்கள் தரும் செய்திகளை ஏற்பதற் கில்லையெனக் கூறினாலும், பல வரலாற்றுச் செய்திகளும் அச்சமய நூல்களில் அடங்கியுள்ளதை மறுப்பதற்கில்லை. இரிக்கு வேதம் சொல்லும் செய்திகளில் நம்பகத்தன்மை குறைந்து காணப்பட்டாலும், பல செய்திகள் வரலாற்றுத் தொடர்புடையவைகளாகும். அந்த வகையில் விவிலியம் தரும் செய்திகளை ஆய்வுக்காக எடுத்துக் கொள்வதில் தவறில்லை எனலாம். சமற்கிருத மொழியை ஆய்வு செய்வோர் எவ்வாறு இரிக்கு வேதத்தைத் தேட வேண்டியுள்ளதோ, அதே நிலையில் எபிரேய மொழியை ஆய்வு செய்வோர், விவிலியத்தை நாடவேண்டியுள்ளது.

முதல் மாந்தனாகச் சொல்லப்படும் இவ்வுலகின் முதன் ஆள், சுமேரிய -யூதச் சமயங்களில், தமிழ்ப் பெயர்களால் அறியப்படுவதால், அச்சமயக் கதைகள் தமிழ்நாட்டில் சொல்லப்பட்டவைகளே எனக் கருதலாம். முதல் மாந்தனைக் கடவுள் படைத்தார். அம்மாந்தன் ஆதப்பா²⁸² (Adppa) என்று பாபிலோனிய -சுமேரியச் சமயங்களிலும், ஆதாம் (Adam)²⁸³ என்று யூதச் சமயத்திலும் அறியப்படுகின்றான். இரண்டு சொற்களிலும் ஆ என்ற ஒரெழுத்துத் தமிழ்ச் சொல் காணப்பட்டாலும், இரண்டு பெயர்களும் வெவ்வேறு பொருளைத் தருவனவாகும்.

ஆதப்பா என்றும் முதல் தந்தை (First father) எனவும், ஆதாம் என்பது, செம்மன்னிலிருந்து தோற்றுவிக்கப்பட்டவன் (Man was made out of red soil) எனவும் பொருள் கொள்ளப்பட்டன. ஆதாமுக்கு இறைவனே மொழியைக் கற்றுக் கொடுத்த செய்தி யும், இறைவனால் படைக்கப்பட்ட அனைத்திற்கும் ஆதா மையே பெயர் குட்டும்படிக் கேட்டுக்கொண்ட செய்தியும் விவிலியத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இக்கருத்தின்படி ஆதாம் குட்டிய பெயர்களே விவிலியத்தின் தொடக்க அதிகாரங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளன²⁸⁴ அப்பெயர்கள் பலவும் தமிழ்ப் பெயர் களாகவே உள்ளன. ஆயா என்ற சொல்லால் தனது மனைவி யையும், காயன் என்று தனது முதல் மகனுக்கும் ஆ - எல் என்று தனது இரண்டாவது மகனுக்கும் ஆதாம் பெயர் குட்டியுள் னான். இவையாவும் தமிழ்ப் பெயர்களே, தான் வாழ்ந்திருந்த இடத்தை இடன் (Eden) என அழைத்தான். அவனுக்கு அறிமுக மான பாம்பை, சார்ப்ப (Saraphah) என்று கூறினான். சாரைப் பாம்பு, சார்ப்பா எனத்திரிந்துள்ளது. தான் உண்ட கனியை தொப்புவா (தொப்பைவாய்க்கனி - ஆப்பிள்) என்றும் ஆதாம் அளித்துள்ள பெயர்கள், தமிழ் மொழியிலேயே ஆதாம் பெயர் களை வைத்தான் என்பதையுணர்த்தும்.

கடல்கோள் நிகழ்வுற்றதற்குப் பிறகு, நோவா என்பான், கிழக்குத் திசையினின்றும் மேற்கு நோக்கி வந்து சின்னாறு (சென்னார்) என்ற தைகிரிச் ஆற்றங்கரையில் குடியேறியதாக விவிலியம் கூறுகிறது. கிழக்குத் திசையென்பது தமிழகத்தைச் சுட்டுவதே ஆகும்.²⁸⁵ (Gen. 11:2) மேலும் அதே அதிகாரத்தில், நோவா கடல்கோளுக்குத் தப்பிப்பிழைத்து வந்த காலத்தில் உலகெங்கும் ஒரு மொழியே பேசப்பட்டதாகவும், அவ்வொரு மொழிச் சொற்களையே மக்கள் பயன்படுத்தியதாகவும் விவிலியம் இந்திகழ்வைப் பிற்காலத்தில் எழுதிய ஆசிரியருக்கு அம் மொழி தொடர்பான செய்தி கிடைக்கவில்லையெனக் கருத வேண்டும். தொடக்க அதிகாரங்கள் காணும் பல பெயர்கள் தமிழ்ச்சொற்களாக இருப்பதாலும், தமிழரின் மரபுகள் விளக்கப்படுவதாலும், அந்த ஒரு மொழி தமிழ்மொழியே என உறுதியாகக் கூறலாம்.

அதே அதிகாரத்தில், “மக்களே வாருங்கள்! சுட்ட செங்கற்களினால் ஒருயர்ந்த கோபுரத்தைக் கட்டுவோம். நம்முடைய புகழ் என்றும் நிலைத்திருக்க இது சான்றாக அமையும்” என,

நோவாவின் மரபினர் கூறிக் கொண்டதாக ஒரு செய்தி உள்ளது. (Gen. 11: 4). இந்த ஆணவப் போக்கை அறிந்த கடவுள், “இவர்கள் அனைவரும் ஒரே மொழியைப் பேசுவதாலும், ஒரே இன மக்களாயிருப்பதாலும் (one people with the same language) தற் பெருமை கொள்கின்றனர். இவர்களது ஒரே மொழியைப் பலமொழிகளாகக் கிளைக்கச் செய்வோம். அதன் பின் ஒருவர் பேசுவது மற்றவருக்குப் புரியாமல் போகும். கோபுரம் கட்டும் பணியும் நின்று போகும்”, என்று கடவுள் நினைத்தார்.²⁸⁷ அந்த ஒரு மொழியைப் பன்மொழிகளாகக் கிளைக்கச் செய்தார். பின்னர் மக்கள், தத்தம் மொழிகள் தெரிந்த குழுவினருடன் உலகெங்கும் பரந்து சென்று வாழுத்தலைப்பட்டனர் (Gen. 11:9).

மேற்கண்ட விவிலியச் செய்தி கதையாகச் சொல்லப்பட்டாலும், அதன் கருத்து சிந்திக்கத்தக்கது. தமிழ்மொழி, செமிட்டிக் என்றும், ஆமெட்டிக் என்றும், எகிப்தியம் என்றும் கிளைத்த செய்தியை விவிலியம் சொல்லாமல் சொல்கிறது. அந்த ஒரு மொழியினின்றும் கிளைத்த மொழிகளே, நடுத்தரைக் கடல் நாட்டு மக்களால் பேசப்பட்டன என்ற விவிலியச் செய்தி, குடியேற்றத் தமிழர்களால் பேசப்பட்ட தமிழ், எவ்வாறேல் வாம் பன்மொழிகளாகக் கிளைத்தன என்ற செய்தியை இதன் வாயிலாக அறியலாம். குமரிக்கண்ட அழிவும் பூம்புகார் நகரத்து அழிவும், நோவாவின் வெளியேற்றமும் ஒற்றுமைப்படுத்தக் கூடிய செய்திகளாகும். சுட்ட செங்கல்லை கட்டிடம் கட்ட நோவாவின் மரபினர் அறிந்திருந்தனர் என்ற விவிலியச் செய்தி யை, அதே கால அளவில் அழிந்துபட்ட பூம்புகார் நகரில் கண்டெட்டுக்கப்பட்ட சுட்ட செங்கற்களால் உறுதி செய்யலாம்.

குமரிக்கண்டம் நிலைபெற்றிருந்ததை அடியிற்காணும் கூறுகளால் உறுதிசெய்ய இயலும்.

6. குமரிக்கண்டம் என்பது உண்மையில் நிலைத்திருந்த ஒன்றே:

1. குமரிக் கண்டமே தமிழர்களின் தாயகமாகும்.
2. குமரிக்கண்டத்தில் தோன்றிய மாந்த இனமே, இவ்வுலகின் முதல் இனமாகும்.
3. உலகில் தோன்றிய முதன்மொழி, குமரிக்கண்டத்தில் பேசப் பட்ட தமிழ்மொழியே.
4. குமரிக்கண்டம் பல்வேறு கடல் கோள்களால் அழிந்துபட்டது.

5. கடல்கோள்களின் அழிவினின்றும் தப்பிப் பிழைத்த தமிழர்கள் கிழக்கிலும் மேற்கிலும், வடக்கிலும் பிரிந்து சென்றனர்.
6. தமிழரின் வெளிநாட்டுப் பரவல், வரலாற்றில் ஏற்கக் கூடியது.
7. தமிழரின் பரவலான குடியேற்றங்களால், உலகின் பல்வேறு பகுதியிலும் தமிழ்மொழி பேசப்பட்டது.
8. குடியேற்றத் தமிழர்களின் குழல்களால், தமிழ்மொழி திரிபுபடத் தொடங்கியது.
9. திரிபுபடத் தமிழ்மொழி, பன்மொழிகளாகக் கிளைத்தது.
10. கிளைத்த பன்மொழிகளிலும் தமிழின் தாக்கங்களும், வேர்ச் சொற்களும் மூலச் சொற்களும் உள்ளன.
11. குமரிக் கண்டத்தில் தமிழர் கைக்கொண்டிருந்த தமிழ்ச் சமயமே, இன்று பல்வேறு உலகச் சமயங்களாக உருவெடுத்துள்ளன.
12. இன்று உலகில் பேசப்படும் அனைத்து மொழிகளும் தமிழ் மொழியினின்றும் கிளைத்தவைகளோ.
13. தமிழரின் நாகரிகப் பண்பாட்டுத் தாக்கங்கள், இன்று உலக மக்களிடையே பரவலாக அறியப்படுகின்றன.
14. உலகின் முதன்மொழி தமிழே என்பதை, உலக மொழிகளில் காணும் பல்லாயிரக் கணக்கான சொற்களைக் கொண்டு நிறுவலாம்.

7. அறிவியல் காட்டும் குமரிக்கண்டம்

நம் கண்ணுக்கு விரிந்து பரந்து காணப்படும் அண்ட வெளியும், அதனுள் அடங்கியுள்ள விண்மீன்களும், ஞாயிறும், கோள்களும் எக்காலத்தில் தோன்றின, எவ்வாறு தோன்றின என்பதை உறுதியாக, இறுதியாக எவராலும் கூற இயல வில்லை. இப்பேரண்டமும் அதனுள் அடங்கிய யாவையும் இறைவனால் படைக்கப்பட்டவையே யென்றும், ஒன்றுமில் லாமையிலிருந்து இறைவன் இவைகளைப் படைத்தார் என்றும் பெரும்பாலான மக்கள் நம்புகின்றனர். இப்பேரண்டம் இறைவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டதல்ல எனவும், அது தன்னிலே தோன்றியதெனவும் அறிவியல் சார்ந்தோர் கூறுகின்றனர். இறைநம்பிக்கையும் இறைமறுப்பும் மாந்தன் தோன்றிய காலத் திலிருந்தே வழக்காடப் பட்டுவருகின்றன. தொடர்வண்டியின் வழித்தடங்கள் போல் அவை நீண்டு கொண்டே தான் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. இவ்விரு கொள்கைகளும் ஒன்றையொன்று வென்றதாக அறிய முடியவில்லை.

கிறித்தும், இசுலாம், யூத சமயம் ஆகிய மூன்றும் ஒரே கடவுளின் படைப்புக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. தொல் தமிழ்ச்சமயம் படைப்புக் கொள்கை பற்றிய செய்தி யைக் கொண்டிருந்தது எனக் கருதலாம். ஆனால் பல்வேறு இயற்கையின் இடர்ப்பாடுகளால் அழிந்துபட்ட தமிழ் இலக்கியங்கள் நமக்குக் கிடைக்காமற் போதனால், அச்செய்திகளை நம்மால் அறிய இயலவில்லை. ஆனால், மேலெநாடுகளில் வாழ்ந்திருந்த பாபிலோனியர், சுமேரியர் போன்றோர் கொண்டிருந்த படைப்பு பற்றிய கதைகள் அறியப்பட்டுள்ளன. அக்கதைகள் கூறும் செய்திகள், தமிழ்ச் சூழலில் சொல்லப்பட்டுள்ளதாகக் கருதப்படுகின்றன. பாபிலோனிய மற்றும் சுமேரியப் படைப்புக் கதைகளை உள்வாங்கிக் கொண்ட யூத சமயம், தனது இறைக் கொள்கையின் பார்வையில், படைப்புக் கதை யொன்றினைக் கூறுகிறது. இக்கதையே விவிலியத்தின் முதல் அதிகாரத்தில் காணப்படுகின்றது. இக்கதையை கிறித்துவமும் இசுலாமும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன.

இந்தியாவில் தோன்றிய சமன்மூழ்கி, புத்தமூழ்கி தொடக்கத்தில் இறைமறுப்புக் கொள்கையைக் கொண்டிருந்ததால், இப்பேரண்டம் தோன்றியது பற்றிய செய்தியை அவை தெரிவிக்கவில்லை. ஆரிய சமயத்தின் வேதங்களில் படைப்புக்கதை காணப்பட்டாலும், இரிக்கு வேதத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள படைப்புக் கதையின் 10 ஆவது குத்திரம், கிறித்துப் பிறப்பாண்டுகளுக்குப் பிறகே இணைக்கப்பட்டதான் கருத்தும் உண்டு²⁸⁸ எனவே இறைவனை நம்புகின்ற எல்லாச் சமயங்களுமே இப்பேரண்டமும் உலகமும் படைக்கப்பட்ட கதையைக் கூறும் போது, தமிழர் சமயம் அது பற்றிக் கூறாமலிருந்திருக்க வாய்ப்பில்லை.

தற்கால அறிவியலார் கூறும் கருதுகோள்களின்படி, இப்பேரண்டத்தின் அனைத்துப் பொருட்களும், பல ஆயிரம் மில்லியன் ஆண்டுக்கட்டு முன்பு ஓரடைவுப் பொருளாயிருந்ததென்றும், அது தன்னிலே வெடித்துச் சிதறி இப்பேரண்டத்தை யும் அதன் உறுப்புகளையும் தோற்றுவித்ததென்றும் கூறுகின்றனர்.²⁸⁹ (அந்த ஓரறிவுப் பொருள் இறைவனால் தோற்றுவிக் கப்பட்டதே யென்பது சமயங்களின் கூற்றாகும்) அவ்வாறு வெடித்துச் சிதறிய அடைவுப் பொருள் பரந்து விரிந்து விண்மீன் களையும், கதிரவன் உள்ளிட்ட கோள்களையும் தோற்றுவிக்கக்

கரணியமாயிருந்ததென்பர். இந்த விரிவில் ஒரழகும் காணப்பட்டதென்பர். இவ்வாறு ஒரு திண்மைப் பொருளிலிருந்து இப்பேரண்டம் தோன்றிய கொள்கையை எட்வின் அப்பிள் (Edwin Hubble) என்பார், கி.பி. 1929 ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டார். விண்மீன்களிலிருந்து வெளிவரும் ஒளிக்கதிர்களை ஆய்ந்து, அதன் பயணத்தொலைவைக் கணக்கெடுத்து, அம் மீன்களின் தொலைவைக் கண்டறிய ஒரு சூத்திரத்தை வகுத்தார். இதற்காக இவர் உருவாக்கிய கோட்டுப்படம் “அப்பிள் தையா கிராம்” (Hubble diagram) என்று பெயர் குட்டப் பெற்றது.²⁹⁰ இச்சூத்திரம், ஒரு தொலைபொருளை நோக்குபவருக்கும், அப் பொருளுக்கும் இடையேயான தொலைவைக் கணிக்க உதவியது.

ஒரு மூலப்பொருள் வெடித்துச் சிதறி இப்பேரண்டம் தோன்றிய நிகழ்வில் ஓர் ஒழுங்கு காணப்பட்டதாக கூறும் அறி வியலார், அவ்வொழுங்கை, ஆழகான அல்லது விதிகளுக்குட்பட்ட ஒழுங்கு (Cosmology) என்றும் கூறுகின்றனர். பேரண்டத்தை அணி செய்யும் மீன்களும் கோள்களுக்கு, அணிகலன் களாகவே கருதப்பட்டு, காஸ்மோஸ் (cosmos) என்ற கிரேக்கச் சொல்லால் அழைக்கப்பட்டன. பிற்காலத்தில் அணிகலன் களுக்கும் காஸ்மெடிக் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது.

காயம் +மாயம் என்ற தமிழ்ச் சொற்களே, கால்மோஸ் (cosmos) எனத் திரிந்தது என்க. காயம் என்பது வானத்தையும் அண்டவெளியையும் குறித்த தமிழ்ச் சொல்லாகும்.²⁹¹ ஆ என்பது தொடக்கம்²⁹² ஆகாயம் என்பது, முதலில் தோன்றிய வானம் எனப்பொருள் கொள்க. ஆகாயம் - ஆகாஷ என்று சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது. மாயம் என்ற தமிழ்ச் சொல், தோன்றி மறையக் கூடியது என்ற பொருளைத் தருவதாகும்.²⁹³

காயம் என்பது மாந்த உடலையும் குறித்ததால், காயமே இது பொய்யடா என்றனர். காயம் = கருமை அல்லது நீல நிறத்தைக் குறித்தது.

இவ்வாறான திண்மைப் பொருள் வெடித்துச் சிதறியதை பிக் - பாங் (Big - bang) என்ற கொள்கையால் நிறுவமுயன் றனர். பிக் பேங் என்பதற்குப் பேரொலி என்பதே பொருளாகும்.²⁹⁴ அண்ட வெளியில் தோன்றிய ஒரு விண்மீனே கதிரவன் ஆகும். கதிரவன் தன்னகத்தேக் கொண்டிருந்த குழம்புத் துண்டுகள் வெளியேறி கோள்களாக உருப்பெற்றன. இவ்வறு கதிரவனின்

வட்டத்தில் ஒன்பது கோள்களும், 61 துணைக் கோள்களும், 5000 க்கும் மேற்பட்ட விண் எரிகற்களும், வால் உருக்களும், கணக்கற்ற சிறு தூசிப் படலங்களும் அறியப்பட்டுள்ளன. இதனையே கதிரவனின் குடும்பம் என்றனர். இதில் மூன்றாவது இடத்தில் நாம் வாழும் உலகம் அறியப்பட்டுள்ளது. கதிரவனி விருந்து 152.6 மில்லின் கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உலகம் உள்ளது.²⁹⁵

8. நாம் வாழுகின்ற உலகம்:

உல் என்ற வேர்சொல்லினின்றும், உல் -உல-உலா என்ற பொருளில், சுற்றிவரும் இக்கோள் உலகம் எனப்பட்டது.²⁹⁶ எந்தப்பிடிப்பும் இல்லாமல் தொங்கிக் கொண்டிருப்பதால் ஞாலம் என்றும் சொல்லப்பட்டது. பூ என்ற சொல்லுக்கு விரிதல் என்பதே பொருளாகும். அதனால் இவ்வுலகம் பூ என்றும் கூறப்பட்டது. மெய்யாலுமே விரிந்து பரந்த பூ என்பதால் பூமெய் -பூமி என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது. உல் என்ற வேர்ச் சொல் நீண்டு, உர்ல் - உர்ல்ட் வேர்ல்ட் என ஆங்கிலத்தில் திரிந்தது. ஒலம் என்று எபிரேய மொழி கூறுகிறது.²⁹⁷ பல்வேறு உயிரினங்களையும் இருத்திக் கொண்டிருப்பதால், இருத்து என்ற சொல்லே, ஏர்த் எனத் திரிந்தது. ஏர்த் என்ற சொல்லுக்கான வேர்ச்சொல்லும், வெர்ல்ட் என்ற சொல்லுக்கான வேர்ச் சொல் லும் ஆங்கில மொழியில் இல்லை.

பாஞ்சியா (Pangaea) என அழைக்கப்பட்ட உலகின் முதல் கண்டம், முற்றிலும் ஒருநிலப்பரப்பாகவே இருந்ததென அறிவியலார் கருதுகின்றனர்.²⁹⁸ இப்பெருங்கண்டம் இருந்தது ஒரு கருதுகோளாகவே கருதப்பட்டிரும், அறிவியலார் இம்முடிவை எடுத்துள்ளனர். இப்பெருங்கண்டம் பின்னர் வடக்கில் ஒன்றும், தெற்கில் ஒன்றுமாய்ப் பிரிந்தது என்றும், இவ்விரு கண்டங்களுக்கும் இடையே கடல்வழி இருந்ததென்றும் கருதுகின்றனர். வடக்குக் கண்டம் இலாராசியா (Laurasia) என்றும்²⁹⁹ தெற்குக் கண்டம் கோண்டுவானா³⁰⁰ (Godwana) என்றும் சொல் லப்படுகின்றது. இவ்விரு கண்டங்களும் மேலும் சிதறி, புதுப்புது கண்டங்கள் தோன்றியன என்றும் அறிவியலார் கருதுகின்றனர்.

இலாராசியா 'எனும் கண்டத்தில் இன்று அறியப்படும் வட அமெரிக்கா, ஐரோப்பா இந்தியா தவிர்த்த ஆசியா போன்ற

கண்டங்கள் உள்ளடங்கியிருந்தன. கோண்டுவானா கண்டத்தில், ஆஸ்திரேவியா, ஆப்பிரிக்கா, அண்டார்டிக்கா, இந்தியா மற்றும் தென் அமெரிக்கா உள்ளிட்டக் கண்டங்கள் அடங்கியிருந்தன. இவ்விரு பெருங்கண்டங்களும் 200 மிலியன் ஆண்டு களுக்கு முன்பு உடைந்து சிதறின் என்பது அறிவியலார் கூற்று. இக் கொள்கையை ஆல்ஹிபிரட் வெகனர் (Alfred Wegener) என்பார், கி.பி. 1910 ஆண்டில் வெளியிட்டார்.³⁰¹ கி.பி. 1960 வரையிலும், இக்கொள்கையைப் பற்றி எவரும் சிந்திக்கவில்லை.

வெகனரின் கூற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு, கண்டப் பெயர்ச்சி (continental drift) என்ற கருத்து, 1910 ஆம் ஆண்டில் சொல்லப்பட்டது. உலகின் மையப்பகுதியில் இன்றும் குழுறிக் கொண்டிருக்கும் தீம்பிழம்புகள், அப்பிழம்புகளுக்கு மேல் அமைந்திருக்கும் நிலத்தட்டுகள், ஆழ்கடவின் அடிப்பகுதியில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், நில அதிர்வுகள், எரிமலை வெடிப்புகள் ஆகியவைகளைத் தொடர்புபடுத்தி உருவானதே, கண்டப் பெயர்ச்சிக் கொள்கையாகும்.³⁰² கற்பனைக்கெட்டாத வெப்பத் தில் குழுறிக் கொண்டிருக்கும் தீப்பிழம்புகள், வெளிவரத் துடிக்கும்போது, அவற்றிற்கு மேலே படிந்துள்ள நிலத்தட்டுக் களை பேரதிர்வுகளுடன் அசைப்பதால், அந்திலத்தட்டுகள் தரைப்பகுதியை பிளக்கின்றன. அப்பகுதி தரையாக இருந்தால் அதனை நில அதிர்வுகள் (earthquake) என்றும், கடல் பகுதியாக விருந்தால் அதனை சனாமி (Tsunami) எனவும் அழைத்தனர். இக்கொள்கை, 2004 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட ஆழிப்பேரலையின் அழிவுகளால், மெய்ப்பிக்கப்பட்டது என்றே கருதலாம்.

மேற்சொல்லப்பட்ட கோண்டுவானா என்ற நிலப்பரப்பில் தொடக்கத்தின் மாந்த இனம் தொன்றியிருக்கவில்லை; அக்கால அளவில், டைனசார் என்ற கொடிய விலங்கினம் வாழ்ந்திருந்ததாக (200 மில்லியன் ஆண்டுகள்) அறிவியலார் கருதுகின்றனர்.

இந்தக் கோண்டுவானா பெருங்கண்டத்தில் தமிழகமும் அடங்கியிருந்தது என்பதை அறியலாம். கோண்டுவானா காலத்துத் தமிழகம், தற்போதைய நில அமைப்பைக் கொண்டிருக்க வில்லை. அரியலூரில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ள டைனசார் விலங்கின் முட்டைகள், தமிழகம் ஒரு தொன்மைக்கால நிலப்பரப்பே என்பதை உறுதி செய்கின்றன. அரியலூர்ப் பகுதி பன்னெடுங்காலத்துக்கு முன்பு கடலாக இருந்ததற்கானச் சான்றுகள் உள்ளன. ஆசியாவிலேயே சாந்துப்பொருள் (Cenozoic) செய்வ

தற்குத் தேவையான கப்புமண் (Gypsum) அரியலூர்ப் பகுதியிலேயே பெருமளவில் கிடைக்கின்றன. இந்த மூலப் பொருள், கடல் உயிரினங்கள் அழிந்து மண்ணேராடு மண்ணாக மக்கிப் போய், சன்னாம்புப் படிமங்களாக இன்று காட்சியளிக்கின்றன. அரியலூரைச் சுற்றிலும் கிளிஞ்சல்கள், ஆமை ஓடுகள், நத்தைகள், மீன்கள், நண்டுகள்போன்ற கடல்வாழ் உயிரினங்கள், கற்பதிவுகளாக சிதறிச் கிடக்கின்றன. தமிழகத்தின் தொன்மையான நிலப்பகுதிக்கு அரியலூர்ப் பகுதி சரியான சான்றாகும். இதே மண்வகை, மடகாஸ்கர் பகுதியிலும் காணப்படுவதாகவும், தென்னாப்பிரிக்கா - மடகாஸ்கர் - அரியலூர்ப் பகுதி கள் ஒரு காலத்தில் ஒரு பகுதியாக இருந்து பிரிந்து சென்றுவிட்டதை உணர்த்துகின்றன எனக் கூறப்படுகின்றது.³⁰³

பிற்காலத்தில் கோண்டுவானாக் கண்டத்தில் மாந்தழினம் தோன்றியது என்பதை, சாவாவில் கிடைத்த மண்டையோடும், ஆப்பிரிக்காவின் வடபகுதியில் கிடைத்த மண்டையோடும் மெய்ப்பிக்கின்றன.³⁰⁴ இம்மண்டையோடுகள் 5,00,000 ஆண்டுகட்கு முற்பட்டவையென அறிவியலார் கூறுகின்றனர். கோண்டுவானா பெருங்கண்டமும் பிற்காலத்தில் உடைந்து சிறிப் போனதாக அறிவியலார் கருதுகின்றனர். இவ்வடைப்பு எக்கால அளவில் நிகழ்வுற்றது என்பதற்கானச் சான்றுகள் இல்லை. இருப்பினும் மாந்தன் உள்ளிட்ட உயிரினங்கள் கோண்டுவானா நிலப்பகுதியில் தோன்றியிருக்க வேண்டுமெனவும், அக் கண்டம் உடைந்து போனபோது, பிரிந்த நிலப்பகுதிகளின் வழியே மாந்த இனமும் பரவிப்போனது என்ற கருத்தும் உண்டு.

கோண்டுவானா நிலப்பகுதி எவ்வாறெல்லாம் உடைந்து புதிய கண்டங்கள் உருப்பெற்றன என்பதை தெளிவாக விளக்க இயலவில்லை. இருப்பினும் இலேமூரியா என்ற பெருங்கண்டம், கோண்டுவானா உடைந்தபோது உருவாயிற்று என்பதைப் பல்வேறு புவியியல் ஆய்வாளர்களும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.

9. குமரிக்கண்டம் எனப்படும் இலேமூரியாக் கண்டம்:

இலேமூரியா என்ற சொல், இலைமறைவுகளில் தம்மை ஒளித்துக் கொள்ளும், அச்சத்தன்மை கொண்ட குரங்கினம் என்று கூறுவர்.³⁰⁵ இக்குரக்கினம் பெருமளவில் வாழ்ந்திருந்த தாக்க கூறுகின்றனர். தமிழ் இலக்கியங்கள் இக்கண்டத்தைக் குமரிக் கண்டம் எனச் சுட்டுகின்றன. குமரி-லேமூரி என்ற சொற் களில் ஒலியொற்றும்மை காணப்பட்டாலும் பொருள் வேறு

பாடு உள்ளதால், இவ்விரு சொற்களும் ஒன்றையொன்று சார்ந்தவையல்ல எனத் தெளியலாம். இந்தியப் பேராழியில் நிலைபெற்றிருந்ததாகக் கருதப்படும் குமரிக் கண்டம், அதன் நிலைப்பாடு பற்றி இன்றும் கூட ஆய்வாளர்கள் ஏற்கப்பட்டும் மறுக்கப்பட்டும் வரும் கொள்கைகளைக் கொண்டுள்ளது. தமிழ் அறிஞர்களில் சிலரும்கூட, குமரிக்கண்டமென்பது கற் பணை நிலம் என்றும், உறுதி செய்யச் சான்றுகள் அற்றது என்றும், தமிழரின் தொல்புகழை நிலை நாட்டப் பயன்படுத் தப்படும் குறுக்கு வழிமுறைக் கொள்கையென்றும் எழுதியும் பேசியும் வந்துள்ளனர். இம்மறுப்பாளர்களுக்குச் சரியான சான்றுகள் அளிக்கப்படாமையும், அச்சான்றுகளைப் பெற ஆய்வாளர்கள் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளாமையுமே, மறுப்புக் கொள்கை உறுதிப்பெற வழிவகுத்தன.

இந்த ஞாலத்துக்கே நாகரிகத்தைக் கற்றுத் தந்ததாகச் சொல்லப்படும் தமிழினம், தமிழில் இலக்கண இலக்கிய வளங்களைச் சேர்த்த தொன்மையினம், வானியல் தொடர்பான அறிவியல் உண்மைகளைக் கண்டுபிடித்துச் சொன்ன இனம், தாங்கள் கற்றறிந்த கலைகளையும், பெற்றிருந்த அறிவினையும் முறையாகப் பதிவுசெய்யாமல் விடுத்துச் சென்றதே, தமிழரின் வரலாற்றில் சரிவை ஏற்படுத்துவதாக அமைந்துவிட்டன என்பர். ஆனால், முறையான பதிவுகள் பல, இலக்கிய வடிவங்களில் இருந்தனவென்றும், அவையாவும் இயற்கையின் இடர்ப்பாடு களால் அழிந்துவிட்டன என்றும், தமிழ்ப் பகைவர்களாலும் இப்பதிவுகள் அழிக்கப்பட்டன வென்றும் கூறுவார் உளர்.

தொல்காப்பியம் என்ற இலக்கண மற்றும் வாழ்வியல் நூல் மட்டுமே இன்று கிடைக்கப்பெற்றுள்ள நிலையில், தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் பன்னால்களும், பலமுன்னோரின் மேற்கோள்களும் கிடைக்கவில்லை. இவ்வாறு கிடைக்கழகக் காலத்துக்கு முற்பட்ட பல நூல்களே அழிந்துப்பட்டன எனும் போது, முதல் இடைக் கழகங்களில் அறியப்பட்ட நூல்கள் கிடைக்காமற் போனதில் வியப்பேதுமில்லை. வானியல் தொடர் பான பல செய்திகளைப் பரிபாடலும், அனுக்கொள்கை பற்றிய குறிப்புக்களை மணிமேகலையும், இசையின் நுணுக்கங்கள் பற்றிய தெளிவை சிலப்பதிகாரமும் குறிப்பிடுகின்றன. ஆயினும் இச்செய்திகளை அளித்த முந்து நூல்கள் பற்றிய குறிப்புகள் கிடைக்கவில்லை.

குமரிக்கண்டம் தொடர்பாக, பல்வேறு அறிஞர்கள் கருத் துரைத்துள்ளனர். இவர்களில் மேலைநாட்டவரும் தமிழறிஞர் கரும் அடங்குவர்.³⁰⁶ எக்கேல், ஸ்காட் எலியட் போன்ற வெளி நாட்டவரும், இராகவ அய்யங்கார், நீலகண்ட சாஸ்திரியார், தேவநேயப் பாவானர் போன்ற நம்மவரும் தம் விளக்கவரையில், முதல் - இடை - கடை என்ற முத்தமிழ்க் கழகங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றனர். நச்சினார்க்கினியரும் அடியார்க்கு நல்லாரும் கூட, தமது உரைகளில் குமரிக்கண்டம் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

பஃறுளியாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்
குமரிக்கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள
வடதிசைக் கங்கையும் இமயமுங் கொண்டு
தென்திசை யாண்ட தென்னவன் வாழி,

எனச் சிலப்பதிகாரமும்,³⁰⁷

இவ்வகை யரசிற் கவியரங் கேறினார்
ஜவகை யரசர் ஆயிடைச் சங்கம்
விண்ணாகம் பாவும் மேதகு கீர்த்திக்
கண்ணாகல் பரப்பிற் காவாட புரமென்ப,

என அடியார்க்கு நல்லாரும் குறிப்பிட்டுள்ளவை நோக்கத் தக்கனவாகும்.

இரத்துங் கபாட மினித் திறப்பாய் - தமிழ் நாவலர் சரிதை.

இவையன்றியும் வால்மீகி இராமாயணம் கவாடபுரம் பற்றிய செய்தியை அளிக்கின்றது.³⁰⁸

இவ்வகையான இலக்கியச் செய்திகளை விடுத்து, கல் வெட்டுகள் அகழ்வாய்வுக் குறிப்புகள் என, குமரிக்கண்டக் கொள்கையை நிறுவச்சான்றுகள் இல்லை. இன்றைய இந்தோ னேசியத் தீவுகள் தொடங்கி, ஆப்பிரிக்காவின் சிழக்குப் பகுதி களை உள்ளடக்கிய விரிந்த நிலப்பரப்பாகக் குமரிக்கண்டம் இருந்தது என்பர். பஃறுளி, குமரிபோன்ற ஆறுகள் பாய்ந்து பன்மலையடுப்பங்களால் பொலிவற்றிருந்த குமரிக்கண்டம், ஏழு பெருநிலப்பரப்புகளாக (Privice)ப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு பெருநிலப்பரப்பும் ஏழேழு சிறு நிலப்பரப்புகளாக அறியப் பட்டிருந்தன. ஏறக்குறைய இன்றைய அமெரிக்க ஜக்கிய நாட்டையொத்த எண்ணிக்கையில் அவை பிரிக்கப்பட்டிருந்தன.

பாண்டியர்கள் என்ற திங்கள் மரபினர் பேரரசர்களாகத் திகழ்ந்தனர். முதல், இடைத் தமிழ்க் கழகங்கள் பாண்டிய மன்னர் களின் அரவணைப்பில் முகிழ்ந்துத் திளைத்தன. ஏராளமான தமிழ் இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டன. இச்செய்திகள்யாவும் இலக்கியங்களின் வாயிலாக அறியக் கிடக்கின்றன.

இம்மாபெரும் தமிழ்நிலப்புரப்பு, பல்வேறு காலங்களில் நிகழ்வுற்ற ஊழிப் பெருவெள்ளங்கள் மற்றும் கடல்கோள் களால் சிறிது சிறிதாக அழிவுற்றன. ஒரே நாளில் அந்நிலப்பாப்பு அழிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. கி.மு. 30000 முதல் கி.மு. 10000 ஆண்டுகள் வரை நிகழ்வுற்ற கடல்கோள்களால் குமரிக்கண்டம் அழிந்துபட்டது. 308 ஒவ்வொரு முறை ஏற்பட்ட பேரழிவின் போதும், உயிரிழந்தோரில் எஞ்சியிருந்தோர், நிலம் கண்ட விடத்துத் தப்பிப் போயினர். வடக்கிலும் மேற்கிலுமாக அவர்களின் குடியேற்றங்கள் நிகழ்வுற்றன. குமரிக்கண்ட அழிவிற்கு வெள்ளப் பாழ் கொள்கையே முன்னிறுத்தப்படுகின்றது. ஒசோன் என்ற வளிமண்டலச் சுவரில் ஓட்டைவிழுந்ததென்றும், அதன் வழியில் வெப்பத்தாக்குதல் இவ்வுலகைச் சூடு படுத்தியதென்றும், அதனால் வட தென்முனைப் பனிப்பாறைகள் உருகி, கடல் நீரின் உயரத்தை மேலும் தூக்கினவென்றும் அறிவியலார் கூறுகின்றனர். இதன் விளைவால் 400 அடிகள் வரையிலும் கடல்நீர் உயர்ந்து தாழ்வான தன்தரைப் பகுதிகளை அழித்தனவென்றும் கூறுகின்றனர்.³¹⁰ இந்த நீர் நிலைக்கும் உயர்ந்திருந்த நிலப் பகுதிகளே இன்று இந்தியப் பெருங்கடலில் தீவுகளாகக் காட்சியளிக்கின்றனவென்றும் சொல்லப்படுகின்றது. இக்கடல் கோள்களின் விளைவாக, குமரிக்கண்டம் உள்ளிட்ட உலகின் நிலப்பகுதிகளில் மாற்றம் ஏற்பட்டு, புதிய கடல்கள் தோன்ற வும், புதிய நிலப்பகுதிகள் வெளிவரவும் செய்தன. அரபிக் கடலும் வங்கக் கடலும் இக்கால அளவில் தோன்றியவை என்றும், இலங்கை இந்தியா போன்ற நாடுகள் இக்காலத்திலேயே தோன்றினவென்றும் அறிவியலார் கருதுகின்றனர்.

10. கடல்கோள்களும் குமரிக்கண்ட அழிவும் – சில கருதுகோள் கருத்துரைகள்:

1. ஸ்காட் எலியட் என்பார், ஞாலத்தை அழிவுறுத்திய ஜந்து கடல் கோள்கள் பற்றிய கொள்கையை வெளியிட்டு, குமரிக்கண்டம் அழிந்தது பற்றியும், நாடுகளின் அமைப்புகள் எவ்வாறெல்லாம் மாற்றம் பெற்றன எனவிளக்குகிறார்.³¹¹

குமரிக் கண்டம்

2. சர்வால்டர் ராலே, சர்.ஜோன் இவான்ஸ், அறிஞர் எக்கெல் போன்றவர்கள், கடல்கோள்களே குமரிக்கண்டத்தை அழித்தன வென்று கருதுகின்றனர்.³²
3. பாபிலோனியக் கதையொன்று, யா என்ற கடவுள், ஊத்நாவிப் பித்தன் (Utnepishim) என்பானை வெள்ளப் பேரழிவினின்றும் காத்தாகக் கூறுகிறது.³³
4. சேய்குத்திரன் என்ற மன்னனை வெள்ளப் பாழினின்றும் கடவுள் மீட்டதாகக் கூறுகிற சமேரியக் கதையில், இம்மன்னனின் பெயர் தமிழ்ப்பெயராகவே உள்ளது.³⁴
5. தெக்கலியன் (Decalian) என்பானை, வெள்ளத்தினின்றும் கடவுள் காத்தாக, கிரேக்கச் சமயம் கூறுகின்றது. தெற்கு ஆழியன் அல்லது தென்கடலைச் சார்ந்தவன் என்ற தமிழ்ப் பெயரே, தெக்கலியன் என்ற திரிபு பட்டுள்ளதை நோக்குக.³⁵
6. பாபிலோனிய - சமேரியக் கதைகளைத்தழுவிச் சொல்லப் பட்ட விவிலியக்கதை, நோவா என்பவனை வெள்ளப் பாழினின் றும் மீட்டதாகக் கூறுகிறது. இவன் பாபிலோன் நாட்டுக்குக் கிழக்குத் திசையிலிருந்து வந்தவன் என்பதையும் விலியிம் தெளிவுபடுத்துகிறது.³⁶
7. ஆரிய இலக்கியமான சத்பதபிரமணம், நோவா என்பானின் கதையைப் போன்றே மனு என்பான் வெள்ளத்திலிருந்து காக்கப் பட்ட செய்தியைக் கூறுகின்றது.
8. சிரிமத் பாகவதம், திராவிடமான சத்தியவர்த்தனன் வெள்ளப் பேரழிவின்றும் மீண்ட கதையை விளக்குகின்றது.
9. மகாபாரதத்தில் வன பருவத்தில் வெள்ளக்கதை அறியப்படுகின்றது.
10. மத்சய புராணம் வெள்ளக் கதையொன்றைக் கூறுகின்றது.
11. எகிப்தியக் கதையொன்று மன்னர்கள் இருவர் கடல் வெள்ளத்தில் சிக்கி மாண்டுபோன கதையைக் கூறுகின்றது.³⁷
12. உரோமர்களின் செய்தியொன்று, ஊர் பெயர் தெரியாமல் இறந்து பட்ட ஏதிலிகளின் கல்லறைகளை வெள்ளத்தில் வெள்ளத்தில் சிக்கி மாண்டுபோன கதையைக் கூறுகின்றது.³⁸
13. பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டுக்கு அருகிலுள்ள தேவுகளில் வாழும் மக்கள், உலகைப் பெருவெள்ளம் ஒன்று அழித்தது என்ற கதையைக் கூறி வருகின்றனர்.³⁹

14. மாண்டுபோன மக்களின் வாழிடங்களாகக் கருதப்பட்ட இடம், மாளத்தீவு என்று சொல்லப்பட்டு, இன்று மாலத்தீவு என அறியப்படுகின்றது.
15. கடலால் தேய்ந்துபோன கரைகள் அல்லது நிலப்பகுதிகளைக் கொண்ட தீவுகள், தேயோ கார்சிகா என அழைக்கப்படுகின்றன.
26. வெள்ளத்தால் பாழ்ப்பட்டு, மக்கள் மாண்டுபோன தீவு, பிற காலத்தில் பாலித்தீவு என பெயர் மாற்றம் பெற்றது.

11. கருதுகோள்கள் உண்மையாயின:

1. பலவேறு நாட்டுக் கதைகளும் நிகழ்வுகளும் தமிழ்ச் சூழலையும் தமிழ்நாட்டு மரபுகளையும் ஒத்திருக்கின்றன.
2. வெள்ளத் கதைகளில் மீட்கப்பட்டவர்களின் பெயர்கள் யாவும் தமிழ்ப் பெயர்களாக உள்ளன. தெக்காழியன் - தெற்காழியன் (கிரேக்கம்); உத்நாபித்தன் - ஊற்று-நாவி-பித்தன்-பாபிலோனியம்; சேய்-குத்ரா - சேய் குத்திரன்*கமேரியம்); நோவா -நாவாய் (எபி ரேயம்) மனு-மீன் (ஆரியம்); சத்தியவர்த்தன்- திராவிட மன்னன் (ஆரியம்); லெழுர்-இலெழுரியா (உரோமர்) என விரியும்.
3. வெள்ளப் பாழின்போது மரக்கலம் ஒன்றின் துணையுடன் மீண்ட நோவா என்பானின் பெயர், நாவாய் என்ற தமிழ்ச் சொல் லின் திரிபாகக் காணப்பட்டு, அவன் உருவாக்கிய மரக்கலம், தெபா (Tebah) என்ற எபிறேயச் சொல்லால் குறிப்பிடப்படுகின்றது.³²⁰
4. பாபிலோனியக் கதையின்வெள்ள மீட்புக்கடவுள்யா(Ea) என்று அறியப்பட்டுள்ளது. யா என்பது மேற்கத்திய மொழிகளான எபிறேயம், எகிப்தியம் போன்ற மொழிகளில்³²¹ கடலையே குறிக் கின்றன. தமிழிலும் யா என்றசொல் நீரைக்குறித்தே சொல்லப் பட்டுள்ளது.
5. இன்றைக்குப் பதினேழாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பணிப் பாறைகள் உருகி, கடலின் நீரளவு 400 அடிவரை உயர்ந்ததாக அறிவியலார் தெரிவிக்கின்றனர்.
6. கி.மு. 10000 ஆண்டுகளில் கடல் வெள்ளத்தால் பூம்புகார் நகரம் நீரில் மூழ்கிய செய்தியை இங்கிலாந்து நாட்டு ஆய்வாளர்கள் உறுதி செய்துள்ளனர்.³²²
7. திரிகோணமலைக்குக் கிழக்கே 20 கல் தொலைவில், கடலுக் கடியில் பல கட்டிடங்கள் காணப்படுவதாகவும், அவை

குமரிக் கண்டம்

நன்றாகல் வெயிலில், ஒளி ஊடுருவிப் புலனாவதாகவும், கடற் பயணம் மேற்கொண்டோர் தெரிவிக்கின்றனர்.

8. சிலப்பதிகாரம் உள்ளிட்ட தமிழ் இலக்கியங்கள், குமரிக்கண்டம் கடல்கோளினால் அழிவற்றது என்பதை தெளிவாகச் சொல் கின்றன.
9. பல்வேறு அறிஞர்களும் குமரிக்கண்ட அழிவைப் பற்றிய செய்தி களை அறிவித்துள்ளனர்.
10. தமிழரின் மேலைநாட்டுப் பரவல் என்ற கொள்கை, குமரிக் கண்ட அழிவிற்குத்துணை நிற்கின்றது.
11. குமரிக்கண்ட அழிவிற்குப் பிறகே சிந்துவெளியில் தமிழர் குடியேறிய செய்தி, உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
12. இதுவரையில் கிடைத்துள்ள செய்திகளின் அடிப்படையில், உலகின் முதல் நகரிய நாகரிக நகரமாக, யூம்புகார் அறிவிக்கப் பட்டுள்ளது.¹²³

12. முடிவு :

கருதுகோள்களும், அவற்றைத் தொடர்ந்து வந்த செய்தி களின் அடிப்படையிலும் நோக்கும்போது, குமரிக்கண்டம் தொடர்பான அடியிற்கண்ட முடிவை மேற்கொள்ள இயலும்.

1. குமரிக்கண்டம் என்ற நிலப்பரப்பு, இந்தியப் பெருங்கடலில் கிழமு. 20000 ஆண்டுகளில் நிலை பெற்றிருந்தது.
2. அது நகரிய நாகரிகத்தில் சிறந்துவிளங்கியது.
3. மன்னர்களின் ஆட்சி அக்கண்டத்தில் அறியப்பட்டிருந்தது.
4. அடுத்தடுத்து வந்த கடல்கோள்களால், 10000 ஆண்டுக்கால இடைவெளியில் குமரிக்கண்டம் முற்றிலுமாக அழிந்துபட்டது.
5. குமரிக்கண்ட அழிவின்போதும், அதற்குப் பின்னரும், தமிழர் மைலைநாடுகளுக்கும் சென்று வாழுத்தலைப்பட்டனர்.

०००

பின் இணைப்பு

தமிழ் மூலத்தினின்றும் தீரிந்த கிரேக்கச் சொற்கள்

1. அதிரையா (Adria, A.A 27: 27) பொருள் : கடல்.

கரட்டுத் தீவுக்கும் (Crete) சிசிலியத் தீவுக்கும் இடைப் பட்ட கடல்பகுதி. திரை என்ற தமிழ்ச்சொல்லே, திரையா எனத்திரிந்துள்ளது.

திரை (தமி.) → திரையா - (கிரே.)

2. அயிர (Aer, Gk.,) பொருள் : மிக நூண்ணிய

கண்ணுக்கும் புலனாகாத மிகு நூண்ணிய பொருளை அயிர என்று தமிழில் கூறுவார். காற்று கண்ணுக்குப் புலனா காத ஒன்றாக்கும். இதனையே அயிர என்றனர்.

அயிர - (தமி.) → அயிர (கிரே.) → ஏர் - (ஆங்).

அயிர : மு.யா. 92.

3. ஆந்த்ரோ (Anthro, Gk.) பொருள் ; ஆண்.

ஆண் என்ற தமிழில் மூலச் சொல்லே, ஆந்த்ரோ என்று கிரேக்கத்தில் திரிந்து, ஆணையே குறித்தது. Anthropoid, Anthroology, போன்ற சொற்களை நோக்குக.

ஆண் (தமிழ்) → ஆண்த்ரோ → ஆந்த்ரோ (கிரே.)

4. அநீரோஸ் (ANeros, Gk.) பொருள்: நீரல்லாதது.

[நீரோஸ் *(Neros) என்ற கிரேக்கச் சொல், நீர் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே.

நீர் (தமி.) → நீரோஸ் (கிரே.)

5. பைபிள் (Bible, Gk.) பொருள் : பச்சைப்புல்.

கோரை எனப்படும் பசும்புல்லின் சாந்து, எழுதுவதற்குப் பயன்பட்டது. பைம்புல்லினின்றும் உருவான தாள், பைப்புல் அல்லது பைபுல் எனப்பட்டது. இதற்குத் தாள் என்பதே பொருளாகும். பல தாள்இணைந்த நூல், பைப்புலி

லோன் (Biblion) எனப்பட்டது. உண்மையில் பைபுல் அல்லது பைபிள் என்ற சொல்லுக்குத் தாள் எனபதே பொருளாகும். பைப்புல்லால் ஆன தாள், Ta bi blia (தாள் பைப்புல்) எனப்பட்டது.

பைப்புல் (தமி.) → பைபிலியா (கிரே) → பைபிள் (ஆங்).

பைப்பிலியோன் என்ற கிரேக்கச் சொல்லை, விவிலியம் என்று தமிழில் குறித்தனர். விவிலியம் என்ற சொல்லுக்குத் தமிழில் பொருள் இல்லை.

6. கிறிஸ்து: (Chirst form Chrio, G.K.) பொருள்: மீட்பர் (Redeemer).

கரு என்பது முதன்மையையும் மூலத்தையும் குறித்த ததழ்ச்சொல்லாகும்! இது கருமை என்றும், கார் என்றும் விரியும், கார் என்பது மாலைக் குறித்தது. கரு - கருமை-கார்நிறம் என்றவாறு, கரு - க்குரு என்று சமற்கிருதத்தில் திரிந்து, தமிழ்ப் பொருளையே கொடுத்தது. கரு- க்ரியோ என்று கிரேக்கத்தில் திரிந்தது. க்ரியோ - க்ரிஸ்தோ என விரிந்தது. ஆயர்களுக்கு மீட்பளித்த கார்முகில் தமிழ்க் கடவுளாகவும், கொடியவரிடமிருந்து மக்களை மீட்ட கரு சமற்கிருதக் கடவுளாகவும் சொல்லப்பட்டது போல், க்ரியோ, க்ரிஸ்தோ என்ற கிரேக்கச் சொற்களும் தமிழ்ப் பொருளையே குறித்தன. கிறித்துவம் கிருஷ்ணனும் ஒருவரே என்று சமய நல்லினைக்கத்திற்காகக் கூறுவர். உண்மையில் கரு என்ற தமிழ்ச் சொல்லினின்றும் திரிந்த சொற்களே இவை என அறிதல் வேண்டும்.

கரு (*தமி) → க்ரு - (சம.) → க்ரியோ (கிரே.)

7. குருக்ஸ் (Crux, Gk.) பொருள்: குறுக்கம்.

குருக்ஸ் என அறியப்படும் கிரேக்க இலத்தீன் மொழிச் சொல், குறுக்கம் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே. இதனைத் தமிழில் சிலுவை என்றனர். இதற்குப் பொருள் தமிழில் இல்லை. சிலுவா என்ற சிரிய மொழிச் சொல், குறுக்கத்தைக் குறித்தது. இதுவும் கூடு, குறுக்காகச் செல்லுதல் என்ற தமிழ்ப்பொருளைக் கொண்டதே.

குறுக்கம் (தமி.) → குருக்ஸ் (கிரே.இல.) → கிராஸ் (ஆஸ்.)

8. கொம்பியோ (Compio, GK.) பொருள்: போராளி

பொது நலம் குறித்துப் போரிடுபவனை, கொம்பியோ அல்லது கம்பியோ என்ற சொல் குறிக்கின்றது. கொம்பு

அல்லது கம்பு என்ற தடியைக் கொண்டு, அல்லது ஏதேனும் ஒரு சுருவியைக் கொண்டு போரிடுபவன் என்பது இதன் பொருளாகும். கொம்பு அல்லது கம்பு என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, கொம்பியோ எனத் திரிந்துள்ளது.

கொம்பு *(தமி.) → கொம்பியோ (கிரே.) → சாம்பியன் (Champion) ஆங்.

9. தாக்டில் (Dactil, Gk.) பொருள் : ஈச்ச இலை.

அக்காலத்தில் நாளைக் கணக்கிட, ஈச்ச இலையைப் பயன் படுத்தினர். ஒரு மட்டையிலுள்ள இலைகளை நாளொன்றுக்கு ஒன்றென மட்டத்துவைப்பர். அவ்விலைகளை தாக்டில் என்ற கிரேக்கச் சொல்லால் அறியலாம். தகடு + இலை = தகட்டிலை என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, தக்டில் எனத் திரிந்துள்ளது. தக்டில் என்ற சொல்லினின்றே Date என்ற ஆங்கிலச் சொல் பிறந்தது. போர்ச்சம் பழத்துக்கும், நாளுக்குக் Date என்ற ஒரே சொல் பயன்படுத்தப்படுவதை நோக்குக. தகடு = கூர்மை அல்லது நீண்ட (சில.27: 205);

10. தெய்மன் (Deimon, Gk.) பொருள் : தீயவன்.

தெய்மன் என்ற கிரேக்கச் சொல்லுக்குத் தீயவன் அல்லது கொடியவன் (Cruel person) என்பதே பொதுப் பொருளாயினும், கெட்ட ஆவி, பேய் போன்ற பொருளை சேர்ந்தன. தீய மனம் என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, Deimon எனத் திரிந்தது. தீயமனம் (தமி.) → தெய்மன் (கிரே.) → மெமன் - Demon (ஆங்).

11. தியஸ்பொறா (Deaspors, Gk.) பொருள்: பல திசைகளிலும் செல்லுதல்.

இசுராயேல் நாடு பகைவர்களால் தாக்கப்பட்ட காலங்களில், அந்நாட்டு மக்கள் தங்கள் உயிருக்குப் பயந்து, வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று குடியேறினர். இந் நிகழ்வை தியஸ்பொறா என்ற சொல் விளக்குகின்றது. கி.மு. 700 ஆண்டுகளில் முதல் நிகழ்வு தொடங்கியது. திசைப்புறம் செல்லுதல் அல்லது திசைப்புறம் என்ற தமிழ்ச் சொல்லே தியஸ்பொறா என்று கிரேக்கத்தில் திரிந்தது.

11. தியோ (Deo. Gk.) பொருள் : இறைவன்.

தீ என்ற சொல்லினின்றே, தேவன் என்றசொல் பிறந்ததாகக் கூறுவர். தீ என்ற சொல், தேய் என்ற சொல்லினின்றும்

தோன்றியதே. கல்வேலாடு கல்லைத் தேய்த்த போது எழுந் ததே தீ எனப்பட்டது. ஒனியைத் தந்த அனைத்துத் தீக்களும் இறைவனோடு பிற்காலத்தில் தொடர்புடுத்தப்பட்டன.

தேய் (தமி.) → தீ (தமி.) → தேவன் (தமி.) → தேவ் (சம.) → தியோ (கிரே.) → தேயோ (இல.) → திவைன் (ஆஸ்).

12. எக்-பட்டனா (Ec - batana, Gk.) பொருள் : ஒரு மலை நகரம்.

மெடஸ் (Medas) என்ற நாடு ஒரோடன்ஸ் மலைச்சாரவில் அமையப்பெற்றிருந்தது. மெசஸ் என்பதே, மேறு என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபாகும். இந்நாட்டின் தலைநகரம் எக்பட்டனாம் என்பதாகும். எக்கல் பட்டனாம் என்பதே எக்பட்னா எனத் திரிந்துள்ளது. மெடஸ் நாடு, எபிரேய மொழியில் அகமேடு (Ahmeta) என்ற தமிழ்த் திரிபுச் சொல்லால் அழைக்கப்பட்டது. எல்லாச் சொற்களுமே, மேறு என்ற பொருளை உணர்த்தும் சொற்களாகவே உள்ளன.

13. ஈனுக்கோஸ் * (Enuchos, Gk.,) பொருள் : உதவியாளன்.

அக்காலத்தில் மன்னனுக்கும், அவன் மனைவியருக்கும் பாதுகாவலர்களாக மூன்றாம் பாலினத்தைச் சார்ந்த திரு நங்ககையர்களையே வைத்துக் கொண்டனர். பல்வேறு கரணியங்களுக்காக இவர்கள் பணியிலமர்த்தப்பட்டனர். இவ்வாறு உடன் உதவி செய்வோரை, அனுக்கர் அல்லது அனுக்கத் தொண்டர் என்று தமிழில் அழைத்தனர். அனுகு - அனுக்கம்- அனுக்கர் என்ற தமிழ்ச்சொல்லே, ஈனுக்கோஸ் என்று கிரேக்கத்தில் திரிந்துள்ளது.

அனுக்கர் (தமி.) → ஈனுக்கோஸ் (கிரே.) → ஈனுக் (ஆங்க.)

14. எக்சோடஸ் (Exodus, Eng. form hodeos, Gk.) பொருள்: வழி.

ஒடு என்ற மூலச்சொல்லினின்றும் பிரிந்த பல சொற்களுள், ஒடை என்பதும் ஒன்றாகும். ஒடு, ஒடை = நீர் செல்லும் வழி. ஒடு என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, ஒடோஸ் என்று கிரேக் கத்தில் திரிந்து, தமிழ்ப் பொருளையே கொடுத்துள்ளது.

ஒடு (தமி.) → ஒடோஸ் (கிரே.) → எக்கோடஸ் (ஆங்க.)

15. கொள்போஸ் (Kolpos, Gk.): பொருள்: நீண்ட பிளவு அல்லது வழி.

பிளவு அல்லது வழியை கொள்போஸ் என்ற கிரேக்கச் சொல் குறிப்பிடுகின்றது. சிறப்புப் பொருளாக, நிலத்தி

நூடே நீண்டு செல்லும் நீர்வழியைக் குறிக்கின்றது. மாட்டினுடைய குளம்பு, இச்சொல்லுக்கு உருவகமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. குளம்பின் பிளவு, கொள்போஸ் எனப்பட்டு, பிற்காலத்தில் வளைகுடாவைக் குறித்தது. குளம்பு : (பொ.ஆ.ப. 42 : புற 15. :5) குளம்பு (தமி.) - கொள்போஸ் (கிரே.) - கல் ஃப் (ஆங்க;).

16. கிரம்ம (Grainma, Gk.) பொருள் : சிறு எடை.

தமிழகத்தில் அக்காலத்தில் அறியப்பட்ட எடை அளவு களில், குறுமணி எனப்படும். குன்றி மணியின் எடையே மிகவும் குறைவானதாகும். குறுமணி என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, குறும் -கிரம்ம என்றவாறு திரிந்துள்ளது.

17. ஓரா (Hora, G.k.) பொருள் : பொழுது.

ஒரு நாளின் பொழுதுகளை, ஓரா என்ற கிரேக்கச் சொல் விளக்குகின்றது. இது ஒரை என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரியே. கிரேக்கத்திலிருந்தே தமிழுக்கு இச்சொல் வந்ததெனப் பலரும் தவறாகக் கருதினர். ஓர் - ஓர்தல் என்பது ஆராய்தல் என்ற தமிழ்ப் பொருளைக் கொண்டது. வானவியலில் ஒரை என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டு, அது காலத்தைக் குறித்தது. தொல்காப்பியரே ஒரை என்ற பழந்தமிழ்ச் சொல் வைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். (தொல். பொருள். 1081).

ஒரை (தமி.) ஓரா (சம.) → ஓரா (கிரே.) → ஓரஸ் (எகிப்தியம்) - அவர் (ஆங்க.)

18. கண்ண (Kanna, Gk.) பொருள் : கணுவுள்ள பிரம்பு அல்லது மூங்கில்.

பிரம்பு அல்லது மூங்கில் கிளைக்கும் பகுதிக்குக் கண் என்பது பெயராகும். ஒரு நீண்ட மூங்கிலில் ஏறக்குறைய ஒரே அளவுள்ள கண்களிலிருந்து குருத்துகள் முளைக்கும். கண் உள்ள இடம், கணை எனப்பட்டது. தற்காலத்தில் கணு எனக் கூறுகின்றனர். இக் கணையுள்ள பிரம்பு அல்லது மூங்கில் கழிகளே, நிலத்தை அளக்கப் பயன்பட்டன. கணுக்கள் அல்லது கணைகள் நீளத்தை அளவெடுக்க உதவியதால், கணி என்ற வினைச்சொல் பிறந்தது. கணி-கணக்கு. கணை என்ற அளக்கும் மூங்கில், கண்ணா என்று கிரேக்கத்திலும், கணி (Kaneh) என்று எபிரேய மொழியிலும் திரிந்துள்ளது. புற. 7: 3).

யாளி. (தமி.) → யாளியோ - வியோ (கிரே; இல.) → லயன் - Lion (ஆங்.)

19. வியோ (Leo, Gk.) பொருள்: அரிமா. விலங்குகளில் ஆளுமை கொண்ட அரிமாவை ஆறுதல் என்ற பொருளில் ஆளி அல்லது யாளி என்றனர். யாளி - சொற்கள் முன் பின் னாக மாறி வியோ ஆனது.

20. மாகோஸ் (Magos, Gk.) பொருள்: கருமை.

கருமை அல்லது மை எனப் பொருள்படும். வானியலாளர் கள், மை மாயம் செய்தே விண்மீன்களைக் காணுகின்றனர் என்ற கருத்து அக்காலத்தில் இருந்தது.

மந்திரவாதிகள் மை மாயம் செய்தே அருஞ்செயல்களைச் செய்கின்றனர் என்று மக்கள் நம்பினர். எனவே,; வானியல் அறிஞர்களையும், மந்திரவாதிகளையும் மாகோஸ் என்றே மக்கள் அழைத்தனர். மாகம் என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்குக் கருமை என்பதே பொருளாகும். Al - magest என்ற நூலை தாலமி (Ptolomy) என்ற கிரேக்க அறிஞர் எழுதினார். அல் = இரவு; Magest - கருமை. அல்மாகஸ்ட் என்ற சொல், கரிய இருள் என்ற பொருளைத் தரும் தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே. மாகம்- மாகி என்றாகி, ஆங்கிலத்தில் மாசிக் (Magic) எனப்பட்டு, மாஜிக் என ஒலிக்கப்படுகின்றது. இயேசு பிறந்தபோது அவரை மூன்று வானியலார் வந்து பார்த்ததாக விவிலியம் கூறுகிறது. அம்மூவரும் மாகி என்ற சொல்லால் அழைக்கப்படுகின்றனர். மாகம் : -(புற. 60: 1-2).

21. மெலன் (Melan, Gk.) பொருள்: எழுதும் மை (Ink).

அக்காலத்தில் பச்சிலைகளைக் கொண்டு உருவாக்கிய மையினால் பாப்பிரஸ் தாளில் எழுதினர். அதன் கருமை நிறம்பற்றி அது மெலன் எனப்பட்டது. இது, மால்-மாலன் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே. மையை எபிரேய மொழி யில் தேயா (Deyo) என்றனர். இதுவும்கூட.. அழிந்துபோகாத, தேய்ந்து போகாத என்ற தமிழ்ப் பொருளைக் கொண்ட தமிழ்த்திரிபுச் சொல்லே. மால் : (பரி. 13: 6) மால் (தமி.) - மெலன் (கிரே.)

22. நீருஸ் (Nereus, Gk.) பொருள் : நீர்க்கடவுள்

உரோம் நகரில் நீர்க்கடவுளாக அறியப்பட்டவன். மாந்தர் களும் நீருஸ் என்ற பெயரைச் சூடிக்கொண்டனர்.

நீர் - (தமி.) → நீருஸ் (கிரே.)

23. பாப்பிரஸ் (Papirus/ Gk.) பொருள் :பிரப்பங் கோரை.

பசுமையான அல்லது பச்சைக் கோரை என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, பைப்பிரஸ் பாப்பிரஸ் எனத்திரிந்துள்ளது. நீண்டுவளர்ந்த பிரப்பங்கோரைகளிலிருந்தே, வெண்சாந்து எடுக்கப்பட்டு, தாளாக உருவாக்கப்பட்டது. பை- பசுமை அல்லது பச்சை. அம்பு = உள்ளூடு கொண்ட கோரை. பேரம்பு = உயரமாக வளர்ந்த கோரை. பேரம்பு என்ற தமிழ்ச்சொல், பிரம்பு என வழக்கில் வந்தது.

இது, கம்பு என்றும் தமிழில் சொல்லப்படும். கம்பு, கோம (Gome) என்றுச் சொல் எபிறேய பைப்பிரம்பு (தமி.) - பாப்பிரஸ் (கிரே) -பேப்பர் (ஆங்.)

அக. 91 : 1.

24. பெந்தெ கொஸ்தே (Pentecoste,Gk.) பொருள் ; ஐம்பது.

தமிழரிடையே பத்துப் பத்தாக எண்ணும் வழக்கு தொன்மைக் காலத்தில் இருந்தது. குறிப்பாக, ஆயர்கள் தங்கள் கால்நடைகளுக்கிணையான கற்களைப் பைகளில் வைத் திருப்பர். பத்துப்பத்தாக, அல்லது கொத்துக் கொத்தாக என்ற சொல், இன்றும் வழக்கிலுண்டு. கைந்து - பைந்து, பெந்த என கிரேக்கத்தில் திரிந்தது. கொத்து என்பது கொஸ்தே ஆனது. ஐந்து கொத்து என்பது ஐம்பதைக் குறிக்கும். ஐந்து பொத்து, பெந்தெ கொஸ்தே எனத் திரிந்து, ஐம்பதாம் நாளைக் குறித்தது.

25. பெந்தே தியூக் (Pentetuech, G.r.) பொருள் : ஐந்து நூல்கள்.

விவிலியத்தின் முதல் ஐந்து நூல்களும் (அதிகாரங்களும்) பெந்தெ தியூக் என்ற சொல்லால் அழைக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு நூலும் ஒரு (பாப்பிரஸ்) கட்டாக அல்லது தூக்காக இருந்தன. தூக்கு என்ற தமிழ்ச்சொல்லே, தியூக் எனத் திரிந்துள்ளது. ஐந்து தூக்கு = பெந்தே தியூக்.

சுமேரியச் சொற்கள்

குறிப்பு: சுமேரியச் சொற்கள், தமிழினின்றும் திரிந்தசொற்கள் அன்று அவை தமிழ்ச் சொற்களே. இச் சொற்களைப் படித்த மேலை நாட்டவர் கொடுத்த ஒலிப்பையே பலரும் பின்பற்றுகின்றனர். அவை சரியாகப் படிக்கப்பட்டனவா என்பதில் கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன.

1. ஆதப்பா (Adapa):

விவிலியம் கூறும் ஆதாம் என்ற மாந்தன், சுமேரியச் கதை யினின்றும் எடுக்கப்பட்டவனே. சுமேரியத் தொன்மத்தில் ஆதப்பா என அழைக்கப்படுகின்றான். ஆதாம் என்பதைவிட மிகவும் சரியான தமிழ்ச்சொல்லே ஆதப்பா என்பதாகும். யா என்ற கடவுள் ஆதப்பாவைப் படைத்தார். அவனுக்கு இறப்பு என்பது இல்லாமலிருந்தது. அவன் செய்த தவறு, அவனை இறப்புக்குரியவனாக்கி விட்டது. இதே கரு விவிலியத்திலும் வருவதைக் காணலாம்.

ஆ என்ற ஓரெழுத்துச் சொல்லுக்குத் தொடக்கம் என்ற பொருளுண்டு. ஆதி அப்பா என்ற சொற்களே, ஆதப்பா என்று படிக்கப்பட்டது. ஆதி என்பது தமிழ்ச் சொல்லே என்பதை, ஆதப்பா விளக்குகின்றது. எனவே, படைப்பு பற்றிய கதை தொல் தமிழரிடம் இருந்தது என்பதை ஆதப்பா கதை விளக்குகின்றது. (ஆ: பரி.11: 31; திரு. 1:2.)

2. அனு (Anu):

சுமேரியரின் மூவொரு கடவுள் கொள்கையில் முதற் கடவுள். இச் சொல்லும் தவறாகப் படிக்கப்பட்டுள்ளது. (wrongly deciphred) வான் (Sky) என்ற சொல்லே அனு (Sky) என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. அனு என்பது சுமேரியச் சொல்லே என்பதை ஆய்வாளர்கள் உறுதி செய்கின்றனர்.

3. அருவுடு (Aruvuru):

கில் கமேஷ (Gilgamehs) வெள்ளக் கதையில், இறைவனின் பெயராக, அருவுரு என்ற சரியான தமிழ்ச்சொல் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. அருவுரு என்ற சொல்லுக்கு உருவமற்ற இறைவன் என்பதே பொருளாகும். உருவம், அருவம், அருஉருவம் என்ற தமிழரின் சைவசித்தாந்த மெய்யியலை நோக்குக.

4. பார் அல்லது பாரு (Baru):

சுமேரியச் சமயத் தலைமையை பாரு என்ற சொல் வெளிப் படுத்துகின்றது. பார் (See) என்ற தமிழ்ச்சொல், நாள்கோள் பார்த்து எதிர்காலமுறைத்த பார்ப்பார் * (Seer) என்ற சொல்லின் சுருக்கமே. பார், பாரு என்று சொல்லப்பட்டது.

5. யா (Ya or Ea):

சுமேரியக்கதையில் வரும் நீர்க்கடவுள். முக்கடவுளாரில் ஒருவர். யா. சுமேரியச் சொல்லே என்பதை ஆய்வாளர்கள் உறுதி செய்துள்ளனர். யா மீனவர்களின் கடவுள் என்றும், அறிவும் தூய்மையும் நிறைந்தவர் என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. வெள்ளப்பாழினின்றும் மாந்த இனத்தைக் காத்தவர் இவரே. இடுப்பு வரையில் மாந்த உருவிலும், இடுப்புக்குக் கீழே மீன் உருவிலும் இக்கடவுளின் உருவம் காணப்படுகின்றது. யா அறிஞர் என்று சொல்லப்படுவதாலும், மீனோடு தொடர்பு படுத்துவதாலும், இக்கடவுள், தமிழ்க் கணியனின் உருவக மாகவே சொல்லப்பட்டுள்ளது. என அறியலாம். பாண்டிய நாட்டினின்றும் (குமரிக்கண்டம்) தப்பிப்பிழைத்துச் சென்ற கணியனே யா எனக் கருதவேண்டும்.

தமிழ்மொழி, யர் என்ற சொல்லை நீரோடு தொடர்பு படுத்துகின்றது.

6. என்லில் (Enlil):

இச் சுமேரியச் சொல், முற்றிலும் தவறாகப் படிக்கப்பட்டுள்ளது. நிழல் என்றசொல்லே, வில் என்றவாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது. இச்சொல்லுக்கு நிழல் (Shadow), ஆவி (Spirte), காற்று (wnid) முச்சு (breathing) என்றவாறெல்லாம் விளக்கம் அளித்துள்ளனர். முன்று கடவுளாரில் வில் ஒருவராவார். ஆற்றலுள்ள கடவுளாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளனர். வளி (Vali) என்பது காற்றைக் குறித்த தமிழ்ச்சொல்லே. சில குறிப்புகளில், வில் கடவுள் மலைப் பகுதியில் வீசும் காற்றின் கடவுளாக (wind mountaion) சொல் லப்பட்டுள்ளதால் வளி என்ற சொல்லே, தவறாகப் படிக்கப் பட்டுள்ளதென்பது தெளிவு.

7. ஈனுமா எலிஸ் (Enuma Elis):

சுமேரியக் கதையின் படைப்புக் கடவுளாகச் சொல்லப் படும் எல், ஈனும் மா எல் என்ற தமிழ்ச்சொற்களால் அறியப் படுகிறார். ஈ- ஈன்ற - ஈனும் போன்ற சொற்கள், கொடு, கொடை,

படைப்பு, அளித்தல் போன்ற தமிழ்ப் பொருளுடையவை. ஈனும் மா எல் என்ற சொற்கள் தமிழ்ச் சொற்களே. (ஸன் : குறு : 85: 3.)

8. கில்கமேஷ் (Gilgamesh):

பாடல்களின் தொகுப்பு. இப்பாடல்களின் தலைவன் கில்க மேஷ். இவன் மூன்றில் இரு பங்கு இறைத்தனமையையும், ஒரு பங்கு மாந்தத் தன்மையையும் கொண்டிருந்தான். ஊருக் நகரின் மன்னன். வெங்காட (எங்கிடு என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது) என்ற காட்டு மாந்தனை, அருவுரு என்ற கடவுள் படைத்து, கில்க மேஷுக்கு எதிராக அனுப்பினான். காட்டு மாந்தனான வெங்காடான், கில்கமேஷ் அனுப்பிய பரத்தையிடம் உறவு கொண்டான். தனது முரட்டுத் தனத்தை இழந்தவன், கில்கமேஷ் என்ற சொல், சிந்துவெளியிலும் அறியப்படுவதாக, ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். இச்சொல்லின் உண்மையான ஒலிப்பு தெரிய வில்லை. இச்சொல் இடமிருந்து வலமாகப் படிக்கப்பட்டால், செம்மை என்ற தமிழ்ச்சொல் வருவதைக் காணலாம்.

9. குடி Kutī:

ஊர் நகருக்கு அருகிலிருந்த ஒரு குடியிருப்பு. இந்நகரி விருந்து பல செய்திகளை ஆய்வாளர்கள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர். இது ஒரு தமிழ்க் குடியிருப்பு என்பதால், குடி என்ற தமிழ்ப் பெயரையே கொண்டிருந்ததைக் காணலாம். ஊர், குடி, ஊருக் போன்ற நகரங்கள் தமிழர் வாழ்ந்த இடங்களே என்பதை, அதன் தமிழ்ப் பெயர்களே எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

10. இன்னின அல்லது இனன்ன (Innina or Inanna):

அவையிரண்டும் விண்மீன்களைக் குறிக்கும் சொற்களே. மீன் என்பது விண்ணின் மீனையும், நீரின் மீனையும் குறிக்கும் தமிழ்ச்சொற்களாகும். கூட்டமாக அறியப்படும் விண்மீன்களை, மீன் இனம் அல்லது மீனினம் என்று சொல்லலாம். இன்னின அல்லது இனன்ன என்றவாறு படிக்கப்பட்டுள்ளன. இன்னின என்ற சுமேரியச் சொல்லுக்கான அக்காடிய மொழிச் சொல்லாக, இசுதார் (Ishtar) என்ற சொல் அறியப்படுகின்றது. தார் என்பது கூட்டத்தைக் குறித்த தமிழ்ச் சொல்லாகும்.

தார் = பூக்களின் கூட்டமாகிய மாலை.

தார் = வாழைப் பழக் கூட்டமாகிய கொத்து.

தார் = விண்மீன்களின் கூட்டம், குறிப்பாக விடை

ஒரையைக் (ரிஷபம்) குறித்தது.

ம. சோ. விக்டர்

தார் (தமி.) → தாரகை (தமி.) → தாரா (சம.) → இசுதார் (அக்.)
→ தாரஸ் - Taurus (கிரே.) → ஸ்டார் (ஆங்.) (தாரகை: சில. 13: 19.)

எருதுகளை விரட்ட, தார்க்குச்சி என்ற சொல்லை இன்றும் பயன்படுத்துகின்றனர்.

11 நபு (Nabu):

குதா (Kuthu) என்ற நகரத்தின் கடவுள். குடி என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, குதா என்று திரிபுப்பட்டது. நபு என்பது, நம்பி என்ற தமிழ்ச் சொல்லே. நம்பி - தலைவன். நம்பி - நபு எனப்பட்டது.

12. நன்னர் (Nannar):

நன்னன் - நன்னர் ஆகியவை தலைவனைக் குறித்த தமிழ்ச் சொற்களே. ஊர் நகரத்தின் நிலவுக்கடவுளை (Moongod) நன்னர் என்ற சொல் குறிப்பிடுகின்றது. நன்னர் என்பது திரிபு படாத தமிழ்ச் சொல்லாகவே உள்ளதால், அக்காலத்தில் நன்னர் என்ற சொல், நிலவைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டு, பிற்காலத்தில் வழக் கிழந்து போய்விட்டது என்பது தெளிவு. அரி என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு நிலவு என்ற பொருள் காணப்படுவதால், நன்னரி என்பது, நல்லநிலவு என்ற பொருளில் சொல்லப்பட்டதே என்க. அரி = (வ. மநி.ப.7)

நன்னன் : அக. 15: 10.

13. நிப்பூர் (Nippur):

ஓரூரின் பெயர். பிற்காலத்தில் இவ்லூரிலிருந்த அறிஞர் பெருமக்கள், கமேரிய இலக்கியங்களைத் தொகுத்தனர். நின்ற லூர் - நிப்பூர் எனவும் சொல்லப்பட்டிருக்க வேண்டும். நில் ஊர் - நில்பூர் - நிப்பூர் என வழங்கிற்று. இன்றும் சென்னையை அடுத்த திருநெல்வேலுர் என்ற ஊரின் பெயரை நோக்குக.

14. படசி (Patesi):

படை செய் என்ற தமிழ்ச் சொற்களே, படசி என்றவாறு படிக்கப்பட்டன.

படை - = போர்ப்படை. அதன்வழியில் படைத்தலைவன் (தமிழர் - கமேரியர் மரபு).

செய் = செய்வித்தல், பணிசெய்தல் என விரியும்.

பூ செய் என்பதே, பூசை என்று பிற்காலத்தில் அறியப் பட்டதை நோக்குக.

படைசெய் = படைக்குத் தலைமை தாங்குதல் (மன்னனின் பணி). படை செய் = இறைவனுக்குப் படைத்தல் (சமயப்பணி) இவ்விரண்டு தமிழ்ப் பொருளிலும், சுமேரியச் சொல்லும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

15. சென்னாறு (Sennar):

தெகிரீசு ஆற்றை சென்னாறு என அழைத்தனர். இப்பெயரைச் சுமேரியர்களே வைத்திருக்க வேண்டும். இப்பெயரைக்கான பொருளை அறியாத மேலைநாட்டவர், இதனைச் சுமேரியர் நிலம் அல்லது நாடு என்று கருதினர். சின்னாறு (Small river) என்பதே சென்னாறு என்று மேலை நாட்டவரால் படிக்கப் பட்டது. எபிரேய மொழி இவ்வாற்றைச் சினார் என்று கூறுகிறது. சின்னாறு சரியான தமிழ்ச்சொல்லே.

16. சின் (Sin):

நன்னரி அல்லது நன்னர் என அறியப்பட்ட ஊர் நகரின் நிலவுக்கடவுள், பிற்காலத்தில் சின் என அறியப்பட்டது. சின் என்பதும் சின்ன என்ற சொல்லின் ஈற்றுச் சொல் விடுபட்டுப் போன நிலையில் அழைக்கப்பட்ட பெயரே. சின்னக் கடவுள் என நிலவையும், பெரிய கடவுள் என உடுவையும் (கதிரவன்) அழைத்தனர். சின் என்ற சொல், எபிரேய மொழியிலும் சின் என்றே சொல்லப்பட்டுள்ளது.

17. சமர் (Sumar):

சமர் என்ற தமிழ்ச் சொல்லினின்றும் உருவான பெயரே சுமரியர் என்பதாகும். இதனை மேலைநாட்டவர் சுமர்-சுமேரியன் என்றனர். இதற்கான பொருளை இன்று வரையிலும் கூட அவர்களால் அறிய இயலவில்லை. சிந்துவெளி நாகரிகம் அறியப்படும் நாள்வரையிலும் சுமேரியரைப் பற்றி எந்தச் செய்தியும் அறியப்படவில்லை. பாரசீக வளைகுடா வழியே படையெடுத்துவந்து பாபிலோனைக் கைப்பற்றியவர்கள் என்ற செய்தி உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ள நிலையில், சிந்துவெளி நாகரிகம் பற்றிய அகழ்வாய்வுகளில், சுமேரியர் சிந்துவெளித் தமிழர்களே என்ற செய்தி மெய்ப்பிக்கப்பட்டது. சமர் என்பது போர், ஆற்றல், வல்லமை ஆகியவை குறித்த தமிழ்ச் சொல்லாகும். இன்றும் கூட, சிறுகுழந்தைகளைப் பார்த்து, பிள்ளை சமர்த்தாயிருக்கிறான் என்றவாறு சொல்லப்படுவதை நோக்குக. சமர்த்து என்பது சமத்து என்று பேச்க வழக்கில் உள்ளதை நோக்குக.

18. சுருப்பாக் (Surupak):

சிறுப்பாக்கம் என்பதே சுருப்பாக் எனத் திரிந்துள்ளது. சுமேரியர் உருவாக்கிய ஊர்களில் ஒன்று. பாக் என்ற சொல் (Bagh) என்ற அரபுச் சொல், பாக்கம் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே. பாக்கம் - Bagh என்றும், பட்டி - Bad (பாத்) என்றும் அரபு மொழியில் திரிந்துள்ளன. இங்கு அறியப்படும் குறிப்புக் களின்படி, சுமேரிய மன்னன் தன் மகனுக்குச் (சேய் குத்திரன்) கூறிய அறிவுரைகள் காணப்படுகின்றன. (The Surupak Texts have not yet completely published - S.N. Kruamer)

19. ஊர் நம்மு:

மன்னன் ஒருவனின் பெயர். ஊர் நகரத்தை ஆண்டவன். ஊர் நம்பி என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, ஊர் நம்மு என்று திரிபு பட்டுள்ளது.

நம்பி = தலைவன். (மணிமேகலை, 16: 76).

20. சியு குத்திரா : (iu Sudra):

சேய் குத்திரன் என்ற தமிழ்ச் சொல்லை, சியுகுத்ரா என மேலைநாட்டவர் படித்துள்ளனர். இவனுக்கு இவன் தந்தையால் வழங்கப்பட்ட அறிவுரைகளே சிறுப்பாக்கத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ள செய்தியாகும். குத்திரன் என்பது தமிழ்ச் சொல், முதன் முதலாக, சுமேரிய இலக்கியங்களிலேயே காணப்படுகின்றது. இச்சொல்லையே பிற்கால ஆரியர்கள் குத்ரா என்ற வாறு திரித்துக் கொண்டு, தமிழர்களைச் சுட்டப் பயன்படுத்தினர். தமிழர்களுக்குச் குத்திரன் என்ற பெயர் வழக்கிலிருந்ததை சுமேரியர் குறிப்புகள் மெய்ப்பிக்கின்றன. குலத்திறன் அல்லது குழ்த்திறன் என்ற சொல்லே, குத்திரன் என்று சொல்லப் பட்டது. குத்திரன் என்பதை சமற்கிருதச் சொல்லெனக் கருதிய தமிழர்கள், குத்திரன் என்று இடையின் ரகரத்தை இட்டு எழுதிவிட்டனர்.

சேய் = மலைப்படுகடாம் 64; ஜங்குறுநாறு, 70: 4.

தமிழ்னின்றும் திரிந்த அக்காடிய மொழிச் சொற்கள்

1. அக்காட் (Akkad):

இச்சொல்லுக்கான பொருள் விளக்கப்படவில்லை. காடு என்ற தமிழ்ச்சொல் பின்னொட்டுச் சொல்லாக உள்ளது. நிலம், வயல் போன்றவைகளை உள்ளடக்கியநாடு என்ற பொருளில். காட்டுப்பகுதி என்ற பொருளில் அந்தக் காடு - அக்காடு என்று சொல்லப்பட்டது எனலாம். எப்பொருளில் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், அது தமிழ்ச் சொல்லே என்பதால், அந்நாடு தமிழோடு தொடர்புடையதாகவே கொள்ளப்படும்.

2. அக்காடியன் (Akkadian):

கிழக்கு செமிட்டிக் என அறியப்பட்ட, கி.மு. 2000 -500 ஆண்டுகளில் பேசப்பட்ட மொழிக்கு, அக்காடியன் என்று பெயர் குட்டியுள்ளனர். இம்மொழியின் மூலம் அசிரிய மொழி யிலிருந்ததற்கானச் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. அக்காடியன் என்ற மொழி, கிழக்கு செமிட்டிக் + அசிரிய + சமேரிய மொழி களின் கலப்பே எனலாம். கிழக்கு செமிட்டிக்கும் சமேரிய மொழியும், முன்பின் காலங்களில் மெசபத்தோமியாவில் அறியப்பட்ட தமிழ் மொழியே என்பதால், அக்காடியன் தமிழின் வடிவத்தையே முழுமையாகப் பெற்றுள்ளது. எபிரேய மொழியைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள, அக்காடிய மொழி பெரிதும் துணை நிற்கிறது. பிற்காலத்தில் அறமாயிக் மொழியுடன் கலந்துவிட்டது.

3. ஆளியன் (Aliyan):

உகாரிய மொழியில் அறியப்பட்ட, அக்காடியச் சொல்லான ஆளியன், பால் என்ற கடவுளோடு இணைத்து, ஆளியன் பால் (Aliyan Ball) என்றவாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது. இவன் கடலோடும், கடலினின்றும் எழுந்த புயலோடும் தொடர்பு படுத்தப்பட்டுள்ளதால், ஆளியன் என்றசொல்லுக்குக் கடல் தொடர்புடைய என்ற பொருள் இணைகிறது. ஆழி - ஆழியன் என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, ஆளியன் என்று அக்காடிய மொழியில் சொல்லப்பட்டுள்ளது என்க. ஆழி : கடல். ஆழியன் = திருமால். (பரி. 2:19).

4. பாப் -இலு (Bab -ilu):

வாய் -இல் (Bab-el) என்ற எபிரேயச் சொல்லின், அக்காடியச் சொல்லாக, இலு (Ilu) என்ற சொல் காணப்படுகின்றது. இல் - இலு எனத் திரிந்துள்ளது. பாப் -இலு என்ற சொல்லுக்கு கடவுளின் வாயில் என்றவாறு பொருள் உரைக்கப்பட்டுள்ளது. இல் - (தமிழ்) - இலு (அக்.) - எல் (எபி.).

5. இடிக்கலத் (Idikalat):

தைகிரீச ஆற்றையே, அக்காடிய மொழி இடிக்கலத் என்று கூறுகிறது. விரைவாக ஓடி வருதலை இடி என்று தமிழ்ச் சொல்லும், பல்வேறு பொருட்கள் அவ்வாறில் கலத்தலையும், அக்கலவைகள் நுங்கும் நுரையுமாக அடித்துக் கொண்டு வருதலை கலத் என்ற சொல்லும் விளக்குகின்றன. கலத்தல் - கலத் எனப்பட்டது. இடிக்கலத் = கலப்புற்ற பொருள்களை இடித்துக் கொண்டுவரும் ஆறு. இடிக்கலப்பு என்ற தமிழ்ச் சொற் களே, இடிக்கலத் எனத் திரிந்தன.

இடிஞ்ச (Idigna) என்ற தமிழ்ச்சொல்லால், இவ்வாற்றைச் சுமேரிய மொழி விளக்குகின்றது. ஏ என்ற தமிழ் எழுத்து, சுமேரியத்திலும் காணப்படுகின்றது.

இடித்தல் : (பரி 7: 78 - 82).

6. இலு (Ilu):

எல் என்ற தமிழ்ச் சொல், ஞாயிற்றைக் குறித்தது; கடவுளையும் குறித்தது. இச்சொல் எபிரேய மொழியில் எல் (El) என்றே சொல்லப்பட்டுள்ள நிலையில், அக்காடிய மொழியில் இலு (Ilu) என்றவாறு அறியப்பட்டு, அதே பொருளையே தந்தது. இலு; அரபுமொழியில் இலா (ila) எனத்திரிந்தது. “லா இலா ஆ இல்லல்லா” என்ற சொற்களை நோக்குக.

7. கல்து (Kaldu):

சால்தியர்கள் (Chaldeans) என அறியப்படும் இம்மரபு வழி மக்கள், அரபியர்களுடன் தொடர்புடையவர்கள் என்று செய்தி கள் கூறுகின்றன. தென் பாபிலோன் பகுதியே சால்தியா அல்லது கால்தியா எனப்பட்டது. அக்காடிய மொழியில் கல்து என அழைக்கப்பட்டது. இச்சொல்லுக்கான பொருள் அக்காடிய மொழியில் காணப்படவில்லை. ஆனால் கிரேக்க, இலத்தீன் குறிப்புகள், இச்சொல்லை சுடரியத்துடன் (Astrology)

தொடர்புபடுத்துகின்றன. அக்காலத்து பாபிலோனியர் வான வியலிலும், சுடரியத்திலும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர் என்பது வரலாறு. கொள்-கோள் (planets) என்ற தமிழ்ச்சொல்லுடன் தொடர்புடையதாக, கல் -து என்ற சொல் உள்ளது. து (Du) என்ற ஈற்றெழுத்து தீ என்றவாறு விண்மீன்கள் என்ற பொருளில் சொல்லப்பட்டதாக அறியலாம்.

கோள் -கொள்-கள் அல்லது கல் எனத்திரிந்தது என்க. கோள்கள் மற்றும் விண்மீன்கள் என்ற பொருளை உள்ளடக்கி ய சொல்லே, கல்து என்பதாகும். கோள் தீ - (தமி). - கல்து (அக்) - கல்தீயா (கிரே.) - சால்தீயா (இல.) ஊர் நகரத்துச் கல்தீயர்கள் என்றே (Chaldeans of ur) குறிப்புகளில் காணப்படுகின்றன.

8. குடு (Kutu):

மெசபத்தோமியாவின் பழைய நகரம் குடு என்பதாகும். அதன் தற்காலப் பெயர் தெல் இப்ராகிம். பாபிலோனுக்கு வட கிழக்கே 19 கல் களவில் குடு அமைந்திருந்தது. பிற்காலத்தில் இந்நகர மக்கள், இசுரேல் நாட்டின் வட பகுதியிலிருந்த சுமேரியா என்ற பகுதியில் குடியமர்த்தப் பட்டனர். குடி என்ற தமிழ்க் சொல்லுக்குக் குடியிருப்பு அல்லது ஊர் என்பதே பொருளாகும். காரைக்குடி, பரமக்குடி போன்ற தமிழ்நாட்டு குடி (தமி). ஊர்களை ஒப்பு நோக்குக. குடி-குடு என அக்காடிய மொழியில் திரிந்தது.

குடி (தமி) - குடு (அக்) - குடா (எபி.).

குடி = ஊர் (நற். 285: 3-7)

9. நாராம்சின் (Naram sin):

சின் என்பது சின்ன (Saml) என்ற பொருளைக் கொண்ட அக்காடியச் சொல்லாகும். இதே சொல் எபிறேய மொழியிலும் காணப்படுகின்றது. (Sin desert) ஊர் நகரின் சின்ன (n) கடவுள் நிலவுக் கடவுளேயாகும். இந்தவகையில் நாராம் என்ற பெயருடன் காணப்படும் சின் என்ற சொல், சின்ன அல்லது இளைய, என்ற பொருளில் சொல்லப்பட்டதே. நாராம் என்ற சொல் வைத் தவறாகப் படித்திருப்பார்களோ என்ற ஐயப்பாடு தோன்றுகிறது. இடவலம் மாற்றிப் படித்ததின் வாயிலாக Maran என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, நாராம் சின் என்றவாறு திரிந்துள்ளதை அறியலாம். மாறன்: பாண்டியர்களின் சிறப்புப்பெயர். (பதி. 27-30).

10. நினிவே (Nineweh):

நினிவே என்ற எபிரேயச் சொல், நினுவ (Ninua) என்ற அக்காடியச் சொல்லின் திரிபாகும். ஆசீரியாவின் நகரமாகும். திகிலாத் பிலேசர் என்ற மன்னானால் உருவாக்கப்பட்ட நகரமாகும். சின்னன் கரியவன் (Sennacheric) என்ற மன்னன் (கி.மு. 705-681) புதிய அரண்மனையை இந்நகரில் கட்டினான். தனது முன்னோர்களின் நினைவாக உருவாக்கப்பட்ட நகரமே நினுவா எனப்பட்டது. இது நினைவு (Memnoral) என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே. நினைவு (தமி.) → நினுவ (அக்.) → நினிவே (எ.பி.).

11. பால் இடின்னா (Bal Iddina):

பால் என்ற சொல், மகன் என்ற பொருளில் அக்காடிய மொழியில் காணப்படுகின்றது. பால் உணவு அருந்தும் குழந்தையைப் பாலன் என்பது தமிழர் மரபு. பாலகன் என்றும் கூறுவர். இது பாலா என்று சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது. இது பால் என்று அக்காடிய மொழியிலும் திரிந்தது. இடு - இடுதல் என்பதற்கு ஈதல், கொடுத்தல் என்பதே பொருளாகும். கடவுளே மகனைத் தந்தான் என்ற பொருளில், மகன் - இடு என்ற தமிழ்ப்பொருளே, பால் - இடு என்றவாறு, பால் இடினா எனத் திரிந்தது.

12. பார்சில்லு (arsilly):

கி.மு. 1500 ஆண்டுகளில் மேலைநாட்டில் இரும்பின் பயன்பாடு அறியப்பட்டிருந்தது. பார்சில்லு என்று இரும்பைக் குறிப்பிட்டனர். பார் என்பது மண்தரையைக் குறித்த தமிழ்ச் சொல்லே, கிணறு வெட்டுபவர்கள் இன்றும் கூட, உள் மண்ணைப் பார் என்றே குறிப்பிடுகின்றனர். இதனை முதல் பார், கெட்டிப்பார் என்ற சொற்களால் அறியலாம். சில்லு என்பது துண்டு, சிறியதூள், கல்வினின்றும் சிதறிய துகள் என்றவாறு பொருள்படும். பாரைச் சில்லு என்பது, தரையில் வெட்டி யெடுக்கப்பட்ட துகள்களைக் குறித்ததை. பாரைச்சில்லு தமிழ்ச் சொல்லே. இது பார்சல் (Barzal) என்று எபிரேயத்தில் திரிந்தது. சில்-சிலை, புற 394: பார்சில்லு (தமி.) - பார் சில்லு (அக்.) - பார் சல் (அக்.) - பார்சல் (எபி.).

13. ராசனு (Rasunnu):

அரி என்ற சொல்லினின்றும் நீண்ட அரசு என்ற சொல், ராசன் என்று சமற்கிருதத்தில் திரிந்ததுபோலவே, ராசன்னு என்று அக்காடியத்தில் திரிந்தது. இச்சொல்லின் வேர்ச் சொல்

இலும் மூலச்சொல்லும் எம்மொழியில் உள்ளதென மேற்கித்திய மொழியிலாரால் அறிய இயலவில்லை. ராசன்னு = அரசு அல்லது அரசன்.

அரசு (தமி.) → ராச (சம) → ராசன்னு (அக்.) → ரெசின் (எபி.) → ரெ (எகி.) → ரெக்ஸ் (கிரே. இல.) → ராயல் (ஆங்.)

14. சாக்கு (Sakku):

சக்கை (Fibre)யினின்றும் உருவாக்கப்பட்ட துணி அல்லது பை, சக்கு அல்லது சாக்கு என்று தமிழில் அறியப்படும். அக் காடிய மொழியில் சாக்கு என்றே சொல்லப்பட்டு, சாக்கோஸ் (Sakkos) என்று கிரேக்கத்தில் திரிந்தது. சணல் போன்ற இழை களைத் தரும் செடிகள், இந்தியாவில் விளைந்தன.

சாக்கு (தமி.) → சாக்கு (அக்.) → சாக்கோஸ் (கிரே.) → சாக்குஸ் (இல.) → சாக் - Sack (ஆங்.).

சாக்கு என்பதற்கான மூலச்சொல் செமிட்டிக் மொழிகளில் இல்லை யென்பதை ஆய்வாளர்கள் உறுதி செய்த நிலையில், இது எகிப்தியச் சொல்லாயிருக்கலாம் என்று கருதினர். அது உண்மையில் தமிழ்ச்சொல்லே என்பதை ஆய்வாளர்கள் அறிந் திருக்கவில்லை. சக்கையைக் கோது என்ற சொல்லால் தமிழ் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. (புற. 114: 3-6; அக. 257: 14-17).

15. சருகோன் (Sarru - Kin):

மன்னனுக்குப் பிறந்த தகுதியுடைய மன்னன் (Legitimate king), சரியான கோன் அல்லது சரிகோன் என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, சருகின் என்று அக்காடிய மொழியில் திரிந்துள்ளது. சார்கோன் (Sargon) அல்லது சர்கோன் என்று எபிரேய மொழியில் மேலும் திரிந்தது. கோன் என்ற தமிழ்ச்சொல், கின் (அக்.) எனவும், கோன் (எபி.) எனவும் திரிந்துள்ளதை நோக்குக. கோன், கான் என்று அரபு மொழியில் திரிந்துள்ளது. கிங் (மபே) என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கும் மூலம் கோன் என்ற தமிழ்ச்சொல்லே என்க.

கோன் (தமி.) → கின் (அக்.) → கோன் (எபி.) → கான் (அர.) → கிங் (ஆங்.).

16. சிக்கறு (Sikary):

மது அருந்துதல் என்பது உலக முழுவதும் அறியப்பட்ட செய்திகளாகும். ஒவ்வொரு மொழியிலும் காணப்படும் மது

விற்கானச் சொற்கள் தமிழ் மூலத்தையே கொண்டுள்ளன. தேறல் என்ற தமிழ்ச்சொல், மதுவைக் குறித்தது. தமிழில் கள் என்ற கட்டேறல் (கல் தேறல்) என்றும், மரத்தில் விளைந்ததால் விளை தேறல் என்றும் சொல்லப்பட்டன. தேன் அறல் என்பதே தேறல் எனப்பட்டது. அறல் = அற்றுப் போதல். மதுவையுண்டதால் அறிவு பிறழ்வதால், அதனை அறல் என்றனர். கனிகளை ஊற வைத்து காய்ச்சி வடித்த மது, செய்த தேறல், செய்கைத் தேறல் என்றும், இயற்கையில் கிடைத்தமது விளை தேறல் என்றும் சொல்லப்பட்டன. செய்கைத் தேறல், சாராயம் என்று பின்னர் அறியப்பட்டது. பல கனிகளின் கூட்டு (ஆயம்) முறையில் இறக்கப்பட்ட சாறு, சாராயம் என்க.

அக்காடிய மொழியில் சிக்கரு என்ற சொல் சாராயத் தைக் குறித்தது. இது சக்கைச் சாறு (பழங்களின் நசிப்பினால்) எனப்பட்டு, சிக்கரு எனப்பட்டது.

சக்கைச் சாறு (தமி.) - சிகருக் (அக்.) - செக்கர் (எபி.).

17. சிவன் (Siwan):

எபிரேய மொழியில் மூன்றாம் திங்களுக்குரிய பெயர். இச்சொல் அக்காடிய மொழியிலிருந்து பெறப்பட்டதாகக் குறிப்புகள் கூறுகின்றன. சிவன் என்ற சொல்லுக்கான பொருளை எந்தக் குறிப்பும் விளக்கவில்லை. சிவன் என்ற சொல், தமிழகத் தில் அறியப்பட்ட கடவுளின் பெயராகயினும், அச்சொல், கிபி. 400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழ் இலக்கியங்களிலும் காணப்படவில்லை. தொல்தமிழகத்தில் சிவன் என்ற சொல் வழக்கிலி ருந்து, பின்னர் மறைந்து போனது என்க.

18. தான் (Tan):

தலைவன், பெரியவர், மூத்தவன் என்ற பொருள் கொண்ட தமிழ்ச்சொல். சிந்துவெளியிலும் இச்சொல் அறியப்பட்டிருந்த தாக முனைவர் மதிவாணன் கூறுகிறார். தானப்பன் = பெரியப்பன் தான்- தானை என்று விரிந்து தலைவனைக் குறித்தது. இரண்டு சொற்களையும் இணைத்துப் பிற்காலத்தில் தானைத் தலைவன் என்றனர். தானை என்பது படை என்ற பொருளில் தவறாக உணரப்பட்டுள்ளது. தான் என்ற சொல், எபிரேய மொழியிலும், தான் (Dan) என்றவாறு அறியப்பட்டுள்ளது. Dan Yar என்ற சொல்லே, Yar dan என்று சொல்லப்பட்டு, யோர் தான் (Yordan) என அறியப்படுகின்றது.

தான் (தமி) → தான் (அகக்) → தான் (எபி) → தான் (don) ஆங்.

Don என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கான மூலம் தெரியவில்லை. அது Domenus என்ற இலத்தின் சொல்லினின் ரூம் திரிந்ததாகத் தவறாகக் கருதினர். Don என்பது, தான் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே. தலைவன் தன்மக்களுக்கு வாரி வழங்கியதை Don- ate/ donate என்ற ஆங்கிலச் சொல் விளக்குகிறது. ate = இடு - இட்டது அல்லது கொடுத்தது.

19. தெல் (Tel):

சிறுகுன்று என்று பொருள் சொல்லப்பட்டுள்ளது. மேடான் இடம் (Mound) குடியேற்றங்கள் தொடர்ந்து நிகழ் வரும் இடம். தலை என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு முதல், உயர்வு, மேன்மை என்றவாறு பொருள் அறியப்படும்.

தலைவாசல் = ஊரின் பெயர்.

தலைவாழை = முதலில் விளைந்த வாழை.

தலைமகன் = மூத்த மகன்

தலைவன் = மன்னன்.

தலை என்ற தமிழ்ச் சொல், உயர்வு என்ற பொருளில் அக்காடிய, எபிரேய, அராபிய மொழிகளில் காணப்படுகின்றது.

தலை (தமி) → தெல் (அக்) → தெல் (எபி) → தெல் - Tel (அர்)

20. ஊரி (Uri):

கமேரியர் நகரான ஊர் நகரத்தையே ஊரி என்ற அக்காடிய மொழிச் சொல் குறிப்பிடுகின்றது. ஊர் என்பதை வினைச் சொல்லாகக் கொள்ளலாம். ஊரி என்பதை நிகழ்கால, எதிர் காலச் சொல்லாகக் கொள்ளலாம். ஊர்ந்து வருகின்ற அல்லது வளர்ந்து வருகின்ற நகரம் என்ற பொருளில் அறியப்படும். ஊர் என்ற சொல்லுக்குப்பொருள் தெரியவில்லையென்ற மேற்கூத்திய ஆய்வாளர்களின் கூற்று, அவர்கள் மொழியியல் ஆய்வாளர்கள் தாமா என்ற ஜயத்தை உருவாக்குகின்றது.

(இந்த ஆய்வினை மேற்கொண்டுள்ள ஆய்வாளருக்கு, பன்மொழிகள் பற்றிய ஆய்வினை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற சிறு தீப்பொறியை மூட்டியது, ஊர் என்ற விவிலியச் சொல்லே. பள்ளி மாணவனாக விவிலியம் படித்தபோது, ஊர் என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, எதிர்கால ஆய்வினை மேற்கொள்ளும் ஆர்வத்தைத் தூண்டியது என்பது மிகையன்று.)

தமிழினின்றும் திரிந்த எகிப்திய மொழிச்சொற்கள்

1. அபு (Abu):

அப்பா என்ற தமிழ்ச்சொல்லே, உலக மொழிகளில் பல்வேறு ஒலிப்புகளில் காணப்படுகின்றன. அப்பா (Abba) என்று எபிரேயமும், அபி என்று அழமாயிக்கும், அப் (Ab) என்று கனானியமும் கூறுவதையொட்டி, அபு என்று எகிப்தியம் கூறுகின்றது. அபு -பென்- ஆதம் என்ற சொல்லை நோக்குக.

2. ஆதன் (Aton):

உச்சிக்கிழான் என்று அறியப்படும் நன்பகல் கதிரவனை, ஆதன் என்றனர். ஆதன் என்பது பழந்தமிழ்ச்சொல்லாகும். இதற்குப் பெரியன், உயர்ந்தான், முத்தோன் என்று பொருள் கொள்ளப்படும். ஆதன் + தந்தை = ஆந்தை எனப்பட்டான். பிசிராந்ததையார் என்ற புலவரை ஒப்புநோக்குக. ஆதன் + அவன் = ஆதவன் எனப்பட்டான். ஞாயிற்றை ஆதவன் என்பது தமிழ் மரபு. ஆதன், ஆதவன் ஆகியவைகளும் கதிரவனைக் குறித்த சொற்களே.

3. பிர்கிட் (Birkit):

பீறிட்டு வரும் நீரை, பீர் என்றே எபிரேய, போன்சிய மொழிகள் குறிப்பிடுகின்றன. பீரோத் என்ற சொல், நீருற்று என்ற தமிழ்ச்சொல்லே. பீர் நீர், பீர் எனத்திரிந்தது போலவே, பிர் என எகிப்திய மொழியில் திரிந்தது. தேக்கி வைக்கப்பட்ட அல்லது கரைகளால் கட்டிவைக்கப்பட்ட குளத்து நீரை, பிர்கிட் என எகிப்தியம் கூறுகிறது. கிட் = கட்டு. பிர்கிட் = நீர்க்கட்டு அல்லது குளம்.

4. காரவன் சேரை (Caravan serai):

வணிகர்களைக் குறித்த காரவான் (Caravan) என்ற சொல், பாரசீக மூலத்தைக் கொண்டது. அவர்களில் வெள்ளையர்கள் அல்லாத வணிகர்களைக் காரவன்னர் என்ற தமிழ்ச்சொல்லால் அழைத்தனர். இதுவே காரவான் எனத் திரிந்தது. கார் வண்ணர்கள் தங்கியிருந்த அல்லது சேர்ந்திருந்த இடம், காரவன் சேரை என்று எகிப்திய மொழியில் சொல்லப்பட்டது.

கார்வண்ணர் (தமி.) → கார் வண்ணிர் (பார.) → காரவன் (எகி.) → கேரவன் (ஆங்.)

5. பெல்லகன் (Fellehen):

உழவன் என்ற தமிழ்ச்சொல்லே, பெல்லகன் எனத் திரிந்துள்ளது. உழவ = பெல்ல; ன் = என் அல்லது கன். எகிப்தில் உழவுத் தொழில் செய்தவர்களே பெரும்பான்மையினராயிருந்தனர். ஆங்கிலத்தில் Ploughman என்ற சொல்லுக்கு Fellehen என்பதே மூலச் சொல் என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்து. உழவு (தமி.) -பெல்ல (எகி.) - பலோ (ஆங்.)

6. ஆயோர் (Hayor):

நெல் அல்லது நீலாற்றின் எகிப்தியப் பெயர் ஆயோர் என்பதாகும். ஆய் + ஆறு என்ற தமிழ்ச்சொற்றே ஆயோர் எனத் திரிந்துள்ளது. ஆய் என்ற தமிழ்ச்சொல்லுக்கு, நீண்ட நாள் வாழக்கூடிய, வாழுகின்ற என்ற பொருளில் ஆயா என்ற சொல் அறியப்படுகின்றது. ஆயா என்ற தமிழ்ச்சொல்லே, ஆயா என்று ஏபிரேய மொழியிலும் சொல்லப்பட்டு தமிழ்ப்பொருளையே கொடுத்தது. இதே கருத்தில் நீண்ட ஆறு என்ற பொருளில் ஆயோர் என்ற எகிப்தியச் சொல் உள்ளதை நோக்குக. நீலாற்றுக்குத் தமிழன் வைத்த தமிழ்ப்பெயரே ஆயாறு என்பதாகும். அது ஆயோர் எனத் திரிந்துள்ளது. இதே பொருளைக் கருத்தில் கொண்டு நோக்கும்போது நீல் (Long or lengthy) என்ற தமிழ்ச்சொல், நீல் (Nile) என்று கிரேக்க மொழியில் சொல்லப்பட்டதென்க.

7. ஓரஸ் (Horus):

வான்கடவுள். வானத்திலுள்ள உடுக்கன், கோள்கள் இவனுடைய கட்டுப்பாட்டில்தான் இருந்தன. வானியலோடு தொடர்புடைய தமிழ்ச்சொல்லே ஓரை என்பதாகும். இது பற்றி ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஓரை - ஓரஸ் எனத் திரிந்தது.

8. காடேஸ் (Kades):

எகிப்திய -பாலத்தீன எல்லையிலுள்ள மேடான காட்டுப்பகுதி. இதனை காடேஸ் பர்னியா (Kades barnea) என்றனர். இவ்விரு சொற்களுக்குமே பொருள் தெரியவில்லை என்பது மேற்கத்திய ஆய்வாளர்களின் கூற்றாகும். இவ்விரு சொற்களும், காடு - பரண் என்ற இரு தமிழ்ச்சொற்களின் திரிபே. மேடான காடு

என்பதே இதன் பொளருளாகும். பரண் என்ற தமிழ்ச் சொல் வூக்கு மேடு என்பதே, காடு என்பதே இதன் பொருளாகும். பரண் என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு மேடு என்பதே பொருளாகும். உயர்ந்து காணப்படும் வீட்டின் கூரையைப் பரண் என்பர். பரண் என்பது உயரத்தைக் குறித்ததால், உயர்ந்து நின்ற விண் மீனை பரணி என்றே சமற்கிருத்திலும் கூறினர்.

9. க-படா (Ka - Ptah):

க என்பது தமிழ்மொழியின் முதல் உயிர்மெய் எழுத்தாகும். எண் வரிசையில் எண் ஒன்றாகவும் (Number one) சொல்லப் பட்டுள்ளது. எண்ணிலும் எழுத்திலும் முதலாவதாக உள்ள க, இறைவனோடு உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. க என்ற சிந்து வெளிச்சொல், சிவனையே குறித்ததாக ஆய்வாளர்கள் கருது கின்றனர். தமிழில் கடவுளைக் குறித்த க, சமற்கிருத்தில் ஏக எனத் திரிந்து பிரசாபதியைக் குறித்தது. பாபிலோன் சமயத்தில் மருது -க எனப்பட்டது. எகிப்திய மொழியில் க- படை எனப் பட்டது. மேலும் விளக்கங்கள் ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டுள்ளன.

க-படா -(ஏகி) க வுக்குப் படைக்கும் இடமான கோயில். அது மெம்பிஸ் நகரில் இருந்தது. எகிப்து என்ற நாடு, தமிழ் மூலத்தைக் கொண்ட தமிழரின் குடியேற்ற நாடே என்பது தெளிவு.

10. கிமெட் (Kement):

எகிப்தியர்கள் தங்கள் நாட்டை எகிப்து என அழைத்துக் கொள்ளவில்லை. க- படை என்ற எகிப்தியச் சொற்களைக் கொண்டு, கிரேக்கர் வைத்த பெயரே எகிப்து என்பதாகும். எகிப்தியர்கள் தங்கள் நாட்டை கிமெட் என்றே அழைத்தனர். இதற்குக் கருமன் நிலம் என்பதே பொருளாகும். கரு என்ற தமிழ்ச்சொல் கி எனவும், மடை என்ற தமிழ்ச்சொல், மெட் எனவும் திரிந்துள்ளது.

மடை = சோறு. சோற்றைத் தரும் விளைநிலம்.

மடை = வயலின் வரப்பு.

மடை = வயல். மண் மேலும் கீழும் மடித்துப் போடப்படுவதால் அது மடை எனப்பட்டது.

மண் + தை = நெருக்கமான மண் உள்ள வயல். மண் + தை - மண்டை - மடை எனப்பட்டது. மடை : பரி. 6: 82.

11. கோன் (Khon):

பிறை நிலவைக் குறித்த எகிப்தியச்சொல். நிலவைப் போலவே உலாவருபவன் (Wanderer) கூன் என்ற சொல்லுக்கு வளைவு என்ற பொருள் தமிழில் உண்டு. பிறைநிலவைக் குறித்தது. கூன் (குறு. 51: 1).

12. கூட்டல் (Kuhab):

13. மெம்பிஸ் (Mem his);:

இது ஒரு கிரேக்கச் சொல்லாகும். தற்காலத்துக் கெய்ரோ நகரிலிருந்து தெற்கே 20 கல்தொலைவில், நீளாற்றின் மேற்குக் கரையில் நிலைபெற்றிருந்த நகரம் மோப் (Mop) எனப்படும். எகிப்தின் மிகப் பழமை வாய்ந்த நகரமாகும். இங்குதான் க என்ற கடவுளுக்குப் படையல் செய்யும் ஆலயம் இருந்தது. (Ka - Ptah) மோப் என்ற சொல் மூப்பு அல்லது தொன்மை என்ற தமிழ்ச்சொல்லின் திரிபே என்க. மூப்பு : (மணி: 3.57).

14. பாப்பிரஸ் : (Papyrus):

நீளாற்றில் 15 அடிகள் வரை உயர்ந்து வளர்ந்திருத்த பிரம்பு வகையைச் சார்ந்த கோரைப்புல்லாகும். இதன் உட்புறச் சாந்தை (Pulp) எடுத்துக் கூழாக்கி, தாளாகப் பயன்படுத்தினர். கழி, கம்பு, கோல், தண்டு என்றவாறு அறியப்படும் தமிழ்ச் சொற்களில், கம்பு என்ற சொல்லை, எகிப்திய மொழி பயன் படுத்தியது. கம் (Kam) என்ற எகிப்தியச் சொல்லுக்குப் பிரம்பு என்பதே பொருளாகும். கம் - கொம் - என்று எபிரேய மொழி யில் திரிந்தது. இச்சொல்லின் பொருளையுணர்ந்த கிரேக்கர்கள், இப்பாபிரஸ் கோரைப்புல்லை, பைப்புல் (Bible) என்றும், பாப்பிரஸ்

(Papyrus) என்றும் பெயரிட்டு அழைத்தனர்.

பைப்புல் : பசுமையான அல்லது பச்சைப்புல்

பாப்பிரஸ் : பைப்பிரப்பு அல்லது பச்சைப்பிரம்பு.

கம்பு என்ற தமிழ்ச்சொல்லே, கம் என்று எகிப்திய மொழி யில் சுருங்கியது.

15. பாரோ (Pharoah);

எகிப்திய மன்னனுக்கான அடைமொழி. பரந்து விரிந்த அரண்மனைக்குரியது இச்சொல்லாகும். பர என்ற மூலச்

சொல்லினின்றே, பார் என்ற சொல்லிரிந்ததாக எகிப்திய ஆய் வாளர்கள் கருதுகின்றனர். இது ஒரு பெயரன்று. மன்னனுக்குரிய சொல் என எகிப்திய ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். மன்னனுக்குரிய அடைமொழி அல்லது பட்டப் பெயரே என்க. பர என்ற எகிப்தியச் சொல், பிர (Pir) என்று அசீரியக்குறிப்புகளில் காணப்படுகின்றது.

பர என்பது சரியான தமிழ்ச்சொல்லே. இச்சொல் சிந்து வெளியிலும் பரவலாக அறியப்பட்டுள்ளது. பர -பரவன்- பரத வன் போன்ற தமிழ்ச்சொற்கள் சிந்துவெளியில் காணப்படுகின்றன. பர- பரவை: விரிந்து பரந்த கடல்.

பரதநாடு என்பது இந்தியாவுக்கான தொன்மைப்பெயராகும். இச்சொல்லே பாரத் என்று வெளியில் திரிந்தது. சிந்துவெளி மக்கள் பரவக் குடியினரே என்ற கருத்தும் உண்டு. வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முற்பட்ட மக்கள் பரவக் குடியினரே என்ற கருத்தும் உண்டு. வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முற்பட்ட தமிழ்மக்கள் இங்கி வாந்தில் குடியேறியதாகவும், அந்நாட்டுக்கு பர - தான் (தான் = உயர்ந்து) என்று பெயரிட்டுக் கொண்டதாகவும், பரதான் என்ற சொல்லே, பிரித்தான் - பிரிட்டன் எனத் திரிந்ததாகவும் செய்தி கள் உள்ளன. (ந.சி. கந்தையாபிள்ளை)

பர (தமி)- பர (சிந்துவெளி)- பர எகி.)

பர என்ற தமிழ்ச்சொல்லாலேயே எகிப்திய மன்னர்கள் அழைக்கப்பட்டனர்.

16.போடிபார் (Potiphar):

பர = அரண்மனை. முதற்சொல்லைக் காண்க. அதன் வழி யில் அரண்மனையில் பணியாற்றிய உயர்ந்த நிலையிலிருந்த அமைச்சன் அல்லது அலுவலன். எகிப்திய மொழியில் போடி பார் எனப்பட்டது. இது தனிப்பட்ட ஒருவனின் பெயரே அன்றி, பொதுப்பெயர் அன்று எனவும் தெளிவாககப்பட்டுள்ளது. யாக்கோபுவின் பவது மகன் யோசேப்பு என்பானை விலைக்கு வாங்கித் தனது வீட்டில் பணியாளாக ப்போடிபார் வைத்துக்கொண்டதாக, விவிலியம் கூறுகிறது. (Gen. 39: 1; 41:45) இவன் ஆனும் பெண்ணுமற்ற மூன்றாவது பாலினத்தைச் சார்ந்தவன் என்றும் தெளிவு படுத்தப்பட்டுள்ளது. இப்பாலினத்தைப் பேடி என்று தமிழ் மரபு கூறுகின்றது. பேடி என்ற தமிழ்ச்சொல்லே போடி என்று எகிப்திய மொழியில் திரிந்துள்ளது. Eunuchos

என்பது கிரேக்கச் சொல்லாகும். இதுவும் அணுக்கன் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே என்க). பேடி: (சில. 27:186). பேடிப்பரவன் என்ற தமிழ்ச் சொல்லே என்று திரிந்தது. பேடிபார் போடியார் (தமி.) - போடிப்பார் (எபி.) அல்லது போடிப்பெர (எபி.) - பிடிப்பர (எகி.) பிடிப்பர என்ற எகிப்தியச் சொல்லை ஆய்வு செய்த மேற்கித்திய ஆய்வாளர்கள் மேற்சொல்லப்பட்ட தகவல் களையெல்லாம் கொடுத்துவிட்டு, தவறான விளக்கத்தை அளித்துள்ளனர். பர என்ற சொல்லை, ரெ (Re) என்ற சொல்லுடன் தொடர்புபடுத்தி கடவுளின் கொடை” என்று பொருள் கொண்டனர். இது தவறான சிந்தனையே ஆகும்.

17. பிரமிடு (Pyramid):

பிரமிடு என்பது கிரேக்கச் சொல்லாகும். மாடப் (Matab) என்பது உயர்ந்த கோபுரத்தையும், குட்டப் (Kuttab) என்பது குள்ளமான அல்லது தாழ்ந்த கூரையையும் குறித்த எகிப்தியச் சொற்களாகும். மா என்பது மாடம் உயரத்தையும், குட என்பது குட்டை அல்லது தாழ்ந்த என்ற பொருளையும் குறிப்பனவாகும். தாவி என்ற சொல், தூவி என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே. தூவு = உயரத்தில் தூக்கு, தவசங்களை உயரத்தில் சிதறடித்தல் எனப் பொருள் விரியும். தூவி - ஸ்தூபி (StaP) என சமற்கிருதத்தில் திரிந்து, உயரமான கட்டிடத்தை அல்லது தூணைக் குறித்தது. தூவு - tub - tab என்று பிறமொழிகளில் திரிந்துள்ளதை நோக்குக.

பிரமிடுகளை, மாதுவிகள் என்ற தமிழ்ச் சொல்லால் எகிப்தியர்கள் அழைத்தனர். மாடம் என்ற சொல்லையும் நோக்குக.

கிரேக்கர்களோ பிரமிட் (pyramid) என்ற சொல்லால் குறிப்பிட்டனர். Pyro அல்லது Pyre என்ற கிரேக்கச் சொல்லுக்கு, பிணத்தை எரிப்பதற்குப் பெரும் குவியலாகக் குவிக்கப்பட்டுள்ள எரிபொருள் என்பதே பொருளாகும். ஆனை என்பதை இடை (Middle) எனக் குறித்தனர். பிரமிடு கட்டடத்தில் ஆனை என்ற சொல்லுக்குப் போது இடை (Middle) எனக் குறித்தன. பிரமிடு கட்டடத்தில் ஆனை என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் வரவில்லை யென்பது தெளிவு. பிற்கால மொழியியல் ஆய்வாளர்கள் செய்த தவறு இது. Pyre -mid எற் சொல்லை Prem - id என்று பிரித்திருக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு பிரிக்கப்பட்டிருந்தால், Pyra அனை என்ற சொல் இக்கான முழுப்பொருள் பெறப்பட்டிருக்கும். இடி (ideo)

என்ற கிரேக்கச்சொல்லுக்கு, வணக்கத்துக்குரிய அல்லது தெய் வத்தன்மை வாய்ந்த என்பதே பொருளாகும். Pyram- id = தெய் வீக்கத் தன்மை கொண்ட பெருங்கோபுரம் எனப் பொருள்படும். அதுவும் கூட நிறைவான பொருளைத் தரவில்லை.

Pyre = பெரும் (big) என்பது தெளிவாக்கப்பட்டுள்ள நிலையில், id என்பது இடு என்ற தமிழ்ச்சொல்லே எனவும், அது இறந்தோரை இடுகின்ற அல்லது புதைக்கின்ற இடம் எனவும் கருதவேண்டும். பெரும்-இடு-பிரமிடு எனத்திரிந்தது என்க.

18. ராம்தன் (Ramdan):

திங்கள் நாட்காட்டியில் ஒன்பதாம் மாதம். தற்காலத்தில் இசலாமியர்கள் இரவுநேரத்தில் நோன்பு மேற்கொள்ளும் காலம். தான் என்பது மிகவும் உயர்ந்த, மேன்மைக்குரிய என்று பொருள் சொல்லப்பட்டுள்ளதை அறியலாம். தான்-தானப்பன் - பெரியப்பன் என்றவாறு கொள்க.

ராம் என்ற சொல்லுக்குக் கருமை, இருள், இரவு என எகிப்திய மொழியில் பொருள் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அடுத்த சொல்லைக் காண்க.

ராம்தன் = மிக உயர்ந்த இருளைக் கொண்ட தூய மாதம்.

அரபுமொழி ரமலான் எனத்திரிந்தது. ராம + அல் + ஆன் என்றவாறு கொள்க.

அல் என்பது, இருள் என்ற தமிழ்ப்பொருளைக் கொண்டதே.

19. ராம்சேஸ் (Ramses):

ராம் என்ற சொல், இராமன் என்ற தமிழ்ச்சொல்லின் திரிபே. இர் - இர - இரா - இராவு - இரவு என்றவாறு நீஞும் தமிழ்ச்சொற்கள், இராம - இராமன் என்றும் விரிந்தன. இரா = கருமை, இருள், இருட்ட, இரவு எனவிரியும். இராமன் = கருமை நிறத்தவன். இராமன், கதிரவக் குலத்தைச் சார்ந்த சோழர் குடியின் வட்புலத்து மன்னன் என்ற கருத்தும் உண்டு. இராமன் - ராமா என்று சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது. அவ்வாறே எகிப்திய, எபிரேய மொழிகளிலும் சொல்லப்பட்டன.

ராமா (எகி.) ; ராமா (எபி.). இரண்டு மொழிச்சொற் களும், ஆப்பிரிக்கக் கருப்பு இனத்தாரைக் குறிக்கும் பெயர்க்

சொல்லேயென ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். சேஸ் என்ற எகிப்தியச் சொல்லுக்கு மகன் என்ற பொருள் எகிப்திய மொழி யில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இது சேய் என்ற தமிழ்ச்சொல்லின் திரிபே என்க. ராம் சேஸ் என்ற பெயரில் மூன்று மன்னர்கள் (Ex. 12: 37; Nm. 33:3), அறியப்பட்டுள்ளனர்.

20. உம் (um):

தாய். உலகின் மொழிகளில் தாய்க்குரிய சொற்கள் யாவும் தமிழ் மூலத்தைக் கொண்டவைகளே.

அம்மா என்ற சொல், மா எனவும், மாதா எனவும் சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது. அம்மா - உம்மா - உமா = தாய் (சம).

அம்மா - உம்மா - உம் (எகி.)

அம்மா- மா - மாதா - மதர் (ஆங்க.)

21. உரா (Urae):

பாம்பு. அரா என்ற தமிழ்ச்சொல்லே, உரா என்று எகிப்திய மொழியில் திரிந்துள்ளது. அய்ட்ரா (Hyra) என்ற கிரேக்கச் சொல்லுக்குப் படமெடுத்தாடும் பாம்பு என்பதே பொருளாகும். இது, ஆடு -அரா - ஆடரா - அய்ட்ரா எனத் திரிந்தது.

Cobra என்ற ஆங்கிலச் சொல்லும், கோ + அரா = பாம்பு களின் அரசன் என்ற பொருளில் திரிபுபட்ட தமிழ்ச் சொல்லே.

தமிழினின்றும் திரிந்த போன்சிய மொழிச் சொற்கள்

1. அல்மடம் (Almatam):

இரவு நேரத்தில் தங்கும் விடுதி. மடிதல் = சாய்தல் உறங்குதல், குழந்தை உறங்குமிடம் தாயின் மடி எனப்பட்டது. மடிமடத்-மடத் என விரிந்தது. அல் = இரவி அல் மடம்= இரவு நேர ஓய்வு இல்லம். அல்மடம் என்ற போன்சியச் சொல் தமிழ்ப் பொருளையே குறித்தது.

2. பெக்கா (Bekka):

பால் பெக்கா என்ற ஊர் உரோமானியக் கோயில்கள் இருந்த ஊராகும். பாக்கம் என்ற தமிழ்ச்சொல், பாக் என அக்காடிய மொழியிலும், பெக்கா என போன்சிய மொழி யிலும் திரிந்தது. சருப்பாக் பால்பெக்கா (போனீ).

3. படவு (Bateau):

படவு-படகு என்ற தமிழ்ச்சொல்லே, படவு எனத்திரிந்துள்ளது. பள்-பட- படவு-படகு என தமிழில் விரிந்தது. பள்ளமான அல்லது குழியான அமைப்புள்ள மரக்கலம் என்பது இதன் பொருளாகும். உலக மொழிகளில் மரக்கலம் தொடர்பான சொற்கள் யாவும் தமிழ் மூலத்தைக் கொண்டவைகளே. ஏ.கா. தெப்ப (Tepa) என்ற எபிரேயச் சொல், தெப்பம் என்ற தமிழ்ச்சொல்லின் தீரிபே.

4. பெய்ருட் (Beirut):

நீருற்று அல்லது கிணறு என்ற பொருளைக் கொண்டது. இச்சொல் பற்றி ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது.

5. பைப்லோஸ்: (Byblos):

பைப்புல் என்ற பச்சைக் கோரைப்புல்லை எகிப்தினின்றும் இத்துறைமுகத்தில் இறக்குமதி செய்து, இங்கிருந்து கிரேக்க நாட்டுக்கு எடுத்துச் சென்ற வகையில், பைப்புல் பெருமளவில் இறக்குமதி செய்யப்பட்டதால், பைப்போஸ் என்று கிரேக்கத் தில் சொல்லப்பட்டு, போன்சிய மொழியிலும் நிலைத்தது.

6. கனான் (Canaan):

வெள்ளப் பாழுக்கு பிறகு தைகிரிச் ஆற்றுப்பகுதியில் குடி யேறிய நோவா என்பானின் பெயரனே கனான் எனப்படுகிறான். இப்பெயருக்கான விளக்கம் கருமை என்பதே இதற்கானச் சான்றுகள். விவிலியம் தவிர்த்து வேறேதும் கிடைக்கவில்லை.

போனீசியர்கள், சிந்துவெளியின்றும் வெளியேறிய மக்களே என்ற செய்தியும் உண்டு. யூதர்களும், போனீசியர்களும் சமய அடிப்படையில் ஒருவரே என்று சொல்லப்படுகின்றது. கனான் என்பதற்கான மேலை ஆய்வாளர்களின் விளக்கம் ஏற்கக் கூடியதாக இல்லை. கனானின் தந்தையின் வழி வந்தவர்கள் (எகிப்திய அராபியர்) கருப்பர்களே என அறியப்படுவதால், கன்னன் என்ற தமிழ்ச் சொல்லே கனான் எனத் திரிந்தது என்க. கன்னுதல் =கருத்தல்.

7. கார்மல் (Carmel, Mt):

போனீசியாவின் தென் எல்லை நகரம் மற்றும் மலைப்பகுதி. கார்மல் மலை 2000 அடிகள் உயரம் கொண்டது. பழமரங்கள் கொண்ட மலை என்று பொருள் சொல்லப்பட்டாலும், இச் சொல்லுக்கான மூலச்சொல் போனீசிய மொழியில் இல்லை. தோட்டம் என்ற தமிழ்ச் சொல், Hortus என்ற இலத்தீன் மொழியில் திரிந்துள்ளது. இதனையே கார்மல் என்ற சொல்லுக்கும் பொருளாகத் தந்தனர். உண்மையில் கரிய தோற்றமுடைய இம் மலை, கார் மலை என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே என்க.

8. பகுலியா (Fasoolia):

உணவுக்குத் தேவையான கீரைவகைகளை, பகுலியா என்ற சொல் குறிப்பிடுகின்றது. இது பச்சிலை என்ற தமிழ்ச் சொல் லின் திரிபே. பச்சிலை -பகுலியா.

9. பெபனான் (Lebanon):

போனீசியாவின் தற்காலப்பெயர். இலவு - இலவன் என்ற தமிழ்ச் சொல் வெண்மையைக் குறித்தது. 10000 அடிகள் உயரம் உடையதாக நீண்டிருக்கும் மலைத்தொடர், எப்போதும் பணி முடி வெண்மையாகக் காட்சியளிப்பதால் பெபனான் என்று அழைக்கப்பட்டது. இலவனான் என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, பெபனான் எனத் திரிந்தது.

10. மெலக் (Melak):

மன்னன் அல்லது தலைவன். மலை என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, மெலக் எனத் திரிந்துள்ளது. மலை உயரத்திலுள்ளதாலும், மலையில் இறைவன் குடியிருப்பதாக நம்பப்பட்டதாலும், மலையன் என்ற சொல், உயர்வு கருதி மன்னனையும் குறித்தது. இதே சொல், எபிரேய மொழியில் இப்பொருளிலேயே காணப் படுகின்றது. மலையர் அல்லது மலைக்குரியவர், மெலக் எனப் பட்டனர்.

11. இல்லை-ஆம் (No or yes (Eng.)

ஆம் இல்லை என்ற தமிழ்ச்சொற்கள் yes or no என ஆங்கிலத்தில் அறியப்படுகின்றன. போன்சிய மொழியில் ஆம் என்ற தமிழ்ச்சொல் ஆம் (am) எனவும், இல்லை என்ற தமிழ்ச்சொல், ல (la) எனவும் திரிந்துள்ளன. இல்-இலது என்ற பொருளையும் நோக்குக. ஆம் (தமிழ்) - ஓம் (தமிழ்)- ஆம் (போன்சி) - ஆமென் (எபி).

12. மெல்கார்ட் (Melkart):

மெல் என்ற சொல், மன்னனைக்குறித்தது என்பது ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது. கார்ட் என்ற சொல், காப்பு (Protect) என்ற தமிழ்ச்சொல்லின் திரிபே என்க. மெல்கார்ட் என்ற சொல் கடவுளையும் குறித்தது.

13. நகர் (Nahr):

தமிழில் நகர் - நகர்தல் (to move) என்று சொல்லப்பட்டு, தொன்மக் காலத் தமிழ்மொழியில் ஆற்றைக் குறித்துப் பின் வழக்கிழந்தது. நகர் என்ற தமிழ்ச்சொல் அதே ஒலிப்பில் போன்சிய, எபிரேய மொழிகளிலும் சொல்லப்பட்ட ஆற்றையே குறித்தது. காசமீரத்து மொழியில் நெகர் (Nehr) என்று திரிந்துள்ளது.

14. போன்சியா (Phoenicia):

போன்சியர்கள்கள், மேலைநாட்டில் குடியேறிய தமிழர்களே என்ற கருத்து வலுப்பட்டு வருகின்றது. கிரேக்கர்கள் இவர்களை வணிகர்கள் என்றே அழைத்தனர். போன்சியா என்பது கிரேக்கச் சொல்லாகும். இதற்குப் பழுப்பு நிறம் (Purple) என்று தவறாகப் பொருள் கூறினர். பொனிக (Phonike) என்ற கிரேக்கச் சொல்லுக்கான மூலச்சொல் கிரேக்க மொழியில் இல்லை.

வணிகம் - வணிகப் பொருள் ஆகியவை குறித்த தமிழ்ச் சொல்லாக, பணி - பண்ணியம் என்ற சொற்கள் தமிழில் உள்ளன. உலகில் தோன்றிய முதல் தொழிலே வணிகம் என்பது நோக்கத் தக்கது. பண்ணப்பட்ட அல்லது செய்யப்பட்ட பொருட்கள் பண்ணியம் எனப்பட்டது. பண்ணியத்தை விற்றவர்கள் பண்ணியக்காரர் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

பண் என்ற சொல், சிந்துவெளியிலும் அறியப்பட்டுள்ளது. இரிக்கு வேதத்திலும் பணி என்ற சொல் உள்ளதால், சிந்து வெளி மக்கள் ஆரியரே என்ற (தவறான) கருத்தையும் கூறி வந்தனர். பண்ணிய என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, பொன்னிய - பொனிய எனத்திரிந்தது. பண்ணியக் காரன் - பொன்யகே என்று கிரேக்கத்தில் திரிந்தது. பண் என்று தமிழில் சொல்லப்பட்டதே பொனிய என்று கிரேக்கத்தில் திரிந்தது என்க.

பண்ணியது, பண்ணியம் என்றும் பண்டம் எனவும் சொல்லப்படும்.

பண்ணுவது (வணிகம் செய்வது) நேர்மையாக விருந்ததால், அது பண்பு எனப்பட்டது.

பண்ணுவதில் தொடர்புடைய செல்வம் பணம் எனப்பட்டது.

பண்ணுத் தொழிலில் முதலீடு பெற ஒரு பொருளை அடகுவைப்பது பணயம் எனப்பட்டது.

பண்ணுந்தொழிலே முதல் தொழில் எனப்பட்டதால், அது பணி என்று சொல்லப்பட்டது.

பணியத்தில் தேவைப்படும் நெரிவு சளிவுகள், பணிதல் என்று அறி யப்பட்டது.

பண்ணும் தொழிலின் ஒழுங்கும் விதிகளும், பண் என்று இசைக்கும் பொருந்தியது.

பண்ணியம் : விற்கப்படும் பொருள் (Anything saleable) (மணி. 7: 124).

பண் (தமி.) - பண் (சிந்து.) - பண் (சம.) - பணி (குசராத்தி) - பொனி (கிரே.).

பணி என்ற தமிழ்ச் சொல்லே, மணி (Money) என்று ஆங்கிலத்தில் திரிந்தது.

15. போன்சீய எழுத்துமுறை:

இந்தியாவில், கி.மு. 1800 ஆண்டுகளில் தமிழில் புதிய வரி வடிவங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை தொல் தமிழ் - சிந்துவெளித் தமிழ் எழுத்துக்களின் தொடர்ச்சியே. இந்திய

வரிவடிவ மாற்றங்களை அறிந்த போன்சியர்கள், மேலைநாட்டில் ஒரு புதிய வரிவடிவ முறையைக் கொண்டு வந்தனர். இவை இந்திய (பிராமி) வடிவத்தையொட்டியே அமைந்திருந்தன. இதன் மூலத்தை அறியாத மேலைநாட்டு ஆய்வாளர்கள், இம்முறை போன்சியர்களின் கண்டுபிடிப்பு அல்லவென்றும், வேறொன்கோ அறியப்பட்ட வரிவடிவங்களே என்றும் கூறினர். அவை இந்தி யத் தமிழ் வரிவடிவங்களே என்பதை அவர்கள் அறியவில்லை.

பொனி என்ற கிரேக்கச் சொல்லால் அழைக்கப்பட்ட இந்திய வரிவடிவ ஒலிப்புகளை, பிற்காலத்தவர் பொனடிக் (Phonetics) என்று அழைத்தனர். இந்த வரிவடிவங்களே, இன்றைய ஜோப்பிய மொழிகளின் வரிவடிவங்களாக வளர்ந்தன. மேற் கித்திய மொழிகளின் தாயாகவிருந்த தமிழ், தனது வரிவடிவங்களையும் தந்தாள் என்பது வரலாற்றுச் செய்தியாகும். போன்சியர்களின் (தமிழ்) வரிவடிவங்களை, பொனிசியா கிரமதா (Phoinika grammata) என்றழைத்தனர்.

குறி அல்லது குறிமம் என்ற தமிழ்ச்சொல்லே, Grammata என்று கிரேக்கத்தில் திரிந்து, பிற்காலத்தில் Grammar என்ற ஆங்கிலச் சொல்லையும் உருவாக்கியது.

16. சடை (Sadeh):

சடை என்பது தமிழ்ச்சொல்லே, சடு - சடை என விரிந்தது. சடு = நீண்டு செல்லும் ஆறு. சடை = நீண்ட, பின்னப்பட்ட மகளிரின் கூந்தல். இது ஜடா என சமற்கிருதத்தில் திரிந்தது.

நீண்ட வழியில் செல்லும் வண்டி சடுக்கா என இந்தியில் சொல்லப்படுகின்றது. வழியை முன்னிறுத்திச் சொல்லப்பட்டு, வண்டியின் விரைவையும் கருதி, விரைவு என்ற பொருளில், சடுதி என்ற சொல் உருவானது.

சடை = நீண்ட. (பரி. 9 4-6).

சடை என்ற தமிழ்ச் சொல், நீண்ட மலையையும் குறித்து எபிரேய மொழியில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. எல் - சடை (El-shaddai) என்ற கடவுள், மலையில் வாழ்ந்திருந்தான். சிதன் சடை = மலையில் அமைந்திருந்த நகரம்.

17. சிதன் (Sidon):

போன்சியத் துறைமுக நரகம். வேர்ச்சொல்லும் மூலச் சொல்லும் ஆய்வாளர்களால் அறியப்படவில்லை. பாலத்தீனப்

பகுதியில் (கனான்நாடு) குடியேறிய கனான் என்பானின் தலை மகன் சிதன் என்று அழைக்கப்பட்டான் (Gen. 10:15) இப் பெயர்ச் சொல்லுக்கான பொருள் விளக்கப்படவில்லை. இவன் கடல்குழந்த பகுதியில் குடியேறியதால் சிதன் என்று அழைக்கப்பட்டான் என்பதை, தமிழ்வழிச் சொல்பொருளால் அறியலாம். சிதர் என்பது தமிழ்ச்சொல்லே, சிதன் எனத்திரிந்தது என்க. சிதர் = நீர் (குறு. 242: 1-3). நீர்ப்பகுதியில் குடியேறியதால் சிதன் என்று அழைக்கப்பட்டான் என்க.

18. தீர் (Tyre):

போனீசியத் துறைமுக நகராமகும், சிதன் நகரைப் போலவே இரு நகரங்களாக அமைந்திருந்தது. கடலிலிருந்த தீவு நகரத் தைத் தலைநகரம் என்ற பொருளில் தீர் என அழைத்தனர். தரைக்கும் பக்கத்தில் அமைந்திருந்த நகரை உழை (Uzai) என்றனர். உழையென்ற தமிழ்ச்சொல்லுக்குப் பக்கம் என்ற பொருளுண்டு. (குறு. 294: 5-7) தரை என்ற தமிழ்ச்சொல், உலக மொழி களில் பரவிக் கிடப்பது பற்றி ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது.

தீர் = தரை எனவும்; உசு = உழையெனவும் கொள்க.

19. யம் (Yam):

சிதன்யம் என்ற நகரம், தீவு நகரமாகும். தலைநகரம் சிதன் சடை எனவும், கடல்நகரம் சிதன் யம் என்றும் சொல்லப்பட்டன. யம் என்ற போனீசிய சொல்லுக்குக் கடல் என்பதே பொருளாகும். எகிப்திய மொழியிலும் யம் என்ற சொல்லே கடலைக் குறித்தது. எபிறேய மொழிகளிலும் யம் என்பது கடலையே குறிக்கின்றது.

யம் - சிதன் = கடல்நகரம் (போனீ.)

யம் - சப் = செங்கடல் (எபி.) Red Sea என ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்படும் சப் என்ற சொல், சிவப்பு அல்லது சம்பு என்ற சொல்லின் திரிபே என்பர்.

செங்கடலை Red sea என்றும், Reed Sea என்றும் (சம்பங் கோரைக் கடல்) கூறுகின்றனர். செப்பு என்பதும் சிவப்பைக் குறிப்பதால் செப்பு - சப் எனத் திரிந்தது. சம்பு என்பது சிம்பு (நீண்ட கோரை) என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபே.

மூங்கில் மரத்தை நீண்ட குச்சிகளாகச் சீவி எடுப்பர், சிவப் பட்ட இக்குச்சிகள் சிம்பு எனப்படும். சிம்பு நீண்டிருத்தலால்,

அது கோரையையும் குறித்து சம்பு எனப்பட்டது. சம்பங் கோரை என்ற சொல் இன்றும் வழக்கிலுள்ளது.

யா என்ற ஓரெழுத்துச் சொல், நீரைக் குறித்ததென, குறுந் தொகையை மேற்கோள் காட்டி ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது.

யா- யாம் -அயம் எனவும் விரிந்தது. அயம் = நீர் நிலை, ஏரி, கடல் என விரியும். அப்பு என்ற சொல்லும் கடலைக் குறித் தேதே. இது அப்சு என அக்காடிய மொழியில் திரிந்தது. அயம் - யம் எனவும், அப்பு - அப்சு எனவும் திரிந்தன. (குறு).

20. சார்தன் (Sar dan.):

போன்சியாவின் மேற்கு எல்லையிலிருந்த நகரம். மலைச் சரிவிலிருந்த இந்நகரம் சாரல் (Vally) என்ற தமிழ்ப்பெயரைக் கொண்டிருந்ததே. தான் என்ற தமிழ்ச்சொல்லுக்கு, பெரிய அல்லது உயர்ந்த என்ற பொருள் ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது. சாரல் பகுதியிலிருந்த உயர்ந்த மலைகளும், சார்தன் அல்லது சாரல்தான் எனப்பட்டது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. Indian Ocean: The Indian formed a continent which extended from the Sunda Islands (Indonesia) alone the southern coast of Asia to the east coast of Africa. This large continent of former times, Scalder has called Lemuria, the probable home of human race.

-E. Thurston, Castes and Tribes of Southern, India, Vol.I., Introduction, PP. 20-22.

2. Refer the Map. No.5.
3. Sources collected by the author, around Ariyalur.
4. Materials available at the Museum, Ariyalur Cements.
5. Srilanka, Lonely Planet,

6. சிலப்பதிகாரம், 5: 169.

7. ஆநாநிறை மதி - பரிபாடல்

8. கங்கை - கங்கல் : கண் என்றழைச் சொல் நீண்டு, கண் + கை எனப்பட்டது.

கை என்பது ஆற்றைக் குறித்த தமிழ்ச்சொல்லாகும். கண் : கை = கங்கை.

கண் + உல் = கங்குல்.

கங்குல் ஆற்றையும், வெள்ளத்தையும் குறித்தது. (குறுந்தொகை, 387).

கங்குல், கங்கை கருமை அல்லது நீல நிறமாகிய நீர்.

9. Oxford Dictionary, P. 590.
10. Nehr - Dictionary of the Bible,
11. Nehr - Egypt, Lonely Planet Publicaiton.
12. Nehr - The Pandits of Kashmir.
13. Naahar - Nahore -(Hb.) Grand father of Abraham. Gen.

14. நகர் -நாகர் என்ற ஒரு சிறிய வேறுபாடு கொண்ட சொற்கள். ஆங்கிலத்தில் இதுபோன்ற சொற்களை play words என்பத்.

1) ஆதாமா - மண் (Soil)

ஆதாம் - மாந்தன். எபியேற்ய மொழியில் காணக.

ம. சோ. விக்டர்

2. நெந்தீர் - ஆறு அல்லது நீல நிறமான நீரைக் கொண்ட ஆறு.
- நீக்ரோ - கருப்பின மாந்தர்.
15. நாசி - Nostril, Nose (ஆங்கிலம்) மூக்கு
நாடு - Nod (எபியேம்) = பரந்த நிலப்பகுதி
நாடல் - Netal = தென்னாப்பிரிக்காவிலுள்ள ஒரு மாநிலம்.
நாதன் - Na- athan (எபிரேயம்) = உயர்ந்தவன்.
நாரணம் - Marine (ஆங்கிலம்) = நீர் மற்றும் நீர் தொடர்பான
நாவாய் - Navis (இலத்தீன்) = மரக்கலம்.
நாற்றம் - Nerdis (இலத்தீன்) = மணம், என்றவாறு விரியும்.
16. பை: பைங்கொடிப் பட்டலையும் பலவின் பழங்கும்- சிலப்பதி காரம், 25: 44.
17. செம்மண் : நெருப்பினின்றும் குளிர்ந்த துண்டமான உலகம், செந் நிறமாகவே இருந்தது. செம்மண்ணே எங்கும் காணப்பட்டது. கருமண் பிற்காலத்தில் இயற்கையின் மாறுபாடுகளால் நிறம் மாறியவையாகும்.
18. தான் : சிந்துவெளியிலும் அறியப்பட்ட சொல்.
தானப்பன் =- பெரியப்பன். தானை = உயர்ந்த.
தான் என்ற பெயர்க்கொல், எபிரேய மொழியிலும் ஒருவனின் பெயராக அறியப்பட்டு, யாறு -தான் எனப்பட்டு, யோர்தான் எனத்திரிந்தது.
19. Dictionary of the Bible.,
20. க. சொல்லாய்வு நூல், ம. சோ. விக்டர், தமிழ் மய்யம், சென்னை. 2007.
21. Sathur Sekaran, African Languages, International Linguistic Centre, Madras, 1994. P. 95.
22. Lemur என்ற இலத்தீன் சொல் லூக்கு, இறந்தவர்களின் ஆவி (Ghost) எனபதற்கு பொருளாகும். கோடிக்கணக்கான மக்கள் இறந்துபோன நாட்டையும், வெழுர் என்றே குறித்திருக்க வேண்டும்.
- Lemur: A Species of monkey family which hides itself behind the leaves of the branches.
- Lemur: Ghost in Latin.

23. Cambridge Encyclopedia,
24. Yaa: South.TheNew Amercan Bible,
25. யா: நீர், குறுந்தொகை.
26. ஆசிரியின் பல்றுளி முதல் யூப்ரெசு வரை என்ற நூலைக் காண்க.
27. ஆசிரியின் எபிரேயத்தின் தாய்மொழி தமிழே என்ற நூலைக் காண்க.
28. மேலதே.
29. மேலதே.
30. மேலதே.
31. மேலதே.
32. Cambridge Encyclope dia.
33. இறையனார் அகப்பொருளுரை.
34. மேலதே.
35. மேலதே.
36. மேலதே.
37. பல்றுவரியாற்றுடன் பன்பலை யடுக்கத்துக் குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள - சிலப்பதிகாரம், 11: 20.
38. சிலப்பதிகாரம், 8:1.
39. மணிமேகலை, பதிகம், 3.
40. மேலதே, 6: 192-193.
41. மணிமேகலை மூலமும் உரையும், டாக்டர், உ.வே.சா.
42. மணிமேகலை, 18: 92.
43. சிலப்பதிகாரம், 28 :49.
44. கமேரு = சமர் அல்லது போர் என்ற சொற்களால் அறியப்பட்ட சமரியர், கமேரியரானது.
45. வின்கலோ, தமிழ் - ஆங்கில அகராதி, ப. 325.
46. மணிமேகலை, 13: 74.
47. Moon was the Patron of the city of Ur. -History of Religion, P. 201.

47. Yeer - Yeerah : Month and Moon in Hebrew Dictionary of the Bible,
49. Yeriko: The city guarded by the Moon - Ibid.,
50. ஏழ் பின்பாலை நாடென்பது, இன்றுள்ள சலுகி அரேபியப் பகுதியாகக் கொள்க. வரைபடம் நான்கைக் காண்க.
51. காரை: காரையென்ற தமிழ்ச்சொல் லுக்கு,
  1. முடசெடியென்றும் (thorny webera)
  2. ஒரு மீன் வகையென்றும் (A fish)(கழிக்காரை, கதுப்புனாங்காரை, பொட்டுக்காரை என விரியும்.
3. சுண்ணாம்பு கலந்த கப்பு மன்ன் (Gyp sum) என்றும்,
4. காரைக்கால் என்ற ஊர், காரைமீன்கள் மிகுந்து காணப்பட்ட இடமாக இருக்கலாம். (கால் என்பதற்கு இடம், வழி என்ற பொருளும் என்று).
52. அகப்பொருள்ரை.
53. சிலப்பதிகாரம் மூலமும் அரும்பதவுரையும் அடியார்க்கு நல்லாருரையும். டாக்டர் உ.வே.சா. ப. 228.
54. மேலதே, உரைப்பாயிரம், ப. 8.
55. பூம்புகார் கடலில் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஒடுகளில் காணப்பட்டவை.
- டாக்டர் இரா. மதிவாணன், Indus Script என்ற நூலிலிருந்து.
56. 1. அடியார்க்கு நல்லார் உரை.
2. இரத்துங் கபாட மினித்திறப் பாய்பன் - தமிழ்நாவலர் சரிதை.
57. Papyrus scrolls of Qumran caves- Dictionary of the Bible.
58. Cunieform: cuniefrom was most important and the most name cunieform of writing in the ancient Near East. The name given to to this type of writing in 1712 A.D., is derived from the impression of the reed stylus, narrow at one end and broader combined into figured. The impression was made are still are not entirely clear. The clay tablet after writing was dried in the sun and baked artificially, and in one of the most durable records which man has invented. This system of writing was invented by the Sumerians before 3000 B.C. The

oldest texts which come from Uruk are almost strictly pictographic, their meaning can be grasped but the the language in which they once written cannot be ascertained (Recently known as Tamils). The writing was developed by the Sumerians into ideographic writing in which each sign represents a single word.- Dictionary of the Bible, P. 164.

59. Mai: An ancient city on the Middle Euphrates at the Modern Tll -el- Hariri near Aby Kemal.
60. Nuzu : The ancient city of Nuzu lay at ther modern Yorgan Tepe about 20 Kms. sonth east of Kirkuk in Iraq.
61. Cappadocia: A region of Asia Minor north of Taurus.
62. Amarna : The site of the ruins of Akhetator, the royal city of Pharoah (1377 -1358 B.C),halfway between Cairo and Luxor on the right bank of the Nile.
63. Akkadian : A new amalgamated language of Sumerian Semitic, known in 2000 B.C., - Dict. of the Bible, P. 19.
64. Ibid., P. 364.
64. Lebanon, Lonely Planet, P. 16.
65. Hebrew : A north west Semitic Language which comprises Aramaic and Cananite, known form Ugaritic, Hamathite and Phoenician. Dict. of the bible, P. 347.]
67. Excavations made by Dr. M. Greenberg, Dr. G.E., Mandanhill, Albright, William and so on.
68. A.G. Bag, Science and Civilization in India.
69. S.R. Rao, Lothal, P.91.
70. The classic Mesopotamian creation account is found in epic, Enu -ma -El-Ish.
71. The Mesopotamian account of creation begins with Ka -OS.
72. Oxford Dictory., P. 136.
73. Genesis, 1:2.
74. பரிபாடல், 2:6.

75-78 : story taken from the epic, Enu -Ma -El-Ish.

79. பரிபாடல், 2: 37-4.

80. Paddan : A region between the twin rivers, also called Paddan - Aram. Gensis, 25: 20.

81. The same pattern of story appears in the Canaanite mythology.- Dict. of the Bible, P. 158.

82. In the Ugaritie tablets there is a myth of a combat between Aliyan Ball and atleast two other adversaries, Mot (whose name suggests the eanaanite word for death) and a monstrous dragon which is called sea -River - Ibid.

83. Ancient Near Eastern Text, 4-6.

84. The Jerome Biblical commentary,

85. Rig veda, Purush Sukta,

86. Creation story of the Bible : To understand the old Testament idea of creation it is necessary to have some knowledge of mythology of creation in Mesopotmia and Cannan, since the O.T. incorporated some motifs from the mythology against which as a whole it took a stand in direct contradiction. - Dict. of the Bible, P. 157.

87. The word which is used for creation in Genesis I, is Bara or a week. - Ibid, P. 159.

88. Genesis first chapter.

89. பரிபாடல், 2: 3-9.

90. தமிழர் சமீத்திரம், ட.3.

91. Dr. Eugene Dubois : The human being of whom we have any knowledge is the man of Jawa,whom they called pithecanthropus, because of his storng likeness to the apes. He lived probably a million years ago.
-Men of Drew, P. 40.

92. Radha Kumud Mookerji, Hindu Civilization, P.7.

93. Paul Masson Dursel, Ancient India and Indian civilization, P. 2.

94. E. Thurston. Castes and Tribes of southern India, vol. I, Introduction, PP. 20-22.

95. Dr. Keane, Science of man, Australia, Monthly Magazine, December, 1900.
96. Ibid.,
97. Dr. Graeme williams, The world we Live, in, vol. I, P.134.
98. Dr. H.G. Wells, Out line of Science, Vol. I. P, 109.
99. 1. Prof. Arthur. Thomson, Out line of science, P. 641.
2. Dr. Alfred Russel Wallace, Natural Selection, P. 178.
3. U.R. Ehrenfel, The Oldest Culture Centre of the world, The Hindu, Sept. 1949.
4. Surendranath Das Gupta, A History of Indian Philosophy, Vol.V. PP, 15-18.
5. N. Narayanasami Aiyer, Light of Truth. Vol.IV.No.4.
6. Ramasamy Sastri, The Hindu Culture of Madras Age, P. 381.
100. தொல்காப்பியம், பொருள். 1526:6.
101. Oxford Dictionary.
102. Exodus, (Bible) 16: 12-35
103. Cambridge Encyclopedia,
104. Genesis, 2:7.
105. Abba : A word uttered by Jesus, Mark, 14: 36.
106. Ab: Refer the word Ab- raham.
107. Abu : Refer the name Abu -Ben- Adam.
108. Adappa: History of religion, P.206.
109. Isha: Woman and wife. Jerome Biblical comentary.
110. பாவாணர், தமிழர் வரலாறு.
111. Genesis, 11:1.
- 112-114: Semitic people : In 1781 A.D., Schlozer and Eichhorn introduced the word Semitic, applied to a group of languages and of peoples of the Near East. The semitic language group is arranged Semitic. : (Babylonia and Assyria) Akkadian with its dialects.

North west Semitic, (Upper Mesopotamina, Syria and Palestine)

Aramaic, Canaanite, Phoenician and Hebrew. Southern Semitic: (Arabia, Ethiopia): Arabia and Ethiopic. Certain characteristics of the Semitic language are noted under Hebrew.

The ancient Egyptian art identified the Semitic and non - Semitic peoples. Egyptians, Sumerians, Hittites and Philistines were non - Semitic, while Hebrew was included (wrongly) in the Semitic. Sources say that the Hebrew are non - Semitic, who came from the eastern side of Elam.

The Semitic people appear in historical times after 3000 B.C. According to J.H. Breasted, the Semitic People were the first inhabitants of the twin river valley.

According to the sources available, the Sumerians entered through Persian gulf around, 3500 B.C., while the Hebrews arrival was known after the Sumerians.

115. பூம்புகார் ஆழ்கடல் ஆய்வுச் செய்திகள்

116. பாவாணர், தமிழ் வரலாறு.

117. Patesi in Mesopotamian and patah in Egypt are known the chief persons in the Temples, where education was taught. - History of Religion, P. 202.

Patesi and Patah are derived from the Tamil word Padai (படை)

118. உருவம் அல்லது உரு என்ற தமிழ்ச் சொல் லுக்கான் ஆழமான பொருளை விளக்கும் சொல், எபிரேய மொழியை விடுத்து, வேறு மொழிகளில் காணப்படவில்லை. உரு என்ற சொல் லுக்கு ஆங்கி வத்தில் wind, breath, cloud, fog, figure என்றவாறு பொருள் சொல்லப்படுவதை எபிரேய மொழியியலார் ஏற்கவில்லை.

119. 1. உலகநாடுகளின் பெயர்கள் தமிழ் மூலத்தைக் கொண்டுள்ளன.

2. சமவெளிகள் (படன்) தமிழ்ப் பெயர்களாகவே உள்ளன.

3. ஆறுகளின் பெயர்களும், (நெல், யூப்ராஸ், தெகிரீசு, யோர்தான்) தமிழ்ப் பெயர்களே.

4. கோடு (ஆடு) - goat எனவும், பொல் -(எருது) Bull எனவும் (பொலி காளை என்ற சொல் வையே நோக்குக)

காட்டு விலங்கான பூனை - cat எனவும், கள்வனைப் பிடிக்கும் நாய், களவு (kelev) என்றும் ஆளி (அமிமா), ஆளியோ Leo- என்றும்.

தொங்கும் நாக்கால், தொக் என்ற ஒலிப்பில் Dog என்றும் கோ அரர் (பாம்புகளின் அரசன்), கோப்ரா (Cobra) என்றும் சேல் (மீன்), சில (Seal) என்றும் சுமை தாங்கியை (கழுதையை), தாங்கி (Donkey) என்றும், பலவாறு விரித்துக் கூறலாம்.

120. தமிழர் வரலாறு, ஞா. தேவநேயன், முன்னுரையில்.

121. மேலதே.

122. கிரஹாம் ஹான்காக் (Graham Hawcock) : தினமலர் செய்தி, நாள் : 18-12-2002

123. Indus script Among Dravidian speakers, Dr. R. Malthivanan, P. 42.

124. சிலப்பதிகார மூலமும் அரும்பதவுரையும் அடியார்க்கு நல்லார் உரையும், டாக்டர் உ.வே.சா. ப. 228.

125. Sumerian script: This stage was reached by the Sumerians probably in the 4th millennium B.C. D.O.B., P. 21-22.

126. The Sumerians introduced the sound (phonogram) system, even when it occurs elsewhere than in the world. D.O.B., P.21.

127. The science and civilization in India, A.K. Bag, P.121.

128. In the Sumerian syllable, however, and in its use for Akkadian, the logograms survive with phonogramas. D.O.B., P. 22.

129. The Sumerian usage in Akkadian was probably early in the 2nd millennium. Ibid., P. 22.

130. Ibid., P. 22

131. At Ugarit, the cuneiform signs were adapted to an alphabetic script by 1400 B.C., D.O.B., P. 22.

132. Ibid. P. 22.]

133. Phoenician scripts;: There is some question as to whether the Phoenicians actually invented the alphabet or adapted the concept from an earlier source. F.A.L., P. 13.

134. Indus Script, P. 42.

135. 1. Exerpts from Lothal -The Indus Civilization, S.R. Rao.

2. Excavations made by Koldewey during 1899 -1917. A.D. (Babylon)

3. Taylor and his group, 1953. A.D., (Ur)

4. Sir Leonard wooley, 1922 -34 A.D., (Ur).

136. The rise of Mesopotamia and after Guti invasion was a Sumerian renaissance of which Ur was the centre. The third dynasty of Ur began with Ur - Nammu (may be Nambi of Ur) about 2120 B.C., who made the city independent and took the title "King of Sumar and Akkad."

137. There (Babylon) they being known as Sumerians, began building houses, according to Genesis after the pattern of those left at Mohejo -Daro or other cities of India.

-Rev. Fr., Heras, New Review, Vol. VIV.

The Hametic Indo- Mediterranean Race.

138. The migration of Tamils towards the west:

Quoting some legends of the Sumerians themselves, came into the plain of shinnar (which is in Babylon) card dwelt there and in recent years excavations so far away to the East civilization which has certain elements in common with that we find in Mesopotamia. The Sumerians believed that they came into the country with their civilization already formed, bringing with their the knowledge of agriculture, of working metal, of the art of writing since then said they no new inventions have been made and of as our excavations seen to show, there is a great deal of truth in that tradition, than it was not Euphrates valley that the arts were born and though it is likely have been the Indus Valley either later research may well discover some sight between these two extremes where the ancestors we have Sumerian developed the first civilization of which we have any knowledge.

-Sir Leonard Wooly, UR of Chaldeans, PP. 19- 20.

139. Under water dig pushes back Indian (Indus) Civilzaiton to 7500 B.C.:

New Delhi, January 16,2002:

An innocuous looking piece of wood picked up form the sea bed in the Gulf of Combay along with a horde of other artifacts is set to push back Indian civilization's antiquity to 7500 B.C. The carbon dating of the artifact recently carried out by the Birbal Sahani Institute of Paleobotony and the National Geophysical Research Institue, Indicate the settlements, accidentally discovered by the team of oceanographers, could be one of the oldest Neolithic sites discovered in India..... Thus the news goes on.

140. தினமலர் நாளிதழ்ச் செய்தி.; 18.12.2002

141. Orgin of Man:

Presently scientists think that our palanet is about 3 billion years old, that plant and animal life appered some 500 million years ago, and that the oldest cartaintly human fassils date from about 6,00,000 years ago., i.e., Java and olduvai "Chellean" man.

(For the discoveries of L. Leakey at olduvai Gorge in Tamzania, East Africa. See Nat Geo Sept., 1960; Oct. 1961; Jan. 1963; Feb. 1965; and Nov. 1966).

A dispute exists about the human quality of older remain on the evolutionary tree, namely and south Africa that go back over a million years; but there is a increasing likelyhood that these older types will be accepted as "Men" Java and Olduvai "Chellean" represent an early human stage (Homoerectus) that lasted through stages represented by finds at Heidelberg (5,00,000 B.C.), Peking (2,50,000), down to in English and stemhein in Germany (2, 50,000), down to about 40,000 years ago and the classical Neanderthal men and their contemporaries (the cave men of the movies and cartoons).

Begining about 40,000 years ago, fully modern skeletons, (Homo sapiens) first appear in Europe (Cro - Magnon, Combe capelle - Brunu, Grimaldi.) These seem to have been anticipated in south west Asia by the pre -modern types, and as the skul group from Mt. Carmel (75, 000 B.C.).

-The Jerome Biblical Commentary, Vol. I and II, P. 672.

142. Braid wood, R.J., Pre -historic Men, VIth Ed., Chicago, 1963.
143. Ibid.,
144. Excavations in Mesopotamia:
  1. Babylon city was excavated by Koldewey under the auspices of the Deutsches Orientgessellschaft (1899 - 1917).
  2. The Ur site was identified by Taylor in 1853 and was systematically excavated on a large scale by a joint expedition of the British Museum and the university of Pennsylvania (1922- 1934), directed by Sir Leonard Woolley.
-Dictionary of the Bible, PP. 74. 909.
145. A.N.E.T., 99.
146. Ibid., 42-52.
147. Ibid., 72-99.
148. The Akkadian Text is a translation of the Sumerian original.
-D.O.B., P. 321.
149. There are a number of points of possible and probable Meso and Sumerian contacts with the old testament. wherever the contents appear, the Hebrew into a vehicle of their own beliefs -D.O.B., P. 312.
150. Gilgamesh is divided into 12 tablets or contos - D.O.B. P. 311.
151. தார் : சுட்ரொடு குழ்வரு தாரகை மேரு - பரிபாடல், 19:19.
152. உவா: மான்கண்,கான் தேர் அகன்று உவா -புறநாலூறு, 374: 10.
153. Ursha Nabi: Gilgamesh meets the boat man Ursha nabi - Tablet X. Gilgamesh.
154. Nabi: One who speak foe others, D.O.B., P. 694.
155. Long ago : Hence the flood of the Mesopotamian and Biblical stories cannot be identified with any flood of which historical or archaeological evidence has been found in Mesopotamia. Even in the most ancient form of the story, the flood was described as some thing which happened "long age" long before historical preserves the memory of some unusually disastrous flood of pre- historic times, which has grown out all proportions in successive forms of the narrative. -D.O.B., P. 190.

156. எபிரேய மொழியில் தமிழின் வேர்ச்சொற்கள் என்ற ஆசிரியரின் நூலைக் காண்க.

157. A week of rain in the earliest story to 150 days in the priestly narrative -D.O.B., P. 190.

158. A.N.E.T, 93-95.

160. ANET.,43 -47.

161. A list of Babylonian kings shows ten kings before the flood and here the last hero of the flood is Zeisudra. _J.B.C. P.14.

162. Enoch: The seventh king was carried off to the god as was Enoch. J.B.C.,P. 14.

2. Enoch: The Seventh in the line is of special but mysterious significance. He lived 365 years, a number corresponding perfectly to the number of days in a solar calendar. He walked with God signifying intimacy with the divine.

Gen. 17:1.

(இவன் வானிலை அறிந்த கணியனாகவே இருந்திருக்க வேண்டும். வானத்தோடு தொடர்புடையவனாதவால், கடவுளே இவனுக்கு இவற்றையெல்லாம் சோல்லிக் கொடுத்தார் என மக்கள் கருதி யிருக்க வேண்டும். - ஆசிரியர்)

163. D.O.B., P. 75.

164. J.B.C., P. 212.

165. Deluge: The, Mesopotamian stories and the quarrels of Gods which followed is replaced by the Biblical story. - D.O.B.,P. 190.

166. Hence the flood of Mesopotamian and Biblical Stories can not be identified with any flood of which historical or archaeological evidence has been found. - Ibid.

167. Noah - Naham: J.B.C., P.

168. Nahas = Serpent. D.O.B., P.602.

169. Genesis, 6: 12.

170. Gophar wood : A unidentified wood not mentioned elsewhere; gopher is merely the Hebrew word for it Gen. 6:14.

-T.N.A.B., P. 10.

171. Genesis; 6:15.

172. எபிரேய மொழியில் தமிழின் வேர்ச்சொற்கள், பக. 110.114.
ம.சோ. விக்டர்.

173. Teppam: J.B.C.,

174. Meaning uncertain, the region inwhich the ark of Noah settled after the dege. Gn. 8: 4./ D.O.B., P.51

175. Ur. artu- It is identical with Urartu, mentionaed often in the Assyrian records of the 9th -7th Centuries B.C.
ஊராற்று என்ற சொல், ஆற்றாற் என்றவாறு அறியப்படும் ஆற் றாற் என்ற சொல், சிந்துவெளியைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம். ஆசிரியர்.

176. Joshua: Conquest of Canaan. Chept. 1-4.

177. Deculian : The Greeks told the story of Decaulian who seems to be a classical version of the Biblical Noah. - Parallel Myths, P. 127.

178. ANET, 104 - 106; 43 -44.

179. Parallel Myths, P. 127.

180. Plate techatronics: A model of the structure and dayamane of the Earth's crust, developed in the 1906 s to explain and realate observations such as continental drift, mid - ocean earthquakes and volcanic activity. The theroy proposes that the Earth's lithosphere which may include both continental and ocean crust and which more relative to one another. Plate boundaries are defined by major earthquake zones and belts of volcanic activity. New Plated Material is generated by basaltic lava erupted along mid- ocean ridges and eventually consumed at subduction zones at the site of deep ocean trenches. Plate motion is most probably driven by convertion currents within the mantle on which the plates float. - The Cambridge Ecyclopedia, P. 871.

181. Ozone Layer: The Part of the stratosphere at a height of C. 22km/. 14 miles inwhich the gas ozone (o3) is most concertrated It is produced by the action ultraviolet light from the sun on oxygen (O2) in the air. The ozone layer shields the earth from the harmful effects of solar ultraviolet radiation. Ibid, P. 824.

182. D.O.B., P. 188.

183. Ibid.

184. ANET, 93-95.
185. Ibid., 43-44.
186. Leviticus : 17: 10-14 and Deuteronomy 12: 23.
187. Genesis, 1:26.
188. Ibid., 1:27.
189. Ibid., 2: 8.
190. Ibid.,
192. Ibid., 1:2; Isaiah, 34:11.
193. Genesis, 2:18.
194. Ibid., 2: 19-20.
195. Ibid., 2: 21-23.
196. Ibid, 2: 24.
197. Ibid, 23: 25.
198. Ibid, 3 : 20.
199. Ibid., 4: 25
200. History of Religion, P. 201.
201. பரிபாடல், 3:13.
202. யோவான், 1:1.
203. பரிபாடல், 3: 11-12.
204. A NET., 60.
205. திருமத்திரம், 428.
206. Genesis, 1: 1-3 to 2: 1-44
207. Ibid, 2: 5-14.
208. Pishon : Pishon would be the Indus. -The New American Bible, Conc. P. 47.
209. Ibid.,
210. Jerome Biblical Commentary, P. 36.
211. D.O.B., P. 890.
212. Genesis, 11:2.
213. Hebrew: One form the othr side of the river. _Concise oxford, P. 660.

Apuru - Hebrew, the words derived from Appura (Tamil)

214. Genesis, 2 and 3 chapters.

215. Ibid, 2:19.

216. Toppuah (Hb.) = Apple, D.O.B., P. 48.

217. Sarap (Hb.) = snake, D.O.B., P. 211

218. Abba = Father. A word uttered by Jesus -Mark, 14: 36.

219. Nod: A Country in the eastern side- Bible. D.O.B. P. 114.

220. பாவானர், தமிழர் வரலாறு.

221. Geneology : J.B.C. P.

222. Ibid.

223. Ibid.

224. Ibid.

225. Adam: Sri Lanka, Lonely Planet Publications,

226. Genesis, 8:22.

227. The region inwhich the ark of Noah settled after the deluge (Gn. 8:4) It is identical with Urartu, mentioned in the Assyrian records.

Urartu was located in the mountains of Armenia around lake Van. - D.O.B., P. 51.

228. சிலப்பதிகாரம், 11: 19-23.

229. Genesis, 9:7.

230. புறநானூறு, 9: 3-4.

231. Reg. Veda Sanhita, Edited by H.H. Wilson, Vol 6 (VII; VIII; III: Sukta XI : 10.

232. திருக்குறள், 43.

233. திருமந்திரம், கடவுள் வாழ்த்து, பாடல் 2.

மேற்றிசைக் குள்தென் திசைச்கொரு வேந்தனாங்
கூற்றுத்தத் தானென்யான் கூறுகின் ரேனே.

234. தரை என்ற தமிழ்ச்சொல்லே தர (Dra) என்று, சமற்கிருதத்தில் திரிந்துள்ளது. தரையிலிருந்து கையால் பறிக்கப்படும் பழம் என்ற பொருளை தரைக்கை என்ற தமிழ்ச் சொல், திராக்ஷ எனத் திரிந்துள்ளது.

தொடக்கத்தில் கருப்பு நிறப்பழங்களே அறியப்பட்டதால், கருப்பு என்ற தமிழ்மூலம் சொல்லைக் கொண்டே, கிரேப்ஸ் (grapes) என்ற ஆங்கிலச் சொல் உருவானது.

235. Cashew : A Portuguese word as caju

Caju is pronounced as cayu.

Cai (Tm.) - Cayu (Port.) - Cashew (Eng.)

236. Genesis, 11:1.

237. The New American Bible, F.N. to the word Shem. P.22.

238. Shem = Name or surname. Hebrew Pharase Book, Lonely Planet Publicaions, Australia, 1999, P. 249.

239. Elam: Son of Shem. Genesis,10:21.

240. Elam : A country. The ancient territory of Elam lay to East and north East of the Valley of the Tigris in the Zagros mountaions. or more details, see D.O.B., P. 224- 225.

241. Shur : Sun god. The god of city and the people was also called Shur or Ashur. Assyrian the word is derived from, Ashur. This was the oldest Assyrian capital,situated on the right bank of the Tigris - D.O.B., P. 63.

242. Aram: He is the son of Shem Genesis. 10 :22.

243. Peleg: Genesis, 10: 25.

244. Aram: A reigion between Euphrates and Tigris. This region is called Padam Aram in another tradition. The people who lived in Aram were called Arameans. Jacob is once called "an Aramean vagabond" and Labon is called Aramian.

Armaic: The languages spoken by the people of Aram.

அறம் - வாய் (மொழி) என்டதே, அறமாய் -அறமாயிக் என்று திரிந்தது என்க.

245. Table of Nations: The name frequently given to the geneology of Noah and his sons. Genesis 10; I Chronicle, 1: 4-24.

The table describes the world and its people as known to the author, this world is the land adjacent to the Eastern Mediteranean. Begining with North Coast of Africa, West of Egypt and moving counter clockwise, this area includes North Africa (Modern Lybia) Egypt and Nubia, the Arabian Peninsula, Palestine and Syria, Mesopotamia and the Iranian Plateau. Asia minor and possibly the north coast of the Black sea, the Aegean archipelage and continental Greece, very possibly south Italy and Sardinia, possibly Spain and Phoenician in North Africa and Tunisia.

The principles, of the grouping of peoples under the sons of Noah are geographical people who live in adjournig lands and who speak cognate languages are grouped together.

Thus the sons of Yaapet (Noah's third son) are Indo Europeans, the sons of Shem are Semite (the name is retained by modern ethonology), the sons of Ham (second son of Noah) are Hametic i.e. African.

The motives for exceptions in these groupings are historical and geographical. Thus Elamites (the people of Elam are included with the Semites. Arabian tribes and Cannan are included with the Hamites.

The table is principally from the sources of the Biblical authors and the material is older than the Biblical sources. _D.O.B., PP. 864 - 865.

246. Semites: They designated a group of olive eomplexion and heavy dark bread and hair. - D.O.B. P. 785.

247. See the ref. said in 236.

248. Genesis, Chapter 10.

249. Yaavan: The Hebrew word is corrputed as Ion in Greek. Yaavan is the son of Yaapet - Genesis, 10.2.

250. மோழி மரம்: பல்வேறு செய்திகளின் அடிப்படையில் படிய விடப்பட்டது.

Dr. Lehvovari: Recent linguistic research has shown that Dravidian occurs in south west Asia- History of Tamil nad, P. 19.

252. Dr. Subramaniyan: The Dravidian speech was introduced into India by group of people who migrated from the original home i.e., form the Eastern Mediterranean region to south India. -Ibid P.20.

253. சவரிராயப் பிள்ளை: தமிழர் சரித்திரம், ப. 11.

254. பாவாணர் : தமிழர் வரலாறு.

255. பி.தி. சீனிவாசய்யங்கார்: தமிழர் சரித்திரம், ப. 242.

256. Sumerians : The creators of cilivazation in Lower Mesopotamia were the Sumerians, a people unknown to us a century ago and who still constitue major mysteries of history. We are not sure of what were, their language. J.B.C., P. 673.

257 to 266:

Informations taken from:

1. Jerome Biblical Commentary,
2. Dictionary of the Bible,
- 3: Men and Message of the Old Testament,
4. The New American Bible.

267. புறப்பொருள் வெண்பா மாலை.

268. சங்க இலக்கியங்களின் தவறான குறிப்புகள்.

269. யவனர்: அவந்திக் கொல்லரும் யவனத் தச்சரும்- மணிமேகலை, 19: 108.

270. ம. சோ. விக்டர்: ஆய்வாளரின் 14 ஆய்வு நூல்களில் இவை விளக்கப் பட்டுள்ளன.

271. ஆங்கில மொழி: தொன்னுால் விளக்கம்.

272. எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே - தொல்காப்பியம், சொல். 640.

273. Ur: Meaning is uncertain. D.O.B., P. 909.

274. Euphrates: Epuratu (Ak.) D.O.B., p.253.

275. Apiru : That side. other side of the river (Tigris) Oxford, P.408.

276. Indus civilization : Maedonell believes that this amazing civilization was derived from Sumeria.
 Hall believed that the Sumerians and early Indus from some parent stock and culture.
 Prof. Hall says that India must have been one of the earliest centre of human civilization and it seems natural that the people who came from the east to civilize the west were of Indian origin, especially when we see with our eyes how very Indians the Sumerians were in type.
 - Thamizhar charithiram, P. 249-250.

277. Ibid., P. 275.

278. தமிழர் வரலாறு, ஞா. தேவநேயன், நேசமணி பதிப்பகம், காட்டுப்பாடி, விரிவு. 1967.

279. The Hebrew in the Nuzu documents all have the Sumerian and Akkadian names. D.O.B., P. 346.

280. Creation: The Hb. Biblical author was not able to go beyond the formless choas which he has in common with Mesopotamian mythology. D.O.B., P. 159.

281. Peter, F. Ellis, Men and Message of the old Testament, Mount Saint Aephonsus Seminary, New york, 1963, Appendix, Panaorama of Biblical History.

282. Adappa: Ea wanted to make Adappa immortal, but Adappa ruined his chances by making a mistake.
H.O.R., P. 205.

283. Adam: The man who was made of dust from the (red) soil, D.O.B., P. 12.

284. So the Lord God formed out of the ground vairous wild animals and vairous birds of the air and he brought them to the man to what he world call them; whatevr the man (Adam) called each of the world be its name. The man gave names to all the cattle, all the birds of the air and all the will animals. (Gen. 2:19-20.)

285. Gensis, 11:2.

286. Ibid., 11:1.

287. Ibid., 11: 5-8.

288. டாக்டர். பி. ஆர். அம்பேத்கர்,
குத்திரர்கள் யார்? தமிழ் பெ. சுந்தரம், சாந்தா பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை, 1994. பக்.13.

289. David Crystal, Ed.,
The Cambridge Encyclopedia, Cambridge Press, 1994, P. 145.

290. Ibid., P. 543.

291. காயம்: வியல் ஞாலத்து அகலமும்,
வளி வழங்கு திசையும்,
வறிது நிலையீய காயமும் - புறநானாறு, 20: 2-4.

292. ஆ: ஆநா ணிலைமதி யலர்தரு பக்கம்போல் - பரிபாடல், 11:31.

293. மாயம் : மறவியில் சிறப்பின் மாயமா ரணையை - பரிபாடல், 3: 70.

294. The Cambridge Encyclopedia, P. 145.

295. Ibid., P. 1030.

296. உல் - உல்கு: உல்கு செனுக்குறைப்பாதாது - பட்டினப்பாலை, 125.

297. Olam: There is no single word in Hebrew which can be translated as world. When the visible universe is mentioned in a single phrase it is Heaven and Earth, Olam, D.O.B., P. 942.

298. Cambridge, P. 831.

299. Ibid., P. 636.

300. Ibid., P. 476.

301. Ibid., 1180.

302. Ibid., 288.

303. R.B. Newton : From the cretaceous rocks of Madagaskar, six species of erectceous fossils were exaninded by Mr. R.B. Newton in 1899, of which three are also found in the Ariyalur group (southern India).
 - Edgar Thurston, Castes and Tribes of Southern India Cosmo Publications, Delhi, 110 006.
 First P 6. 1909 and reprinted 1975, P. XXIV.

304. Java and Oldavvai : Java Oldvai "Chellan" respresent an early human stage (*Homo erectus*) that lasted through stages represented by finds.
 Java and Olduvai = 6,00,000 years ago.
 (For the discoveries of L. Leakey at oldvai Geroge in Tanzania. See NatGeog. Sept 1960.
 Raymond E. Brown, S.S., The Jerome Biblical Commentary, Prentice Hall, New Jersey, 1968, P. 672.

305. Lemour : A Primitive Primate from Madagaskar, Lemures (Lt). Ghosts.
 Cambridge, P. 643.

396. 1. Radha Kumud Mookerji, anthor of "Hindu civilization", P. 7.
 2. Paul Masson Oursel, Ar. of Ancient India and India, PP. 2.
 3. E. Thurson, Ar. of Castes and Tribes of southern India, PP.20-22.
 4. Prof. Arthur Thomson, Ar. of "Outline of Science," P. 2.
 5. B.C. Mazundar. Ar. of Modern Review's essay, July, P. 1912.

and also, Kalidas Naig, Keane, Hacekel, Bernard Jaffee, Wells, Grame Williams, Puranalingam Pillai, P. T.S., Iyengar, G. Devaneyan, A. Coomarasamy.....

-ந.சி. கந்தையா பிள்ளை, தமிழர் சரித்திரம், ஆசிரியர் பதிப்புக் கழகம், சென்னை -1, 1939.

307. சிலப்பதிகாரம், 11:22.

308. கிட்கிந்தா காண்டம், 47 ஆவது சருக்கம், 19 ஆவது சுலோகம் - வான்மீகி இராமாயணம்.

309. தினமலர் செய்தி, நாள் 18.12.2002.

310. மேலதே.

311. ம. சோ. விக்டர், எபிரேயத்தின் தாய்மொழி தமிழே, ப. 50.

312. மேலதே.

313. Ut - napisitum: A resident of Shurippak on the Euphrates who is protected from the deluge by the god Ea. D.O.B., P. 189.

314. Siu - Sudra: Xisuthrou (G.K.) Sei suthiran (Tm). A hero of flood D.O.B., P. 189.

315. Decaution : The Greeks told the story of Decaution who seems to be a classical version of the Biblical Noah. Bierlair, J.F., Parallel Myths, Bellantine Books, New York, 1994, P. 127.

316. Noah story : It must be admitted, as almost all modern critics do, that the Biblical story exhibits the same tradition which we find in the Babylonian and Sumerian stories. ANET, 43-44; 105-106.

317. Egyptian Story: Orisis and Horus slipped into the sea. Jane Sellers, B., The Death of the Gods in Ancient Egypt, Penguin, London, 1992, P. 123.

318. Lamures: The souls of the dead with no family, the so called Lemures were thought to be malicious. H.O.R., P. 283.

319. Hawiian story: The native Hawaiians also talk of a flood called, Kai -Ka- Hina-lil- translated as “Sea that made the chiefs fall down”

Parallel Myths, P. 127.

320. Tebah: The Ark. Ex. 2:3. J.B.C., P. 15.

321. யா: பொத்தில் நாழி வத்த யாஅத்து - குறுந்தொகை, 255: 1.

322. தினமலர் செய்தி, நாள் 18.12. 2002.

323. மேலதே.

கிழேக்கச் சொற்கள்

1. திரை : சிதைந் தார்ப்பத் திரைபொரு முந்தீர் - மணிமேகலை, 4: 32.

2. Air : Mixture of Oxygen and Nitrogen.

அயிர் : அயிரும் வளையு மார்ப்ப வயிர- முல்லைப்பாடு, 92.

3. Anthrops = Man. O.D., P. 30.

4. News : water .O.D.,P. 26.

5. A collection sheets were called Biblion, or book and from the Greek “Ta bi blia” or the Books, the English word Bible was derived. Lenanon, . 152.

6. Crux: cross. O.D.,P. 201.

7. Christ, the word is derived from chrio, Gk. D.O/B., P. 569)

8. Compio : Fighter O.D.,P. 135.

9. Dactyl : Palm leaf. O.D.P., 215.

தகடு : விலங்கொளி வயிரமொடு பொலந்தகடு போகிய, சிலப் பதிகாரம், 27: 205. பொலந்தகடு =பொற்றகடு.

10. Deimon : Evil spirit, Demon (Eng). O.D., P. 227.

A super natural evil being in ancient Greece.

11. Diaspora : Dispersion. D.O.D., P. 198.

11. Deo, A.A., 17: 34.

12. Ecbatana : Ezr.6:2.

13. Enuchos: Bed chamber attendant, espeaially employed at an oriental bed chamber or court. O.D.P.,297.

அனை, அணி= எழிள் மிகவுடைய தீங்கணிப் படுதூம் - குறுந் தொகை, 247:1.

14. Exodus: Mass departure. Eg. Isralites from Egypt to Istael.

Hodes =way. O.D., P. 303.

15. Kolpos : Deep hollow; stretch of sea consisting of a deep incent with a narrow mouth. O.D.,P. 390.

குளம்பு: குளப்புவழி யன்ன கவடுபடு பந்தல் - பொருணராற் றுப்படை, 4.

வெள் உளாக்கவிமான்கவி குளம்பு

புறநானாறு, 15:5

16. Gramma : samall weight. Metric unit to one thousandth of a Kilo gram. O.D.,P. 380.
17. Hora: Time. O.D., P. 426.
18. Kanna ; A hollow jointed stem of giant reeds or grasses. O.D.,P. 116.

கணை: கணை பொருது கவிவன் கையால் - புறநானாறு, 7:3. O.D.P., 116.
19. Leo: Brave or celebrated person. Lion O.D.,P. 516.

ஆளி: யானையின் தந்தமும் அரிமாவின் முகத்தையும் உடைய விலங்கு. சங்க இலக்கியம் பொருட் களஞ்சியம், பக. 184.
20. Magos or witch: witch craft. O.D., P. 533.

மாகம்: முந்தீர் நப்பாற் டிமிற் கச்டர் போலச் செம்மீனிமைக்கு மாக விசம்பின் - புறநானாறு- 60: 1-2.
21. Melan: Ancient malan (ink) was marnu factured from carbon, probably obtained from soot, suspended in a solution of gum .D.O.B., P. 389.

மால் : தல்ளாளி கொண்ட வணங்களை நேமி மால் - பரிபாடல், 13:6.
22. Nereus: The name of a water god and a personal name. (Rev. 16: 15) D.O.B., Pe. 612.
23. Papyrus : Also known as Gome in Hb. and Egy. A reed which in ancient times grew abundantly along the banks of Nile. ANEP, 124, 296.

பை: பையப் பசந்தன்று நுதலும்; சா அய் - அகநானாறு, 95:1.
24. Pentekoste: The 50th day A. Jewish festival.

It is reckoned by counting 7 weeks from the beginng of the graim harvest and the next day is the pentekoste day. D.O.B., P. 657.]
25. Pentetuech: The Book of five volumes. D.O.B., P. 653.

(Genesis, Exodus, Leviticus, Numbers and Deuteroromy),

சுமேரியச் சொற்கள்:

1. Adapa : other (Sumerian) mythological texts explained how the first man came into being. Adapa (Created by the god ya or Ea) and how this first man lost his immortality. i.e., the origin of death. Ea wanted to make Adapa immortal but Adapa ruined his chances by making a mistake.
 ஆ: ஆநா னிறைமதி யார்தரு பக்கம் போல். - பரிபாடல் - 11-31:
 ஆதி : ஆதி பகவன்முதற்றே யுலகு- திருக்குறள், 1:2.
 -History of Religion, P. 200.
2. Anu : Anu comes from the Sumerian word an (sky), and was apparently simply the personification of sky.
 -History of Religion, P. 200.
3. Aruvuru or Aruru: The God creates Enkidu who lives in a state a nature with wild beasts. D.O.B., P. 311.
4. Baru : The priests (Baru), were specialists in divination; not only private citizens came to them for advice about the future, but the kings as well - History of Religion, P. 206.
5. Ea: The god Ea was worshipped by sea coast communities and was portrayed as halfman, half fish. -History of Religion, P. 200.
 யா. பொத்தில் காழி வத்த யா அத்து - குறுந்தொகை, 255: 1.
6. Enlil Some believe that it comes from the Sumerian word lil (wind, breathing, shadow, spirit.) In written sources lil is referred to as the king of floods, wind mutaion, kind of the country etc. H.O.R., P.20.
7. Enuma Elis: ANET, 60-72.
 ஈன்: குன்முதிர் மேடைக்கு ஈன் இல் இழை இயர் - குறுந்தொகை, 85: 3.
8. Gilgamessh: ANET, 42-52; 72-99.
9. Gute or Kutah: 2 K. 17.24. A city of ancient Mesopotamia.
10. Innia : Innina became known as Ishtar.
 Ishtar (Sumerian) - Ashtart (Ak).-
 Ishtar (Assyrian) - Astarte (Semitic).
 -History of Religion, P. 201.,
11. Nabu: Patron god of kutha. - H.O.R., P. 201.

12. Nannar: The ancient sin (moon) god, was the patron of the city of Ur. H.O.R., P. 201.

நன்னன் : சூழியானைச் சுடர்ப் பூண் நன்னன் - அகாநானாறு, 15:10.

13. Nippur : Sumerian hamlet. D.O.B., P. 851.]

14. Patesi : The Patesi was both the chief (king) and priest. H.O. R., P. 199.

15. Land of Shinar or Sennar: This means the land of Sumerians J.B.C., P. 635.

16. Sin : The moon god of Ur. H.O.R., P.206.

17. Sumerians : A people unkown to us a century ago we are not sure of what race they were. Their language in unaffiliated with any other known language living or dead, - J.B.C., P. 670.

சமர் : தலைமிலை நின்ற தையல் பலர்தொழும்
அமரி குமரி கவுரி சமரி
-சிலப்பதிகாரம், 12: 66.

18. Surupak: Babyloinan wisdom Literature, W. Lambert, Oxford, 92 ff.

Journal of cunieform studied I, S.N. Kramer, 1947, N. 208.

19. Ur -Nammu - A king. D. O.B., P. 851.

நம்பி: நம்பிக் கிளையோர் நங்கையைக் கொடுத்து - சிலப்பதி காரம், 16: 76.

நம்பி பிறந்தான் பொலிகநங் கிளையென - சிலப்பதிகாரம், 13:21.

20. Sei sudra: The Instrucions of Sirupak contain the advice of a king to his son Ziusudra, the hero of the flood in Sumerian version. J.B.C., P. 491.

The Sumerian poem is translated as:

“O my (son), instruction I offer thee, take my instruction,
O Ziu sudra, a word I would speak to thee, give ear to my word.

My instruction do not neglect,

My spoken word do not trangress.”

-Babylonian Wilsdon Literture, No.93.

சேய்: யாம் சேய் பயந்தனம்- ஜங்குறுநாறு, 70:4.

Sei Suthrian (T.m)- Sei Sutra (Sum). - Xioxuthroas (Gr.).

அக்காடிய சொற்கள்:

1. Akkad: The name was given to the region of Mesopotamia, north from babylon to Assyria; the double name Sumerian and Akkad designated Mesopotamia, south of Assyria to the Persian gulf. D.O.B., P. 19.
3. Aliyan: As the storm - god who rules the weather, he is the giver of fertility. D.O.B., P. 72.
4. Bab -ilu : Bab-el (Hb.), Bab -ilu (Akkadian), Probably gate way to gods. - D.O.B., P. 74.
5. Idikalat :Hiddekel (Hb.), Idikalat (Akkadian)-Genesis 2:24. Edigna (Sumerian) Meaning: Fast flowing - இடிஞ்செ பொருதிலி வார் புனர் கொற்ப துரு மிடி சேர்ந்த முழக்கம் புரையும்- பரிபாடல், 7:82.
- 6: Ilu : El represents the common word for deity in the Semitic languages (Akkadian ilu, Arabic ilu etc.) D.,O.B., P. 316.
7. Kaldu : The advances of Babylonia in astronomical observation and astrology led to the use of the word Kaldu to designate astrologer in classical Gk. and Lt. writers; this usage is reflected in Dn. 2:2ff: 5:11. as the Chaldeans. D.O.B., p. 126.
8. Kutu : Modern Tell Ibrahim in Iraq. D.O.B., p. 167.
9. Naram -Sin: The Akkadian empire extended throughout Mesopotamia during the period of Naran -sin. D.O.B., P. 851. மாறன் : கையின்தான் மாறன் கதவிடிந்த குற்றத்தால் - பதிற் நுப்பத்து, 27-30 அடிக்குறிப்பு.
10. Ninua : Occupation of the city Nineveh, Probably goes back to the 4th millennium B.C., D.O.B., P. 618.
11. Bal -Ididina: God has given a son. D.O.B., P. 567.
12. Parsillu : Iron.
சில் - சிலை: சிலை உலாய் நிமிர்ந்த - சாந்துபடு மாற்பின் - புற நானாறு, 394: 1.
13. Sakku : A rough fabric. The etymology of the word is not certain but Egyptian has been suggested. D.O.B., P. 753.
கங்கை அல்லது கோது: நறவுப் பிழிந்துபட்ட கோதுடைச் சிதறல் - புறநானாறு, 114: 4.
களிறு சுவைத்திட்ட கோதுடைத் ததரல் - அகநானாறு, 258: 16.

14. Saar - Kon : Legitimate King. D.O.B., P. 774.

கோன் : கொற்றவர் தங் கோணாடுவை - மதுரைக் காஞ்சி, 74.

15. Sikaru : Distilled Spirit, Sekar Hb., D.O.B., P. 85.

விளை தேறல் (கள்) : அமைவினை தேறல் மாந்திய கணவன் - சிலப்பதிகாரம், 27: 217.

அந்தீஞ் தேறல் மாந்தினர் மயங்கிய - சிலப்பதிகாரம், 14: 133.

தான் :தானவர் தம்மேற் றம்பதி நீங்கும் - சிலப்பதிகாரம், 26: 78.

16. Sivan : A Hebrew word for the third month of their calendar. An Akkadian loan word. D.O.B., P. 823.

17. Tan : A King II K. 7:14.

18. Tel or Tell : A mound created by long occupation of a sin in Turkey, Syria, Palestine, Mesopotamia and Iraq the mound, often an isolated eminence in the otherwise flat land of a plain or plateau, takes a very characteristic appearance which is easily recognised.

D.O.B., P. 871.

19. Uri : An Akkadian word. Meaning uncertain. D.O.B., P. 909.

○○○

எகிப்தீயச் சொற்கள்:

1. Abu : Father. T.A. E., P. 521. (Gk).

2. Aton : An aspect of the sun god at noon He is depicted, as a disc from which extend ending in outstretched hands, F.A.E., P. 59. ஆதன், ஆதவன்.

3. Bir - Kit: Lake. F.A.E., P. 521. (Gk).

4. Caravan Serai: Merchant's inn F.A.E., P. 521. (Gk).

5. Fellahen : The agricultural workers who make the majority of Egypt's population. Fellahen literally hand ploughman F.A.E., P. 521. (Gk).

6. Hayor: In the Bible (O.T.) Nile is called hayor (always with the article), an Egyptian loan word which means stream; is it the stream par excellance. D.O.B., P. 616.

7. Horus: Sky god. F.A., E., P. 60.

8. Kadesh barnea : Etymology uncertain. A Point in the desert in the journey of Israel from Egypt to Canaan (Gen. 14:7)

குமரிக் கண்டம்

9. Ka -Path : The Palace of the Ka of ptah. D.O.B., P. 212.

10. Kemet : The black land. D.I.O.B., P. 212.

மடை : வையை யுடைந்த மடையடித்துக் கண்ணும் -பரிபாடல், 6: 82.

11. Khon: Moon god. wearing a crown topped with a cresent moon. F.A.E., P. 60.

கூன் : கூன்முன் முன்னக்குக் கூர்ம்பனி மாமலர் -குறுந்தொகை 51: 1.

12. Kuhab: School. F.A.E., P. 512. (Gl).

13. Memphis (Gr.): Mop. One of the greatest and oldest town of Egypt. This site lies about 20 miles south of Cairo on the west bank of Nile. D.O.B., P. 564.

14. Papyrus (Gk): Gome Hb. a loan word from Egyptian papyrus (Gr.), a reed which in ancient times grew abundantly in the marshes of the delta in Egypt. D.O.B., P. 634.

15. Pharoah : Par -Egyptian = Great house. (an expression similar to the modern “white House” of U.S.A.

Par (Tm.) -Phar- (Hb.) - Pira (Asy)- Bri - (Eng.)

Britain,:

“The land of the Barats or Barat - ana which I have proved to be the original of the name Britian as given to the Albiabn about 1100 B.c., by western sea - faring branch of the same Sumerian or Phoenician Barats.

- L.A. Waddel, Sumerians Seals deciphered, P.10.

Taken from “Thamzihar Charthiran,” N.C., Kandhaiya Pillay, Aasiriyan Pathippuk Kazhaham, Chennai 1, 1939.

16. Potiphar : P-di- Pre Egyptian word. An officer also an Eumuch of the pharoah, who brought Joseph as a slave (Gen. 37:36).

பேடி: பாடகச் சீற்றி யாரியப் பேடி யோ - சிலப்பதிகாரம், 27: 186.

17. Pyramid: A great structure where mummies are kept.

Matab : great structure. (மடம்)

Kuttab: Small Struture. D.O.B., P. 220.

18. Ramses: An African Tribes name. D.O.B., P. 717.

Ramses I: 1307-1307 B.C.

Ramses II: 1290 - 1224 B.C.

Ramzes III: 1194 -1163 B.C., - F.A.E., P. 17.

Ses..... is born, a common type of Egyptian name.

Ramzes : Son of Ram. - D.O. B., P.586.

19. Um- Mother. F.A.E., P. 523. (Gl).
20. Ura: Rearing cobra with influted hood, associated with the goddes renenutet. This was the most charcteristic symbol of Egyptian royalty and was worn on the pharaoh's forehead or crown.
-F.A.E., P. 523.

அரா- அரவு: அரவாய்க் கடிப்பகை யையவிக் கடிப்பகை - மணி மேகலை, 7: 73.

போனீசியச் சொற்கள்:

1. Al Matan : Inn or Restaurnat: F.A. L., P. 52.
2. Baal Bekka : A tourist spot 86 k.m. from Beirut. F.A.L., 187.
3. Bateau: Boat. F.A.L., P. 53.
4. Beirut : The capital city of Lebanon. It was named after a well or wells. F.A.L., P. 109.
5. Byblos A tradition reported by Philo of Alexandria calls Byblos, the oldest with in the world, founded and equipped with walls by the god El. D.O.B., P. 110.
6. Canaan: Meaning uncertain. The land between Syria and Egyp in which Canaanite settled, were the descendants of Canaan, the grandson of Noah, D.O.B., P. 116.
7. Carmel, Mt.: A mountain on the border of Phoenicia.
(Jos.19:26). Meaning: Orchard. D.O.B., P. 121.
8. Fasoolia : Greens. F.A.L., P.90.
9. Lebanon: white. From the snows which cover the upper slopes of Lebanon most of the year. D.O.B., P. 502.
10. Melak: King. D.O.B., P. 563.
11. Melkart
12. No or Yes: No =La; yes = am. F.A.L., P. 51.
13. Nahr: River. F.A.L., P. 217. (Gl).
14. Phoemicia: Derived from the Gk. word phoenik.D.O.B., P. 675.
Phoenicians :Despote the obvious talents of the Phoenicians they maintained a trading rather than a military force. F.A.,L., P. 15.

பண் -பண்ணியம் : கொடுப்போர் கடைதொறும் பண்ணியம் பரந்தெழு- மணிமேகலை, 7: 124.

15. Phoenician Alphabet: It was also during this time (1200 B.E). the Phoenician alphabet came to be used, most likely, as an aid to international commerce. There is some question as to whether the Phoenicians actually invented the alphabet themselves or adapted the concept from an earlier source. F.A.L., P. 13.

Herodotus wrote that the Alphabet was introduced into Greece by Cadmus and his Phoenician followers. The Greeks call the new alphabet as “Phoenicia grammata”. The modern term “Phonetic” comes from the revolutionary idea of assigning symbols to corresponding sounds. F.A.L., P. 14.

16. Sadeh: Sidon Sadeh was the upper part of the city which was built on the lower spurs of the Mt. Lebanon range. F.A.L., P. 201.

சடை : வினிசடைப் பொறையூற்றத்து விழுநிகர் மலரேப்ப -பரி படிடல், 4:5.

17. Sidon: An island city of Phoenicia located at the modern Saida 28 miles south of Beirut and 28 miles north of Tyre. In ancient times the city had a double harbour protected by an island and was divided into two cities. D.O.B., P. 811.

Sidon: The eldest son of Cannan, whose generation was multiplied in Phoenicia. D.O.B., P. 812.

சிதர் : கானங்கோழிக் கவர் குரற் சேவல்

ஒன்பொறி யெருத்திற் நன் சிதர் உறைப்ப- குறுந்தொகை, 242: 1-2.

18. Tyre: An harbour city of ancient Phoenicia, consisted of two cities, the island city and the mainland city. The main land city had a direct name which appears as ushu in Ak. texts and Uzu in Eg. texts. D.O.B., P. 905.

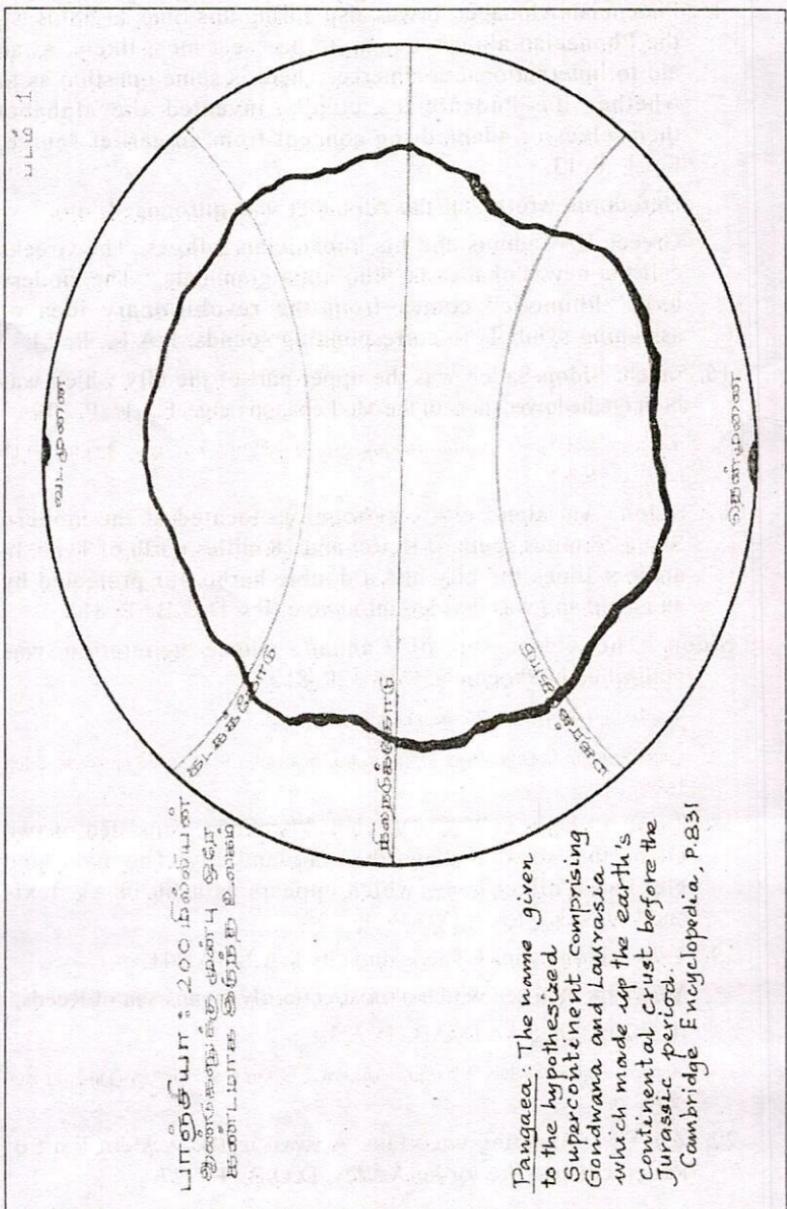
19. Yam : sidon - yam = The island city F.A.L., P. 201.

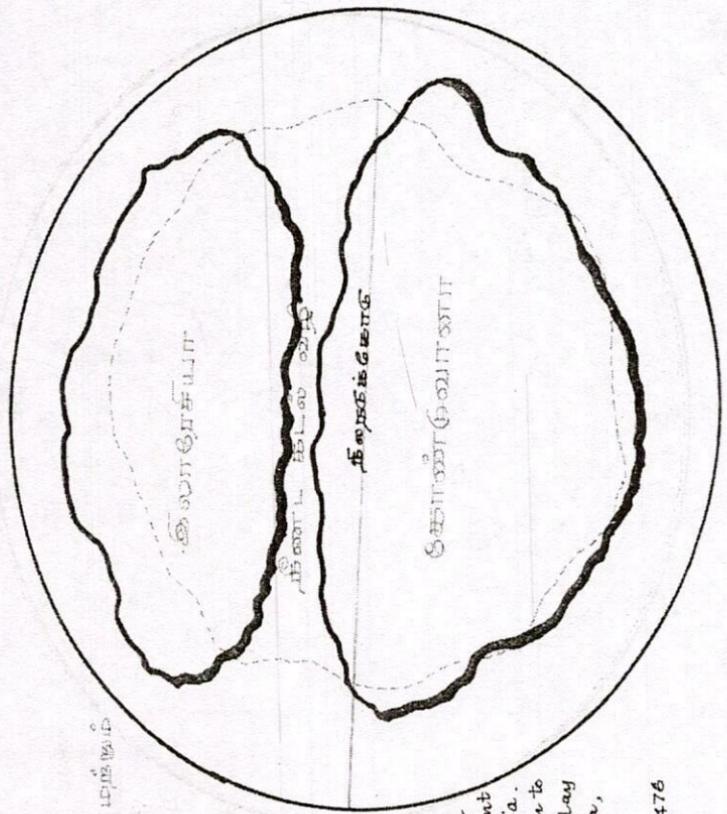
Yam sup: Red sea which almost certainly means sea of Reeds.

Ik. 9:26; 2 ch. 8:17. D.O.B., P. 723.

அயம் : அயம்வெள் ளாம்ப லம்பகை நெறித்தழை- குறுந்தொகை -293- 5.

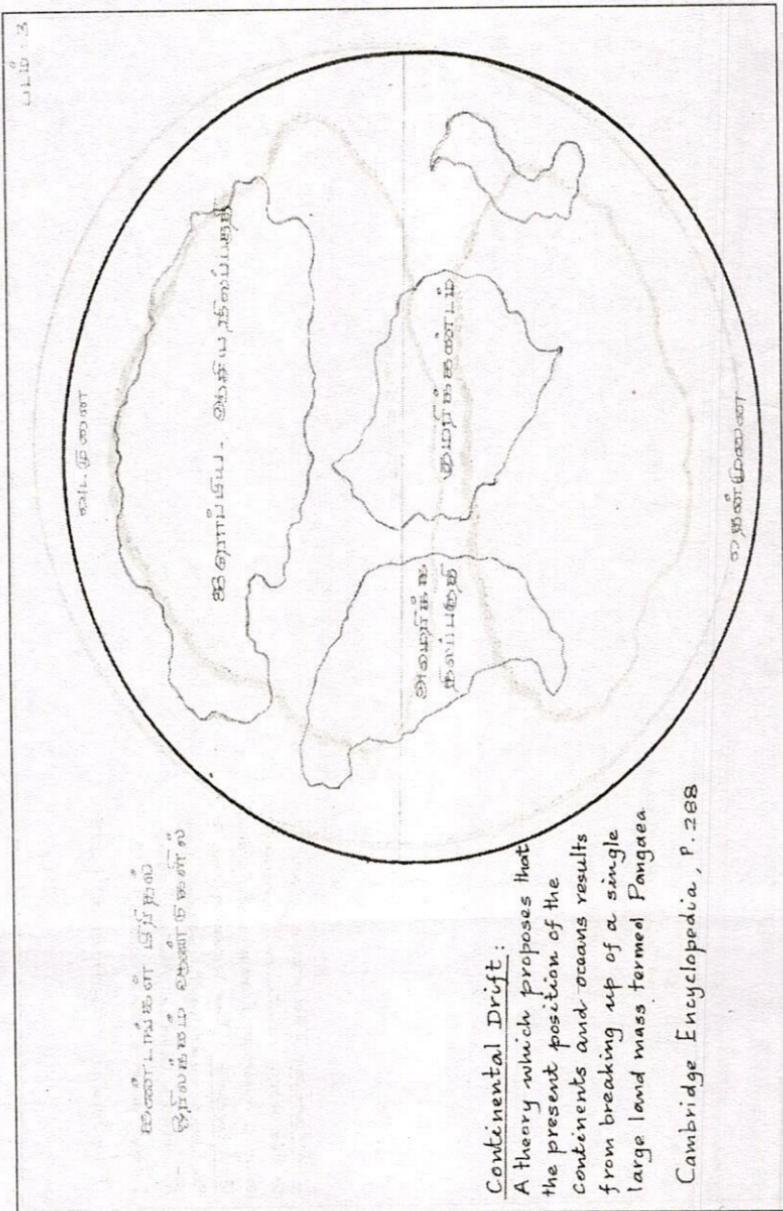
20. Zar Tan : Meaning uncertain. A town in the western limit of Phoenicia near the Jordan Valley. D.O.B., P. 947.

Laurasia: The name given to the north continent, present day N. America, Europe and Asia.

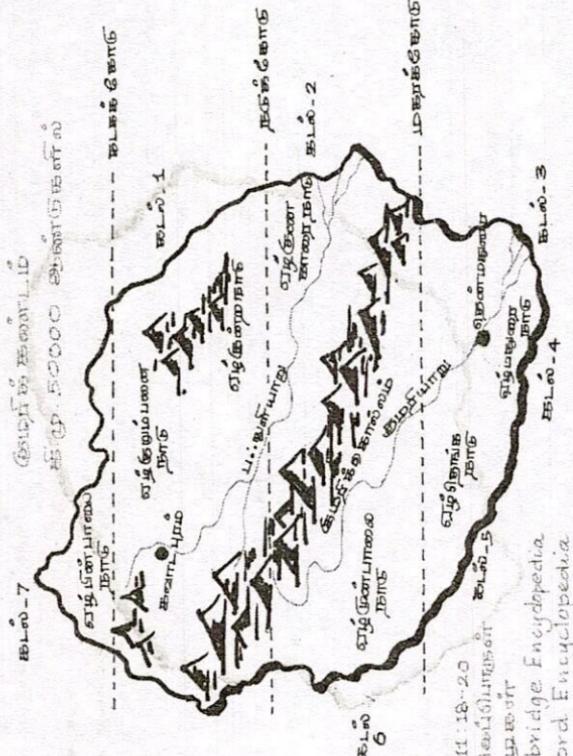
Cambridge Encyclopedia, p. 476

Continental Drift:

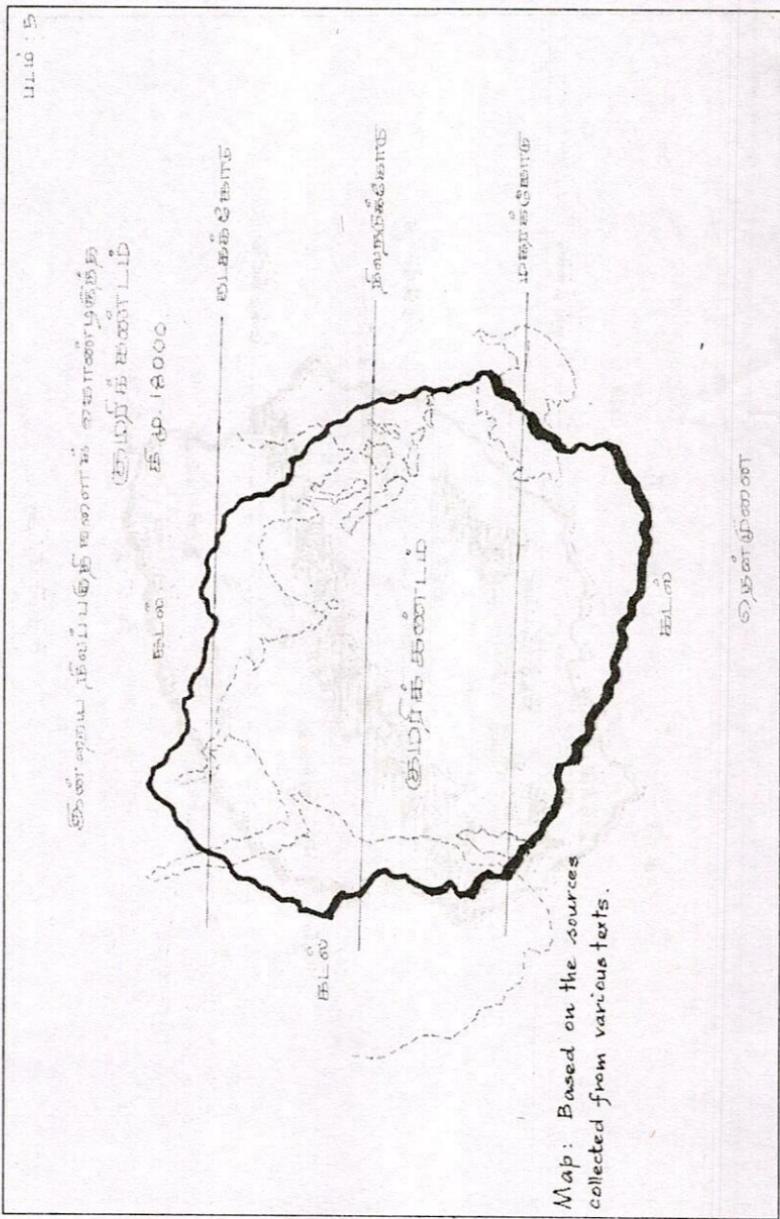
A theory which proposes that the present position of the continents and oceans results from breaking up of a single large land mass termed Pangaea.

Cambridge Encyclopedia, P. 288

தாழ்வு முதலான

1. குமரிக் கண்டம்
2. கூட்டுப்புத்தாங்குடி கிராஞ்சிலிருந்து
3. கூட்டுப்புத்தாங்குடி கிராஞ்சிலிருந்து
4. Lemuria : Cambridge Encyclopedia
5. Oxford Encyclopedia

நூற்பாட்டியல்

1. அடியார்க்கு நல்லார் உரை.
2. அம்பேத்கார். பி.ஆர். டாக்டர். குத்திரர்கள் யார்? தமிழில் பெ. சுந்தரம், சாந்தா பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை, 1994.
3. இடைக்கால இலக்கியங்கள்.
4. இராமநாதப் பிள்ளை. ப. திருமந்திரம், முவாயிரம், திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், ஆள்வார் பேட்டை, சென்னை, 1996.
5. கந்தகையா பிள்ளை. ந.கி.. தமிழர் சரித்திரம், ஆசிரியர் பதிப்புக் கழகம், பவழக்காரத் தெரு, சென்னை, முதல்பதிப்பு, 1939.
6. சாமி நாதையர். உ.வே. டாக்டர்.. மணிமேகலை அரும்பதவுரை, டாக்டர் உ.வே.சா நூல் நிலையம், பெசன்ட் நகர், சென்னை, 1998.
7. சாமிநாதையர். உ.வே. டாக்டர், சிலப்பதிகாரம் மூலமும் உரையும் அடியார்க்கு நல்லாரு ரையும், டாக்டர் உ.வே.சா. நூல்நிலையம், பெசன்ட் நகர், சென்னை, 2001.
8. சாமிநாதையர். உ.வே டாக்டர், பதிற்றுப்பத்து மூலமும் பழைய உரையும், டாக்டர் உ.வே. சா. நூல்நிலையம், பெசன்ட் நகர், சென்னை. 1994.
9. சாமி நாதையர். உ. வே. டாக்டர், குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், டாக்டர் உ.வே. சா. நூல்நிலையம், பெசன்ட் நகர், சென்னை, 2000.
10. சாமிநாதையர். உ.வே. டாக்டர், பரிபாடல் மூலமும் பரிமேழலுகருரையும், டாக்டர் உ.வே. சா. நூல்நிலையம் பெசன்ட் நகர், சென்னை, 1995.

ம. சோ. விக்டர்

11. குப்பிரமணியன். ச.வே.. முனைவர், பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், 2007.
12. பகப்பிரமணியம். ச.வே.. முனைவர், சங்க இலக்கியம், மணிவாசகர் பதிப்பகம், பாரிமுனை, சென்னை, 2006.
13. குப்பிரமணியன் ந.. டாக்டர், இந்திய வரலாறு, நியு செஞ்சுகரி புக் ஹவுஸ் (பி) விட்; சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், சென்னை, 1989.
14. சேக் சபியுர் ரெஹ்மான், அர்ரசீக் அல் மக்தும், தமிழில் அ. உமர் ஷரீப் காசிமி, நபிகள் நாயகத்தின் வாழ்க்கை வரலாறு, தாருல் ஹீதா, சென்னை, 1979.
15. தமிழ் நாவலர் சரிதை
16. பாவாணர். தேவநேயன். ஞா.. தமிழ்வரலாறு, நேமணி பதிப்பகம், காட்டுப்பாடி விரிவு, காட்டுப்பாடி, 1972.
17. பாவாணர். தேவநேயன். ஞா.. தமிழர் வரலாறு, நேசமணி பதிப்பகம், காட்டுப்பாடி விரிவு, காட்டுப்பாடி 1967.
18. புரட்சித்தாசன். டாக்டர்., குமரிக்கண்டம், பாண்டியன் பாசறை, தி. நகர், சென்னை, 1-997.
19. பொன்னையா. நா.. ஈழகேசரி. தொல்காப்பியம் முன்னெந்து இயல்களும், நச்சினார்க்கினியரும்; உலகத் தமிழராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2007.
20. விக்டர். ம.சோ.. எபிரேயத்தின் தாய்மொழி தமிழே, நல்லேர் பதிப்பகம், தமிழ்மையம், மைலாப்பூர், சென்னை, 2007.
21. விக்டர்.. ம.சோ.. க, நல்லேர் பதிப்பகம், தமிழ் மையம், மைலாப்பூர், சென்னை, 2007.

22. **விக்டர். ம.சோ..**
பாற்றுளி முதல் யூப்ரமகவரை, நல்லேர் பதிப்பகம், தமிழ் மையம், மைலாப்பூர் சென்னை, 2007.
23. **விக்டர். ம.சோ..**
எல் - யா, நல்லேர் பதிப்பகம், தமிழ் மையம், மைலாப்பூர், சென்னை, 2007.
24. **Adan Justin Ben,**
Hebrew Pharse Book, Lonely Planent Publication. Australia, 1999.
25. **Andrew Humphreys,**
Egypt, Lonely Planet Publication, Australia, 1999.
26. **Ann Jousifee,**
Facts about Lebanon, Lonely Planet Publication, Australia, 1985.
27. **Bag, A.K.,**
Science and Civilization in India, Navrang, New Delhi, 1985.
28. **Beirlin, J.F.,**
Parallel Myths, Ballantime Books, New York, 1994.
29. **Brady Bernadelte,**
Brady's Book of Fixed stars, Goodwill Publishing House, New Delhi, 1998.
30. **Catherine Soanes and Augus sterenson,**
Concise oxford English Dictionary, Indian Edition, Oxford University Press, New Delhi, 2006.
31. **Catholic Educational Guild,**
The New American Bible, Washington, U.S., 1962.
32. **Chirstine Niven and others,**
Sri Lanka, Lonely Planet Publication, Australia, 1987.
33. **David Crystal, (Ed.),**
The Cambridge Encyclopedia, Cambridge University Press U.K., 1994.

34. **Ellis F. Peter, Rev. Fr.,**
The Men and Message of the Old Testament, Mount Saint Alphonsus Seminary, New York, 1962.
35. **Evans John, Sir.,**
Science of Man, Monthly Journal, Presidential Address of the British Association, 1897, Published on August 1901.
36. **Govindacharya Swami,**
Dr. C. Meclean's Manual of Administration of The Madras Presidency, Indian Antiquary, 1912.
37. **Hartnvan Louis, F., (Ed.).**
Encyclopedia Dictionary of the Bible, McGraw Hill, New York, 1963.
38. **Heidal Alexander,**
The Babylonian Genesis, The University of Chicago Press, Chicago, 1951.
39. **Hears, H. Rev. Fr.,**
The Religion of Mogejo - Daro - People According to Inscriptions, Journal of the University of Bombay, V Part, 1939.
40. **Hera, H. Rev., Fr.**
The Journal of Indian History, University of Bombay, 1939.
41. **ILakkuvanar, S. Dr.,**
Tholkappiyam, M. Neelamalar Educational Publishers, Madras. 1994.
42. **Kalipada Mithra, M.A., B.L., Prof.**
The Bird and serpent Myths, The Quarterly Journal of Mythic Society, Vol., XVI., New Delhi, Indian Hills, Colorado, 1956.
44. **Legovary, N., Dr.,**
The Dravidians and the west, New Delhi, 1963.
45. **Mathivanan, R. Dr.,**
Indus Script Among Dravidian Speakers, ISIAC, Guindy, Madras, 1995.

46. **Mathivanan, R. Dr.,**
Indus Script Dravidian, Tamil Chanror Peravai, Madras, March1995.
47. **Mekency John, Rev. Fr.,**
The Dictionary of the Bible, Published for the Members of the Society of Jesus, United States, 1960.
48. **Moscote, Sabationo,**
The Face of the Ancient Orient, Double Day Anchor, New York, 1962.
49. **Peter Sheldobn and Richard Moore,**
Greece, Fodor Travel Guides, 2. Park Avence, New York, 1987.
50. **Pritchard, James, B., (Ed.),**
Ancient Near Eastern Texts Relating to the Old Testament, Princeton University Press, Princeton,1955.
51. **Rao, S.R.,**
Lothal and The Indus Civilization, Asia Publishing House, New Delhi, 1973.
52. **Raymond, E. Brown, S.S.,**
The Jerome Biblical Commentary, Vol. I. The Old Testament, Englewood Cliffs, New Jersy, 1968.
53. **Saggs, H.W. F.,**
The Greatness that was Babylon, Hawthorn Books, New York, 1963.
54. **Subramaniyan, N.Dr.,**
Index of the Pre. Pallavan Texts, University of Madras, 1970.
55. **Subramaniyan, N.Dr.,**
History of Tamilnad, Koodal Publishers, 121 wesy Masi street, Madurai, 1970.
56. The New Indian, Express, Chennai Edition, dt., 17.1.2002.
57. The Tamil Daily, Dina Malar, dt., 18.12.2002.

58. **Thurstan Edgar, C.I.E.,**
Castes and Tribes of Southern India, Vol. I. A and B,
Cosmo Publication, Delhi, 1975.
59. **Tokarev Sergei,**
History of Religion, Progress Publishers, Moscow, 1986.
60. **Wilson, H.H.,**
Rig - Veda Sanhita, cosmo Publications, New Delhi, 1987.
61. **Wright, G.R., (Ed.),**
The Bible and the Ancient Near East, Double Day, New
york, 1961.

○○○

